zväzok IV.

K O R U N O V A N I E

" Assumta est Maria in coelum "

- Vzatá je Mária do neba -

I m p r i m a t u r

/Na prvé anglické vydanie/

Rome City, Ind., 24. 8. 1912
Dôst. pánovi George J. Blatterovi

Drahý dôstojný pane:
Dávam Vám svoje schválenie na anglický preklad diela, nazvaného "Ciudad de Dios“, S prianím všetkého požehnania,
ostávam Váš v Kristovi H. J. Alerding,
biskup z Font Wayne.

Doporučenie /Druhého anglického vydania/ Santa Fe, New Mexico, 9. 2. 1949

S najväčšou ochotou dávam dnes svoje doporučenie pre nové vydanie diela "The City of God" od Sestry Márie od Ježiša, ktoré bude znovu bez zmien vydané podľa pôvodného autorizovaného vydania zo španielskej reči z roku 1902 a už schváleného Jeho Excelenciou najdb. H. J. Alerdingom, biskupom vo Fort Wayne.

Edwin V. Byrne, D. D.,
arcibiskup v Santa Fe.

I m p r i m a t u r

pre české vydanie Mesta Božieho - platný pre všetky 4 zväzky.

NIHIL OBSTAT:
Rev. Martin Horak, O. S. B.
cenzor deputatus.

Imprimi potest: Rt. Rev. Ambrose L. Ondrak, O. S. B. St. Procopius Abbey, Lisle, Illinois.

Imprimatur:
Albert Cardinal Meyer
Archbishop of Chicago
Chicago, Illinois, January 17. 1961.

P r e h l á s e n i e

V poslušnej úctivosti majúc dekréty pápeža Urbana VIII. i všetkých ostatných pápežov, prehlasujeme, že v celku i v jednotlivostiach týkajúcich sa zjavení, zázrakov a pod. podrobujeme sa bezvýhradne úsudku svätej Cirkvi rímskokatolíckej.

Niektoré z mnohých odporúčaní a pochvál o Ciudad de Dios /Mesto Božie/, ktoré napísala Mária z Agredy.

Vynikajúci teológ jezuita Andreas Mendo, v koľaji v Madride, z nariadenia biskupa vydaného dňa 29. X. 1666, pozorne preskúmal Mesto Božie a prehlásil, že žiadna chvála nevyváži jeho duchovnú cenu. Tento výrok úradne schválil jeho predstavený Dr. D. Fr. Forteza, 6. XI. 1666.

Didacs de Silva, teológ a hlavný predstavený benediktínov v Španielsku veľmi chváli Ciudad, ako patriace do triedy najvýbornejších spisov. V Madride 15. 12. 1666.

"Toto dielo samo osebe nanajvýš doporučuje," napísal v úradnom schválení portugalský jezuita, vydanom v Lisabone 6. marca 1680 a podpísanom P. Franciscus de Almeda, S. J.

Úradné prehlásenie univerzity v Salamanke, vydané 4. júla 1669, že Mesto Božie sa vo

všetkom zhoduje s pravoverným učením katolíckej bohovedy, bolo podpísané teologickou fakultou, v ktorej boli zastúpené takmer všetky rehoľné rády, menovite augustiniáni, benediktíni, baziliáni, minimovia, jeroymiti, premoštráti, teatíni, obutí a bosí trinitári, obutí a bosí mercedariáni, reformovaní, augustíniáni a rehoľní kanovníci.

Aj parížska univerzita Sorbona, napriek tomu, že mnohí z jej fakulty boli nakazení janzeizmom, a preto boli proti vzdávaniu patričnej úcty Matke Božej, predsa však podľa záznamov o hlasovaní, ktoré sa vykonalo a výslovnej mienky väčšej a rozumnejšej časti jej fakulty v tom čase, bola nútená neúradne schváliť Mesto Božie. Keďže vlastne nepriaznivé kritizovanie pochádzalo všetko zo Sorbony, je preto jej schválenie zvlášť pozoruhodné.

Iná veľká francúzska univerzita, v Toulouze, potvrdila Granierov "Stručný výťah" tým, že vydala úradné doporučenie Mesta Božieho s najvyššou chválou. Dokument za fakultu podpísali: Casemajon, Rabii a J. Gisbert S. J., teológovia, 25. XI. 1694.

V II. zväzku /Vtelenie/ je doslovne uvedené schválenie veľkej univerzity lovaňskej, na ktoré čitateľov upozorňujeme. To vrelé doporučenie, ktoré obsahuje, zaraďuje Mesto Božie medzi najväčšie svetové diela a opakuje sa skoro vo všetkých vyššie spomenutých schváleniach a doporučeniach.

Museli sme sa obmedziť iba na dátumy a podpisy niekoľkých schválení, pretože, keby sme všetky tieto a mnohé iné uviedli doslovne, bolo by potrebné pridať zväzok s viacerými stovkami strán.

Keby sme chceli uverejniť všetko, čo vynikajúci a učení muži kresťanského sveta napísali o Meste Božom, ako o najobdivuhodnejšej knihe na svete, vyžadovalo by to najmenej sto zväzkov kníh namiesto štyroch. Načo však hromadiť odporúčania?

Všetky odsudzujúce kritiky, ktoré snáď budete počuť alebo čítať, sú úplne bez podkladu a zbytočným márnením času. Počas uplynulých stáročí bol dôkladne preskúmaný každý riadok Mesta Božieho, v snahe nájsť v ňom nejakú vadu, ale nenašla sa žiadna. Čítaj a presvedči sa!

SCHVÁLENIE

Prvý pápež, ktorý venoval úradnú pozornosť dielu "Ciudad de Dios", bol pápež Innocent XI., keď 3. 7. 1686 vydal zvláštny list, ktorým sa dovoľovalo vydávanie a čítanie "Ciudad de Dios" ako odvetu na celý rad búrlivých útokov a nástrah, konaných niektorými členmi Sorbony, o ktorých sa vedelo, že sú janzenisti. Podobné prehlásenia vydali niektorí pápeži aj neskoršie. Boli to Alexander VIII., Klement IX. a Benedikt XIII. Tieto prehlásenia neskoršie boli opäť pripomenuté dvoma dekrétmi vydanými Kongregáciou posvätných obradov, schválenými pápežmi Benediktom XIV. a Klementom XIV. Tým bola potvrdená pravosť a vierohodnosť spisu "Ciudad de Dios", ako bolo zdelené a napísané ctihodnou služobníčkou Božou Máriou od Ježiša. Vynikajúci pápež Benedikt XIII., keď bol arcibiskupom v Benevente, používal tieto zjavenia ako predmet pre rad kázní o blahoslavenej Panne Márii. Dňa 26. 9. 1713 biskup v Sento v Taliansku podal námietku proti publikácii "Mesto Božie", ale bolo mu pripomenuté, aby od toho odstúpil, pretože to odporuje rozhodnutiu pápeža Innocenta XI., ktoré bolo vydané pre celú Cirkev.

Proces blahorečenia Márie z Agredy bol značne posilnený španielskymi biskupmi a inými vynikajúcimi osobami v Cirkvi. Tak sa stalo krátko po jej smrti v roku 1666, keď bol tejto služobníčke Božej daný titul "ctihodná" a tým sa otvorila cesta k jej blahorečeniu. Je nádej, že podľa vôle Božej čoskoro sa nájde pracovník medzi jej mnohými ctiteľmi, ktorý sa ujme tohoto úkolu, na základe úcty k jej svätému životu a znamenitému spisu a mnohým zázrakom pri jej hrobe.

Redemptoristi vydali nový preklad v nemeckej reči v roku 1885, ktorý bol schválený a významne doporučený biskupom v Ratisbone nasledujúcimi slovami: "S úprimnou radosťou dávame naše biskupské schválenie prekladu pôvodného španielskeho spisu "Ciudad de Dios", Márie od Ježiša a doporučujeme túto knihu, ktorá zaiste povznesie čitateľov a bude pre nich zdrojom duševného požehnania."

V Ratisbone, 29. 9. 1885
Ignác, biskup v Ratisbone.

Významné je doporučenie kniežaťa - arcibiskupa Solnohradského, legáta a prímasa nemeckého:

"Túto knihu schválil rad biskupov dekrétmi, za tým účelom vydanými, štyri vynikajúce univerzity, v Toulouse, Salamanke, Alkale a v Luvani a vynikajúci členovia rôznych rádov. Učený a zbožný kardinál D Aguire prehlásil, že všetky svoje štúdiá za dobu 50 rokov jeho života považuje iba za malú časť náuk, obsiahnutých v tejto knihe, ktorá sa v celom svojom obsahu zrovnáva s Písmom Svätým, s učením pápežov a cirkevných snemov. Ctihodný generálny predstavený u sv. Sulpícia, abbé Emery dodal: "Iba od tej doby, keď som čítal zjavenie Márie z Agredy, poznám náležíte Ježiša a Jeho Svätú Matku."

"Preto neváhame s vydaním nášho biskupského schválenia pre "Ciudad de Dios" a doporučujeme túto knihu veriacim a najmä nášmu duchovenstvu."
František Albert, arcibiskup

Arcibiskupská kancelária v Solnohrade 12. septembra 1885.

Iné doporučenie knihy "Ciudad de Dios" z novšej doby je od biskupa v Tarazone, ktoré je v predslove nového vydania z rokov 1911 - 1912:
"Ja, Dr. James Ozoidi z Udave, z milosti božej a apoštolskej Stolice biskup v Tarazone, apoštolský administrátor diecézy v Tudella.
Poverili sme kňaza Eon Eduardo Royo, kaplána a spovedníka v konvente Nepoškvrneného Počatia v Agrede, aby opatrne a presne porovnal rukopis pripravený do tlače nového vydania "City of God", pripravovaného k vydaniu členmi vyššie menovaného konventu. Zistili sme osobne, že spomenutý kňaz túto úlohu svedomite vykonal. Preto teraz dosvedčujeme, že nové vydanie "Ciudad de Dios" sa úplne zhoduje s pôvodným rukopisom ctihodnej Matky Márie od Ježiša v Agrede, s niekoľkými výnimkami, čo sú iba pravopisné zmeny."

Tarazona, 7. 4. 1911
/Pečať diecézy/ James, biskup v Tarazone

K O R U N O V A N I E

Presvätý život Kráľovnej neba presvätej Panny Márie, obsahujúci udalosti z Jej života od zoslania Ducha Svätého až do Nanebovzatia a korunovania Matky Božej v nebi

Ú V O D

k tretej časti /k štvrtému zväzku/ tohoto nebeského životopisu, ktorý obsahuje poslednú časť presvätého života Panny Márie, Matky Božej.

1. Čím ďalej sa plavec plaví na šíre hlboké a nebezpečné more, tým viac sa obáva jeho hrôz a útokov pirátov. Jeho starosti veľmi vzrastajú v dôsledku jeho slabosti a neistoty, lebo nevie, kde alebo odkiaľ môže prísť nebezpečenstvo a on je bezmocný, aby ho odvrátil alebo mu odporoval, keď príde. Práve tak sa cítim aj ja teraz, lebo ma obkľučuje nesmierny oceán vznešenosti a veľkoleposti skutkov najblahoslavenejšej Panny Márie. A predsa, ako viem a vyznávam, je to more plné odpočinku a pokoja. Ani to, že som už tak ďaleko pokročila na tomto mori milosti, a že som

ukončila prvú a druhú časť tohoto životopisu, nemôže mi poskytnúť istotu, lebo pri tejto práci som ako v čistom zrkadle len tým lepšie poznala svoju neschopnosť, nedobrosť a špatnosť a vnucuje sa mi najhlbšie presvedčenie, že Jej život je nanajvýš nepreniknuteľný a nevystihnuteľný pre všetko stvorené porozumenie. Ani nepriatelia, kniežatá temností, nikdy nedajú pokoj, ale ako najdotieravejší piráti stále ma obťažujú a zastrašujú klamnými predstavami a pokušeniami, ktorými ma so zlomyseľnosťou a prešibanosťou veľmi často napádajú. Plavec nemá žiadne iné útočisko, než aby obracal svoj zrak k severnej hviezde, podľa ktorej, ako podľa hviezdy morskej, musí medzi vlnami riadiť smer svojej plavby. Ja sa snažím robiť to isté uprostred toho množstva obťažných pokušení a obáv vedená svojou Hviezdou, presvätou Máriou, v ktorej skrz poslušnosť môžem s istotou upnúť svoju vôľu na vôľu Večného. A pretože som často sužovaná a plná nepokoja a strachu, volám z hĺbky svojho srdca: "Pane a najvyšší Bože môj, čo mám robiť vo svojich pochybnostiach? Či mám pokračovať alebo prestať s písaním tohoto životopisu? Oznám mi, ó Matka milosti a moja Učiteľka, svoju vôľu, ako aj vôľu Tvojho božského Syna."
2. Podľa pravdy musím vyznať, ako som božskej blahosklonnosti povinná, že Boh vždy vypočul moje volanie a nikdy mi neodoprel svoju Otcovskú láskavosť a oznamoval mi mnohými spôsobmi svoju svätú vôľu. Hoci je to dostatočne zreteľné v pomoci, ktorú mi poskytol pri písaní prvého i druhého dielu, dostala som okrem toho ešte mnohé iné uistenia od samého Pána, od Jeho najsvätejšej Matky a od anjelov, takže sa hromadili dôkazy na dôkazy a dosvedčenia na dosvedčenia, ktoré sa stavali proti mojej zbabelosti a obavám. Okrem toho ešte anjeli sami vo viditeľných podobách ako preláti a sluhovia Jeho svätej Cirkvi, poukazovali a stále mi pripomínali božský rozkaz a povzbudzovali ma k dôvere a k splneniu tohoto poslania a k pokračovaniu až do konca. Ani svetlo vliatej vedy mi nechýbalo, ktoré ma sladko a mocne pozývalo, osvecovalo a pobádalo moje srdce k poznaniu najvyššej dokonalosti, nanajvýš čistej svätosti, najdokonalejšej cnosti a všetkého, čo si vôľa môže priať alebo to chce dosiahnuť. V tej istej dobe mi bolo poukázané na toto všetko, ako na uzavreté a uchované, ako skrytá manna v arche úmluvy, v Panne Márii, ktorá je otvorená pre všetkých, ktorí si prajú prísť a okúsiť ju.
3. Predsa však, keď som začínala písať túto tretiu časť, zachvátil ma znepokojujúci vnútorný odpor, nie menej veľký, aký som cítila pri prvých častiach tohoto životopisu. Môžem smelo povedať, že som nezložila bez obavy vetu alebo slovo, ani som nenapísala najmenšiu časť bez toho, aby som neprežila viac pokušení, než obsahovali písmenká, z ktorých sa skladali. Predložila som Pánovi druhú časť, ktorú som napísala tak, ako som urobila s prvou. Pod prísnou poslušnosťou som bola prinútená začať túto tretiu časť a len silou poslušnosti som utíšila svoju bázeň a slabosť srdca. Ale pri začiatku ma zmietala túžba a strach, ako loď, na ktorú dorážajú prudké vlny.
4. Na jednej strane Pán ma nabádal, aby som pokračovala v tom, čo som začala, lebo to bola Jeho vôľa, ani pri svojich ustavičných modlitbách som nikdy nepocítila iný smer. Je pravda, že nejaký čas som nedbala na toto nariadenie Najvyššieho a nezdelila som ho svojim predstaveným ani spovedníkovi (nie preto, že by som to chcela zatajiť, ale aby som nadobudla lepšiu istotu a tiež preto, aby sa nedomnievali, že jednám iba podľa svojich názorov). Avšak Pán, ktorý je vždy rovnaký vo svojich skutkoch, naplnil ich novou pevnou vôľou a ráznosťou, že ma stále povzbudzovali a dávali mi rozkazy. Na druhej strane však nenávisť starého hada kazila všetko, čo som robila alebo k čomu som bola nabádaná podniknúť. Rozvíril proti mne trápne a zvodné pokušenia, snažil sa uvrhnúť ma do najhlbšej skleslosti a nezriadeného strachu a stále zosilňoval svoje snahy, ako som na tomto životopise pokračovala, najmä keď som sa približovala ku koncu. Využil tiež niektoré osoby a podnecoval nepokoje v mojom kláštore. Tiež sa mi zdalo, že k tomu nemám ani čas, a že ako predstavená mám predovšetkým starať sa o svoje rehoľníčky. Pri takom nepokoji nemohla som nájsť vnútorný pokoj, aký je potrebný pre náležité osvietenie a úsudok o tajomstvách, o ktorých som mala písať, lebo toto svetlo nemôžeme zachytiť, ani nám nemôže byť v duševných búrkach pokušení udeľované, lebo svieti iba vtedy, keď mohutnosti duše sú v pokoji.
5. Trápená a znepokojovaná toľkými rôznymi pokušeniami neprestávala som volať o pomoc. Najmä istého dňa som volala k Pánovi: "Najvyšší Pane a dobro mojej duše, pred Tvojou

Múdrosťou nie sú moje vzdychy skryté, ani moja túžba ľúbiť sa Ti a vyvarovať sa chybám v Tvojej službe /Ž 37,10/. S láskou nariekam v Tvojej kráľovskej prítomnosti, lebo si mi buď prikázal, ó Pane, čo nemôžem splniť, alebo si dovolil Tvojim a mojim nepriateľom, aby mi vo svojej zlobe prekážali vykonať to, čo si mi prikázal." Pán na moju sťažnosť odpovedal s akousi prísnosťou: "Pamätaj, duša, že nemôžeš pokračovať v tom, čo si začala, ani nemôžeš dokončiť písanie životopisu mojej Matky, ak sa nestaneš úplne dokonalá a príjemná v Mojich očiach. Lebo Ja si prajem, aby si nazhromaždila veľa ovocia z tohoto dobrodenia a bola jedna z prvých, ktoré budú ťažiť z toho s najväčšou hojnosťou. Aby si sa mohla zúčastniť na tomto ovocí tak, ako si to Ja prajem, je potrebné, aby v tebe bolo zničené všetko čo je pozemské a čo zaváňa dcérou Adamovou. Musíš byť zbavená následkov hriechu aj všetkých zlých náklonností a návykov." Táto odpoveď Pána podnietila vo mne novú snahu a veľmi horlivú túžbu, aby som vykonala všetko, čo vnej bolo naznačené, najmä nielen obyčajne umŕtvovať všetky náklonnosti a vášne, ale úplne odumrieť zvieraciemu, pozemskému životu a obnoviť a premeniť ho na život nebeský a anjelský.
6. Túžiac venovať svoje sily tomu, čo mi bolo navrhnuté, skúmala som svoje náklonnosti a chúťky, prehľadávala postranné cestičky a záhyby svojho vnútra a mala som najvrúcnejšiu túžbu, aby som odumrela všetkému viditeľnému a pozemskému. Niekoľko dní po týchto cvičeniach som mala veľké starosti a bola som zádumčivá, lebo úmerne k mojim úzkostiam vzrastalo tiež nebezpečenstvo a príležitosti, ktorými som mohla byť odvrátená následkom prílišnej pozornosti tvorov. Čím viac som sa snažila zbaviť sa svojho okolia, tým viac som zisťovala, ako ma spútava a obťažuje to, čo som zavrhovala. To všetko používal nepriateľ, aby ma zastrašoval tým, že mi predstavoval taký život, ako pre mňa úplne nemožný. K tomuto súženiu sa náhle pridružilo ďalšie nové, zvláštne rozrušenie. Pociťovala som vo svojom tele takú veľkú citlivosť, že najmenšia námaha, aj nepatrné umŕtvovanie bolo pre mňa neznesiteľnejšie než predtým najtuhšie pokánie. Tie umŕtvovania, ktoré som obyčajne konala veľmi ochotne, vyžadovali teraz veľké násilie a námahu a bola som taká citlivá, že sa mi zdalo, že mi tie kajúce skutky uštedrujú smrteľné rany. Ak som sa mala bičovať, spôsobovalo mi to neznesiteľné bolesti, omdlievala som pritom a každé šľahnutie zraňovalo ma až do srdca. Bez preháňania hovorím, že keď som sa iba dotkla jednou rukou druhej, vynútilo mi to slzy. Cítila som sa veľmi znepokojená a zarmútená nad svojim biednym stavom. Keď som sa v tejto chorobe nútila k práci, zistila som, že mi spod nechtov presakuje krv.
7. Nemohla som si to vysvetliť a premýšľajúc o tom, zvolala som netrpezlivo: "Ach, Bože, aká je to bieda! Aká zmena sa to deje so mnou? Pán mi prikazuje, aby som sa umŕtvovala a odumrela všetkým tvorom a ja venujem viac pozornosti svojim bolestiam než umŕtvovaniu." Niekoľko dní som to znášala s veľkou netrpezlivosťou a horkosťou duše. Najvyšší, aby zmiernil môj nepokoj, potešil ma slovami: "Dcéra a nevesta moja, neznepokojuj sa v srdci pre svoje utrpenie. Ja som chcel týmto prostriedkom rozoznať u teba následky hriechu, obnoviť ťa k novému životu a pripraviť pre skutky vznešenejšie a pre mňa príjemnejšie. Kým nedosiahneš taký stav, nebudeš môcť začať písať to, čo ešte ostáva zo života Mojej Matky a tvojej Panej." Táto odpoveď Pána ma trochu povzbudila, lebo Jeho slová sú slová života a posilňujú srdce /Jn 6,69/. Napriek tomu, že moje ťažkosti a pokušenia neprestali, pripravovala som sa na písanie a na boj, ale aj naďalej som nedôverovala svojej slabosti a neschopnosti a nemala som žiadnu nádej, že nájdem proti tomu liek. Hľadala som ho u Matky života a rozhodla som sa prosiť úprimne o pomoc a vytrvalosť, lebo Ona je jediné a nanajvýš isté útočisko núdznych a sužovaných a stále ma zahrňovala svojou priazňou a dobrodeniami, hoci som najneužitočnejší tvor na svete.
8. Padla som k nohám Veľkej Panej neba a zeme a vylievajúc pred Ňou svoje city, prosila som ju, aby milostivo vyhojila moje nedokonalosti a nedostatky. Predniesla som Jej svoju túžbu, že sa Jej chcem ľúbiť, aj Jej božskému Synovi a znovu som sa Jej ponúkala k službám, aj keby som mala ísť cez oheň utrpenia a preliať svoju krv. Preláskavá Matka odpovedala na moje prosby slovami: "Dcéra moja, poznaj dobre, že tieto služby, ktoré v tvojom srdci roznecuje Najvyšší, sú zárukou pôsobenia Jeho lásky, ktorou ťa volá k úzkemu a dôvernému obcovaniu. Jeho najsvätejšia vôľa a tiež moja je, aby si s nimi spolupôsobila a nekládla im prekážky alebo neodkladala ďalej vykonanie vôle Jeho Velebnosti v tom, čo od teba žiada. Cez celý čas, čo si písala môj životopis, poučovala som ťa a pripomínala ti tvoje povinnosti spojené s týmto požehnaním, najmä aby si si vtlačila do

srdca živý obraz Jeho učenia a môjho príkladu, podľa milostí, ktoré dostávaš. Došla si už k tretiemu a poslednému dielu tohoto životopisu a je čas, aby si sa povzniesla a dokonale ma napodobnila, aby si sa opásala novou silou a siahla svojou rukou k veľkým činom /Prísl. 31,17/. Takým životom a jednaním budeš v stave začať to, čo ešte ostáva napísať, pretože to musí byť písané tak, že budeš uvádzať do skutku všetko čo sa ti bude vštepovať. Bez takej dispozície nebudeš môcť písať, pretože je to vôľa Pánova, aby môj životopis bol viac napísaný v tvojom srdci než na papieri, a aby si cítila to, čo píšeš tak, aby si bola schopná písať, čo cítiš.
9. Preto si prajem, aby tvoje vnútro bolo očistené od všetkých pozemských predstáv a náklonností /Ž 44,11/, aby si odložiac a zabudnúc na všetky viditeľné veci mohla sústrediť všetko svoje konanie a jednanie na Pána, na mňa a na Jeho anjelov, všetky ostatné veci nech sú pre teba cudzie. V sile tejto cnosti a v čistote, akú od teba vyžadujem, roztrieštiš hlavu starého hada a prekonáš ho, keď ti bude nepriateľsky prekážať pri písaní a prácach. Pretože si taká váhavá, keď máš plniť priania Pána a nastúpiť cestu, po ktorej podľa Jeho priania máš kráčať skladajúc všetku dôveru do Jeho požehnaných úmyslov, poviem ti úprimne, že práve preto, že si všímaš tie zbytočné obavy, si taká kolísavá pri plnení priania Pána pri nastúpení cesty, po ktorej podľa Jeho priania máš kráčať, skladajúc všetku dôveru do Jeho požehnaných úmyslov. To je práve príčina, že božská Prozreteľnosť dovolila pekelnému drakovi, aby bol vykonávateľom Jeho spravodlivosti v trestaní tvojej nevery a nedostatku podrobovať svoju vôľu Jeho vôli. Ten istý nepriateľ zosnoval plány, aby ťa zviedol k niektorým pokleskom tým, že nastražil pred teba osídla zakryté pláštikom dobrého úmyslu a cnostného cieľa a so snahou, aby ťa previedol ku klamnému presvedčeniu, že pre také vysoké milosti a požehnania nie si určená a aby si ich nemohla dosiahnuť, vzbudil v tebe otupenú ľahostajnosť k ďakovaniu za ne. Klamne si sa domnievala, že táto práca Najvyššieho ti právom prináleží a nepozerala si na ňu, ako na dielo milosti, a preto si zanedbávala v plnej miere spolupracovať s Jeho božskými milosťami a nespolupôsobila si s tými, ktoré si obdržala bez akejkoľvek tvojej zásluhy. Je čas, moja najdrahšia, aby si bola presvedčená a verila Pánovi a mne, lebo ja ťa vediem k najvyššej dokonalosti, najmä aby si ma nasledovala. Tak bude premožená pýcha a krutosť diabla a jeho hlavu božská moc rozdrví. Nie je žiadna príčina, aby si prekážala účinkom môjho učenia, preto zabudni na všetko a odovzdaj sa s láskou do rúk môjho božského Syna aj do mojich, lebo my si prajeme od teba len čo je najsvätejšie, chvály najhodnejšie a podľa nášho uznania pre naše oči najmilšie."
10. Toto poučenie mojej nebeskej Panej, Matky a Učiteľky opäť naplnilo moju dušu novým svetlom a túžbou, aby som ju vo všetkom poslúchala. Obnovila som svoje dobré predsavzatia, rozhodla som sa s pomocou milosti Božej povzniesť a snažiť sa pripraviť pre plnenie vôle Božej bez akéhokoľvek odporu. Využila som svoj telesný stav, ktorým, ako som sa vyššie zmienila, bola moja citlivosť k umŕtvovaniu veľmi oživená a rozmnožená. Diabol však neprestával v boji a odpore. Vedel, že práca, ktorú chcem na seba vziať, je veľmi obťažná a že stav, na ktorý ma Pán povýšil bol pomôckou, ale takou, že bola vzdialená od všetkej ľudskej slabosti a pozemskej otupenosti. Ochotne vyznávam túto pravdu, aj svoju lenivosť, ktorú zavinila moja krehkosť a ľahostajnosť. Uznávam, že Pán sa cez celý môj život snažil pozdvihnúť ma z prachu a bahna mojej biedy rozmnožovaním svojich požehnaní a darov, ktoré presahujú moje chápanie. Okrem toho napomáhal všetkým týmto požehnaniam pomocou svojej pravice, len aby dosiahol svoj cieľ. Nemôžem sa teraz zmieňovať o všetkom, čo mi urobil, ale zároveň sa mi zdá nespravodlivé, aby som nad tým prešla úplným mlčaním, pretože to ukáže, do akej biedy nás privádza hriech a aká je vzdialenosť medzi schopnosťami mysliaceho tvora a vrcholom cností a ukáže, koľko to stojí, aby sa človek priviedol opäť na vrchol dokonalosti.
11. Niekoľko rokov predtým, než som začala toto písať, bola som znovu a znovu obdarená zvláštnymi požehnaniami, pochádzajúcimi z rúk Božích. Bola to akási smrť všetkému zvieraciemu a pozemskému pôsobeniu, podobná obyčajnej smrti. Po takom stave nasledoval iný, ktorý obsahoval nové osvietenie a vyššie pôsobenie. Pretože však duša ostávala stále zaodiata smrteľnou porušenosťou, preto som vždy cítila ťažkú príťaž tela, ktorá premáhala a vládla duši /Múdr. 9,15/, kým Pán neobnovil u mňa svoje zázraky a svoju priazeň pomocou svojej božskej milosti. Pri tej príležitosti, keď som mala začať písať tento životopis, bolo mi toto obnovenie udelené cez Matku

svätosti, ktorá mi vo videní povedala: "Pamätaj, dcéra moja, že teraz musíš začať žiť nie svojim životom, ale aby v tebe žil tvoj Ženích Kristus /Gal. 2,20/, On musí byť životom tvojej duše a dušou tvojho života. Preto si prajem usmrtiť tvoj starý život, ktorý doteraz v tebe pôsobil a začať v tebe život nový, aký od teba žiadame. Nech je teda dnes známe nebu i zemi, že sestra Mária od Ježiša, moja dcéra a služobníčka, umiera svetu, a že Najvyšší robí túto zmenu, aby táto duša mohla žiť len tomu, čomu učí viera. Tak ako pri smrti prirodzenej opúšťame všetky veci, tak to bude aj pri tejto, dcéra moja, takto od všetkého oslobodená svojou poslednou vôľou, odovzdáš svoju dušu svojmu Stvoriteľovi a Vykupiteľovi a telo zemi zabúdaním na seba a trpezlivým znášaním utrpenia. O túto dušu môj božský Syn a ja sa budeme starať a dbať na to, aby verne vo všetkom plnila Jeho svätú vôľu, ak nás bude rýchle poslúchať. Jej pohreb oslávime s našimi nebeskými dvoranmi a pochováme ju do srdca božského človečenstva Slova, ktoré je hrobom tých, ktorí odumierajú svetu pokiaľ ešte sú v smrteľnom živote. Od tej chvíle nesmie žiť sama sebe ani pre seba podľa vzoru Adamovho, ale vo všetkých veciach sa teraz má v nej prejavovať Kristus, ktorý je jej životom. Ja Ho budem nosiť, aby láskavo zhliadol na túto zomrelú a prijal jej dušu za vlastnú, aby ju uznal za cudzinku a pútničku, ktorá už nežije na zemi, ale vo vyšších božských končinách. Nariadim anjelom, aby ju prijali za svoju spoločníčku a jednali i zhovárali sa s ňou, akoby už bola z tela vyslobodená."

12. "Prikážem diablom, aby túto zomrelú neznepokojovali, práve tak, ako musia nechať na pokoji iných mŕtvych, ktorí nie sú pod ich právomocou a s nimi nemajú čo robiť, lebo od tohoto dňa bude táto moja dcéra viac mŕtva pre viditeľné veci, než tí, ktorí odišli z tohoto sveta. Zaprisahám ľudí, aby ju vypustili z dohľadu a zabudli na ňu, ako zabúdajú na mŕtvych, a aby ju nechali v pokoji a v kľude. A tebe prikazujem a ti radím, aby si sa považovala za osobu, ktorá už dokončila svoj život na tomto svete a vošla do večného života do prítomnosti Najvyššieho. Prajem si, aby si nasledovala život blahoslavencov vo viere, pretože tvoja istota a presvedčenie sú také isté, ako ich. Tvoje obcovanie nech je v nebesiach /Filip 3,20/, tvoje rozhovory s Pánom všetkého tvorstva a tvojim Ženíchom, svoje schôdze s anjelmi a svätými a najmä musíš upnúť všetku svoju pozornosť na mňa, tvoju Matku a Učiteľku. Pre všetko ostatné, čo je pozemské a viditeľné nesmieš mať ani pohyb života, ani žiadnu činnosť, tak ako mŕtve telo, ktoré neprezrádza žiadne znaky života ani neprejavia žiaden cit, nech sa už s ním deje čokoľvek. Ani obtiaže ťa nesmú znepokojiť, ani pochlebovania a príjemné dojmy nesmú na teba účinkovať, nesmieš odpovedať na urážky, ani byť hrdá na pocty, namyslenosť nech ťa nenafukuje, nedôvera neskľučuje, nesmieš povoľovať žiadnemu pocitu telesnej žiadosti alebo hnevu, pretože tvojim vzorom vo všetkých týchto vášniach musí byť mŕtve telo, ktoré tieto všetky nemá. Taktiež nesmieš mať viac styku so svetom, než má mŕtvy, lebo svet rýchle zabúda na tých, ktorých zaživa chválil a to do takej miery, že aj keď je to otec alebo brat alebo blízky príbuzný a dôverný priateľ, rýchle sa náhli odstrániť ho z očú. A mŕtvy to všetko znáša bez reptania a necíti sa urazený, ani si živých neváži, ani im nevenuje pozornosť, ani tomu, čo svojim pozostalým zanechal."

13. "Keď tak sebe odumrieš, ostáva ti ešte, aby si sa považovala za pokrm červíkov, za vhodnú iba pre najbiednejšiu hnilobu. Tak sa pochováš v zemi vlastného sebapoznania tak, aby tvoje zmysly a vášne sa už neodvažovali vydávať svoj zápach pred Tvárou Pána, ani aby ako málo zakrytá alebo napoly pochovaná mŕtvola nezapáchala v prítomnosti Pána a tých, ktorí už vošli do života blažených. Maj väčšiu hrôzu pred ukazovaním nejakých známok života alebo že nie si úplne mŕtva pred Tvárou Boha a svätých, než akú budia nepochované mŕtvoly u ľudí. Používanie zmyslov ako zraku, sluchu, hmatu a iných pre pobavenie a obveselenie by si sa mala viac ľakať a hroziť, než ako keby si zazrela pohybujúcu sa mŕtvolu. Táto smrť ťa uspôsobí, aby si sa stala jedinou nevestou môjho božského Syna a mojou pravou najmilšou učeníčkou a dcérou. Taký stav od teba vyžadujem a takej vysokej múdrosti ťa naučím v nasledovaní mojich šľapají a v napodobnení môjho života, ak budeš - nakoľko je ti to dané - napodobňovať všetky moje cnosti. Toto má byť ovocím popisovania tých divov a svätých skutkov mojej svätosti, ktoré ti Pán zjavil. Prajem si, aby neunikli z úkrytu tvojho srdca a neboli oznámené svetu bez toho, aby ťa pohnuli k dokonalému plneniu vôle môjho božského Syna a mojej, ktorá smeruje jedine k tvojej najvyššej dokonalosti. Pi teda vody múdrosti z ich prazdroja od Spasiteľa. Niet žiadnej príčiny, prečo by si mala ostať prázdna a nenasýtená tým,

čo budeš poskytovať iným, ani aby si napísala tento životopis a nezískala žiaden úžitok z tohoto požehnania. Priprav teda svoje srdce pre túto smrť, ktorú od teba vyžadujem a tým dosiahneš splnenie tvojich a mojich prianí."
14. Takými slovami prehovorila ku mne veľká Pani neba pri tejto príležitosti a pri mnohých iných opakovala túto náuku prospešnú pre život večný. Už veľa som napísala o tejto náuke v kapitolách prvej a druhej časti a budem ešte pokračovať aj v tretej. Z toho všetkého je zrejmá moja váhavosť a nevďačnosť za také veľké dobrodenia. Lebo napriek tomu, že táto veľká Kráľovná a Jej božský Syn tak často mi sľubovali, že ma povznesú do najvyššieho stavu a do vznešených príbytkov akonáhle odumriem svetu a sebe a teraz vo svojej božskej dobrote mi to znovu štedro prisľúbili, predsa vidím, že som stále v cnostiach pozadu a príliš zapletená do zamestnaní Adamových dcér. Tento stav, v akom chcem žiť, je samota a púšť, vytvorená v duši uprostred obklopujúcich ju tvorov. V nej moja duša nemá žiadne spojenie s viditeľnými tvormi, ale teší sa z prítomnosti a obcovania s Pánom, s Jeho najsvätejšou Matkou a anjelmi a pritom dovoľuje, aby všetka jej činnosť a konanie s inými bolo riadené pokynmi božskej vôle na väčšiu česť a slávu Božiu.
15. Cez celý môj život, od najútlejšej mladosti, Najvyšší ma stále skúšal chorobami, zármutkom a inými vecami, ktoré obťažujú tvorov. Postupom rokov rozmnožoval moje utrpenia tiež iným druhom skúšok, pre ktoré som zabudla na tie, ktoré som predtým trpela, bolo to ako dvojstranný meč, ktorý rozdelil môjho ducha a dušu, ako hovorí apoštol v epištole k Židom /4,12/. Táto skúška bola tá ustavičná bázeň, o ktorej som sa už veľakrát zmienila, a pre ktorú som bola karhaná pri písaní tohoto životopisu. Už od detstva som ju značne pociťovala, ale oveľa rýchlejšie sa vyvinula, až dosiahla najvyššiu výšku po vstúpení do stavu rehoľného, v ktorom som sa úplne oddala duchovnému životu a prežívala som prejavy priazne Pána vo svojej duši. Vtedy ma Boh položil na tento kríž alebo do tohoto vínneho lisu srdca, najmä tým, že ma ponechával v ustavičnom strachu, že nie som na správnej ceste, že sa klamem alebo že som stratila milosť a priateľstvo Božie. Moje ťažkosti boli veľmi rozmnožené rozhlásením mojich záležitostí, ktoré urobili niektoré osoby z neopatrnosti a na môj zármutok a strachom, aký mi iní spôsobovali v mojom nebezpečenstve. Tento strach bol v mojom srdci tak hlboko zakorenený, že nikdy neprestával a nikdy nemohol byť utíšený, hoci ma spovedník absolútne ubezpečoval, aj predstavení, ani ich láskavým povzbudzovaním a napomínaním, vôbec žiadnym z mnohých prostriedkov, ktoré iní pre tento účel použili. Ba aj napriek tomu, že moji anjeli a Kráľovná neba aj sám Pán stále a znovu ma uisťovali a tešili, a že v ich spoločnosti som sa cítila voľná, predsa, akonáhle som sa ocitla mimo dosahu božského svetla, vždy ma znovu napadol neuveriteľný strach. Tu možno ľahko poznať, že sú to kruté úklady pekelného draka a že moje ťažkosti, súženia a strach, nesú znaky, že nepochádzajú od ničoho iného, než od diabla. Tento nepriateľ ma napáda najmä keď chcem svoje srdce otvoriť pred svojím spovedníkom a najmä pred predstaveným, ktorý ma vedie, pretože toto knieža temnosti sa nebojí ničoho natoľko, ako svetla a moci, akú majú sluhovia Pána.
16. Mnoho rokov som žila v horkosti tohoto utrpenia a v najvrúcnejšej túžbe po milosti a aby som nestratila Boha. Počas tohoto boja sa udiali mnohé rôzne príhody, ktoré nemôžem popisovať. Koreň tohoto strachu, ako myslím, bol svätý, ale mnohé vetvy, ktoré z neho vyrástli, boli neúrodné, hoci božská Múdrosť vedela ich všetky použiť pre rôzne ciele. Preto Pán dovolil, aby nepriateľ použil požehnanie Pána na moje súženie. Lebo nezriadený strach, ktorý prekáža dobru, aj keby sa zdal sebalepší, je zlo pochádzajúce od diabla. Moje utrpenie časom dosahovalo takú silu, že som sa považovala za šťastnú, že som pritom nestratila život svojho tela a najmä život duše. Ale Pán, ktorého vetry i more poslúchajú /Mt 8,27/ a ktorému všetko slúži /Ž 118,91/, ktorý nasycuje každého živočícha v príhodnom čase /Ž 144,15/, vo svojej blahosklonnosti prial si udeliť pokoj mojej duši, aby som sa mohla tešiť väčšiemu pokoju pri písaní ostávajúcej časti tohoto životopisu. Pred niekoľkými rokmi ma Pán potešil a sľúbil, že mi udelí pokoj a vnútorný kľud prv, než umriem, zároveň mi vtedy zdelil, že pekelný drak je proti mne veľmi rozzúrený, pretože sa domnieva, že mu už ostáva málo času na prenasledovanie.
17. Keď som chcela začať písať túto tretiu časť, Pán jedného dňa prehovoril ku mne takto so zvláštnou blahosklonnosťou a vľúdnosťou: "Moja najdrahšia nevesta, prajem si uľaviť tvojim bolestiam a zmierniť tvoje utrpenie, upokoj sa, holubička moja a odpočiň si bezpečne v sladkosti

mojej lásky a môjho mocného kráľovského slova. Na toto slovo ťa uisťujem, že som to Ja, kto s tebou hovorí a ktorý pre teba vyvolil cesty podľa svojej ľubovôle. Som to Ja, ktorý ťa viedol po týchto cestách. Som to Ja, Ten istý, ktorý sedí po pravici večného Otca a je prítomný v najsvätejšej Eucharistii pod spôsobom chleba. Ja ti dávam toto uistenie preto, aby si sa upokojila a presvedčila. Ja si prajem, moja najdrahšia, aby si nebola moja otrokyňa, ale dcéra a nevesta a prajem si, aby si požívala moje dary a útechy. Už si vytrpela dosť strachu a horkostí, teraz nech sa pokoj a kľud usídli v tvojom srdci." Človek by myslel, že taká láskavosť a uisťovanie často opakované, by nemalo byť pokorujúce, ale by mali poskytovať len tú najväčšiu radosť, ale ony sú také, že znižujú srdce do najnižšieho prachu a naplňujú ho starosťou a úzkosťou. Kto myslí ináč, má takú skúsenosť a je iba nepatrne schopný pre tajné pôsobenie Najvyššieho. Isté je, že som bola vnútorne poučená o mnohých nových veciach a dostala som veľkú úľavu pri ťažkostiach a pokušeniach zavinených nezriadeným strachom. Avšak Pán je taký múdry a mocný, že na jednej strane uisťuje a na druhej strane vzrušuje dušu tým, že jej vnuká nový strach pred pádom a tak ju udržuje v sebapoznávaní a v sebapokorovaní.
18. Musím sa priznať, že týmito a inými stále mi udeľovanými dobrodeniami ma Pán ani tak veľmi nezbavil obáv, ale skôr ma v nich upevnil, lebo žijem v ustavičnom strachu, aby som sa snáď neukázala byť nevďačná a nezabúdala Mu vyhovovať, aby som Ho neurážala alebo nestratila, aby mi nechýbala dokonalá láska k Nemu. Ktorý je sám osebe taký dobrý a aby som sa nestala nehodná zachovať si čo možno najdokonalejšiu lásku k Nemu alebo i takú, aká nie je možná. Raz, keďsom bola plná týchto úzkostí a cítila som sa veľmi biedna, bola plná starostí a mnohých chýb, povedala som Najvyššiemu: "Moja najsladšia Láska, Pane a Majstre mojej duše, dávaš mi síce také mnohé uistenia, aby si ukľudnil moje znepokojené srdce, ale ako sa môžem zbaviť svojej bázne uprostred toľkých nebezpečenstiev tohoto obťažného, hrozného života, plného pokušení a prenasledovaní a keď pritom mám svoj poklad v nádobe krehkejšej a slabšej než ho majú iné tvory?" Pán mi s otcovskou blahosklonnosťou odpovedal: "Moja milovaná nevesta, ja si neprajem aby si stratila oprávnenú bázeň pred hriechom, aby si ma neurazila, ale moja vôľa je, aby si sa tak nemierne neznepokojovala, ani tak nie, aby ti to prekážalo povzniesť sa k mojej vznešenej a dokonalej láske. Pre tvoje poučenie a napodobenie máš moju Matku za Učiteľku a za vzor. Ja ti budem pomáhať svojou milosťou a podporovať ťa svojím vedením. Povedz mi teda, čo si praješ alebo po čom túžiš pre svoj pokoj a bezpečnosť."
19. S najväčšou odovzdanosťou som odpovedala: "Najvyšší Pane a Otče, žiadaš veľa, hoci Tvoja dobrota a nekonečná láska si zaslúži, aby som to všetko splnila. Ale poznám svoju slabosť a nestálosť a nebudem ináč spokojná, než keď nebudem urážať ani najmenšou myšlienkou alebo hnutím mojich mocností a nebudem spokojná iba vtedy, keď všetko budem konať podľa Tvojho priania a Tvojej dobrej vôle." Pán mi na to odpovedal: "Moja ustavičná pomoc a podpora ti nebude nikdy chýbať, ak s ňou budeš spolupracovať. Aby si to mohla lepšie konať, prajem si vykonať skutok, ktorý sa rovná láske, akú k tebe mám. Zvláštnou Prozreteľnosťou spojím svoju nemeniteľnú Bytosť s tvojou nepatrnosťou, sputnám a zviažem ťa tak, že kedykoľvek pre slabosť svojej vôle budeš konať niečo, čo mi bude menej milé, ihneď pocítiš môj vplyv zdržujúci a volajúci ťa naspäť ku mne. Účinky tohoto požehnania v sebe hneď pocítiš, tak ako otrok, ktorý je spútaný reťazami, aby nemohol utiecť."
20. Na veľkú radosť a prospech mojej duše Všemohúci splnil svoj sľub a okrem iných mnohých dobrodení a požehnaní /o nich nie je potrebné sa tu zmieňovať, lebo sa netýkajú môjho predmetu/, žiadne mi nebolo také drahé, ako toto. Poznávala som to nielen vo veľkých nebezpečenstvách, ale aj v najmenších a to takým spôsobom, že keď som zanedbala alebo z nepozornosti zabudla na nejakú prácu alebo úkon, aj keď to bolo iba sebapokorenie alebo pobozkanie dlažby pri vstupe do chóru, pokloniť sa tak Pánovi, ako je to v kláštore zvykom, ihneď som cítila sladkú moc, ktorá ma tiahne a upozorňuje na chybu, a ktorá po svojej stránke nepripúšťa ani najmenšiu nedokonalosť. Keď sa niekedy vo svojej slabosti dopustím nejakej nedokonalosti, hneď sa dostaví božská sila a spôsobuje srdce rozrývajúcu bolesť. Táto bolesť slúži ako úder korbáčom, udelený za najmenšiu nezriadenú náklonnosť a zároveň ako osteň pobádajúci, aby som okamžite hľadala liek proti takej chybe alebo nedokonalosti, aká bola spáchaná. Pretože

Boh neľutuje to, čo daroval /Rim 11,29/, nielen že ma spútal touto mystickou reťazou, ale vo svojej božskej blahosklonnosti, ako som raz spozorovala na deň Obrezania Pána a Jeho najsvätejšieho Mena, ešte to strojnásobil, a to preto, aby ma zadržiaval a sputnával ešte mocnejšie, pretože trojnásobný povrázok - ako hovorí múdry muž - ťažko sa pretrhne /Kaz 4,12/. To všetko bolo potrebné pre moju slabosť, aby ma nemohol starý had premôcť dotieravými a chytráckymi pokušeniami.
21. Medzitým sa tie pokušenia natoľko rozmnožili, že aj napriek vyššie spomenutým požehnaniam a prikázaniam Pána, napriek tomu, že to vyžadovala poslušnosť a iné pohnútky o ktorých sa ani nebudem zmieňovať, predsa som váhala začať písať poslednú časť tohoto životopisu, lebo som opäť pociťovala zúrivosť moci temnosti, ktorá sa snažila ma premôcť. Pochopila som to a vysvetlím to tým, čo hovorí svätý Ján v dvanástej kapitole zjavenia, že veľký ohnivý drak vychrlil zo svojej papule mohutný prúd vody proti nebeskej Žene /Zj 12,15/, ktorú prenasledoval z neba a že - keď sa Jej nemohol dotknúť alebo Ju zničiť - obrátil sa s veľkou zúrivosťou proti ostatným Jej dietkam, proti tým, ktoré sú v Cirkvi svätej poznačené svedectvom Ježiša Krista /Zj 12,17/. V tej dobe, o ktorej hovorím, starý drak besne napínal všetky svoje sily, aby ma znepokojil a nútil ma, nakoľko len mohol, aby som spáchala nejaký hriech, ktorý by poškvrnil čistotu a dokonalosť môjho života, aká sa odo mňa vyžadovala, a ktoré boli potrebné pre písanie toho, čo mi bolo nariadené. Zatiaľ čo trval tento vnútorný boj, prišiel do toho sviatok svätých Anjelov strážnych, ktorý sa vtedy slávil 1. marca. Keď som sa v chóre modlila matutinum, odrazu som počula hluk alebo veľkú výtržnosť, zhrozila a ponížila som sa až do prachu. Potom som uvidela veľké množstvo anjelov, ktorí naplnili celú chórovú miestnosť a z ich stredu vychádzal veľký lesk, ako od sudcu sediaceho na súdnej stolici. Hneď som poznala, že to bol archanjel Michael. Ihneď mi zdelil, že ich poslal Najvyšší so zvláštnou mocou a autoritou, aby ma postavili pred súdnu stolicu pre moju nedbalosť a chybu.
22. Priala som si padnúť na zem na svoju tvár, aby som vyznala svoje previnenia a pokorne ich pred sudcom oplakávala, ale pretože som bola obklopená rehoľnicami, nechcela som prezradiť prítomnosť anjelov telesným klaňaním. Vykonala som čo bolo možné vo svojom vnútri, horko plačúc nad svojimi hriechmi. Medzitým som videla svätých anjelov, ako spolu jeden s druhým hovorili a radili sa. Začula som slová: "Je to neužitočný tvor, lenivý a celkom bez horlivosti v plnení príkazov Najvyššieho a našej Kráľovnej. Nikdy nedospeje k plnej dôvere ani pri tých požehnaniach a osvieteniach, ktoré stále dostáva z našich rúk. Odoberme jej všetky tie požehnania, pretože ich nepoužíva, ani sa horlivo nesnaží byť taká čistá a dokonalá, ako ju to Pán učí, ani nepokračuje v písaní života Jeho najpožehnanejšej Matky, ako jej to už mnohokrát nariadil. Ak sa nepolepší, nebolo by spravodlivé, aby dostávala toľko a také veľké milosti a poučenia o svätosti!" Tieto slová sa bolestne dotkli môjho srdca a plakala som ešte viac. Plná hanby a zármutku v horkosti svojej duše prehovorila som k svätým anjelom a sľúbila, že napravím svoje chyby a Pánovi a Jeho Matke som sľúbila poslušnosť až do smrti.
23. Pri mojom pokorení a pri mojich sľuboch anjelskí duchovia trochu zmiernili svoju prísnosť a s väčšou láskavosťou mi povedali, že ak verne splním, čo som sľúbila, tak mi zaručujú svoju stálu pomoc a priazeň, že ma príjmu za spoločníčku a priateľku a budú sa stýkať so mnou, ako sa stýkajú medzi sebou. Poďakovala som im za ich láskavosť a prosila ich, aby predniesli moje vďaky Najvyššiemu. Upozornili ma, že za tú priazeň, ktorú mi preukazujú, musím ich napodobniť v čistote a nedopúšťať sa dobrovoľne žiadnych chýb a nedokonalostí a to mi povedali ako podmienku, na ktorej toto prisľúbenie záviselo a potom zmizli.
24. Po týchto a mnohých iných udalostiach, o ktorých nie je potrebné sa zmieňovať, bola som zanechaná v stave veľkého poníženia, čo bolo prirodzené pre osobu, ktorá bola tak prísne pokarhaná pre nevďačnosť, nehodnosť a bezcitnosť voči takým mnohým požehnaniam, poučovaniam a prikazovaniam. Plná zahanbenia a ľútosti uvažovala som, aké malicherné boli výhovorky a zámienky, ktoré som mala k odmietaniu vôle Božej, keď si pripomeniem, čo všetko som mala poznať a aké dôležité to bolo pre moje blaho. Pevne som sa rozhodla, že vykonám, čo mi bolo nariadené, alebo že pri tom pokuse zomriem a hľadala som nejaký mocný a spoľahlivý prostriedok, ktorý by ma pohol a udržoval by ma v bdelosti proti každej nedokonalosti pri všetkom

mojom jednaní a pri všetkých krokoch tak, aby som vždy robila to, čo je najviac sväté a príjemné v očiach Pána. Obrátila som sa na svojho spovedníka a predstaveného a prosila som ho so všetkou úprimnosťou a poddanosťou môjho srdca, aby ma prísne napomenul a povzbudil, aby som bola dokonalá a starostlivá v podrobnom plnení vôle Božej a v konaní toho, čo božská Velebnosť odomňa žiada. Hoci môj spovedník bol veľmi horlivý a bdelý zástupca Boží a poznal Jeho vôľu a chodník pre mňa vytýčený, predsa mi nemohol vždy byť k službám alebo byť prítomný, pretože mnohé povinnosti ako rehoľníka a predstaveného často ho nútili odchádzať. Preto som sa rozhodla požiadať jednu rehoľnú sestru, aby mi bola nápomocná. Prosila som ju, aby ma často napomínala a radila mi alebo aby ma varovala a pobádala vyhrážkami. Také prostriedky som vyhľadávala vo vrúcnej túžbe ľúbiť sa Pánovi, Jeho najsvätejšej Matke a mojej Učiteľke a svätým anjelom, ktorí mali rovnaké zmýšľanie ohľadne môjho pokroku v dokonalosti.
25. Keď som tak bola zabraná týmito starosťami, zjavil sa mi jednej noci môj anjel strážca. Zdal sa byť veľmi spokojný a povedal mi: "Najvyšší si praje splniť tvoje prianie a ustanovil ma, aby som ti slúžil ako vodca a pobádal ťa. Ja budem tvojim verným priateľom a spoločníkom a preto, aby som ti radil a budil tvoju pozornosť, vždy ma nájdeš prítomného tak, ako som teraz, kedykoľvek ku mne obrátiš svoje oči s túžbou, aby si sa zaľúbila a verne slúžila svojmu Pánovi a Ženíchovi. Ja ťa budem učiť, ako by si Ho mohla ustavične chváliť sama a ako striedavo so mnou spievaním chválospevov. Zjavím ti nové tajomstvá a poklady Jeho veľkosti, udelím ti hlbšie porozumenie Jeho nemeniteľnej Bytosti a božskej dokonalosti. A kedykoľvek sa z poslušnosti alebo z lásky budeš zamestnávať vonkajšími prácami alebo keď z nepozornosti sa obrátiš k pozemským a vonkajším veciam, ja ti pripomeniem, aby si sa uchýlila k Pánovi a použijem k tomu slová nejakého napomenutia, ktoré často budú tieto: Kto je ako Boh, ktorý prebýva na výsostiach a v srdciach pokorných? Inokedy ti pripomeniem tie požehnania, ktoré si od Boha obdržala a tvoju povinnosť milovať Ho. Niekedy zas ťa upozorním, aby si pozerala Naň a k Nemu pozdvihla svoje srdce. Ale ku všetkým týmto upozorneniam musíš byť pozorná a poslušná a presne sa nimi riadiť."
26. "Najvyšší si tiež praje, aby som pred tebou naďalej neskrýval vyznamenanie, ktoré si z Jeho štedrosti dostala a ktoré si až doteraz prehliadala a za ktoré musíš Mu odteraz vzdávať vďaky. Toto vyznamenanie je, že ja som jeden z toho tisíca anjelov, ktorí slúžili na tomto svete a jeden z tých, ktorí nosia odznak podivuhodného najsvätejšieho mena Ježiša. Podívaj sa na mňa a uvidíš ho na mojich prsiach." Ja som sa podívala a uvidela som najsvätejšie Meno v žiarivom lesku, čo naplnilo moju dušu novou útechou a radosťou. Svätý anjel pokračoval a povedal: "Najvyšší mi tiež nariadil, aby som ťa upozornil na skutočnosť, že z toho tisíca anjelov veľmi zriedka je niektorý ustanovený za anjela strážcu duší a ktoré duše doteraz boli zverené našej starostlivosti boli všetky z počtu svätých a žiadna z nich z počtu zatratených. Pamätaj teda, duša, na svoju povinnosť, aby si tento rad neprerušila. Lebo keby si napriek tomuto požehnaniu bola zatratená, tvoj trest a muky by boli najukrutnejšie zo všetkých, aký doteraz zatratených postihol a bola by si známa ako najnešťastnejšia a najnevďačnejšia z dcér Adamových. Že sa ti dostalo šťastia a máš za anjela strážcu mňa, ktorý som bol jedným zo strážcov našej Kráľovnej, najsvätejšej Márie a Matky Spasiteľa, bolo ustanovené Prozreteľnosťou Najvyššieho a s ohľadom na to, že si bola vyvolená písať a napodobňovať život Jeho najsvätejšej Matky. Bol som ustanovený, aby som ťa poučoval a pomáhal ti, pretože som bol očitým svedkom Jej svätých skutkov a Jej dokonalosti.
27. "Tento úrad vodcu bude konať hlavne veľká Pani sama, ale ja ti mám poskytovať potrebné obrazy pre objasnenie toho, čomu ťa nebeská Majsterka bude učiť a mám ti poskytovať iné pochopenie, určené Najvyšším, aby si mohla jasnejšie zaznamenávať tieto tajomstvá, ktoré ti budú zjavené. Všetky ich poznáš, hoci nepoznáš vždy súvislosti a tajomstvá skryté pod týmto prozreteľným vedením. Poznáš tiež, že Pán sám, používajúc toto zvláštne opatrenie pre teba, ma poslal, aby som ťa sladkým násilím nútil k napodobňovaniu našej Kráľovnej, najčistejšej Márie, aj aby si Ju nasledovala a poslúchala Jej učenie. Od terajška budem tento rozkaz Pána vykonávať s väčším dôrazom a mocou. Preto urob pevné predsavzatie, že budeš nanajvýš verná a vďačná vzhľadom na tieto milosti a že sa budeš snažiť dosiahnuť najvyššiu dokonalosť, ktorej budeš učená a aká sa od teba vyžaduje. Pamätaj, že aj keď dosiahneš dokonalosť najvyššieho serafa, budeš ešte veľká dlžníčka Bohu za Jeho hojné milosrdenstvo. Nový spôsob života, aký Pán od teba žiada, je

obsiahnutý a objasnený v poučeniach, ktoré ti udeľuje naša veľká Kráľovná a Pani a v tom, čo porozumieš a čo napíšeš v tomto treťom dieli Jej životopisu. Počúvaj Ju s poddajným srdcom, pokorne Jej ďakuj a zachovávaj horlivo a pozorne Jej poučovanie. Ak budeš tak konať, budeš šťastná a večne blažená."

28. O ďalších veciach, ktoré mi anjel povedal, nie je pre terajší účel potrebné sa zmieňovať. Čo však je obsiahnuté v tomto úvode, ukáže čiastočne prozreteľnosť Najvyššieho voči mne a ukáže tiež vysoké úmysly božskej Múdrosti v písaní tohoto životopisu. Tieto úmysly sú, aby som nielen ja alebo všetci, ktorí si prajú, mohli zberať úžitky z tohoto požehnania, aj aby každý sám pre seba ich mohol používať ako výdatné prostriedky ku spaseniu. Bude z toho tiež zrejmé, že kresťanskú dokonalosť nie je možné dosiahnuť bez veľkých bojov s diablom alebo bez ustavičnej námahy v premáhaní a potlačovaní vášní a zlých náklonností našej skazenej ľudskej prirodzenosti. Konečne, aby som mohla začať písať tento tretí diel životopisu nebeskej Matky a Učiteľky, Ona sama mi s nežnou láskavosťou povedala: "Moje večné požehnanie i požehnanie môjho najsvätejšieho Syna nech zostúpi na teba, aby si mohla napísať zostávajúcu časť o mojom živote, aj aby si mohla pracovať a snažiť sa o dokonalosť, akú od teba žiadam. Amen."

Ako božská pravica zahrňovala Kráľovnú neba najväčšími darmi, aby mohla pracovať v Cirkvi svätej, príchod Ducha Svätého, hojné ovocie vykúpenia a kázania apoštolov, prvé prenasledovanie Cirkvi, obrátenie svätého Pavla a príchod svätého Jakuba do Španielska, zjavenie sa Matky Božej v Saragoze a založenie pútnického miesta, menovaného Panna Mária na Stĺpe.

K a p i t o l a 1.

Náš Spasiteľ ostal sedieť po pravici večného Otca, avšak najblahoslavenejšia Panna Mária zostúpila z neba na zem, aby s Jej poučovaním mohla byť založená nová Cirkev.

1. Pri ukončení druhej časti tohoto životopisu som popísala, ako Boh našu veľkú Kráľovnú a Paniu, presvätú Máriu vyznamenal zázračnou prítomnosťou v tele na dvoch miestach vo večeradle aj v najvyššom nebi, kde bola posadená po pravici svojho Syna, večného Boha /Ž 44,10/ ako, aby urobil svoje slávne Nanebovstúpenie podivuhodnejším Syn Boží a Syn Panny vzal Ju so sebou, aby prijala nevýslovnú odmenu, akú do tej doby zaslúžila, aj aby Jej určil miesto, ktoré pre Ňu od večnosti pripravil za minulé i budúce zásluhy. Povedala som tiež, ako tri Osoby najsvätejšej Trojice ponechali nebeskej Matke na rozhodnutie: buď sa vrátiť na zem pre útechu prvých dietok Cirkvi svätej a pre jej založenie alebo už trvalé ostať v najblaženejšom stave a v požívaní slávy, akú Jej pripravili. Lebo, hoci Jej ponechali voľbu, tri božské Osoby podľa svojej veľkej lásky, akú mali k tomuto neporovnateľnému Tvorovi, prikláňali sa k tomu, aby si Ju ponechali v hlbinách ich slávy a nevracať Ju medzi vyhnané dietky Adama na zem. V istom zmysle sa zdalo, že to vyžaduje spravodlivosť, pretože svet bol už vykúpený umučením a smrťou Jej Syna, k čomu Ona napomáhala spolu s Ním vo všetkej plnosti a dokonalosti. Smrť na Ňu už nemala právo a to nielen

preto, že už vytrpela jej bolesti pri smrti Krista, nášho Spasiteľa /ako som vysvetlila na príslušnom mieste/, ale tiež preto, že naša veľká Pani nikdy nepodliehala smrti, ani diablovi, ani hriechu a preto nepodliehala ani všeobecnému zákonu dietok Adamových /Žid 9,27/. Podľa nášho spôsobu zmýšľania, Pán si žiadal, aby Mária, bez toho, aby zomrela ako iní ľudia umierajú, prešla iným spôsobom zo stavu pútničky do stavu poznávania, zo smrteľnosti do nesmrteľnosti a že by nemala byť podrobená smrti na zemi, pretože, keď na nej bývala, nedopustila sa žiadnej viny, pre ktorú by si zaslúžila smrť. Preto Ju Najvyšší mohol iným spôsobom previesť z jedného stavu do druhého.
2. Proti tomu však stála láska a pokora tejto predivnej a presladkej Matky. Jej láska Ju pobádala, aby išla pomáhať svojim dietkam a snažila sa o rozširovanie poznania a zvelebovania mena Najvyššieho v novej Cirkvi svätého evanjelia. Tiež si priala získať pre Cirkev mnoho veriacich nasledovníkov svojou snahou a prímluvou, aj aby sa podobala svojim dietkam a bratom svojou smrťou na zemi, hoci pre svoju bezhriešnosť jej nepodliehala. Vo svojej veľkej múdrosti a obozretnosti vedela, ako oveľa vzácnejšie je zaslúžiť si korunu a odmenu, než ju dostať zdarma vopred, aj keď sa jedná o večnú slávu. Jej múdrosť a pokora neostali bez okamžitej odmeny, lebo večný Otec oznámil celému nebeskému dvoranstvu, ako svoju túžbu, tak aj voľbu presvätej Márie, ktorú urobila pre dobro bojujúcej Cirkvi a pre pomoc veriacim. Všetci nebešťania začali vtedy chápať, čo aj my na zemi by sme po spravodlivosti mali vedieť, že - ako nám hovorí svätý Ján - večný Otec tak miloval svet, že svojho jediného Syna vydal pre jeho vykúpenie /Jn 3,16/, ale tiež svoju Dcéru, najsvätejšiu Máriu poslal z jej slávy, aby stavala Cirkev, ktorú staviteľ Kristus založil; podobným spôsobom a pre ten istý účel Syn nechal odísť svoju milovanú Matku a Duch Svätý svoju milú Nevestu. Je potrebné pripomenúť ešte ďalšiu okolnosť, ktorá zvyšuje toto požehnanie, totiž, že to nasledovalo krátko po veľkých krivdách, ktorých sa Kristovi, nášmu Vykupiteľovi dostalo pri Jeho umučení a hroznej smrti, čo robilo svet úplne nehodným tohoto dobrodenia. Aký je to dôkaz nekonečnej lásky Božej!
3. Po troch dňoch, ktoré najsvätejšia Mária strávila v nebi, kde s telom aj s dušou požívala slávu po pravici svojho Syna a pravého Boha, opustila nebo s požehnaním najsvätejšej Trojice a podľa svojho priania vrátila sa na tento svet. Boh nariadil bezpočetnému množstvu anjelov, vybraných zo všetkých chórov a najvyšších serafínov, ktorí sú najbližšie k Jeho trónu, aby odprevadili svoju Kráľovnú. Bola obklopená oblakom, čiže kotúčom najžiarivejšieho svetla, ktoré Jej slúžilo ako povoz alebo schránka, v ktorej Ju serafovia zniesli z neba. Ľudský rozum nemôže pochopiť krásu a vonkajší lesk, v akom nebeská Kráľovná prišla späť na tento svet a je isté, že žiaden živý tvor by na Ňu nemohol pohliadnuť a pritom svojou prirodzenou silou nestratiť život. Preto musel Najvyšší ukryť Jej nebeskú jasnosť pred tými, ktorí Ju videli, kým sa lesk Jej slávy nezmiernil. Iba svätému Jánovi evanjelistovi bolo dopriate, aby uvidel našu Kráľovnú v lesku božskej slávy. Jej nesmiernu krásu v akej zostúpila z neba môžeme pochopiť, keď si pripomenieme, akým leskom žiarila tvár Mojžišova po rozhovore s Hospodinom na hore Sinaj, že Izraeliti nemohli na ňu ani pohliadnuť. Nevieme s istotou, či tento prorok videl Boha z tváre do tváre, ale ak Ho videl, jeho videnie sa ani zďaleka nevyrovnalo videniu Matky Božej.
4. Naša veľká Pani prišla do večeradla ako náhradníčka za svojho božského Syna v novej svätej Cirkvi. V daroch, ktoré pre tento úrad obdržala, ukazovala takú plnosť a hojnosť, že naplňovala obdivom anjelov a svätých, lebo bola živým obrazom Krista, nášho Vykupiteľa a Majstra. Pod svetlým oblakom, nespozorovaná vošla do večeradla a bola opäť privedená do prirodzeného stavu svojej bytosti, takže bola naďalej prítomná iba na jednom mieste. Hneď potom naša Majsterka pokory padla na tvár a ponižujúc sa do prachu povedala: "Môj najvyšší Pane a Bože, zhliadni na tohoto biedneho červíka, ktorý vyznáva, že vznikol zo zeme /Gen 2,7/ a povstal z ničoty k tejto existencii, ktorú mám pre Tvoju preštedrú dobrotivosť. Uznávam tiež, najvyšší Otče, že Tvoja nevýslovná blahosklonnosť, bez všetkých mojich zásluh ma povýšila z prachu k dôstojnosti Matky Tvojho Jednorodeného. Z celého srdca chválim a velebím Tvoju nesmiernu dobrotivosť, ktorú si tak hojne voči mne prejavil. Z vďačnosti za také veľké dobrodenia ponúkam sa znovu žiť a pracovať v tomto smrteľnom živote podľa všetkých ustanovení Tvojej božskej vôle. Zasvätujem sa Ti ako Tvoja verná služobníčka dietok Cirkvi svätej. Všetky ich odporúčam Tvojej nesmiernej dobrotivosti a prosím Ťa z hĺbky svojho srdca, aby si na nich pohliadal ako ich najláskavejší Boh a

Otec. Za nich Ti obetujem to, že som sa zriekla Tvojej slávy a pokoja a že som si dobrovoľne vyvolila utrpenie namiesto radosti a odoprela som si hľadieť na Teba preto, aby som robila to, čo sa Ti ľúbi.
5. Svätí anjeli, ktorí prišli s Kráľovnou, rozlúčili sa s Ňou a vrátili sa do neba a blahopriali zemi k tomu, že opäť má za obyvateľku ich veľkú Kráľovnú a Paniu. Chcem sa zmieniť, že keď som o tomto písala, sväté kniežatá sa ma spýtali, prečo častejšie nenazývam Máriu Kráľovnou a Paňou anjelov a povedali mi, aby som nezabúdala v ďalšej časti tohoto životopisu používať tento titul, pretože z toho čerpajú veľkú útechu. Aby som ich poslúchla a zapáčila sa im, budem v budúcnosti častejšie používať tento názov. Prvé tri dni po návrate z neba sa nebeská Matka stránila vecí pozemských, lebo bola ešte pod vplyvom pretekajúcej radosti a svojho trojdenného pobytu v nebeskej sláve. Iba svätý Ján evanjelista videl vo videní Kráľovnú neba s Jej Synom vystupovať do neba a tiež zostupovať z neba v sláve a s milosťami pre obohatenie Cirkvi. Dva dni ostal ako vovytržení a obdivoval toto neobyčajné tajomstvo. Vedel, že jeho presvätá Matka zostúpila z neba, túžil po rozhovore s Ňou, ale neodvážil sa vyrušovať Ju.
6. Milovaný učeník v zápase medzi tým, k čomu ho pobádala jeho láska, ale od čoho ho zase zadržiavala pokora, váhal ešte skoro aj celý tretí deň. Konečne premožený svojou synovskou láskou rozhodol sa pokúsiť sa o rozhovor s nebeskou Matkou vo večeradle, ale po ceste tam sa ešte zastavil a uvažoval: "Ako sa budem môcť odvážiť urobiť po čom túžim, keď ešte nepoznám vôľu Najvyššieho ani mojej Panej? Ale predsa môj Vykupiteľ a Majster dal mi Ju za Matku a vyznamenal ma tým, že ma k Nej pripútal ako syna, je teda mojou povinnosťou, aby som Jej slúžil a pomáhal Jej. Ona vie o mojej túžbe a neodmietne ma. Je láskavá a nežná, určite mi to prepáči. Prajem si, aby som Jej padol k nohám." Po tejto úvahe sa svätý Ján rozhodol a išiel na miesto, kde Kráľovná zotrvávala na modlitbách s ostatnými veriacimi. Akonáhle pozdvihol zrak, aby na Ňu pozrel, okamžite padol na zem na tvár tak, ako to urobil aj s inými dvoma apoštolmi, keď uzrel premeneného Pána na hore Tábor /Mt 17,2/, pretože lesk, ktorým teraz žiarila tvár Panny Márie, podobal sa lesku, akým sa vtedy skvela tvár nášho Spasiteľa Ježiša Krista. Dojem, ktorý naň urobilo Jej zostupovanie z neba, jeho telesnú silu úplne premohol, takže padol na zem a celú hodinu nemohol vstať. Apoštolovia a učeníci, ktorí boli vo večeradle nedivili sa tomu, pretože podľa príkladu svojho božského Majstra a Jeho presvätej Matky často v tej dobe, keď čakali na príchod Ducha Svätého, ležali tvárou na zemi s rukami rozpätými v podobe kríža, prosiac o príchod Utešiteľa.
7. Najláskavejšia Matka pristúpila potom k pokornému a požehnanému apoštolovi a zdvihla ho zo zeme, vzala na seba prirodzený vzhľad, padla na kolená a povedala mu: "Pane a synu môj, ty už vieš, že pri všetkých svojich skutkoch sa chcem riadiť poslušnosťou k tebe, lebo ty si zaujal miesto môjho božského Syna a Majstra, aby si mi rozkazoval vo všetkom, čo mám robiť. Teraz ťa opäť žiadam, aby si bol bedlivý pri rozkazovaní mi, pretože mi spôsobuje veľkú útechu, keď môžem vo všetkom poslúchať." Svätého Jána tieto slová priviedli do veľkého zmätku a do rozpakov v dôsledku toho, čo videl a poznal ohľadne presvätej Matky a znovu padol pred Ňou na tvár, ponúkajúc sa Jej za otroka a prosil Ju, aby Ona jemu rozkazovala a vo všetkom ho riadila. V tejto naliehavej žiadosti svätý Ján zotrval za nejaký čas, až konečne premožený pokorou našej Kráľovnej podrobil sa Jej vôli, lebo videl, že Jej musí privoliť a súhlasiť s tým, že Jej bude rozkazovať tak, ako si to praje. Veď to veľmi slúžilo pre prospech a pokrok jemu samému a nám ako najpôsobivejší príklad, pripomínajúci nám našu pýchu a učiaci nás premáhať ju. Ak sa považujeme za oddané dietky tejto nebeskej Matky a Majsterky pokory, teda podľa pravdy sme povinní napodobňovať a nasledovať Ju. Pohľad na veľkú Kráľovnú anjelov, keď bola v stave slávy, tak hlboko sa vtlačil do mysle a do duševných mocností svätého evanjelistu, že obraz toho mu ostal v duši po celý ďalší život. Poznanie, ktoré dostal o presvätej Matke popísal neskoršie vo svojom Zjavení, najmä v dvadsiatej prvej kapitole.

Poučenie, ktoré mi udelila veľká Kráľovná a Pani anjelov.

8. Dcéra moja, hoci som ťa už mnohokrát nabádala, aby si sa odlúčila od všetkého viditeľného a od všetkých pozemských vecí a odumrela sebe a všetkému, čo zaváňa dieťaťom Adamovým, a

náležíte ťa navádzala a poučovala v prvej aj druhej časti môjho životopisu, ktorý si napísala, predsa teraz ešte znovu ťa vyzývam s citmi láskavej a milujúcej Matky a pozývam ťa menom môjho božského Syna aj svojím vlastným, aj menom anjelov, ktorí ťa tiež veľmi milujú, aby si zabudla na všetko ostatné a pozdvihla sa k inému životu, vyššiemu, nebeskému, približujúcemu sa životu večnej blaženosti. Chcem, aby si úplne opustila starý Babylon, tvojich nepriateľov a všetku ich falošnosť a znepokojujúce márnosti a aby si sa priblížila k svätému nebeskému Jeruzalemu, žila v jeho predsieňach, kde sa máš zaoberať pravým a dokonalým napodobňovaním môjho života a tak s pomocou milosti Božej dôjdeš k úzkemu spojeniu s mojím Pánom a tvojim najvernejším Ženíchom. Počuj ma teda, moja najdrahšia, horlivo ma nasleduj s radostnou pozornosťou a ochotou duše, napodobňujúc vo svojom živote obraz toho, čo píšeš a skúmaj skutky, ktoré som konala, keď som opustila pravicu svojho Syna a prišla späť na svet. Uvažuj a prenikaj všetky moje činy, aby si podľa milostí, ktoré dostávaš mohla stále napodobňovať čo poznávaš a o čom píšeš. Božská pomoc ti nebude chýbať, pretože Najvyšší ju neodoprie tým, ktorí sa podľa svojich síl snažia a neodoprie ti svoju pomoc, aby si dosiahla to, čo je Mu milé a prijateľné, ak sa nestaneš nehodná Jeho pomoci v dôsledku svojej nedbalosti. Priprav a rozšír svoje srdce, rozdeľ svoju vôľu, očisti svoj rozum a odstráň zo svojich mocností každý obraz a každý znak viditeľných tvorov. Len tak ti nebude žiaden na závadu, ani ťa nebude zvádzať ku všednému hriechu alebo k nedokonalostiam. Najvyšší ti udelí svoju skrytú múdrosť a tak budeš pripravená a dychtivá konať všetko, čo sa nám páči a čo ti prikážeme.

9. V budúcnosti nech sa tvoj život podobá životu človeka, ktorý bol vyvolaný z hrobu. Taký človek je ochotný začať žiť nový život, akoby bol vzdialený a cudzinec ku všetkému, čo miloval v predošlom živote, zmenený vo všetkých svojich túžbach, napravený a odvrátený od všetkých predošlých náklonností. Prajem si, dcéra moja, aby si sa aj ty tak obnovila. Musíš žiť, akoby si bola znovu obdarená najvyššími darmi duše, aké ti božská moc mohla udeliť. Avšak pre toto božské pôsobenie je nutné, aby si sa aj ty sama namáhala a pripravila celé svoje srdce tak, aby si bola úplne všetkého zbavená, aby si bola ako prázdna tabuľka, na ktorú by mohol Pán svojím prstom písať, a ako do mäkkého, poddajného vosku vtlačiť ti pečať mojich cností. Jeho Velebnosť túži, aby si bola nástrojom v Jeho rukách, ktorý by mohol používať podľa svojej svätej a dokonalej vôle. A vieš, že žiaden nástroj sa umelcovi neprotiví, a ak má slobodnú vôľu, používa ju na to, aby sa ponechal na voľné používanie. Teraz teda, moja najdrahšia, poď, poď tam, kam ťa volám a pamätaj si, že hoci pre najvyššie Dobro je prirodzené, aby vždy udeľovalo dary a spojovalo sa s tvormi, predsa v tomto veku sa tento Pán a Otec milosrdenstva snaží smrteľníkom prejavovať hojnejšie svoju štedrú láskavosť, pretože čas už značne pokročil a blíži sa ku koncu a je málo tých, ktorí sú ochotní prispôsobiť sa na prijatie Jeho božských darov. Ty však nestrácaj takú priaznivú príležitosť, nasleduj ma a kráčaj v mojich šľapajach. A pretože ja ťa vo svojej materinskej láske pozývam k takému šťastiu a takými vysokými náukami ti napomáham, nezarmucuj Ducha Svätému svojou nedbalosťou.

Kapitola 2.

Svätý Ján evanjelista podáva v dvadsiatej prvej kapitole doslovný popis videnia, ktoré mal, keď naša Pani, najblahoslavenejšia Panna Mária zostúpila z neba.

10. Slušilo sa na vysokú dôstojnosť svätého Jána, ako ustanoveného syna Panny Ježišom na Kríži, aby bol dôverníkom nevýslovných skutkov a tajomstiev veľkej Kráľovnej, ktoré pred inými boli skryté. Preto mu boli zjavené mnohé tajomstvá o Nej prv, než si odišla do neba a stal sa očitým svedkom skrytých tajomstiev v deň Nanebovstúpenia, keď tento svätý Orol videl božské Slnko, Krista /Iz 30,26/ vystupovať v sedemnásobnom svetle, ako hovorí Izaiáš a s ním tiež Mesiac žiariaci ako Slnko, pre jej podobnosť s Kristom, Prešťastný evanjelista videl Ju vystupovať i sedieť po pravici Jej Syna. Keď však prvýkrát uvidel veľkú Kráľovnú sedieť po pravici nášho Spasiteľa, zabudol na sľub, ktorý náš Spasiteľ urobil svojim apoštolom prv, než odišiel do neba, že pre útechu

a riadenie Cirkvi ponecháva Ju na zemi a začal sa obávať a znepokojovať myšlienkou, že nebeská Matka už ostane v sláve, ktorú požívala. Pobúrený touto neistotou, pri veľkej radosti cítil tiež mučivé bolesti lásky nad stratou najsvätejšej Matky. A tieto bolesti ho trápili, kým si nespomenul na sľub svojho Majstra a Spasiteľa a kým neuvidel najsvätejšiu Matku zostupovať na zem.
11. Tajomstvo tohoto videnia ostalo vtlačené do pamäti svätého Jána a nikdy z nej nezmizlo, práve tak, ako iné zjavenia, ktoré dostal od Kráľovnej anjelov. A svätý evanjelista si prial rozšíriť poznanie týchto v celej svätej Cirkvi. Ale pokora najmúdrejšej Panny Márie ho od toho odrádzala. Kým žila, prehovárala ho, aby to zachoval v tajnosti, kým by Najvyšší nenariadil ináč, pretože nebolo vhodné vyjaviť to svetu skôr. Apoštol teda poslúchol prianie nebeskej Matky. Pred svojou smrťou, keď ho Boh poveril, aby obohatil Cirkev skrytými pokladmi tých svätých udalostí, Duch Svätý ho poučil, aby ich zjavil hlbokým, obrazným a záhadným spôsobom, o ktorom sama Cirkev hovorí, že je mu ťažko porozumieť. Bolo to však dobré, že tieto poklady neboli otvorené pre všetkých, ale uzavreté ako perla v perleti alebo v škrupinke alebo ako zlato je skryté v zemských mineráloch. Cirkev svätá, postupne osvecovaná aj ich usilovným štúdiom, čerpá podľa potreby z týchto pokladov a zatiaľ ich necháva uložené v temnote s akou sa svätí učitelia, ako sami priznávajú, stretávajú v celom Písme svätom, najmä v Apokalypse.
12. Už som v tomto životopise písala o Prozreteľnosti Najvyššieho a prečo skrývať veľkosť svojej najsvätejšej Matky v prvotnej Cirkvi /Zv. II,413/, ale predsa však to uvediem tu znovu, pretože to mnohí príjmu s veľkým obdivom. Aby naše pochybnosti, ak nejaké vzniknú, sa zmenšili, môžeme si iba pripomenúť, čo rôzni svätí učitelia povedali ohľadne prozreteľnostného ukrytia tela a pohrebu Mojžiša /Mojž 34,6/. Títo učitelia hovoria, že sa tak stalo preto, aby židovský ľud, ktorý bol príliš náchylný k modlárstvu, nebol zvedený ku vzdávaniu božskej pocty telu tohoto veľkého proroka, ktorého mali vo veľkej úcte alebo, aby mu nevzdávali nejakú poverčivú poctu. Pre tú istú príčinu, hovoria učitelia, keď Mojžiš písal o stvorení sveta a všetkých tvorov, hoci anjeli boli najušľachtilejšími tvormi, ani sa výslovne nezmienil o ich stvorení, ale iba na to poukázal slovami: "Boh stvoril svetlo," pretože pod týmito slovami sa môže rozumieť hmotné svetlo tohoto sveta a tiež obrazne podstatné - svetlá duchovné, ktorými sú anjeli, o ktorých v tej dobe otvorenejšia zmienka by nebola vhodná.
13. Keďže Židia podliehali nebezpečenstvu modlárstva v dôsledku ich stykov s pohanmi a s pohanským okolím, a pretože mali náklonnosť slepo pripisovať božstvo ľuďom alebo čomukoľvek, čo sa im zdalo veľké, mocné alebo nejako vynikajúce, boli by teda pohania vydaní oveľa väčšiemu nebezpečenstvu, keby sa im vtedy, keď sa začínalo hlásať evanjelium o viere v Krista, predkladali veľké prednosti Jeho najsvätejšej Matky, že upadnú do bludu. Na potvrdenie toho máme výrok svätého Dionýza Areopagitu, ktorý - hoci bol takým veľkým filozofom, že iba svojím prirodzeným rozumom došiel k presvedčeniu, že existuje pravý Boh, čo aj verejne hlása, a keď sa stal katolíkom a videl Pannu Máriu a zhováral sa s Ňou, prehlásil, že zaiste by Ju bol považoval a ctil ako Boha, keby ho viera neučila ináč. Do tohoto nebezpečenstva boli by oveľa ľahšie upadli nevzdelaní ľudia a boli by poplietli božstvo Krista Pána, v ktoré boli povinní veriť s veľkosťou Jeho najčistejšej Matky mysliac, že keď sa im predkladá a zároveň ukazuje taká podobnosť a svätosť, že Ona je tiež Bohom, ako Jej Syn. Toto nebezpečenstvo však pominulo, keď sa viera vo Vykupiteľa v Cirkvi zakorenila a jej zachovávanie sa upevnilo jasným učením učiteľov cirkevných a tým, že ju Boh potvrdzoval mnohými zázrakmi. Poučení týmito svedectvami vieme, že jedine Ježiš Kristus je pravý Boh a pravý človek, plný milosti a pravdy, a že Jeho Matka je iba púhy tvor, plný milosti, ale bez Božstva, hoci Bohu najbližšia a zo všetkých tvorov najvyššia. V našej dobe, tak dokonalo osvietenej božskými pravdami, Pán vie, kedy a ako je vhodné rozšíriť slávu svojej najsvätejšej Matky tým, že nám odhalí záhady a tajomstvá Písma svätého, v ktorom ich skrýva.
14. Tajomstvo, o ktorom budem písať aj s mnohými inými týkajúcimi sa našej veľkej Kráľovnej, zapísal evanjelista svätý Ján v obrazných výrazoch dvadsiatej prvej kapitoly Apokalypsy, v ktorej predvádza Pannu Máriu pod symbolom svätého mesta Jeruzalema a popisuje Ju pod rúškom všetkých okolností v tej kapitole uvedených. V prvom zväzku som to síce obšírne vysvetlila v troch kapitolách a použila som to, ako mi vtedy bolo ukázané, pre vysvetlenie tajomstva Nepoškvrneného Počatia blahoslavenej Panny Márie, ale teraz je potrebné vysvetliť to vzhľadom na tajomstvo

zostúpenia Kráľovnej anjelov z neba po Nanebovstúpení Pána. Nech nikto nenamieta, že v tomto dvojakom rôznom výklade nachádzajú sa nezrovnalosti a veci, ktoré si navzájom odporujú, lebo obidva tie významy sú v súhlase so zákonom založeným na slovnom texte Písma svätého a nemôže byť pochybnosť, že božská Múdrosť môže do jedných a tých istých slov uzavrieť mnohé tajomstvá a deje. Toto je príčina obtiaží, aké sa vyskytujú v Písme svätom, ale tiež je to jedna z príčin, ktoré boli potrebné, aby bolo plodnejšie a vzácnejšie vo význame, ale tiež, aby ho veriaci čítali s väčšou pokorou a úctou. Že je Písmo sväté také plné záhad a tajomstiev, to je potrebné, pretože pri takom spôsobe vyjadrovania je možné posvätné tajomstvá vysvetľovať obšírnejšie a dôkladnejšie.
15. Lepšie to porozumieme v tajomstvách, o ktoré sa nám teraz jedná, pretože svätý Ján hovorí, že "videl sväté mesto Jeruzalem, pripravené a ozdobené ako nevestu, zostupujúcu z neba" atď. Niet pochybnosti, že tento obrazný výraz o meste sa vzťahuje podľa pravdy na Pannu Máriu a poukazuje na Jej zostúpenie z neba, do ktorého predtým vystúpila so svojim najsvätejším Synom. Zároveň sa to však vzťahuje na Jej zostúpenie v božskom duchu pri Jej Nepoškvrnenom Počatí, pri ktorom bola utvorená ako nová zem a nové nebo, ako je to vysvetlené v prvej časti. Evanjelista uzavrel do toho výroku obidve tajomstvá, keď o tých udalostiach hovorí v dvadsiatej prvej kapitole. Preto bude potrebné vysvetliť ich teraz v novom zmysle, čo však bude vyžadovať opakovanie posvätného textu, ale vysvetlenie bude oveľa kratšie, pretože mnohé veci som popísala už v prvom zväzku. Teraz kvôli stručnosti budem hovoriť menom svätého evanjelistu.
16. "Uzrel som nové nebo a novú zem, lebo prvé nebo a prvá zem pominula a more už nie je. /Zj 21,1/" Apoštol nazýva najsvätejšie človečenstvo vteleného Slova a Jeho nebeskú Matku novým nebom a novou zemou. Nebom v dôsledku ubytovania sa Božstva v človečenstve a novým, pretože tým bolo obnovené človečenstvo. Tieto nebesia sú teraz nové, utrpeniu podliehajúce človečenstvo, ktoré evanjelista videl zranené a mŕtve v hrobe, teraz videl povýšené a sediace po pravici večného Otca, korunované slávou a darmi, ktoré zaslúžilo svojím životom a smrťou. Videl tiež Matku, ktorá dala Kristovi onú utrpenia schopnú prirodzenosť a spolupôsobil vo vykúpení ľudského pokolenia, sediacu po pravici svojho Syna /Ž 44,10/ a ponorenú v mori neprístupného svetla Božstva, podieľajúc sa na sláve svojho Syna ako Jeho Matka, ktorú právom užívala pre svoje nevýslovné skutky lásky. Zima súženia pominula /Veľp. 2,11/ a nastala večná jar radosti a rozkoše. Taktiež prvá zem a prvé nebo všetkých smrteľníkov pominuli, lebo nebeský Jeruzalem bol zavretý a uzamknutý päť tisíc rokov, takže nikto zo smrteľníkov nemohol doň vojsť a všetci by boli ostali pripútaní na starú, hriechmi poškvrnenú zem, keby vstúpením Krista a Jeho blahoslavenej Matky oné závory a zámky neboli rozlámané a božskej Spravodlivosti by sa nebolo zadosťučinilo.
17. Vo zvláštnom zmysle bola Panna Mária novým nebom a novou zemou skrz vystúpenie so svojim Synom, Spasiteľom Ježišom a zaujatím miesta po pravici v sláve tela aj duše bez toho, aby prešla cez bránu smrti ako všetci synovia ľudskí. Avšak aj vo svojom ľudskom stave na zemi bola nebom, v ktorom videla Boha. Avšak tento stav veľkej Panej pominul, aby nastúpil iný stav, ktorý Ju podivuhodným riadením božskej Prozreteľnosti urobil novým nebom, v ktorom Boh mohol prebývať medzi všetkými tvormi v najväčšej sláve.
18. Evanjelista pokračuje: "A ja, Ján, videl som sväté mesto, nový Jeruzalem, zostupujúci z neba od Boha, pripravený ako ozdobená nevesta pre svojho Ženícha." Mne, nehodnému apoštolovi Ježiša Krista bolo toto tajomstvo zjavené, aby bolo oznámené svetu. A ja som videl Matku vteleného Slova, pravé mystické mesto Jeruzalem, zjav mieru, zostupujúcu z trónu Boha samého na zem a videl som Ju ako zaodiatu Božstvom a ozdobenú novým účastníctvom na Božích vlastnostiach, na Jeho múdrosti, moci, svätosti, nepremenlivosti a dobrote a podobajúcu sa Jeho Synovi vo svojich skutkoch aj v konaní. Hoci prišla na zem, aby na nej pracovala pre dobro veriacich a za tým účelom sama sa dobrovoľne zriekla hľadenia na večnú slávu, predsa však Najvyšší ustanovil, že Ju pošle ozdobenú a obdarenú mocou svojej vlastnej Ruky a že Jej dá náhradu za oblažujúce nazeranie, ktorého sa vzdala. Namiesto toho bola obdarená iným druhom nazerania a účastenstvom na Jeho Božstve, primeraným Jej terajšiemu postaveniu pútničky, ale predsa takým božským a vysokým, že prevyšovalo všetko pomyslenie anjelov a ľudí. Ozdobil a obohatil Ju tak, že žiadna milosť a prednosť Jej nechýbali a ostával v Nej ako vo svojom nebi a na svojom tróne. Ako huba prijíma tekutiny a naplňuje nimi duté miesta, tak podľa nášho spôsobu poznávania, bola Mária naplnená

mocou a spojením s Bohom.
19. Text ďalej hovorí: "A z trónu som počul hovoriť mocný hlas: "Hľa stánok Boží medzi ľuďmi! A prebývať bude medzi nimi a oni budú Jeho ľudom a Boh sám s nimi bude ich Bohom." Hoci veľká Pani plne požívala večnú blaženosť a bola nebeskými dvoranmi prehlásená za ich Kráľovnú a Paniu, chcela z vlastnej vôle zostúpiť a stať sa služobníčkou svojich poddaných, aby ich poučovala a riadila ako svoje deti. Za túto milosrdnú lásku zaslúžila, aby všetci smrteľníci boli Jej poddaní a aby panovala nad Cirkvou bojujúcou, v ktorej mala prebývať, ktorej mala predsedať a získavať pre ňu od Boha požehnanie, milosrdenstvo a odpustenie, lebo v Jej srdci bol Pán sviatostne prítomný cez celý čas, v ktorom žila v prvotnej Cirkvi po svojom zostúpení z neba. Aj keby neboli žiadne iné príčiny, Jej Syn by bol ustanovil najsvätejšiu Sviatosť, aby tak mohol v Nej prebývať. A pre Jej zásluhy a prímluvy ostal s ľuďmi s novými milosťami a požehnaniami. Preto evanjelista dodáva:
20. "A zotrie Boh každú slzu z ich očí a nebude už smrť ani zármutok, ani nárek, ani bolesť, lebo čo predtým bolo, prestalo." Táto veľká Pani prišla ako Matka milosti, milosrdenstva, radosti a života, naplňuje svet radosťou a stiera slzy spôsobené hriechom našej matky Evy, zármutok obracia na radosť, slzy na nové jasanie, nárek na chvály a slávu, smrť hriechu na život pre všetkých, ktorí ho hľadajú. Smrti hriechu je teraz koniec a všetok nárek a bolesti hriešnikov prestávajú, ak len pred svojim zatratením utečú do tejto svätyne, v ktorej nájdu odpustenie, milosrdenstvo a útechu, lebo teraz Ju má svet ako útočisko, pomocníčku a štít milosrdenstva proti božskej Spravodlivosti, ktorá ako meč visí nad hlavami hriešnikov.
21. "Ten, ktorý sedel na tróne, povedal: "Hľa, obnovujem všetko." To bol hlas večného Otca, ktorý mi dal poznať, ako urobí všetky veci nové: novú Cirkev, nový Zákon, nové sviatosti. Keď ľudstvu udelil také nové požehnanie, že mu dal svojho Jednorodeného Syna, pridal ešte ďalšie požehnanie tým, že mu poslal presvätú Máriu tak obnovenú, obohatenú tak podivnými darmi a mocou, že Ju urobil schopnú rozdávať poklady vykúpenia a zveril ich úplne do Jej rúk, aby ich rozdeľovala podľa svojej najmúdrejšej vôle. Preto Ju poslal od kráľovského trónu, ako verný obraz a podobu svojho Syna a poznačil Ju, nakoľko to bolo u dvora možné, vlastnosťami svojho Božstva. Jej svätosť má byť napodobňovaná tiež novou svätou Cirkvou.
22. "A povedal mi: "Píš! Tieto slová sú verné a pravdivé." A hovoril: "Stalo sa! Ja som Alfa a Omega. Počiatok a Koniec. Smädnému dám zadarmo z prameňa živej vody. Kto zvíťazí, bude tými vecami vládnuť a budem mu Bohom a on mi bude synom." Svätý Ján hovorí: "Pán zo svojho trónu mi rozkázal zapísať toto tajomstvo, aby som vydal svedectvo o vernosti a pravde Jeho slov a o skutkoch Panny Márie, do rúk Ktorej dal ako do zálohy svoju Všemohúcnosť. Slovami "Stalo sa" Boh pripomína ľuďom, akou vďačnosťou sú Mu zaviazaní za to, že poslal svojho Syna, aby za nich trpel, zomrel a učil ich svojim náukám, aj za to, že poslal svoju Matku, aby pomáhala Cirkvi a chránila ju a že zoslal Ducha Svätého. A pretože večný Otec nemal už nič ďalšie, čo by bol udelil, preto povedal: "Stalo sa." Ako povedal: "Všetko, čo je pre moju Všemohúcnosť možné, mojej spravodlivosti a štedrosti primerané, som udelil. Pre dosiahnutie posledného cieľa udeľujem všetkým prostriedky, ktoré sú pod mocou môjho božského Syna a Jeho Matky, mojej vyvolenej z dietok Adamových. V Nej sú čisté, živé vody milosti, z ktorých všetci ľudia, túžiaci po večnej spáse, môžu čerpať ako z prameňa /Jn 7,37/. Tieto vody sa im udeľujú zadarmo, pretože sami si ich nemohli zaslúžiť, zaslúžil ich pre nich môj vtelený Syn a Jeho svätá Matka ich získava a zasluhuje pre tých, ktorí Ju o ne žiadajú. A ktokoľvek prekoná prekážky, ktoré sa mu stavajú do cesty vedúcej k týmto vodám milosti, to znamená, kto premáha seba, svet a diabla, pozná, že som štedrý, láskavý a mocný Boh a bude vládnuť všetkými Mojimi dobrami a všetkým, čo som pre nich pripravil cez svojho Syna a Jeho Matku, lebo ho prijmem za svoje dieťa a za dediča mojej večnej slávy."
23. "Bázlivci však a neveriaci, vrahovia, smilníci, čarodejníci, modlári a všetci luhári budú mať svoj podiel v jazere horiacom ohňom a sírou. To je druhá smrť." Všetkým synom Adamovým som dal svojho Jednorodeného za Učiteľa, Vykupiteľa a Brata a Jeho Matku za Ochrankyňu, Prostredníčku a mocnú Zástankyňu u mňa a veľmi si prajem, aby používali jej ochranu. Ale tí, ktorí nepremáhajú odpor, ktorý má ich telo k utrpeniu alebo neveria mojim svedectvám a divom vykonaným v ich prospech, aj tí, ktorí uverili ale uviazli v nízkej nečistote telesných rozkoší, čarodejníci, modlári, ktorí opustili moju pravú moc a Božstvo a nasledujú diabla, ako aj všetci luhári a páchatelia

neprávostí, obdržia ako podiel iba to, čo si tým sami vyvolili. Bude to hrozný oheň pekelný, jazero horiacej síry, plné zápachu a temnoty, kde pre každého zatrateného budú iné muky a trápenia podľa ohavností, aké páchal, ale všetky budú večné a spojené so stratou blaženého božského nazerania, aké požívajú svätí. Toto bude druhá smrť, z ktorej nebude vykúpenie, pretože tí, ktorí do nej klesli, nevyužili pre seba vykúpenie od prvej smrti hriechu, ktoré získal Vykupiteľ a Jeho blahoslavená Matka milosti. Evanjelista pokračuje ďalej:
24. "A prišiel jeden zo siedmich anjelov, ktorí držali sedem misiek, plných siedmimi poslednými ranami a povedal mi: "Poď, ukážem ti nevestu, Baránkovu manželku." Videl som, že tento anjel, aj tí ďalší boli z najvyšších a najbližších k trónu najsvätejšej Trojice, obdarení zvláštnou mocou trestať domýšľavé ľudstvo, ktoré bude páchať vyššie uvedené hriechy po dokonaní tajomstva vykúpenia a rozhlásení učenia a smrti Vykupiteľa a vznešenosti a moci Jeho najsvätejšej Matky, akú má pre napomáhanie hriešnikov ku spáse. A pretože behom času tieto tajomstvá s ich zázrakmi a osvieteniami, s príkladmi svätých a najmä apoštolských mužov, zakladateľov rehoľníckych družín, veľkého počtu mučeníkov a vyznavačov, boli stále viac rozhlasované, preto hriechy ľudí posledných storočí sú ohavnejšie, ich nevďak voči takým požehnaniam je väčší a zaslúžia si prísnejšie tresty. Preto oveľa viac popudzujú nevôľu a hnev božskej spravodlivosti. Tak v budúcnosti /ktorou je terajšia doba/ bude Boh trestať ľudí prísnejšie tým, že bude na nich zosielať rany a tresty, určené pre rýchle sa blížiaci deň posledného súdu.
25. "A odviedol ma v duchu na veľkú a vysokú horu a ukázal mi sväté mesto Jeruzalem, ako sa vznáša z neba od Boha v božskej velebnosti." Bol som Božou mocou povznesený na vysokú horu poznania a osvietenia o skrytých tajomstvách a uvidel som Nevestu a Ženu Baránka, ktorý sníma hriechy sveta /Jn 1,29/, ako mesto Jeruzalem, je Baránkovou Nevestou, pretože sa Mu podobá vzájomnou láskou k Nemu a Ženou, pretože Ho nerozlučne sprevádzala pri všetkých Jeho skutkoch. Videl som Ju tiež ako mesto Jeruzalem, ktoré Ho v sebe uzavieralo a poskytovalo Mu priestranné obydlie, hoci Ho nebesia ani zem nemôžu obsiahnuť. A pretože v tomto meste zriadil chrám a stolicu Milosti, prial si, aby tam bol vyhľadávaný a zmierovaný s ľudstvom. A pretože na zemi sa ponižovala pod nohy všetkých, akoby bola najmenšia z tvorov, videl som Ju povýšenú až k trónu a po pravici Jej Jednorodeného, odkiaľ opäť zostúpila požehnaná a bohatá, aby obohacovala verné dietky Cirkvi.

Kapitola 3.

Dokončenie vysvetlenia dvadsiatej prvej kapitoly Apokalypsy.

26. Sväté mesto Jeruzalem, Panna Mária, podľa slov evanjelistu "majúc velebnosť Božskú, lesk jeho bol podobný kameňu najdrahšiemu, ako kameňu jaspisovému, jasnému ako krištáľ." Už od počiatku bola duša Panny Márie naplnená a ako zaliata novým účastenstvom Božstve, aké nebolo nikdy videné alebo poznané u žiadneho iného tvora. Keď som Ju videl sedieť po pravici svojho Syna v neprístupnom svetle, zdalo sa mi, že žiari ako Boh sám. Bola odiata ozdobeným pestrým rúchom a podobala sa jaspisu, vo vzácnosti bola neoceniteľná a v kráse tela a duše bola ako priesvitný krištáľ, presvietený samotnou podstatou jasnosti a svetla.
27. "A malo hradbu veľkú a vysokú s dvanástimi bránami a na bránach dvanásť anjelov a napísané mená, totiž mená dvanástich pokolení synov izraelských. Od východu tri brány, od severu tri brány, od juhu tri brány, od západu tri brány." Hradby, ktoré chránili a uzatvárali toto sväté mesto Máriu, boli také veľké a vysoké, ako Boh sám a všetka Jeho Všemohúcnosť a božské vlastnosti, lebo všetka moc, veľkosť a nezmerateľná múdrosť Božia opevňovali a bezpečne chránili túto veľkú Paniu proti možnému napadnutiu nepriateľov. A táto nezdolateľná ochrana bola zdvojnásobená, keď zostupovala, aby žila na svete sama, bez svojho božského Syna a mala zakladať novú Cirkev. Najvyšší zaistil hradby tohoto svätého mesta dvanástimi bránami otvorenými do všetkých strán sveta a postavil na ne dvanásť anjelov, aby volali, pozývali a povzbudzovali všetky dietky Adamove k uctievaniu ich Kráľovnej. Dvanásť mien pokolení izraelských bolo napísané na bránach, aby sa

nik nedomnieval, že je vylúčený z tohoto svätého útočištného nebeského Jeruzalema, lebo Mária chová vo svojom srdci napísané mená všetkých a každého prijme s materinskou láskavosťou a zhovievavosťou a nie s prísnou spravodlivosťou.
28. "A hradba mestská mala dvanásť základov a na nich dvanásť mien dvanástich apoštolov Baránkových." Keď naša vznešená Pani a Matka sa navracala z neba na zem, Pán Jej zveril do ochrany najmä apoštolov a zapísal ich mená do Jej roznieteného, čistého srdca. Hoci bolo vtedy iba jedenásť apoštolov, Matej bol už vopred vybraný a zaujal miesto Judáša. Všetkých nás, apoštolov, aj svätého Pavla poučovala, osvecovala, láskou roznecovala, trpezlivo znášala, milosťou priťahovala, svojimi radami riadila a svojou mocou vytrhovala z nebezpečenstva. Pre nás, apoštolov, boli Jej brány viac otvorené než pre ostatné deti Adamove. Jej prostredníctvom sme dostávali od Najvyššieho všetky požehnania, milosti a dary, aby sme boli schopní sluhovia Nového zákona.
29. "A ten, ktorý so mnou hovoril, mal mieru zo zlatej trstiny na premeranie mesta, jeho brán a jeho hradieb. Mesto je postavené do štvorca: jeho dĺžka je taká istá ako šírka. Trstinou odmeral mesto a malo dvanásťtisíc stadií. Jeho dĺžka, šírka a výška sú rovnaké." Sväté mesto Božie bolo zmerané predo mnou, aby som poznal jeho nesmiernosť. Miera, zlatá trstina, znázorňovala božské človečenstvo s Jeho darmi, milosťami a zásluhami. Táto miera však ďaleko prevyšuje to, čo sa ňou meralo, ale v celom nebi ani na zemi nebolo miery na zmeranie veľkosti presvätej Márie, iba Jej Syn, pravý Boh. Hoci bola premeraná už pri svojom počatí, keď bola pripravená na materstvo Božie teraz, keď sa vracala z neba, bola opäť premeraná a bolo zistené, že Jej rozmery sú primerané, aby mohla zastávať miesto a úrad svojho Syna Vykupiteľa sveta.
30. "Jeho hradby boli postavené z jaspisu a mesto samo bolo z rýdzeho zlata, podobné čistému sklu. Základné kamene hradieb mesta boli ozdobené všelijakými drahými kameňmi." Skutky a vonkajšie chovanie presvätej Márie, ktoré ako hradby okolo mesta boli všetkým viditeľné, boli tak obdivuhodne rôzne a krásne, že púhym svojím príkladom premáhala a priťahovala srdcia tých, ktorí ju videli alebo s Ňou hovorili. Púhou svojou prítomnosťou zaháňala diablov a ich falošné predstavy, a preto boli hradby tohoto mesta z jaspisu. Vnútro tohoto mesta je nevýslovná čistota, pochádzajúca od Jej Syna, takže sa zdala byť odleskom Jeho nekonečnej Bytosti. Základy toho mesta boli z drahokamov, pretože bolo založené mocnou a bohatou rukou Najvyššieho, ktorý do neho vložil všetko, čo bolo najvzácnejšie a zaistil ho všetkými darmi a výsadami.
31. "Dvanásť brán je dvanásť perál. Každá brána bola z jednej perly. A námestie mesta bolo z rýdzeho zlata, takého ako priezračné sklo. Ale chrám som v ňom nevidel, lebo jeho chrámom je Pán, všemohúci Boh a Baránok." Ktokoľvek príde k tomuto Mestu Márii a vojde doň vierou, nádejou, úctou a zbožnosťou, zistí, že je to perla, ktorá ho urobí šťastným, bohatým a prosperujúcim v tomto živote a Jej prímluvou blaženým v živote večnom. Pri vstupe do tohoto útočistného mesta nepocíti odpor, pretože jeho brány sú pôvabné a žiadúce ako drahé kamene. Preto žiaden smrteľník nebude mať výhovorku, ak nepoužije pomoc Panny Márie a Jej láskavosť voči hriešnikom. Keď teda už brány sú také krásne a vzácne, o čo krajšie bude námestie tohoto mesta, ktoré je z najčistejšieho zlata a priesvitné, čo znázorňuje Jej vrúcnu lásku a túžbu prijať a obohatiť všetkých večnou blaženosťou. A pretože do tohoto mesta prišiel sám Boh a zvláštnym spôsobom prebýval v Ňom Baránok vo sviatostných spôsoboch, preto som v ňom nevidel chrám ani svätostánok /česky slitovnice/. Ani nebolo v tomto meste potrebné, aby bol v ňom chrám pre obradné obete, modlitby a prosby ako v iných mestách, lebo Boh sám a Jej božský Syn boli Jej chrámom a pozorovali i vypočúvali všetky Jej prosby, modlitby a žiadosti, ktoré predkladala za veriacich Cirkvi svätej.
32. "A mesto nepotrebuje ani slnko, ani mesiac, aby mu svietili, pretože ho ožaruje Božia sláva a jeho lampou je Baránok." Keď naša Kráľovná opustila miesto po pravici svojho božského Syna, ako náhradu za to, že si odoprela požívanie nazerania kvôli návratu k Cirkvi bojujúcej, bol Jej udelený iný druh nazerania, trvalé nepriame hľadenie na Boha aj iný primeraný druh pôžitkov. Tak sa zvláštnym spôsobom podieľala na blaženosti, hoci bola ešte pútničkou na zemi. Bola tiež vyznamenaná výsadou, že Jej božský Syn vo sviatostných spôsoboch chleba stále prebýval v Jej vnútri, ako vo svätostánku, lebo kedykoľvek prijala sväté prijímanie, sväté spôsoby ostali

nestrávené, kým opäť neprijímala, takže odkedy po zostúpení z neba žila na svete, nepretržite nosila vo svojom tele svojho božského Syna a sviatostného Boha. Pomocou zvláštneho videnia tiež Ho stále v sebe videla a zhovárala sa s Ním bez toho, aby musela hľadať Jeho kráľovskú prítomnosť niekde inde. Preto nebola v tomto Svätom meste žiadna noc, lebo v ňom svietili papršleky milosti, ktoré vysielalo Slnko spravodlivosti.
33. "V Jeho svetle budú kráčať národy a králi zeme doň prinesú svoju slávu." Vyhnaní synovia Evy sa nemôžu ničím ospravedlniť, keď nekráčali po cestách pravého šťastia vo svetle, ktoré Mária dala svetu. Jej Syn Ju poslal, aby v prvých storočiach osvecovala Jeho Cirkev a aby Ju všetky Jej dietky poznali. V ďalších storočiach pokračoval vo zjavovaní Jej svätosti a veľkosti zázrakmi, ktoré prostredníctvom tejto Kráľovnej robil a nesčíselnými dobrodeniami a požehnaniami, ktoré Jej rukami udeľoval ľudstvu. A v prítomných posledných storočiach rozmnoží Jej slávu a urobí Ju známou v novom svetle, pretože Cirkev bude veľmi potrebovať Jej prímluvu a pomoc v boji proti svetu, diablovi a telu, pretože títo nepriatelia, vinou samotných ľudí, ako to aj za našich časov vidíme, nadobudnú väčšiu silu a nadvládu, aby prekážali pôsobeniu milosti v ľuďoch a urobili ich nehodnejšími slávy večnej. Proti tejto novej zlobe Luciferovej a jeho nasledovníkov praje i Pán postaviť zásluhy prímluvou a príklad najčistejšej Márie. Ona bude útočišťom a záchrannou svätyňou hriešnikov a priamou, bezpečnou cestou, plnou svetla pre tých, ktorí si prajú po nej kráčať.
34. Najvyšší udelil Panne Márii zvláštne požehnanie, aby bola patrónkou a ochrankyňou katolíckych kráľovstiev a kniežatstiev a ustanovil, že Jej prostredníctvom poskytol prostriedky k odvráteniu pohrôm a obtiaží, ktoré kresťania v dôsledku svojich hriechov musia trpieť a ktoré v terajšej dobe na nás tak ťažko doliehajú. Pekelný drak si vylieva zlosť na Cirkvi svätej, keď vidí, že jej hlavy a údy sú nedbalé a že mnohí ľudia milujú márnosti a klamné radovánky. Väčšia časť viny padá na tých, ktorí sa nazývajú katolíkmi a ich hriechy, ako dietok, sú oveľa ohavnejšie, pretože poznajú vôľu svojho nebeského Otca, ktorý prebýva na výsostiach, ale nesnažia sa plniť ju horlivejšie, než cudzinci. Hoci vedia, že kráľovstvo nebeské trpí násilie a musí sa získať námahou, napriek tomu sa oddávajú záhaľke a radovánkam, ktoré vyhovujú svetu a telu. Spravodlivý Sudca trestá tento nebezpečný klam diablom samotným a ponecháva mu, podľa spravodlivých súdov voľnosť, aby prenasledoval Cirkev svätú a kruto šľahal Jeho dietky.
35. Avšak nebeský Otec milosrdenstva nedovolí, aby dielo Jeho dobroty bolo úplne zničené. Aby svoje dietky zachránil, ponúka im ešte zavčasu ochranu Panny Márie, aby pre Jej prosby a orodovanie mohla Jeho božská Spravodlivosť nájsť zámienku alebo omluvu pre zadržanie prísnych trestov, ktoré visia nad nami. Praje si čakať a vidieť, či využijeme prímluvu veľkej Kráľovnej neba pre utíšenie spravodlivého hnevu Jej božského Syna a či polepšíme svoj život, ktorým sa stávame nehodní Jeho milosrdenstva a popudzujeme Jeho spravodlivosť. Nech všetci vládcovia a veriaci vedia, že ak si chcú získať priazeň Synovu, nenájdu lepší prostriedok, než keď budú s úctou vyvyšovať Jeho Matku a šíriť poznanie a úctu k Nej medzi všetkými národmi.
36. Pre väčší dôkaz a svedectvo o dobrotivosti Panny Márie svätý Ján vo svojom Zjavení dodáva: "Jeho brány sa cez deň nezavrú a noci tam nebude. A bude doň prinášať slávu a bohatstvo národov." Nech sa nikto nepribližuje k tejto Matke milosrdenstva s nedôverou, aj keby bol nedbalec a hriešnik, neverec alebo pohan. Táto Matka, ktorá sa zriekla slávy po pravici svojho Syna len preto, aby nám mohla pomáhať, nemôže zatvoriť brány svojej láskavosti pred žiadnym, kto u Nej s pokorným srdcom hľadá úľavu. Či už príde v noci hriešnosti alebo vo dne milosti, v ktorúkoľvek hodinu svojho života, bude prijatý a obdrží pomoc. Ak ten, kto z naliehavej potreby o polnoci búcha na dvere svojho priateľa a prosí a svojou dotieravosťou ho prinúti vstať a poskytnúť mu žiadané chleby /Lk 11,8/, o čo viac urobí milujúca Matka Mária, ktorá nás vrelo volá a ponúka nám pomoc? Ona nebude čakať až na naše naliehavé prosby, lebo sama sa nám náhli na pomoc a túži splniť naše prosby, lebo je v udeľovaní darov nanajvýš láskavá a štedrá. Mária je kvasom milosrdenstva, ktorý núti Najvyššieho, aby nám ho poskytol. Je bránou nebeskou, otvorenou pre náš vstup svojim orodovaním a prosbami: "A nič poškvrnené, nik, kto sa dopúšťa ohavnosti a lži doň nevojde." Mária sa nikdy nehnevá na ľudí a nemá ich v nenávisti. V Nej nie je klam, ani žiadna chyba a nedostatok. Nemôže smrteľníkov sklamať v tom, čo potrebujú pre svoju spásu. Nemôžeme sa ničím

ospravedlniť, ak nejdeme k Nej s pokorným uznaním našej hriešnosti, lebo Ona má kľúč k prameňom, z ktorých - ako hovorí Izaiáš - môžeme čerpať vody Vykupiteľa. Ak Ju poprosíme, Jej prímluva otočí ten kľúč a vylejú sa vody pre naše obmytie a urobia nás hodnými presvätej spoločnosti Jej i Jej božského Syna pre celú večnosť.

Poučenie, ktoré mi udelila veľká Kráľovná a Pani anjelov.

37. Dcéra moja, prajem si povedať pre útechu tvoju i mojich služobníkov, že si tie tajomstvá v týchto kapitolách popísala dobre, na moju spokojnosť a so schválením Najvyššieho. Pán si praje, aby svet vedel, čo som urobila pre Cirkev svojím návratom z neba, aby som pomáhala veriacim, a ako veľmi túžim pomáhať katolíkom, ktorí hľadajú moju pomoc v súlade s Božími prikázaniami a s mojou materskou láskou. Takže svätí a najmä svätý Ján boli potešení, že si sa zmienila o ich radosti, keď ma videli vystupovať na nebesia s mojim Synom, lebo je už čas, aby dietky Cirkvi o tom vedeli a dokonalejšie poznali tie požehnania a vyznamenania, k akým ma Všemohúci pozdvihol. Môžu si tým oživiť svoju nádej a stať sa hodnými milosti, ktorú im môžem a chcem udeliť. Nech vedia, že ja, ako milujúca Matka mám s nimi súcit keď vidím, ako sú zvádzaní a utlačovaní tyranstvom satana, ktorému slepo padli za obeť. Môj služobník svätý Ján ukryl ešte mnohé iné tajomstvá v dvadsiatej prvej a v dvanástej kapitole Zjavenia, ktoré sa týkajú dobrodení preukázaných mi Všemohúcim. V tomto životopise si už zverejnila tie, ktoré veriacim v tejto dobe prospejú a ďalšie im ešte zdelíš.
38. Musíš však bezodkladne zhromaždiť pre seba ovocie zo všetkého, čo si poznala a napísala. Predovšetkým musíš urobiť pokrok v srdečnej láske a oddanosti ku mne a buď presvedčená, že ja ti budem Pomocníčkou vo všetkých súženiach, aj pri všetkých tvojich prácach a že brány môjho milosrdenstva sú otvorené pre teba i pre všetkých, ktorých mi odporučíš, len aby si sa ty stala taká, akú si ťa prajem mať. Preto ti zdeľujem, moja najdrahšia a dôrazne pripomínam, že rovnakým spôsobom, akým som ja bola vypravená v nebi pre návrat a dokonalejšiu činnosť na tejto zemi, praje si Pán aj teba vidieť obnovenú v nebi tvojho vnútra, v tajných a vyšších častiach tvojho ducha, v tých súkromných cvičeniach, ktorými si si utvorila vnútornú samotu pre písanie zvyšujúcej časti tohoto životopisu. Pochop, že toto všetko sa nevykonalo bez zvláštneho riadenia Božieho, čo ľahko poznáš, keď o tom budeš uvažovať a poznačíš si získané skúsenosti prv, než začneš písať túto tretiu časť. Teraz, keď si osamela a si zbavená riadenia komunity a každodenného styku s ňou, dávam ti radu a je pre ňu aj zvláštny dôvod, aby si s Božou pomocou znovu napodobňovala môj život a konala, nakoľko je to možné, to čo vieš o mne. Toto je vôľa môjho božského Syna a zhoduje sa s tvojimi prianiami. Počúvaj teda moje poučenie a opáš sa statočnosťou /Prísl. 31,17/. Umieň si zo všetkých síl svojej vôle, že budeš pozorná, horlivá, stála, dychtivá a usilovná v snahe ľúbiť sa tvojmu Ženíchovi a Pánovi. Navykni si nikdy Ho nestrácať z mysle, ani keď máš obcovať s tvormi a zamestnávať sa prácami Marty. Ja budem tvojou učiteľkou. Anjeli budú stáť pri tebe, takže s nimi a za pomoci ich osvecovania môžeš ustavične chváliť Boha. Najvyšší ti prepožičia svoju silu, aby si mohla bojovať Jeho boj s Jeho aj s tvojimi nepriateľmi. Nerob sa nehodnou tak veľkých požehnaní a dobrodení.

Kapitola 4.

O tri dni po zostúpení z neba sa blahoslavená Panna Mária zreteľne ukazuje apoštolom a hovorí s nimi, Kristus Pán k Nej prichádza, iné tajomstvá až do príchodu Ducha Svätého.

39. Opäť pripomínam tým, ktorí budú čítať tento životopis, aby sa nedivili tým neznámym tajomstvám napísaným tu o Panne Márii, ani ich nepovažovali za nehodné viery preto, že až doteraz boli svetu neznáme. Aj keby sme opomenuli skutočnosť, že všetky sú Jej hodné a tejto veľkej Kráľovnej náležia, nemôžeme popierať, že hoci doteraz neboli žiadne písané záznamy o Jej obdivuhodnej činnosti po Nanebovstúpení Pána, musíme predsa pripustiť, že vykonala mnohé a nesmierne veľké divy vo svojom úrade ako Učiteľka, Ochrankyňa a Matka v novej Cirkvi svätého evanjelia, ktorá mala byť uvedená na svet pod Jej dozorom a s Jej pomocou. A keď Pán obnovil

všetky Jej mocnosti, ako bolo vyššie uvedené a prejavoval cez Ňu všetku svoju Všemohúcnosť, žiadna prednosť alebo požehnanie, hoci by boli akokoľvek veľké, nemôžu v súlade s katolíckym učením byť z pochybňované, akoby podľa práva tomuto jedinečnému tvorovi nepatrili.
40. Ako som povedala v prvej kapitole, Mária bola tri dni v nebi, požívajúc tam blažené nazeranie a zo svojho nebeského trónu zostúpila a vrátila sa na zem v deň, ktorý bol v Cirkvi svätej nazvaný nedeľou. Bola to nedeľa v oktáve Nanebovstúpenia Pána. Vo večeradle bola ešte tri dni pod vplyvom účinkov, ktoré v Nej zanechalo ono blažené nazeranie. V tejto dobe nebeský lesk, ktorý Ju ešte obklopoval, zoslabol. Nebolo slušné, aby Pán náhle odňal našej veľkej Kráľovnej lesk a iné vonkajšie účinky, ktoré si odniesla z Jeho slávy.
41. Tiež som povedala, že zázrak prijatia presvätej Márie do neba nie je v rozpore s tým, čo je napísané v Skutkoch apoštolských, že po nanebovstúpení Pána všetci apoštoli zotrvávali svorne na modlitbe so ženami a s Máriou, Matkou Ježišovou a s Jeho bratmi /SK 1,14/. Čo som povedala, jasne súhlasí s týmto výrokom, lebo svätý Lukáš písal svoje dejiny podľa toho, čo apoštoli vo večeradle a v Jeruzaleme videli, bez zreteľa na tajomstvá, o ktorých nevedeli. Presväté telo Márie bolo súčasne na dvoch miestach. Taktiež je pravda, že presvätá Mária zotrvávala s apoštolmi na modlitbách, lebo ich videla zo svojho miesta v nebesiach a tam spojila svoje modlitby a prosby s tými, ktorí sa uchýlili do večeradla a predkladala ich svojmu božskému Synovi, po pravici Ktorého sedela a vyprosila im od Najvyššieho zotrvanie a mnohé iné milosti.
42. Tie tri dni po zostúpení, v ktorých veľká Pani požívala účinky slávy, trávila v pocitoch a úkonoch najvrúcnejšej božskej lásky, vďačnosti a nevýslovnej pokory, ktoré boli také vysoké, že nemôžem nájsť slová pre vyjadrenie toho, čo som o tých svätých úkonoch poznala, lebo všetky slová by boli ďaleko od pravdy. Anjeli a serafovia, ktorí Jej slúžili, hovorili spolu o týchto zázrakoch ako o najväčšom dive, aký Najvyšší doteraz vykonal na púhom tvorovi, ktorého povýšil na takú prednosť a veľkosť, na akú žiaden pred tým ani potom nebol povýšený a tiež, že žiaden iný, keby bol povýšený na takú výšku milosti a slávy, by sa tak nemohol znižovať až pod najnižšie tvory a považovať sa za najnepatrnejšieho zo všetkých tvorov, ako Ona. Pozorovala som, že najvyšší seraf ostal stáť, akoby so zatajeným dychom, keď sledoval jednanie svojej Kráľovnej. Pri rozhovore medzi sebou hovorili jeden k druhému. "Keby diabli pred svojím pádom mali príležitosť vidieť tento príklad pokory, nebolo by možné, aby povolili svojej pýche. Táto veľká Pani, ktorá je bez akejkoľvek chyby a bez najmenšej nedokonalosti, nielen z časti, ale úplne vyplnila nesmiernu prázdnotu pokory všetkých tvorov. Ona jediná náležíte pochopila velebnosť a nesmiernu veľkosť Stvoriteľa a nepatrnosť všetkého tvorstva a vie, kedy a ako má Najvyššieho poslúchať a ctiť a tiež verne podľa tej vedomosti jedná. Ako je to možné, že medzi tŕním, ktoré rozosial hriech medzi deťmi Adamovými, zem splodila takú čistú Ľaliu /Veľp. 2,2/, vydávajúcu takú ľúbeznú vôňu pre potešenie Stvoriteľa i smrteľníkov, že z púšte sveta prázdneho milosti a plného pozemskosti vzišiel taký nebeský Tvor ovplývajúci rozkošou Všemohúceho? /Veľp. 8,5/ Buď večne chválený vo svojej múdrosti a dobrotivosti, ktorý si stvoril takého Tvora, ktorého tak obdivuhodne si nám dal za vzor pre naše závodenie s Ním vo svätosti i pre slávu ľudského pokolenia. A Ty, požehnaná medzi ženami, vyznamenaná a vyvolená zo všetkých tvorov, buď blahoslavená, poznaná a chválená všetkými pokoleniami! /Lk 1,48/. Večne požívaj tie prednosti, ktorými Ťa obdaril Tvoj Syn a Stvoriteľ! Nech v Tebe pre krásu Tvojich skutkov a darov nachádza rozkoš a potešenie a ukojuje svoju nesmiernu lásku pre ospravedlnenie všetkých ľudí. Ty si Mu dala zadosťučinenie za všetkých a hľadiac na Teba nebude ľutovať, že stvoril tých ostatných nevďačníkov. Keď Ho zarmútia a rozhnevajú, Ty Ho uzmieriš a nakloníš k milosrdenstvu a k dobrotivosti. Už sa nedivíme, že ľudí natoľko miluje, keď Ty, naša Pani a Kráľovná, žiješ medzi nimi a nazývaš ich svojím ľudom.
43. Takými a mnohými inými chválospevmi oslavovali svätí anjeli pokoru a skutky Panny Márie po Jej zostúpení z neba. K niektorým z týchto chválospevov Ona sama pripojila odpovede. Keď prepustila zástupy anjelov, ktorí Ju sprevádzali z neba a strávila chvíľu v ústraní kým bola plná nebeského lesku, ktorý videl iba svätý Ján, poznala, že už je čas, aby sa stýkala s veriacimi. Preto opustila svoju izbietku a ako milujúca Matka začala láskavo hovoriť s apoštolmi a učeníkmi. Vysielala s nimi vrúcne modlitby k svojmu božskému Synovi, uzavierajúc do nich všetkých prítomných, aj tých, ktorí v budúcnosti obdržia milosť svätej katolíckej viery. Tiež od toho dňa

prosila Pána, aby uskoril dobu, v ktorej by sa aj na zemi začali sláviť sviatky svätých tajomstiev, ktoré - ako vedela - budú oslavované v nebesiach. Prosila tiež Pána, aby posielal na svet mužov vysokej a vynikajúcej svätosti pre obrátenie hriešnikov, ktorí by zároveň mali tiež vedomie, že sú na to povolaní. Pri týchto vrúcnych modlitbách Jej vrúcna láska k ľuďom vystúpila do takej výšky, že by Ju podľa prirodzeného poriadku zbavila života. Jej božský Syn, aby Ju posilňoval a miernil silu tých žiadostí, často posielal jedného z najvyšších serafov, aby Jej dal odpoveď a sľúbil splnenie Jej túžob a prianí a zároveň Jej zjavil, ako to božská Prozreteľnosť zariadi pre väčší prospech smrteľníkov.
44. Nepriamym nazeraním na Boha, ktorého stále požívala, žiar lásky, ktorý z Jej najčistejšieho Srdca stále planul, dosiahol neporovnateľne väčšiu výšku, než u serafov horiacich najvrúcnejšou láskou, ktorí sú k trónu Božiemu najbližší. Keď niekedy dovolila, aby tieto plamene božskej lásky trochu sa utíšili, bolo to iba preto, aby mohla rozjímať o človečenstve svojho najsvätejšieho Syna. Nikdy nedopustila, aby nejaký iný obraz viditeľných vecí zaujal Jej vnútorné mocnosti, keď používala svoje zmysly pri obcovaní s tvormi. Pri spomienke na svojho neprítomného Syna pociťovala akúsi prirodzenú nežnosť, ale aj tú miernila rozumnou láskou, lebo bola Matkou najmúdrejšou. Keď však Srdce Jej Syna odpovedalo na tú Jej lásku a nechávalo sa zraňovať láskyplnými túžbami svojej Matky, potom sa doslovne splňovali slová Veľpiesne lásky, že oči Jeho milovanej Nevesty a Matky Ho stiahli z neba na zem /Veľp. 9,4/.
45. Toto sa stalo mnohokrát. Prvý raz v tých niekoľkých dňoch medzi Jej zostúpením z neba a príchodu Ducha Svätého, čoskoro potom, keď začala opäť hovoriť s apoštolmi. Kristus Pán sa nemohol ďalej zdržať, než tých niekoľko dní. Prišiel osobne navštíviť svoju Matku a naplnil Ju novými darmi a nevýslovnou útechou. Táto najčistejšia Holubička omdlievala láskou a takými bolesťami, o ktorých Veľpieseň hovorí, že spôsobila dobré usporiadanie lásky vo vinnej pivnici Kráľa /Veľp. 2,4/. Keď Pán prišiel, dovolil Jej, aby spočinula na Jeho prsiach, na ľavej ruke Jeho človečenstva a pravou rukou svojho Božstva Ju osvecoval a obohacoval a znovu Ju naplnil oživujúcou silou. Tak boli opäť utíšené láskyplné túžby tohoto raneného Jeleňa, ktorý pil podľa svojho priania z prameňov Spasiteľových. Bola znovu občerstvená a posilnená, aby bola roznietená ešte väčším žiarom svojej neuhasiteľnej lásky. Bola vyhojená tým, že bola hlbšie poranená, uzdravená svojou chorobou a oživená tým, že sa vydala novým a väčším mukám svojej lásky, pretože taká choroba nepozná ani nechce prijať žiaden iný druh liečenia. Keď táto najnežnejšia Matka týmito milosťami nadobudla nové sily a keď prítomnosť Spasiteľova bola zjavená aj Jej zmyslom, ihneď padla na svoju Tvár pred Jeho kráľovským Majestátom, aby Ho pokorne požiadala o požehnanie a vzdala Mu vrúcne vďaky za Jeho návštevu.
46. Najmúdrejšia Pani bola touto návštevou prekvapená nielen preto, že uplynul ešte len krátky čas, keď bola od svojho božského Syna odlúčená, ale tiež preto, že Pán Jej vopred nezdelil, kedy Ju navštívi a tiež Jej hlboká pokora nedala Jej očakávať takú božskú blahosklonnosť, že Jej poskytne útechu. Pretože to bola prvá milosť tohoto druhu, preto cítila v duchu akési zahanbenie a rozpaky. Celých päť hodín strávila v oblažujúcej spoločnosti Slova. Žiaden z apoštolov v tej dobe nič o tom nevedel, hoci poznávali na Jej tvári a z Jej chovania, že sa odohráva niečo neobyčajné, ale v dôsledku svojej nesmelosti a úcty k Nej, žiaden sa neosmelil pýtať sa po príčine toho. Keď spozorovala, že Jej božský Syn chce už odísť a vrátiť sa do neba, padla opäť Tvárou na zem, žiadajúc Ho o požehnanie, aj aby Ju viedol v napravovaní nedostatkov v Jej chovaní, než Ju opäť navštívi. O túto milosť žiadala, pretože Pán sám Jej prisľúbil, že Ju občas v Jej osamelosti navštívi. Okrem toho pred Jeho nanebovstúpením často padávala k Jeho nohám, aby uznala svoju nehodnosť a nedostatočnú horlivosť pri vzdávaní Mu vďaky. Hoci sa nemohla obviňovať zo žiadnej chyby, pretože ako Matka svätosti žiadnej sa nedopustila, ani ako Matka múdrosti sa Jej dopustiť nemohla, napriek tomu Pán ponechával úplnú slobodu Jej pokore a láske, aby ako obyčajný tvor náležite uznávala svoj dlh voči Bohu. Pri Jej vysokom vedomí a hlbokej pokore sa Jej zdalo, že všetko, čo konala, bola iba nepatrná náhrada za nadprirodzené milosti, ktoré dostala. Túto nerovnosť pričítala sebe a hoci sa to nemohlo nazývať chybou, chcela tým ukázať, aké nepatrné sú pozemské veci pri porovnaní s božskou Velebnosťou.
47. Medzi nevýslovnými tajomstvami a dobrodeniami, ktoré obdržala odo dňa nanebovstúpenia Jej

božského Syna boli tiež tie, ktoré patrili k hodnej príprave apoštolov a učeníkov na príchod Ducha Svätého. Vznešená Kráľovná dobre vedela, aké neoceniteľne veľké a božské bude to požehnanie, ktoré pre nich pripravil Otec svetiel. Pozorovala tiež telesnú lásku apoštolov k svätému človečenstvu svojho Majstra Ježiša. Pre napravenie tejto chyby a aby ich zdokonalila vo všetkých veciach, ako nežná matka a mocná Kráľovná, po svojom príchode so svojím božským Synom do neba, poslala do večeradla niektorých zo svojich anjelov, aby oznámili veriacim vôľu Jej a Jej božského Syna, že sa majú povzniesť nad seba a žiť od terajška viac životom viery a lásky k Bohu, než používaním svojej zmyselnej prirodzenosti, aby sa nedávali unášať iba hľadením na Božské človečenstvo, ale nech im toto človečenstvo slúži ako brána a cesta k Božstvu, v ktorom nájdu náležité ukojenie a odpočinok. Keď potom sama zostúpila z výšin, potešovala ich v ich zármutku a skleslosti. Každý deň jednu celú hodinu s nimi hovorila a vysvetľovala tajomstvá viery tak, ako ich učil Jej božský Syn. Nerobila to však akoby ich formálne vyučovala, ale spôsobom rozhovorov, vyzývajúc ich, aby každý deň strávili ďalšiu hodinu rokovaním o napomenutiach, sľuboch, náukách a učení božského Majstra, v inej dobe aby sa venovali ústnej modlitbe Otčenáša a niektorých žalmov a ostatný čas aby strávili v rozjímaní. Navečer, aby si zajedli chlieb a ryby a potom si dopriali primeraný spánok. Tými modlitbami a pôstami sa pripravovali na príchod a prijatie Ducha Svätého.
48. Tak bdelá Matka, obdarená mocou pravice svojho božského Syna, starala sa o tú šťastnú rodinu, aby priviedla všetky ich skutky k najvyššej dokonalosti. Po svojom návrate z neba poučovala apoštolov, keď Ju o to požiadal svätý Peter alebo svätý Ján. Sama nikdy nezačala, ale svojimi modlitbami pohla svojho božského Syna, aby im túto žiadosť vnukol, aby ich mohla poslúchať ako vikára a kňaza. Tak sa všetky veci konali, ako ich Matka pokory riadila, ale pritom poslúchala, lebo odložila všetky nároky na prednosť, ktorá Jej ako Kráľovnej a Panej patrila a nepoužívajúc svoju zvrchovanosť a nadvládu, poslúchala ako služobníčka a jednala tak, ako by bola najnižšia a v tomto duchu tiež hovorila s apoštolmi a inými veriacimi. Vysvetlila im v tých dňoch slovami veľmi vysokými a neobyčajnými, ale predsa všetkým zrozumiteľnými tajomstvo najsvätejšej Trojice, tajomstvo podstatného spojenia Božstva s človečenstvom a iné tajomstvá o vtelení, ku ktorým pridávala aj mnohé iné, ktorým ich už Majster učil. Pritom im hovorila, že pre hlbšie pochopenie všetkých týchto vecí budú osvietení Duchom Svätým.
49. Učila ich, ako majú konať vnútornú, rozjímavú modlitbu a zdôrazňovala výbornosť a potrebu takej modlitby. Učila ich, že hlavnou povinnosťou a najušľachtilejším zamestnaním rozumného tvora je, aby sa rozumom a vôľou povzniesol nad všetko, čo je stvorené k poznaniu a milovaniu Boha a že žiadnemu predmetu alebo zamestnaniu nemajú nikdy dávať prednosť, ani sa dať niečím od tejto povinnosti vyrušiť a odvrátiť a pripraviť o to najvyššie dobro, ktoré je začiatkom života večnej blaženosti. Učila ich tiež, ako majú večnému Otcovi ďakovať za to, že nám dal svojho Jednorodeného Syna za Vykupiteľa a Učiteľa a za lásku, s akou nás Pán vykúpil za cenu svojho prehorkého umučenia a smrti. Nabádala ich, aby ďakovali Bohu za to, že ich vyvolil za svojich apoštolov, spoločníkov a zakladateľov Jeho svätej Cirkvi. Tak nebeská Matka v tej dobe osvecovala srdce jedenástich apoštolov a iných učeníkov a pripravovala i prispôsobovala ich pre prijatie Ducha Svätého a Jeho božských účinkov. Videla aj najtajnejšie záhyby ich sŕdc a poznala prirodzenú povahu a charakter každého z nich a prispôsobovala sa potrebám, sklonom, mysle a cnostiam každého, aby ich naplnila radosťou, útechou a vytrvalosťou v konaní cností. Povzbudzovala ich, aby vytrvali v pokornom padaní na svoju tvár a v iných úkonoch klaňania a úcty, ktoré konali, aby tým uctili veľkosť a velebnosť Najvyššieho.
50. Naša veľká Kráľovná každé ráno a večer pristupovala k apoštolom a žiadala ich, aby Jej udelili požehnanie, začínajúc od svätého Petra, potom Jána a všetkých ostatných podľa ich veku. Spočiatku sa všetci zdráhali robiť to, pretože v Nej videli svoju Kráľovnú a Matku svojho Majstra Ježiša. Nanajvýš múdra Matka však trvala na tom, že ako vyslanci a kňazi Najvyššieho všetci Ju majú žehnať, vyvodzujúc, že im patrí najvyššia úcta a vážnosť pre ich vysokú dôstojnosť a povolanie. Pretože to bolo závodenie v pokore, bolo isté, že Matka pokory zvíťazí a učeníci budú premožení a poučení Jej príkladom. Okrem toho slová Márie boli také sladké a presvedčivé, že nimi pohla ich srdcia a s nebeskou mocou a svetlom ich povzbudzovala ku konaniu najvyšších cností a k svätému

životu. Keď títo prví veriaci pozorovali na sebe podivuhodné účinky, udivene o nich hovorili: "V tomto čistom Tvorovi sme skutočne našli opäť učenie a potešujúce náuky, ktoré sme stratili odchodom Jej Syna, nášho Majstra. Jej slová, skutky, rady a milé, jemné jednanie učí a púta nás tak, ako rozhovory s Pánom, kým bol medzi nami. Naše srdcia sú roznietené učením a napomínaním tejto obdivuhodnej Bytosti, ako bývali tými, ktoré nám udeľoval náš Spasiteľ Ježiš. Niet žiadnej pochybnosti, že On, ako všemohúci Boh, udelil svojej Matke svoju božskú múdrosť a milosť. Teraz môžeme osušiť svoje slzy, keď pre naše poučovanie a útechu dal nám takú Matku a Učiteľku a ponechal medzi nami živú archu úmluvy, do ktorej vložil svoj zákon, svoju zázračnú a najsladšiu mannu pre naše zachovanie a útechu /Žid 9,4/.
51. Keby svätí apoštoli a iné prvorodené dietky Cirkvi boli zapisovali Jej skutky a vynikajúcu múdrosť, ktoré na vlastné oči videli, čo počuli a čo sa dialo, keď sa s Ňou rozprávali, boli by sme si mohli urobiť lepšiu predstavu o svätých a hrdinských skutkoch tejto najvyššej Panej. Boli by sme poznali, že ako v náukách, ktorým učila, tak aj v divoch, ktoré robila, Jej najsvätejší Syn Jej udelil moc, ktorá hoci ako z prameňa pochádzala od Pána, predsa bola v tejto Panej istým spôsobom božská a bola z Nej ako z vodovodu poskytovaná všetkým ľuďom. Apoštoli však pili z vôd Spasiteľových a z učenia Jeho najčistejšej Matky priamo pri žriedle a prijímali ich spôsobom pociťovaným zmyslami a tak boli pripravení na svoj úrad a poslaní, aby založili Cirkev svätú a rozširovali sväté evanjelium po celom svete.
52. Zradou a smrťou Judáša, najnešťastnejšieho spomedzi smrteľníkov, bolo jeho biskupstvo, ako hovorí Dávid, uprázdnené a bolo potrebné dosadiť na jeho miesto niekoho iného, vhodného za apoštola /Ž 108,8/. Lebo vôľa Najvyššieho bola, aby počet dvanástich, ustanovený Majstrom života, bol tiež pri príchode Ducha Svätého. Toto ustanovenie Pána vysvetlila apoštolom blahoslavená Panna Mária pri jednom poučovaní. Všetci s tým súhlasili a požiadali Ju, aby ako ich Matka a Pani vyvolila jedného, ktorý by sa Jej zdal za apoštola najspôsobilejší. Nebeská Pani ovšem už vedela, kto bude vyvolený, pretože mená všetkých dvanástich, medzi nimi aj svätého Mateja, boli napísané v Jej srdci, ale vo svojej hlbokej pokore a múdrosti považovala za správnejšie ponechať túto záležitosť svätému Petrovi, aby tým, ako veľkňaz, hlava a zástupca Ježiša Krista, zakladateľa a Pána Cirkvi, začal vykonávať v novej Cirkvi svoj úrad. Preto povedala apoštolom, aby v prítomnosti všetkých učeníkov a ostatných veriacich vykonali voľbu tak, aby všetci videli svätého Petra jednať ako najvyššiu hlavu Cirkvi. Ten potom všetko zariadil podľa Jej pokynov.
53. Ako sa táto prvá voľba v Cirkvi konala rozpráva nám svätý Lukáš v prvej kapitole Skutkov apoštolských. Hovorí tam, že v dňoch medzi nanebovstúpením Krista Pána a príchodom Ducha Svätého, apoštol svätý Peter zvolal dohromady stodvadsať osôb, ktoré boli prítomné pri nanebovstúpení, pripomenul im, že proroctvo Dávida o zrade Judášovej v žalme štyridsiatom musí byť splnené. Že Judáš, jeden z dvanástich vyvolených apoštolov sa nešťastne spreneveril a stal sa vodcom tých, ktorí zajali Ježiša a ako nešťastne skončil svoj život a že teda je potrebné, aby na jeho miesto bol zvolený iný, ktorý by vydával svedectvo o zmŕtvychvstaní Spasiteľa v súhlase s inými Dávidovými proroctvami /Ž 108,8/ a že ten, ktorý má byť zvolený, musí byť jeden z tých, ktorí chodili s Kristom, keď kázal, od tej doby, keď bol pokrstený od Jána.
54. Keď tak presvedčil všetkých veriacich o potrebe voľby dvanásteho apoštola, všetci to ponechali na rozhodnutie Petrovi, akým spôsobom sa má voľba vykonať. Svätý Peter potom rozhodol, aby zo sedemdesiatich dvoch učeníkov boli vybraní dvaja. A predstavili Jozefa nazývaného Spravodlivý a Mateja. Medzi týmito dvoma malo byť rozhodnuté losom, ktorý z nich má byť ustanovený za apoštola. Všetci tento spôsob voľby schválili, lebo v tej dobe to bol veľmi bezpečný spôsob, pretože pri zakladaní Cirkvi božská Moc robila veľké zázraky. Napísali ich mená s názvom učeník a apoštol Kristov, každé zvlášť na kartičky, ktoré vložili do urny, kde ich nebolo vidieť. Potom všetci pokľakli a prosili Boha, ktorý pozná srdcia všetkých, aby vyvolil toho, ktorý sa Mu ľúbi /Sk 1,24/. Potom svätý Peter vytiahol jeden z losov, na ktorom bolo napísané meno Matej, apoštol a učeník Kristov, ktorý bol s radosťou prijatý a uznaný za zákonitého apoštola a objalo ho jedenásť apoštolov. Blahoslavená Panna Mária, ktorá pri celom tom jednaní bola prítomná, požiadala ho o požehnanie a všetci ostatní veriaci Ju v tom nasledovali. Potom všetci pokračovali v modlitbách a pôstoch, až do príchodu Ducha Svätého.

Poučenie, ktoré mi udelila Kráľovná neba, presvätá Mária.

55. Dcéra moja, právom si sa divila skrytým nebeským darom a milostiam, ktoré som obdržala z rúk svojho Syna a pokorným vďakám, s akými som ich prijímala, ako aj láskavej pozornosti, ktorú som aj pri svojich radostiach venovala potrebám apoštolov a veriacich, Už je čas, moja najdrahšia, aby si zberala ovocie týchto vedomostí, lebo nemôžeš teraz už nič viac pochopiť, ani ja si neprajem nič menej od teba žiadať, než aby si bola moja verná dcéra, ktorá ma horlivo napodobňuje a učeníčkou, ktorá ma poslúcha a s celým srdcom nasleduje. Vzbuď teda vieru, aby si sa presvedčila, že mám moc udeľovať dary a dôveruj, že ťa obohatím s neobmedzenou štedrosťou hojnejšími darmi, než si želáš. Zároveň sa však tiež pokoruj až do prachu a stavaj sa na najposlednejšie miesto zo všetkých tvorov, pretože sama osebe si neužitočnejšia než najbiednejší a najopovrhnutejší prach a nemôžeš nič nazývať svojím, než svoju biedu a nedostatky. Uváž dobre, aká veľká a neobyčajná je láskavosť a blahosklonnosť Najvyššieho voči tebe a akými vďakami si mu zaviazaná. Ak si to nemôže počítať za zvláštnu zásluhu ani ten, kto zaplatí celý svoj dlh, je teda spravodlivé, aby si ty, ktorá nemôžeš zaplatiť svoju dlžobu, ostala pokorná, lebo napriek tomu, že tak mnoho a zo všetkých síl pracuješ , predsa len ostávaš dlžníčkou. Aká by ešte potom bola tvoja dlžoba, keby si bola nedbalá a ľahostajná.

56. V tejto bdelosti poznáš, ako verne ma musíš napodobňovať v živej viere, v dôvernej nádeji, vo vrúcnej láske, v hlbokej pokore, v klaňaní sa, v úcte, aká náleží nekonečnej veľkosti Pána. Znovu ťa varujem pred úskočnou bdelosťou pekelného hada, ktorý sa snaží zvádzať smrteľníkov k zanedbávaniu úcty a klaňania, ktoré patrí Bohu a k opovážlivému pohŕdaniu touto cnosťou i všetkým, čo vyžaduje. Myseľ svetáckych a zvrhlých ľudí naplňuje najpochabejším zabúdaním na katolícke pravdy, aby v nich božská viera nemohla udržiavať živú bázeň Božiu a úctu k Najvyššiemu, a tak ich vie urobiť podobnými pohanom, ktorí nepoznajú pravého Boha. Iných, ktorí sa snažia nadobudnúť cnosti a konajú niektoré dobré skutky, zvádza nepriateľ k nebezpečnej vlažnosti a nedbalosti, v ktorej nespozorujú, čo strácajú v dôsledku nedostatku horlivosti. Tých, ktorí sa horlivejšie snažia o dokonalosť, zvádza tento pekelný drak k istej hrubej, prílišnej sebadôvere, takže následkom dobrodenia, ktoré pre nekonečné Božie milosrdenstvo na sebe pociťujú, začnú sa považovať za zvláštnych miláčikov Pána, zabúdať na pokornú bázeň a úctu v prítomnosti Boha, pred Ktorým sa trasú mocnosti nebeské. Pretože však som ťa už predtým pri inej príležitosti upozornila na toto nebezpečenstvo a varovala pred ním, preto teraz táto zmienka postačí.

57. Prajem si, aby si bola verná a presná tiež v zachovávaní tejto náuky a jednala podľa nej pri všetkých vonkajších skutkoch bez pretvarovania sa a svojim príkladom učila aj iných svätej bázni a úcte, akú majú tvory vzdávať svojmu stvoriteľovi. Prajem si, aby si učila a vštepovala toto umenie najmä svojim rehoľníčkam, aby neostali nevedomé o tom, s akou pokorou a úctou majú obcovať s Bohom. Najúčinnejšie poučenie, aké môžeš dať, bude tvoj príklad v plnení všetkých povinností, lebo tieto skutky nesmieš skrývať, ani z márnej bázne obchádzať. Tento príklad sú oveľa viac povinní dávať tí, ktorí vedú iných, pretože sú povinní poučovať, nabádať a viesť svojich poddaných v bázni Pána, čo sa deje oveľa účinnejšie príkladom než slovami. Napomínaj ich najmä, aby mali v úcte kňazov ako pomazaných Pána. Podľa môjho príkladu vždy žiadaj kňazov o požehnanie, kedykoľvek k nim prichádzaš alebo od nich odchádzaš. Čím viac sa vidíš vyznamenávaná božskou blahosklonnosťou, tým viac pamätaj na potreby a utrpenia svojich blížnych a na nebezpečenstvá tých, ktorí žijú v hriechoch a so živou vierou a s pevnou dôverou sa modli za všetkých. Tvoja láska k Bohu by nebola pravá, keby si chcela uspokojovať iba seba a pritom na svojich blížnych zabúdala. Musíš horlivo pre všetkých ľudí vyhľadávať najvyššie dobrá, o akých vieš a na akých sa podieľaš, pretože žiaden nie je z nich vylúčený a všetci potrebujú pomoc a spojenie s Bohom. V láske ku mne poznáš, ako ma máš vo všetkom napodobňovať.

Kapitola 5.

Zostúpenie Ducha Svätého na apoštolov a ostatných veriacich, iné najvyššie skryté tajomstvá,

ktoré sa vtedy stali.

58. Dvanásť apoštolov a ostatní učeníci a veriaci spolu s veľkou Kráľovnou neba, ktorá ich povzbudzovala, radostne očakávali splnenie Kristových prisľúbení, že im pošle Ducha Svätého, Utešiteľa, ktorý ich naučí všetkým veciam a pripomenie im všetko, čomu ich Pán učil /Jn 14,26/. Všetci boli jednomyseľní a spojení s láskou, že po všetky tie dni žiaden nemal nejaké iné myšlienky, pocity a náklonnosti, ktoré by odporovali ostatným. Boli jedno srdce a jedna duša v zmýšľaní aj jednaní. Ani po zvolení svätého Mateja za apoštola neprejavil sa medzi nimi ani najmenší prejav nesúhlasu, hoci to bola príležitosť, pri akej obyčajne vzniká rôznosť názorov aj medzi tými najlepšími, pretože každý sa kloní k jednaniu podľa svojich názorov a nerád ustupuje názorom iných. Ale do tohoto zhromaždenia nenašla cestu žiadna nezhoda, všetci boli jednomyseľní v očakávaní príchodu Ducha Svätého, ktorý neprebýva v rozporoch a v nepovoľných srdciach. Aby sa poznalo, aké mocné bolo toto spojenie v láske, nielen aby sa pripravili na prijatie Ducha Svätého, ale aj pre premáhanie a zahnanie zlých duchov, musím povedať, že diabli, ktorí od smrti Spasiteľovej ležali v pekle, cítili na sebe zvláštnu novú stiesnenosť a hrôzu pochádzajúcu z cností toho svätého zhromaždenia vo večeradle. Hoci si to nemohli vysvetliť, pociťovali novú drtivú silu vychádzajúcu z toho miesta. A keď pozorovali účinky pochádzajúce z učenia Kristovho a z Jeho príkladu, ktoré sa prejavovali v chovaní učeníkov, báli sa, že ich moc bude zničená.

59. Kráľovná anjelov Mária vo svojej veľkej múdrosti a milosti poznala predurčenú dobu i hodinu, v ktorej bude Duch Svätý zoslaný na apoštolské zhromaždenie. Keď prišiel deň Turíc /Sk 2,1/, čo bolo o päťdesiat dní po vzkriesení nášho Pána a Vykupiteľa, najsvätejšia Matka videla, ako v nebi človečenstvo Slova konalo poradu s večným Otcom o sľúbenom zoslaní božského Utešiteľa na apoštolov a že čas Jeho božskou múdrosťou predurčený pre založenie viery a udelenie všetkých Jeho darov svätej Cirkvi už prišiel. Pán poukázal tiež na zásluhy, ktoré získal v Tele svojim najsvätejším životom, umučením a smrťou, na tajomstvo, ktoré vykonal pre spasenie ľudského pokolenia a na skutočnosť, že je obhajcom, prímluvníkom a sprostredkovateľ medzi večným Otcom a ľuďmi a že medzi nimi žije tiež Jeho najmilšia Matka, v ktorej sa božským Osobám tak veľmi zaľúbilo. Žiadal tiež svojho Otca, aby sa Duch Svätý, okrem udelenia milostí a neviditeľných darov, ukázal na zemi tiež vo viditeľnej podobe, aby tým zákonom evanjelia nadobudol úctu pred celým svetom a tiež, aby apoštoli a veriaci, ktorí mali rozširovať božské pravdy, boli povzbudení a nepriateľov Pána, ktorí Ho v tomto živote prenasledovali, zavrhli a odsúdili k smrti na kríži, boli naplnení hrôzou.

60. Túto žiadosť nášho Vykupiteľa, prednesenú na nebesiach, podporovala na zemi Panna Mária takým spôsobom, aký prislúchal milosrdnej Matke veriacich. Ležiac v najhlbšej pokore tvárou na zemi, s rukami rozpaženými v podobe kríža videla, ako Rada najsvätejšej Trojice priaznivo prijala žiadosť Spasiteľa a ako pre jej splnenie Otec a Syn, ako základná príčina, z ktorej Duch Svätý vychádza, ustanovil pôsobivé zoslanie Ducha Svätého, lebo týmto dvom sa pripisuje zoslanie tretej Osoby, pretože vychádza z obidvoch. A tretia Osoba ochotne vzala na seba toto poslanie a privolila zostúpiť na svet. Hoci všetky tri božské Osoby aj ich pôsobenie vychádzajú z jedinej nekonečnej vôle bez akejkoľvek nerovnosti, predsa tie mocnosti, ktoré vo všetkých troch Osobách sú nerozdielne a rovnaké, majú každá istú vnútornú pôsobitosť v každej Osobe, ktorá nie je v ostatných. Tak poznávanie vzniká v Otcovi a nie v Synovi, ktorý je splodený a vôľa vychádza z Otca i Syna, ale nie z Ducha Svätého, ktorý vychádza. Pre túto príčinu o Otcovi a Synovi, ako o činnej príčine sa hovorí, že zoslali Ducha Svätého, avšak o Duchu Svätom sa hovorí, že bol poslaný.

61. V deň Turíc ráno blahoslavená Panna Mária vyzvala apoštolov, učeníkov a zbožné ženy, ktorých bolo spolu asi 120, aby sa horlivejšie modlili a obnovili svoje nádeje, lebo sa už približuje hodina, v ktorej má z výšin prísť Duch Svätý. O tretej hodine /t. j. o deviatej hodine ráno/, keď boli všetci zhromaždení okolo nebeskej Panej a horlivo sa modlili, vznikol náhle vo vzduchu veľký hukot, ako keď silno hrmí a vial silný vietor zmiešaný s jasnosťou ohňa alebo blesku a všetko sa to sústredilo na dome, v ktorom bolo večeradlo. Dom bol obklopený svetlom a božský oheň sa zniesol na všetkých, ktorí v ňom boli zhromaždení /Sk 2,2/. Nad hlavou každej z tých stodvadsiatich osôb sa ukázal ohnivý jazyk, v ktorom prišiel Ducha Svätý a naplnil každého svojim božským účinkom a

nebeskými darmi a pôsobil súčasne mnohými rôznymi spôsobmi ako vo večeradle, tak aj v celom Jeruzaleme, podľa rôznosti osôb, na ktoré účinkoval.
62. U Panny Márie boli tieto účinky úplne božské a nanajvýš obdivuhodné v očiach celého nebeského dvora. My ľudia nie sme v stave to pochopiť ani vysvetliť. Najčistejšia Pani bola celá premenená a povznesená v Bohu, pretože videla Ducha Svätého priamo a za krátku dobu požívala blažené nazeranie na Boha. Ona sama obdržala z Jeho darov viac než všetci ostatní svätí. Jej sláva v tej dobe prevyšovala slávu anjelov a svätých nebešťanov. Ona sama poskytla Pánovi viac slávy, chvály a vďaky než celý vesmír, za dobrodenie zoslania Ducha Svätého na Jeho Cirkev a za to, že sa toľkokrát zaväzoval, že Ho pošle a skrz Neho bude Cirkev riadiť až do konca sveta. Najsvätejšej Trojici sa jednanie Márie pri tejto príležitosti tak páčilo, že sa považovala odmenená a odškodnená za stvorenie sveta. A nielen odškodnená, ale Boh jednal, akoby bol vďačný za to, že má takého Tvora, na ktorého mohol pozerať Otec ako na svoju Dcéru, Syn ako na svoju Matku a Duch Svätý ako na svoju Nevestu, ktorú teraz /podľa nášho zmýšľania/ bol povinný navštíviť a obohatiť, keď Jej predtým udelil takú vysokú dôstojnosť. V tejto vznešenej a požehnanej Neveste boli obnovené všetky dary a milosti Ducha Svätého, plodiace nové účinky a pôsobenia, presahujúce našu schopnosť porozumenia.
63. Apoštoli, ako hovorí svätý Lukáš /Sk 2,4/, boli tiež zásobení a naplnení Duchom Svätým, lebo obdržali vo veľmi vysokom stupni obdivuhodné rozmnoženie posväcujúcej milosti. Dvanásť apoštolov bolo v tejto posväcujúcej milosti upevnených, takže ju nikdy nestratili. Každému podľa jeho schopností boli udelené vlastnosti siedmich darov: múdrosti, rozumu, rady, sily, umenia, pobožnosti a bázne Božej. Týmto vznešeným požehnaním, ako novým, tak obdivuhodným na svete, sa stali dvanásti apoštoli schopní služobníci Nového Zákona a zakladatelia evanjeliovej Cirkvi pre celý svet: Lebo táto nová milosť a požehnanie im udelila účinnú a sladkú božskú silu, ktorá ich urobila náchylnými konať najhrdinskejšie cnosti a viesť život najvyššej svätosti. Takto posilnení sa modlili, ochotne pracovali a konali najobdivuhodnejšie a najnamáhavejšie diela, ktoré nekonali so zármutkom alebo s prinútením, ale s najväčšou radosťou a veselosťou.
64. Aj vo všetkých ostatných učeníkoch a veriacich, ktorí vo večeradle prijali Ducha Svätého, spôsobil Najvyšší primerané a pomerne tie isté účinky, s tou výnimkou, že títo neboli tak upevnení v milosti ako apoštoli. Podľa schopnosti každého boli im udelené dary milosti vo väčšej alebo menšej hojnosti, podľa toho, aký úrad kto mal vo svätej Cirkvi. Ten istý pomer bol tiež zachovaný pri apoštoloch. Ale svätý Peter a svätý Ján boli mimoriadnejšie obdarení kvôli vysokým úradom, ktoré im boli zverené. Petrovi ako hlave v riadení Cirkvi a Jánovi k službe a opatrovaniu Kráľovnej a Panej neba a zeme, Márie. Svätý Lukáš hovorí, že Duch Svätý naplnil celý dom, v ktorom bolo toto posvätné zhromaždenie /Sk 2,2/, nielen preto, že všetci boli naplnení Duchom Svätým a Jeho veľkými darmi, ale preto, že dom sám bol plný podivuhodného svetla a lesku. Táto náplň divov a nevídaných vecí pretekala aj navonok a prenikala tiež ľudí, ktorí neboli vo večeradle a pôsobila rôzne účinky Ducha Svätého v obyvateľoch Jeruzalema a jeho okolia. Všetci, ktorí mali nejaký nábožný súcit s našim Spasiteľom Ježišom pri Jeho umučení a smrti, ktorí žialili, že také veľké muky musel trpieť a mali úctu k Jeho presvätej Osobe, boli vnútorne obdarení novým svetlom a milosťou, ktorá ich neskoršie viedla k prijatiu apoštolského učenia. Tí ktorí boli obrátení prvou kázňou svätého Petra boli väčšinou z počtu tých, ktorí svojim súcitom a zármutkom nad smrťou Pána si zaslúžili toto veľké požehnanie. Iní spravodliví, ktorí boli v Jeruzaleme mimo večeradla, taktiež pocítili veľkú vnútornú útechu, ktorou boli pohnutí a vopred pre prijatie učenia Kristovho pripravení novými účinkami milosti, ktoré v nich primerane spôsobil Duch Svätý.
65. Nie menej podivné, hoci viac skryté boli niektoré opačné účinky, ktoré v ten deň Duch Svätý spôsobil v Jeruzaleme. Mocným hrmotom, silným prúdením vzduchu a blýskaním, ktoré sprevádzalo Jeho príchod, vzrušil a podesil nepriateľov Pána bývajúcich v meste, každého podľa jeho zlomyseľnosti a nevery. Tento trest sa javil zvlášť zreteľne u tých, ktorí účinne súhlasili alebo si žiadali smrť Kristovu a ktorí vynikali v zúrivej nenávisti proti Nemu. Tí všetci padli na tvár a ostali tak ležať tri hodiny. Tí, ktorí Pána bičovali, boli náhle zadusení svojou vlastnou krvou, ktorá vyrazila z ich žíl za trest, že preliali krv Pána. Drzý služobník, ktorý uderil Pána päsťou, nielen že náhle zomrel, ale bol uvrhnutý do pekla s telom aj s dušou. Iní zo Židov, hoci nezomreli, boli

potrestaní prudkými bolesťami a ošklivými chorobami. Tieto choroby ako trest za preliatie Kristovej Krvi prešli aj na ich potomkov až do dneška trápia ich dietky, ktoré vynikajú odpornou nečistotou. Tento trest sa stal všeobecne známy v Jeruzaleme napriek tomu, že kňazi a farizeji sa všemožne snažili zakryť to tak, ako sa snažili zakryť zmŕtvychvstanie Spasiteľa. Pretože však tieto udalosti neboli považované za dôležité, žiaden z apoštolov ani z evanjelistov o nich nič nenapísal a v mestskom zhone sa na ne zabudlo.
66. Tresty a hrôza postihli tiež hlbokosti pekelné, kde boli diabli zachvátení novým zmätkom a skľúčenosťou po tri dni, podobne ako Židia, ktorí ležali na zemi za tri hodiny. V týchto všetkých dňoch Lucifer a jeho diabli hrozne vyli, čím pridávali novú hrôzu a zmätok k mukám zatratencov. Ó, nevýslovný a mocný Duch! Cirkev svätá Ťa nazýva prstom Božím, pretože vychádzaš od Otca i Syna, ako prst z ruky a tela. Ale pri tejto príležitosti mi bolo ukázané, že máš rovnakú nekonečnú moc s Otcom i Synom. Pre Tvoju zvrchovanú prítomnosť nebesia i zem sa hýbu tak protikladnými účinkami spôsobenými súčasne vo všetkých ich obyvateľoch. Sú to účinky podobné tým, aké sa prihodia pri poslednom súde. Svätých a spravodlivých naplňuješ svojou milosťou, darmi a nevýslovnými útechami a bezbožných a pyšných trestáš a premáhaš zmätkom a bolesťami. Naozaj tu vidím splnené, čo sám hovoríš ústami Dávida, že si Boh pomsty a jednáš slobodne a udeľuješ odplatu bezbožným, aby sa nemohli chvastať svojou nešľachetnosťou, ani nemohli hovoriť v srdciach svojich, že nevidíš a nesúdiš, keď karháš a trestáš ich hriechy /Ž 93,1-10/.
67. Nech pochabí tohoto sveta porozumejú a prídu k rozumu a poznajú, že Najvyšší pozná márne ľudské myšlienky, že ak je štedrý a nanajvýš láskavý k spravodlivým, je tiež prísny v trestaní bezbožných a zlomyseľných /Ž 93,11/. Bolo primerané, že sa pri tejto príležitosti Duch Svätý ukázal byť jedným i druhým, lebo prišiel od vteleného Slova, ktoré kvôli ľuďom prijalo ľudskú prirodzenosť, v ktorej pre ich spasenie trpelo potupu a muky, aj zomrelo bez toho, aby otvorilo ústa a hľadalo náhradu za tie urážky a krivdy. Právom Duch Svätý pri svojom príchode horlil o česť toho istého vteleného Slova. Hoci nepotrestal všetkých Jeho nepriateľov, predsa ukázal potrestaním tých najhorších, čo si zaslúžili aj tí ostatní, ktorí vo svojej zatvrdlivosti a nevere Ním pohrdli, keby sa v poskytnutej im lehote neboli so srdcom kajúcim vrátili ku pravde. Slušilo sa tiež, aby tí niekoľkí, ktorí prijali Slovo a nasledovali Ho ako svojho Majstra a Vykupiteľa a tí, ktorí mali kázať Jeho vieru a učenie, boli odmenení a obdarení patričnými prostriedkami pre založenie Cirkvi a zákona evanjelia. Apoštol hovorí, že opustiť svojho otca a matku a pridržať sa manželky svojej /ako aj Mojžiš povedal/ je veľká sviatosť v Kristovi a v Cirkvi /Ef 5,32, Gen 2,24/. Tiež Kristus zostúpil z lona Otcovho, aby sa spojil vo svojom človečenstve s Cirkvou. Keď teda Kristus prišiel z neba, aby bol so svojou nevestou Cirkvou, z toho nasleduje, že Duch Svätý zostúpil kvôli Panne Márii, ktorá bola rovnako Jeho Nevestou, ako Kristovi bola Cirkev a ktorú On miloval rovnako, ako Kristus miloval Cirkev.

Poučenie, ktoré mi udelila veľká Kráľovná neba a naša Pani.

68. Dcéra moja, dietky Cirkvi si málo vážia a málo sú vďačné za toto požehnanie Najvyššieho, že im okrem svojho Syna, ako Majstra a Vykupiteľa zoslal tiež Ducha Svätého. Taká veľká bola Jeho láska, ktorou sa snažil pritiahnuť ich k sebe, že, aby ich spravil podielnikmi na svojich božských dokonalostiach, poslal im najprv svojho Syna, ktorý je Múdrosť /Jn 3,16/ a potom Ducha Svätého, ktorý je Láska, aby všetci boli čo najviac podľa svojich schopností obohatení. Keď Duch Svätý zostúpil prvý raz na apoštolov a na všetkých ostatných s nimi zhromaždených, chcel, aby to bolo záväzkom a svedectvom, že tie isté dary bude udeľovať aj ostatným dietkam Cirkvi, svetla a evanjelia a že je pripravený udeliť svoje dary všetkým, keď sa všetci pripravia na to, aby ich prijali. Na potvrdenie tejto pravdy Duch Svätý zostúpil na mnohých veriacich vo viditeľnej podobe a so zrejmými účinkami /Sk 8,17 10,44, 11,15/, pretože to boli naozaj verní služobníci, pokorní, úprimní, čistí a mali srdce pripravené pre Jeho prijatie. Tiež v našich časoch zostupuje do mnohých spravodlivých duší, hoci nie s takými viditeľnými znakmi, pretože to nie je potrebné, ani to nie je vhodné. Ale vnútorné účinky i dary majú všetky tú istú povahu a pôsobia podľa dispozície a stavu toho, kto ich prijíma.
69. Šťastná je duša, ktorá vzdychá a túži po tejto milosti a snaží sa podieľať sa na tomto božskom

ohni, ktorý roznecuje, osvecuje a stravuje všetko, čo je pozemské a telesné, ktorý očisťuje a povznáša k novému životu spojenia a k účastenstvu v Bohu samotnom. Ako tvoja pravá milujúca Matka túžim, aby si aj ty dosiahla toto šťastie. Aby si ho mohla dosiahnuť v celej jeho plnosti. Znovu ti radím, aby si pripravila svoje srdce snahou po zachovaní nerušeného pokoja pri všetkom, čo sa ti prihodí. Božská dobrota si praje povzniesť ťa do príbytkov veľmi vysokých a bezpečných, kde trápenie tvojho ducha skončí a kam útoky sveta ani pekla nemôžu dosiahnuť. Tam v tvojom mieste odpočinku bude odpočívať Pán a nájde u teba dôstojný príbytok a chrám svojej slávy. Neujdeš síce útokom a pokušeniam, ktoré proti tebe s najväčšou úskočnosťou a ľstivosťou povedie drak, ale buď stále ostražitá, aby si sa nevzrušila alebo neznepokojila vo vnútri svojej duše. Stráž svoje poklady v tajnosti. Požívaj útechy Pána, sladké účinky Jeho čistej lásky, vplyv Jeho svätej vedy, lebo v tomto ohľade s najväčšou veľkodušnosťou vyvolil teba spomedzi mnohých pokolení.
70. Váž si teda svoje povolanie a buď uistená, že Najvyšší ti znovu ponúka účastenstvo a spojenie s Jeho božským Duchom a Jeho darmi. Pamätaj si však, že keď ich udeľuje, neodníma ti slobodnú vôľu, ale vždy jej ponecháva voľbu medzi dobrým a zlým, podľa jej slobodného rozhodnutia. Preto dôverujúc v božskú dobrotu musíš sa pevne rozhodnúť, že ma budeš nasledovať v skutkoch, ktoré ti boli ukázané v mojom živote a nikdy nesmieš prekážať účinkom a pôsobeniu darov Ducha Svätého. Aby si lepšie porozumela tejto mojej náuke, vysvetlím ti účinky všetkých siedmych darov.
71. Prvý, dar múdrosti, naplňuje dušu poznaním a útechou z božských vecí a povzbudzuje srdce k úprimnej láske pre zachovávanie a konanie všetkého, čo je dobré, ba čo je najlepšie, dokonalejšie a najpríjemnejšie v očiach Pána. S týmto hnutím musíš spolupôsobiť, prenechať sa úplne prianiam Jeho božskej vôle, pohŕdajúc všetkým, čo by ti mohlo prekážať, aj keby sa to tvojim náklonnostiam a lákaniu tvojej chuti stalo sebanepríjemnejšie. Múdrosť je podporovaná darom rozumu, ktorý poskytuje zvláštne svetlo k hlbokému prenikaniu predmetov, ktoré sú predkladané k porozumeniu. S týmto darom musíš spolupôsobiť odvracaním svojej pozornosti a myšlienok od vedomostí, o všetkých nepravých a cudzích predmetoch, ktoré ti buď diabol sám alebo prostredníctvom tvorov bude privádzať na myseľ, aby ju spravil roztržitou a zabránil jej prenikať hlboké pravdy božských vecí. Také roztržitosti veľmi zaťažujú myseľ, lebo tie dva druhy vedomostí sú nezlučiteľné a kedykoľvek obmedzené schopnosti človeka sú rozptýlené pozorovaním mnohých predmetov, menej do nich vniká a menej pozornosti im venuje, než keby všetko svoje konanie sústredil iba na jeden predmet. To zrejme potvrdzuje pravda uvedená v evanjeliu, že nemôže slúžiť dvom pánom /Mt 6,24/. Keď sa všetka pozornosť duše upúta na poznanie dobra, je potrebné mať tretí dar, silu, k rozhodnému konaniu všetkého, čo rozum poznal ako nanajvýš sväté, dokonalé a milé Pánovi. Obtiaže a prekážky stavajúce sa do cesty pri konaní dobra prekonávajú sa statočnosťou, čiže silou, ktorá robí tvora ochotným podstúpiť akékoľvek námahy a bolesti, len aby nebol zbavený pravého ba najvyššieho dobra, ktoré poznal.
72. Často sa však stáva, že k pokušeniam sa pripájajú ešte prirodzené nevedomosti a pochybnosti a zdržujú tvora od konania podľa poznaných božských právd a tak vznikajú prekážky v konaní toho, čo je dokonalejšie. Preto proti nepravej múdrosti tela udeľuje Boh štvrtý dar, umenie, ktorý poskytuje svetlo k rozoznávaniu medzi rôznymi dobrami a učí istej a bezpečnej ceste a podľa potreby sa pre ňu rozhoduje. K tomu sa pripája piaty dar, pobožnosti, ktorý sladko pudí dušu ku všetkému, čo je v pravde Pánovi milé a z čoho konaním plynie skutočný duchovný prospech. Nepobáda tvorov k týmto veciam prirodzenými náklonnosťami, ale svätými, dokonalými a cnostnými pohnútkami. Aby sa potom človek mohol riadiť vysokou múdrosťou, šiesty dar, rady, podporuje jeho úsudok, aby mohol konať presne a bez prenáhlenosti. Aby uvažoval o prostriedkoch a radil sa opatrne aj s inými tak, aby voľbou patričných prostriedkov dosiahol správny výsledok. Ku všetkým týmto darom je pridaný ešte siedmy, ktorý ich všetky chráni a vtláča im pečať. Tento dar poskytne srdcu náklonnosť, aby sa chránilo a utekalo pred každou nedokonalosťou, pred nebezpečenstvom a všetkým, čo nepatrí k cnosti a dokonalosti duše a tak slúži ako ochranný múr. Je nutné rozumieť predmetu a spôsobu tejto svätej bázne, aby sa nestala príliš veľká a nespôsobila tvorovi strach, kde na to nie je príčina. Takú bázeň si ty často mala a spôsobila ti ju prešibanosť pekelného hada, keď predstieraním svätej bázne zaplietol ťa do nezriadenej túžby po požehnaniach Pána. Ale týmto naučením si teraz poučená, ako máš používať dary Najvyššieho a ako sa máš pre

ne pripraviť. Pripomínam ti a upozorňujem ťa, že toto poznanie svätej bázne sprevádzajú milosti, ktoré ti udelil Najvyšší a naplňuje dušu sladkosťou, mierom a pokojom. Umožňuje tvorovi, aby si náležíte oceňoval a vážil dary, ktoré pochádzajú z mocnej ruky Všemohúceho, z ktorých každý je dôležitý. Táto bázeň nikdy neprekáža, aby sme správne oceňovali tie dary a pobáda dušu, aby za ne zo všetkých síl ďakovala a pokorovala sa až do prachu. Pri správnom porozumení týmto pravdám a potlačovaní zbabelej, otrockej bázne, budeš naplnená detinskou bázňou, ktorá ako vedúca hviezda bude ti nápomocná pri plavbe v tomto slzavom mori.

Kapitola 6.

Apoštoli vychádzajú z večeradla, aby kázali zhromaždenému ľudu, hovoria rozličnými jazykmi, asi tri tisíc osôb sa v ten deň obrátilo, čo pri tejto príležitosti robila blahoslavená Panna Mária.

73. V dôsledku viditeľných a počuteľných znamení, s ktorými Duch Svätý zostúpil na apoštolov, celý Jeruzalem so všetkými jeho obyvateľmi bol vzrušený. Správa o úžasných udalostiach vo večeradle sa rýchle rozšírila a zástupy ľudu sa zhromaždili, aby lepšie poznali, čo sa deje /Sk 2,6/. V ten deň Židia slávili Turice a v dôsledku toho, ako aj zvláštnym riadením neba, mesto bolo plné cudzincov, ktorí sem prišli zo všetkých častí sveta, lebo Najvyšší si prial zjaviť im divy prvej kázne a rozšíriť nový zákon milosti, ktorý vtelené Slovo, náš Vykupiteľ a Majster ustanovil pre spásu ľudstva.
74. Keď svätí apoštoli, naplnení láskou k Bohu a k blížnemu a plnosťou darov Ducha Svätého poznali, že ľud z celého Jeruzalemu sa zhromažďuje pri dverách večeradla, požiadali svoju Paniu a Kráľovnú, aby im dovolila vyjsť von a kázať ľudu, aby tie veľké milosti bezodkladne prispievali k dobru duší a k rozmnoženiu slávy ich Darcu. Na to všetci opustili večeradlo, postavili sa pred zástupy a začali im kázať o tajomstvách viery a večného života. Až do tej doby všetci apoštoli boli nesmelí a skrývali sa, teraz však smelo a rázne vystúpili a ohnivé slová sa im rinuli z úst a ako blesk prenikali srdcia ich poslucháčov. Všetci ľudia žasli nad týmito udalosťami, aké doteraz svet nevidel a nepočul. Plný údivu pozerali jeden na druhého a pýtali sa: "Čo je to, čo tu vidíme a počujeme? Či nie sú všetci títo, ktorí tu hovoria, Galilejčania? A ako to, že my všetci počujeme svoju vlastnú reč, v ktorej sme sa narodili? My Židia a novo na vieru obrátení, Rimania, latiníci, Gréci, Kréťania, Arabi, Parti a Médovia a všetci zo všetkých častí sveta, počujeme ich hovoriť našimi jazykmi o veľkých skutkoch Božích. Aký podivuhodný je Boh vo všetkých svojich skutkoch!"
75. Tento zázrak, že všetci ľudia takých mnohých jazykov, ktorý tam vtedy boli zhromaždení, počuli apoštolov vo svojej vlastnej reči spolu s učením, ktoré hlásali spôsobil veľké ohromenie. Musím však poznamenať, že hoci všetci apoštoli boli týmito darmi, ktoré obdržali, naplnení vedomosťami a schopní kázať evanjelium, pri tejto príležitosti všetci kázali iba jazykom palestínskym. Hoci hovorili iba touto rečou, rozumeli im všetci, ktorí tu boli zhromaždení z rôznych národov, akoby hovorili rozličnými rečami. Tento zázrak urobil Pán preto, aby všetci z tých rôznych národov rozumeli a uverili, bez toho, aby svätý Peter a ostatní apoštoli museli opakovať svoju kázeň osemkrát v rôznych rečiach. Kázali iba jedenkrát a každý z tých národností, ktoré svätý Lukáš uvádza, im rozumel vo svojom jazyku. Keby boli hovorili mnohými jazykmi, bolo by to spôsobilo veľký zmätok.
76. Ľudia, ktorí počúvali apoštolov, nerozumeli zázraku, hoci sa divili, keď každý počul svoj jazyk. Čo hovorí svätý Lukáš o hovore apoštolov rôznymi jazykmi, treba chápať tak, že apoštoli mohli vtedy rozumieť tým rôznym jazykom, ako sa zmienim ďalej, lebo v ten deň všetci, ktorí prišli k večeradlu rozumeli všetkým apoštolom vo svojom vlastnom jazyku. Avšak tento zázrak a div spôsobil rôzne účinky a pohľady u poslucháčov, podľa dispozície každého z nich. Tí, ktorí počúvali nábožne, obdržali poznanie o Bohu a vykúpení ľudstva, ktoré im bolo teraz tak horlivo a výrečne zvestované. Vrúcne zatúžili po poznaní pravdy a pomocou božského osvietenia boli naplnení skrúšenosťou a ľútosťou nad svojimi hriechmi, aj túžbou po božskom milosrdenstve a odpustení. So

slzami v očiach žiadali apoštolov, aby im povedali, čo majú robiť, aby dosiahli večný život. Iní, ktorí zatvrdili svoje srdcia, ktorých sa hlásané božské pravdy vôbec nedotkli, sa na apoštolov roztrpčovali a namiesto toho, aby im uverili, nazývali ich novotármi a dobrodruhmi. Mnohí zo Židov, viac zatvrdliví vo svojej nevere a nenávisti, potupovali apoštolov, že sú opití a nepríčetní /Sk 2,13/. Medzi takými boli niektorí, ktorí pri zvuku, ktorý nastal pri príchode Ducha Svätého, padli na zem a keď opäť nadobudli vedomie a vstali, boli ešte zatvrdlivejší a odbojnejší proti Bohu než predtým.
77. Svätý Peter, ako hlava Cirkvi vystúpil, aby vyvrátil ich urážky a mocnejším hlasom k nim prehovoril: "Mužovia júdejskí a všetci obyvatelia jeruzalemskí, toto nech je vám známe a pozorne počúvajte moje slová! Títo zaiste nie sú opití, ako vy myslíte, veď sú ešte iba tri hodiny ráno. Splnilo sa však to, čo predpovedal prorok Joel: "I stane sa v posledných dňoch, hovorí Hospodin: Vylejem svojho Ducha na všetkých ľudí a budú prorokovať vaši synovia a vaše dcéry, vaši junáci budú vidieť videnia a vaši starci budú mať sny. Áno, aj na svojich služobníkov vylejem v tých dňoch svojho Ducha a budú prorokovať. A urobím divy hore na nebi a zázraky dole na zemi: krv a oheň, paru a dym, slnko sa premení na tmu a mesiac na krv, prv než príde deň Hospodina, veľký a slávny. A každý, kto bude vzývať meno Hospodina, bude spasený." Muži izraelskí, počúvajte tieto slová: Ježiša Nazaretského, muža osvedčeného u vás od Boha mocnými skutkami a divmi a zázrakmi, ktoré Boh konal skrz Neho medzi vami, ako sami viete, Toho, ktorý bol vydaný pevným ustanovením a predvedením Božím, rukami bezbožníkov ste ukrižovali a usmrtili. Ale Boh Ho zbavil bolestí smrti a vzkriesil Ho z mŕtvych, lebo bolo nemožné, aby bol od nej držaný. Veď Dávid hovorí o Ňom: "Videl som Pána pred sebou stále, lebo je po pravici mojej, aby som sa nezachvel. Preto sa zaradovalo moje srdce a zaplesal môj jazyk, ako aj moje telo odpočinie v nádeji. Lebo nenecháš moju dušu v podsvetí a nedopustíš, aby Svätý Tvoj podľahol porušeniu." Tento svätý prorok nemohol to hovoriť o sebe, lebo jeho hrob, v ktorom leží jeho telo, je u nás. Tento prorok hovoril o Kristovi a my všetci sme svedkami toho, že sme ho videli zmŕtvychvstalého a vystupujúceho na nebesia svojou vlastnou mocou, aby zasadol po pravici Otca, čo tiež Dávid predpovedal /Ž 109,1/. Nech neveriaci porozumejú tiež slová pravdy, ktoré vo svojej nevere a zlomyseľnosti chcú popierať, lebo proti nim stoja divy Najvyššieho, ktoré urobil pred nami ako svedkami, na potvrdenie učenia Kristovho a Jeho podivuhodného zmŕtvychvstania."
78. "Naisto teda nech vieš, ty celý izraelský národ, že Boh Ho toho Ježiša, ktorého vy ste ukrižovali - urobil Pánom i Vykupiteľom a na tretí deň Ho vzkriesil z mŕtvych." Keď to počuli, boli hlboko dojatí a pýtali sa Petra a ostatných apoštolov, čo by mali robiť pre svoje spasenie /Sk 2,37/. Svätý Peter im na to odpovedal: "Robte pokánie a každý z vás nech sa dá pokrstiť v mene Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov a dostanete dar Ducha Svätého. Veď pre vás a pre vaše deti platí prisľúbenie a pre všetkých, ktorí sú v diaľke, nech kohokoľvek povolá Pán, náš Boh. Snažte sa teda použiť tento liek a zachráňte sa z tohoto zvrhlého a neveriaceho pokolenia." Ešte mnoho ďalších životodarných slov im povedal svätý Peter i ostatní apoštoli, ktorými zatvrdliví Židia a iní neveriaci boli veľmi zahanbení, a pretože žiaden z nich nemohol na to nič odpovedať, vzdialili sa od večeradla. Ale počet tých, ktorí prijali pravú vieru v Ježiša Krista bol asi tri tisíc /Sk 2,41/. Všetci sa pridržali apoštolov a boli od nich pokrstení, čo vzbudilo veľký úžas a bázeň v celom Jeruzaleme, lebo divy a zázraky, ktoré robili apoštoli, naplnili všetkých neveriacich hrôzou a zdesením.
79. Tie tri tisíce osôb, ktoré sa obrátili prvou kázňou svätého Petra, boli zo všetkých národov, ktoré sa zhromaždili v Jeruzaleme, takže od tej chvíle všetky národy, nevynímajúc ani jeden, mohli brať podiel na ovocí vykúpenia, všetci sa mohli zhromaždiť v Cirkvi a všetci mohli požívať milosti Ducha Svätého, pretože Cirkev svätá sa mala skladať zo všetkých kmeňov a národov. Mnohí boli zo Židov, ktorí nasledovali nášho Spasiteľa Ježiša Krista s dobrým zmýšľaním a pozorovali Jeho utrpenie a smrť so súcitom. Tiež niektorí z tých, ktorí súhlasili s tým, aby bol umučený, sa obrátili, hoci tých bolo málo, pretože mnohí nechceli zmeniť svoje zmýšľanie. Keby to boli spravili, všetci by boli prijatí na milosť a obdržali by odpustenie svojich hriechov. Po kázni sa apoštoli v ten večer uchýlili do večeradla, aby o všetkom podali správu najčistejšej Márii. S nimi prišlo tiež mnoho nových dietok Cirkvi, aby poznali a uctili Matku milosrdenstva.
80. Avšak veľká Kráľovná anjelov vedela o všetkom, čo sa prihodilo, lebo vo svojom ústraní počula

apoštolov kázať a poznala tajnosti a zmýšľanie všetkých poslucháčov. Najnežnejšia Matka po celý čas, keď apoštoli kázali, ležala tvárou na podlahe a vrúcne sa modlila za obrátenie všetkých, ktorí prijali vieru Spasiteľa i za všetkých ostatných, ktorí by chceli spolupôsobiť s pomocou a milosťami Pána. Blahoslavená Panna Mária, aby bola nápomocná apoštolom v ich veľkom diele pri počiatočnej kázni, aj aby ich všetci zhromaždení náležíte poslúchali, poslala mnohých anjelov, ktorí Ju sprevádzali, so svätými vnuknutiami, ktorými svätých apoštolov povzbudzovali a dodávali im silu k preberaniu a jasnejšiemu vysvetľovaniu neznámych tajomstiev o človečenstve a Božstve Krista, nášho Vykupiteľa. Anjeli verne splnili všetky rozkazy svojej Kráľovnej a Ona sama zatiaľ používala svoju moc a svoje dary podľa okolností a príležitostí. Keď potom apoštoli k Nej prišli s takým hojným výsledkom svojej prvej kázne a z darov Ducha Svätého, prijala ich s nevýslovnou radosťou a láskavosťou pravej milujúcej Matky.
81. Apoštol Peter prehovoril k novo na vieru obráteným a povedal im: "Moji bratia a služobníci Najvyššieho, toto je Matka nášho Vykupiteľa a Majstra Ježiša Krista, ktorého vieru ste prijali, uznávajúc Ho za pravého Boha a človeka. Ona Mu dala ľudskú podobu, počala Ho vo svojom lone, ostávajúc Pannou pred pôrodom, pri pôrode i po pôrode. Prijmite Ju za svoju Matku, Ochrankyňu a Prímluvkyňu, lebo cez Ňu vy aj my obdržíme svetlo a vedenie a budeme zbavení hriechov a bied." Pri týchto slovách apoštola a pri pohľade na najsvätejšiu Pannu, naplnilo týchto nových vyznavačov viery podivuhodné svetlo a útecha, lebo výsada udeľovať veľké vnútorné požehnania a svetlo tým, ktorí na Ňu so zbožnou úctou pohliadnu, bola Jej obnovená v tej dobe, keď v nebesiach sedela po pravici svojho božského Syna. Pretože všetci títo veriaci v prítomnosti ich Kráľovnej obdržali z tých milostí, všetci si kľakli k Jej nohám a so slzami Ju prosili o pomoc a požehnanie. Ale pokorná a múdra Kráľovná sa tomu poslednému vyhla, pretože boli prítomní apoštoli, ktorí boli kňazi a svätý Peter zástupcom Krista. Tento však Jej povedal: "Pani naša, neodmietaj týmto veriacim, o čo Ťa zbožne žiadajú pre útechu svojich duší. „Blahoslavená Panna Mária poslúchla hlavu Cirkvi a s pokorným pokojom Kráľovnej udelila tým novo obráteným svoje požehnanie.
82. Láska, ktorá naplnila ich srdcia, prispela k tomu, že zatúžili počuť od svojej nebeskej Matky nejaké slová útechy, ale ich pokora a úcta im bránila, aby Ju o to požiadali. Keď však videli, ako poslušne sa podriadila slovám svätého Petra, obrátili sa naň a prosili ho, aby Ju požiadal, aby k nim prehovorila niekoľko slov pre povzbudenie. Svätý Peter síce uznával, že by to veľmi prospelo tým dušiam, ktoré boli novozrodené pre Krista jeho kázňou i kázňami ostatných apoštolov, ale bol si tiež vedomý, že Matka Múdrosti dobre vie, čo by sa malo spraviť, preto sa osmelil povedať iba: "Pani naša, vypočuj prosby svojich dietok a služobníkov." Slávna Pani poslúchla a povedala obrátencom: "Moje najdrahšie dietky v Pánovi, vzdávajte z celého srdca vďaky a chválu všemohúcemu Bohu za to, že vás spomedzi všetkého ľudu povolal a uviedol na bezpečnú cestu života poznaním svätej viery, ktorú ste prijali. Buďte pevní vo vyznaní tejto viery celým svojím srdcom, i poslúchajte a verte všetko, čo obsahuje zákon milosti, ako ho kázal a ustanovil pravý Učiteľ Ježiš, môj Syn a Vykupiteľ. Buďte horliví v počúvaní a poslušnosti Jeho apoštolov, ktorí vás učia, aby ste mohli byť pri krste poznačení znakom dietok Najvyššieho. Ja, ako vaša slúžka sa vám ponúkam do služieb vo všetkom, čo bude pre vašu útechu a budem Najvyššieho prosiť, aby na Vás pozeral ako láskavý Otec a prejavil Vám svoje uspokojenie i udelil svoju milosť."
83. Toto láskavé povzbudenie naplnilo nové dietky Cirkvi útechou, svetlom, úctou a obdivom nad tým, čo videli u Panej sveta. Požiadali Ju opäť o požehnanie a zatiaľ odišli obnovení a obohatení veľkými darmi Najvyššieho. Apoštoli a učeníci od toho dňa nepretržite pokračovali v kázaní a v konaní zázrakov a po celú oktávu /osem dní/ vyučovali nielen tie tri tisíce, ktoré sa obrátili v deň zoslania Ducha Svätého, ale množstvo ďalších, ktorí deň po dni prijímali vieru. Pretože títo noví veriaci prišli zo všetkých končín sveta, apoštoli hovorili s každým v jeho vlastnom jazyku, lebo - ako som predtým povedala - od tej chvíle, kedy prijali Ducha Svätého, hovorili rozličnými rečami. Tento dar nedostali iba apoštoli, hoci u nich bol oveľa dokonalejší a znateľnejší, ale obdržali ho všetci učeníci, ktorí pri zoslaní Ducha Svätého boli vo večeradle, aj sväté ženy, všetkých 120 osôb. Tiež to bolo vtedy skutočne potrebné kvôli veľkému množstvu ľudí, ktorí prijali vieru. Hoci všetci muži a mnohé ženy prichádzali k apoštolom, mnohí z nich potom, keď vypočuli apoštolov, išli potom k Magdaléne a jej spoločníčkam, ktoré ich vyučovali v náboženstve, poučovali a obracali ich

aj iných, ktorí prichádzali, keď počuli o zázrakoch, aké konajú. Tento dar bol udelený tiež ženám, ktoré vkladaním rúk uzdravovali chorých, slepým vracali zrak, nemým reč, chromým schopnosť chodiť, ba aj mnohých mŕtvych vzkriesili. Tieto a iné divy konali najmä apoštoli, ale ako zázraky apoštolov tak aj žien budili podivenie a úžas v celom Jeruzaleme, takže sa o ničom inom nehovorilo, než o divoch a učení Ježišových apoštolov, učeníkov a nasledovníkov Jeho učenia.
84. Povesť o týchto udalostiach čoskoro sa rozniesla aj mimo mesta, lebo nik, kto hľadal uzdravenie, nebol sklamaný. Také zázraky boli v tej dobe veľmi potrebné nielen pre potvrdenie Nového zákona a učenia Krista, ale tiež preto, že prirodzená túžba po zdraví a živote pobádala ľudí, aby hľadali uzdravenie svojho tela a tým boli privádzaní k počúvaniu a pod vplyv slova Božieho. Tak sa vracali uzdravení na tele i na duši, čo sa stávalo najmä u tých, ktorí so svojimi chorobami prichádzali k apoštolom. Preto sa počet veriacich denne množil a ich horlivosť vo viere a láske bola taká vrúcna, že všetci začali napodobňovať Kristovu chudobu, a pohŕdajúc bohatstvom a majetkami, predávali ich, prinášali a kládli k nohám apoštolov všetok svoj majetok, nevyhradzujúc si nič pre seba /Sk 2, 45/. Priali si mať všetky veci spoločne a zbaviť sa tak nebezpečenstva spojeného s bohatstvom, dávajúc prednosť životu v chudobe, úprimnosti, v pokore a v ustavičnej modlitbe, bez akejkoľvek inej starostlivosti, než o život večný. Všetci sa považovali za bratov a dietky jedného Otca, ktorý je na nebesiach /Mt 23,9/. Pretože viera, nádej a láska a sviatosti boli spoločným požehnaním všetkých a všetci vyhľadávali rovnaké milosti a ten istý život večný, nerovnosť v iných veciach sa zdala nebezpečná týmto kresťanským dietkam jedného Otca, dedičom Jeho dobrých darov a vyznávačov Jeho zákona. Pokladali to za nepotrebné, aby pri takom zväzku jednoty v hlavných a podstatných veciach boli niektorí bohatí a iní chudobní a aby časné veci chýbali, kde každý požíval bohatstvá milosti, lebo všetky dary sú od toho istého Otca pre všetky dietky.
85. To bol šťastný začiatok a zlatý vek kresťanskej Cirkvi, v ktorom prudkosť rieky obveseľovala Mesto Božie /Ž 45,5/ a prúd milostí a darov Ducha Svätého zúrodňoval tento nový raj nedávno vštepený rukami Spasiteľa Ježiša, v strede ktorého ešte stál strom života, presvätá Mária. Vtedy bola viera živá, nádej pevná, láska vrúcna, úprimnosť čistá, pokora pravá, spravodlivosť nanajvýš rovnoprávna. Veriaci vtedy nepoznali hrabivosť, ani sa nezháňali po márnostiach, márnu pompu šliapali nohami, boli bez chúťok, pýchy, ctižiadosti, ktoré neskoršie prevládali medzi vyznavačmi viery, ktorí hoci sa vydávali za vyznavačov Kristových, zapierali Ho svojimi skutkami. My radi namietame, že to bolo prvé ovocie Cirkvi a prvotiny Ducha /Rim 8,23/, že veriacich bolo málo, že naša doba je iná, že v tej dobe Matka múdrosti a milosti žila v Cirkvi a Jej prítomnosť, modlitby a ochrana pomáhali veriacim a povzbudzovali ich k hrdinským skutkom viery.
86. Na tieto námietky odpovieme ďalším obsahom tohoto životopisu, z ktorého každý pozná, že jedine veriaci to boli, ktorí dovolili, aby sa do ovčinca Cirkvi vlúdilo toľko a takých neprávostí, že ani diabol sám pri všetkej svojej pýche a zlomyseľnosti nikdy neočakával, že sa zakorenia medzi kresťanmi. Stačí mi povedať iba, že moc a milosť Ducha Svätého neboli vyčerpané prvotinami kresťanov. Jeho pôsobenie je stále to isté, ako vtedy a malo by tie isté účinky aj pri veľkom počte veriacich až do konca Cirkvi, aké boli pri malom počte v začiatkoch, keby tí mnohí boli takí verní, ako boli tí nemnohí. Je síce pravda, že časy sa zmenili, ale táto zmena od cnosti k neprávosti, od dobra ku zlu, nespočíva v nejakých zmenách nebies a hviezd, ale v zmene ľudí, ktorí zišli z priamej cesty života večného a idú po ceste záhuby. Nehovorím o pohanoch alebo bludároch, ktorí odpadli nielen od svetla pravej viery, ale aj od pravých zásad zdravého rozumu, ale hovorím o veriacich, ktorí sa chvastajú, že sú dietkami svetla, ale uspokojujú sa iba s tým menom a používajú ho niekedy k zakrytiu svojich neprávostí a zločinov.
87. Nebude možné v tejto tretej časti popísať ani malú časť obdivuhodných veľkých skutkov, ktoré vykonala mocná Kráľovná v prvotnej Cirkvi, ale bude to možné usúdiť aj z tých, ktoré popíšem a z Jej života na zemi po nanebovstúpení Pána. Lebo Ona neodpočívala ani nestratila žiaden okamih alebo príležitosť pre vykonanie niečoho dobrého pre Cirkev alebo pre niektorých jej členov. Stále sa alebo vrúcne modlila a prosila svojho božského Syna a nebola nikdy odmietnutá alebo napomínala, poučovala, radila a ako Pokladníčka a Rozdávateľka božských darov rozdávala dietkam evanjelia milosti rôznym spôsobom. Jedno zo skrytých tajomstiev, ktoré mi boli ukázané, bolo tiež to, že v tej

prvej dobe, v ktorej ešte žila vo svätej Cirkvi, počet zatratených bol pomerne veľmi malý a že v tých niekoľkých rokoch dosiahol spasenie väčší počet duší, než v mnohých nasledujúcich storočiach.
88. Pripúšťam, že keby postupom času poklesla moc a dobrotivosť najvyššej Panovníčky, šťastie tých, ktorí žili v tej požehnanej dobe mohlo by vzbudiť svätú závisť medzi žijúcimi vo svetle viery v neskorších, menej priaznivých dobách. Je síce pravda, že sa nám nedostalo šťastie, aby sme Ju videli, hovoriť s Ňou a počuli Ju telesnými zmyslami, v čom prvé dietky Cirkvi boli šťastnejšie, ale pamätajte si, že v nebeskej vedomosti a láske tejto najslávnejšej Matky aj my všetci sme pri Nej boli už vtedy prítomní, lebo Ona nás videla a poznala všetkých v tom poriadku a poradí, kedy sme sa v Cirkvi zrodili a neprosila alebo neprihovárala sa za nás menej než za tých, ktorí žili v Jej dobe. Ani teraz nie je menej mocná v nebi, než bola vtedy na zemi. Ani nie je menej našou Matkou, než bola vtedajším dietkam a pokladá nás za svoje vlastné ako tých prvých veriacich. Žiaľ však, že naša viera, horlivosť a zbožnosť sú tak veľmi odlišné! Ona sa nezmenila, ani Jej láska nie je menej vrúcna, ani by sme neprežívali menej Jej príhovor a ochranu. Keby sme v týchto rozbúrených dobách náhlili sa k Nej s tými istými pocitmi pokory a vrúcnosti, prosiac o Jej príhovor a dôverne by sme sa spoliehali na Jej pomoc, ako to robili tí oddaní prví kresťania a nepochybne by potom aj Cirkev na celom svete zo skúsenosti poznala pomoc tejto Kráľovnej.
89. Zverme sa starostlivosti tejto najláskavejšej Matky, akú venovala apoštolom a novo obráteným, úteche a potrebám všetkých, aj každého osve. Povzbudzovala a posilňovala apoštolov a prisluhovateľov slova Božieho, obracajúc ich pozornosť na nevídané úkazy božskej moci, s ktorou Jej najsvätejší Syn začal zakladať vieru svojej Cirkvi, na moc, ktorú im Duch Svätý udelil, aby ich urobil hodnými sluhami Pána a na stále prítomnú pomoc Božskej Pravice. Napomínala ich, aby uznávali a chválili Boha ako Pôvodcu všetkých tých podivuhodných skutkov, aby Mu vzdávali pokorné vďaky za všetky tie milosti a s pevnou dôverou pokračovali v kázniach a v poučovaní a vo chválení a vyvyšovaní Mena Pána, aby Ho poznávali, velebili a milovali všetci veriaci. Ona sama konala to, čo učila. Často padala na tvár a pokorovala sa pred Najvyšším, prespevujúc chválospevy k Jeho cti a chvále. Tieto úkony robila s takou horlivosťou, že ani za jediného z obrátených neopomenula vzdať vďaky a obetovať vrúcne modlitby večnému Otcovi. Každého z nich mala na mysli.
90. Slávna Matka nielen že toto všetko konala za každého zvlášť, ale Ona ich aj všetkých prijímala, vypočula a stala sa im veľmi milá svojimi slovami svetla a života. V tých dňoch po príchode Ducha Svätého mnohí s Ňou hovorili súkromne a otvárali pred Ňou tajnosti svojej duše. Robili to tiež tí, ktorí sa v Jeruzaleme obrátili neskoršie. Nie, že by nepoznala ich tajnosti lebo poznala srdcia všetkých, aj ich cítenie, náklonnosti a povahu, čo jej obľahčovalo, že sa mohla pomocou božskej vedomosti a múdrosti prispôsobiť potrebám a prirodzenej povahe každého a poskytovať účinnú pomoc pre všetky choroby každého, kto sa Jej zveril. Tak najsvätejšia Matka poskytla mnoho neobyčajných požehnaní a veľkých darov nesčíselnému počtu duší, o ktorých sa svet nikdy nedozvie.
91. Mnoho bolo tých, ktorým sa dostalo šťastie, že nebeská Matka sama ich vyučovala v náboženstve a vo svätej viere a žiaden z nich nebol zatratený, lebo kým žila, stále za nich konala zvláštne modlitby, takže všetci boli zapísaní v knihe života. Aby si získala svojho Syna, povedala Mu: "Pane a život mojej duše! Podľa Tvojej vôle a pre Tvoje zaľúbenie vrátila som sa na svet, aby som bola Matkou Tvojich dietok, mojich bratov a verných synov Cirkvi. Nedopusti, aby moje srdce bolo zranené pohľadom, že zásluhy Tvojej drahocennej Krvi neprospeli niektorému z tých, ktorí ma prosili o príhovor a nedopusti, aby sa stali nešťastní, pretože sa utiekali ku mne, nepatrnému červíčkovi zemskému, aby dosiahli Tvoje zmilovanie. Prijmi ich, Syn môj, do počtu svojich priateľov, predurčených pre Tvoju slávu." Na tieto modlitby Pán hneď odpovedal a sľúbil, že za čo Ona prosí, bude splnené. A ja verím, že to isté sa deje aj za našich dní všetkým, ktorí si zaslúžia Jej príhovor a prosia o ňu z celého srdca. Keď najčistejšia Matka prichádza k svojmu Synovi s takými prosbami, ako by sme sa mohli domnievať, že Jej niečo odmietne, keď Jej zveril sám seba?
92. Mnohí z tých nových veriacich hlboko dojatí svätosťou a múdrosťou nebeskej Matky, ktoré poznali z rozhovorov s Ňou, vracali sa k Nej a ponúkali Jej klenoty a veľmi bohaté dary. Najmä

ženy sa zbavovali svojich ozdôb a kládli ich k Jej nohám. Ona však neprijala žiaden z tých darov. Keď videla, že niečo nemôže odmietnuť, tajne pošeptala darcom, aby to zaniesli apoštolom, ktorí ich spravodlivo a nestranne rozdajú chudobným veriacim. Ale pokorne darcom poďakovala, akoby to boli dali Jej. Chudobných a chorých prijímala s nevýslovnou láskavosťou a mnohých z nich uzdravila z nevyliečiteľných a vleklých chorôb. Rukami svätého Jána obstarala tajne mnohé ich potreby a nikdy nezabudla ani na najmenší bod dokonalosti. Pretože apoštoli boli po celé dni zamestnaní kázňami a vyučovaním viery a aby získali pre ich vieru tých, ktorí k nim prichádzali, slávna Kráľovná im pripravovala jedlo a starala sa o ich pohodlie a niekedy slúžila kňazom kľačiac a s veľkou pokorou a úctivosťou ich prosila, aby Jej dovolili pobozkať im ruku. Toto robila najmä apoštolom, o ktorých vedela aj videla, že ich duše sú upevnené v milosti, obdarené všetkými darmi Ducha Svätého a že sú povýšení svojou dôstojnosťou na veľkňazov a zakladateľov Cirkvi /Ef 2,20/. Niekedy ich videla obklopených veľkým leskom.

Poučenie, ktoré mi udelila slávna Kráľovná anjelov.

93. Dcéra moja, v tom, čo si poznala o udalostiach popisovaných v tejto kapitole, zistíš, že mnohé z toho ukazuje na tajomstvo predurčenia duší. Buď istá, že vykúpenie bolo také hojné a pretekajúce, že postačovalo pre spásu všetkých ľudí /Rim 5,19/. Božskú pravdu poznali všetci, ktorí ju počuli hlásať alebo videli Jej účinky v príchode Bohočloveka na svet. Okrem verejných kázní a poznania lieku všetci obdržali vnútorné vnuknutie a pomoc, aby hľadali a prijímali prostriedky. Divíš sa, že napriek tomu všetkému iba tri tisíc sa ich obrátilo prvou kázňou apoštola z toho veľkého množstva ľudí, ktorí vtedy boli v Jeruzaleme. Ale oveľa divnejšie je, že v našich časoch sa tak málo ľudí obracia a nastupuje cestu života večného, hoci evanjelium je viac rozšírené, častejšie sa hlása, jeho kňazi sú početnejší, svetlo Cirkvi jasnejšie a poznanie božských tajomstiev oveľa určitejšie. Napriek tomu všetkému sú však ľudia slepejší, srdce majú tvrdšie, sú nadutí pýchou, v hrabivosti sú drzejší a bezohľadne a bez bázne Božej páchajú všetky neprávosti.
94. V tomto nanajvýš prevrátenom a nešťastnom stave smrteľníci si nemôžu sťažovať na nanajvýš spravodlivú prozreteľnosť Pána, ktorý ponúka všetkým a každému zvlášť svoje otcovské zľutovanie a ukazuje im cestu života i cestu smrti. A keď napriek tomu niekto zatvrdí svoje srdce, môže to byť v dôsledku spravodlivého dopustenia Božieho. Zatratení nebudú môcť nikoho viniť než seba, keď potom, keď už viac času nebude, s hrôzou poznajú, čo v príhodnom čase mohli a mali vedieť. Keď v tomto krátkom a pomíňajúcom živote, ktorý dostali, aby si zaslúžili večný život, uzatvárajú svoje oči a uši pred pravdou a svetlom a počúvajú diabla a povoľujú všetkým našepkávaniam jeho zlomyseľnosti a zneužívajú tak dobrotu a milostivosť Pána, čo potom budú môcť uviesť na svoju ochranu? Ak nevedia odpustiť krivdu a pre najnepatrnejšiu urážku pomýšľajú na najšpatnejšiu pomstu, ak prevracajú kvôli rozmnoženiu svojho majetku celý poriadok práva a prirodzeného bohatstva, keď zabúdajú pre pomíňajúce rozkoše na večné muky a ešte k tomu všetkému pohŕdajú varovaním, pomocou a napomínaním, ktoré im posielal Boh, aby ich naplnil bázňou pred záhubou a pohnul k tomu, aby sa jej vyhli, akože potom budú môcť dávať vinu božskej dobrote? Nech sa teda smrteľníci, ktorí zhrešili proti Bohu neklamú: Bez pokánia niet milosti, bez polepšenia nie je odpustenie, bez odpustenia nie je sláva. Avšak, ako tieto dobrá nie sú udeľované nehodným, tak tiež nikdy ich Boh neodmieta tým, ktorí sú ich hodní. Ani nie je nikdy odopierané milosrdenstvo Božie žiadnemu, kto si ho žiada dosiahnuť.
95. Prajem si, dcéra moja, aby si si z týchto právd vybrala, čo ti bude prospešné. Prvé nech je, že budeš pozorne prijímať každé sväté vnuknutie, každú radu alebo poučenie, aj keby pochádzala hoci od najnižšieho sluhu Pána alebo od ktoréhokoľvek tvora. Musíš múdro uvažovať, že nič sa ti nepredkladá k povšimnutiu iba náhodou a bez božského predurčenia, lebo niet žiadnej pochyby, že Prozreteľnosť Najvyššieho určuje všetky veci pre tvoje poučenie a v tomto svetle musíš na ne pozerať s pokornou vďakou a snažiť sa nájsť tú cnosť, v ktorej sa môžeš a máš cvičiť podľa pripomenutia, ktoré si obdržala a takým spôsobom, ako ju rozumieš a chápeš. Neopovrhuj žiadnou z nich, aj keby sa ti to zdalo byť len maličkosťou, lebo tou sa musíš pripraviť pre iné diela väčších cností a zásluh. Za druhé uváž, akú škodu to spôsobuje dušiam, keď zanedbávajú tie mnohé pomôcky, vnuknutia, volania a iné požehnania Pána, lebo nevďak mnohých hriešnikov Najvyšší

potom trestá spravodlivo tým, že ich necháva zatvrdiť sa v hriechoch. Ak je toto hrozným nebezpečenstvom pre všetkých ľudí, o čo nebezpečnejšie by to bolo pre teba, keby si zneužívala tie hojné milosti a dobrodenia, ktorými ťa dobrotivosť Pána zahrnula, dávajúc ti väčšiu prednosť než mnohým pokoleniam ľudí? A konečne, keď môj božský Syn určil všetky tieto veci pre tvoje dobro a pre dobro iných duší, prajem si, aby si ma napodobňovala v tom, čo ti bolo ukázané a tak naplnila svoje srdce najúprimnejším rozhodnutím, že budeš - nakoľko ti to bude možné - pomáhať všetkým dietkam Cirkvi aj všetkým iným ľuďom a volať k Pánovi z hĺbky svojho srdca a žiadať Ho, aby pohliadal na duše s milosrdenstvom potrebným pre ich spásu. Aby si pre ne mohla získať túto milosť, ponúkni sa trpieť za nich, ako zmierna obeta, ak to bude potrebné. Pamätaj na to, že môjho Syna a tvojho Ženícha stáli preliatie Jeho krvi a život a pamätaj tiež na moje námahy, ktoré som Ja vykonala pre Cirkev. Stále úpenlivo pros o milosrdenstvo Božie pre zásluhy vykúpenia. Toto cvičenie ti prikazujem pod poslušnosťou.

Kapitola 7.

Apoštoli sa zhromaždili, aby vyriešili niektoré pochybnosti, najmä o obrade pri krste, udelili túto sviatosť katechumenom, svätý Peter obetuje prvú svätú Omšu, činnosť Panny Márie v tej dobe.

96. Nie je účelom tohoto životopisu, aby popisoval všetky skutky apoštolov, ani aby sledoval ten istý poriadok, v akom ich uvádza svätý Lukáš a písať o všetkom, čo robili po zostúpení Ducha Svätého, lebo hoci slávna Kráľovná a Pani zaiste vedela o všetkom, čo sa udialo, predsa mnoho vecí sa stalo, pri ktorých nebola osobne prítomná. O takých nie je potrebné tu hovoriť a okrem toho nie je možné popísať, akým spôsobom nebeská Kráľovná spolupracovala s apoštolmi a učeníkmi a prispievala pri všetkom ostatnom, čo sa udialo, lebo to by vyžadovalo mnoho objemných kníh. Pre môj účel a pre postup v tomto spise stačí iba vybrať len vynikajúce body zo Skutkov apoštolských, ktoré napísal svätý Lukáš a objasniť mnohé, na čo pozabudol o našej Kráľovnej, pretože to neslúžilo jeho účelu, ani nebolo v tej dobe vhodné písať.
97. Pretože apoštoli pokračovali vo svojich kázniach a v konaní zázrakov v Jeruzaleme, počet veriacich vzrastal a ako hovorí svätý Lukáš vo štvrtej kapitole Skutkov, po siedmich dňoch dosiahol počet päť tisíc. Všetci apoštoli a učeníci i učeníčky boli plne zamestnaní vyučovaním náboženstva novo prichádzajúcich a ich prípravou na krst, hoci toto robili hlavne učeníci. Apoštoli kázali a vybavovali spory s farizejmi a saducejmi. Počas tých siedmich dní Kráľovná anjelov bola v ústraní vo svojej modlitebni a pozorovala, ako sa malé stádo Jej Syna množí. Prosila Pána o svetlo pre apoštolov, aby mohli začať s ustanovením spravovania pre lepšie vedenie nových dietok viery. Ležiac tvárou na zemi klaňala sa Pánovi a prosila: "Najvyšší a večný Bože, ja biedny tvor zemský, žiadam si chváliť a velebiť Ťa za Tvoju nesmiernu lásku, akú si ukázal ľudskému pokoleniu a za to, že ukazuješ milosrdenstvo Otca tým, že voláš tak mnohých k poznaniu viery Tvojho božského Syna a tým oslavuješ a rozširuješ česť svojho Mena po celom svete. Prosím Tvoju Velebnosť, ó Pane, aby si osvietil a poučil svojich apoštolov, mojich majstrov, aby dobre upravili a zariadili všetko, čo sa týka riadenia, rozšírenia a zachovania Tvojej svätej Cirkvi."
98. Potom najmúdrejšia Matka vo videní Božstva, ktoré vtedy mala, poznala, že Jej prosba sa Pánovi páčila a odpovedal Jej: "Mária, moja Nevesta, čo si praješ? A čo odo Mňa žiadaš? Tvoj hlas a Tvoje vzdychy sladko zneli v mojich ušiach /Veľp. 2,14/. Žiadaj čo chceš, moja vôľa je naklonená Tvojim prosbám." Nebeská Matka odpovedala: "Pane a Bože môj, zvrchovaný Pane celej mojej bytosti, moje túžby a vzdychy sú Ti zjavné /Ž 37,10/. Túžim, vyhľadávam a žiadam si Tvoje väčšie zaľúbenie a uspokojenie, Tvoju väčšiu slávu a zvelebovania Tvojho Mena v Tvojej svätej Cirkvi. Predvádzam Ti Tvoje nové dietky, s ktorými si sa tak rýchle spriatelil a tiež Ti prednášam prosbu, aby obdržali krst svätý, pretože sú už o viere poučení. A ak je to podľa Tvojej vôle a ak to uznávaš za prospešné, prosím tiež, aby apoštoli začali premieňať Telo a Krv Tvojho a môjho Syna, aby Ti touto novou obdivuhodnou obeťou vzdávali chválu a vďaku za milosť vykúpenia a za všetky

dobrodenia, ktoré si skrze nich udelil svetu, a aby tiež v súhlase s Tvojou vôľou dietky Cirkvi mohli prijímať pokrm života večného. Ja som iba prach a popol a najnižšia slúžka Tvojich verných a žena, preto sa neodvažujem navrhnúť to Tvojim kňazom a apoštolom. Ty sám, Pane, vnukni svätému Petrovi, Tvojmu zástupcovi, aby nariadil, čo si Ty praješ."
99. Cirkev svätá je teda povinná vďakou najblahoslavenejšej Márii za túto zvláštnu milosť, že v dôsledku Jej opatrnej pozornosti a na Jej príhovor bolo prvý raz po nanebovstúpení Pána a po príchode Ducha Svätého premieňané Telo a Krv Jej božského Syna. Bolo to celkom prirodzené, že Jej snahou sa začal Chlieb života rozdávať Jej dietkam /Prísl. 31,14/, lebo Ona bola bohaté naložená a požehnaná loď, ktorá Ho priniesla z neba. Pán Jej na to povedal: "Moja milovaná Holubička, nech sa stane, čo si praješ. Moji apoštoli so svätým Petrom na čele budú s Tebou hovoriť a cez nich prikážeš, čo sa má robiť." Hneď na to všetci apoštoli vošli k slávnej Kráľovnej a Ona ich prijala ako obyčajne, že padla na kolená a žiadala ich o požehnanie. To Jej svätý Peter, ako hlava apoštolov, udelil a tiež za všetkých Jej predniesol, že novoobrátení sú už dostatočne poučení o tajomstvách viery Pána a akoby to bolo dobré, keby im bol udelený krst, aby boli poznačení ako dietky Kristove a prijatí do lona Cirkvi. Potom požiadal nebeskú Panovníčku, aby naznačila najvhodnejší a Pánovi najpríjemnejší postup, podľa ktorého by sa mali riadiť. Na to najmúdrejšia Pani odpovedala: "Majster môj, ty si hlavou Cirkvi a zástupcom môjho božského Syna v nej, všetko, čo nariadiš v Jeho mene, On schváli a Jeho a tvoja vôľa bude vôľou mojou."
100. Nato svätý Peter nariadil, že nasledujúci deň /ktorým bola nedeľa, kedy slávime sviatok najsvätejšej Trojice/, bol udelený krst tým, ktorí behom týždňa boli obrátení na vieru. Toto nariadenie sa ľúbilo našej Kráľovnej i ostatným apoštolom. Hneď však zas vznikla otázka, aký krst im má byť udelený: či krst svätého Jána alebo krst Krista, nášho Spasiteľa. Niektorí mysleli, že by im mal byť udelený krst svätého Jána, ktorý bol krstom pokánia, že ním by mali byť prijatí k viere a dosiahnuť ospravedlnenie duše. Iní naopak hovorili, že krstom a smrťou Kristovou krst svätého Jána skončil, pretože ten slúžil len aby pripravil duše na príchod Vykupiteľa, Krista, a že krst Pána poskytuje dostatočnú milosť pre ospravedlnenie duší a umytie všetkých hriechov tých, ktorí sú náležíte pripravení a že by bolo najlepšie uviesť ich hneď do Cirkvi.
101. Tento názor schválil svätý Ján a svätý Peter a potvrdila ho presvätá Mária. Preto sa dohodli, že zavedú hneď krst Kristov a budú ho udeľovať novo obráteným i všetkým ďalším, ktorí budú prijatí do Cirkvi. Ohľadne toho, čo sa má pri krste použiť, nemali žiadne pochybnosti, lebo všetci sa zhodovali v tom, že to má byť prirodzená, čistá voda a formula: "Ja ťa krstím v mene Otca i Syna i Ducha Svätého", pretože tieto veci naznačil Pán a Spasiteľ náš a nariadil, aby tie slová boli používané. Aj On sám ich používal, keď udeľoval krst. Tento spôsob udeľovania krstu sa stále až po dnes zachováva. Kdekoľvek sa v Skutkoch apoštolov uvádza, že apoštoli krstili v mene Ježiša, tento výrok sa nevzťahuje na formulu, ale na Pôvodcu krstu, totiž na Ježiša, pre rozlíšenie od pôvodcu iného krstu, totiž svätého Jána. Krstiť v mene Ježiša znamenalo to isté, ako krstiť krstom Ježišovým, ktorého formula bola tá, ktorú Pán sám určil a obsahuje výslovné menovanie troch Osôb najsvätejšej Trojice /Mt 28,19/, ako základ a začiatok všetkých katolíckych právd a viery. Potom apoštoli nariadili, aby sa všetci katechumeni zhromaždili vo večeradle, kde budú pokrstení a sedemdesiatim dvom učeníkom bol zverený úkol, aby katechumenov na to pripravili.
102. Veľká Pani požiadala o dovolenie, aby mohla prehovoriť k celému zhromaždeniu a povedala: "Moji páni, Vykupiteľ sveta, pravý Boh a môj Syn, z lásky, akou miloval ľudí, podal večnému Otcovi ako obetu svoje najsvätejšie Telo a Krv, obetoval sa pod spôsobom chleba a vína. Pod týmito viditeľnými spôsobmi ustanovil, že bude prebývať vo svojej Cirkvi, aby Jeho dietky mali v tom obetu i pokrm života večného, ktorý očakávajú po tomto živote časnom. Skrz túto obetu, ktorá spája v jeden celok tajomstvo života a smrti Synovej, Otec je uzmierovaný a Cirkev bude v nej a skrze ňu vzdávať vďaky a chválu, akú je Mu povinná vzdávať ako svojmu Bohu a Dobrodincovi. Vy ste kňazi a služobníci, ktorí jedine môžu túto obetu prinášať. Moje prianie je, ak to bude tiež vaša vôľa, aby ste už začali prinášať túto nekrvavú obetu a posväcovali Telo a Krv môjho božského Syna, aby sme mohli vzdávať patričné vďaky za milosť vykúpenia a zoslania Ducha Svätého Cirkvi svätej a tiež preto, aby veriaci prijímaním tejto sviatosti mohli požívať tento chlieb života so všetkými božskými účinkami. Všetci, ktorí budú pokrstení a ktorí sa zdajú byť k tomu lepšie spôsobilí, môžu

prijať najsvätejšie Telo, ale krst je prvou podmienkou pre prijímanie."
103. Všetci apoštoli a učeníci súhlasili s prianím blahoslavenej Panny Márie a ďakovali Jej za Jej starostlivosť a poučenie. Bolo ustanovené, že nasledujúci deň po krste katechumenov obetujú Telo a Krv Kristovu a že to uskutoční svätý Peter, pretože on je hlavou Cirkvi. Svätý apoštol k tomu privolil. Prv však, než ich rozpustil, predložil všetkým na uváženie inú obtiaž, ktorá sa týkala poriadku, aký má byť zachovávaný pri prijímaní a rozdávaní almužien a majetkov novo obrátených.
104. O tejto záležitosti svätý Peter povedal: "Moji najdrahší bratia, vy už viete, že náš Vykupiteľ a Majster Ježiš, svojím príkladom ukázal a učením učil pravej chudobe /Mt 8,20/ v akej máme žiť, že máme bohatstvom opovrhovať a chrániť sa pred starosťami, ktoré sú spojené s bohatstvom a majetkami, ani nemáme po nich túžiť alebo hromadiť bohatstvo v tomto živote. Okrem tejto spasiteľnej náuky máme pred sebou nedávny hrozný príklad záhuby Judáša, ktorý bol apoštolom ako sme my a ktorý v dôsledku svojej hrabivosti a lakomstva zablúdil a odpadol od dôstojnosti apoštola a klesol do priepasti neprávosti a večného zatratenia. Pred týmto hrozným nebezpečenstvom sa musíme vyvarovať a dbať, aby žiaden z nás nemusel mať peniaze alebo zaobchádzať s nimi, i aby všetci mohli napodobňovať a nasledovať chudobu nášho Veliteľa a Majstra. Viem, že všetci po tom túžite, dobre vediac, že Pán preto, aby nás zachránil pred touto nákazou, postavil pred náš zrak toto nebezpečenstvo a trest. Aby sme teda mohli byť všetci bez prekážok, ktoré sú spojené s almužnami a darmi, ktoré nám veriaci prinášajú, je potrebné zriadiť nejakú formu riadiaceho úradu. Je potrebné, aby ste sa teraz rozhodli, akým spôsobom a poriadkom by sa malo konať prijímanie a rozdávanie peňazí a darov od veriacich."
105. Celé zhromaždenie apoštolov a učeníkov nevedelo si rady, akým spôsobom by sa to malo robiť, hoci bolo predložené niekoľko návrhov. Niektorí navrhovali, aby bol zvolený vrchný správca, ktorý by prijímal všetky dary a peniaze a podľa potreby každého ich potom rozdával. Avšak tento návrh sa nepozdával tomuto zhromaždeniu chudobných a učeníkov Majstra chudoby, kvôli príkladu, ktorý nedávno videli na Judášovi. Iní mysleli, že by bolo dobré zveriť všetky veci do rúk spoľahlivého človeka, ktorý nepatrí do zboru apoštolov, ktorý by ich spravoval a používal dary a príjmy podľa potreby veriacich, ale ani tento návrh sa nepozdával, tak ako všetky ďalšie, ktoré boli predložené. Veľká Učiteľka pokory, blahoslavená Mária, počúvala to všetko bez slova, po prvé z úcty k apoštolom a za druhé, že by potom už žiaden nechcel zdeliť svoj názor, keby Ona prejavila svoju mienku. Hoci bola Učiteľkou všetkých, vždy sa chovala ako učeníčka, ktorá dychtivo počúva a učí sa. Ale svätý Peter a svätý Ján, keď videli rôznosť názorov v celom zhromaždení, poprosili nebeskú Matku, aby naznačila správny spôsob v tejto záležitosti a povedala im, ako by sa to najlepšie ľúbilo Jej božskému Synovi.
106. Najblahoslavenejšia Mária poslúchla a prehovorila k celému zhromaždeniu: "Moji majstri a bratia, ja, ktorá som bola v škole nášho pravého Učiteľa, môjho božského Syna, od tej doby, keď bol počatý v mojom živote až do Jeho smrti a vystúpenia na nebesia, nikdy som Ho nevidela dotýkať sa peňazí alebo ich používať, ani prijímať cenné dary. Keď krátko po svojom narodení prijal dary, ktoré Mu obetovali traja Králi, ktorí sa Mu prišli pokloniť /Mt 2,11/, urobil tak iba pre mystický význam tých darov, ktorý bol s nimi spojený a tiež preto, aby nezmaril zbožný úmysel tých Kráľov, ktorí boli prvým ovocím z pohanov. Avšak bezodkladne, keď ležal v mojom náručí, nariadil mi, aby som ich hneď rozdala chudobným a chrámu, čo som tiež urobila. Mnohokrát za svojho života mi povedal, že jedným z vyšších účelov Jeho príchodu na tento svet je, aby pozdvihol chudobu a učil jej smrteľníkov, ktorí sa jej hrozia. Vo svojich rozhovoroch, vo svojom učení a svojím najsvätejším životom mi naznačoval a dával na vedomie, že svätosť a dokonalosť, ktorej On prišiel učiť, má sa zakladať na najdokonalejšej dobrovoľnej chudobe a pohŕdaní bohatstvom. Čím horlivejšie sa budú tieto cnosti pestovať v Cirkvi, tým väčšia bude behom času jej svätosť. Ukáže sa to v budúcnosti."
107. "Pretože máme kráčať v šľapajach nášho pravého majstra a zachovávať Jeho učenie, aby sme mohli založiť Jeho Cirkev nasledovaním Jeho príkladu, je nutné, aby sme si všetci osvojili najprísnejšiu chudobu a mali ju v úcte a vážnosti ako matku všetkých cností a svätosti. Preto mám ten názor, aby sme odtrhli svoje srdcia od lásky k peniazom a bohatstvu a všetci odmietali zachádzať s nimi alebo prijímať cenné a vzácne dary. Aby sa teda žiaden nepoškvrnil hrabivosťou,

mohlo by byť ustanovené šesť alebo sedem mužov, osvedčených životom a upevnených v cnosti, ktorí by prijali almužny a dary a všetko, čokoľvek by im veriaci chceli zveriť, v snahe, aby žili bezpečnejšie a lepšie nasledovali Krista, môjho božského Syna, bez obtiaží spojených s majetkom. Všetko sa musí dávať ako almužna a nie ako nájomné, dôchodky alebo kapitál. Všetko sa má používať pre obstaranie potrieb pre spoločnosť a našich bratov, našich chudobných, núdzu trpiacich a chorých a žiaden zo zhromaždenia alebo z Cirkvi nech nepovažuje niečo z toho tovaru za svoje, akoby mu to patrilo viac než niektorému inému z bratov. Keby takto z lásky k Bohu obetované almužny nevystačili pre vydržovanie všetkých, nech tí, ktorí pre tento úrad budú ustanovení, požiadajú v mene Božom o ďalšie. Pamätajte všetci, že náš život závisí od najvyššej Prozreteľnosti môjho božského Syna a nie na našej starostlivosti o získanie peňazí, ani na rozmnožení nášho majetku pod zámienkou, že ho potrebujeme pre svoje živobytie. Majme radšej dôveru a ak bude potrebné, spoliehajme sa na štedré almužny."
108. Žiaden z apoštolov ani z veriacich toho zhromaždenia nič nenamietal proti rozhodnutiu svojej veľkej Kráľovnej a Učiteľky. Všetci srdečne prijali Jej poučenie, vediac, že Ona jediná je zákonitá Učeníčka Pána a Učiteľka Cirkvi, pretože taká ťažká úloha vyžadovala autorstvo a príklad Kristov a Jeho najsvätejšej Matky. Oni boli vynálezcami a zakladateľmi nanajvýš hrdinskej chudoby a boli prví, ktorí ju poctili a verejne ju vyznávali. Týchto dvoch Vodcov nasledovali apoštoli a všetky dietky prvotnej Cirkvi. Taká chudoba kvitla v Cirkvi po mnohé roky. Neskoršie však v dôsledku ľudskej krehkosti a zloby nepriateľov u niektorých kresťanov oslabla, takže nakoniec bola obmedzená iba na duchovný stav. A pretože časom stala sa taká chudoba nemožná aj pre ten stav, Boh vzbudil rehoľné družiny, v ktorých s niektorými zmenami bola prvotná chudoba obnovená a zachovávaná v celom rozsahu alebo aspoň v základných bodoch. Tak bude chudoba zachovávaná v Cirkvi až do konca sveta a bude zaisťovať svoje výsady pre tých, ktorí sú jej verní, podľa stupňa, v akom túto cnosť zachovávajú, ctia a milujú. Žiaden životný stav, ktorý je Cirkvou schválený, nie je vylúčený z primeraného zachovávania chudoby a žiaden z tých, ktorí žijú v tých stavoch, nie je oslobodený od povinnosti snažiť sa o najvyššiu dokonalosť. Ale ako v dome Otca nebeského je mnoho príbytkov /Jn 14,2/ tak sú tiež rôzne rády a stupne tých, ktorí v nich bývajú. Nech každý zachováva chudobu aká sa zhoduje s jeho stavom. Ale pamätajme si všetci, že prvým krokom k nasledovaniu Krista je dobrovoľná chudoba a čím lepšie ju niekto zachováva, tým voľnejší sa cíti a tým viac sa raduje z podielu na výhodách Kristovej dokonalosti.
109. Po rozhodnutí blahoslavenej Márie bola schôdza apoštolského zboru uzavretá a šesť múdrych mužov bolo ustanovených pre prijímanie a rozdávanie almužien. Presvätá Pani požiadala apoštolov o požehnanie a títo sa potom zase vrátili ku svojmu zamestnaniu v príprave katechumenov na krst, ktorý bol ustanovený na budúci deň. Slávna Kráľovná s pomocou anjelov a svätých žien začala pripravovať a vyzdobovať sieň, v ktorej Jej božský Syn slávil Poslednú večeru. Vlastnými rukami ju vyčistila a vydrhla, aby bola náležíte pripravená pre návrat Krista pri Premeňovaní, ktoré sa malo vykonať na druhý deň. Požiadala majiteľa domu, aby ju opäť upravil tak, ako bola vybavená vo štvrtok pri Poslednej večeri a zbožný hostiteľ s najhlbšou úctou splnil Jej prianie. Najsvätejšia Matka pripravila tiež nekvasené chleby a víno potrebné na Premeňovanie, aj tú istú paténu a kalich, v ktorom premeňoval Spasiteľ. Pre krst prichystala čistú vodu a potrebné nádoby, aby mohol byť krst udeľovaný ľahko a úctivo. Potom sa uchýlila do svojej izbietky a strávila noc vo vrúcnych modlitbách, v najhlbšom klaňaní, vo vďakyvzdávaní a iných nábožných cvičeniach, obetujúc večnému Otcovi všetko, o čom vo svojej nebeskej múdrosti vedela, že Ju a iných dôstojne pripraví na udeľovanie svätého krstu.
110. Druhý deň, ktorý bol oktávou príchodu Ducha Svätého, zavčas rána zhromaždili sa všetci veriaci a katechumeni s apoštolmi a učeníkmi v dome večeradla. Svätý Peter v kázni ich poučil o podstate a vznešenosti krstu, ako veľmi ho aj jeho účinky potrebujú, ako sa krstom stanú údmi mystického tela Cirkvi a obdržia vnútorné znamenie, že ním budú znovuzrodení k novej existencii ako dietky Božie a stanú sa dedičmi slávy prostredníctvom odpustenia hriechov a posväcujúcej milosti. Povzbudzoval ich, aby zachovávali zákon Boží, ktorému sa dobrovoľne podrobujú a k pokornej vďake za toto i za všetky iné dobrodenia, ktoré obdržali z rúk Najvyššieho. Vysvetlil im tiež tajomstvo a sväté pravdy o svätej Eucharistii, ktorú bude sláviť pri premieňaní pravého Tela a

Krvi Ježiša Krista a napomínal najmä tých, ktorí po krste mali pristúpiť k svätému prijímaniu.
111. Všetkých obrátených táto kázeň prenikla novou vrúcnosťou, lebo ich zmýšľanie bolo čisto úprimné a slová apoštola boli plné života a pôsobivosti a vnútro všetkých oplývalo hojnou milosťou. Potom apoštoli za úctivej pozornosti všetkých prítomných začali sami krstiť. Katechumeni jednými dverami prichádzali do večeradla a po obdržaní krstu inými vychádzali, pričom učeníci a iní veriaci udržovali poriadok. Panna Mária stála bokom a bola prítomná pri celom obrade. Modlila sa za všetkých a spievala piesne chvály. Poznávala, aký účinok mal krst na každého z nich podľa väčšieho alebo menšieho stupňa cností vliatych do ich duší. Videla ich obnovených a obmytých krvou Baránka a ich duše vrátené k božskej čistote a nepoškvrnenosti. Na dôkaz týchto účinkov, na každého novokrstenca zostúpilo svetlo, ktoré videli všetci prítomní. Týmto zázrakom chcel Boh potvrdiť prvé začiatky tejto sviatosti v Cirkvi svätej a potešiť tie prvorodené dietky i nás, ktorí sme sa stali účastnými na tomto požehnaní, bez toho, aby sme si ho veľmi všímali alebo zaň ďakovali.
112. Udeľovanie krstu pokračovalo, až boli pokrstení všetci, hoci krstencov bolo asi päť tisíc. Keď potom pokrstení vzdávali vďaky za túto neobyčajnú milosť, apoštoli a učeníci sa zatiaľ venovali nejaký čas modlitbe. Všetci padli na tváre, klaňajúc sa nekonečnému a nemeniteľnému Bohu a vyznávali svoju nehodnosť, aby Ho prijali v najsvätejšej Sviatosti Oltárnej. Týmto najhlbším pokorením a klaňaním vykonali bližšiu prípravu na sväté prijímanie. Potom sa modlili tie isté žalmy a modlitby, ktoré sa modlil Kristus pred premieňaním, napodobňujúc v tom verne ten svätý výkon presne tak, ako to videli konať svojho božského Majstra. Svätý Peter vzal do svojich rúk nekvasený chlieb a pozdvihnúc s neobyčajnou zbožnosťou svoje oči k nebu, vyslovil nad chlebom slová premieňania, ktorými sa chlieb stal najsvätejším Telom Krista, ako sa to stalo predtým slovami Pána Ježiša /2 Kor 11,24/. Večeradlo sa hneď naplnilo viditeľným leskom vychádzajúcim z najčistejších anjelov a toto svetlo sa zvláštnym spôsobom sústredilo na Kráľovnú neba a zeme a videli ho všetci prítomní. Svätý Peter potom premenil víno v kalichu a vykonal všetky ďalšie obrady, ktoré konal Kristus s premeneným Telom a Krvou a pozdvihol Ho, aby Ho uctili všetci veriaci. Svätý Peter sám užil čiastku Tela a Krvi Pána a podal tiež jedenástim apoštolom, ako mu najsvätejšia Mária vopred povedala. Potom ich prijala nebeská Matka z rúk svätého Petra, pričom prítomní nebeskí duchovia Ju s nevýslovnou úctivosťou sprevádzali. Keď sa naša slávna Pani blížila k oltáru, trikrát sa hlboko poklonila, dotýkajúc sa tvárou zeme.
113. Potom sa vrátila na svoje miesto a nie je možné slovami vyjadriť, aké účinky malo toto sväté prijímanie v tomto najvznešenejšom tvorovi. Bola úplne zmenená a povznesená, celkom pohltená týmto božským ohňom lásky svojho najsvätejšieho Syna, ktorého teraz telesne prijala. Prišla do vytrženia a vznášala sa nad podlahou, ale anjeli Ju zatieňovali a chránili pred pohľadom iných, ako si to sama priala, aby neupútala pozornosť prítomných. Učeníci pokračovali v podávaní prijímania najprv ďalším učeníkom a potom tým, ktorí boli veriaci už pred nanebovstúpením Pána. Ale z piatich tisícov novo pokrstených iba jeden tisíc ich prijalo v ten deň, pretože neboli všetci náležíte pripravení alebo nemali ešte žiadne poznatky a pochopenie pre prijatie Pána v tomto veľkom tajomstve Sviatosti Oltárnej. Pri udeľovaní prijímania v ten deň apoštoli robili akési rozdiely medzi prijímajúcimi, najmä v spôsobe podávania. Najsvätejšej Matke Pána a tým sto dvadsiatim, na ktorých zostúpil Duch Svätý, podali pod obojím spôsobom, chlieb a víno, ale novo pokrsteným iba pod spôsobom chleba. Tento rozdiel však nerobili preto, akoby tí noví veriaci boli menej hodní jedného spôsobu než druhého, ale pretože vedeli, že pod ktorýmkoľvek jedným spôsobom prijímajú celého sviatostného Boha. Okrem toho nebol žiaden predpis, ani nebolo potrebné, aby každý prijímal pod oboma spôsobmi. Apoštoli sa tiež obávali pred veľkým nebezpečenstvom zneuctenia aj inými vážnymi obtiažami, keby sa podávalo aj pod spôsobom Krvi celému množstvu, čoho sa nemuseli obávať pri podávaní iba tým niekoľkým, ktorí vtedy prijímali pod oboma spôsobmi. Bolo mi povedané, že všetci okrem tých, ktorí premieňali, či slúžili svätú Omšu, hneď od začiatku Cirkvi prijímali iba pod spôsobom chleba. Niekedy síce aj niektorí, nie kňazi prijímali pod oboma spôsobmi, ale akonáhle sa Cirkev rozšírila po celom svete, pod vedením Ducha Svätého vydala múdre nariadenie, aby laici a tí, ktorí neslúžia Omšu, prijímali iba pod spôsobom chleba a iba tí, ktorí slúžia svätú Omšu, aby prijímali pod oboma spôsobmi. Toto bezpečné ustanovenie sa teraz v

Cirkvi katolíckej stále zachováva.
114. Keď všetci obdržali sväté prijímanie, svätý Peter dokončil sväté tajomstvá modlitbami a niekoľkými žalmami, ktoré on a ostatní apoštoli sa modlili, ako vďakyvzdávanie. Vtedy ešte neboli tie obrady pred premieňaním a po ňom a k svätému prijímaniu, ktoré boli neskoršie pridané pre dôstojnejšie slávenie Omše svätej. V našej dobe nanajvýš svätá a múdra Cirkev rímsko-katolícka koná pri Omši svätej všetko, čo konali pri nej prví kňazi Pána. Apoštoli strávili ešte nejaký čas na modlitbách a keď sa deň už schyľoval k večeru, venovali sa iným záležitostiam a prijali potrebné pokrmy. Naša slávna Kráľovná a Pani vzdávala vďaky Najvyššiemu za všetkých. Pánovi sa Jej vďakyvzdanie ľúbilo a splnil všetky žiadosti, ktoré Mu za prítomných i neprítomných členov Cirkvi svätej predniesla.

Poučenie, ktoré mi udelila slávna Kráľovná anjelov, blahoslavená Mária.

115. Dcéra moja, v tomto živote nemôžeš síce pochopiť tajomstvo lásky, s akou som milovala ľudí, ale predsa si prajem pre tvoje lepšie porozumenie dodať k tomu, čo si už poznala, aby si znovu uvážila, ako mi Pán udelil titul Matky a Učiteľky Cirkvi. S udelením tohoto názvu vlial do mojej duše nevýslovné účastenstvo, lásku a milosrdenstvo k dietkam Adamovým. Pretože som bola iba tvor a táto milosť bola taká nesmierna, jej účinky by ma boli mnohokrát pripravili o život, keby ma božská moc nebola zázračne zachránila. Tieto účinky som cítila pri vďakyvzdávaní, keď boli duše prijímané do Cirkvi alebo keď sa podieľali na večnej sláve, pretože iba ja sama som poznávala a oceňovala toto šťastie v celom jeho rozsahu, a pretože som ich poznávala, vzdávala som Všemohúcemu vďaky s veľkou vrúcnosťou a najhlbšou pokorou. Ale najhlbšie dojmy som cítila pri príležitostiach, keď som prosila za obrátenie hriešnikov alebo keď niektorý veriaci upadol do večného zatratenia. V takých chvíľach som prežívala úplný opak mojich radostí, trpela som oveľa viac, než mučeníci pri všetkých svojich mukách. Namáhala som sa za každú dušu s najväčšou nadprirodzenou silou. Za to všetko mi dietky Adamove dlhujú, pretože som za ne mnohokrát ponúkla svoj život. Hoci teraz som už v stave, v ktorom nemám možnosť ponúknuť za ne svoj život, predsa moja láska, ktorá hľadá ich večnú spásu, nie je zmenšená, ale naopak, je vyššia a dokonalejšia.
116. Keď sila mojej lásky bola taká veľká vzhľadom na mojich blížnych, ľahko pochopíš, o čo väčšia bola moja láska k Pánovi samému, keď som Ho prijímala v najsvätejšej Sviatosti. Poviem ti tajomstvo, čo sa prihodilo, keď som prvýkrát prijala Pána z rúk svätého Petra. Pri tej príležitosti udelil mi Najvyšší taký mocný vznet lásky, že moje srdce - ako som si priala - sa skutočne otvorilo a dovolilo Pánovi, aby vo sviatostných spôsoboch vošiel doň a odpočíval v ňom ako na vlastnom tróne a vo svojom svätostánku. Podľa toho môžeš poznať, že keby som sa v sláve, ktorú teraz požívam mohla zarmucovať, jedna z príčin k tomu bola by tá hrozná nedbalosť a opovážlivosť, s akou veriaci pristupujú k prijímaniu najsvätejšieho Tela a Krvi môjho božského Syna. Niektorí nečistí, až hnusní, iní bez úcty a vážnosti a skoro všetci bez náležitej pozornosti, bez správneho ocenenia a uvažovania o nevýslovnej cene tohoto pokrmu, ktorá nie je o nič menšia, než Boh sám, ktorého prijímajú alebo pre večný život alebo pre večnú smrť.
117. Obávaj sa teda, dcéra moja, takého strašného nebezpečenstva. Plač, keď v ňom vidíš tak mnoho dietok Cirkvi a pros Pána, aby tomu zabránil. Po uvážení môjho učenia urob sa hodná, aby si pochopila toto hlboké tajomstvo lásky a keď ti bude dovolené prijať Pána, odlúč svoje vnútro a očisti sa od všetkých pozemských vecí a sústreď všetku svoju pozornosť na to, že máš prijať samého nekonečného a nevystihnuteľného Boha. Prekonávaj samu seba v láske, v pokore a vo vďakyvzdávaní, lebo všetko, čokoľvek ti bude možné vykonať, bude oveľa menej, než sa vyžaduje pre také vznešené tajomstvo. Pre dokonalejšiu prípravu nech ti je vzorom to, čo som ja robila pri takých príležitostiach. Najmä si prajem, aby si ma napodobnila vo vnútri, ako by si to robila telom, v tých troch hlbokých poklonách. Zachovávaj verne tiež to, čo si sama pridala k preukazovaniu úcty sviatostnému Telu a Krvi, ako pochádzajúcemu z môjho života a kojenému mojim mliekom. Konaj vždy túto pobožnosť kvôli tej pravde, ktorú si poznala, že totiž toto sviatostné telo obsahuje časť mojej Krvi a podstaty, čo je skutočne tak. A kedykoľvek vidíš a vo svojej láske hlboko želieš, že najsvätejšie Telo a Krv Pána sú svätokrádežne pošliapavané, mala by si cítiť ten istý žiaľ a prelievať

horké slzy. Keď vidíš, ako aj mnohé dietky Cirkvi zachádzajú s nimi bez všetkej úcty, bez všetkej bázne a slušnosti. Plač nad takým nešťastím, plač, pretože málokto nad ním plače, málo je tých, ktorí oplakávajú, že tak zrejmé dôkazy lásky môjho božského Syna sú tak zneuznávané. Aby si mohla s väčšou horkosťou plakať, oznamujem ti, že ako bolo v prvotnej Cirkvi mnoho tých, ktorí skrze túto Sviatosť dosiahli spásu, tak teraz sú nezpočetné duše, ktoré si skrze ňu spôsobia zatratenie. Nepoviem ti, čo sa v tom ohľade deje každý deň, aby si žiaľom nezomrela, keď to budeš vedieť a ak máš nejakú lásku. Táto strata sa deje, pretože dietky viery sú nasledovníkmi tmy, milujú márnosti, bažia po bohatstve a skoro všetci vyhľadávajú márne a klamné radovánky, ktoré zaslepujú a zatemňujú rozum a zakrývajú svetlo tmou, v ktorej nie je možné rozoznávať medzi dobrom a zlom, ani porozumieť pravdy učenia svätého evanjelia.

Kapitola 8.

Vysvetlenie zázraku, ktorým sviatostné spôsoby ostávali zachované v srdci najblahoslavenejšej Márie od jedného prijímania k druhému, spôsob Jej jednania po príchode z neba k Cirkvi.

118. V predchádzajúcej kapitole som sa zmienila o zázraku uvedenom v hlave tejto kapitoly. Aby tento veľký zázrak Pána, ktorý konal v prospech svojej milovanej Matky, neostal nepovšimnutý, venujem mu - ako to naša zbožnosť vyžaduje - túto kapitolu. Zarmucuje ma moja obmedzená schopnosť, že to nemôžem náležíte vysvetliť, lebo nielen že je moja nevedomosť nesmierne väčšia než to, čo o tom poznávam, ale aj to, čo viem, môžem popísať iba veľmi nedostatočne a slovami, ktoré ani zďaleka nevystihujú to, čo chápem. Predsa však nesmiem obísť mlčaním tie výsady udelené našej slávnej Kráľovnej pravicou Jej božského Syna po Jej zostúpení z neba, aby sa starala o Cirkev na zemi. Keď boli tieto milosti veľké a nevýslovné predtým, teda po Jej zostúpení z neba boli ešte značne rozmnožené, ako v neobyčajnej rôznosti, tak aj v prevádzaní moci Toho, ktorý Jej ich udelil, aj v nesmiernej schopnosti Tvora, ktorý ich obdržal.
119. Na vysvetlenie tejto neobyčajnej a úžasnej milosti, že sviatostné Telo Krista pod spôsobom chleba bolo stále uchovávané vo vnútri Panny Márie, nemusíme hľadať žiadnu inú príčinu, než tú, ktorá bola základom všetkých ostatných predností, ktorými Boh vyznamenal túto veľkú Paniu, totiž: že to bolo z Jeho najsvätejšej vôle a podľa Jeho nekonečnej múdrosti, ktorou usporaduje všetko podľa miery a váhy, ako za vhodné uzná /Múdr. 11,21/. Kresťanská múdrosť a zbožnosť sa uspokojí, keď pozná príčinu, že Boh si vybral a oddelil od ostatných túto púhu stvorenú bytosť, aby bola Jeho prirodzenou Matkou, a že preto zo všetkých tvorov Ona jediná si zaslúžila toto vyznamenanie. Tak, ako tento zázrak Jej materstva bol jedinečný, ku ktorému nie je možné nič prirovnať, tak by bola hanebná nerozumnosť, keby sme chceli hľadať dôkazy o tom, čo Pán pre Ňu urobil, porovnávaním toho s tým, čo urobil alebo v budúcnosti urobí pre iné duše, pretože Mária samojediná je povznesená nad všetok obyčajný poriadok všetkého tvorstva. Napriek tomu však, hoci je to všetko pravda, Pán si predsa praje, aby sme s pomocou svetla viery a iných osvietení hľadali príčiny správnosti a spravodlivosti, podľa ktorých mocná ruka Všemohúceho urobila tieto divy vo svojej najdôstojnejšej Matke, aby sme v nich poznali a velebili Jeho v Nej a skrze Ňu, aby sme tak poznali, aká bezpečná je naša spása, všetka naša nádej a náš údel v rukách tejto mocnej Kráľovnej, na ktorú sústredil všetku svoju nesmiernu lásku. Podľa týchto právd vysvetlím, čo mi bolo oznámené v tomto tajomstve.
120. Nebeská Matka žila 33 rokov v spoločnosti svojho Syna a pravého Boha a od tej doby, keď sa narodil z Jej panenského lona, nikdy sa od Neho nevzdialila až po Jeho smrť na kríži. Kojila Ho, slúžila Mu, nasledovala a napodobňovala Ho, chovajúc sa vždy ako matka, dcéra a nevesta a ako najvernejšia služobníčka a priateľka. Tešila sa z pohľadu na Neho, z Jeho rečí, z Jeho učenia a z dobrodení, ktoré všetkými tými službami dosiahla v tomto smrteľnom živote. Kristus vystúpil na nebesia a sila lásky a oprávnené dôvody vyžadovali, aby vzal so sebou do neba tiež svoju najmilšiu Matku, aby tam nebol bez Jej spoločnosti, ani Ona bez Neho na tomto svete. Ale nesmierne vrúcna

láska, akou obidvaja milovali ľudí, akoby roztavila tieto putá, ktoré ich spájali, prinútila našu najláskavejšiu Matku, aby sa vrátila na zem a založila Cirkev a pohla Syna, aby Jej na ten čas dovolil vzdialiť sa od Neho. Avšak Jeho láska Ho nútila, aby Jej za to dal nejakú náhradu, lebo nanajvýš vrúcna láska blahoslavenej Matky, ktorá bola navyknutá na prítomnosť Pána a ňou sa živila, bola by Jej spôsobila neznesiteľné násilie, keby mala byť zbavená Jeho prítomnosti v tej dobe, kým trvala s Cirkvou.
121. O toto všetko sa náš Pán a Spasiteľ postaral svojou trvalou sviatostnou prítomnosťou v Srdci najšťastnejšej Matky kým žila v Cirkvi po tom, keď zasadol na svoj trón v nebesiach. Do určitej miery Jej dal tou sviatostnou prítomnosťou hojnú náhradu za tú prítomnosť, ktorej sa tešila, kým ešte žil s ňou na tomto svete, pretože vtedy sa od Nej často vzdialil, aby sa venoval dielu nášho spasenia, čím Jej srdcu spôsoboval starosti a obavy a aj keď sa vrátil, nemohol byť stále v Jej spoločnosti. A keď to bolo možné, sama tá Jeho prítomnosť naplňovala Jej dušu hrôzou pri pomyslení na Jeho blížiace sa umučenie a smrť na kríži. Tento zármutok často vrhal tieň na tú radosť, že Ho má pri sebe a môže Ho pozorovať. Keď však po umučení zaujal miesto po pravici svojho večného Otca a keď ten istý Pán a Syn odpočívali sviatostne v Jej panenskom Srdci, vtedy sa nebeská Matka tešila z Jeho prítomnosti bez obavy a nepokoja. V Synovi stále požívala prítomnosť celej najsvätejšej Trojice pomocou videnia, ktoré som popísala predtým. Tak sa doslovne splnilo, čo táto veľká Kráľovná hovorí v Piesni: Chytím Ho a nepustím, kým Ho neuvediem do domu svojej Matky. Tam Mu podám ako nápoj víno korenené a mušť z mojich granátových jabĺk /Veľp 8,2/.
122. Touto milosťou Pán splnil sľub, ktorý urobil Cirkvi cez svojich apoštolov, že s nimi bude až do skončenia sveta /Mt 28,20/. A predišiel splnenie tohoto sľubu už vtedy, keď hodlal vystúpiť na nebesia, lebo sviatostne ostával prítomný vo svojej Matke už od Poslednej večere, ako som vyššie povedala. Ale nebolo by to úplne splnené po Jeho nanebovstúpení, keby nebol urobil tento zázrak vo svojej Cirkvi, pretože v tých prvých rokoch apoštoli nemali žiaden chrám ani náležité zariadenie pre stále uchovávanie najsvätejšej Eucharistie, a preto vždy požili všetko, čo bolo premenené v ten deň, keď bola slúžená svätá Omša. Blahoslavená Panna Mária sama bola svätyňou a chrámom, v ktorom niekoľko rokov bola najsvätejšia Sviatosť uchovávaná, aby Cirkev Kristova ani na okamih nebola zbavená prítomnosti Slova, ktoré sa stalo telom od tej doby, keď vystúpil na nebesia až do konca sveta. Nebol síce v tomto svätostánku prítomný pre prijímanie veriacich, ale bol predsa prítomný pre ich dobro a pre iné vznešenejšie účely, lebo slávna Kráľovná v chráme svojho Srdca stále prednášala svoje modlitby a príhovory za všetkých kresťanov a v mene celej Cirkvi sa v ňom klaňala sviatostnému Kristovi a pritom svojím prebývaním v tomto panenskom Srdci bol Kristus spojený s mystickým telom veriacich. Okrem toho bola táto slávna Pani príčinou najvyššieho šťastia toho veku, lebo tým, že tak vo svojom srdci prechovávala svojho sviatostného Syna a Boha, tak ako je uchovávaný v našich svätyniach a svätostánkoch, bol stále s najväčšou úctivosťou a zbožnosťou uctievaný najsvätejšou Máriou a nikdy nebol urážaný, ako je dnes v našich chrámoch. V najblahoslavenejšej Márii bol napájaný rozkošami, aké si prial po všetky veky požívať medzi synmi ľudskými /Prísl. 8,31/. A pretože všetka pomoc poskytnutá Cirkvi bola Jej udelená kvôli tejto radosti, Pán nemohol dosiahnuť tento cieľ dokonalejšie než sviatostným prebývaním v srdci svojej najčistejšej Matky. Ona bola najoprávnenejšie pôsobisko božstva a ako primeraný materiál a ohnisko pre Jeho náležitú činnosť. Všetky ostatné tvory okrem nebeskej Matky v porovnaní s Ňou boli Mu cudzie, pretože tento žiar nekonečnej božskej lásky, ktorý stále horí, nenašiel inde miesto a materiál pre svoj oheň.
123. Z poznania, ktoré mi bolo udelené o tajomstve lásky Krista Pána k Jeho najsvätejšej Matke a o moci, s akou bol k Nej priťahovaný, odvažujem sa povedať, že keby nebol našiel tento spôsob prebývania v Nej vo sviatostných spôsoboch, bol by opustil svoje miesto na pravici Otca a zostúpil na zem, aby bol svojej Matke spoločníkom, kým žila v Jeho Cirkvi. Aj keby bolo nutné príbytky a tvorstvá nebeské olúpiť o prítomnosť Jeho presvätého človečenstva na ten čas, bol by to považoval za menej dôležité, než byť bez spoločnosti svojej Matky. Týmto výrokom ani najmenej nepreháňam. Keď všetci musíme vyznať, že u najčistejšej Márie Pán našiel väčší stupeň lásky odpovedajúci a súhlasiaci s Jeho vôľou, než u všetkých svätých dohromady, samozrejme Jeho láska k Nej prevyšovala lásku ku všetkým ostatným. Keď Pastier, o ktorom nám hovorí evanjelium,

opustil deväťdesiatdeväť oviec, aby išiel hľadať jedinú, ktorá sa stratila a my predsa sa neodvažujeme povedať Mu, že opúšťa viac pre menej, teda by nám to nemalo byť divné, že tento božský Pastier by opustil všetkých ostatných svätých kvôli tomu, aby bol v spoločnosti svojej najúprimnejšej Ovečky, ktorá Ho zaodiala svojou vlastnou prirodzenosťou, pestovala a živila Ho ako Matka. Zaiste niet pochyby, že oči Jeho milovanej Nevesty a Matky by Ho privábili, aby najrýchlejším vzletom sa vzniesol z nebeských výšin /Veľp 6,4/ na svet, kde žil a kam predtým prišiel pre spasenie dietok Adama, ku ktorým bol menej priťahovaný, ba skôr od nich odpudzovaný ich hriechmi a nutnosťou trpieť za ne. Veď keby teraz zostúpil, aby žil so svojou milovanou Matkou, nebolo by to preto, aby trpel a zomrel, ale naopak, aby požíval útechu z Jej spoločnosti. Na šťastie však nebolo nutné olúpiť nebo o Jeho prítomnosť, lebo zostúpením do sviatostných spôsobov mohol uspokojiť lásku svoju i svojej najblahoslavenejšej Matky, v srdci ktorej ako na svojom lôžku mohol tento pravý Šalamún odpočívať bez toho, aby opustil miesto po pravici svojho večného Otca /Veľp 3,7/.
124. Spôsob, akým tento zázrak bol prevedený, bol tento: pri prijímaní najblahoslavenejšej Márie sviatostné spôsoby namiesto toho, aby vošli do žalúdka, kde sa obyčajne potrava mieša a rozrieďuje, zastavili sa na svojej ceste a vošli do srdca Márie, ako odmenou za tú krv, ktorú toto Srdce poskytlo pri vtelení Slova, z ktorej bolo utvorené presväté človečenstvo pre podstatné spojenie so Slovom, ako bolo vysvetlené v druhom diele. Prijímanie svätej Eucharistie sa nazýva predĺžením Vtelenia, a preto sa patrilo, aby presvätá Matka prijímala túto najsvätejšiu Sviatosť novým, jedinečným spôsobom, pretože tiež pri vtelení Slova spolupôsobila zvláštnym zázračným spôsobom.
125. Teplota v srdci úplne zdravého tvora, a tým viac človeka, ktorý je oveľa dokonalejší a ušľachtilejší, je veľmi vysoká, lebo srdce je zdrojom teploty a preto je pre osvieženie a zmiernenie teploty od prirodzenosti zaopatrované vzduchom a ventiláciou. Hoci v ušľachtilej sústave našej Kráľovnej teplota Jej srdca bola veľmi vysoká a k tomu náklonnosť a účinky Jej horiacej lásky ju zvyšovali ešte viac, predsa sväté spôsoby, keď boli uložené do srdca sa nezmenili, ani neboli strávené. Vyžadovalo to však celý rad zázrakov, ale je nutné do veľkej miery pripisovať to tiež zázračnej bytosti Márie. Táto milosť začala pri prvom prijímaní, ktoré obdržala pri Poslednej večeri a cez zachované spôsoby trvala až do nasledujúceho prijímania, ktoré obdržala z rúk svätého Petra v oktáve zoslania Ducha Svätého. Vtedy, keď prijala nové spôsoby, predošlé boli strávené. Touto zázračnou výmenou predtým prijaté spôsoby ostali v srdci, ktoré opustili a vošli do žalúdka až keď prijímala nové sviatostné spôsoby pri nasledujúcom prijímaní. A tak sa to dialo až do Jej smrti, takže nikdy nepostrádala prítomnosť svojho Syna a Boha vo sviatostných spôsoboch.
126. Touto výsadou a ustavičným nepriamym nazeraním na Boha, ako bolo prv spomenuté, stala sa najblahoslavenejšia Panna Mária veľmi podobná Bohu a Jej konanie i schopnosti boli tak vysoko povznesené nad ľudskú predstavu, že nikto to nebude môcť pochopiť v tomto smrteľnom živote, ani si o tom utvoriť primeraný pojem, ako je to možné pri iných veciach. Ani ja nemôžem nájsť slová, aby som vysvetlila to málo, čo je mi možné objasniť. Keď sa presvätá Matka vrátila z neba, bola úplne obnovená a zmenená v používaní svojich zmyslov, lebo po prvé bola odlúčená od svojho božského Syna, pri ktorom ich náležite používala, keď bol telesne prítomný a za druhé - cítila i videla Ho, ako odpočíva v Jej srdci, na ktoré sa sústreďovala všetka Jej pozornosť. Odo dňa, kedy zostúpila z neba, uzavrela novú zmluvu so svojimi očami a používala nad nimi novú vládu, ktorá nedovolila vstúpiť žiadnym pozemským a viditeľným obrazom, okrem tých, ktoré boli potrebné k spravovaniu Cirkvi a ku konaniu Jej povinností. Tieto obrazy a predstavy vôbec nepoužívala, ani ich nepotrebovala pre svoje duchovné rozjímanie a rozhovory a boli iba uskladnené v Jej pamäti a rozume. Jej vnútorné rozjímanie a nazeranie boli uvádzané do činnosti vliatymi obrazmi a vedomosťami, spojenými s nepriamym nazeraním na Boha takým spôsobom, akým svätí poznávajú a vidia Boha alebo tým, že videla a poznala tvory také, aké sú sami osebe. Týmto spôsobom naša Kráľovná poznávala vôľu Božiu vo všetkých svojich skutkoch a nepoužívala svoj zrak, aby poznala alebo preskúmala niektorú vec, hoci používala svoje oči, aby videla, kam ide alebo s kým hovorí so všetkou úprimnosťou svojho srdca.
127. Sluch používala trochu častejšie, lebo bolo potrebné vypočuť veriacich a apoštolov, čo Jej

zdeľovali o stave duší v Cirkvi a o ich potrebách a duchovnom pokroku, aby im mohla odpovedať a dať poučenie a rady. Ale ovládala svoj zmysel sluchu tak dokonale, že žiaden zvuk sveta ani žiadne slová nemali naň účinok, ktorý by sa čo len v najmenšom nezrovnával so stavom Jej dokonalosti alebo ktorý by nebol potrebný pre pokrok v láske voči Jej blížnym. Zmysel čuchu vôbec nepoužívala pre pozemské vône alebo pre obyčajné predmety, ktoré tým zmyslom cítime, ale s prispením anjelov vdychovala nebeskú vôňu, ktorú cítila pri chválach, ktoré vzdávala svojmu Stvoriteľovi. Taktiež v zmysle chuti prežívala veľkú zmenu, pretože Jej bolo oznámené, že po svojom pobyte v nebi môže žiť bez pozemských pokrmov, hoci Jej toto nebolo prikázané, ale ponechané na Jej slobodné rozhodnutie. Preto jedla veľmi zriedka a veľmi málo, a to len keď Ju k tomu svätý Peter alebo svätý Ján vyzval alebo aby sa vyhla pozornosti a obdivu ľudí, keby Ju nevideli jesť. Ale keď takto z poslušnosti alebo z pokory okúsila pokrmy, necítila ich obvyklú chuť, takže Jej zmysel chuti pôsobil u Nej tak, ako by jedla iba niečo zdanlivé. Taktiež Jej hmat bol zmenený, lebo veľmi málo ním cítila to, čoho sa dotýkala a necítila žiadne príjemnosti, ale dotyk sviatostných spôsobov vo svojom srdci cítila a spravidla obracala k nemu všetky svoje pocity obdivuhodnej sladkosti a radosti.
128. Všetky tieto výsady ohľadne Jej zmyslov boli Jej udelené na Jej žiadosť, pretože všetky svoje zmysly i mocnosti znovu zasvätila väčšej sláve Najvyššieho a pre vzrast a plnosť dokonalosti cností. Hoci po celý život, hneď od prvého okamihu svojho nepoškvrneného počatia vždy verne plnila všetky požiadavky vernej služobníčky /Mt 25,20/ a múdrej rozdávateľky svojich darov a milostí /ako sa dá pozorovať z celého tohoto životopisu/, predsa však potom, keď so svojim Synom vystúpila do nebo bola zdokonalená vo všetkom a Božská všemohúcnosť Ju obdarila novými schopnosťami pre dokonalejšie pôsobenie. I keď bola ešte Pútničkou a nepožívala blažené nazeranie ako oslávená nebešťanka, predsa činnosť Jej zmyslov, ktorá sa na takom nazeraní účastnila, podobala sa tej, akú požívali svätí, ktorí boli už oslávení s telom i dušou. K ničomu inému nemôžem prirovnať Jej stav tak zvláštny, tak svätý a božský, v akom sa naša slávna Kráľovná a Pani vrátila z neba, aby riadila Cirkev svätú.
129. Tejto vysokej činnosti zmyslových mocností zodpovedala Jej vnútorná múdrosť a Jej vedomosti, lebo poznala ustanovenia vôle Najvyššieho o všetkom, čo si priala a bola povinná konať, v ktorej dobe a akým spôsobom, v akom poriadku a za akých okolností každý skutok mal byť vykonaný, akými slovami a ako zostavenými, takže v tom Ju nemohli prekonať ani anjeli, ktorí nás strážia, pričom nikdy nestratia pohľad na Pána. Naša veľká Kráľovná konala všetky cnosti s takou vysokou múdrosťou, že to vzbudzovalo obdiv u anjelov, ktorí videli, že žiaden iný tvor Ju nemôže prekonať alebo dosiahnuť tú výšku dokonalosti a svätosti, akú Ona dosiahla. Jedna z vecí, ktorá Ju naplňovala najvyššou radosťou bolo klaňanie a úcta, akú tí nebeskí duchovia prejavovali Pánovi sviatostne prítomnému v Jej srdci. Tú istú úctu prejavovali tiež svätí, kedykoľvek vystúpila na nebesia a niesla so sebou svojho božského Syna vo svojom Srdci. Také príležitosti vždy poskytli nové radosti a plesanie všetkým svätým oslávencom. Tá radosť, ktorú cítila pri pohľade, ako najsvätejšiu Sviatosť uctievajú anjeli, bola náhradou za hrubú nevšímavosť a nedbalosť smrteľníkov, akú prejavujú pri uctievaní najsvätejšieho Tela Pána. A blahoslavená Pani obetovala Mu klaňanie a úctu nebeských duchov, ktorí vedeli, ako sa má oceňovať toto tajomstvo a ctili Ho dokonale a horlivo.
130. Niekedy sa Jej najsvätejšie Telo Jej Syna ukazovalo zrejme v Jej srdci. Inokedy zase v celej kráse Jeho najsvätejšieho človečenstva a opäť inokedy a to skoro stále poznávala všetky zázraky, ktoré obsahovala táto vznešená Sviatosť. Všetky tieto divy a mnohé iné, ktoré nemôžeme v smrteľnom a porušiteľnom živote pochopiť, videla Panna Mária a tešila sa z nich. Niekedy ich videla v sebe samej, inokedy zase v nepriamom hľadení na Boha a s obrazmi božstva videla tiež všetko, čo má konať sama pre seba a čo pre celú Cirkev. Najväčšiu útechu Jej spôsobovalo, keď pozorovala radosť a rozkoš svojho Syna, ktorú mal z toho, že mohol sviatostne prebývať v Jej najúprimnejšom Srdci, ktorá nad všetku pochybnosť /ako mi bolo zdelené/ bola väčšia, než byť v spoločnosti svätých. Ó, neobyčajná, jedinečne a vysoko vyznamenaná Kráľovná! Pobyt v Tebe samej bol Stvoriteľovi príjemnejší, než v najvyššom nebi, ktoré stvoril na svoj príbytok /Prísl. 8,30/. Ten, ktorého nemohli obsiahnuť bezmedzné priestory, primeral a uzavrel sa v Tebe jedinej a našiel v

Tebe rozkošný trón a miesto odpočinku a to nielen v Tvojom panenskom lone, ale aj v nesmiernosti a rozsiahlosti Tvojej lásky. Ty jediná si bola nebom od prvého okamihu Tvojej existencie, takže Boh v Tebe prebýval hneď, akonáhle Ti dal bytie a bude v Tebe odpočívať v plnosti rozkoše po všetky večné veky. Nech všetky národy Teba poznávajú, lebo v Tebe poznávajú a chvália svojho pravého Boha a Vykupiteľa, pretože jedine skrz Teba prišiel k nám a milostivo vykúpil ľud svoj /Lk 1,68/.
131. Kto spomedzi smrteľníkov alebo i anjelov môže popísať ten žiar lásky horiaci v najčistejšom srdci tejto veľkej Kráľovnej tak plnej múdrosti? Kto môže pochopiť prudkosť rieky Božstva, ktorá úplne zaplavila toto Mesto Božie? /Ž 45,5/ Aké žiadosti vzbudzovala a aké úkony cností konala, keď používala tie nesmierne dary milosti, ktoré Ju zaplavovali! Aké modlitby a prosby vysielala za svätú Cirkev! Akými vzletmi lásky v nás prebývala unášaná! Aké dary pre nás zaslúžila a dosiahla! Jedine Pôvodca tejto neobyčajnej Bytosti o nich vie. My však posilnime svoju nádej, oživme vieru a roznieťme lásku v spojení s touto preláskavou Matkou. Prosme Ju o príhovor a pomoc, lebo Ten, ktorý je Jej Synom a našim Bratom neodoprie Jej nič, keď Ju tak vyznamenal svojou láskou.

Poučenie, ktoré mi dala slávna Kráľovná anjelov, Panna Mária.

132. Dcéra moja, natoľko si už poučená o mojom živote a mojej činnosti ak uvážime, že si iba púhy tvor. Mimo mňa nenájdeš žiadnu stvorenú bytosť, ktorú by si mohla lepšie používať za svoj vzor a model pre tvoju väčšiu dokonalosť a svätosť. Teraz však si začala popisovať najvyšší stupeň cností, ktoré som dosiahla za pozemského života. Toto vyznamenanie by ťa malo pohnúť k obnoveniu túžob a obrátiť všetku pozornosť tvojich mocností, aby si dokonale vykonávala všetko, čomu ťa učím. Je už čas, moja najdrahšia, a je k tomu náležitý dôvod, aby si sa úplne ponechala mojej vôli v tom, čo od teba očakávam. Aby si sa mohla roznietiť pre dosiahnutie tohoto požehnania, chcem ťa upozorniť, že aj keď sú spôsoby najsvätejšej Sviatosti strávené, môj božský Syn, kedykoľvek Ho duše s úctou a vrúcnosťou prijímajú a pripravia pre Neho čisté, láskou horiace srdce, ostáva s nimi zvláštnou milosťou, ktorou im pomáha, obohacuje a riadi ich za to, že Mu poskytli svoje pohostinstvo. Málo je však takých duší, ktoré sa podieľajú na tomto požehnaní, pretože mnohé, hoci o tom vedia, pristupujú k prijímaniu tejto najsvätejšej Sviatosti bez náležitej prípravy, iba tak ľahostajne alebo zo zvyku a nedbajú o náležitú úctivosť a svätú bázeň, aká k tomu náleží. A pretože ty si teraz poučená o tomto tajomstve, prajem si, keď z nariadenia svojich predstavených prijímaš túto Sviatosť každý deň, aby si sa každý raz náležíte pripravovala k účasti na tomto veľkom požehnaní.
133. Za tým účelom musíš si pomáhať pamätaním na to, čo som robila ja a podľa toho riadiť svoje túžby, svoju vrúcnosť, lásku a všetko, čo je potrebné, aby si pripravila svoje srdce ako chrám a príbytok pre tvojho Ženícha a najvyššieho Kráľa. Snaž sa sústrediť v sebe všetky tvoje mocnosti. Pred prijímaním i po prijímaní zachovávaj všetko, čo sa týka tvojej vernosti ako Nevesty a zvlášť musíš postaviť stráž pred svoje oči a bdieť nad všetkými zmyslami, aby žiaden nesvätý alebo nepríslušný obraz nevnikol do chrámu Pána. Zachovávaj svoje srdce úplne čisté a bez poškvrny, pretože keď je nečisté alebo príliš zaujaté rôznymi vecami, plnosť božského svetla a múdrosti nemôže doň vniknúť /Múdr. 1,4/. Aj keď sa snáď nemôžeš vyhnúť všetkému styku s tvormi, je potrebné, aby si držala svoje zmysly na uzde a nedovolila, aby sa zaoberali predstavami o zmyselných veciach, ktoré by ti nenapomáhali v snahe o dosiahnutie nanajvýš svätej a rýdzej čnosti. Oddeľ cenné od bezcenného, pravdu od klamu. Aby si ma mohla dokonale napodobňovať, musíš odteraz vo všetkom dávať pozor na to, čo volíš, nech je to veľké alebo malé, tak, aby si v ničom neurobila chybu a neprevracala poriadok božských osvietení.
134. Premýšľaj pozorne o obyčajnom klame smrteľníkov a žalostnej škode, akú trpia. Pri rozhodovaní ich vôľu obyčajne riadi len to, čo poznajú svojimi zmyslami a ihneď pristupujú ku skutku bez toho, aby ďalej uvažovali alebo sa radili. Pretože zmyslové dojmy ihneď pôsobia na zvieracie pudy a náklonnosti, je zrejmé, že ľudia nejednajú podľa správneho úsudku, ale podľa popudu vášne, podnietenej zmyslami a ich predmetom. Preto ten, kto premýšľa iba o urážke a bolesti, ktorú mu spôsobili, ihneď je pudený k pomste. Kto povoľuje túžbe po cudzom majetku, akonáhle ho zazrie, hneď je pudený k nespravodlivosti. Podobne koná veľmi mnoho nešťastníkov,

ktorí konajú podľa žiadosti očí, žiadosti tela a pýchy života, pretože to sú jediné veci, ktoré im ponúka svet a diabol. Vo svojom zaslepenom klame nasledujú tmu, ktorá je im svetlom, okúšajú horkosť ako sladkosť, používajú smrtiaci jed ako liek pre svoju dušu a považujú za múdrosť, čo nie je nič iné, než diabolská a pozemská nevedomosť. Ty sa chráň pred takými zhubnými chybami a nikdy sa nerozhoduj pre niečo alebo nenechaj sa ovládať ničím, čo je iba zmyselné alebo čo vzniká zo zmyslových dojmov, ani sa nesnaž dosiahnuť výhody, ktoré nám také dojmy maľujú. Pri všetkom svojom konaní vždy sa najprv poraď so svojimi vnútornými vedomosťami a so svetlom, ktoré ti udeľuje Boh, aby si nejednala slepo a Pán ti vždy poskytne dostatočné vedenie. Požiadaj hneď o radu svojich predstavených a učiteľov, ak to môžeš urobiť skoršie, než sa pre niečo rozhodneš. Ak nie je tvoj predstavený alebo učiteľ po ruke, poraď sa s inými, hoci aj s nižšími, lebo to je vždy bezpečnejšie, než konať iba podľa svojej vôle, ktorá môže byť vzrušená alebo zaslepená vášňou. Podľa tohoto pravidla musíš jednať najmä pri vonkajších prácach, aby si ich konala s usobranosťou, potajne a podľa požiadavkov okolností a sesterskej lásky tak, ako sa naskytnú. Pri tých prácach nesmieš stratiť z očí severnú hviezdu svojho vnútorného svetla v dobe, keď sa pohybuješ medzi hlbokými priepasťami obcovania s tvormi, kde stále hrozí nebezpečenstvo záhuby.

Kapitola 9.

Najblahoslavenejšia Panna Mária vidí, ako Lucifer vstáva, aby prenasledoval Cirkev, aké opatrenia urobila na obranu a pre ochranu veriacich proti tomuto nepriateľovi.

135. Povznesená na najvyšší stupeň milosti a svätosti, aký bol možný pre púheho tvora, videla veľká Pani sveta očami božského poznania, ako malé stádo Cirkvi zo dňa na deň sa množí. Ako najbdelejšia Matka a Pastierka z výšin, na ktoré bola postavená pravicou svojho všemohúceho Syna, s neopisateľnou prezieravosťou ich strážila a dávala pozor, či Jej malému stádu nehrozí nejaké nebezpečenstvo od dravých vlkov pekelných, lebo dobre vedela o ich nenávisti proti novorodeným deťom evanjelia. Bdelosť Matky svetla bola obrannou stenou tej svätej rodiny, ktorú milujúca Kráľovná prijala za svoju a na ktorú hľadela ako na podiel a dedičstvo svojho božského Syna, ktorých Najvyšší vybral a oddelil od ostatných ľudí. Za nejaký čas malá loďka Cirkvi riadená nebeskou Veliteľkou úspešne plávala dopredu, podporovaná Jej radami, učením a výstrahami, ako aj ustavičnými modlitbami a prosbami. Ani na okamih nepoľavila vo svojej bdelej pozornosti na všetko, čo bolo potrebné pre útechu apoštolov a ostatných veriacich.
136. Keď najsvätejšia Panna o niekoľko dní po príchode Ducha Svätého sa rozprávala pri modlitbe s Pánom, povedala Mu: "Synu môj, Bože pravej lásky, viem, môj Pane, že to malé stádo Tvojej Cirkvi, ktorému si dal mňa za Matku a ochrankyňu, nie je ti menej drahé, než Tvoj vlastný život a Tvoja krv, ktorou si ich vykúpil z moci temností /Kol. 1,13/. Je teda spravodlivé, aby som aj ja obetovala svoj život a celú svoju bytosť pre zachovanie a rozmnoženie toho, čo má pred Tebou takú vysokú cenu. Daj mi zomrieť, Bože môj, ak je to potrebné pre väčšiu oslavu Tvojho mena a pre rozšírenie Tvojej slávy po celom svete. Prijmi, Syn môj, obetu mojich perí a celej mojej vôle, v spojení s Tvojimi zásluhami. Zhliadni na svojich veriacich a prijmi tých, ktorí dúfajú jedine v Teba a vo viere sa Ti úplne odovzdávajú. Spravuj svojho zástupcu Petra, aby správne riadil ovečky, ktoré si mu zveril. Bdej nad všetkými svojimi apoštolmi, Tvojimi sluhami a mojimi pánmi. Udeľ im požehnanie Tvojej sladkosti tak, aby sme všetci plnili Tvoju svätú vôľu."
137. Najvyšší na túto žiadosť našej Kráľovnej odpovedal: "Moja milovaná Nevesta, vypočul som pozorne Tvoje prosby a túžby. Ty však tiež vieš, že moja Cirkev má kráčať po mojich stopách a žiť podľa môjho utrpenia a kríža, ktorý moji apoštoli, učeníci a všetci moji dôverní priatelia a nasledovníci majú ochotne prijímať, lebo nemôžu byť mojimi apoštolmi, učeníkmi, priateľmi a nasledovníkmi bez tejto podmienky námah a utrpení /Mt 10,38/. Je tiež potrebné, aby moja Cirkev niesla ťarchu prenasledovania, ktorým bezpečne prejde cez blahobyt sveta a jeho nebezpečenstvá. Také je moje najvyššie ustanovenie o mojich verných predurčených. Pozoruj teda a viď, akým spôsobom sa to stane."

138. Hneď na to naša slávna Kráľovná uzrela vo videní Lucifera a veľké množstvo jeho pekelných nasledovníkov vystupovať z pekelných hĺbok, v ktorých ležali stlačení od tej doby, keď boli porazení na hore Kalvárii a zvrhnutí do pekla. Videla vychádzať z morských hĺbok draka so siedmymi hlavami a ostatní ho nasledovali. Hoci vyšiel veľmi zoslabnutý a vliekol sa ako zotavujúci sa po prekonanej ťažkej chorobe, predsa vo svojej pýche a zúrivosti bol poháňaný neskrotiteľnou zúrivosťou a namyslenosťou, pričom poznal, že tieto jeho náruživosti sú väčšie než jeho moc, ako hovorí prorok Izaiáš /Iz 14,6/, lebo na jednej strane ukazoval následky zdrvujúcej porážky, ktorú utrpel pri slávnom víťazstve Spasiteľa na kríži a na druhej strane ukazoval svoju zlosť a zúrivosť, ktorá teraz vybuchla ako oheň zo sopky proti Cirkvi svätej a jej dietkam. Keď vystúpil na svet, celý ho presliedil a preskúmal a potom sa náhlil do Jeruzalema, aby tam s napätím všetkej svojej zúrivosti besnoty prenasledoval Kristove ovečky. Začal zďaleka sliediť a obiehajúc kol - dokola pomaly sa približoval k malému stádu, ktoré bolo veľmi skromné, ale hrozné pre jeho pyšnú zlobu.
139. Pekelný drak videl, aký veľký počet ľudí prijal vieru a koľko ich každú hodinu prijíma svätý krst, ako apoštoli stále vyučujú a konajú veľké zázraky pre dobro duší, ako sa novo obrátení zriekajú bohatstva a pohŕdajú ním a ako Cirkev svätá bola vystrojená všetkými zásadami neprekonateľnej svätosti. Keď diabol videl tieto úžasné zmeny, bol tým rozzúrený, že s nesmiernou besnosťou hrozne zareval. Vzplanul veľkým hnevom, pretože videl svoju bezmocnosť proti Bohu a vo svojom veľkom smäde a túžbe vypiť čisté vody Jordánu, hľadal, ako by sa mohol priblížiť k zhromaždeniu veriacich, ale nepodarilo sa mu to, pretože všetci boli spojení dokonalou láskou. Táto cnosť spolu s vierou, nádejou a pokorou vystupovali proti pekelnému drakovi a jeho pomocníkom v zle, ako neprístupné opevnenie. Obchádzal celé okolie hľadajúc nejakú malú ovečku, ktorá by sa neopatrne vzdialila od stáda Kristovho, aby ju napadol a zožral. Preto plánoval a rôznymi spôsobmi strojil úklady, aby prilákal niekoho z nich, kto by mu poskytol možnosť preniknúť do opevnenia cností, ktorým všetci boli chránení, ale všade nachádzal vchody zahradené a chránené bdelosťou apoštolov a mocou milosti a najmä ochranou Panny Márie.
140. Keď slávna Matka videla Lucifera a takú veľkú armádu diablov, ako sa stavajú s takým zlomyseľným hnevom proti Cirkvi svätej, Jej milujúce srdce bolo preniknuté šípom súcitu a bolesti, lebo za prvé - poznala slabosť a nevedomosť ľudskú a po druhé - tiež vedela, aký je starý had ľstivý a chytrácky úskočný. Presvätá Matka, aby obmedzila pýchu diablov, obrátila sa k nim a povedala: "Kto je ako Boh náš, ktorý prebýva na výsostiach? /Ž 112,5/. Ó, ty pochabý a chvastavý nepriateľ Všemohúceho! Ten, ktorý ťa premohol na kríži a premohol tvoju pýchu vykúpením ľudského pokolenia z tvojho tyranstva, teraz ti rozkazuje. Jeho moc ťa zničí, Jeho múdrosť ťa zahanbí a zvrhne späť do pekla. V Jeho mene ja teraz urobím toto, aby som ti odňala moc prekážať chvále a sláve, ktorú Mu majú vzdávať všetci ľudia ako svojmu Bohu a Vykupiteľovi." Nato starostlivá Matka pokračovala vo svojej modlitbe a povedala Pánovi: "Najvyšší Bože a Otče, ak moc Tvojej ruky nezadrží a nepotlačí zúrivosť, ktorú pozorujem u pekelného draka a jeho pomocníkov, vtedy iste pokryje celú tvárnosť zeme skazou jej obyvateľstva. Buď dobrotivým a milosrdným Bohom svojim tvorom a nedopusti, Pane, aby tento jedovatý had vylieval svoj jed na duše obmyté krvou Baránka /Zj. 7,24/, Tvojho Syna a pravého Boha. Či by to bolo, aby sa duše samé niekedy vydávali tejto krvilačnej beštii, svojmu úhlavnému nepriateľovi? Ako sa moje srdce zviera strachom, že niektorá duša, obohatená zásluhami krvi Baránkovej, by mohla upadnúť do takého žalostného nešťastia! Ó, kiež by sa hnev tohoto draka obrátil iba proti mne samotnej a Tvoji vykúpení by boli zabezpečení! Nechaj ma, večný Pane, aby som bojovala s týmito nepriateľmi. Zaodej ma svojou mocou, aby som ich mohla pokoriť a rozdrviť ich pýchu a namyslenosť."
141. V dôsledku tejto modlitby a odporu mocnej Kráľovnej, zmocnil sa Lucifera veľký strach a predbežne sa neodvážil priblížiť k niekomu zo zhromaždenia veriacich. Ale jeho zúrivosť tým nebola skrotená a chystal sa získať zákonníkov a farizejov a všetkých Židov, ktorých videl, že doteraz pretrvávajú vo svojej zatvrdlivej nevere. Odobral sa k nim a pomocou mnohých rôznych vnuknutí popudil ich k závisti a nenávisti proti apoštolom a veriacim Cirkvi Kristovej. Tak cez týchto neveriacich zahájil prenasledovanie, ktoré nemohol začať sám. Naplnil ich veľkými obavami, že kázňami apoštolov a učeníkov môže vzniknúť taká veľká alebo ešte väčšia škoda, než

spôsobili kázne Ježiša Nazaretského. Našepkával im, že nasledovníci Kristovi zrejme zamýšľajú rozširovať slávu Jeho mena a ako od tej doby, keby oni, zákonníci a farizeji Ho ukrižovali ako zločinca, Jeho sláva rozmnožuje ich pohanu. A že v dôsledku veľkého počtu Jeho učeníkov a mnohých zázrakov, ktoré konajú v Jeho mene, všetkých ľudí k sebe pritiahnú a učitelia a zákonníci upadajú do nepriazne a opovrhnutia, stratia obvyklé vedľajšie dôchodky, pretože noví veriaci odovzdajú všetok svoj majetok tým novým učiteľom a že táto škoda neodvratne veľmi skoro postihne učiteľov Zákona, pretože ľud bude hromadne nasledovať apoštolov.
142. Tieto zlomyseľné dôvody veľmi mocne zapôsobili na hrabivosť a ctižiadosť Židov, a preto ich ochotne prijali ako rozumné a zhodujúce sa s ich žiadosťami. Preto začali farizeji, saduceji, zákonníci a kňazi konať mnohé schôdze a kuť pikle proti apoštolom, ako píše svätý Lukáš v Skutkoch apoštolských. Prvú príležitosť a zámienku k prenasledovaniu poskytol zázrak, ktorý urobil svätý Peter a svätý Ján uzdravením chromého, ktorý touto chorobou trpel štyridsať rokov, už od svojho narodenia a poznali ho v celom meste. Pretože tento zázrak bol očividný a pozoruhodný, veľké množstvo užasnutého a jasajúceho ľudu sa zhromaždilo okolo nich. Svätý Peter k nim mal dlhú reč, v ktorej dokazoval, že nemôžu byť spasení len skrz meno Ježišovo, mocou Ktorého on a svätý Ján uzdravili tohoto chromého, ktorý štyridsať rokov sa nemohol postaviť na nohy. Kvôli tejto udalosti kňazi zvolali veľradu, pred ktorú zavolali tých dvoch apoštolov k zodpovedaniu. Pretože však tento zázrak bol všeobecne známy a ľud kvôli nemu chválil Boha, preto sa bezbožní sudcovia obávali apoštolov potrestať, ale iba im zakázali ďalej kázať a učiť v mene Ježiša Nazaretského. Avšak svätý Peter im neohrozene povedal, že ich zákaz nemôžu poslúchnuť, pretože Boh im káže konať práve opak toho a aby sami posúdili, či je pred Bohom spravodlivé, aby poslúchali viac ľudí než Boha /Sk 4,19/. Oni im však pohrozili a prepustili ich. Obidvaja apoštoli sa ihneď odobrali k najsvätejšej Kráľovnej, aby Jej zdelili svoju skúsenosť, hoci Ona vo zvláštnom videní bola o všetkom dobre upovedomená. Potom sa všetci vrúcne modlili, pričom na všetkých zhromaždených zostúpil viditeľne Duch Svätý.
143. O niekoľko dní neskoršie Barnabáš, nazývaný tiež Jozef, levíta, rodom z Cypru, ktorý predal svoj pozemok, priniesol celý príjem apoštolom. Zakrátko potom udialo sa zázračné potrestanie Ananiáša a Zafíry, ktorí tiež predali svoje pole, ale priniesli iba čiastku peňazí, ktoré zaň obdržali a druhú si tajne podržali. Boli za to zázračne potrestaní, obidvaja klesli mŕtvi k nohám Petrovým pre výstrahu iným, že všetci majú jednať s takou poctivosťou ako Barnabáš a nie nepoctivo ako Ananiáš a Zafíra. V dôsledku tohoto odstrašujúceho zázraku zmocnila sa veľká bázeň celej kresťanskej obce i všetkých, ktorí o tom počuli a apoštoli kázali ďalej slobodnejšie. Ale veľkňaz a jeho prívrženci a saducejovia boli naplnení žiarlivosťou a hnevom, dali ich zajať a zavrieť do verejného väzenia. Ostali tam však iba krátky čas, lebo Kráľovná neba ich vyslobodila, ako poviem nižšie.
144. Nechcem obísť mlčaním tajomstvo, ktoré je spojené s pádom Ananiáša a jeho manželky Zafíry. Keď slávna Pani neba a zeme pozorovala, že Lucifer a jeho diabli popudili kňazov a vrchných predstavených proti kázaniu apoštolov a že po zázračnom uzdravení chromého na jeho podnet pohnali svätého Petra a svätého Jána pred svoj súd, táto milujúca Matka sa obávala, že by to mohlo prekážať pri obrátení ďalších duší, preto, ako Jej božský Jej Syn uložil, s väčšou statočnosťou než Judita, ujala sa ich prípadu ako svojho vlastného a povedala krutému tyranovi: "Ty nepriateľ Najvyššieho, ako sa opovažuješ a ako budeš môcť stavať sa proti Jeho tvorom, keď umučením a smrťou môjho Syna a pravého Boha si bol na hlavu porazený, podmanený a zbavený svojej tyranskej vlády? Čo môžeš robiť, jedovatý bazilišku, spútaný a uväznený Všemohúcim v pekelných mukách na celú večnosť? Či nevieš, že si podriadený Jeho nekonečnej moci a že nemôžeš odporovať Jeho nepremožiteľnej vôli? On ti prikazuje a ja Jeho menom a mocou ti velím, aby si okamžite aj so svojimi hordami zostúpil do pekelných hĺbok, z ktorých si vystúpil, aby si prenasledoval dietky Cirkvi svätej."
145. Pekelný drak nemohol odporovať rozkazu mocnej Kráľovnej, lebo Jej božský Syn k väčšej hrôze diablov dopustil, že Ho všetci videli sviatostne prítomného v srdci statočnej Matky, ako na tróne svojej všemohúcnosti a velebnosti. Toto sa stalo tiež pri iných príležitostiach, kedykoľvek presvätá Mária Lucifera zahanbila. Lucifer sa tentokrát vrhol do pekla aj so všetkými svojimi

spoločníkmi, kam dopadli veľmi skľúčení a premožení božskou mocou tejto neobyčajnej Ženy. Za nejaký čas tam ostali ohromení a zmietala ich veľká zlosť nad svojim biednym postavením, pred ktorým nemohli uniknúť a zo zúfalstva nad tým, že ich premohla táto mocná Kráľovná neba so všetkými tými, ktorí boli pod Jej ochranou. V tomto zúrivom zúfalstve sa Lucifer radil so svojimi diablami a povedal im: "Aké nešťastie ma opäť postihlo! Povedzte mi, čo mám urobiť proti tejto mojej Nepriateľke, ktorá ma tak trápi a premáha? Ona sama bojuje proti mne mocnejšie než všetky tvory dohromady. Či sa mám vzdať a neprenasledovať Ju, aby sa Jej snáď nepodarilo zničiť ma? Vždy som vyšiel z boja proti Nej porazený a Ona ostáva Víťazkou. Musím priznať, že stále moju moc zmenšuje a z kroka na krok sa Jej podarí, že ma úplne zničí, takže budem bezmocný proti nasledovníkom Jej Syna. Ako by som však mohol trpieť také nespravodlivé utláčanie? Kde je moja vznešená zvrchovanosť? Či sa mám teda poddať Žene, ktorá je v porovnaní s mojimi vlastnosťami a prirodzenosťou taká nízka a biedna? Teraz sa však nemôžem odvážiť bojovať proti Nej. Ale pokúsme sa strhnúť niektorých z Jej nasledovníkov, aby aspoň v nejakej miere moje zahanbenie bolo zmiernené a moja túžba po pomste ukojená."
146. Pán dovolil pekelnému drakovi a jeho hordám, aby sa vrátili a pokúšali veriacich, aby ich vyskúšal. Keď sa však oboznámili so stavom ich duší a s veľkými cnosťami, ktorými boli ozdobení, nenašli žiaden vchod otvorený, ani žiadneho veriaceho, ktorý by chcel načúvať ich nezmyselným zvodom a predstavám. Ale pri skúmaní povahy a prirodzených náklonností každého z veriacich, cez ktoré na nešťastie vždy proti nám vedú krutú vojnu, diabli zistili, že Ananiáš a Zafíra lipli na peniazoch a vždy sa po nich zháňali s istou dávkou hrabivosti, aby na nich zaútočili a pôsobili na ich predstavivosť, poukazujúc, aké by im to bolo prospešné, keby si ponechali čiastku peňazí, ktoré dostali za svoj pozemok, ktorý predali preto, aby to, čo zaň získali, dali apoštolom, ako vďačné uznanie za vieru a krst, ktorý obdržali z ich rúk. Nešťastní manželia sa nechali chytiť na tento nízky podvod, pretože sa to zhodovalo s ich zlou náklonnosťou, a preto chceli svätého Petra oklamať. Apoštolovi Petrovi bol však ich hriech oznámený pri zjavení a potrestal ich tým, že ich nechal obidvoch, najprv Ananiáša a potom Zafíru, klesnúť k svojim nohám mŕtvych. Zafíra nevediac, čo sa stalo jej manželovi, zanedlho po ňom taktiež tvrdila podvodne, ako jej manžel rovnakým spôsobom ako on za prítomnosti apoštolov.
147. Naša Kráľovná vedela hneď od začiatku, aké úklady strojí Lucifer a že Ananiáš a Zafíra načúvali jeho ľstivé našepkávanie. Plná súcitu a zármutku padla táto milujúca Matka pred Božskou prítomnosťou na kolená a z hĺbky srdca k nemu volala: "Ach, Synu a Pane môj, ten krvilačný drak uchvacuje tieto prosté ovečky z nášho stáda! Ako moje srdce preto trpí, Bože môj, keď vidím, ako nákaza hrabivosti a podvodu otravuje duše, ktoré ochutnali chlieb života a Tvoju krv! Keď tento krutý nepriateľ tak beztrestne sa medzi ne dostane, zlý príklad hriechu spôsobí veľa škody v dôsledku ľudskej slabosti a jeden druhého bude nasledovať v hriechu. Zomriem zármutkom, milý môj, lebo viem, akým zlom je hriech v Tvojich očiach a najmä hriech tých, ktorí nie sú cudzinci, ale Tvoje dietky. Použi nejaký liek proti tomu zlu, ktoré si mi zjavil." Pán Jej odpovedal: "Moja milá Matka, nepripúšťaj do svojho srdca, v ktorom býva taký zármutok, lebo Ja z tohoto zla vyvodím mnoho dobrého pre moju Cirkev, a práve pre tú príčinu moja Prozreteľnosť toto zlo dopustí. Potrestaním tohoto hriechu naučím viditeľným príkladom iných veriacich, aby sa báli páchať také hriechy v Cirkvi a bude to tiež varovným hlasom proti zvodom a baženiu po peniazoch. Ten istý trest alebo Môj hnev hrozí všetkým, ktorí sa dopustia podobného hriechu, pretože moja spravodlivosť ostane vždy rovnaká voči všetkým, ktorí sa stavajú proti Mojej vôli, ktorá je im zjavená v mojom svätom učení a zákone."
148. Táto odpoveď presvätú Máriu upokojila, hoci veľmi ľutovala tých dvoch zvedených, Ananiáša a Zafíru, kvôli pomste Božej, aká ich mala za trest stihnúť. Pritom vysielala vrúcne modlitby za ostatných veriacich, aby neupadli do osídiel Satana a znovu sa obrátila naň, aby ho zastrašila a zahnala, aby nepopudzoval Židov proti apoštolom. Obmedzovaný pomocou Panny Márie upustil diabol od toho pokúšania a prvé dietky Cirkvi požívali veľký pokoj a mier. Tento blažený pokoj by bol pod ochranou veľkej Kráľovnej a Panej trval stále, keby si to ľudia neboli tak málo vážili a neoddávali sa podobným a ešte horším podvodom než Ananiáš a Zafíra. Ó, kiež by sa boli veriaci stále báli toho zlého príkladu a nasledovali dobré príklady apoštolov.

149. Keď apoštoli Peter a Ján boli uväznení, ako som vyššie povedala, vzývali milosrdenstvo Božie a prosili o ochranu svoju nebeskú Kráľovnú a Matku. A keď sa Ona pomocou božského osvietenia dozvedela o ich postavení, padla na svoju tvár v podobe kríža pred trónom Božím a prosila za nich takto: "Môj najvyšší Pane a Stvoriteľu vesmíru! S celým srdcom sa podrobujem Tvojej božskej vôli. Viem, že sa to deje z Tvojho dopustenia a podľa ustanovenia Tvojej nekonečnej múdrosti, pretože Tvoji učeníci nasledujú Teba, svojho Majstra, pravé svetlo a vodcu vyvolených. Toto vyznávam, Synu môj, pretože si prišiel na tento svet v pokore, aby si jej zaistil vážnosť a zničil pýchu, aj aby si učil ceste kríža trpezlivosti v prácach a v pohŕdaní, ktoré si dostal od ľudí. Viem tiež, že Tvoji apoštoli a učeníci musia nasledovať Tvoje učenie a založiť Tvoju Cirkev. Ak je to však možné, Bože mojej duše, aby bola zachovaná ich sloboda a ich život, tak aby mohli založiť Tvoju Cirkev, hlásať Tvoje sväté Meno a priviesť svet k pravej viere, prosím Ťa, Pane môj, aby si mi dovolil poskytnúť pomoc Tvojmu vikárovi Petrovi a môjmu synovi, Tvojmu milovanému učeníkovi Jánovi a všetkým, ktorí Luciferovou úskočnosťou sú uväznení. Nedopusti, aby sa Tvoj nepriateľ mohol chvastať, že teraz zvíťazil nad Tvojimi služobníkmi, ani nedopusť, aby zdvíhal svoju hlavu nad ostatné dietky Cirkvi. Znič jeho namyslenosť a pýchu, Pane môj, a nech je zahanbený pred Tebou."
150. Na Jej prosbu Najvyšší odpovedal: "Nevesta moja, nech sa stane, čo si praješ, lebo je to tiež moja vôľa. Pošli svojich anjelov, aby prekazili dielo Lucifera, lebo moja moc ťa sprevádza." Po obdržaní tohoto láskavého dovolenia Kráľovná anjelov ihneď poslala jedného zo svojich anjelov strážnych, ktorý bol z veľmi vysokého rádu, do väzenia k apoštolom, aby ich zbavil okovov a vyviedol z väzenia. Toto bol ten anjel, o ktorom píše svätý Lukáš v piatej kapitole skutkov apoštolských, ktorý z príkazu nebeskej Matky vyslobodil apoštolov v noci, hoci evanjelista sa nezmieňuje o tajomstve spojenom s týmto zázrakom. Apoštoli však toho anjela videli, lebo sa im ukázal v plnom lesku slávy a povedal im, že bol poslaný jeho Kráľovnou, aby ich vyslobodil z väzenia. A prikázal im, aby aj ďalej kázali, čo oni robili. Okrem tohoto anjela poslala tiež iných anjelov k veľkňazom a kňazom, ktorí ich dráždili a popudzovali proti apoštolom. Títo anjeli mali u kňazov namiesto zlých myšlienok vzbudiť sväté myšlienky a naplniť ich bázňou tak, aby sa neopovažovali ubližovať apoštolom a prekážať im v kazateľskej činnosti. Nebeskí duchovia poslúchli a splnili svoje poslanie tak dobre, že vážený farizej menom Gamaliel sám vyslovil názor, ktorý svätý Lukáš zapísal /Sk 5,34/. Keď ostatní sudcovia boli podesení správou, že apoštoli, ktorých oni dali do väzenia, slobodne kážu v chráme a nikto nevie, akým spôsobom boli z väzenia vyslobodení, Gamaliel poradil kňazom, aby neznepokojovali tých ľudí a nechali ich kázať, lebo ak je toto dielo Božie, nebudú ho môcť zničiť, ak je však z ľudí, rozpadne sa samo. Stane sa mu to isté, čo sa nedávno stalo falošným prorokom Theudasovi a Judovi Galilejskému, ktorí povstali v Jeruzaleme a v Palestíne a obidvaja zanikli aj so svojimi nasledovníkmi.
151. Túto radu mu vnukli svätí anjeli nebeskej Kráľovnej a tiež pod ich vplyvom sudcovia sa podľa nej riadili, hoci ich vlastná vážnosť a svetské záujmy ich nútili kázať apoštolom, aby viac v mene Ježiša Nazaretského nekázali. Keď teda znovu priviedli apoštolov pred svoj tribunál, po ich vyslobodení z väzenia, zakázali im kázať v Ježišovom mene, dali ich zbičovať a prepustili ich. Apoštoli bezodkladne oznámili svoje práce a skúsenosti Panne Márii, ako svojej matke a učiteľke a Ona ich prijala s materskou láskou a s radosťou nad tým, že ich vidí takých neochvejných v utrpení a v horlivej práci za spásu duší. "Teraz, moji majstri," povedala im, "ukazujete, že ste praví nasledovníci a učeníci svojho Majstra, keď znášate protivenstvá i rany pre Jeho meno a s radostným srdcom pomáhate Mu niesť kríž. Stávate sa Jeho hodní sluhovia a pomocníci v používaní zásluh Jeho krvi, ktorú prelial pre spásu ľudstva. Nech Jeho pravica vám žehná a nech vás posilňuje svojou božskou mocou." Toto im povedala kľačiac na kolenách a bozkávala ich ruky a potom sa snažila uspokojiť ich potreby, ako bolo spomenuté vyššie.

Poučenie, ktoré mi dala veľká Kráľovná anjelov, Mária.

152. Dcéra moja, v tom, čo si poznala a napísala v tejto kapitole, je mnoho dôležitých poučení pre spásu tvoju aj veriacich Cirkvi svätej. Predovšetkým musíš uvažovať, s akou starostlivosťou a bdelosťou som sa snažila zaistiť večnú spásu všetkým veriacim a neprehliadla som ani najmenšie

ich potreby a nebezpečenstvo. Učila som ich náboženským pravdám, modlila som sa neprestajne, povzbudzovala som ich v námahách, naliehala na Pána, aby im pomáhal a obzvlášť som ich chránila pred diablami, ich úskočnosťou a zúrivým hnevom. Všetky tieto milosti získavam od neba pre kresťanov aj za našich časov a keď ich všetci nepoužívajú, nie je to preto, že by som ich nevyprosovala, ale tým, že veľmi málo je veriacich, ktorí sa ku mne s celým srdcom obracajú a snažia sa stať hodní, aby čerpali z ovocia mojej materskej lásky. Všetkých by som ich chránila pred pekelným drakom, keby všetci ku mne volali a báli sa pred jeho zhubným zvádzaním, ktorým ich láka do osídiel a strhujú do večnej záhuby. Dávam im teraz toto nové upozornenie, aby sa mohli všetci prebudiť z tohoto hrozného nebezpečenstva. Uisťujem ťa, dcéra moja, že všetci, ktorí z vlastnej viny budú zatratení po smrti môjho Syna a napriek tým veľkým milostiam a dobrodeniam získanými mojim príhovorom, budú trpieť v pekle väčšie muky, než tí, ktorí boli zatratení pred Jeho príchodom a prv, než som ja prišla na svet. Taktiež tí, ktorí odteraz, po poznaní týchto tajomstiev nimi pohrdnú, na svoju vlastnú škodu budú podliehať novým a väčším trestom.
153. Musia pamätať tiež na to, akú cenu majú ich duše, pre ktoré som ja toľko konala a doteraz každý deň konám od tej doby, keď boli vykúpení mučením a smrťou môjho božského Syna. Táto zábudlivosť ľudí je veľmi trestuhodná a zaslúži si prísne pokarhanie. Ako nerozumne a trestuhodne koná človek, ktorý sa všemožne namáha o dosiahnutie chvíľkovej zmyselnej rozkoše, ktorá aj pri najdlhšom trvaní končí so životom, ale obyčajne trvá iba krátku chvíľu a pritom ešte tvrdí, že je veriaci, hoci o svoju nesmrteľnú dušu vôbec nedbá a zabúda na ňu, akoby končila a zanikala s viditeľnými vecami. Neuvažujú, že keď všetko skončí, duša začína buď trpieť alebo sa večne radovať. Ty, keď poznáš túto pravdu a prevrátenosť smrteľníkov, nebudeš sa diviť, že za našich dní pekelný drak má takú moc, lebo kde je ustavičný boj, ten, ktorý z neho vychádza víťazne, získava silu, ktorú premožený stráca. To platí najmä o krutom a neprestajnom zápase diablov, v ktorom duše nadobúdajú silu víťazstvom a diabol sa stáva slabší, ako sa to stalo, keď ich premohol môj Syn a potom ja. Keď však tento had vidí, že víťazí nad ľuďmi, potom pozdvihne svoju pyšnú hlavu, nadobudne z ich slabosti novú silu a väčšiu moc, ako sa to stáva na svete teraz, pretože milovníci svetských márností sami sa poddávajú diablovi a nasledujú jeho predpisy a bájky. Uprostred tejto skazy peklo otvorilo svoj pažerák a čím viac duší pohlcuje, tým viac po nich hladuje a snaží sa pochovať vo svojich priepastiach všetkých ostatných ľudí.
154. Obávaj sa, moja najdrahšia, tohoto nebezpečenstva, o ktorom vieš, ži v stálej bdelosti a neotváraj brány svojho srdca úskokom krvilačnej beštie. Máš výstrahu v Ananiášovi a Zafíre, do duší ktorých vošiel diabol, akonáhle u nich zistil túžbu po peniazoch a mohol ich napadnúť cez túto bránu. Prajem si, aby si sa nesnažila o toto, čo sa týka tohoto smrteľného života a aby si v sebe potlačovala a dusila všetky vášne a náklonnosti slabej prirodzenosti, aby ani zlí duchovia pri všetkej svojej bdelosti nenašli u teba ani najmenšie nezriadené hnutie pýchy, chtivosti, márnivosti, hnevu alebo ktorejkoľvek inej vášne. To je veda svätých a bez nej žiaden nemôže žiť bezpečne v smrteľnom tele. Nesčíselné duše hynú, pretože nedbajú na túto vedu. Uč sa usilovne a uč aj svoje rehoľníčky, aby každá nad sebou bdela. S touto bdelosťou budú žiť v pravom pokoji a láske bez klamu. Každá a všetky vospolok, spojené v pokoji a mieri božského Ducha a ozdobené konaním všetkých cností budú nedobytnou baštou pre svojich nepriateľov. Pripomínaj sebe i svojim rehoľníčkam, aký trest stihol Ananiáša a Zafíru a povzbudzuj ich, aby veľmi dbali o zachovávanie svojej rehole a pravidiel, lebo tým si získajú moju ochranu a zvláštnu pomoc.

Kapitola 10.

Aké služby preukazovala blahoslavená Panna Mária apoštolom skrze svojich anjelov, záchrana ženy, ktorú pre ňu v poslednej hodine dosiahla Mária a čo sa stalo iným, ktorí sa vrhli do záhuby.

155. Pretože sa nový zákon milosti v Jeruzaleme stále rozširoval, počet veriacich stále zo dňa na deň vzrastal /Sk 5,14/. Rovnakou mierou sa stále rozširovala tiež starostlivosť a pozornosť slávnej

Kráľovnej a učiteľky Márie na nové dietky, získané kázňami apoštolov. Pretože apoštoli boli základnými kameňmi Cirkvi, na ktorých záležala bezpečnosť stavby, nanajvýš múdra Pani venovala ich zboru obzvlášť veľkú starostlivosť. Svoju nebeskú starostlivosť stupňovala v takej miere, v akej vzrastal Luciferov hnev proti nasledovateľom Kristovým, najmä proti apoštolom, ako rozdávateľom večnej spásy veriacim. Nikdy v tomto živote nebude možné odhadnúť alebo popísať tie požehnania a dobrodenia, aké získala a poskytla Cirkvi a každému jej členovi. To sa stávalo najmä apoštolom a učeníkom, lebo - ako mi bolo zjavené - neuplynul ani jediný deň, ba ani hodina, v ktorej by nevykonala pre nich mnoho neobyčajných dobrodení. O niektorých z nich budeme rozprávať v tejto kapitole, lebo je to veľmi poučné, kvôli skrytému pôsobeniu Prozreteľnosti Božej, ktoré obsahujú. Môžeme podľa toho odhadnúť, aká veľká bola bdelá láska a horlivosť blahoslavenej Panny Márie za spásu duší.
156. Všetkých apoštolov milovala a slúžila im s neuveriteľnou vrúcnosťou a úctivosťou, ako pre ich veľkú svätosť, tak pre ich dôstojnosť ako kňazov a sluhov Božích, kazateľov a zakladateľov zákona evanjelia. Po celý čas ich pobytu v Jeruzaleme im slúžila, radila a viedla ich tak, ako to bolo vyššie popísané. Následkom vzrastu Cirkvi apoštoli museli vychádzať z Jeruzalema, aby prijímali do Cirkvi a krstili mnoho obyvateľov bývajúcich v okolitých mestečkách, ale vracali sa vždy do Jeruzalema, pretože úmyselne odkladali odlúčenie sa od seba alebo opustenie Jeruzalema, kým im to nebude nariadené. Zo Skutkov apoštolských sa dozvedáme, že svätý Peter šiel do Lyddy a Joppe, kde vzkriesil z mŕtvych Tabitu a vykonal iné zázraky, ale vrátil sa späť do Jeruzalema. Hoci svätý Lukáš píše o týchto vychádzkach až do popisu umučenia svätého Štefana /o ktorom budem písať v nasledujúcej kapitole/, je isté, že v tej dobe bolo už mnoho ľudu po celej Palestíne obrátené a bolo nutné, aby apoštoli vychádzali kázať im a utvrdzovať ich vo viere, ale vždy sa vracali, aby vydali počet zo svojich skutkov svojej nebeskej Majsterke.
157. Na všetkých ich cestách a pri kázniach spoločný nepriateľ všetkých snažil sa prekážať v rozširovaní slova Božieho a jeho účinky tým, že povzbudzoval neveriacich, aby veľa vystupovali proti apoštolom a vyvolávali hádky s nimi aj s ich poslucháčmi alebo s obrátencami, pretože pekelný drak sa domnieval, že bude ľahšie napadnúť ich, keď sú ďaleko od ochrany svojej Majsterky. Taká hrozná sa zdala Kráľovná anjelov pekelným duchom, že i napriek vynikajúcej svätosti apoštolov Lucifer ich považoval za odzbrojených a vydaných jemu na milosť a nemilosť a ľahšie prístupných jeho pokušeniam, akonáhle sa vzdialili od Panny Márie. Zúrivá pýcha tohoto draka, ako je napísané v knihe Jóbovej / 41,18/, považuje najtvrdšiu oceľ za steblo slamy a meď za zhnité drevo, nebojí sa letiaceho šípu ani kameňa vymršteného z praku, ale hrozil sa pred ochranou najblahoslavenejšej Panny Márie a s pokúšaním apoštolov čakal, až sa od Nej vzdialia.
158. Avšak preto Jej ochrana apoštolom nechýbala, lebo mocná Pani zo strážnej veže svojich vysokých vedomostí zasahovala aj von a na všetky strany. Ako najbdelejšia strážnička, odkrývala Luciferove útoky a náhlila sa na pomoc svojim synom a služobníkom Pána. Keď v dôsledku vzdialenosti nemohla apoštolom povedať v akom nebezpečenstve sa nachádzajú, poslala im rýchle na pomoc svojich svätých anjelov, aby ich varovali, povzbudzovali a tešili a niekedy tiež, aby zahnali útočiacich diablov. A títo nebeskí duchovia to všetko hneď vykonali, ako im to ich Kráľovná prikázala. Niekedy to robili skryte vnuknutiami a vnútornými útechami, inokedy zas a to častejšie, ukazovali sa viditeľne. Vzali na seba krásne žiariace telesné podoby a oznámili apoštolom, čo bolo potrebné pre prípad, pre ktorý ich poslala ich Pani. Toto sa stávalo často pre čistotu a svätosť apoštolov, aj preto, že bolo potrebné poskytovať im takú hojnosť útechy a povzbudzovania. Nanajvýš milujúca a láskavá Matka pomáhala tak apoštolom vo všetkých ich ťažkostiach a námahách a okrem toho, stále sa za nich modlila a ďakovala za milosti, ktoré dostali. Bola tou silnou Ženou, ktorej čeľaď bola zaoblečená dvojím rúchom a Matkou, ktorá svoju rodinu zásobovala potravinami a prácou svojich rúk zakladala vinicu Pána.
159. Taktiež všetkým ostatným veriacim venovala primeranú pozornosť a starostlivosť a hoci bolo v Jeruzaleme a v Palestíne veľa obrátencov, pamätala na všetkých v ich potrebách a súženiach. a nepamätala iba na potreby duší, ale aj na telesné a mnohých z nich uzdravila z veľmi ťažkých chorôb. Iných chorých, o ktorých vedela, že nemajú byť zázračne uzdravení, navštevovala a osobne ich obsluhovala. A ešte viac sa starala o chudobných, vlastnoručne im pripravovala pokrmy a

priniesla im ich k lôžku a starala sa o to, aby ich lôžka boli čisté, ako by bola služobníčkou všetkých a chorá s chorými. Taká veľká bola pokora, láska a starostlivosť tejto veľkej Kráľovnej sveta, že neodmietla pomoc alebo aj najmenšiu obsluhu veriacim, ani tým najnižším a najnepatrnejším z nich, keď Ju o pomoc požiadali. Každého naplnila radosťou a útechou a všetkým obľahčovala ich práce a námahy. Ktorým v dôsledku vzdialenosti nemohla poslúžiť osobne, pomáhala tajne cez svojich svätých anjelov alebo svojimi modlitbami a prosbami.
160. Svoju materinskú láskavosť prejavovala zvláštnym spôsobom umierajúcim. Mnohým umierajúcim posluhovala a nechcela sa od nich vzdialiť, kým im nezaistila večnú spásu. Za tie duše, ktoré išli do očistca, obetovala najvrúcnejšie modlitby a konala nejaké kajúce skutky, ako: kládla sa na zem na tvár s rukami rozopätými v podobe kríža, pokľakávala a konala iné cvičenia, ktorými zadosťučinila za ich poklesky. Potom poslala jedného zo svojich anjelov, aby ich vyviedol z očistca a zaviedol pred Jej Syna v nebesiach, ako Jeho vlastných a ako ovocie Jeho krvi a vykúpenia. Toto šťastie Kráľovná nebies dosiahla mnohým dušiam za svojho pobytu na svete. A nakoľko mi to bolo zjavené, neodmieta túto pomoc ani za našich dní tým, ktorí za svojho pozemského života sa stanú hodní Jej prítomnosti, ako som napísala na inom mieste. Pretože však by to veľmi predĺžilo tento životopis, keby som popisovala, ako mnohým blahoslavená Panna Mária pomohla v hodine smrti, nemôžem sa o tom rozpisovať. Uvádzam iba jeden prípad, ako vyslobodila jednu devu z papule pekelného draka. Je to jeden zo zvláštnych prípadov, ktorý si zaslúži našu pozornosť, ktorý by nebolo radno vynechať z tohoto životopisu alebo sa pripraviť o to poučenie, ktoré obsahuje.
161. Medzi tými piatimi tisícami ľudí, ktorí sa prví obrátili a boli pokrstení v Jeruzaleme, bola tiež jedna mladá deva z chudobného, nízkeho rodu. Táto mladá žena pri usilovnom konaní svojich domácich povinností onemocnela a choroba sa vliekla niekoľko dní bez toho, aby sa zlepšovala. Ako sa to stáva mnohým iným dušiam v chorobe, tak aj ona v dôsledku tej choroby ochabla v prvotnej horlivosti a v tej ľahostajnosti sa dopustila nejakých hriechov, ktoré ohrozovali jej krstnú milosť. Lucifer, ktorý nikdy neochabuje vo svojej túžbe po záhube duší, priblížil sa k tejto žene a s najväčšou zúrivosťou na ňu útočil, čo Boh dopustil pre väčšiu česť a slávu svoju a svojej najsvätejšej Matky. Diabol sa zjavil onej žene v podobe inej ženy a s najväčšou úlisnosťou ju prehováral, aby opustila spoločnosť tých ľudí, ktorí hlásajú Ukrižovaného a neverila nič, čo hovoria, pretože je to všetko falošstvo a podvod. Keď vraj neposlúchne túto radu, potrestajú ju kňazi a sudcovia, ktorí ukrižovali Učiteľa toho nového falošného náboženstva, ale keď poslúchne, bude žiť pokojne a bez akéhokoľvek nebezpečenstva. Deva odpovedala: "Urobím teda ako hovoríš, ale ako sa mám zachovať k tej Pane, ktorú som videla v spoločnosti tých mužov a žien, ktorá sa mi zdá veľmi láskavá a mierna? Veľmi túžim po Jej priazni." Satan odpovedal: "Tá Žena, o ktorej sa zmieňuješ, je zo všetkých najhoršia, pred tou sa musíš chrániť zo všetkých najviac. Je to veľmi dôležité, aby si sa vyprostila z Jej osídiel."
162. Takto otrávená smrtiacim jedom starého hada, duša tej prostej holubice ocitla sa blízko večnej smrti a jej telo, namiesto, aby sa mu uľavilo, upadlo ešte do ťažšej choroby a bolo nebezpečenstvo, že predčasne zomrie. Jeden zo sedemdesiatichdvoch učeníkov, ktorý navštevoval veriacich, bol upovedomený o nebezpečne chorej deve, keď od jej susediek počul, že jedna z jeho sekty, ktorá býva v tom dome, je blízko smrti. Učeník vošiel do jej bytu, aby ju navštívil a podľa potreby povzbudil. Avšak nemocná deva bola už tak zapletená v diabolských osídlach, že ho nechcela ani počuť, ani jediným slovom mu odpovedať, hoci sa horlivo snažil napomenúť a poučiť ju. Deva si zakrývala a zapchávala uši, aby ho nepočula. Podľa jej chovania učeník poznal, že táto duša je v krajnom nebezpečenstve zahynutia, ale nevedel, čo je príčinou toho. Preto sa náhlil k apoštolovi svätému Jánovi, ktorý bezodkladne navštívil chorú, napomínal ju a hovoril k nej slovami života večného, ale deva sa k nemu chovala tak, ako k tomu učeníkovi a zatvrdilo odporovala jeho snahám. Apoštol videl, že devu obklopuje mnoho légií diablov, ktorí napriek tomu, že sa pri jeho príchode vzdialili, hneď potom zase obnovili svoje preludy, ktorými naplnili nešťastnú devu.
163. Apoštol Ján, vidiac zatvrdilosť devy, s veľkým žiľom sa odobral k Panne Márii, aby ju poprosil o pomoc. Slávna Kráľovná ihneď vo svojom vnútornom nazeraní obrátila svoju pozornosť na chorú devu a poznala nešťastný a nebezpečný stav, do akého nepriateľ túto dušu zavliekol. Láskavá Matka zaplakala nad touto prostou ovečkou, tak zvedenou krvilačným pekelným vlkom,

padla na tvár a modlila sa za jej vyslobodenie. Avšak Pán ani slovom neodpovedal na tieto prosby svojej presvätej Matky. Nie preto, že by Mu Jej prosba bola nepríjemná, ale práve naopak, pretože sa Mu páčilo Jej volanie, robil sa akoby nepočul, aby Ju mohol dlhšie počúvať a tiež preto, aby nám ukázal, aká veľká bola múdrosť a láska našej Matky pri takých príležitostiach. Preto Ju Pán ponechal v obyčajnom stave a neudeľoval Jej nové vnuknutia o tom, čo prosila. Ona však preto neprestala, ani nedopustila, aby Jej vrúcna láska ochabla, pretože vedela, že ako Matka neprosí nadarmo, aj keď Pán mlčí, kým Jej nebola výslovne zjavená vôľa Božia. Pokračujúc takto múdro, poslala jedného zo svojich anjelov, aby duši onej devy poskytol pomoc, chránil ju proti diablom a zároveň ju nabádal svätými vnuknutiami, aby sa odvrátila od diabolského klamu a navrátila k Bohu. Svätý anjel splnil toto poslanie s takou rýchlosťou, s akou sú anjeli zvyklí poslúchať Najvyššieho. Ale napriek tomu, že vynaložil všetky svoje anjelské sily, nemohol prekonať zatvrdlivosť devy, ktorá ľpela na svojej mienke. Do takého stavu môže duša klesnúť, keď sa úplne poddá diablovi.
164. Svätý anjel sa vrátil ku svojej Kráľovnej a povedal Jej: "Pani moja, vraciam sa od úlohy, aby som pomáhal onej deve v jej smrteľnom nebezpečenstve, ktorý si mi Ty, Matka milosrdenstva uložila, ale tvrdosť jej srdca je taká veľká, že nechce prijať alebo počúvať sväté vnuknutia, ktoré som jej dával. Bojoval som na jej obranu proti diablom, ale oni mi odporovali, stojac na svojom práve, že táto duša sa im dobrovoľne poddala a stále im podvoľuje. Moc božskej spravodlivosti so mnou nespolupracovala, ako som si prial, keď som sa snažil splniť Tvoju vôľu a nemôžem Ti, ó Pani, tak podať potešujúce výsledky, aké očakávaš." Milujúca Matka bola touto odpoveďou veľmi zarmútená a znepokojená, ale ako Matka lásky, poznania a svätej nádeje, nechcela sa vzdať v tom, čo pre nás všetkých zaslúžila a čomu nás učí. Uchýlila sa opäť do svojej izbietky a znovu sa modlila za spásu tej zblúdilej duše. Padla opäť tvárou na zem a prosila: "Môj Pane a Bože milosrdenstva, zhliadni na svojho biedneho zemského červíčka. Karhaj a trestaj ma, ale nedopusti, aby som videla tú dušu, ktorá bola poznačená ako jedna z prvého ovocia zásluh Tvojej krvi a teraz je zvedená pekelným hadom, stala sa korisťou jeho zloby a nenávisti proti Tvojim verným."
165. Blahoslavená Panna Mária pretrvávala nejaký čas na tejto prosbe, ale nedostávala od Pána žiadnu odpoveď a to preto, aby neprekonateľnú lásku svojho srdca k blížnym potvrdila skutkom. Najmúdrejšia Panna si spomenula na to, čo sa prihodilo prorokovi Elizeovi /4 Král. 4,34/, ktorý márne poslal svojho služobníka Gieziho so svojou palicou, aby jej vzkriesil chlapca a poznal, že iba on sám svojim dotykom a položením sa na jeho telo môže ho navrátiť k životu. Ani anjel, ani apoštol nemali dosť moc vzkriesiť z hriechu a z diabolskej strnulosti onú nešťastnú devu, preto veľká Pani sa rozhodla, že pôjde a osobne ju uzdraví. Toto rozhodnutie odporúčala pri modlitbe Pánovi a napriek tomu, že nedostala žiadnu odpoveď, pokladala ten skutok samotný za dostatočnú záruku, aby k nemu prikročila. Preto vstala, opustila svoju izbietku a išla so svätým Jánom do obydlia chorej ženy, ktoré bolo dosť ďaleko od večeradla. Avšak hneď pri prvých krokoch na rozkaz Pána pristúpili k Nej anjeli a niesli Ju až na miesto. Pretože Boh Jej nezjavil svoj úmysel, pýtala sa anjelov, prečo tak robia a oni odpovedali: "Nie je žiadna príčina, prečo by sme Ťa mali nechať ísť po meste, keď Ťa môžeme celkom ľahko niesť." Ihneď Ju posadili na trón z jasného oblaku, na ktorom Ju niesli a postavili v izbe chorej. Umierajúca deva, pretože bola chudobná a teraz neschopná hovoriť, bola od všetkých opustená, iba diabli ju obklopovali a čakali, aby uchvátili jej dušu.
166. Avšak akonáhle sa v izbe objavila Kráľovná anjelov, všetci zlí duchovia bleskurýchle zmizli a padajúc jeden cez druhého zmätene unikali. Mocná Kráľovná im prikázala, aby išli do pekla a ostali tam, kým im nedovolí vyjsť a diabli boli prinútení tak urobiť, lebo nemali ani najmenšiu silu, aby Jej odporovali. Preláskavá Matka potom pristúpila k lôžku chorej ženy, vzala ju za ruku, oslovila ju jej menom a hovorila jej nežné slová života. Ihneď sa s devou stala úplná zmena, začala volnejšie dýchať, nadobudla jasné vedomie a povedala nebeskej Matke: "Pani moja, prišla ku mne žena, ktorá mi nahovorila, že učeníci Ježišovi ma klamali a že urobím najlepšie, keď sa od nich aj od Teba ihneď odlúčim. Ináč vraj, ak nepôjdem po jej ceste života, upadnem do veľkého nebezpečenstva." Kráľovná anjelov jej odpovedala: "Dcéra moja, tá, ktorú si považovala za ženu, bol tvoj nepriateľ diabol. Ja prichádzam v mene Najvyššieho, aby som ti dala život večný. Navráť sa teda k pravej viere, ktorú si prijala, uznaj Ho s celým srdcom za svojho Boha a Vykupiteľa, ktorý pre tvoju a

celého sveta spásu zomrel na kríži. Klaňaj sa Mu, vzývaj Ho a pros za odpustenie svojich hriechov."
167. "To všetko som predtým verila," odpovedala chorá, "ale tí, ktorí ma prehovárali, mi povedali, že to je veľmi zlé a že ma budú trestať, ak to budem vyznávať." Nebeská Učiteľka jej povedala: "Priateľka moja, neboj sa tejto klamnej hrozby, ale pamätaj, že sa naozaj máš báť iba trestov a bolestí pekelných, do ktorých ťa diabli chceli priviesť. Teraz si blízko smrti a môžeš použiť liek, ktorý ti ponúkam, ak mi veríš a tým sa zbavíš večného ohňa, ktorý ťa čaká v dôsledku tvoje chyby." Týmto napomenutím a milosťami, ktoré najsvätejšia Mária tejto úbohej žene dosiahla, bola taká pohnutá, že prelievala hojné slzy ľútosti a prosila blahoslavenú Paniu, aby jej aj naďalej bola nápomocná v tomto nebezpečenstve a prehlasovala, že je ochotná vo všetkom ju poslúchnuť. Milujúca Matka ju potom pohla, aby otvorene vyznala vieru v Ježiša Krista a vzbudila ľútosť ako prípravu na spoveď a zároveň poslala pre apoštolov, aby jej niektorý udelil sväté sviatosti. Chorá deva potom opakujúc úkony ľútosti a lásky a vzývajúc Ježiša a Máriu, ktorá ju k tomu viedla, šťastne zomrela v náručí svojej Ochrankyne. Blahoslavená Panna Mária strávila u tejto devy dve hodiny, aby zabránila diablom v nových útokoch proti nej. Jej pomoc bola taká účinná, že túto mladú ženu nielen priviedla späť na cestu večného života, ale ochránila ju aj pred všetkými trestami. Poslala jej dušu priamo do neba, sprevádzali ju niektorí z dvanástich anjelov, ktorí mali na prsiach odznaky vykúpenia a v rukách palmy a koruny a slúžili ako zvláštni strážcovia pre ctiteľov slávnej Kráľovnej. O týchto anjeloch som písala už predtým pri jednej príležitosti a preto nie je potrebné znovu ich popisovať. Pripomínam iba, že nebeská Kráľovná si ich zvolila na rôzne služby pre ľudí, aby im pomáhali podľa toho, aké mali milosti a cnosti.
168. Po zachránení onej duše, ostatní anjeli zase na tom istom oblaku zaniesli Kráľovnú späť do Jej izbietky. Tam hneď pokorne padla tvárou na zem, klaňala sa Pánovi a vzdávala Mu vďaky za vytrhnutie tejto duše z papule pekelného draka. Zložila na to hymnu chvály k Jeho cti. Tento zázrak bol vykonaný múdrosťou Božou, aby anjeli, svätí v nebi, apoštoli a tiež diabli poznali neodolateľnú moc Panny Márie a že Ona je Paňou všetkého, takže ani všetci dohromady sa Jej v moci nevyrovnajú, že nikdy a nič nebude odoprené Jej prosbám, ktoré prednesie za tých, ktorí Ju milujú, slúžia Jej a utiekajú sa pod Jej ochranu. Tá šťastná deva, pretože milovala nebeskú Paniu, dosiahla Jej prostredníctvom spasenie, avšak diabli skľúčení a zmätení boli ponechaní v zúfalstve nad tým, že sú vždy premožení mocou najsvätejšej Márie, keď ju použije v prospech svojich chránencov. Aj iné poučenia môžeme čerpať z tohoto príkladu, čo však ponechávam na múdre uváženie veriacich.
169. Toto požehnanie však nedostali iní dvaja obrátenci, ktorí si nezaslúžili mocní príhovor blahoslavenej Panny. Pretože ich prípad môže slúžiť ako poučenie aj ako výstraha, ako osud Ananiáša a Zafíry proti Luciferovej úskočnosti pri pokušeniach a pri snahe o záhubu duší, preto ho tiež tu uvádzam, nakoľko mi to bolo zjavené. Kiež poučenie, ktoré z toho plynie, vštepí všetkým bázeň pred spravodlivými súdmi Najvyššieho /Ž 118,120/. Po zázraku práve opísanom bolo dovolené diablovi aj všetkým jeho stúpencom, aby sa vrátili opäť na svet, aby skúšali vytrvalosť veriacich, lebo tak musia spravodliví a predurčení získať svoju korunu. Satan prišiel naplnený ešte väčším hnevom a začal hľadať vstup do sŕdc veriacich, skúmal zlé náklonnosti každého z nich, ako to robí aj teraz. Skúsenosť mu dodávala nádej, lebo vedel, že dietky Adama obyčajne sa riadia viac svojimi náklonnosťami a vášňami, než rozumom a cnosťou. Veľké množstvo nemôže byť dokonalé vo všetkých svojich zložkách a ako Cirkev vzrastala v počte, tak tiež začínala u niektorých chladnúť láska a tým sa naskytovalo Satanovi tiež väčšie pole na zasievanie kúkoľa. Svätý Ján našiel medzi veriacimi dvoch, ktorých ovládali zlé náklonnosti a zvyky už pred ich obrátením, ktorí vyhľadávali styk s niektorými židovskými kniežatami v nádeji na hmotný zisk a svetskú česť. Boli nakazení týmito žiadosťami, ktoré sú vždy koreňom všetkého zla, priatelili sa s mocnými a pochlebovali im, aby získali ich priazeň.
170. V dôsledku tých stykov diabol ich pokladal za slabých vo viere a v cnosti. Myslel si, že by ich mohol od viery odvrátiť a skaziť plyvom židovských kňazov, na ktorých títo ľudia spoliehali. Pekelný had jednal podľa svojho plánu a vnukal rôznymi spôsobmi tým kňazom, aby oných dvoch obrátencov hanili a zastrašovali za to, že prijali Kristovu vieru a krst. Kňazi vyhoveli našepkávaniu Satana a s veľkou okázalosťou, autoritou a prísnosťou im vyhrážali. Pretože hnev vplyvných a mocných osôb obyčajne zastraší slabých poddaných, akými náhodou boli aj tí dvaja vo svojej

náklonnosti pre svoje záujmy, vo svojej slabosti klesli tak ďaleko, že odpadli od viery v Krista, len aby na seba neuvalili nepriazeň tých vplyvných Židov. K tomu sa ešte kojili klamnou nádejou, že budú chránení mocnými kňazmi a preto sa čoskoro odlúčili od zhromaždenia veriacich, prestali prichádzať na kázne a iné sväté cvičenia obrátencov, čím zrejme ukázali svoj zradný odpad.
171. Apoštoli sa veľmi zarmucovali nad skazou týchto obrátencov aj pre pohoršenie, ktoré taký zlý príklad spôsobí už v začiatkoch novej Cirkvi. Radili sa medzi sebou, či by na to mali upozorniť blahoslavenú Pannu Máriu, ale váhali z obavy, aby Jej s tým nespôsobili zármutok a bolesť. Svätý Ján im povedal, že slávna Pani vie o všetkých záležitostiach a udalostiach, ktoré sa dejú v Cirkvi a že preto ani tento prípad zaiste neunikol Jej nanajvýš bdelej pozornosti a láske. Po tejto porade išli k Nej všetci, aby Jej oznámili, čo o tých dvoch odpadlíkoch vedeli, ktorých už napomínali a snažili sa priviesť späť k viere. Milujúca múdra Matka nevidela žiadnu príčinu, aby skrývala svoj zármutok nad hroziacou stratou duší, ktoré boli už prijaté do Cirkvi. Bolo tiež potrebné, aby apoštoli poznali zo zármutku slávnej Panej, ako si majú vážiť dietky Cirkvi a s akou horlivosťou sa majú starať o ich zotrvanie vo viere a aby ich priviedli k životu večnému. Naša Kráľovná sa hneď uchýlila do svojej komôrky a ako obyčajne, padla tvárou na zem a vysielala za tých dvoch odpadlíkov najvrúcnejšie prosby, prelievajúc pritom hojné krvavé slzy.
172. Pán, aby trochu zmiernil Jej žiaľ, dal Jej poznať svoje tajné rozhodnutie a povedal Jej: "Nevesta moja, vyvolená zo všetkých tvorov, prajem si, aby si poznala moje spravodlivé rozhodnutie týkajúce sa tých dvoch duší, za ktoré sa modlíš, aj všetkých, ktorí sa stanú členmi Cirkvi. Títo dvaja, ktorí odpadli od pravej viery, mohli by spôsobiť viac zla než dobra medzi veriacimi, pretože majú veľmi zlé zvyky a stali sa vo svojich zlých náklonnostiach veľmi zatvrdliví. Vo svojej nekonečnej vedomosti vidím vopred, že budú zatratení a že bude lepšie, keď sa oddelia od zhromaždenia veriacich a odrežú od Mystického tela Cirkvi. Tak sa im zabráni, aby svojou skazenosťou nenakazili iných. Je to už potrebné, moja milovaná, aby v súhlase s mojou najvyššou Prozreteľnosťou pripájali sa k Cirkvi predurčení a predvidení, z ktorých niektorí svojimi hriechmi si spôsobia zatratenie a iní s pomocou mojej milosti a svojich dobrých skutkov dosiahnu spasenie. Moje učenie a evanjelium budú tie siete, ktoré zhromažďujú všetky druhy rýb, dobré i zlé, múdre aj pošetilé a nepriateľ bude zasievať svoj kúkoľ medzi čisté zrno pravdy /Mt 13,28/, aby spravodliví ešte viac sa ospravedlnili a nečistí, ak si to vo svojej zlobe vyvolia, ešte viac sa znečistili.
173. Takú odpoveď dal Pán blahoslavenej Panej Márii na Jej prosby. Pritom v Nej obnovil podieľanie sa na Jeho vedomostiach, aby mohla rozšíriť svoje skľúčené srdce, keď bude pozorovať spravodlivosť Najvyššieho v zatratení tých, ktorí sa stali nehodní Jeho priateľstva a slávy. Pretože však nebeská Matka jediná vo svojej vynikajúcej múdrosti, poznaní a láske poznala rozmer svätyne, tak tiež Ona jediná zo všetkých tvorov cenila a plne poznávala, čo to znamená, keď niekto stratí na veky Boha a je odsúdený k večným mukám v spoločnosti diablov, a preto tiež Jej zármutok bol k tomu primeraný. Vieme, že anjeli a svätí v nebi, ktorí poznajú tajomstvá Božie, nemôžu cítiť zármutok a bolesť, pretože sa to neznáša s ich stavom blaženosti. Keby sa to zhodovalo s ich stavom, ich zármutok by bol úmerný k strate spôsobenej večným zatratením tých, ktorých milujú dokonalou láskou a túžia, aby spolu s nimi boli v nebeskej sláve.
174. Preto zármutok a bolesť nad stratou duší, ktorá bola svätým nemožná, blahoslavená Panna Mária cítila o toľko vo vyššom stupni, o koľko ich prevyšovala múdrosťou a láskou. Ona bola ešte v stave pútničky, v ktorom mohla tie bolesti cítiť a bola obdarená vedomosťami svätých, ktorými poznávala príčinu toho, pretože požívala nebeské nazeranie, videla podstatu Božiu, Jeho lásku a nekonečnú dobrotu a túžbu po spáse duší, ako aj zármutok, aký by mal nad zatratením duší, keby Mu to bolo možné. Poznala hroznú povahu zlých duchov, ich nenávisť voči ľuďom, hrôzy pekelných muk a večnú spoločnosť diablov a zatratených. Keď presvätá Mária videla, že tie dve duše a skoro nekonečný počet iných, ktorí budú žiť v Cirkvi, spôsobí si večné zatratenie, aký zármutok, aká bolesť a aký súcit malo Jej láskavé a milujúce srdce pre tieto a mnohé iné zlá, ktoré nemôžem popísať. Často nariekala nad týmto nešťastím a volala: "Či je to možné, že by sa niektorá duša svojou vlastnou slobodnou vôľou zbavila večného pohľadu na Tvár Božiu a vyvolila si pozerať radšej na tak mnohých diablov v pekle?"
175. Tajomstvo zatratenia týchto prvých odpadlíkov ponechala najmúdrejšia Kráľovná pre seba a

neoznámila ho apoštolom. Keď tak bola sama vo svojom zármutku, prišiel Ju navštíviť svätý Ján evanjelista, aby sa Jej spýtal, či si niečo praje, čím by Jej mohol poslúžiť. Zarazilo ho však, keď Ju našiel takú skľúčenú a zarmútenú a preto sa najprv spýtal, či môže s Ňou hovoriť a potom povedal: "Pani moja a Matka Pána môjho Ježiša Krista, od toho času, keď náš Majster zomrel, ešte nikdy som nepozoroval na Tvojej tvári taký žiaľ a zármutok ako teraz, keď Tvoja Tvár i Tvoje oči sú plné krvavých sĺz. Oznám mi, ak je to možné, príčinu Tvojho bôľu a či by som Ti mohol uľaviť hoci aj za cenu svojho života." Blahoslavená Panna Mária odpovedala: "Syn môj, plač aj ty pre tú istú príčinu." Svätý Ján sa domnieval, že spomienka na umučenie Pána obnovila u milujúcej Matky tento horký žiaľ, a preto povedal: "Pani moja, pretože Tvoj Syn a náš Vykupiteľ teraz slávne a víťazne sedí po pravici večného Otca v nebesiach, mohla by si zmierniť svoje slzy. Hoci by nebolo spravodlivé, aby sme zabúdali na to, čo vytrpel pre ľudí, je predsa tiež správne, aby sme sa tiež radovali z požehnania, ktoré sme Jeho umučením a smrťou získali."
176. Najsvätejšia Matka odpovedala: "Je tiež spravodlivé, že plačem, keď vidím, ako aj po Jeho smrti niektorí sa snažia znovu Ho ukrižovať svojimi hriechmi a svojim odpadlíctvom a zneužívaním ovocia Jeho najdrahšej krvi, lebo viem, že vo svojej prevrúcnej láske k ľuďom trpel za spásu každého zvlášť, čo trpel za všetkých spoločne. Vidím, že tá nekonečná láska je tak málo splácaná a je stratených tak mnoho duší, ktoré by Ho mali poznať, a preto nemôžem potlačiť svoj zármutok ani ďalej žiť, ak Pán sám ma pri živote nezachová. Ó, dietky Adama, stvorené podľa obrazu môjho Syna a Pána, na čo myslíte? Kde je vaša súdnosť a čím sa ospravedlníte za to, že uvaľujete na seba také nešťastie, akým je strata Boha na veky?" Svätý Ján Jej povedal: "Matka a Pani moja, keď Tvoj žiaľ spôsobili tí dvaja odpadlíci, musíš pamätať, že medzi tak mnohými musia byť aj neverní služobníci. Veď aj medzi nami apoštolmi sa našiel Judáš, učeník, ktorý bol v škole nášho Vykupiteľa a Učiteľa. "Ó, Ján," odpovedala Kráľovná nebies, "keby si Boh prial zatratenie niektorých duší, bola by som v stave mierniť svoj zármutok, ale hoci dopúšťa zatratenie zlých, pretože oni sami ho hľadajú, to vôbec nie je vôľa božskej dobrotivosti. Boh si praje, aby všetci dosiahli spasenie a bolo by to možné, keby tomu ľudia svojou slobodnou vôľou neodporovali. To, že všetci nemali byť predurčení a nemali všetci získať ovocie krvi, ktorú za nich vylial, stálo môjho Syna krvavý pot. A keby sa aj teraz mohol zarmucovať pre dušu, ktorá sa vrhá do večnej záhuby, zaiste by sa ešte viac zarmucoval, než keby za ňu musel znovu trpieť. Preto ja, pretože mi je táto pravda známa a doteraz žijem v tele, právom cítim to, čo by si môj Syn prial cítiť, keby to bolo možné." Týmito a podobnými slovami Matky milosrdenstva bol svätý Ján pohnutý k plaču a náreku, ktorý po dlhšiu dobu prežíval spolu s najblahoslavenejšou Pannou Máriou.

Poučenie, ktoré mi udelila blahoslavená Mária, Kráľovná neba.

177. Dcéra moja, pretože si v tejto kapitole poznala najmä neporovnateľný a horký zármutok, s akým som oplakávala záhubu duší, musíš sa tiež sama naučiť, čo musíš robiť pre spásu tvojej aj iných, aby si ma nasledovala v dokonalosti, akú od teba žiadam. Žiadne trápenie, ani samotnú smrť by som nebola odmietla, keby to bolo potrebné pre záchranu ktoréhokoľvek zatrateného a pre ich záchranu považovala by som všetko utrpenie za sladkú úľavu pre svoju prevrúcnu lásku. Preto keď nezomrieš v dôsledku takej žalosti, nie si oslobodená aspoň od ochoty trpieť pre tento účel všetko, čo ti Pán zosiela alebo od modlitby a snahy urobiť všetko, čo je v tvojej moci, aby si zabránila akémukoľvek hriechu u svojich blížnych. A keď nemôžeš hneď úplne dosiahnuť svoj cieľ alebo ak nevieš, či ťa Pán vypočul, nestrácaj dôveru, ale oživ ju a zotrvaj vo svojom úsilí, lebo taká snaha vždy sa Mu páči, pretože On si praje spásu všetkých vykúpených viac než ty. Keby však napriek tomu tvoje modlitby neboli vypočuté, použi prostriedky, aké múdrosť a láska vyžaduje a modli sa znovu. Pán sa dá vždy získať takou láskou k blížnemu a láskou, ktorá sa snaží zabrániť hriechu. Boh nechce smrť hriešnika /Ezech. 33,11/ a ako si napísala, nikdy nevynáša vopred konečný rozsudok zatratenia nad svojimi tvormi, ale snaží sa zachrániť ich všetkých, kým oni sami dobrovoľne nehľadajú svoju záhubu. Hoci to dopúšťa vo svojej spravodlivosti, ktorá je nerozlučná od slobodnej vôle človeka, je to predsa proti Jeho prianiu. Neobmedzuj sa v týchto prosbách a pros, aby sa tiež v tom, čo sa týka časných vecí, vo všetkom stala Jeho vôľa.
178. Ak si praje, aby si pracovala s takou horlivou láskou o spásu svojich blížnych, uvažuj, čo

môžeš robiť, aby si zachránila seba a ako musíš ceniť svoju vlastnú dušu, za ktorú bola zaplatená nesmierna cena. Keď pokušenie a vášne ťa zvádzajú k nejakému hriechu, hoci sebamenšiemu, tu ako tvoja Matka ti radím, aby si si spomenula na môj zármutok a slzy, ktoré som prelievala pri poznaní ľudských hriechov s túžbou, aby som im zabránila. Ty mi nerob podobný bôľ, moja najdrahšia, lebo aj keď som teraz neschopná cítiť takú bolesť, predsa by si ma pripravila o mimoriadnu radosť, ktorú mám z toho, keď vidím teba, ktorej som zvolila byť Matkou a Učiteľkou, obdarenú skutočnou dokonalosťou, ktorej si sa naučila v mojej škole. Keby si bola v tom neverná, zmarila by si moju veľkú túžbu, aby som ťa videla príjemnú môjmu Synovi a že plníš vo všetkom Jeho svätú vôľu. Pomocou vliateho svetla, ktoré dostávaš, uvažuj, aké veľké by boli akékoľvek chyby, keby si sa ich dopustila po obdržaní takých milostí, za ktoré si zaviazaná vďačnosťou Pánovi aj mne. Nebezpečenstva a pokušenia ti nebudú chýbať kým len budeš žiť, ale pri všetkých pamätaj na moje poučenia, na môj zármutok a slzy a najmä na všetko, čo si dlžná môjmu božskému Synovi, ktorý je k tebe taký štedrý pri udeľovaní ovocia svojej krvi, aby v tebe vzbudil vďačnú ozvenu.

Kapitola 11.

O múdrosti Panny Márie pri vedení nových veriacich, Jej jednanie so Štefanom behom jeho života a pri jeho smrti a o iných udalostiach.

179. Úrad Matky a Učiteľky Cirkvi svätej, ktorý Pán zveril Panne Márii vyžadoval tiež vedomosti a osvietenia primerané týmto vysokým úradom, pretože mala poznať všetky údy tohoto mystického tela, ktoré riadila tak, aby mohla poskytovať poučenie a pomoc podľa poslania, okolností a potreby každého. Toto požehnanie naša Kráľovná obdržala v hojnej miere, ako v múdrosti tak aj vo vedomostiach, ako možno jasne poznať zo všetkého, čo o nej píšem. Poznala všetkých veriacich, ktorí sa pripojili k Cirkvi, mala náležité poznanie o ich prirodzených náklonnostiach, na akom stupni cnosti a milosti sa nachádzajú, o zásluhách ich skutkov, aj o ich počiatku a konci. Nebolo nič, o čom by nevedela, čo sa týkalo Cirkvi, s výnimkou, keď niekedy Pán pred Ňou ukryl niektorú záležitosť, o ktorej sa však nakoniec tiež dozvedela. Jej vedomosti neboli neplodné alebo neužitočné, ale boli predchnuté láskou Jej božského Syna ku všetkým, ktorých videla a poznala. Pretože poznala tiež sväté riadenie božskej Prozreteľnosti, používala všetku svoju múdrosť podľa miery a váhy svojej vnútornej lásky a nedávala žiadnemu viac alebo menej, než čo každému patrilo podľa jeho zásluh a určenia. A práve v tom my, Adamove dietky robíme chybu, aj keď myslíme, že sme konali podľa najprísnejšej spravodlivosti.
180. Avšak Matka krásnej lásky a vedomostí neprevracala poriadok spravodlivosti pri rozdávaní a nejednala pritom podľa svojich náklonností. Rozdávala ich vo svetle Baránka, ktorý Ju osvecoval a riadil a obdarovala svojou srdečnou láskou každého primerane podľa jeho zásluh. Predsa však jednala ako vrúcna milujúca Matka, k nikomu nebola skúpa, na nikoho nezabudla. Avšak vo vonkajších prejavoch tejto lásky sa riadila podľa iného pravidla najvyššej múdrosti, vyhýbajúc sa opatrne zvláštnej príchylnosti vo svojom styku s inými, aby nedala nikomu ani najmenšiu príčinu k závisti a zápoleniu, lebo tým, keď mnoho očí stále sleduje verejné jednanie, ľahko sa rozbíjajú spoločnosti i rodiny. Je to obyčajná prirodzená náklonnosť človeka, že rád vyhľadáva úctu a prednosti, najmä pred osobami vysoko postavenými a mocnými. Zriedka sa nájde človek, ktorý by si nenamýšľal, že má rovnaké zásluhy ako iný a že si zaslúži rovnakú, ak nie väčšiu priazeň. Také zápolenie býva aj medzi tými, ktorí zastávajú najvyššie miesto alebo dosiahli vysoké cnosti, čo vidíme aj v zbore apoštolov, kde kvôli nejakému vyznamenaniu, preukázanému jednému, nastala otázka, kto je najväčší v kráľovstve nebeskom a bola predložená Pánovi /Mt 18,1/.
181. Slávna Kráľovná, aby predišla takému zožieraniu srdc, snažila sa čo najstarostlivejšie byť na verejnosti nestranná a rovnako priaznivá pre všetkých členov Cirkvi. Také jednanie nielen že bolo dôstojné pre takú Majsterku, ale aj nanajvýš nutné v začiatkoch a v riadení Cirkvi, pretože zásady, na ktorých sa zakladalo Jej jednanie, mali byť pevným, smerodajným vodidlom pre prelátov a budúce riadenie Cirkvi. Okrem toho v tých šťastných začiatkoch všetci apoštoli i učeníci a iní

veriaci vynikali konaním zázrakov a božskými darmi, kdežto v neskorších dobách sa mali mnohí vyznamenávať posvätnými vedami a učenosťou. Bolo potrebné učiť všetkých, že ako pre väčšie dary, tak ani pre menšie nikto sa nemá v márnej domýšľavosti vyvyšovať alebo preto, že ho obdaril vyššími milosťami Boh alebo Jeho najsvätejšia Matka, najmä pokiaľ sa to týka vonkajších znakov. Spravodlivý nech je spokojný s tým, že ho Pán miluje a vyznamenáva svojím priateľstvom. Kto s tým nie je spokojný, tomu vonkajšia česť a vážnosť nič neprospeje.
182. Avšak veľká Kráľovná kvôli takému obmedzovaniu neprestávala preukazovať apoštolom úctu, o ktorej vedela, že im patrí pre ich vysokú dôstojnosť alebo úrad apoštolov a tiež učeníkov a ostatných veriacich ctila. Lebo ako učila umiernenosti v úcte, akú má jeden druhému dobrovoľne a slobodne preukazovať, tak bola tiež vzorom vo všetkom, čo vyžaduje povinnosť jedného k druhému. Naša obdivuhodná Kráľovná bola opatrná a múdra vo všetkom svojom obcovaní, takže ani jediný z veriacich nikdy od Nej neodchádzal znepokojený, ani Jej nemohol nik a zo žiadneho dôvodu, hoci len zdanlivého, odpierať úctu a vážnosť. Všetci Ju milovali a velebili a boli plní útechy a vďačnosti za Jej milujúcu materinskú láskavosť. Nikdy žiaden o Nej nepochyboval, že by ho v jeho potrebách opustila, alebo mu odoprela útechu. Nik nebadal, že by u Nej bol v menšej vážnosti, alebo menej vyznamenávaný alebo o niečo viac milovaný než iní, ani nedala nikomu príčinu aby Ju v tom ohľade porovnával, že jedného miluje a vyznamenáva viac, druhého menej. Nikdy si nepriala na svoju vlastnú zodpovednosť ustanovovať niekoho k nejakej dôstojnosti alebo do nejakého úradu, pri ktorom bolo treba medzi veriacimi obcovať. Ani v tom ohľade nechcela používať svoj vplyv v prospech niekoho. Všetky také ustanovovania ponechávala úplne dobrozdaniu apoštolov a spoliehala iba na svoje skryté modlitby, ktoré vysielala za ich správne vedenie.
183. Pre zaujatie tohoto múdreho postoja vo svojom jednaní viedla Ju tiež Jej najhlbšia pokora. V tej bola vzorom pre všetkých, pretože všetci vedeli, že je Matkou múdrosti, ktorá poznala všetky veci a nemohla sa vo svojom jednaní mýliť. Jej prianie bolo zanechať tento žiariaci príklad v Cirkvi, aby sa nik nespoliehal na svoje vedomosti, múdrosť a cnosti, najmä v dôležitých veciach, ale aby všetci poznali, že správne nazeranie je podmienené pokorou a dobrou radou a že vo všetkých záležitostiach, o ktorých nemá rozhodovať iba súkromný súd, je taký súkromný súd namyslenosťou. Brala tiež do úvahy, že prihovárať sa za niekoho a nadržiavať niekomu v časných veciach, má tvárnosť povýšenosti a ešte viac to vystavuje človeka, aby túžil po prejave vďaky od tých, ktorým tak pomáhal. Všetky podobné nezrovnalosti a chyby v konaní cností boli vzdialené od najvyššej svätosti našej nebeskej Kráľovnej, a preto nás naučila svojím živým príkladom, pravidlám, ako sa máme chovať navonok, ktoré vylučujú ako stratu zásluh, tak aj prekážky k dosiahnutiu najvyššej dokonalosti. Tak vo svojej skromnosti nikdy neodoprela dať radu apoštolom, keď tak často používali Jej vedenie pri vykonávaní svojho úradu a pri svojich podujatiach a rovnako sa chovala aj k učeníkom a veriacim Cirkvi, pretože sama sa riadila vo všetkom plnosťou múdrosti a lásky.
184. Medzi svätými, ktorí mali to zvláštne šťastie zaslúžiť si väčšiu lásky Kráľovnej nebies, bol jeden menom Štefan, ktorý patril medzi sedemdesiatich dvoch učeníkov, na ktorého hneď od začiatku jeho nasledovania Krista, nášho Spasiteľa, pozerala so zvláštnou láskou, ktorého vo svojej mienke stavala na prvé miesto medzi poprednými. Čoskoro poznala, že tohoto svätca vyvolil Pán života za obhajcu svojej cti a svojho svätého mena, a že za Neho položí svoj život. Okrem toho mal tento statočný svätec príjemnú a miernu povahu a pôsobením milosti stal sa ešte láskavejší a ochotnejší ku všetkej svätosti. Taká povaha a spôsobilosť ho robili najnežnejšej Matke veľmi milým a kedykoľvek našla niekoho prirodzene pokojnej a miernej povahy, hovorievala, že sa podobá Jej božskému Synovi. Pre tú príčinu a tiež pre mnohé hrdinské cnosti, nebeská Matka milovala Štefana nežnou láskou a dosiahla pre neho mnoho požehnaní a ďakovala Pánovi za to, že ho stvoril, povolal a vyvolil za prvého zo všetkých mučeníkov. Vzhľadom na to, že sa mal stať mučeníkom, ako Jej to jej božský Syn zjavil, bolo Jej srdce naplnené ešte väčšou láskou k tomuto veľkému svätcovi.
185. Tento požehnaný svätec s najvernejšou starostlivosťou a s najhlbšou úctou spolupôsobil s milosťami a dobrodeniami, ktoré dostával od Krista Pána a Jeho nebeskej Matky, lebo nebol iba pokojný, ale aj pokorný srdcom a všetci, ktorí sú tak založení v pravde, sú vďační za všetko

dobrodenie, aj keď nie je také veľké, ako to, ktoré dostal svätý Štefan. Tento svätec mal tú najväčšiu mienku o Matke milosrdenstva a vo svojej najvyššej a horlivej oddanosti k Nej stále vyhľadával Jej pomoc. Žiadal Ju o vysvetlenie mnohých záhadných vecí, lebo bol veľmi múdry, plný Ducha Svätého a viery, ako o ňom hovorí svätý Lukáš. Naša slávna Pani vysvetlila mu všetky otázky, povzbudzovala a pobádala ho, aby horlivo pracoval pre česť a slávu Krista. Presvätá Mária, aby ho ešte viac utvrdila v jeho pevnej viere, upozornila ho, že ho čaká mučenícka smrť a povedala mu: "Štefan, ty budeš prvorodeným z mučeníkov, počatý príkladom smrti môjho božského Syna a Pána. Ty budeš nasledovať Jeho šľapaje, ako zvlášť vyznamenaný učeník svojho Majstra a ako udatný vojak svojho Kapitána a v čele armády mučeníkov ponesieš Jeho prápor kríža. Preto je potrebné, aby si sa vyzbrojil statočnosťou pod štítom viery a buď presvedčený, že sila Najvyššieho bude v tom boji s tebou.
186. Toto upozornenie Kráľovnej anjelov roznietilo srdce svätého Štefana túžbou po mučeníctve. Ako je uvedené v Skutkoch apoštolských Štefan bol naplnený milosťou a silou a konal v Jeruzaleme veľké zázraky. Okrem apoštolov svätého Petra a svätého Jána iba on jediný sa odvážil hádať so Židmi. Jeho múdrosti a duchu nemohli odporovať, pretože k nim hovoril s nebojácnym srdcom, vyvracal ich učenie a častejšie a zmužilejšie než ostatní učeníci ich obviňoval, že umučili Krista /Sk 6,9/. Štefan to všetko konal s horúcou túžbou po dosiahnutí mučeníctva, o ktorom ho veľká Pani uisťovala. Ako by sa obával, že by niekto iný mohol tú korunu získať skôr než on, ponúkol sa pred inými konať hádku s rabínmi a učiteľmi zákona Mojžišovho z veľkej túžby, aby mohol hájiť česť Krista, za ktorého, ako vedel, položí svoj život. Pekelný drak, ktorý bedlivo sledoval ušľachtilé snahy svätého Štefana, obrátil na neho svoju zlovestnú pozornosť a snažil sa zabrániť, aby dosiahol verejné mučeníctvo za vieru v Krista. V snahe zničiť ho, popudil najzatvrdlivejších a viere najviac zdorujúcich Židov, aby Štefana usmrtili tajne. Lucifera trápili cnosti a srdnatosť svätého Štefana, a preto sa obával, že vykoná veľké veci ak bude ďalej žiť alebo aj smrťou, keby ju podstúpil na potvrdenie viery a učenia svojho Majstra. Pretože Židia tohoto učeníka nenávideli, diabol ich ľahko naviedol, aby sa ho zbavili tajne.
187. Často sa o to pokúšali za tú krátku dobu, ktorá uplynula od príchodu Ducha Svätého do jeho mučeníckej smrti, ale veľká Pani sveta, ktorá vedela o klamlivých a zlomyseľných snahách, chránila svätca proti všetkým útokom, kým nenastal vhodný čas, kedy mal byť ukameňovaný. Slávna Kráľovná trikrát poslala jedného zo svojich anjelov, aby ho vyviedla z domu, kde jeho nepriatelia boli pripravení ho zahrdúsiť. Svätý anjel pritom ostal pre nepriateľov neviditeľný, ale svätý Štefan ho videl, keď ho vyslobodil z ich rúk a odniesol ho do večeradla k jeho Kráľovnej. V iných prípadoch ho zase varovala prostredníctvom toho istého anjela, aby nechodil do istej ulice alebo domu, kde naňho číhali jeho nepriatelia. Inokedy ho opäť zdržala vo večeradle, pretože vedela, že nepriatelia sú skrytí pri ceste a pripravení usmrtiť ho. Títo nepriatelia obkľučovali nielen večeradlo, aby svätého Štefana zavraždili keď pôjde na noc do svojho obydlia, ale pokúšali sa o to isté tiež v iných domoch. Svätý Štefan, ako som sa predtým zmienila, vo svojej vrúcnej horlivosti náhlil sa na rôzne miesta, aby poskytol pomoc a útechu veriacim a nielen že sa pritom nebál tých smrteľných nebezpečenstiev, ale ešte ich hľadal a vítal. Pretože nevedel, ako dlho ho Pán nechá čakať na ten šťastný deň a keď videl, ako mnohokrát ho blahoslavená Matka vyslobodila z nebezpečenstva, často sa Jej sťažoval slovami: "Pani a Ochrankyňa moja, kedy príde ten deň, v ktorom zaplatím svojmu Bohu a Pánovi dlh môjho života tým, že ho obetujem pre česť a slávu Jeho svätého Mena?"
188. Nebeskej Matke poskytovali tieto láskyplné sťažnosti Jej služobníka Štefana nevýslovnú útechu a s materskou nežnosťou a láskou mu odpovedala: "Syn môj a najvernejší služobník Pána, čas ustanovený Jeho nekonečnou múdrosťou sa blíži a tvoje nádeje nebudú zmarené. Zatiaľ vykonaj zostávajúcu časť svojich povinností v Cirkvi svätej, aby si si zaistil svoju korunu. Ustavične ďakuj Pánovi za to, čo pre teba pripravil." Čistota a svätosť svätého Štefana boli vysoké a dokonalé, takže diabol sa k nemu mohol priblížiť iba na veľkú vzdialenosť. Kristus a Jeho blahoslavená Matka ho veľmi milovali. Apoštoli ho posvätili na diakona. Už skôr než bol umučený, jeho cnosti dosiahli hrdinský stupeň a zaslúžili mu to vyznamenanie, aby bol prvý po umučení Pána, ktorý obdrží palmu mučeníctva. Uvediem tu, čo mi bolo zdelené na vysvetlenie toho, čo svätý Lukáš napísal v šiestej

kapitole Skutkov apoštolských.
189. Medzi novo na vieru obrátenými v Jeruzaleme nastal spor. Gréci, ktorí bývali v Jeruzaleme, sťažovali si na Židov, že pri dennom rozdeľovaní boli ich vdovy zanedbávané /Sk 6,1/. Obidve sporné strany boli Židia, ale tí, ktorí sa narodili v Grécku nazývali sa Gréci a tí, ktorí sa narodili v Palestíne, boli nazývaní Hebreji. A na tomto rozlišovaní zakladala sa sťažnosť Grékov. Denným rozdeľovaním sa mieni rozdávanie almužien a darov veriacich, ako som to popísala v siedmej kapitole. Táto povinnosť bola zverená šiestim osvedčeným mužom podľa toho, ako to navrhla blahoslavená Panna Mária a schválili všetci veriaci. Ale počet veriacich vzrastal, a preto bolo potrebné ustanoviť tiež niektoré staršie vdovy, aby pri tom rozdeľovaní pomáhali a starali sa o potreby veriacich, najmä žien a chorých. Tieto vdovy mali rozdeľovať to, čo im tí šiesti almužníci zverili pre rozdanie. Všetky tieto vdovy boli rodom Hebrejky, a keď grécki Židia videli, že žiadna z ich vdovy nebola pripustená k tomu úradu, sťažovali si apoštolom na tento nedostatok dôvery k ich vdovám.
190. Apoštoli, aby tento spor urovnali, zvolali veriacich a prehovorili k nim takto: "Nie je správne, aby sme my zanechali slovo Božie a posluhovali pri stoloch. Preto, bratia, vyberte spomedzi seba sedem mužov dobrej povesti, plných Ducha Svätého a múdrosti, ktorých by sme mohli ustanoviť pre tie práce. My potom budeme venovať všetok čas modlitbám a prisluhovaniu slovom a títo muži môžu usporiadať vaše námietky a obtiaže týkajúce sa podporovaniu veriacich." /Sk 6,2/ Všetci schválili tento návrh a bez ohľadu na národnosť vyvolili sedem mužov, ako uvádza svätý Lukáš. Prvý a hlavný z nich bol svätý Štefan, ktorého viera a múdrosť bola všeobecne známa. Títo siedmi mužovia dozerali na tých šesť predtým ustanovených a na vdovy, medzi ktorými boli aj tie, ktoré sa narodili v Grécku, pretože títo mužovia hľadeli viac na cnosti než na národnosť. Najmä svätý Štefan svojou obdivuhodnou múdrosťou utíšil spor Grékov proti Hebrejom, takže aspoň v tých mesiacoch, kým žil, boli opäť všetci zjednotení, ako dietky Kristove v úprimnej láske bez straníckosti a rozlišovania osôb.
191. Svätý Štefan však pritom nezanedbával kázanie a obranu svätých právd proti neveriacim Židom. Židia, keď ho nemohli usmrtiť tajne ani prekonať jeho múdrosť vo verejných hádkach, obrátili svoju smrteľnú nenávisť na hľadanie falošných svedectiev proti nemu /Sk 6,8/. Obvinili ho z rúhania proti Bohu a Mojžišovi a že ustavične hovorí proti svätému Chrámu a zákonu a tvrdili, že ho počuli hovoriť, že ten Ježiš zničí toto miesto a zmení ustanovenia zákona Mojžišovho. Pretože svedkovia nahlas rozhlasovali svoje krivé svedectvá, ľud bol nimi pobúrený i prepadli svätého Štefana a priviedli ho do siene, kde boli zhromaždení kňazi ako sudcovia tých žalôb. Predsedajúci sudca pripustil najprv výpoveď svätého Štefana. Svätec použil tú príležitosť k nanajvýš múdremu dokázaniu, že Kristus je pravým Mesiášom, prisľubovaným Písmom svätým a v závere im vytýkal ich neveru a tvrdohlavosť srdca takými pádnymi slovami, že mu nemohli odpovedať a iba pukali hnevom, škrípali zubami a zapchávali si uši, aby nemuseli počuť jeho slová.
192. Kráľovná neba vedela o zajatí svätého Štefana, a preto ihneď, prv než zahájil svoju obhajobu, poslala k nemu jedného zo svojich anjelov, aby ho v Jej mene povzbudil. Svätý Štefan cez toho istého anjela odpovedal, že ide s radosťou vyznávať svojho Majstra a s neochvejným srdcom dá za Neho svoj život, ako po tom vždy túžil. Taktiež Ju prostredníctvom tohoto posla prosil, aby mu pomáhala a poslala svoje požehnanie, že jedine to ľutuje, že nemôže dostať Jej požehnanie teraz, keď podľa Jej priania má položiť svoj život. Tieto posledné slová sa veľmi dotkli srdca blahoslavenej Panny Márie a povzbudili Ju ešte k väčšej láske a úcte k nemu a priala si byť u neho osobne v tej hodine, keď Jej milovaný učeník mal položiť svoj život za česť a na obranu svojho Boha a Vykupiteľa. Ale váhala kvôli obtiažiam, ktoré by nastali, keby išla cez ulice Jeruzalema v dobe všeobecného vzrušenia, aj preto, že by musela hovoriť so svätým Štefanom na verejnosti.
193. Pokľakla k modlitbe a prosila o božskú pomoc pre svojho milovaného učeníka a predniesla Pánovi tiež svoju túžbu, aby mu bola nápomocná v tej poslednej hodine. Dobrota Najvyššieho, ktorá vždy bola naklonená Jeho Neveste Matke a ktorá chcela zvýšiť cenu smrti svojho verného učeníka a služobníka, poslala z neba množstvo anjelov, ktorí spolu s Jej anjelmi strážnymi mali svoju Kráľovnú doniesť na miesto, kde sa svätý Štefan nachádzal. A rozkaz Pána bol hneď vykonaný: anjeli Ju posadili na jasný obláčik a preniesli do súdnej siene, kde veľkňazi vyšetrovali

žaloby vznesené proti svätému Štefanovi. Prítomnosť Kráľovnej bola však skrytá pred všetkými, okrem svätého Štefana, ktorý Ju videl pred sebou, ako Ju anjeli držia vo vzduchu na oblaku v nebeskom lesku a sláve. Táto neobyčajná milosť roznietila novú lásku a vrúcnu horlivosť tohoto bojovníka za česť Božiu. Tiež tá radosť, že vidí presvätú Máriu a lesk slávy vznešenej Kráľovnej odrážali sa na tvári svätého Štefana, že sa ona leskla obdivuhodnou krásou a svetlom.
194. Židia pozorovali tento neobyčajný zjav, a preto počúvali jeho slová s veľkou pozornosťou, ako vysvitá zo šiestej kapitoly /v. 15/ Skutkov apoštolských. Tí, ktorí boli v súdnej sieni pozerali uprene na svätého Štefana a videli, že jeho tvár žiarila, ako tvár anjela a nepochybne ho v tej chvíli považovali za niečo viac, než človeka. Boh si neprial skrývať účinky prítomnosti veľkej Kráľovnej, aby zahanbenie neveriacich Židov bolo tým väčšie za to, že nechceli prijať pravdu ani keď im bola takým zázračným spôsobom hlásená. Židia nepoznali príčinu tej nadprirodzenej krásy svätého Štefana, pretože neboli hodní ju poznať, ani to nebola vhodná príležitosť ju poznať, a preto svätý Lukáš sa o nej nezmieňuje. Presvätá Mária povedala svätému Štefanovi slová života a podivuhodnej útechy. Udelila mu požehnanie sladkosti a prosila večného Otca, aby ho znovu naplnil Duchom Svätým. Všetko, o čo Kráľovná prosila, sa splnilo a svätý Štefan prejavil neprekonateľnú neohrozenosť a múdrosť pred židovskými kniežatami a dokazoval nezvratnými svedectvami všetkých starých Písiem, uvádzajúc krátko, čo je v nich písané od Abraháma až ku Kráľom a prorokom, čo všetko dokazovalo, že Kristus je naozaj ich Mesiáš a Spasiteľ.
195. Ku koncu tejto reči, na príhovor nebeskej Kráľovnej a ako za odmenu pre neprekonateľnú horlivosť svätého Štefana, otvorili sa nebesia a Spasiteľ sa mu zjavil stojaci po pravici Otca, pripravený prispieť mu v boji na pomoc. Svätý Štefan pozdvihol svoje oči a povedal: "Hľa, vidím nebesia otvorené a Syna človeka stojaceho na pravici Božej /Sk 7,55/. Ale zatvrdliví Židia prehlásili tieto slová za rúhanie a zapchali si uši, aby ich nepočuli. Pretože rúhači podľa zákona boli trestaní smrťou ukameňovaním, preto ho odsúdili na túto smrť. Potom sa na neho vrhli ako vlci a s veľkým náhlením a krikom ho vliekli von z mesta. V tej chvíli mu blahoslavená Matka udelila svoje požehnanie, prehovorila k nemu niekoľko povzbudzujúcich, láskyplných slov a ponechala ho pod ochranou svojich anjelov, ktorým prikazovala, aby zotrvali pri ňom až do smrti a potom priviedli jeho dušu k Najvyššiemu. Iba jeden z Jej anjelov strážnych a tí, ktorí prišli z neba, aby Ju doprevadili k svätému Štefanovi, vrátili sa teraz s Ňou do večeradla.
196. Zo svojho ústrania pomocou zvláštneho videnia slávna Pani videla všetko, čo sa udialo pri umučení svätého Štefana: ako ho viedli s veľkým náhlením a násilím z mesta, pričom vykrikovali, že je rúhač, ktorý si zaslúži smrť. Videla medzi nimi Šavla, ktorý bol horlivejší, než ostatní a strážil vrchné rúcha tých, ktorí ich odložili, aby mohli voľnejšie kameňovať svätého Štefana. Videla, ako na neho padajú kamene, z ktorých niektoré ostali väzieť vrazené v zakrvácanej hlave. Naša Kráľovná mala pri tomto krutom mučení veľký súcit s mučeníkom, ale ešte väčšiu radosť, keď videla, že svätý Štefan ich prijíma takým slávnym spôsobom. Najláskavejšia Matka zo svojej modlitebne stále ho sprevádzala svojimi modlitbami. Keď nepremožiteľný mučeník videl, že sa blíži koniec, modlil sa: "Pane, nepokladaj im to za hriech! /Sk 6,60/ V týchto modlitbách ho podporovala modlitbami blahoslavená Panna Mária, ktorá bola plná neuveriteľnej radosti, keď videla verného učeníka, ako verne nasleduje svojho Majstra, že sa modlí za svojich nepriateľov a prenasledovateľov a odporúča svojho ducha do rúk svojho Stvoriteľa a Vykupiteľa.
197. Pokrytý ranami, ktoré mu spôsobilo krupobitie kamenia, ktorým ho Židia zasypali, svätý Štefan zomrel, ale Židia sa ešte viac zatvrdli vo svojej nevere. Anjeli Kráľovnej nebies ihneď odniesli čistú dušu svätého Štefana k Bohu do neba, aby tam bola korunovaná večnou cťou a slávou. Náš Spasiteľ Ježiš Kristus ho prijal slovami svätého evanjelia: "Priateľu, postúp vyššie. Poď ku mne, služobník verný, lebo keď si bol po krátky čas verný v malých veciach, odmením ťa hojnosťou a vyznám ťa pred svojim Otcom, ako svojho verného služobníka a priateľa, ako si ty mňa vyznal pred ľuďmi." Všetci anjeli, patriarchovia, proroci a svätí boli v ten deň naplnení zvláštnou, mimoriadnou radosťou a vítali udatného, nepremožiteľného mučeníka, ako prvé ovocie umučenia Pána a ako vodcu všetkých tých, ktorí ho budú nasledovať v mučeníctve. Táto prešťastná duša bola postavená veľmi vysoko v sláve, blízko najsvätejšieho človečenstva nášho Spasiteľa Ježiša Krista. Najblahoslavenejšia Matka vo zvláštnom videní, ktoré obdržala, podieľala sa na tejto radosti a

chválila Najvyššieho novými hymnami a chválospevmi, ktoré zložila spolu s anjelmi. Tí anjeli, ktorí sprevádzali svätého Štefana do neba, po svojom návrate Jej poďakovali za to, že tomuto svätcovi zabezpečila večnú blaženosť.
198. Svätý Štefan zomrel asi deväť mesiacov po umučení a smrti nášho Vykupiteľa Ježiša Krista, dvadsiateho šiesteho decembra, teda v ten istý deň, keď Cirkev oslavuje jeho sviatok. V ten deň dovŕšil tridsiaty štvrtý rok svojho veku, čo s pridaním jedného dňa boli tiež tridsiate štvrté narodeniny nášho Spasiteľa. Svätý Štefan sa narodil o deň neskôr než Ježiš a dočkal sa iba o rok dlhšieho veku. Bolo mi jasne ukázané, že jeho narodenie i smrť sa udiali v rovnakom dni roku. Modlitby najsvätejšej Panny a svätého Štefana získali Šavlovi obrátenie, ako neskoršie uvidíme. Aby to obrátenie bolo čím slávnostnejšie, Pán dopustil, aby Šavol od toho dňa si vzal za úlohu prenasledovať a ničiť Cirkev Božiu, lebo sa začal vyznačovať nad iných Židov v prenasledovaní kresťanov, ktoré vzbĺklo hnevom Židov pri smrti svätého Štefana a ktoré Šavol zapaľoval. Učeníci vzali telo slávneho mučeníka a pochovali ho s veľkým zármutkom, pretože v ňom stratili takého múdreho a statočného obhajcu zákona milosti. Popísala som tento dej trocha obšírnejšie, pretože mi bola zjavená veľká svätosť tohoto prvého mučeníka a tiež preto, že bol takým udatným a veľmi váženým učeníkom najblahoslavenejšej Panny Márie.

Poučenie, ktoré mi dala veľká Kráľovná anjelov.

199. Dcéra moja, ak sú božské tajomstvá predložené a vysvetlené ľuďom, ktorí sú zvyknutí zaoberať sa iba pozemskými a zmyselnými vecami, zdajú sa im byť bezvýznamné, najmä ak ich duše nie sú obmyté od hriechov a očistené od temnoty vín. Ľudské schopnosti, ktoré okrem toho sú obmedzené, sú ešte zaťažené ich pozornosťou a náklonnosťou k tomu, čo je viditeľné a odvádza od pravdy, a pretože sú navyknuté na temnotu, svetlo ich oslepuje. Preto pozemskí a zvierací ľudia majú také prekrútené a nízke pojmy o obdivuhodných dielach Najvyššieho /1 Kor 2, 14/ a tiež o tom, čo ja pre nich každý deň robím. Zašľapávajú klenoty a nerozoznávajú chlieb dietok od podradného krmiva pre nerozumné zvieratá. Všetko, čo je nebeské a božské zdá sa im nechutné a nijaké, pretože v tom nemôžu nájsť nič, čo by chutilo zmyslom, a tak sa stávajú neschopní všímať si vyššie veci a čerpať úžitok z vedy života a porozumieť tomu, čo obsahuje.
200. Teba však, moja najdrahšia, chcel Najvyšší zachrániť pred takým nebezpečenstvom a udelil ti vedomosti a svetlo, zušľachtil tvoje zmysly a mocnosti, aby si potom schopná a oživená silou božskej milosti, mohla neomylne poznávať a rozoznávať tajomstvá a skutky Božie, ktoré ti zdeľujem a ukazujem. Hoci som ti už mnohokrát povedala, že v tomto smrteľnom živote ich nikdy úplne nepochopíš alebo neoceníš, predsa môžeš a podľa tvojich síl aj musíš ukazovať, že si ich vážiš a učiť sa napodobňovať moje skutky. Z rozmaniteľnosti a horkosti mojich bolestí a môjho zármutku, ktoré pretkávali celý môj život, aj po návrate na zem z môjho miesta, ktoré som zaujímala po pravici svojho Syna v nebi, poznáš, že aj tvoj život musí byť utkaný z tej istej priadze, ak si praješ ma nasledovať ako moja verná učeníčka. V múdrej a nestrannej pokore, s akou som viedla apoštolov a všetkých veriacich, máš príklad, ako máš postupovať v riadení svojich podriadených, s miernosťou, s pokornou dôstojnosťou a najmä neprijímaj osoby a nerob rozdiely vo vyznamenávaní niekoho v tých veciach, ktoré môžu a majú byť všetkým spoločné. Toto odľahčuje dosiahnutie pravej lásky a pokory u tých, ktorí vládnu, lebo ak prejavujú tieto cnosti, nebudú jednať tak diktátorsky pri udeľovaní rozkazov, ani nebudú domýšľaví a neústupní vo svojich názoroch a nebudú prevracať poriadok spravodlivosti, ako sa za našich dní tak často s veľkou škodou deje medzi kresťanmi. Pýcha, márnivosť, sebeckosť a láska k vlastným príbuzným pokazili skoro celý smer jednania vo vláde, a preto všetko ide tak špatne a všetky vlády sú plné nespravodlivosti a hrozného neporiadku.
201. V tej vrúcnej horlivosti, akú som mala pre česť svojho Syna a Boha a pre hlásanie a obranu Jeho svätého Mena, v radosti, akú som mala, keď som videla, že sa plní božská vôľa, a s Cirkvou sa rozširuje medzi dušami ovocie umučenia a smrti Krista Pána, v milostiach, ktoré som získala pre slávneho mučeníka Štefana ako prvého, ktorý pre ten účel obetoval svoj život - vo všetkom tom, dcéra moja, nájdeš veľké pohnútky pre chválenie Najvyššieho v Jeho božských dielach, tak hodných úcty a chvály. A nájdeš tiež príčinu, aby si ma nasledovala a velebila Jeho nekonečnú

dobrotu za tú múdrosť, ktorou ma obdaril, aby som plnila Jeho svätú vôľu a vo všetkom sa Mu ľúbila.

Kapitola 12.

Prenasledovanie Cirkvi po smrti svätého Štefana, čo robila v tej dobe naša Kráľovná Mária, ako vytrvale vyzývala apoštolov, aby zložili Apoštolské vyznanie viery.

202. Svätý Lukáš v Skutkoch apoštolských píše, že v ten deň, keď bol svätý Štefan ukameňovaný, došlo k veľkému prenasledovaniu Cirkvi v Jeruzaleme. Ďalej zdeľuje, že najmä Šavol hubil Cirkev aj ďalej, vchádzal do jednotlivých domov, zajímal mužov i ženy a dával ich do žalára. To urobil mnohým veriacim, ktorí boli za tohoto prenasledovania uväznení, týraní a usmrtení. Hoci toto prenasledovanie bolo veľmi kruté, v dôsledku veľkej nenávisti akú kniežatá kňazské a kňazi cítili proti kresťanom a v dôsledku horlivej snahy Šavlovej, ktorý žiarlivo hájil Mojžišov zákon /o čom sám píše v epištole ku Galaťanom 1,13/, mala ešte aj inú príčinu táto krutosť, ktorej účinky všetci cítili, ale nevedeli odkiaľ pochádza.
203. Pre túto tajnú príčinu mal veľký strach Lucifer a jeho diabli, ktorí boli smrťou svätého Štefana vzrušení, a preto sa navzájom podnecovali k diabolskému hnevu proti veriacim, najmä proti Kráľovnej a Panej Cirkvi, Panne Márii. Pre dovŕšenie ich zmätku Pán dopustil, aby videli, ako Ju anjeli niesli k svätému Štefanovi. Z tohoto príkladu Jej obzvláštnej starostlivosti a zo stálosti a múdrosti svätého Štefana Lucifer súdil, že mocná Kráľovná bude robiť to isté aj s inými mučeníkmi, ktorí položia svoj život pre Krista alebo prinajmenšom im bude pomáhať a povzbudzovať ich, aby pohŕdali mukami a smrťou a podstupovali také muky a prenasledovania s nepremožiteľnou statočnosťou. Vo svojej diabolskej prešibanosti počítal s mukami a bolesťami ako s prostriedkami na odstrašenie veriacich a aby ich odvrátil od nasledovania Krista, pretože pozoroval, že ľudia veľmi milujú svoj život a boja sa najmä bolestí a násilnej smrti a že zo strachu pred tým radšej odpadnú, než aby obetovali život. Na tom zakladal svoje nádeje, ale behom stáročí jeho vlastná nenávisť ho sklamala, tak ako pri prvom pokuse, pri smrti Krista, Vodcu všetkých svätých.
204. Ale v týchto začiatkoch Cirkvi bol pekelný drak znepokojený a zmätený vo svojej túžbe, aby popudil Židov proti svätému Štefanovi. Keď videl tohoto mučeníka tak slávne umierať, zvolal svojich diablov a povedal im: "Som veľmi znepokojený smrťou tohoto mučeníka a pomocou, ktorú dostal z rúk tej Ženy, našej nepriateľky. Ak bude tak posilňovať aj ďalších učeníkov a stúpencov svojho Syna, nebudeme môcť nikoho z nich premôcť alebo zviesť vyhrážaním mukami alebo smrťou. Naopak, budú všetci vzájomným príkladom posilňovaní trpieť a zomrieť podobne, ako ich Majster a namiesto toho, aby sa nám podarilo ich zničiť, my sami budeme premožení a pokorení, pretože naše najväčšie trápenie bude ich víťazstvo, ktoré nadobudnú nad nimi tým, že budú umierať pre vieru, ktorú my si prajeme vyhladiť. Sami sa zničíme, ak budeme aj ďalej pokračovať týmto smerom, ale ja nemôžem vynájsť žiaden lepší spôsob boja proti vtelenému Bohu, Jeho Matke a Jeho nasledovníkom. Je to možné, aby ľudia, ktorí tak ľpejú na živote, tak málo si ho vážili a napriek tomu, že sú takí citliví proti utrpeniu, aby sa vydávali do rúk mukám z túžby, aby sa stali podobní svojmu Majstrovi? Ale napriek tomu, že môj spravodlivý hnev nebude tým utíšený, budem zvádzať iných, aby kládli svoje životy za moje podvody a falše, ako to robia pre Boha. Tiež všetci ľudia si nezaslúžia ochranu tej nepremožiteľnej Ženy alebo nebudú takí statoční, aby podstúpili také neľudské mučenie, aké ja vymýšľam. Poďme a podnecujme Židov našich priateľov, aby sa im podarilo zničiť tých ľudí a vymazať z povrchu zemského meno ich Majstra."
205. Nato Lucifer začal hneď predvádzať svoje prekliate plány a s nesčíselným množstvom diablov priblížil sa ku kniežatám a starším ľudu izraelského aj ku všetkým zarytým neveriacim z ľudu a podnietili v nich neskrotiteľnú zúrivosť a nenávisť proti nasledovníkom Kristovým a svojimi klamnými vnuknutiami roznecovali v nich nepravú horlivosť pre zákon Mojžišov a staré tradície. Bolo to celkom ľahké nasiať kúkoľ do takých neveriacich a hriechom rozorvaných srdc. Všetci

ochotne prijali tie pekelné vnuknutia. Hneď sa na mnohých schôdzach a konferenciách radili, ako by čo najrýchlejšie odstránili všetkých učeníkov a nasledovníkov Kristových. Niektorí boli za to, aby boli vypovedaní z Jeruzalema, iní navrhovali, aby boli vypovedaní vôbec z celej Palestíny a opäť iní boli za to, aby všetci boli povraždení, aby tak táto sekta bola navždy úplne vyhľadená. Niektorí zase boli toho názoru, aby boli podrobení krutým mukám, aby tým iní boli zastrašení a nepridávali sa k nim a aby sa im ihneď odňal všetok ich majetok, prv než ho dajú apoštolom. Toto prenasledovanie, ktoré začalo hneď po poradách, bolo také kruté, že - ako nám hovorí svätý Lukáš - všetkých sedemdesiatdva učeníkov sa rozpŕchlo po celom Judsku a Samárii a hneď po celej zemi začali neohrozene hlásať učenie Krista. Apoštoli s Pannou Máriou a mnohí veriaci ostali v Jeruzaleme, ale zo strachu sa skrývali pred horlivými sliedičmi, ktorých Šavol ustanovil, aby kresťanov vodili do žalárov.
206. Blahoslavená Panna Mária pri všetkých tých ťažkostiach ostala bdelá a prvá zo všetkých po smrti svätého Štefana žiadala apoštolov a učeníkov, aby jeho telo vzali a pochovali. Tých, ktorí tou úlohou boli poverení, požiadala, aby Jej priniesli kríž, ktorý svätý Štefan obyčajne nosil so sebou. Zhotovil si ho podľa vzoru kríža, aký nebeská Pani sama nosila odo dňa príchodu Ducha Svätého. Jej príklad nasledovali tiež iní veriaci. Presvätá Matka prijala Štefanov kríž s veľkou úctou a to nielen kvôli krížu samotnému, ale pretože to bol kríž mučeníka, ktorého nazývala svätým a žiadala, aby - nakoľko možno - pozbierali všetku jeho krv a držali ju v úcte, ako krv mučeníka, ktorý je oslávený. Chválila jeho svätosť a vytrvalosť pred apoštolmi a mnohými veriacimi, aby ich potešila a povzbudila v prenasledovaní.
207. Aby sme aspoň čiastočne mohli porozumieť veľkomyselnosť srdca Kráľovnej neba, akú prejavovala v tomto prenasledovaní a neskoršie aj v iných prenasledovaniach, ktoré sa udiali za Jej života, musíme v mysli zhrnúť všetky Jej dary, ktoré boli také, že srdce Jej Muža sa mohlo na Ňu úplne spoliehať /Prísl. 31,11/ a zveriť Jej všetky viditeľné diela svojej všemohúcnosti, ktoré konal. Lebo spôsobom svojho pôsobenia najblahoslavenejšia Mária prevyšovala všetku moc obyčajných tvorov a približovala sa k moci samého Boha, ktorého bola zvláštnym obrazom. Žiadna myšlienka ani skutok ľudí neboli pred Ňou skryté a videla tiež všetky plány a úklady diablov. O všetkom vedela, čo sa malo vykonať prostredníctvom svätej Cirkvi. Napriek tomu však, že to všetko bolo v Jej mysli, nebola zmätená pri vykonávaní a riadení tak mnohých záležitostí, ani nepoplietla jednu s druhou, ani ju ich riadenie neznepokojovalo, ani ich obtiaže neunavovali a ich množstvo Ju neskľučovalo. Tiež nikdy nezabúdala na tých, ktorí boli vzdialenejší kvôli tým, ktorí boli bližší. Taktiež múdrosť Jej nikdy nechýbala, pretože Jej múdrosť sa zdá byť nekonečná a bezmedzná. Preto všetkému venovala takú pozornosť, ako by to bola jediná záležitosť, ktorú mala pred sebou, a každej veci, ako by nemala iné nič na starosti, než to. Ako slnko, ktoré bez obtiaží, bez oddychu a bez prestania osvecuje, oživuje a zahrieva všetko a pritom z neho neubúda, tak naša veľká Kráľovná, vyvolená za slnko pre Cirkev, riadila, oživovala a povzbudzovala všetky svoje dietky, nevyjmúc ani jedného z nich.
208. Keď teda videla, že Cirkev je znepokojovaná, prenasledovaná, súžená a utláčaná diablami aj ľuďmi, ktorých k tomu popudili, obrátila sa na pôvodcu tohoto zla a veliteľsky prikázala Luciferovi a jeho pomocníkom, aby zostúpili do pekla a oni so šialeným krikom bez toho, aby mohli odporovať, padli do pekelných priepastí, kde ostali spútaní a uväznení za celých osem dní, než im bolo dovolené opäť vstať. Potom zavolala apoštolov a slovami útechy ich povzbudzovala k zotrvaniu a k pevnej dôvere v božskú pomoc v tomto súžení. Jej slová ich tak posilnili, že všetci ostali v Jeruzaleme. Učeníci, ktorých bolo veľa a preto sa nemohli tak ľahko náležíte skryť, sa rozlúčili so svojou Matkou a Paňou a s Jej požehnaním opustili Jeruzalem. Všetkých ich poučovala, povzbudzovala a napomínala, aby kvôli tomu prenasledovaniu neklesali na mysli, ani neprestávali hlásať Krista ukrižovaného. A oni všetci verne pokračovali v kázaní po celej Judey, Samárii a v iných provinciách. Blahoslavená Panna Mária ich posilňovala v ich prácach a podporovala svojimi svätými anjelmi, naplňovala ich odvahou a vodila po rôznych miestach, kdekoľvek to bolo potrebné. Toto - ako píše svätý Lukáš - sa stalo diakonovi Filipovi, keď na ceste do Gazy pokrstil Etiópčana, komorníka kráľovnej Kandaky. Taktiež posielala svojich anjelov na pomoc veriacim v hodine ich smrti a po ich smrti pomáhala tým dušiam, ktoré išli do očistca.

209. Apoštoli mali počas tohoto prenasledovania oveľa viac starostí a práce, než ostatní veriaci, pretože im, ako zakladateľom a správcom Cirkvi sa slušalo, aby sa postarali o všetkých, ako v Jeruzaleme, tak aj mimo Jeruzalema. Hoci boli naplnení poznaním a darmi Ducha Svätého, predsa ich práca bola taká namáhavá a odpor bol taký mocný, že bez rady a vedenia svojej Majsterky boli by často cítili skleslosť a skľúčenosť. Preto sa s Ňou často radili a Ona ich zvolávala na prejednanie potrebných záležitostí, pretože Ona jediná náležite rozumela prítomným veciam a jasne videla budúce. Podľa Jej nariadení apoštoli vychádzali von z Jeruzalema, kedykoľvek to bolo potrebné, aby obstarali nutné záležitosti, ako napríklad svätý Peter a svätý Ján išli do Samarie, keď počuli, že tam prijali slovo Božie /Sk 8,14/. Pri ich aj svojich zamestnaniach a pri prenasledovaní veriacich, ktorých milovala ako svoje dietky, slávna Pani si zachovala absolútny a nerušený mier ducha a neodchýlila sa ani v najmenšom od najvyššej dokonalosti.
210. Vedela si všetko tak zariadiť, že sa mohla častejšie uchyľovať do samoty. Hoci vonkajšia činnosť Jej nebola prekážkou, aby sa ustavične modlila, predsa však si ponechávala mnohé tajné a zvláštne záležitosti pre chvíľu samoty. Tam padala na tvár, pokorovala sa do prachu, vzdychala a plakala za spásu smrteľníkov a nariekala nad pádom tak mnohých, ktorých poznávala ako zatratených. Pretože zákon evanjelia mala napísaný vo svojom srdci a tiež obraz Cirkvi v ňom bol vtlačený, premýšľala o tom, čo sa Cirkvi týkalo a o skúškach a súženiach jej údov. Pri svojich poradách s Pánom aj vlastným premýšľaním snažila sa zariadiť a usporiadať všetky záležitosti s nebeskými vedomosťami a prezieravosťou podľa najsvätejšej vôle Najvyššieho. V takých dobách obnovovala svoje podieľanie sa na podstate a dokonalostiach Božích, aby sa stala schopná pre také božské dielo, akým bolo riadenie Jeho Cirkvi. Toto teda robila a v ničom nespravila chybu, s takou veľkou múdrosťou a svätosťou, že sa zdalo, ako by bola niečo viac ako púhy tvor, hoci podľa pravdy bola iba tvorom. Všetko Jej zmýšľanie bolo veľmi vysoké, v múdrosti vynikala nad každé porovnanie, v udeľovaní rád bola nanajvýš múdra, v rozhodnutiach nanajvýš spravodlivá a bystrozraká, vo svojich skutkoch nanajvýš svätá, v slovách pravdovravná, pri všetkej svojej dobrote veľmi prívetivá. K slabým bola nanajvýš láskavá, k pokorným nežná a láskou oddaná, s pyšnými jednala zdržanlivo a dôstojne. Jej povýšenie Ju nikdy nenadýmalo, protivenstvo neznepokojovalo a práca Ju neskľučovala. Vo všetkom konaní bola vernou kópiou svojho božského Syna.
211. Najmúdrejšia Matka stále na to myslela, že učeníci, ktorí sa rozpŕchli a teraz rozptýlení hlásajú vieru a meno Krista, nášho Spasiteľa, nemajú doteraz žiadnu formulu alebo výslovné a určité vodítko viery, podľa ktorého by sa všetci rovnako a neodlišne riadili tak, aby všetci veriaci mohli veriť rovnakým, písomne zostaveným pravdám. Okrem toho vedela, že apoštoli sa čoskoro rozídu do celého sveta, aby svojimi kázňami všade rozširovali a zakladali Cirkev, a preto bolo potrebné, aby všetci boli zjednotení v učení, na ktorom by sa zakladala všetka dokonalosť kresťanského života. Preto nanajvýš obozretná Matka múdrosti si priala, aby všetky božské tajomstvá, ktoré mali apoštoli hlásať a veriaci veriť, boli zhrnuté do krátkej formuly, lebo keď tie pravdy budú zhrnuté do niekoľkých článkov, ľahšie sa môžu vštepiť do myslí všetkých, celá Cirkev bude zjednotená v jednej viere bez podstatných rozdielov a tak celá duchovná budova evanjelia bude stavaná a bude spočívať na rovnakých pevných stĺpoch jedného základu.
212. Kráľovná nebies dobre poznávala dôležitosť tohoto diela, a preto, aby preň vykonala prípravu, prednášala svoje priania Pánovi, ktorý sám Jej ich vnukal a dlhšie než štyridsať dní zotrvala na týchto modlitbách s pôstom, padala na tvár a konala iné cvičenia. Tak rovnakým spôsobom, ako to bolo potrebné pre udelenie písaného zákona, aby sa Mojžiš ako prostredník medzi Bohom a ľuďmi štyridsať dní postil a modlil na hore Sinaj, tiež aj pre nový Zákon milosti /ktorého pôvodcom a prostredníkom medzi večným Otcom a ľuďmi bol náš Spasiteľ/ sa patrilo, aby presvätá Mária bola Prostredníčkou medzi svojim božským Synom a ľuďmi. Cirkev mala mať nový zákon zapísaný v srdciach, zhrnutý do článkov viery, ktoré by sa nikdy nemenili a nikdy neukazovali žiadne nedostatky, pretože sú to božské a nepominuteľné pravdy. Jedného dňa, keď zotrvávala na týchto prosbách, povedala Pánovi toto: "Najvyšší Pane a večný Bože, Ty Stvoriteľ a Panovník celého vesmíru, vo svojej nevýslovnej dobrote si začal vznešené dielo svojej svätej Cirkvi. Nezrovnáva sa však s Tvojou múdrosťou, aby si zanechal niektoré dielo svojej božskej pravice nedokonalé. Pozdvihni teda k vysokej dokonalosti toto dielo, ktoré si tak slávne začal. Nedopusti, Bože môj, aby

Ti prekážali ľudské hriechy, lebo hlasnejšie, než tie hriechy, volá k Tebe smrť a krv Tvojho a môjho Jednorodeného a nevolá o pomstu, ako krv Ábela /Gen 4,11/, ale o zmilovanie a odpustenie všetkým, ktorí sa previnili. Zhliadni na nové dietky, ktoré Ti splodila krv Kristova, aj na všetkých, ktorí v budúcich storočiach budú v Cirkvi splodení. Udeľ, prosím, Ducha Svätého zástupcovi Petrovi a ostatným apoštolom, aby mohli do ľahkej formuly zapraviť a usporiadať tie pravdy, na ktorých má byť Tvoja Cirkev založená, aj aby jej dietky mohli vedieť, čo majú veriť bez rôznosti názorov."
213. Jej božský Syn chcel osobne odpovedať na tieto prosby svojej Matky, preto s veľkou slávou zostúpil z neba a prehovoril k Nej: "Moja milovaná Matka, utíš svoju láskyplnú starostlivosť. Tvoja vrúcna túžba a starostlivosť o moju slávu a o rozšírenie Cirkvi bude splnená a vybavená v mojej prítomnosti. Mám moc splniť Tvoje túžby a práve kvôli Tebe cítim sa povinný urobiť to, lebo Tvojim túžbam a prosbám neodopriem nič." Pri týchto slovách blahoslavená Panna Mária padla na tvár a klaňala sa Božstvu a človečenstvu svojho Syna a pravého Boha. Avšak Pán Ju pozdvihol a naplnil nevýslovnou radosťou tým, že Jej udelil svoje požehnanie a obohatil Ju novými milosťami a darmi svojej pravice. V tomto útechyplnom vytržení mysle ostala dlhšiu dobu a tešila sa rozhovorom so svojim Synom a Pánom a Jej úzkostlivá starosť o blaho Cirkvi sa upokojila, pretože Pán Jej prisľúbil veľké dary a milosti pre Cirkev.
214. Ako odpoveď na Jej modlitby za apoštolov, Pán nielen že sľúbil byť Jej nápomocný v upravení formuly Vyznania viery, ale zdelil svojej Matke aj všetky slová alebo články, z ktorých bude Verím pozostávať. K tomu všetkému bola najmúdrejšia Pani veľmi schopná, ako bolo už v druhej časti tohoto životopisu vysvetlené, ale teraz, keď nastal čas vykonať to, čo sa už dávno zamýšľalo, prial si to obnoviť v najčistejšom srdci svojej panenskej Matky tak, aby základné pravdy Cirkvi pochádzali z perí samého Krista. Bolo tiež potrebné jednať proti pokornému zmýšľaniu slávnej Panej, aby súhlasila byť nazývaná od tých, s ktorými ešte žila v smrteľnom tele a ktorí mali hlásať a v súhlase s týmto vyznaním veriť, že je Matkou Božou a Pannou pred pôrodom i po pôrode. Nedalo sa očakávať, že by Tá, ktorú Boh pre Jej pokoru vyvolil, aby vykonala dielo, ktoré je najväčšie z Jeho divov, bola ochotná sama od seba dať túto svoju prednosť verejne hlásať, hoci byť Matkou a Pannou pred tvárou Božou, znamenalo oveľa viac, než byť tak nazývaná v Cirkvi Božej /Luk. 1,48/.
215. Kristus Pán sa rozlúčil so svojou blahoslavenou Matkou a vrátil sa na pravicu svojho Otca. Ihneď vnukol svojmu vikárovi svätému Petrovi aj ostatným apoštolom túžbu po zostavení symbolu /t.j. znamenia, podľa ktorého sa niekto rozoznáva/ všeobecnej viery v Cirkvi. Hľadali totiž radu u nebeskej Panej ohľadne vhodnosti symbolu a o krokoch, ktoré by mali byť pre ten účel podniknuté. Uzniesli sa, že sa budú desať dní postiť a zotrvávať na modlitbách, aby si v tejto ťažkej záležitosti vyprosili osvietenie Ducha Svätého. Keď uplynulo tých desať dní, ktoré boli tiež poslednými z desiatich dňov zo štyridsiatich, v ktorých Kráľovná nebies vyjednávala o tejto záležitosti s Pánom, zhromaždilo sa dvanásť učeníkov u najsvätejšej Matky Božej a svätý Peter prehovoril ku zhromaždeným takto:
216. "Moji drahí bratia, božské milosrdenstvo vo svojej nekonečnej dobrotivosti a skrz zásluhy nášho Spasiteľa a Majstra Ježiša, obdarilo svoju svätú Cirkev znamenitým rozmnožením jej dietok, ako sme v tejto krátkej dobe videli a poznali. Všemohúci za tým účelom konal mnohé divy a zázraky a každodenne ich našim prisluhovaním obnovuje, vyvoliac si nás nehodných za nástroj svojej božskej vôle v tomto diele a na česť a slávu svojho svätého Mena. Spolu s týmito prednosťami zoslal na nás tiež súženie a prenasledovanie, ktoré sa deje od diabla i od sveta, aby sme mohli napodobňovať nášho Spasiteľa a Kapitána a tiež, aby Cirkev rovnomerne zaťažená mohla bezpečne vplávať do prístavu pokoja a večnej blaženosti. Učeníci unikli hnevu najvyššieho kňaza a rozišli sa po okolitých mestách, kde hlásajú vieru v Krista, nášho Vykupiteľa a Pána. My tiež musíme čoskoro odísť a kázať po celom svete, ako nám Pán pred svojim nanebovstúpením prikázal /Mt 28, 19/. Ako je jeden krst, skrze ktorý všetci majú prijímať túto vieru, tak musí byť tiež jedno učenie, ktorému veriaci majú veriť. Preto je potrebné, aby sme my, kým sme ešte pohromade svorne v Pánovi vymedzili a ustanovili pravdy a tajomstvá, ktoré máme výslovne predkladať všetkým národom sveta a tak bez rôznosti názorov veriť rovnaké učenie. Prisľúbenie Pána, kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v Jeho mene, On bude uprostred nich /Mt 18,20/, je spoľahlivé.

Dôverujúc teda v Jeho slová pevne dúfame, že nám teraz bude nápomocný svojim božským Duchom, aby sme dobre poznali a v Jeho mene určili nezmeniteľným ustanovením články, ktoré budú v Jeho svätej Cirkvi trvale platné až do konca sveta."
217. Všetci apoštoli súhlasili s týmto návrhom svätého Petra, ktorý potom slúžil Omšu svätú, pri ktorej podal sväté prijímanie blahoslavenej Panne Márii i apoštolom a potom všetci, aj s najsvätejšou Matkou, padli na kolená a modlitbou vzývali Ducha Svätého. Po dlhšej modlitbe počuli hrmenie hromu, ako pri prvom príchode Ducha Svätého na zhromaždených veriacich. Súčasne bolo večeradlo naplnené jasným svetlom a všetci boli osvietení Duchom Svätým. Nato Panna Mária požiadala apoštolov, aby každý určil tajomstvo, aké mu božský Duch vnukne. Svätý Peter začal prvý a ostatní ho potom nasledovali v tomto poradí:
1. Sv. Peter: Verím v Boha, Otca všemohúceho, Stvoriteľa neba i zeme.
2. Sv. Ondrej: I v Ježiša Krista, Syna Jeho jediného, Pána nášho.
3. a 4. Sv. Jakub starší: Ktorý sa počal z Ducha Svätého, narodil sa z Márie Panny.
5. Sv. Ján: Trpel pod Pontským Pilátom, ukrižovaný, umrel a pochovaný bol.
6. a 7. Sv. Tomáš: Zostúpil do pekiel, tretieho dňa vstal z mŕtvych.
8. Sv. Jakub mladší: Vstúpil na nebesia, sedí po pravici Boha Otca všemohúceho.
9. Sv. Filip: Odtiaľ príde súdiť živých i mŕtvych.
10. Sv. Bartolomej: Verím v Ducha Svätého.
11. Sv. Matúš: Svätú Cirkev všeobecnú, v spoločenstvo svätých.
12. Sv. Šimon: Odpustenie hriechov.
13. Sv. Tadeáš: Vo vzkriesenie tela.
14. Sv. Matej: A v život večný. Amen.
218. Tento symbol, ktorý obyčajne nazývame Vyznanie viery, apoštoli ustanovili po mučeníckej smrti svätého Štefana a pred ukončením prvého roku od smrti nášho Spasiteľa. Neskoršie, na potlačenie bludu ariánskeho a iných bludov, Cirkev na snemoch, ktoré za tým účelom konala, dokonalejšie vysvetlila tajomstvá obsiahnuté v Apoštolskom vyznaní viery a zostavila Vyznanie viery, ktoré sa číta alebo spieva pri svätej omši. Podstatne však obe vyznania sú rovnaké a obsahujú štrnásť článkov, ktoré sú základom katolíckeho učenia kresťanskej viery a ktoré všetci sme povinní veriť, aby sme dosiahli spasenie. Akonáhle apoštoli ukončili vyslovovanie článkov viery, Duch Svätý ich schválil slovami, ktoré všetci počuli: "Ustanovili ste správne." Potom slávna Kráľovná a Pani nebies a všetci apoštoli vzdali Najvyššiemu vďaky, Ona tiež poďakovala apoštolom za to, že si zaslúžili pomoc Ducha Svätého a stali sa Jeho hodnými nástrojmi pre rozmnoženie slávy Pána a pre dobro Cirkvi. Na potvrdenie svojej viery aj pre príklad veriacich najmúdrejšia Pani padla na kolená pri nohách svätého Petra a hlasne vyznávala svoju vieru v katolícke náuky, ako sú obsiahnuté vo vyznaní viery, ktoré práve zložili a sformovali. Toto urobila sama za seba i za všetkých veriacich a povedala svätému Petrovi: "Pane môj, uznávam ťa za námestníka môjho najsvätejšieho Syna a do rúk tvojich, ja biedny červíček v mene všetkých veriacich Cirkvi vyznávam a prehlasujem všetko, čo si ustanovil ako božskú a neomylnú pravdu katolíckej Cirkvi. A v nej chválim a velebím Najvyššieho, od ktorého pochádza." Potom pobozkala ruku Kristovmu námestníkovi aj všetkým ostatným apoštolom. Tak bola Kráľovná nebies prvá, ktorá verejne vyznala katolícku vieru, keď bola zostavená do článkov Vyznania viery.

Poučenie, ktoré mi udelila veľká Kráľovná anjelov, presvätá Mária.

219. Dcéra moja, okrem tajomstva, ktoré si popísala v tejto kapitole, chcem ti pre lepšie poznanie i pre tvoju útechu zdeliť ďalšie tajomstvo mojej činnosti. Keď apoštoli zostavili apoštolské vyznanie viery, mnohokrát za deň som ho opakovala s najhlbšou pokorou kľačiac na kolenách. A kedykoľvek som došla k slovám "narodil sa z Márie Panny", padla som na tvár s takou pokorou, vďačnosťou a chválením Najvyššieho, že to žiaden tvor nemôže pochopiť. Pri týchto náboženských úkonoch predstavila som si v duchu všetkých smrteľníkov, aby som podala náhradu za ich neúctivosť, s akou tieto posvätné slová vyslovujú. Na môj príhovor bol Pán pohnutý, že pôsobil na to, aby v Cirkvi svätej, najmä v cirkevných hodinkách, sa mnohokrát opakovali modlitby Verím, Otče náš a Zdravas Mária, aby si rehoľníci zvykli pokorovať sa, keď sa ich modlia, aj aby sa kľakalo pri Credo pri

Omši svätej pri slovách: "Et incarnatus est" /A vtelil sa/. Tak sa Cirkev snaží aspoň čiastočne splatiť Pánovi dlh, ktorý je Mu povinná za to, že jej dal také poznanie a za tajomstvá hodné takej úcty a vďačnosti, aké sú obsiahnuté vo "Verím".
220. Anjeli mi často s obdivuhodnou harmóniou a sladkosťou spievali Credo pre obveselenie môjho ducha. Niekedy spievali Zdravas Mária, ktoré obsahuje slová: "Požehnaný plod života Tvojho, Ježiš." Kedykoľvek vyslovili toto najsvätejšie meno alebo meno Mária, urobili hlbokú poklonu, čím vo mne vzbudili nové pocity milej pokory, ktorá ma ponižovala až do prachu pri myšlienke, ako nesmierne vysoko je vyvýšená bytosť Božia nad mojou pozemskou bytosťou. Ó, dcéra moja, pamätaj si, s akou úctou sa máš modliť Verím, Otče náš a Zdravas a nepreviňuj sa takou bezmyšlienkovitou hrubosťou, ako to robia v tomto ohľade mnohí veriaci. To časté opakovanie tých modlitieb a božských slov, ktoré Cirkev koná, nemá im odnímať patričnú úctu. Taká neúctivosť vzniká, keď sa vyslovujú iba ústami bez toho, aby sme mysleli na ich význam. Prajem si, aby pre teba boli predmetom ustavičného rozjímania. Preto ti Najvyšší dal náklonnosť, aby si sa učila katechizmus a bude to milé mne aj Pánovi, ak ho budeš nosiť stále pri sebe a často ho čítať, ako si bola navyknutá robiť doteraz a k čomu ťa ja aj naďalej zaväzujem. Doporuč to tiež svojim rehoľníčkam, lebo taký druh vedomostí je drahokam, ktorý má zdobiť nevesty Kristove. Vôbec všetci veriaci by mali stále pri sebe nosiť katechizmus.
221. Malo by ťa tiež zaujímať, ako veľmi som túžila, aby "Verím" bolo čo najskôr napísané, lebo to vyžadovalo dobro Cirkvi. Vedieť, čo prispieva na slávu a službu Božiu, aj čo prospeje nášmu svedomiu a nekonať to, je veľmi trestuhodná nevďačnosť. A je to najmä hanebné u takých ľudí, ktorí, ak sa im nedostáva niečo z časných dobier, neznesú odklad a veľmi naliehavo žiadajú Boha, aby vyhovel ich prianiam, ako napríklad, ak sa im nedostáva zdravie alebo keď sa obávajú zlej úrody alebo sa hrozia, aby neprišli o veci ešte menej potrebné alebo aj o obvyklé a nebezpečné. A pritom, hoci poznávajú svoje veľké povinnosti voči Bohu, tvária sa, akoby im nerozumeli alebo z nedbalosti a z nedostatku lásky odkladajú ich splnenie. Chráň sa pred takým neporiadkom a nikdy ho nedovoľuj. Ako som ja bola horlivá v tom, čo sa týkalo toho, čo by prospelo dietkam Cirkvi, tak buď aj ty presná vo všetkom, v čom poznávaš vôľu Božiu, či je to už pre dobro tvojej duše alebo v prospech tvojich blížnych. Tak budeš nasledovať môj príklad.

Kapitola 13.

Blahoslavená Panna Mária posiela Vyznanie viery učeníkom a iným veriacim a oni s ním konajú veľké divy, apoštoli sa rozhodli rozdeliť si zem, iné skutky veľkej Kráľovnej neba.

222. V horlivosti, bdelosti a starostlivosti, s akou sa najmúdrejšia Matka venovala vedeniu svojej rodiny, čiže Cirkvi, bola ako Matka a statočná Žena, o ktorej Šalamún hovorí, že hľadela na cesty domu svojho a chlieb záhaľčivo nejedla /Veľp. 31,27/. Slávna Pani ich poznala a pozorovala s plnou vedomosťou a bola zaodiata purpurom lásky a nepoškvrnenou belosťou neporovnateľnej čistoty, preto v plnosti svojho nazerania nezabúdala na nič, čo potrebovali Jej dietky a domáci, to jest - veriaci. Akonáhle bol symbol viery ustanovený, svojimi rukami a s pomocou anjelov, ktorí Jej slúžili ako tajomníci, obstarala veľký počet opisov Kréda, ktoré ihneď poslala učeníkom, ktorí hlásali vieru v rôznych častiach Palestíny. Každému poslala niekoľko kópií spolu so zvláštnym dopisom, v ktorom ich informovala o krokoch, aké podnikajú apoštoli, i o ich nariadení, že toto Vyznanie viery má byť prijaté a vyznávané všetkými veriacimi.
223. Pretože učeníci boli rozptýlení po rôznych mestách, presvätá Mária poslala symbol a dopis blízkym po niektorých veriacich a vzdialenejším po svojich anjeloch. Niektorým učeníkom, vlastne ich väčšine, ukázali sa anjeli viditeľne, niektorým sa neukázali, ale vložili listiny do ich rúk neviditeľným spôsobom a pritom podivuhodne pôsobili na ich srdce. Ako z tých pocitov v srdci, tak aj z dopisov od Kráľovnej učeníci poznali, od koho to prišlo. Okrem toho povzbudila apoštolov, aby opisy Vyznania viery rozdali tiež v Jeruzaleme a na iných miestach a oznámili veriacim, ako Pán zoslal Ducha Svätého, ktorý ich zvláštnym spôsobom osvietil a vnukol im a potom aj schválil toto

Verím a tým tiež uložil veriacim, aby ho mali v úcte. Povedala im, aby neopomínali žiadne prostriedky na to, aby Vyznanie viery všetci dobre porozumeli a že je to jediné a nezmeniteľné učenie, ktoré majú veriť, ktoré majú vyznávať a ktoré sa má hlásať v celej Cirkvi ako jediný prostriedok na dosiahnutie milosti a života večného.
224. Opisy Apoštolského vyznania viery boli v niekoľkých dňoch dodané všetkým veriacim na ich veľké dobro a útechu, pretože vo svojej horlivosti ho prijali s najväčšou úctou a zbožnosťou. Duch Svätý, ktorý riadil usporiadanie tohoto Vyznania, hneď ho začal potvrdzovať novými zázrakmi a divmi, ktoré pôsobil nielen rukami apoštolov a učeníkov, ale tiež mnohými veriacimi. Mnohí, ktorí ich prijali so zvláštnou úctou a láskou, boli náhle obklopení božským jasom, naplnení nebeskými vedomosťami a prejavovaním pôsobenia Ducha Svätého. Tieto zázraky pohnuli zase iných k tomu, že si žiadali mať a v úcte chovať oné opisy Vyznania viery. Iní zase uzdravovali chorých, kriesili mŕtvych a z posadnutých vyháňali diablov tým, že len položili na nich opis Vyznania. Jeden z divov, ktoré sa stali, bol ten, ktorý sa jedného dňa stal istému Židovi, ktorý sa veľmi rozhneval, keď počul, ako kresťan nahlas číta "Vyznanie viery". Keď ho chcel z rúk kresťana vytrhnúť, klesol na zem mŕtvy. Od tej doby, čo bolo "Verím" vydané a rozšírené, dospelí, ktorí prijímali krst, museli odriekavať Apoštolské vyznanie viery a keď ho odriekavali, zostúpil na nich viditeľne Duch Svätý.
225. Taktiež dar jazykov trval ďalej, pretože Duch Svätý ho neudelil iba v ten deň, keď na Turice zostúpil na apoštolov, ale aj neskoršie mnohým veriacim, ktorí vypomáhali v kázniach alebo vyučovali nových veriacich a kedykoľvek hovorili alebo kázali pred veľkým zhromaždením rôznych národností, aby im rozumela každá národnosť, hoci kazatelia hovorili iba hebrejským jazykom. Boli však schopní hovoriť aj cudzími jazykmi, keď prišli do zhromaždenia, v ktorom všetci poslucháči hovorili rovnakým cudzím jazykom. Tak sa vždy opakovalo to, čo sa stalo pri prvom príchode Ducha Svätého. Okrem týchto zázrakov konali apoštoli aj mnohé iné divy a kedykoľvek vkladali ruky na veriacich alebo ich birmovali, vždy na nich zostupoval Duch Svätý. Všemohúci konal ich rukami tak veľa divov a zázrakov, že keby všetky boli popísané, vyžadovalo by to veľa zväzkov kníh. Svätý Lukáš v skutkoch apoštolských popisuje podrobnejšie iba tie, ktoré by neboli spravodlivé Cirkvi Božej nechať úplne nepovšimnuté. Ale dodáme, že tie zázraky boli príliš mnohé, a preto nemohli byť uvedené v jej krátkych dejinách.
226. Keď som uvažovala a písala o týchto veciach, veľmi som sa divila veľkej štedrosti Všemohúceho, že na veriacich prvotnej Cirkvi tak často zosielal Ducha Svätého. Ako odpoveď na môj obdiv mi bolo oznámené, že sa to dialo z dvoch príčin: Z prvej, ako Boh vo svojej múdrosti, dobrote a moci prevrúcne túžil, aby sa ľudia podieľali s Ním na Jeho večnej blaženosti a sláve, že pohnul večné Slovo, aby sa zjavilo na svete vo viditeľnom, citlivom tele, tak tiež tretia božská Osoba zostúpila mnohokrát v príslušnej viditeľnej podobe vo svojej Cirkvi, aby ju založila a upevnila podobnými a rovnako neopísateľnými prejavmi svojej všemohúcnosti a lásky. Za druhé: V začiatkoch Cirkvi zásluhy umučenia a smrti Kristovej, aj modlitby a príhovory Jeho najsvätejšej Matky boli v istom zmysle prijateľnejšie, a preto /podľa nášho ľudského spôsobu chápania/ mocnejšie u večného Otca, pretože dietky Cirkvi ešte nenahromadili na ceste také veľké množstvo hriechov, aké sa páchalo potom a ktoré sa stali veľkou prekážkou darom Pána a Ducha Svätého. Preto sa teraz neukazuje ľuďom tak zjavne ako v prvotnej Cirkvi.
227. Uplynul už celý rok od smrti nášho Spasiteľa a teraz apoštoli z vnuknutia Ducha Svätého začali uvažovať, že sa musia rozísť do celého sveta hlásať vieru, lebo bol už čas, aby sa meno Božie hlásalo tiež pohanom, aby sa aj týmto ukázala cesta spásy. Aby mohli poznať vôľu Božiu ohľadne určenia kráľovstiev a provincií, kto v ktorých má vieru hlásať, na radu svojej Kráľovnej sa uzniesli po desať dní sa postiť a modliť. Tento zvyk /po desať dní sa postiť a modliť/, ktorý prvý raz zachovávali po Nanebovstúpení Pána, aby sa pripravili na príchod Ducha Svätého, zachovávali i potom, kedykoľvek sa pripravovali podniknúť niečo dôležité. Pri ukončení tohoto cvičenia námestník Krista slúžil omšu svätú, pri ktorej podal Telo Pána blahoslavenej Panne Márii a jedenástim apoštolom, podobne, ako sa to stalo, keď sa pripravovali na zostavenie Kréda, ako som to popísala v predchádzajúcej kapitole. Po omši svätej zotrvali všetci krátky čas na vrúcnych modlitbách, vzývajúc Ducha Svätého o pomoc, aby im v tej záležitosti zjavil svoju svätú vôľu.
228. Po vykonaní tých príprav prehovoril k nim svätý Peter takto: "Moji najdrahší bratia, pokloňme

sa všetci spoločne Bohu Všemohúcemu a s celým srdcom a s najhlbšou úctou vyznajme Pána nášho Vykupiteľa sveta a urobme vyznanie viery, ako ho obsahuje Verím v Boha, ktoré nám dal Duch Svätý, aj našu podriadenosť Jeho božskej vôli." Všetci to urobili a potom sa spoločne so svätým Petrom modlili túto modlitbu: "Najvyšší a večný Bože, my biedni a nepatrní ľudia, pozemskí červy, ktorých Pán náš Ježiš Kristus vo svojej dobrotivosti ráčil vyvoliť za hlásateľov svojho svätého učenia a zákona a za zakladateľov Jeho Cirkvi po celom svete, ako jedno srdce a jedna duša padáme pred Tebou a vyznávame, že sme ochotní trpieť i zomrieť za vyznávanie a rozširovanie Tvojej svätej viery na zemi podľa prikázania Pána a Majstra nášho Ježiša Krista. Nechceme sa nikdy, až do svojej smrti, vyhýbať žiadnej práci a námahe, obtiažiam alebo prenasledovaniam pri vykonávaní tohoto diela. Avšak nedôverujeme svojej slabosti, preto Ťa prosíme, najvyšší Pane Bože, zošli nám svojho božského Ducha, aby nás riadil a spravoval naše kroky v nasledovaní nášho Majstra a udelil nám svoju silu. Zjav nám a pouč nás, do ktorých kráľovstiev a provincií každý z nás sa má podľa vôle Tvojej odobrať, aby tam hlásal Tvoje sväté Meno."
229. Keď končil túto modlitbu, podivuhodné svetlo sa vznieslo na večeradlo, všetkých ich obklopilo a počuli hlas hovoriť: "Môj námestník Peter ustanoví provincie, ktorá komu pripadne. Ja ho budem riadiť svojím svetlom a duchom." Ustanovenie samo ponechal Duch Svätý Petrovi, aby tak znovu potvrdil jeho moc ako hlavy a univerzálneho pastiera Cirkvi, i aby apoštoli porozumeli, že Cirkev má byť rozširovaná po celom svete pod vedením svätého Petra a jeho nástupcov, ktorým majú byť podriadení ako námestnikom Kristovým. V takom zmysle to tiež apoštoli porozumeli a ja som poznala, že taká bola vôľa Najvyššieho. Ako náhle svätý Peter počul ten hlas, prikročil k rozdeľovaniu provincií. Začal so sebou a povedal: "Ja, Pane môj, ponúkam sa trpieť a zomrieť nasledovaním môjho Pána a Vykupiteľa v hlásaní viery v prítomnosti v Jeruzaleme a potom v Ponte, Galácii, Bythinii a Kappadócii, v provinciách Ázie. Mojím sídlom najprv bude Antiochia a potom Rím, kde založím svoje sídlo a upevním Stolicu Krista, nášho Vykupiteľa a Majstra, kde potom hlava jeho Cirkvi bude mať svoje sídlo." Tieto slová svätý Peter prehovoril na výslovný rozkaz Pána a ustanovil tým Rímsku Cirkev za stredisko a sídlo univerzálnej a všeobecnej Cirkvi. Bez takého rozkazu Pána svätý Peter by nebol v stave rozhodnúť o tejto ťažkej a dôležitej záležitosti.
230. Svätý Peter potom pokračoval: "Služobník Krista, náš najdrahší brat Ondrej bude nasledovať svojho Majstra hlásaním Jeho viery v európskych a skytopolských provinciách Epiru a Trácie a bude spravovať z mesta Patras v Achajsku tieto provincie aj iné, nakoľko mu bude možné.
"Služobník Kristov, náš najdrahší brat Jakub starší, bude nasledovať svojho Majstra hlásaním viery v Judsku, Samárii a v Španielsku, odkiaľ sa vráti, aby hlásal učenie Pána nášho Ježiša Krista v tomto meste Jeruzaleme."
"Najdrahší brat Ján bude poslúchať vôľu nášho Spasiteľa a Majstra ako mu bola oznámená z kríža, konaním povinností syna k našej veľkej Matke a Majsterke. Bude Jej slúžiť a napomáhať so synovskou úctou a vernosťou. Bude Jej prisluhovať sväté tajomstvá Eucharistie a za našej neprítomnosti bude sa starať tiež o veriacich v Jeruzaleme. A keď náš Boh a Vykupiteľ vezme svoju Matku do neba, bude nasledovať svojho Majstra hlásaním viery v Malej Ázii a bude tamojšej Cirkvi, ktorú tam založí, spravovať z ostrova Pathmos, na ktorý sa uchýli v dôsledku prenasledovania."
"Služobník Krista, náš najdrahší brat Tomáš, bude nasledovať svojho Majstra hlásaním viery v Indii, v Perzii a medzi Partami, Medmi, Hirkánmi, Brahmánmi a Baktrínmi. Pokrstí Troch kráľov, ktorí k nemu prídu, keď budú počuť o jeho kázniach a zázrakoch, náležíte ich, podľa ich očakávania o všetkom poučí."
"Služobník Krista, náš najdrahší brat Jakub mladší, bude nasledovať svojho Majstra v úrade pastiera a biskupa v Jeruzaleme, kde bude kázať všetkým Židom a bude pomáhať Jánovi v opatrovaní a službe veľkej Matke nášho Spasiteľa."
"Služobník Krista, náš najdrahší brat Filip, bude nasledovať svojho Majstra kázaním a vyučovaním v provinciách Frýgii a Skýthi v Ázii a v meste Hierapolis vo Frýgii."
"Služobník Krista, náš najdrahší brat Bartolomej, bude nasledovať svojho Majstra kázaním v Lykaonii a v časti Kappadócie v Ázii a potom pôjde do zadnej Indie a nakoniec do Malej Arménie."

"Služobník Krista, náš najdrahší brat Matúš, bude najprv učiť Židov a potom bude nasledovať svojho Majstra hlásaním viery v Egypte a Etiópii."
"Služobník Krista, náš najdrahší brat Šimon, bude nasledovať svojho Majstra kázaním v Babylone, Perzii a tiež v kráľovstve Etiópie."
"Služobník Krista, náš najdrahší brat Juda Tadeáš, bude nasledovať svojho Majstra kázaním v Mezopotámii a potom sa pripojí k Šimonovi a bude kázať v Babylone a v Perzii."
"Služobník Krista, náš najdrahší brat Matej, bude nasledovať nášho Majstra hlásaním Jeho svätej viery vo vnútrozemí Etiópie a Arábii a nakoniec sa vráti do Palestíny. A nech Duch Boží nás všetkých sprevádza, riadi a pomáha nám, aby sme na všetkých miestach plnili Jeho svätú a dokonalú vôľu a nech nám udelí svoje požehnanie Ten, v Mene ktorého vám ho ja teraz všetkým udelím."
231. Toto boli slová svätého Petra. Keď prestal hovoriť, bolo počuť silné zahrmenie a večeradlo sa naplnilo jasnou žiarou na svedectvo, že Duch Svätý je prítomný. Zo stredu toho svetla bolo počuť ľúbezný, jemný hlas: "Nech každý príjme svoj prídel." Všetci sa vrhli na zem a jednohlasne zvolali: "Najvyšší Pane, Tvoje slová a slová Tvojho námestníka poslúchneme s ochotným a radostným srdcom a naše duše sa veselia a sú naplnené Tvojou sladkosťou v hojnosti Tvojich podivuhodných skutkov." Táto absolútna a ochotná poslušnosť prejavená námestníkovi nášho Spasiteľa Ježiša Krista, pretože pochádzala z ich vrúcnej a láskyplnej túžby zomrieť za Jeho svätú vieru, prispôsobila ich pri tejto príležitosti pre milosť opätovného prijatia Ducha Svätého, ktorý upevnil a rozmnožil tie dary, ktoré už dostali. Obdržali nové svetlo a vedomosti o ľuďoch a zemiach, ktoré im svätý Peter určil a každý poznal pomery, vlastnosti a obyčaje kráľovstiev, ktoré pre nich boli vybrané a boli vnútorne obdarení neobyčajnými a hojnými informáciami o každom z nich. Najvyšší im udelil novú statočnosť na podstupovanie námah, rýchlosť na prekonávanie vzdialeností, hoci v tomto ohľade im potom museli často pomáhať anjeli a žiar božskej lásky, takže boli roznietení ako serafi a povznesení vysoko nad vlastnosti a obor obyčajných ľudí.
232. Najblahoslavenejšia Panna Mária bola prítomná pri všetkých týchto udalostiach a pôsobenie moci Božej v apoštoloch aj v Nej bolo Jej jasné, pretože pritom prežívala božské účinky viac než oni všetci dohromady. Ako bola povýšená nad všetky tvory spôsobom všetko prevyšujúcim, v podobnom pomere bolo aj množstvo darov, ktoré dostávala, prevyšujúce nesmierne dary všetkých ostatných. Najvyšší obnovil v najčistejšej duši svojej Matky vliate vedomosti o všetkých tvoroch a najmä o kráľovstvách a národoch, ktoré boli pridelené apoštolom. Vedela všetko, čo každý z nich vedel a viac než všetci dohromady, pretože Ona obdržala zvláštne poznanie každej osoby, ktorej mala byť zvestovaná viera Kristova. A podobne podrobne poznala tiež všetky zeme aj ich obyvateľov, tak ako poznala svoju modlitebňu a všetkých, ktorí do nej prichádzali.
233. Ako som vyššie povedala a ešte viackrát budem opakovať, vedomosti Márie boli vedomosťami najvyššej Panej, Matky, Pomocníčky a nanajvýš postavenej bytosti v Cirkvi, ktorú Všemohúci vložil do Jej rúk. Jej opatere bolo zverené všetko, od najvyšších až po najnižších svätých a tiež hriešnici, ako dietky Evy. Pretože nik nemal obdržať žiadne požehnanie alebo žiadnu milosť z rúk Jej Syna iba cez ruky Jeho Matky, bolo potrebné, aby táto najvernejšia Rozdávateľka milostí poznala celú svoju rodinu, ktorú mala chrániť ako Matka a to taká Matka! Slávna Pani teda nielen mala vštepené obrazy a vliate vedomosti o tom všetkom, ale tiež to skutočne prežívala a jednala podľa toho, ako učeníci a apoštoli pokračovali vo svojej kazateľskej činnosti. Pred Ňou boli ako otvorená kniha všetky ich práce a nebezpečenstvá aj útoky, ktoré diabol bude proti nim podnikať. Poznala všetky prosby a modlitby ich aj všetkých veriacich, takže im poskytovala pomoc, ako poznáme podľa mnohých udalostí, ktoré budem ďalej popisovať.
234. Chcem ešte povedať, že okrem vedomostí, ktoré naša Kráľovná čerpala zo vštepenej obraznosti, tiež v Bohu samom poznávala veci nepriamym nazeraním, ktorým ustavične videla Božstvo. Bol však rozdiel medzi týmito dvoma rôznymi druhmi vedomostí: lebo keď videla v Bohu práce všetkých apoštolov a všetkých veriacich Cirkvi a súčasne skrz toto videnie požívala istú účasť na večnej blaženosti, necítila zármutok a súcit, ktoré Ju naplňovali, keď videla ich súženie v obrazoch. V tomto poslednejšom druhu videnia ich cítila a s materinskou sústrasťou oplakávala. Aby teda Jej zásluhy neboli zmenšené, Pán Jej udeľoval tento druhý druh vedomostí po celý čas Jej

putovania na zemi. Spolu s plnosťou predstáv a vedomostí mala tiež úplnú vládu nad svojimi mocnosťami, ako som povedala vyššie, takže si nepripúšťala žiadne obrazy a predstavy len také, ktoré boli absolútne nutné pre zachovanie života alebo pre niektoré skutky lásky a dokonalosti. S touto ozdobou a krásou, ktorá bola zjavná anjelom aj svätým, bola nebeská Pani predmetom ich obdivu a nútilo ich to, aby chválili a oslavovali Najvyššieho za to vynikajúce pôsobenie všetkými Jeho vlastnosťami vo svojom najsvätejšom nástroji, Márii.
235. Pri tej príležitosti, keď si apoštoli rozdeľovali miesta svojich pôsobísk, vysielala presvätá Matka najvrúcnejšie modlitby za zotrvanie a odvahu pre apoštolov pri ich kázniach po celom svete. A Pán Jej prisľúbil, že ich bude chrániť a pomáhať im v hlásaní slávy svojho Mena a že nakoniec náležíte odmení ich práce a zásluhy. Tento sľub naplnil Pannu Máriu vďačnou radosťou a povzbudila apoštolov, aby prikročili k tomu dielu s celým srdcom a vydali sa radostne a s dôverou na cestu pre obrátenie sveta. Povedala im ešte mnohé iné sladké a oživujúce slová a kľačiac na kolenách blahopriala im k tej poslušnosti akú preukázali aj za seba samú, im ďakovala za horlivosť, ktorú prejavili pre česť a slávu Pána i za požehnanie, ktoré svojou obetavosťou priniesli dušiam. Každému apoštolovi pobozkala ruku a prisľúbila svoje modlitby a pomoc a nakoniec ich požiadala o požehnanie, ktoré oni ako kňazi Pána Jej udelili.
236. O niekoľko dní po tom, keď si medzi sebou rozdelili zem, začali apoštoli opúšťať Jeruzalem, najmä tí, ktorí mali pridelené provincie Palestíny, z ktorých prvý bol svätý Jakub starší. Ostatní ostali ešte v Jeruzaleme, pretože Pán si prial, aby sa v tomto meste viera hojnejšie hlásala Židom, aby boli povolaní skôr než ostatní, keď súhlasia prísť a prijať pozvanie na svadobnú hostinu evanjelia, lebo v milosti vykúpenia požíval tento ľud, hoci nevďačnejší, než pohani, obzvláštnu priazeň. Neskoršie všetci apoštoli jeden po druhom odchádzali do krajín, ktoré im boli určené, podľa toho, ako čas a vhodná doba vyžadovali a ako im Duch Svätý, rady Panny Márie a nariadenia svätého Petra kázali. Ale prv, než opustili Jeruzalem, každý z nich navštívil sväté miesta, ako záhradu Gethsemanskú, Kalváriu, svätý hrob, miesto nanebovstúpenia, Bethániu a podľa možnosti aj iné pamätné miesta. Všetci im prejavovali úctu a boli až k slzám dojatí pri pohľade na tie miesta na zemi, ktorých sa Spasiteľ dotkol. Potom navštívili večeradlo kde uctili miesto, na ktorom sa udiali tak mnohé tajomstvá. Tam sa tiež znovu odporučili do ochrany veľkej Kráľovnej neba a rozlúčili sa s ňou. Blahoslavená Matka ich prepúšťala so slovami plnými sladkosti a božských cností.
237. Starostlivosť a pozornosť, akú táto najmúdrejšia Pani ukazovala apoštolom pri ich lúčení, bola obdivuhodná. Pre každého z dvanástich apoštolov zhotovila pletenú tuniku, podobnú tej, akú mal náš Spasiteľ Ježiš Kristus, farby medzi hnedou a popolavou. Aby ich mohla načas upliesť, povolala si na pomoc svojich svätých anjelov. Urobila im ich také, akú mal ich Majster Ježiš, pretože si priala, aby Mu boli podobní aj v odeve a tak aj podľa zovňajška ich poznávali ako Jeho učeníkov. Slávna Pani obstarala aj dvanásť krížov, takej výšky a veľkosti, akú mal každý z nich a dala im po jednom, aby ho na svedectvo svojho učenia a pre svoju útechu nosili so sebou na svojich cestách a pri svojich kázniach. Každý z apoštolov si tento kríž podržal a nosil so sebou až do smrti. A pretože tak neobyčajne hlásali kríž, niektorí tyrani použili ho ako nástroj pri ich mučeníckej smrti.
238. K tomu ešte táto milujúca Matka dala každému malé kožené puzdro, do ktorého vložila tri tŕne z tŕňovej koruny svojho božského Syna, nejaké kúsky plátna, v ktorých bol Spasiteľ zavinutý ako nemluvňa a z plátna, ktorým utrela a zachytila najdrahšiu Krv pri obrezaní a umučení Pána. Všetky tieto sväté ostatky mala uschované a s najsvätejšou starostlivosťou a úctou ich opatrovala ako Matka a Opatrovníčka nebeských pokladov. Keď ich chcela zveriť apoštolom, všetkých ich zavolala a s majestátom Kráľovnej a zároveň s nežnosťou Matky im povedala, že tieto pamiatky, ktorými ich chce obdariť pri ich odchode, boli Jej najväčšie poklady, aké mala, a že v nich budú mať pri sebe živú upomienku na Jej božského Syna a istú záruku, že ich Pán miloval ako svoje dietky a ako služobníkov Najvyššieho. Potom im podala tie ostatky, ktoré oni prijali so slzami útechy a radosti. Poďakovali slávnej Kráľovnej za tie dary, pokľakli a sväté ostatky uctili. Potom sa navzájom na rozlúčku objali a svätý Jakub odišiel prvý, aby začal svoju misionársku prácu.
239. Bolo mi oznámené, že apoštoli kázali nielen v tých zemiach, ktoré im určil svätý Peter, ale aj v mnohých iných, vzdialenejších končinách. Ľahko to porozumieme, keď si pripomenieme, že

mnohokrát ich anjeli prenášali z jednej zeme do druhej a to nielen preto, aby tam kázali, ale tiež aby sa jeden s druhým poradili, najmä s námestníkom Kristovým svätým Petrom a ešte oveľa častejšie boli prinášaní k svojej Kráľovnej, ktorej útechy a rady potrebovali vo svojich ťažkých úlohách pri rozširovaní viery početným barbarským národom. Keď anjel preniesol proroka Habakuka do Egypta len preto, aby priniesol potravu Danielovi /Dan 14,35/, prečo by sa také zázraky nemohli diať s apoštolmi preto, aby mohli zvestovať vieru v Krista, učiť ľud, aby poznal Boha a rozširovať všeobecnú Cirkev pre spásu ľudského pokolenia? Zmienila som sa vyššie o anjelovi, ako uniesol Filipa, jedného zo sedemdesiatichdvoch učeníkov, ktorý bol na ceste do Gazy a preniesol ho do Azotu, ako hovorí svätý Lukáš /Sk 8,39,40/. Všetky tieto i bezpočetné iné zázraky, ktoré nám nie sú známe, potrebovali títo muži, ktorí boli poslaní do tak mnohých kráľovstiev a provincií a k ľuďom, ktorých ešte ovládali zlí duchovia, boli oddaní modloslužbe, plní bludov a nerestí, lebo v takom stave bol svet v dobe, keď vtelené Slovo prišlo vykúpiť ľudské pokolenie.

Poučenie, ktoré mi dala slávna Kráľovná anjelov.

240. Dcéra moja, tými príkladmi, ktoré obsahuje táto kapitola, prajem si priviesť a k tomu, aby si s najhlbším zármutkom a vzdychmi a ak je možné krvavými slzami plakala nad tým veľkým rozdielom medzi stavom Cirkvi svätej, v akom sa nachádza v našej dobe a v akom bola v prvých dobách. Ako je najčistejšie zlato jej svätosti zatemnené a jej stará krása, v akej ju apoštoli založili, je stratená. Ako teraz vyhľadáva klamné prášky a farbičky, aby zakryla svoju hrozne ošklivú tvár, znetvorenú neprávosťami. Aby si mohla náležíte pochopiť túto pravdu, musíš znovu uvážiť, s akou silou a túžbou snaží sa Boh prejavovať tvorom svoju dobrotu a dokonalosť. Prudkosť rieky Božej dobroty, pretekajúcej na ľudstvo je taká veľká, že iba slobodná vôľa človeka, ktorá mu bola daná preto, aby z nej ťažil vo svoj prospech, môže proti tomu prúdu Božskej dobroty postaviť hrádzu. A kedykoľvek z tej slobodnej vôle človek odporuje vplyvu a sile Božej dobrotivosti /podľa spôsobu nášho chápania/, robí tejto láske násilie a zraňuje ju v samotnej jej podstate. Keby jej tvory nekládli žiadne prekážky a prenechali sa jej pôsobeniu, celá duša by bola zaplavená a napojená účastenstvom v jeho božskej podstate a vlastnostiach. Padnutých by pozdvihla z prachu, chudobné dietky Adamove by obohatila, pozdvihla nad ich biedu a posadila medzi kniežatá svojej slávy /I Král 2,8/.

241. Z toho, moja dcéra, poznáš dve veci, ktoré sú pred ľudskou múdrosťou neznáme. Prvá, aká milá je najvyššej Dobrote služba tých, ktorí s vrúcnou horlivosťou pre česť a slávu Božiu starostlivo sa snažia odstrániť prekážky, ktoré ľudia kladú svojmu vlastnému posväteniu a prijímaniu darov Božích. Zaľúbenie, ktoré má Najvyšší v tých, ktorí sa tak starajú o iných, nie je možné v tomto živote dosť oceniť. Pre tú príčinu duchovné služby apoštolov, prelátov, kňazov a kazateľov slova Božieho sú také vznešené, pretože sú nástupcami v úrade tých, ktorí založili Cirkev a snažili sa o jej zachovávanie a rozšírenie. Všetci majú byť spolupracovníkmi a vykonávateľmi nesmiernej lásky Božej pre duše, stvorené preto, aby sa stali účastné na Jeho Božstve. Za druhé, musíš uvažovať o veľkosti a množstve darov a milostí, ktoré nekonečná Moc udeľuje takým dušiam, ktoré Jeho veľkej štedrosti nekladú prekážky. Pán ukázal túto pravdu hneď pri začiatkoch Cirkvi svätej, kedy všetkým, ktorí chceli do nej vstúpiť, prejavil svoju štedrosť takými veľkými divmi a zázrakmi. Často viditeľným spôsobom zosielal Ducha Svätého, robil zázraky na tých, ktorí prijali Apoštolské vyznanie viery a veriacich zahrňoval rôznymi inými milosťami.

242. Najviac však Jeho všemohúca Sila a veľkodušnosť zažiarila na apoštoloch a učeníkoch, pretože u nich Jeho večná a svätá vôľa nenašla žiadne prekážky a boli vernými nástrojmi a vykonávateľmi božskej lásky, napodobňovatelia a nástupcovia Kristovi a nasledovníci pravdy. Preto boli povýšení k nevýslovne vysokej účasti na vlastnostiach Božích, najmä čo sa týka Jeho vedomostí, svätosti a moci, konaním tak veľkých zázrakov pre seba i pre duše, ktoré smrteľníci nemôžu dosť vychváliť. Po apoštoloch zrodili sa Cirkvi iné dietky, v ktorých z jedného pokolenia na druhé bola táto božská múdrosť a jej účinky prenášané /Ž 44,17/. Teraz nechaj stranou nesčíselný počet mučeníkov, ktorí preliali svoju krv pre Krista a položili svoj život za svätú vieru a uvažuj o zakladateľoch rehoľných rádov a kongregácií, o veľkých svätcoch, ktorí boli ozdobou tých rádov, o doktoroch, biskupoch, prelátoch a apoštolských mužoch, skrze nich tak krásne ukázal Boh svoju

veľkú štedrosť a nekonečnú všemohúcnosť. Sú takí veľkí, že iní, ktorí sú sluhovia Boží pre dobro duší, ani nik z veriacich nemôže mať žiadnu výhovorku, aj keď Boh nerobí také divy, aké koná v tých, ktorých zisťuje ako vhodných pre svoje pôsobenie.
243. Prajem si, aby si pre väčšie zahanbenie nedbalých sluhov Cirkvi poznala, že aj v našich dňoch Najvyšší podľa svojho večného ustanovenia rozdáva svoje nekonečné duchovné poklady prostredníctvom prelátov, kňazov, kazateľov a učiteľov Jeho božského slova. Nakoľko sa týka Jeho vôle, títo všetci by sa svätosťou a dokonalosťou mohli podobať viac na anjelov než na ľudí. Mohli by sa tešiť mnohým výsadám a výnimkám ako v rade prirodzenosti tak aj milosti a tak sa stať hodnými sluhami Najvyššieho, keby len neprevracali poriadok Jeho nekonečnej múdrosti a žili podľa svojej dôstojnosti pre akú sú povolaní a vyvolení pred všetkými ostatnými. Táto nekonečná láskavosť Božia je práve taká veľká teraz, ako bola v prvých stáročiach Cirkvi. Náchylnosť najvyššej Dobroty na obohacovanie duší sa nezmenila, ani sa nemôže zmeniť. Jeho blahoslavená štedrosť sa nezmenšila. Láska k Jeho Cirkvi je stále rovnako veľká. Jeho milosrdenstvo má stále záujem o ľudskú biedu, ktorej za našich čias je tak mnoho. Nárek ovečiek Kristových je teraz hlasnejší, než doteraz kedy bol. Prelátov, kňazov a sluhov Pána je oveľa väčší počet, než býval predtým. Ak je tomu tak, čomu teda máme pripisovať stratu tak mnohých duší a skazu kresťanského ľudu? Čím je to, že neveriaci nielen že nevstupujú do Cirkvi, ale ešte Jej spôsobujú tak veľa súženia a zármutku? Čo je príčinou toho, že preláti a služobníci Cirkvi sa pred svetom neskvejú a nevyžaruje z nich svätosť Kristova, ako v minulých storočiach a v začiatkoch Cirkvi?
244. Dcéra moja, vyzývam ťa, aby si plakala nad touto stratou a skazenosťou. Pozoruj, ako kamene svätyne sú rozmetané po uliciach mesta /Plač Jer 4,1/. Viď, ako sa kňazi Pána stali podobní ľudu /Iz 24,2/ namiesto toho, aby pozdvihli ľud ku svätosti, ako je povinnosťou kňazov. Kňazská dôstojnosť a vzácne rúcho cnosti sú poškvrnené nákazou sveta. Pomazaní Pána, ktorí sú posvätení, aby výhradne Jeho ctili a s Ním obcovali, klesli zo svojho vznešeného a svätého miesta. Stratili svoju krásu, keď sa znižovali ku zlým skutkom, ktoré nie sú hodné ich vysokého postavenia medzi ľuďmi. Dávajú prednosť márnostiam, povoľujú lakomosti a hrabivosti, slúžia svojim záujmom, milujú peniaze, skladajú svoje nádeje do pokladov zlata a striebra, majú radi pochlebovačstvo a poddávajú sa otrocky svetskej moci a na svoje ešte väčšie zníženie poddávajú sa aj rozmarným chúťkam žien a niekedy sa tiež stávajú podielnikmi na ich zlomyseľných a hriešnych zámeroch. Ťažko sa nájde jedna ovečka zo stáda Kristovho, ktorá poznáva hlas svojho pastiera alebo nachádza u neho pastvinu spasiteľnej cnosti a svätosti, ktorú im majú ukazovať. Maličkí žiadajú chlieb a nie je, kto by im ho rozdeľoval /Plač 4,4/. A ak je rozdeľovaný kvôli vlastným záujmom, ako môže poskytovať výživnú potravu s takými malomocnými rukami tým, ktorí ju potrebujú a sú chorí? Ako môže nebeský Lekár zveriť takým rozdávateľom liek života? Alebo ako sa môže hriešny človek prihovárať a sprostredkovať odpustenie pre tých, ktorí sú menej alebo rovnako hriešni ?
245. To sú príčiny, prečo preláti a kňazi za našich čias nekonajú zázraky, aké konali apoštoli a učeníci a tí, ktorí v prvotnej Cirkvi nasledovali svojim životom a vrúcnou horlivosťou Pána v snahe o česť Božiu a obrátenie duší. Preto poklady krvi a smrti Kristovej, ktoré sú uložené v Cirkvi, neprinášajú to isté ovocie u kňazov a sluhov Cirkvi ani u iných smrteľníkov, lebo keď nedbajú a zabúdajú, aby prinášali úžitok v sebe samých, ako môžu očakávať, že budú pretekať cez nich na ostatných členov ľudskej rodiny? Preto tiež sa neveriaci neobracajú, aj keď poznávajú pravdy pravej viery a žijú v blízkosti cirkevných kniežat, služobníkov a kazateľov evanjelia. V našich časoch je Cirkev bohatšia na časné majetky a príjmy, má veľa učených mužov, vysokých dôstojností a veľký počet hodnostárov. Pretože všetky tieto výhody pochádzajú zo zásluh krvi Kristovej, mali by sa všetky používať na Jeho česť a službu, aby sa napomáhalo obrátenie duší, na podporu chudobných, na zvýšenie úcty a pre zvelebenie Jeho svätého mena.
246. Či sa tak užívajú pozemské cirkevné majetky? Nech odpovedia zajatci, či sú vykupovaní z cirkevných príjmov, nech dosvedčia neverci, či sú obracaní na vieru a či kacírstvo je potlačované a vyhladzované pomocou cirkevných pokladov. Hlas verejnosti bude nahlas volať, že za tie poklady sa vybudovali paláce, získavali sa prvenstvá, kupovali márne, ničomné vysoké tituly a najsmutnejšie je, ako je známe, že tí, ktorí prostredníctvom svojho cirkevného úradu dostali do svojej moci cirkevné poklady, zneužívajú ich aj na hanebné a biedne účely. Títo zneuctievajú

najvyššieho kňaza Krista a svojim životom sú natoľko vzdialení od nasledovania Krista a Jeho apoštolov, ako najväčší bezbožníci sveta. Že slovo Božie, ktoré takí sluhovia Cirkvi hlásajú na kázniach je také mŕtve a nenachádza silu na oživenie poslucháčov, tým nie je vinná pravda Písma Svätého, ale pretože tí, ktorí ju prednášajú ju zneužívajú a prekrúcajú. Snažia sa urobiť kompromis so slávou Kristovou a svojou sebeckou vážnosťou a márnou cťou, s duchovnými majetkami a nízkym získavaním príjmov. A ak sa im podarí dosiahnuť tento sebecký cieľ, o žiaden ďalší výsledok svojich kázní už nedbajú. Preto sa vzďaľujú od čistého a pravého učenia a niekedy aj od pravdy, ktorú svätí autori zaznamenali v Písme Svätom a podľa ktorej ju svätí učitelia vysvetľovali. Oni ju však znečistia, pošpinia svojimi chytráckymi výmyslami a snažia sa dosiahnuť skôr obľubu a obdiv svojich poslucháčov, než pokrok v dobrom. Keď takým spôsobom podanú pravdu počujú skazení hriešnici, vtlačí sa im do mysle skôr tá vynaliezavá prešibanosť kazateľa, než láska Kristova. Ich slová nemajú žiadnu silu a účinnosť a nevnikajú do srdca, hoci sú plné vtipných výrokov pre pošteklenie uší.
247. Nediv sa teda, moja najdrahšia, že také márnosti a zneužívanie aj iné svetu neznáme hriechy sú trestané a že božská spravodlivosť v takej veľkej miere opustila prelátov, kňazov a kazateľov slova Božieho alebo slova Cirkvi katolíckej, ktorá na začiatku zaujímala také vysoké postavenie a teraz sa nachádza na takom nízkom stupni. A ak sú niektorí kňazi a cirkevní sluhovia, ktorí nie sú nakazení takými smutnými neprávosťami, za to iba tým viac má byť Cirkev vďačná môjmu božskému Synovi v tejto dobe, keď je tak veľmi urážaný. K tým, ktorí sú horliví, je môj Syn veľmi štedrý, ale takých je veľmi málo, čo možno poznať podľa veľkého počtu skazeného kresťanského ľudu a podľa pohŕdania, do akého upadli kňazi a kazatelia evanjelia. Keby bol počet dokonalých a horlivých pracovníkov veľký, nepochybne hriešnici by zmenili a napravili svoj život. Mnoho nevercov by sa obrátilo a všetci by na takých kazateľov, kňazov a prelátov pozerali s úctou a počúvali by ich s pozornosťou, vážili by si ich pre ich dôstojnosť a svätosť a nie pre ich neprávom nadobudnutú autoritu a vonkajšiu okázalosť, ktorá si vynucuje úctu podobnú svetskej pochvale a úplne neužitočnú. Nemusíš sa teda báť alebo hanbiť za to, že si toto všetko napísala, lebo tí, ktorých sa to týka, sami dobre vedia, že je to pravda. A nenapísala si to z vlastnej vôle, ale na môj rozkaz. Preto žiaľ nad takým smutným stavom a pozvi tiež nebo i zem, aby ti pomohli plakať, lebo málo je takých, ktorí sa kvôli tomu zarmucujú a je to jedna z najväčších krívd, akú robia Pánovi dietky Cirkvi svätej.

Kapitola 14.

Obrátenie svätého Pavla a akú účasť na tom mala Panna Mária.

248. Naša matka Cirkev, vedená Duchom Svätým, oslavuje obrátenie svätého Pavla, ako jeden z najväčších zázrakov milosti a to pre útechu hriešnikov, lebo zo zarytého a rúhačského prenasledovateľa mena Kristovho, ako sa svätý Pavol sám nazýva /I Tim 1,13/, sa zmenil na apoštola, pretože z Božej milosti dostal milosrdenstvo. Pretože na dosiahnutí onoho milosrdenstva mala naša slávna Kráľovná veľký podiel, nesmieme tento obyčajný zázrak z tohoto životopisu vynechať. Veľkosť toho zázraku lepšie pochopíme, ak vysvetlíme stav svätého Pavla v akom sa nachádzal ako prenasledovateľ Cirkvi v dobe jeho obrátenia a keď poznáme príčiny, ktoré z neho spravili tak vynikajúceho a horlivého obhajcu zákona Mojžišovho a krutého prenasledovateľa Krista.
249. Svätý Pavol bol vynikajúcim stúpencom židovstva pre dve príčiny. Prvou príčinou bola jeho odvaha a druhou snaha zlého ducha, aby prirodzene dobré Pavlove vlastnosti využil na svoj prospech. Svätý Pavol bol povahové smelý, veľkodušný, ušľachtilý, láskavý, činný, statočný a vytrvalý. Získal vlastnou snahou mnoho mravných cností. Zakladal si na tom, že je zásadným vyznavačom zákona Mojžišovho a že je v ňom dokonale vyučený, hoci v skutočnosti nepoznal jeho podstatu, ako sám vyznal Timotejovi, pretože všetka jeho učenosť bola iba ľudská a pozemská. Ako mnohí Židia, tak aj on poznal Zákon iba z vonkajšej stránky, bez jeho ducha a bez božského

poznania, ktoré bolo potrebné pre správne pochopenie a preniknutie jeho tajomstiev. Pretože však svoju nevedomosť považoval za pravé vedomosti, a pretože bol nadaný dobrou pamäťou a bystrou chápavosťou, preto bol veľkým horlivcom rabínskych tradícií /Galať. 1,14/. Pokladal to za veľkú urážku a nezmysel, aby Nový zákon, vymyslený Človekom, ktorý bol ako zločinec ukrižovaný, bol hlásaný proti nim a proti zákonu danému samým Bohom, ktorý obdržal Mojžiš na hore /II. Mojž 24/. Preto ho pochytila veľká nenávisť a opovrhnutie ku Kristovi, Jeho zákonu a Jeho stúpencom. Celý naplnený týmto mylným zmýšľaním, použil všetky svoje mravné cnosti /ak sa môže nazývať cnosťou, čomu chýba pravá láska k blížnemu/ a veľmi si na tom zakladal, že bojuje proti bludom. Je to obyčajná chyba dietok Adamových, že nachádzajú veľké uspokojenie v boji proti chybám iných alebo v nejakej dobrej práci, ale nesnažia sa o to, čo je oveľa dôležitejšie, aby odložili niektorú zo svojich neprávostí. V takom sebaklame žil a jednal Šavol, pevne presvedčený, že sa horlivo snaží rozmnožovať česť a slávu Božiu, keď sa usiluje o udržanie starého Mojžišovho zákona a jeho božských nariadení. Domnieval sa, že takým jednaním hájil česť Božiu, pretože v skutočnosti nechápal tento zákon, ktorý so svojimi obradmi a predobrazmi bol iba dočasný a nie večný, ktorý bolo nutné odstrániť múdrejším a mocnejším Zákonodarcom, o ktorom to sám Mojžiš predpovedal /V. Mojž 18,15/.
250. Túto nerozvážnu horlivosť a prudkosť rozpaľovala zloba Lucifera a jeho pomocníkov, ktorí Šavla dráždili a vzbudili v ňom ešte väčšiu nenávisť proti zákonu nášho Spasiteľa Ježiša Krista. Už mnohokrát som sa v tomto životopise zmienila o zlomyseľných snahách a pekelných plánoch tohoto draka proti svätej Cirkvi. Jedna z tých snáh bolo horlivé hľadanie ľudí, ktorí by mu slúžili ako vhodný nástroj na predvádzanie jeho zlých úmyslov. Lucifer sám alebo jeho diabli, hoci môžu pokúšať ľudí jednotlivo, nemôžu vztýčiť svoju odbojnú vlajku verejne alebo sa stať vodcami nejakej sekty alebo odboja proti Bohu, iba ak by im prišla na pomoc nejaká ľudská bytosť, ktorá sa dá slepo viesť. Tento krutý nepriateľ bol nesmierne rozzúrený úspešnými začiatkami Cirkvi svätej. Bál sa jej pokroku a horel závisťou, keď videl bytosti podľa prirodzenosti nižšie, než je sám, ako sú povyšované k podieľaniu sa na Božstve a sláve, ktorú on stratil. Poznal Šavlove náklonnosti, jeho návyky a duševný stav a zdalo sa mu, že všetko to dobre súhlasí s jeho zámermi pre zničenie Cirkvi Kristovej pomocou rúk neveriacich.
251. Lucifer sa radil s ostatnými diablami o tomto podlom pláne na schôdzi, ktorú zvolal zvlášť za tým účelom. So všeobecným súhlasom všetkých zloduchov rozhodol sa pekelný drak, že bude ustavične podnecovať Šavlov hnev proti apoštolom a celému Kristovmu stádočku, na čo použije našepkávania a dôvody hodiace sa pre stav jeho mysle a aby ho to čo najskôr ovplyvnilo, mali mu zloduchovia predstavovať jeho rozhorčenosť ako cnosť, na ktorú môže byť hrdý. Zloduchovia previedli toto rozhodnutie do písmenka a nestrácali žiadnu príležitosť. Hoci bol Šavol nespokojný s učením nášho Pána a odporoval mu už pred Kristovou smrťou na kríži, predsa sa ešte neprehlásil otvorene za tak horlivého obhajcu zákona Mojžišovho a za nepriateľa Pána. Až pri smrti svätého Štefana prejavil svoj hnev, ktorý v ňom pekelný drak podnietil proti Kristovým stúpencom. Pretože diabol zistil vtedy, že srdce Pavla je pripravené previesť všetky jeho zlomyseľné návrhy, stal sa vo svojej zlobe tak namyslený, že sa mu zdalo, že si už nič iné nemusí priať, lebo tento človek privolí ku všetkému zlu, čo mu našepká.
252. Lucifer vo svojej bezbožnej namyslenosti sa snažil zviesť Šavla k tomu, aby sa pokúsil sám vlastnoručne usmrtiť všetkých apoštolov, ba dokonca aj najblahoslavenejšiu Pannu Máriu. Tak vysoko vystúpila bláznivá pýcha tohoto nesmierne krvilačného draka. Ale sa prepočítal. Povaha Šavlova bola veľmi ušľachtilá a veľkodušná, a preto sa mu zdalo, že by to bolo pod jeho dôstojnosť a česť, keby sa znížil k takým zločinom a hral úlohu úkladného vraha, keď mohol - ako sa domnieval - zničiť zákon Kristov mocou dôvodov a spôsobom spravodlivým. Ešte väčšiu hrôzu a odpor cítil pri myšlienke, že by mal usmrtiť najsvätejšiu Matku, pretože si Ju ako ženu vážil a tiež preto, že Ju pri Kristovom umučení videl takú vážnu a v práci vytrvalú. Preto sa mu zdala, že je žena šľachetná a zaslúži si úctu. Najsvätejšia Mária skutočne si získala jeho úctu aj akýsi súcit so svojim zármutkom a utrpením, čo sa stalo všeobecne známe. Preto rozhodne odmietal také neľudské našepkávania satana, ktoré mu vnukal proti životu najblahoslavenejšej Panny Márie. Tento súcit s blahoslavenou Pannou Máriou nemálo uskoril Šavlovo obrátenie. Ani sa už ďalej

nezaoberal úskočným plánom proti apoštolom, hoci sa mu Lucifer snažil nahovoriť, že by tým dokázal statočnosť ducha, keby ich zbavil života. Šavol všetky tieto zlé myšlienky zavrhol, ale rozhodol sa, že bude podnecovať všetkých Židov, aby prenasledovali Cirkev, kým ju spolu s menom Kristovým úplne nezničia.
253. Keď pekelný drak a jeho pomocníci nemohli získať nič viac, uspokojili sa s tým, že sa im podarilo priviesť Šavla aspoň k takému rozhodnutiu. Hroznú nenávisť diablov proti Bohu a Jeho tvorom môžeme poznať z toho, že ešte v ten istý deň konali ďalšiu schôdzu, aby sa poradili, ako by mohli zachovať život tohoto muža, tak schopného, aby uskutočňoval ich zlé zámery. Títo zaprisahaní nepriatelia dobre vedia, že nemajú žiadne právo nad životom ľudí a že nemôžu ani dať, ani vziať nikomu život, len keď to Boh pri nejakej zvláštnej príležitosti dopustí. Napriek tomu však chceli byť aspoň strážcami a lekármi života a zdravia Šavla, nakoľko im to bolo možné, najmä udržovaním v činnosti jeho obozretnosti, aby sa varoval toho, čo by mu mohlo škodiť na zdraví a vnukali mu, aby používal to, čo by mu bolo prospešné pre zachovanie života a zdravých údov. Ale napriek všetkým svojim snahám nemohli zabrániť pôsobeniu milosti, keď si to prial Boh. Ani im nenapadlo, že by Šavol chcel niekedy prijať vieru v Krista a že ten život, ktorý oni chceli zachovať a predĺžiť, poslúži pre ich vlastnú skazu a trápenie. Také výsledky pripravuje múdrosť Najvyššieho, aby diabol, zvedený svojimi zlými úmyslami, upadol sám do svojich vlastných osídiel a prepadlísk a aby všetky jeho úklady slúžili na uskutočnenie nezmeniteľnej vôle Božej.
254. Také bolo ustanovenie najvyššej Múdrosti, aby obrátenie Šavla bolo tým obdivuhodnejšie a slávnejšie. S týmto úmyslom dopustil Boh Satanovi, aby po smrti svätého Štefana popudil Šavla, že predstúpil pred veľkňaza s veľkou hrozbou proti učeníkom Kristovým, ktorí ušli z Jeruzalema a vyžiadal si od neho povolenie, aby ich mohol zajať a ako väzňov v putách priviesť späť do Jeruzalema zo všetkých miest, kdekoľvek ich nájde /Sk 9,1/. Ponúkol pre ten účel svoju osobu, majetok i život. Na vlastné útraty, bez mzdy sa vydal na cesty, len aby zabránil tomu, aby Nový zákon, hlásaný učeníkmi Ukrižovaného, nepotlačil zákon jeho predkov. Najvyšší kňaz a jeho radcovia prijali s radosťou Šavlovu ponuku a hneď mu udelili žiadané dovolenie, najmä, aby išiel do Damaskú, kam sa podľa správ po odchode z Jeruzalema uchýlili niektorí učeníci. Vybavený zatykačom, najal si súdnych úradníkov a niekoľko vojakov, ktorí ho sprevádzali a vydal sa na cestu. Ale oveľa väčší ozbrojený sprievod tvorili mnohé légie diablov, ktorí prišli z pekla kvôli tomu, aby mu v tomto podujatí pomáhali a očakávali, že svojim veľkým počtom s pomocou Šavlovou sa im podarí urobiť koniec Cirkvi a že ju úplne zničia ohňom a krvou. Šavol skutočne mal taký úmysel, rovnaký ako mal Lucifer a jeho diabli, lebo títo ho stále vlievali do mysle Šavlovej a jeho spoločníkov. Ale predbežne ho nechajme na ceste do Damaskú s túžbou zmocniť sa všetkých učeníkov Kristových, ktorých nájde v synagógach toho mesta.
255. Toto všetko vedela Kráľovná neba, lebo okrem svojich vedomostí a videní, ktorými prenikla srdcia a myšlienky ľudí i diablov, tiež apoštoli sa starali o to, aby ju informovali o všetkom, čo sa prihodilo nasledovníkom Jej Syna. Už dlho pred týmito udalosťami presvätá Mária vedela, že Šavol bude apoštolom Kristovým a učiteľom národov, vynikajúcim a obdivuhodným mužom v Cirkvi, pretože Jej Syn Ju o všetkých tých veciach informoval, ako som povedala už v druhom diele tohoto životopisu. Ale keď videla, že prenasledovanie veriacich sa stáva zúrivejšie a slávne ovocie a výsledky obrátenia Šavla sú odďaľované a k tomu ešte vedela, ako učeníci Kristovi, ktorí nevedeli nič o tajných úmysloch Najvyššieho, boli zarmútení a trochu zronení zo zúrivosti a vytrvalosti jeho prenasledovania, spôsobovalo to najláskavejšej Matke veľký zármutok. Pozorujúc vo svojej nebeskej múdrosti, aká dôležitá je táto záležitosť, roznietila sa k novej odvahe a dôvere vo svojich modlitbách za blaho Cirkvi a za Šavlovo obrátenie. Padla pred svojim Synom na tvár a predniesla Mu túto prosbu:
256. "Najvyšší Pane, Synu večného Otca, pravý Bože z Boha pravého, splodený z jeho nedeliteľnej podstaty, ktorý z nevýslovnej blahosklonnosti a z nekonečnej dobrotivosti ráčil si sa stať mojim Synom a životom mojej duše, ako budem môcť ja, Tvoja otrokyňa žiť, ak prenasledovanie Tvojej milovanej Cirkvi, ktorú si zveril pod moju ochranu, nadobudne prevahu a ak nebude potlačené Tvojou nekonečnou mocou? Ako to bude môcť moje srdce zniesť, ak budem vidieť, ako je ovocie Tvojej predrahej Krvi v opovrhnutí a ako po ňom šliapu? Keď si mi, Pane, dal dietky, ktoré si svojej

Cirkvi splodil a ak ich mám milovať a hľadieť na ne ako Matka, ako sa budem môcť potešiť, keď ich vidím tak utláčané a ničené pre vyznávanie Tvojho svätého Mena, a preto, že Ťa s úprimným srdcom milujú? Tebe patrí moc a múdrosť a nesluší sa, aby sa chválil víťazstvom nad Tebou pekelný drak, nepriateľ Tvojho Mena a ohovárač mojich dietok a Tvojich bratov. Syn môj, zahanbi pýchu tohoto starého hada, ktorý vo svojej pýche opäť vstáva, aby vylieval svoju zúrivosť na prostých ovečkách Tvojho stáda. Pozri ako Lucifer strhol do svojich osídiel Šavla, ktorého si si vyvolil a zvlášť určil za svojho apoštola. Teraz je čas, Bože môj, aby si ukázal svoju všemohúcnosť a zachránil túto dušu, cez ktorú a v ktorej má byť Tvoje meno vysoko vyvýšené a tak sa má mnoho dobrého dosiahnuť pre celý svet."
257. Najblahoslavenejšia Panna Mária zotrvala dlho pri tejto modlitbe, ponúkala sa trpieť i zomrieť, ak je to potrebné, pre blaho Cirkvi svätej a za obrátenie Šavla. Pretože Jej božský Syn vo svojej nekonečnej múdrosti vopred vedel o tomto sprostredkovaní svojej milovanej Matky, zostúpil z neba a ukázal sa Jej osobne, keď sa modlila vo svojej izbietke a povedal Jej: "Moja milovaná Matka, pretože u Teba nachádzam splnenie svojej vôle a všetkých mojich prianí, povedz mi, čo si praješ." Ako obyčajne presvätá Matka v prítomnosti svojho božského Syna padla na tvár, klaňala sa Mu ako pravému Bohu a povedala: "Môj najvyšší Pane, ktorý ďaleko do budúcnosti poznáš srdcia i myšlienky svojich tvorov, Tvoje oči poznajú tiež moje túžby a vieš, že tie prosby pochádzajú od tej, ktorá pozná Tvoju nekonečnú lásku k ľuďom, od Matky Tvojej Cirkvi, zástankyne hriešnikov a Tvojej otrokyne. Keď som ja od Teba obdržala všetko bez mojich zásluh, nemusím sa obávať, že nebudem vypočutá vo svojich prosbách pre Tvoju oslavu. Prosím Ťa, Syn môj, aby si pohliadol na utrpenie svojej Cirkvi, a aby si, ako milujúci otec, čoskoro uľavil svojim dietkam, ktoré sa zrodili zásluhami Tvojej najdrahšej Krvi."
258. Pán potešený hlasom a prosbami svojej najmilšej Matky a Nevesty, žiadal ju, aby Mu povedala podrobnejšie svoje priania, ako by nevedel, čo od Neho žiada, hoci už vopred vedel, že pre Jej veľké zásluhy a lásku nemôže Jej nič odoprieť. S takou skrývanou láskou pokračoval Kristus Pán dlhšiu chvíľu v hovore so svojou najmilšou Matkou, pričom Ona sa prihovárala za ukončenie prenasledovania a za obrátenie Šavla. Okrem iného povedal Jej Pán: "Matka moja, keď vo svojom milosrdenstve udelím odpustenie Šavlovi, čím bude uzmierená moja spravodlivosť, keď Šavol zotrváva v najhlbšej nevere a zlobe a celým srdcom pomáha mojim nepriateľom k zničeniu mojej Cirkvi a k vyhladeniu môjho Mena z povrchu zemského, čím si zaslúži môj hnev a potrestanie?" Týmto dôvodom, ktorý bol po stránke spravodlivosti taký nezvratný, Matka milosrdenstva a múdrosti nebola uvedená do rozpakov a povedala: "Môj Pane a večný Bože a môj Synu, vzbúrený príval Šavlových hriechov nebol v stave uhasiť žiar Tvojej božskej lásky, lebo si mi sám ukázal, že si vyvolil Šavla za svojho apoštola a za vyvolenú nádobu, príjemnú tvojmu božskému Duchu a hodnú, aby bola zapísaná v Tvojej pamäti. Mocnejšie a účinnejšie bolo Tvoje nekonečné milosrdenstvo, s ktorým si založil svoju milovanú Cirkev, a preto nežiadam nič iné, než na čom si sa sám vopred rozhodol. Ale veľmi ma zarmucuje, Syn môj, že táto duša má ešte ďalej pokračovať v skutkoch zhubných jemu aj iným /ak o iných je tak možné povedať/ a že má ďalej klásť prekážky sláve Tvojho mena, radosti anjelov a svätých, úteche spravodlivých, nádeji poskytovanej hriešnikom a zahanbeniu Tvojich nepriateľov. Preto neodmietaj, Synu a Pane môj, prosby svojej Matky. Daj, nech sa Tvoje božské ustanovenie splní, aby som videla Tvoje Meno oslávené. Doba aj okolnosti sú na to vhodné a moje srdce nemôže už ďalej znášať odklady takého požehnania."
259. Pri tomto apeli láska Srdca prečistej Panny a Kráľovnej vzbĺkla takým mocným žiarom, že by Jej iste spôsobil smrť, keby tomu Pán svojou všemohúcnosťou nebol zázračne zabránil. Hoci Jej Syn preto, aby sa ďalej tešil z preveľkej lásky tohoto Tvora, dopustil, aby Jeho blahoslavená Matka trpela nejaké telesné bolesti a upadla do akejsi mdloby, predsa, podľa spôsobu nášho chápania, nemohol ďalej odporovať láske, ktorá zronila Jeho srdce, posilnil a potešil Ju vypočutím Jej prosieb. Povedal Jej: "Matka moja, vyvolená zo všetkých tvorov, stane sa bezodkladne, čo si žiadaš. Urobím so Šavlom, ako si praješ a zmením ho tak, že od tohoto okamihu bude obrancom Cirkvi, ktorú prenasleduje a hlásateľom môjho Mena a šíriteľom mojej slávy. Hneď teraz prikročím k tomu, aby bol prijatý do môjho priateľstva a milosti."
260. Potom zmizol z očí svojej blahoslavenej Matky, zanechal Ju v modlitbách a obdaril Ju jasným

nazeraním na to, čo sa stane v budúcich okamihoch. Krátko potom ukázal sa Pán Šavlovi na ceste blízko Damasku, kam došiel po rýchlej jazde, stále viac zúriaci proti Kristovi. Pán sa ukázal Šavlovi v jasnom oblaku a v nesmiernej sláve a v tom okamihu bol Šavol zaplavený božským svetlom zvonku i zvnútra a jeho srdce i zmysly boli bez všetkého odporu úplne premožené /Sk 9,4/. Okamžite spadol z koňa na zem a pritom počul hlas zhora, ktorý k nemu hovorí: "Šavol, Šavol, prečo ma prenasleduješ?" Šavol plný bázne a úžasu povedal: "Kto si, Pane?" Hlas odpovedal: "Ja som Ježiš, ktorého ty prenasleduješ. Ale ťažko budeš kopať proti ostňu mojej všemohúcnosti." Šavol chvejúc sa bázňou a ohromením hovoril: "Pane, čo chceš, aby som robil?" A Pán k nemu: "Vstaň a choď do mesta, tam sa ti povie, čo máš robiť." Šavlovi spoločníci počuli tie otázky a odpovede, ale Spasiteľa nevideli. Videli žiaru, ktorá ho obklopovala a všetci boli ohromení a naplnení hrôzou nad touto náhlou a neočakávanou udalosťou a za istý čas neboli schopní slova.
261. Tento nový div, prevyšujúci všetky divy, ktoré svet do tej doby videl bol väčší a ďalekosiahlejší, než možno ľudskými zmyslami pochopiť, pretože Šavol bol nielen telesne zrazený na zem, oslepený a zbavený všetkej sily, takže keby ho božská moc nezachovala, bol by okamžite zomrel, ale aj vo vnútri bol zmenený viac, než keď prišiel z ničoty k existencii pri jeho počatí, lebo bol ďalej vzdialený od toho, čím predtým bol, než je svetlo od tmy alebo než je vzdialené najvyššie nebo od zeme, lebo z obrazu diabla bol zmenený na obraz najvyššieho, láskou horiaceho serafa. Tento triumf nad Luciferom a jeho diablami Boh si sám vyhradil pre svoju božskú múdrosť a všemohúcnosť tak, aby v moci umučenia a smrti Kristovej tento pekelný drak a jeho zloba boli porazení ľudskou prirodzenosťou jedného človeka, v ktorom účinky a milosť vykúpenia boli postavené proti hriechu Lucifera a jeho účinkom. Tak sa stalo, že práve za taký istý krátky čas, v akom sa Lucifer pre pýchu zmenil z anjela na diabla, Šavol mocou a milosťou Kristovou sa zmenil z diabla na anjela. V anjelskej prirodzenosti najvyššia krása sa zmenila na najhlbšiu ošklivosť a v ľudskej prirodzenosti najväčšia zvrátenosť sa zmenila na najväčšiu mravnú dokonalosť. Lucifer zostúpil ako nepriateľ z neba do najhlbších priepastí.
262. A pretože by toto víťazstvo nebolo dosť slávne, keby Pán udelil viac, než Lucifer stratil, preto si Všemohúci prial pridať svätému Pavlovi ešte ďalší triumf k tomuto víťazstvu nad diablom. Lucifer padol z nesmierne vysokého stupňa milosti, ktorú obdržal, ale nikdy nepožíval blažené nazeranie, ani sa ho nikdy nestal hodný, a preto nemohol stratiť, čo nemal. Kdežto Pavol ihneď, akonáhle prejavil ochotu a túžbu po ospravedlnení, dosiahol milosť a začal sa podieľať na sláve a videl jasne Božstvo, hoci toto videnie prichádzalo iba postupne. Aké neprekonateľné sú vlastnosti božskej moci! Aké účinky sú zásluhy života a smrti Krista Pána! Keď zloba hriechu v okamihu zmenila anjela na diabla, bolo zaiste slušné a spravodlivé, aby Vykupiteľova milosť bola mocnejšia a hojnejšia, než hriech /Rim 5,20/, aby človeka nielen pozdvihla z hriechu a postavila do stavu pôvodnej milosti, ale tiež do slávy. Tento div je väčší, než stvorenie neba a zeme so všetkými tvormi. Väčší, než dať slepému zrak, chorému zdravie, mŕtvemu život. Blahoprajeme hriešnikom k nádeji, akú im vlieva toto podivuhodné ospravedlnenie, pretože našim Obnoviteľom, našim Otcom a našim bratom je ten istý Pán, ktorý ospravedlnil Pavla. A nie je menej mocný a menej svätý pre nás, než bol pre svätého Pavla.
263. V tej dobe, keď Pavol ležal na zemi, bol posväcujúcou milosťou a inými darmi prebudený k úplne novému životu a jeho vnútorné mocnosti boli obnovené a primerane osvietené a tak boli pripravené, aby mohol byť uchvátený do najvyššieho neba, ktoré on nazýva tretím nebom. Sám vyznáva, že nevie, či tam bol uchvátený v tele a či len v duchu /2 Kor 12,4/. Avšak lepšie, než v obyčajnom videní, hoci iba prechodne, videl tam Boha jasne a priamo. Okrem bytosti Božej a vlastností Jeho nekonečnej dokonalosti poznal tajomstvo vtelenia a vykúpenia a všetky tajomstvá zákona milosti a stavu Cirkvi svätej. Videl neporovnateľné požehnanie svojho ospravedlnenia a modlitbu, ktorú za neho vykonal svätý Štefan. A ešte oveľa jasnejšie poznal modlitby najsvätejšej Matky Božej aj ako Ona urýchlila jeho obrátenie a že po Kristovi Jej zásluhou sa stal Bohu prijateľný. Od tej hodiny bol plný vďačnosti, hlbokej úcty a oddanosti k veľkej Kráľovnej neba, ktorej dôstojnosť mu bola teraz ukázaná a ktorú od tej doby uznával za svoju Obnoviteľku. Zároveň vtedy poznal úrad apoštola, na ktorý bol povolaný a že v tomto úrade má pracovať a trpieť až do smrti. V spojení s týmito tajomstvami boli mu zjavené aj mnohé iné tajomstvá, o ktorých sám

hovorí, že ich nemôže vysloviť /II Kor 12,4/. Ponúkol sa ako obeta a že bude plniť vôľu Božiu vo všetkom, ako to potom po celý svoj život ukazoval. Najsvätejšia Trojica prijala túto ponuku a obetu jeho perí a v prítomnosti celého nebeského dvora ustanovila ho za učiteľa národov a za vyvolenú nádobu, roznášajúcu meno Najvyššieho po celom svete.
264. Pre svätých v nebesiach bol tento deň dňom mimoriadnej radosti a plesania a všetci skladali nové chválospevy na oslavu a velebenie božskej moci, ktorá sa prejavila takým ojedinelým a neobyčajným zázrakom. Keď pri obrátení ktoréhokoľvek hriešnika sú svätí plní radosti /Lk 15,7/, aká ich naplnila potom, keď videli veľkosť milosrdenstva Pána, tak prejavené a také nesmierne požehnanie udelené všetkým smrteľníkom pre oslavu jeho svätej Cirkvi? Šavol vyšiel z videnia a vytrženia premenený na Pavla a keď vstal zo zeme, bol slepý a nevidel slnečné svetlo. Jeho spoločníci ho zaviedli do Damasku do domu jedného z jeho známych a tam napodiv všetkých bol tri dni slepý, nejedol a nepil a stále sa vrúcne modlil. Padol tvárou na zem a pretože bol v stave, v ktorom oplakával s horkou ľútosťou a ošklivosťou hriechy svojho minulého života, modlil sa takto: "Beda mi, v akej temnote a zaslepenosti som žil a ako ďaleko som zašiel na ceste večného zatratenia. Ó, nekonečná láska! Ó, bezmedzné zľutovanie! Ó, nekonečná sladkosť večnej štedrosti! Kto, ó Pane a Bože môj, Ťa prinútil, aby si tak jednal so mnou, biednym červom zeme, s Tvojim nepriateľom a rúhačom? Kto iný Ťa mohol k tomu prinútiť, než Ty sám a modlitby Tvojej Matky a Nevesty? Keď ja vo svojej zaslepenosti a v temnote som ťa prenasledoval, Ty, najláskavejší Pane, si mi prišiel v ústrety. Keď som sa oddával prelievaniu nevinnej krvi, ktorá vždy bude volať proti mne, Ty, Bože milosrdenstva si ma umyl a očistil svojou vlastnou krvou a urobil účastníkom na Tvojom nevystihnuteľnom Božstve. Ako budem môcť večne chváliť také neslýchané milosrdenstvo? Ako budem môcť náležíte oplakať život, ktorý bol pred Tvojimi očami taký odporný? Nebesia a zem hlásajú slávu Tvoju, aj ja budem hlásať Tvoje sväté Meno a budem ho hájiť uprostred Tvojich nepriateľov." Podobné vzdychy svätý Pavol opakoval s veľkou ľútosťou a s úkonmi najvrúcnejšej lásky a najhlbšej, pokornej vďačnosti.
265. Tretieho dňa po pokorení a obrátení Šavla, prehovoril Pán vo videní k učeníkovi, ktorý sa menoval Ananiáš, ktorý žil v Damasku /Sk 9,10/. Oslovil ho menom, ako svojho služobníka a priateľa a požiadal ho, aby išiel do domu muža, ktorý sa volá Júda, v istej časti mesta, a vyhľadal tam Šavla z Tarzu, ktorého nájde ako sa modlí. Súčasne mal tiež Šavol videnie, v ktorom videl a poznal učeníka Ananiáša, prichádzajúceho k nemu a ako na neho vkladá ruky a vracia mu zrak. Ananiáš však vtedy ešte nevedel o Šavlovom videní, preto odpovedal: "Pane, počul som o tom mužovi, ako veľa zlého urobil Tvojim svätým v Jeruzaleme a nebol spokojný iba s tým, prišiel teraz s dovolením od veľkňazov, aby zajal všetkých, ktorí vzývajú Tvoje sväté Meno. Posielaš teda prostú ovcu, ako som ja, aby išla hľadať vlka, ktorý ju chce zožrať?" Pán mu odpovedal: "Choď, lebo ten, ktorého považuješ za môjho nepriateľa, je mi nádobou vyvolenou, aby niesol moje meno medzi všetky národy a do všetkých kráľovstiev i všetkým synom izraelským. Ja mu zaiste ukážem, koľko musí trpieť pre moje Meno." Hneď na to bolo onomu učeníkovi ukázané všetko, čo sa Šavlovi prihodilo.
266. Ananiáš, spoliehajúc sa na slovo Pána, poslúchol a ihneď išiel do domu, v ktorom bol svätý Pavol. Našiel ho modliť sa a povedal mu: "Brat Šavol, náš Pán Ježiš, ktorý sa ti zjavil na ceste, poslal ma, aby si nadobudol zrak a bol naplnený Duchom Svätým." Obdržal z rúk Ananiáša krst a sväté prijímanie, bol posilnený a uzdravený a vzdával vďaky Pôvodcovi všetkých tých požehnaní. Potom si zajedol trocha pokrmu, ktorý nepožíval už tri dni. Ostal istý čas v Damasku, stretol sa a zhováral s učeníkmi, ktorí tam bývali. Padol pred nimi na kolená a prosil o odpustenie, aj aby ho prijali za svojho sluhu a brata, hoci zo všetkých najposlednejšieho a najnehodnejšieho. Po porade s nimi a s ich súhlasom začal potom v početných synagógach v Damasku verejne kázať o Kristovi ako o Mesiášovi sveta s takou horlivosťou, múdrosťou a zápalom, že priviedol neveriacich Židov do zmätku. Všetci sa divili tej neočakávanej zmene a s úžasom hovorili? "Či to nie je ten, ktorý hubil v Jeruzaleme vyznávačov toho mena? A či neprišiel sem, aby ich v putách priviedol k veľkňazom? Aká zmena sa to s ním stala, ktorú na ňom vidíme?"
267. Svätý Pavol si počínal stále smelšie a statočnejšie a pokračoval v kázaní v zhromaždeniach Židov a pohanov, dokazujúc, že Ježiš je Mesiáš. Preto sa Židia dohodli, že ho usmrtia, čo sa potom

ďalej stalo, zmienime sa neskoršie. Zázračné obrátenie svätého Pavla sa stalo o rok a mesiac po smrti svätého Štefana, dvadsiatehopiateho februára, teda v ten istý deň, kedy Cirkev slávi túto pamiatku. A bolo to roku tridsiatehošiesteho po narodení Pána. Svätý Štefan, ako som povedala v dvanástej kapitole, zomrel vo veku tridsať štyri rokov a jeden deň. Obrátenie svätého Pavla sa stalo, keď dosiahol vek tridsať päť rokov a jeden mesiac a svätý Jakub sa potom vydal na misionárske cesty, ako poviem na patričnom mieste.
268. Vráťme sa však k našej slávnej Kráľovnej a Panej anjelov, ktorá prostredníctvom videnia vedela o všetkom, čo sa udialo so Šavlom. Poznala jeho predošlý veľmi zlý stav mysle, jeho zúrenie proti Kristovmu menu, vedela o jeho náhlom zvrhnutí na zem, aj o príčine toho, o jeho obrátení a najmä o jeho mimoriadnom a zázračnom uchvátení až do najvyššieho neba a videní Boha a tiež o všetkom ostatnom, čo sa s ním stalo v Damasku. Tieto vedomosti nielen že Jej náležali a patrili, pretože bola Matka Pána a Jeho svätej Cirkvi, ako aj nástrojom tohoto veľkého divu, ale tiež preto, že Ona jediná bola v stave náležíte ten zázrak oceniť, lepšie než sám svätý Pavol, ba aj lepšie, než celé mystické telo Cirkvi svätej, pretože by nebolo spravodlivé, aby taká neslýchaná milosť a nevídané dielo Všemohúceho ostalo od smrteľníkov neuznané a vďačne neocenené. Toto náležíte urobila najblahoslavenejšia Panna Mária a bola tiež prvá, ktorá túto udalosť oslavovala s ocenením, aké bolo povinné preukazovať všetko ľudstvo. Najsvätejšia Matka pozvala všetkých svojich anjelov, aj mnoho ďalších z neba, ktorí utvorili zbory a striedavo spievali chválospevy ospevujúce a vychvaľujúce moc a preštedré milosrdenstvo Všemohúceho voči Pavlovi. A inými chválospevmi ospevovali zásluhy Jej najsvätejšieho Syna, pre ktorého sa toto nevídané a predivné obrátenie stalo. Týmto ďakovaním a vernosťou najsvätejšej Panny bol Najvyšší /podľa nášho spôsobu chápania/ akoby odmenený za to veľké dobrodenie preukázané Cirkvi obrátením svätého Pavla.
269. Nesmieme však obísť mlčaním myšlienky nového apoštola, ktoré mal voči najláskavejšej Matke, ako asi o ňom zmýšľa teraz a čo si musela myslieť o ňom ako o veľkom nepriateľovi a prenasledovateľovi Jej najsvätejšieho Syna a jeho učeníkov, keď mal v úmysle zničiť Cirkev. Láskyplné domnienky svätého Pavla ohľadne tejto veci nenapadli mu iba tak z ničoho, ale pochádzali z jeho pokory a z lásky k Matke Ježišovej. Nevedel však, že naša Pani vie o všetkom, čo sa mu prihodilo. Z novo nadobudnutých skúseností o nebeských veciach v Bohu Ju poznal ako najláskavejšiu Pomocníčku v jeho obrátení a spasení a pre zlobu svojho minulého života cítil zahanbenie, pokorenie a trochu i obavy, že nie je hodný priazne takej Matky, ktorej Syna tak zúrivo a slepo prenasledoval. Zdalo sa mu, že k odpusteniu takých ťažkých hriechov je potrebné nekonečné milosrdenstvo a Mária je iba púhy tvor. Ale naproti tomu ho povzbudzovala myšlienka, že Ona, napodobňujúc svojho Syna, odpustila jeho katom. Učeníci mu tiež rozprávali, aká láskavá a prívetivá je k hriešnikom a chudobným. A tak vznikla v jeho duši horúca túžba, aby ju videl a v duchu sa rozhodol, že sa Jej vrhne k nohám a bude bozkávať miesta, po ktorých chodila. Ale hneď ho zase premohla hanba pri myšlienke, že sa má predstaviť Tej, ktorá je Matka Ježišova, žijúca doteraz v smrteľnom tele, ktorej svojím konaním tak veľmi ubližoval. Preto premýšľal, či by Ju nemal požiadať, aby ho potrestala, že by tým za svoje viny akosi zadosťučinil. Ale zase sa mu zdalo, že taký trest sa nezhoduje s Jej dobrotivosťou, keď predsa Ona svojimi modlitbami mu vyprosila také nesmierne milosrdenstvo.
270. Takými myšlienkami dopustil Pán na svätého Pavla trápny, ale napriek tomu príjemný zármutok, ale nakoniec si povedal: "Vzmuž sa, ty biedny hriešnik, lebo nepochybne ťa príjme láskavo a odpustí ti, veď sa za teba prihovárala ako pravá Matka Toho, ktorý zomrel pre tvoju spásu a doteraz jedná ako Matka takého Syna, lebo obidvaja sú plní milosrdenstva a láskavosti a nepohrdnú srdcom skrúšeným a pokorným." /Ž 50,19/ Pavlove obavy a pochybnosti boli nebeskej Matke dobre známe, lebo prostredníctvom svojich vyšších vedomostí vedela o všetkom. Vedela tiež, že apoštol dlhý čas nebude mať príležitosť Ju vidieť. Pohnutá materinskou láskou a súcitom nechcela pripustiť, aby sa mu útecha za taký dlhý čas odmietala, preto mu ju chcela poslať z Jeruzalema. Zavolala jedného zo svojich anjelov a povedala mu: "Nebeský duchu, služobník môjho Syna a Pána, som dojatá súcitom nad zármutkom a nepokojom pokorného Pavlovho srdca. Prosím ťa, anjel môj, choď hneď do Damasku a poteš ho a uľav mu v jeho obavách. Blahopraj mu k jeho veľkému šťastiu a pripomeň mu, že večnou vďakou je zaviazaný môjmu Synovi a Pánovi za to, že

ho s takou dobrotivosťou pritiahol k sebe a urobil svojim priateľom a apoštolom. Povedz mu, že také milosrdenstvo, aké obdržal, nebolo ešte žiadnemu človekovi preukázané. A v mojom mene mu oznám, že mu budem pomáhať ako Matka vo všetkých prácach a budem mu slúžiť ako slúžka všetkých apoštolov a hlásateľov mena a učenia môjho Syna. Daj mu požehnanie v mene Toho, ktorý ráčil vziať na sebe telo v mojom živote a požíval moje prsia."
271. Svätý anjel ihneď splnil toto poslanie svojej Kráľovnej a rýchle sa zjavil svätému Pavlovi, ktorý sa stále modlil, lebo toto sa stalo na druhý deň po jeho krste a na štvrtý po obrátení. Anjel sa mu ukázal v ľudskej podobe, neobyčajne krásny a žiariaci a vykonal všetko, čo mu presvätá Kráľovná nariadila. Svätý Pavol vypočul jeho posolstvo s veľkou pokorou, úctou a radosťou ducha a odpovedal anjelovi: "Ty, vyslanec všemohúceho a večného Boha, ja najbiednejší z ľudí ťa prosím, najláskavejší duchu nebeský, konaj podľa toho, ako vidíš mňa: vďačného blahosklonnému milosrdenstvu nekonečného Boha, vzdaj Mu náležité vďaky a česť za to, že ma - hoci takého nehodného - ráčil poznačiť znakom božského svetla svojich dietok. Čím viac som utekal pred Jeho nesmiernou štedrosťou, On ma tým viac hľadal a prišiel mi v ústrety. Keď som sa oddal smrti, On mi dal život. Keď som ho prenasledoval ako svojho nepriateľa, On ma povýšil k svojmu priateľstvu a obdaril ma svojou milosťou, odplatil mi za najväčšie krivdy svojim neobyčajne veľkým požehnaním. Nikto nikdy sa neukázal byť taký nenávistný a ohavný ako ja a žiadnemu sa tak ochotne neodpustilo, žiaden nedostal tak rýchle milosť ako ja /I Tim 1,13/. Pán ma vytrhol z papule leva, aby som sa aj ja stal jednou z ovcí Jeho stáda. Ty, Pane môj, si svedkom toho všetkého. Pomáhaj mi, aby som bol večne vďačný. A prosím Ťa, svätý anjel, povedz Matke milosrdenstva a mojej Panej, že tento Jej nehodný otrok leží pri Jej nohách a uctieva pôdu, po ktorej Jej nohy chodili a so skrúšeným srdcom Ju prosí, aby mu odpustila, že tak drzo vyhľadával zničenie mena a cti Jej Syna a pravého Boha. Popros Ju, aby zabudla na moje urážky a zachádzala s týmto rúhavým hriešnikom ako Matka, ktorá ako Panna počala, porodila a kojila Pána, ktorý Jej dal život a vyvolil si Ju na to zo všetkých tvorov. Ja si zaslúžim pokarhanie a som povinný dať náhradu za tie mnohé hriechy, ktoré som spáchal a som pripravený všetko strpieť. Poznám však Jej dobrotivé srdce a nechcem povedať, že by som netúžil po Jej priazni a ochrane. Kiež ma láskavo príjme ako dieťa Cirkvi svätej, ktorú tak veľmi miluje. Všetky dni svojho života chcem venovať výhradne na šírenie a obranu tejto Cirkvi a slúžiť Tej, ktorú uznávam za Prostredníčku mojej spásy a za Matku milosti."
272. Svätý anjel sa vrátil s touto odpoveďou k Panne Márii a hoci Ona vo svojich vedomostiach už o odpovedi dobre vedela, anjel Jej to opakoval a Ona to vypočula s veľkou radosťou a znovu ďakovala Najvyššiemu a chválila Ho za dielo Jeho božskej pravice, ktoré vykonal na novom apoštolovi, svätom Pavlovi a za dobro, ktoré z toho vzíde pre svätú Cirkev a veriacich. O zmätku a divokom úteku diablov pri obrátení svätého Pavla, aj o mnohých iných tajomstvách, ktoré mi boli zjavené ohľadne zlomyseľnosti diablov, porozprávam v nasledujúcej kapitole, nakoľko mi to bude možné.

Poučenie, ktoré mi udelila Kráľovná anjelov, Mária.

273. Dcéra moja, všetci veriaci by mali byť oboznámení s tým, že Najvyšší mohol spôsobiť obrátenie svätého Pavla bez toho, aby k tomu použil také zázraky svojej nekonečnej moci. On ich však použil, aby ukázal ľuďom, ako veľmi je Jeho dobrotivosť naklonená odpúšťať im a dvíhať ich k svojmu priateľstvu a milosti, aj aby ich poučil príkladom tohoto veľkého apoštola, ako tiež oni majú spolupôsobiť s milosťou a odpovedať na jeho volanie. Pán prebúdza mnohé duše a svojimi vnuknutiami a pomocou ich nabáda k dobrému. Mnohé z nich odpovedajú a pomocou sviatostí Cirkvi svätej sa ospravedlňujú, ale všetky vo svojom ospravedlnení nezotrvajú a ešte menej ich podľa neho jedná a snaží sa o dokonalosť. Začnú v duchu, ale ochabujú a skončia v tele. Príčina toho, že nezotrvajú v milosti a upadajú do predošlých hriechov je, že nejednajú podľa ducha svätého Pavla pri jeho obrátení, ktorý zvolal: "Pane, čo chceš, aby som robil?" Aj keď snáď niektorí z nich tieto slová vyslovujú perami, nerobia to z celého srdca a vždy si ponechávajú trochu lásky k sebe, ku svojej cti, k majetku, zmyselným rozkošiam alebo k niektorej príležitosti k hriechu a preto čoskoro sa potknú a padnú.
274. Apoštol Pavol bol však verným a živým príkladom obrátenca pomocou svetla milosti nielen

preto, že prišiel z krajnej hriešnosti do podivuhodnej milosti a k priateľstvu s Bohom, ale tiež preto, že v najvyššej miere spolupôsobil s volaním Božím, opustil hneď a úplne všetko zlé zmýšľanie a vyhľadávanie seba a celý sa odovzdal vôli a prianiam Božím. Toto úplné sebazrieknutie a odovzdanie sa vôli Božej je obsiahnuté v týchto slovách: "Pane, čo chceš, aby som robil?" Na tom, nakoľko sa ho týkalo, závisela jeho spása. Pretože vyslovil tie slová so všetkou úprimnosťou skrúšeného a pokorného srdca, zriekol sa svojej vôle a odovzdal sa vôli Pána a rozhodol sa, že od toho okamihu nedovolí žiadnej z mocností svojho ducha alebo zmyslov slúžiť zvieraciemu alebo zmyselnému životu, do ktorého zablúdil. Ponúkol sa úplne do služby Všemohúceho v každom spôsobe alebo smere, o ktorom pozná, že je vôľou Božou, ktorú ochotne, bezodkladne a bez dopytovania vykoná. A tiež hneď podľa toho začal jednať, na vyzvanie Pána vošiel do mesta a poslúchol rozkaz, ktorý mu Pán dal prostredníctvom svojho učeníka Ananiáša. Pretože Najvyšší skúma skryté veci ľudského srdca, videl úprimnosť, s akou svätý Pavol spolupôsobil so svojim povolaním a podriaďoval sa Jeho božskej vôli a riadeniu. A nielen že ho prijal s veľkým zaľúbením, ale aj nesmierne v ňom rozmnožil svoje milosti, dary a obdivuhodnú pomoc, ktorú by ani Pavol nebol obdržal alebo zaslúžil bez tejto absolútnej podriadenosti vôli Pánovej.
275. V súhlase s týmito pravdami, dcéra moja, si prajem, aby si plnila moje tak často opakované výzvy a napomenutia, aby si zabudla na všetko viditeľné, zdanlivé a klamné. Opakuj si veľmi často a to viac srdcom než ústami slová svätého Pavla: "Pane, čo chceš, aby som robil?" Lebo akonáhle začneš robiť niečo podľa svojej vlastnej vôle, už to nebude pravda, že hľadáš jedine vôľu Pána. Nástroj nemá pohyb alebo činnosť, iba keď mu ju dá umelec. Keby mal svoju vlastnú vôľu, bol by schopný odporovať a jednať proti vôli toho, kto ho užíva. To isté platí o Bohu a duši: ak duša má nejaké vlastné túžby, s ktorými Boh nemá nič spoločné, bude sa vzpierať vôli Pána. A pretože Pán neporušuje slobodu jednania, ktorú udelil človeku, nechá, aby ho tá vôľa zviedla z pravej cesty, akonáhle rozhoduje samostatne, nedbajúc na vedenie svojho Stvoriteľa.
276. A pretože to nie je vhodné, aby Boh svojou božskou mocou zázračne riadil skutky svojich tvorov v tomto smrteľnom živote, aby sa potom snáď ľudia nemohli nesprávne vyhovárať, vštepil do ich srdc zákon a ustanovil ho tiež vo svojej svätej Cirkvi, aby mohli poznávať vôľu Božiu a riadiť svoje konanie zachovávaním tohoto zákona. Okrem toho pre lepšiu bezpečnosť Boh ustanovil predstavených a sluhov svojej Cirkvi, aby ich ľudia mohli počuť a poslúchať a tým v nich poslúchať Boha. Všetky tieto zabezpečenia, moja najdrahšia, požívaš v plnej miere a nemala by si si dovoľovať ani jediný pohyb alebo jedinú myšlienku a túžbu, ktorá by bola tvoja vlastná, ani žiadne konanie podľa svojej vôle, nezávisle od vôle a vedenia toho, komu je zverené vedenie tvojej duše, lebo toho ti Pán posiela, ako poslal Ananiáša svätému Pavlovi. Okrem toho, ty si obzvlášť zaviazaná k tejto poslušnosti, pretože Najvyšší pozerá na teba so zvláštnou láskou a milosťou a praje si ťa používať, ako nástroj vo svojich rukách, pomáhať ti, riadiť a viesť ťa priamo i nepriamo prostredníctvom mňa a svojich svätých anjelov. A toto všetko, ako dobre vieš, stále verne robí. Uváž dobre, koľko máš príčin, aby si odumrela svojim žiadostiam a oddala sa jedine vôli Božej, aby jedine tá dodávala život všetkým tvojim skutkom a všetkému tvojmu jednaniu. Odlož všetok ohľad na seba i všetko spoliehanie na seba a pamätaj, že aj keby si mala múdrosť najučenejších ľudí, chytrosť najmúdrejších a prirodzený rozum anjelov, pri tom všetkom by si nedokázala plniť Jeho vôľu tak dokonale, ako keď všetko ponecháš jeho božskému prianiu. Iba On sám vie, čo je pre teba vhodné a prospešné a vyhľadáva to pre teba s večnou láskou. On volí cesty a vedie ťa po nich. Daj sa riadiť Jeho božským svetlom a nestrácaj čas, lebo v takom odročovaní sa skrýva nebezpečenstvo pádu. V mojich poučeniach je všetka bezpečnosť a úspech. Napíš si to do srdca a zachovávaj to zo všetkých síl, aby si si mohla zaslúžiť môj príhovor a aby ťa táto priviedla bližšie k Najvyššiemu.

K a p i t o l a 15.

Skrytý boj diablov proti dušiam, ako ich Najvyšší chráni prostredníctvom svojich svätých anjelov, Najsvätejšou Pannou a svojou vlastnou mocou, porada konaná pekelnými nepriateľmi proti najsvätejšej Kráľovnej a proti Cirkvi po obrátení svätého Pavla.

277. Početnými svedectvami Písma svätého a potom tiež učením svätých učiteľov cirkevných a majstrov duchovného života, celá katolícka Cirkev i všetky jej dietky sú dostatočne poučení o nenávisti a nanajvýš bdelej krutosti pekla proti ľuďom v snahe, aby ich strhol do večného trápenia. Z týchto prameňov vieme tiež, ako nás nekonečná moc Božia chráni, takže ak si prajeme použiť Jeho nepremožiteľné priateľstvo a ochranu a ak sa staneme hodní zásluh Krista, nášho Spasiteľa, pôjdeme bezpečne po ceste večného spasenia. Ako tvrdí svätý Pavol, celé Písmo sväté bolo napísané, aby nás v tejto nádeji uistilo a potešilo. Ale pritom všetkom sa musíme aj sami snažiť a namáhať, aby naša nádej sa nestala márnou pre nedostatok nášho spolupôsobenia. Preto svätý apoštol Peter, keď nás napomenul, aby sme všetku starosť prenechali na Pána, ktorý sa postará o nás, dodáva hneď: Buďte striezliví a bdejte, lebo protivník váš, diabol obchádza ako revúci lev a hľadá, koho by zožral /I Peter 5,8/.
278. Tieto a iné podobné rady Písma svätého sú podané všeobecne, ale týkajú sa aj každého zvlášť. A hoci z nich a z dennej skúsenosti mohli by dietky Adamove dospieť k určitejším a podrobnejším vedomostiam o diablových útokoch a prenasledovaniach proti ľuďom, oni v dôsledku svojej pozemskosti a hrubej zmyselnosti obyčajne venujú pozornosť iba tomu, čo svojimi zmyslami poznávajú a nikdy nedvíhajú svoju myseľ k vyšším veciam, žijú v klamnej istote a nevšímajú si neľudskú, skrytú ukrutnosť, s akou pekelní duchovia usilujú strhnúť ľudí do záhuby a ako sa im to darí. Ľudia tiež nevedia o božskej ochrane, ktorá ich obklopuje a chráni a ako nevedomí ľudia ani neďakujú za túto milosť, ani nevenujú pozornosť nebezpečenstvu, ktoré im hrozí. "Beda zemi" hovorí svätý Ján vo svojom Zjavení /12,12/, lebo diabol zostúpil s veľkým hnevom k vám. Tento žalostný hlas počul evanjelista v nebi, kde - keby svätí mohli cítiť zármutok - iste by ho cítili kvôli nám pre ten skrytý boj, ktorý náš mocný, zaprisahaný, zúrivý nepriateľ vedie proti ľuďom. Ale aj keď svätí nemôžu cítiť zármutok, ľutujú nás pre toto nebezpečenstvo. Kdežto my, pohrúžení do hroznej ľahkomyseľnosti a zábudlivosti, nemáme sami nad sebou žiaden zármutok ani ľútosť. Vyrozumela som, že o tých zjaveniach, ktoré sa uvádzajú v tomto životopise o skrytých, zlomyseľných plánoch diablov, ktoré osnovali proti tajomstvám Kristovým, proti Cirkvi a jej dietkam, bola som osvietená preto, aby tí, ktorí tento životopis budú čítať, sa prebudili zo svojej strnulosti. Napísala som o tom mnoho strán, popisujúc podrobnejšie obzvlášť niektoré tajomstvá toho hrozného boja, aký diabli vedú proti ľuďom a ktorý proti nim vedú preto, aby ich získali na svoju stranu. Z príležitosti obrátenia svätého Pavla, Pán mi túto pravdu ukázal ešte oveľa jasnejšie a zreteľnejšie, aby mi umožnil popísať a vyjaviť ten ustavičný boj a zápas, ktorý svojimi zmyslami nebadáme, aký stále vedú medzi sebou anjeli a diabli a zdeliť, akým spôsobom nás Boh chráni svojou božskou mocou buď našimi anjelmi alebo najblahoslavenejšou Pannou Máriou alebo priamo Kristom a svojou všemohúcnosťou.
279. O hádkach a slovných zápasoch svätých anjelov, brániacich nás proti pekelnej nenávisti a zlomyseľnosti diablov, Písmo sväté obsahuje jasné svedectvá, na ktoré pri mojom popise stačí iba poukázať. Je dobre známe, že svätý apoštol Júda Tadeáš hovorí vo svojej epištole, ako sa svätý Michael hádal s diablom, ktorému nechcel dovoliť, aby povedal Židom, kde odpočíva telo Mojžiša, ktoré na rozkaz Boží pochoval tento svätý archanjel na skrytom mieste, aby ho Židia nenašli. Lucifer chcel to miesto Židom prezradiť, aby ich mohol pokúšať k odpadu od zákonitej služby Božej k modlárstvu tým, že by ich zviedol k prinášaniu obety pri hrobe Mojžišovom, ale svätý Michael kládol odpor tejto satanovej snahe. Nepriateľstvo Lucifera a jeho diablov proti človeku je také staré, ako ich neposlušnosť proti Bohu. A ako bolo povedané v prvej časti, ich zúrivosť a ukrutnosť proti ľuďom vzrástla v takom pomere, v akom vzrástla ich odbojná pýcha proti Bohu od tej doby, keď sa dozvedeli, že večné Slovo sa stane človekom a narodí sa z tej Ženy, ktorú videli zaodiatu slnkom /Zj 12,1/. Pretože pyšní anjeli odmietli tieto Božie ustanovenia a nechceli poslušne skloniť svoju šiju, pochytila ich veľká nenávisť proti Bohu i proti Jeho tvorom. Pretože si diabol

svoju nenávisť a zlosť nemohol vyliať na Bohu, vylieva si ich na dielach Jeho pravice. Okrem toho, pretože bol obdarený anjelskou prirodzenosťou, rozhodol sa neodvolateľne, že sa nikdy neprestane snažiť, aby dosiahol to, pre čo sa raz rozhodol. Preto, hoci mení prostriedky pre dosiahnutie svojho cieľa, nikdy nemení svoju vôľu ohľadne prenasledovania ľudstva. Naopak, jeho nenávisť ešte vzrástla a bude vzrastať úmerne k tomu, ako Boh udeľoval a bude udeľovať svoje milosti a dary spravodlivým a svätým dietkam svojej Cirkvi a úmerne k víťazstvám, ktoré získa semeno tej Ženy, diablovej Nepriateľky, ktorá, ako mu Boh pohrozil, pošliape jeho hlavu, takže nebude môcť robiť nič viac, než skryte ležať pri Jeho nohách /I Mojž 3,15/.
280. Okrem toho je tento nepriateľ púhy duch a nikdy nie je unavený a nepotrebuje odpočinok. Preto je tak bdelý, keď nás prenasleduje, že začína svoj boj proti nám už od prvého okamihu našej existencie v živote matky a jeho zúrivosť a boj proti duši nepoľavuje, kým nevyjde z tela. Tento výrok potvrdzuje Jób, ktorý hovorí, že život človeka na zemi je boj /Jób 7, 1/. Tento boj nespočíva iba v tom, že sme sa narodili v dedičnom hriechu, a preto sme poddaní k náklonnosti hriechu a nezriadeným vášniam spôsobujúcim v nás náklonnosť ku zlu, ale diabol okrem ustavičného podpaľovania boja v nás, bojuje proti nám ešte aj z dôvodov vlastných, používajúc k tomu všetku svoju prešibanosť a zlobu, a nakoľko je to v jeho moci aj naše zmysly, schopnosti, náklonnosti a vášne. Nadovšetko sa snaží používať aj iné prirodzené príčiny a prostriedky, aby nás pripravil o život a súčasne aj o spásu duše. Ak sa mu to nepodarí v tomto ohľade, nepremešká od okamihu nášho počatia až do našej smrti žiadnu príležitosť, aby nám spôsobil škodu alebo nás zviedol k hriechu a pripravil o milosť. Preto tiež tak dlho musí trvať naša obrana.
281. Toto všetko, najmä s dietkami Cirkvi svätej, sa deje týmto spôsobom: Akonáhle diabol pozná, že bude počaté ľudské telo, najprv pozoruje úmysel rodičov a či sú v stave milosti alebo nie alebo či sa pri plodení dopustili nejakej nemiernosti alebo priestupku. Skúma tiež zloženie štiav v ich telách, pretože tieto šťavy obyčajne majú vplyv na splodené telo. Diabol si všíma tiež zvláštne a všeobecné príčiny a prirodzené podmienky, ktoré sú spojené s vývojom plodenia a vytvorením ústrojov ľudského tela. Z týchto rôznych základných počiatkov, ktoré spolupracujú pri plodení, zlí duchovia pri svojej veľkej skúsenosti usudzujú, nakoľko možno, akú povahu a náklonnosti bude mať splodený človek a podľa toho hneď si urobia veľké plány pre svoje budúce jednanie. Ak predvídajú dobrý výsledok, snažia sa nakoľko len môžu zabrániť splodeniu alebo vdýchnutiu duše, privádzajú matku do rôznych nebezpečenstiev a pokušení, aby spôsobila zničenie plodu ešte pred stvorením duše, čo sa obyčajne stáva o štyridsať až osemdesiat dní. Ako náhle však vidia, že Boh stvoril alebo vdýchol dušu novému tvorovi, hnev týchto drakov ich poháňa k zúrivej činnosti, aby sa snažili zabrániť narodeniu dieťaťa a aby nedošlo ku krstu, ak sa nenarodilo na takom mieste, kde sa táto sviatosť môže snadno udeliť. Preto vnukajú matkám rôzne myšlienky a pokúšajú ich k mnohým nezriadenostiam a výstrednostiam, čím spôsobia predčasný pôrod alebo usmrtenie dieťatka v živote. U katolíkov a bludárov, ktorí ešte udeľujú krst, diabli sa uspokoja, keď aspoň dieťa pripravia o krst a tak ho privedú do predpeklia, kde nebude požívať hľadenie na Boha. Medzi pohanmi a modloslužobníkmi sa o to natoľko nesnažia, pretože u nich majú zatratenie skoro zaistené.
282. Proti zlomyseľnému vplyvu diablov poskytuje Najvyšší rôznymi spôsobmi obranu a ochranu. Ponajviac je to jeho rozsiahla a všeobecná ochrana a starostlivosť, ktorá zaisťuje správne výsledky prirodzených príčin v pravý čas, nezávisle od prevrátenosti a prekážok, ktoré kladú zlí duchovia. Tým je ich moc obmedzená. Lebo keby Boh ponechal diablom voľnú ruku, vo svoje neskrotiteľnej zlobe by rozvrátili celý svet. To však dobrotivosť Stvoriteľa nedovolí, ba nepraje si dať vládu svojím zaprisahaným úhlavným nepriateľom ani nad nižšími vecami, tým menej nad človekom. Veď diabli v Božom pláne o vesmíre zastávajú iba miesto besných katov. A aj v tomto postavení nemôžu robiť nič viac než je im nariadené alebo dovolené. Keby skazení ľudia nepodávali ruky týmto nepriateľom, nenechali sa nimi zvádzať k hriechom, za ktoré si zaslúžia trest, v celom prirodzenom zriadení by bol zachovaný obyčajný, ako všeobecný tak aj zvláštny poriadok príčin aj účinkov. A neboli by žiadne príležitosti k takým veľkým nešťastiam a stratám medzi veriacimi, ako sú nákazlivé choroby, náhle úmrtia, zlá úroda a iné pohromy, ktoré spôsobuje diabol. Všetky tieto a mnohé iné zlá, ktoré sa stávajú aj pri narodení detí, spôsobené neprávosťami a neporiadkom si zaslúžime za to, že sa spájame s diablami na našu vlastnú škodu a tým sa sami vydávame ich zlobe.

283. Okrem všeobecnej úpravy Božej na ochranu svojich tvorov musíme sa zmieniť tiež o zvláštnej ochrane anjelov, ktorým - podľa Dávidovho výroku - prikázal, aby nás niesli na rukách, aby sme snáď nenarazili na osídla satana /Ž 40, 12/. A na inom mieste Písma svätého sa hovorí, že Pán posiela svojich anjelov, aby nás vytrhli z nebezpečenstva /Ž 33, 8/. Táto ochrana začína, tak ako aj prenasledovanie, už od tej chvíle, keď sme sa v živote matky počali a trvá až do tej doby, keď sa naša duša predstaví pred súdnu stolicu Božiu, aby jej bolo prisúdené miesto, aké si zaslúžila. Akonáhle je ľudská bytosť počatá, v tom okamihu posiela Pán svojich anjelov, aby ju aj jej matku chránili. Potom v pravý čas ustanoví novému človeku zvláštneho anjela za strážcu, ako som povedala v prvej časti tohoto životopisu /č. 114/. Hneď od začiatku anjeli zahája veľký boj s diablami na obranu duší zverených ich ochrane. Diabli poukazujú, že oni majú právo na toho tvora, pretože bol počatý v hriechu, že je dieťaťom zlorečenia, nehodným milosti a priazne Božej, že je otrokom pekla. Anjeli im odporujú tvrdením, že dieťa bolo počaté podľa prirodzeného zákona, je to následkom ľudskej prirodzenosti, pádom prvých rodičov a nie vinou jeho slobodnej vôle. A napriek tomu, že bolo počaté v hriechu, Boh ho stvoril, aby Ho poznalo, chválilo, slúžilo Mu a mocou Jeho umučenia zaslúžilo si večnú slávu a že tieto vysoké ciele nesmú byť marené púhou vôľou diablov.
284. Títo nepriatelia si namietajú, že rodičia pri počatí ľudskej bytosti nemali správny úmysel alebo oprávnenú príčinu, že prekročili mieru slušnosti a dopustili sa hriechu pri plodení. Toto je najpádnejšia námietka, akú diabli môžu uviesť, keď sa domáhajú svojho práva na ľudské tvory, kým sú ešte v živote materskom, pretože je nesporné, že hriech robí dieťatko nehodným božskej ochrany a spravodlivo prekáža jeho zrodeniu. Ale napriek tomu, že sa to často stáva a mnoho ľudských bytostí, ktoré boli počaté, nikdy neuzrú svetlo, svätí anjeli obyčajne bránia tak neblahému koncu. Ak sú to dietky manželské, anjeli vyvodzujú, že rodičia prijali sviatosť a cirkevné požehnanie. Rovnako poukazujú na to, keď rodičia majú nejaké cnosti: keď udeľujú almužny, sú láskaví, konajú nejaké pobožnosti alebo dobré skutky. Svätí anjeli používajú také veci ako mocné zbrane na odrážanie diablov a na ochranu svojich zverencov. Pri nemanželských deťoch je tento boj oveľa obtiažnejší. Diabol si robí väčšie právo, pretože počatím takých detí, čo veľmi uráža Boha, nepriateľ nadobúda väčšie právo a rodičia podľa spravodlivosti si zaslúžia prísny trest. Preto pri ochrane a pre zachovanie takých nezákonitých detí Boh prejavuje zvláštnym spôsobom svoje veľké milosrdenstvo. Anjeli opierajú svoje dôvody proti diablom o toto milosrdenstvo a že konečne tie dietky sú výsledkom prirodzených príčin, ako som vyššie povedala. Ak rodičia nemajú žiadne zásluhy ani žiadne cnosti a okrem toho sú ešte poškvrnení hriechmi a neprávosťami, potom svätí anjeli poukazujú na zásluhy predkov takého dieťaťa, na jeho bratov alebo príbuzných, na modlitby jeho priateľov a známych a že dieťatko na tom nemá vinu, že jeho rodičia sú hriešni alebo že jednali nezriadene pri jeho splodení. Tiež odôvodňujú, že tie dietky, ak budú žiť, môžu dosiahnuť vysoký stupeň cnosti a svätosti a že diabli nemajú žiadne právo prekážať im, aby dosiahli poznanie a milovanie svojho Stvoriteľa. Niekedy im Boh zverí svoje plány, že ich vyvolil pre nejaké veľké dielo v službách Cirkvi svätej a v takom prípade je potom ochrana anjelov nanajvýš bdelá a mocná. Ale tiež diabli zúrivo napínajú svoje sily v prenasledovaní, ku ktorému ich popudzuje väčšia starostlivosť anjelov.
285. Všetky tieto boje, o ktorých sme hovorili a ešte budeme hovoriť, sú duchovné, pretože ich vedú púhi duchovia, anjeli a diabli a používajú sa pri nich zbrane, ktoré sú vlastné anjelom a Pánovi. Najúčinnejšou zbraňou proti zlým duchom sú božské pravdy a tajomstvá o Bohu, najsvätejšej Trojici, o Kristovi Spasiteľovi, o Jeho podstatnom spojení s človečenstvom, o vykúpení a o nesmiernej láske, s ktorou Pán ako Boh a človek vyhľadáva naše večné spasenie a taktiež svätosť a čistota najblahoslavenejšej Panny Márie, Jej tajomstvá a zásluhy. Všetky tieto tajomstvá anjeli stále a to vždy z nového hľadiska stavajú diablom pred oči, takže ich musia poznávať a všímať si ich v dôsledku činnosti anjelov a pôsobením samého Boha. A potom sa stáva, čo hovorí svätý Jakub, že diabli veria a trasú sa /Jak 2,19/, pretože tieto pravdy ich desia a trápia natoľko, že, aby ich nemuseli pozorovať, radšej sa vrhnú do najhlbšieho pekla a tajomstvá Kristove sú im také hrozné a trápne, že žiadavajú Boha, aby od nich odňal poznanie a pamätanie na podstatné spojenie večného Slova a iné veľké divy božskej lásky. Preto anjeli v boji s diablami často opakujú slová: "Kto je ako Boh? Kto sa rovná Kristovi, pravému Bohu a človeku, ktorý zomrel za ľudské

pokolenie? Kto sa môže prirovnať k presvätej Márii, našej Kráľovnej, ktorá bola vyňatá od všetkého hriechu a dala vo svojom živote telo i ľudskú podobu večnému Slovu a predsa ostala vždy Pannou?!"
286. Prenasledovanie diablami a obrana anjelmi pokračuje aj pri narodení dieťatka. V tej hodine smrteľná nenávisť pekelného hada napína všetky sily, najmä pri dietkach, ktoré môžu prijať svätý krst, čomu sa snažia zabrániť všetkými prostriedkami svojej moci. Teraz teda samotná nevinnosť dieťatka volá hlasito k Pánovi slovami proroka Izaiáša: "Pane, som v úzkosti, zastaň sa ma" /Iz 38,14/. Zdá sa, že anjeli, keď dieťatko opustí úkryt, ktorý malo v matkinom živote a vidí, že nie je schopné brániť sa samo ani od starších získať dostatočnú ochranu proti mnohým nebezpečenstvám, sú plní veľkej úzkosti a hľadajú teda priame zakročenie Boha. Preto nedostatok starostlivosti starších je často doplňovaný svätými anjelmi, ktorí chránia diaťatko keď spí, keď je osamotené a za iných okolností, v ktorých by mnohé dietky zahynuli, keby ich nechránili ich svätí anjeli. My všetci, ktorí sme mali to šťastie, aby sme prijali sviatosť krstu a birmovania, máme v týchto sviatostiach veľmi mocnú zbraň proti útokom pekla, pretože sú nimi poznačené ako dietky Cirkvi svätej, znovuzrodené ku spravodlivosti, ako dietky Božie a dediči večnej slávy. Cnosti viery, nádeje a lásky, aj iné cnosti nás vyzdobujú a posilňujú pre konanie dobrých skutkov. A okrem toho môžeme prijímať aj iné sviatosti a mať podiel na príhovoroch Cirkvi, v ktorej zásluhy Krista a svätých a iné veľké milosti môžeme používať na svoj prospech. Keby sme dobre užívali tieto výhody, víťazili by sme nad diablami a peklo by nemalo žiaden podiel v nikom z dietok Cirkvi svätej.
287. Ale, ach, aké smutné je to nešťastie, že je tak málo tých, ktorí po dosiahnutí veku, keď začínajú užívať rozum, nestrácajú krstnú milosť a nespolčujú sa s diablom proti Bohu! Ak uvážime toto, bude sa nám zdať, že by to bolo celkom spravodlivé, keby nám bola odňatá ochrana Božia a Jeho svätých anjelov. Ale Boh tak nejedná, ale naopak v dobe, keď sa začíname stávať nehodní Jeho ochrany, prichádza nám v ústrety s väčšou láskavosťou, aby nám ukázal svoju nevyčerpateľnú lásku a veľkomyselnosť. Nie je možné slovami popísať, s akou vychytralosťou a vytrvalosťou diabol usiluje o záhubu človeka tým, že akonáhle je schopný užívať rozum, snaží sa ho zviesť ku spáchaniu nejakého hriechu. Diabol sa už zďaleka pripravuje na to tým, že sa snaží, aby si dieťa navyklo nejakým zlým skutkom v rokoch svojho nevinného detstva. Preto privádza deťom do uší alebo na oči zlé príklady ich rodičov, opatrovníčiek alebo starších spoločníkov. Rodičov zvádza, aby nedbali na zamedzenie a odstránenie tých zlých príkladov. V tom útlom veku sa všetky zmyslové dojmy hlboko vtláčajú do mysle dietok ako do mäkkého vosku alebo ako na nepopísané tabuľky a poskytujú diablom príležitosť pôsobiť na náklonnosti a vášne dietok. A je dobre známe, že ľudia obyčajne zvyknú jednať podľa tých náklonností a vášní, ak im v tom nebráni nejaký zvláštny vplyv. Preto dietky nadobúdajúce rozum budú konať podľa toho, kam smerujú ich náklonnosti a vášne ohľadne zmyslových rozkoší, ktorými je ich fantázia a obrazotvornosť naplnená. Akonáhle zhrešia, diabol sa okamžite zmocní ich duše a získa nové právo a moc tým, že ich zvádza k ďalších hriechom.
288. Nie menšia je však tiež činnosť, usilovnosť a starostlivosť svätých anjelov, ktorí zabraňujú tejto skaze a chránia nás pred diablami. Často vnukajú rodičom sväté myšlienky, povzbudzujú ich k bdelosti nad vzdelaním ich dietok, aby ich vyučovali v náboženstve a poznaní zákona Božieho, aby im ukladali nejaké zbožné skutky a modlitby, aby ich odvracali od zlého a učili cvičiť sa v cnostiach. Tie isté dobré myšlienky vnukajú tiež deťom, keď dospievajú alebo podľa svetla, ktoré im udeľuje Boh podľa svojich úmyslov, ktoré má s ich dušou. Pri prevádzaní tejto obrany prichádzajú do veľkých sporov s diablami, pretože títo zlí duchovia uvádzajú a vypočítavajú všetky hriechy rodičov proti dietkam a taktiež všetky zlé skutky detí samotných. Ak však rodičia nie sú vinní, diabli dokazujú, že skutky detí sú výsledkom ich diabolskej činnosti, a preto vraj majú právo v nich pokračovať v ich dušiach. Ak dieťa, keď začne užívať rozum, začne hrešiť, diabli vedú veľké boje, aby zabránili dobrým anjelom odvádzať ich od zlého. Dobrí anjeli odvolávajú sa na cnosti ich rodičov a predkov a uvádzajú tiež dobré skutky dietok samotných. Aj keby to bolo iba vyslovenie mien Ježiša a Márie, vtedy ich k tomu rodičia učili, používajú to ako ochranu a dôvod, že začali uctievať meno svojho Pána a svojej Matky a podobne aj keď deti konajú nejakú pobožnosť alebo poznajú niektoré kresťanské modlitby a modlia sa ich. Všetko to používajú anjeli ako účinnú zbraň

pre našu obranu proti diablom, pretože každým dobrým skutkom olupuje diabla o nejakú časť práva, ktoré na nás získa dedičným hriechom a ešte viac našimi vlastnými hriechmi.
289. Akonáhle dospeje človek k užívaniu rozumu, boj o dušu medzi anjelmi a diablami stáva sa prudkejší, pretože kedykoľvek sa dopustíme hriechu, pekelný drak napína všetky sily, aby nás pripravil o život skôr, než by sme mohli robiť pokánie, aby tak spečatil naše večné zatratenie. Aby nás priviedol k spáchaniu ďalších hriechov, postaví na všetky naše cesty osídla a nebezpečenstvá zvláštne pre každý stav, ani jediného z nás neprehliadne, hoci nepokúša rovnako nebezpečne jedného ako druhého. Keby však ľudia chceli nazrieť do tajnej činnosti diablov tak, ako ju prevádzajú a keby tak mohli vidieť tie osídla a priehlbiny, ktoré svojou vlastnou vinou dovoľujú, aby im ich diabol pripravil, všetci by žili so strachom a triaškou, mnohí by zmenili svoj životný stav alebo by odmietli vstúpiť doň, iní by opúšťali svoje postavenia, úrady a hodnosti, ktoré teraz tak vysoko cenia. Ale nepoznajú toto hroziace im nebezpečenstvo a žijú v zhubnej istote. Nevedia dosť, aby mohli poznať alebo uveriť viac, než môžu poznať svojimi zmyslami, a preto sa neboja pekelných pascí a osídiel pripravených pre ich záhubu. Preto je počet bláznov veľmi veľký a skutočne múdrych a opatrných veľmi malý. Mnoho je povolaných, ale málo vyvolených. Bezbožníkov a hriešnikov je bez počtu, kdežto cnostných a dokonalých veľmi poriedko. Podľa toho, ako kto rozmnožuje hriechy, v takej miere diabol nadobúda pevné právo na jeho dušu a ako mu nemôže vziať život, aspoň s ním jedná ako s biednym otrokom. Diabol tvrdí, že tá duša mu zo dňa na deň viac patrí a to úplne podľa voľby svojej vlastnej vôle, a preto vraj nemôže právom byť vytrhnutá z jeho rúk, ani si nezaslúži pomoc, o ktorú nestojí a Kristove zásluhy jej nemajú byť privlastnené, keď ich odkopla, ani nie je oprávnená na príhovor svätých, keď na nich úplne zabúda.
290. Pod takými zámienkami a mnohými inými, ktoré tu nie je možné všetky uvádzať, diabol sa pokúša skrátiť čas, kedy by mohli vykonať pokánie tí, na ktorých si robí nároky. Keď sa mu toto nepodarí, potom sa snaží zatarasiť cestu na ich ospravedlnenie a tieto snahy sa mu u mnohých duší daria. Ale ochrana Božia a Jeho anjelov žiadnemu z nás nechýba a tak bývame ochránení pred mnohými nebezpečenstvami smrti nesčíselnými spôsobmi. A toto je také pravdivé, že sotva by sa niekto našiel, kto by to nejakou príhodou zo svojho života nemohol potvrdiť. Boh i anjeli ustavične nám vnukajú dobré myšlienky a výstrahy, pobádajú nás, aby sme používali všetky príležitosti a prostriedky, ktoré sa nám naskytujú pre naše pokánie a poučenie. Ale ešte cennejšie je, že nás chránia proti besnej zúrivosti diablov a používajú proti nim všetko, čo len rozum anjelov a nebeských duchov môže vymyslieť a k čomu ich poháňa moc a vrúcna láska pre našu záchranu. Toto všetko je často potrebné pre niektoré duše a niekedy aj pre všetky duše, ktoré sa dávajú do moci diablov a užívajú svoju slobodu a svoje schopnosti iba k takej zaslepenosti. Nehovorím to o pohanoch, modlároch a bludároch. Tých však anjeli tiež chránia a bránia a nabádajú na konanie mravných cností, čo potom využívajú ako dôvody proti diablom, ale najviac iba chránia ich život, aby potom Boh mohol ospravedlniť svoje jednanie voči nim, keď im poskytol tak veľa času na obrátenie. Anjeli sa usilujú odvrátiť ich od veľkých hriechov, k akým ich diabli ponúkajú, pretože anjelská láska sa snaží ochrániť ich, aby aspoň na seba neuvalili príliš veľké tresty, aké im chce pripraviť diabolská zloba.
291. Najväčšie boje medzi anjelmi a diablami sa však vedú v mystickom obcovaní Cirkvi svätej, podľa rôzneho stavu duší. Anjeli spravidla bránia jej údy obyčajnou zbraňou, ktorú im poskytuje krstný znak vtisnutý do duše pri krste svätom, posväcujúca milosť, cnosti, záslužné skutky, modlitby ku svätým, modlitby spravodlivých a všetky dobré hnutia, ktoré katolíci môžu mať po celý život. Obrana spravodlivých je veľmi mocná, lebo keď sú v milosti a v priateľstve Božom, anjeli dostávajú väčšie právo proti diablom a zaháňajú ich poukazovaním na svätosť a dokonalosť tých duší, čo je pre mocnosti pekelné postrachom a už jedine pre to samotné by sme si mali milosť posväcujúcu vážiť nad všetky stvorené veci. Sú v Cirkvi tiež duše vlažné a nedokonalé, ktoré upadajú do hriechov, z ktorých občas zase vstávajú. Proti týmto zlí duchovia dostávajú viac moci a kruto ich prenasledujú. Ale svätí anjeli horlivo sa snažia brániť také duše tak, aby ako hovorí prorok Izaiáš /42,3/, trstina nalomená nebola dolomená a dymiaci knôt nebol zahasený.
292. Sú však v Cirkvi tiež nešťastné a zvrhlé duše, ktoré po celý svoj život od prijatia krstu nevykonali ani jediný dobrý skutok alebo keď niekedy vstali z hriechu, vrátili sa k nemu s takou

dychtivosťou, že to vypadalo, ako by sa zriekli Boha a žijú aj konajú, akoby nemali žiadnu nádej na život večný, ani žiadnu bázeň pred peklom a žiadnu ľútosť nad niektorým zo svojich hriechov. V týchto dušiach nie je žiaden život milosti, žiadna snaha po cnosti a anjeli nemôžu nájsť žiadnu pevnú pôdu na ich obranu. Diabli revú: Aspoň táto duša je úplne naša, podlieha našim rozkazom a nemá žiaden podiel v milosti. Poukazujú anjelom na všetky hriechy, zlobu a neprávosti takých duší, ktoré z vlastnej slobodnej vôle slúžia iba zlým pánom. Čo sa v takých prípadoch deje medzi anjelmi a diablami, je neuveriteľné a neopísateľné, pretože diabli zúrivo napínajú všetky sily, aby zabránili tomu, aby také duše dostali nejaké dobré vnuknutie alebo pomoc. Pretože však diabli nemôžu klásť odpor božskej moci, snažia sa aspoň zo všetkých síl odvracať duše, aby nevenovali pozornosť volaniu neba alebo mu snáď neprivolili. Pri takých dušiach pravidelne, keď im Boh sám alebo cez svojich svätých anjelov posiela sväté vnuknutia alebo hnutia, diabli musia byť najprv zahnaní na útek a duša musí byť vytrhnutá z ich stredu, aby sa tieto dravé supy na ňu hneď nevrhli a nezničili sväté semeno. Tento boj anjeli obyčajne vedú slovami, ktoré som uviedla vyššie: "Kto je ako Boh, ktorý prebýva na výsostiach? Kto je ako Kristus, ktorý sedí po pravici večného Otca? Kto je ako najsvätejšia Mária?" Týmito a inými mocnými výrokmi prinútia pekelných drakov na útek. Niekedy sú zrazení späť do pekla, ale napriek tomu neprestávajú zúriť a zase sa vracajú na bojisko.
293. Pekelní nepriatelia sa tiež zo všetkých síl snažia zvádzať ľudí, aby rozmnožovali svoje hriechy tak, aby čo najskôr naplnili mieru svojich hriechov a čas pre pokánie, aj ich život bol čo najskôr skončený, lebo potom by ich mohli odniesť do večného trápenia. Anjeli však, ktorí majú radosť z hriešnikov, ktorí robia pokánie /Luk 8,12/, aj keď ich nemôžu doviesť k ľútosti, vytrvalo sa snažia odstraňovať príležitosti k hriechom a zmenšiť počet hriechov alebo im úplne zabrániť. A keď napriek všetkému tomu úsiliu, ktoré ľudia nepoznajú, nemôžu duše odvrátiť od hriechu, utiekajú sa o príhovor k najsvätejšej Matke Božej a žiadajú Ju, aby bola Prostredníčkou u Pána a prepožičala im svoju pomoc k premoženiu pekelných duchov. Aby čo najrýchlejšie pohli Jej milosrdnú lásku, vyzývajú duše hriešnikov, aby vykonali nejakú zvláštnu pobožnosť alebo nejaký dobrý skutok na česť tejto slávnej Panej. Hoci je pravda, že všetky dobré skutky vykonané v stave smrteľného hriechu sú mŕtve, a preto sú veľmi slabou zbraňou proti diablom, predsa je to vždy aspoň akási vzdialená zvláštna pomôcka kvôli tomu dobrému účelu, pre ktorý boli vykonané a tak je hriešnik menej neprístupný milosti, než keby ich nekonal. Okrem toho, keď tie dobré skutky predložia Pánovi anjeli a najmä nebeská Matka, majú v očiach Pána istú životnosť alebo podobu životnosti, celkom inú, než akú im dávajú hriešnici, a preto, hoci sa Pán nezaväzuje, že ich odplatí, avšak predsa ich odpláca a to kvôli prosbám toho, kto Mu ich predkladá.
294. Pomocou takých prostriedkov veľký počet duší opúšťa cestu hriechu a je vytrhovaný z drápov pekelného draka. A hoci nespočetné duše upadajú do takého hrozného stavu a potrebujú mocnú pomoc, najsvätejšia Kráľovná vždy poskytuje svoju pomoc, kedykoľvek sa anjelom nedarí ich obrana. Pekelných duchov hrozne mučí ich vlastná zúrivosť, kedykoľvek zbadajú, že niektorého hriešnika volá jeho Kráľovná alebo keď na neho pamätá, pretože zo skúsenosti vedia, ako láskavo prijíma hriešnikov a ako ochotne berie na seba ich obhajobu. Bez akejkoľvek nádeje a bez pokusu postaviť sa na odpor, zloduchovia sa hneď vzdávajú ako porazení. Často sa stáva, keď si Boh praje previesť nejaké zvláštne obrátenie, že veľká Kráľovná sama rázne prikáže diablom, aby opustili tú dušu a vrhli sa do pekelných priepastí. Jej rozkaz vždy poslúchnu. Inokedy zase aj bez takého rázneho zakročenia Boh dopustí, aby pekelníci uvideli tajomstvo, moc a svätosť Jeho Matky a toto nové poznanie ich naplní takou hrôzou a zahanbením, že sa hneď dávajú na útek. Keď duše spolupracujú s milosťou, ktorú pre ne dosiahla nebeská Pani, bývajú čoskoro oslobodené od diabolských útokov.
295. Hoci príhovor veľkej Kráľovnej a Jej moc je pre diablov taká hrozná a že Najvyšší neudeľuje žiadne milosti Cirkvi alebo dušiam ináč, než cez Ňu, predsa je veľa prípadov, v ktorých človečenstvo vteleného Slova samo za nás bojuje a bráni nás proti Luciferovi a otvorene sa aj so svojou Matkou prehlási za náš prospech a diablov premôže a zaženie. Taká veľká je Jeho láska k ľuďom a ku všetkému, čo sa týka ich blaha, že toto sa stáva nielen keď zloduchovia pociťujú priamo moc Kristovu a Jeho zásluh pomocou pôsobenia sviatostí v dušiach, ale tiež pri iných zázračných obráteniach, kedykoľvek im Boh dá zvláštne poznanie jedného alebo viacerých

tajomstiev, ktorými ich zahanbí a zaženie. Takého druhu bolo obrátenie svätého Pavla, Márie Magdalény a iných svätých. Podobne robí, kedykoľvek je nutné chrániť niektoré katolícke kráľovstvá alebo Cirkev pred úkladmi a zlobou pekla, keď im peklo pripravuje zničenie. V takých prípadoch nielen človečenstvo Krista, ale aj Jeho nekonečné Božstvo, ozbrojené všemohúcnosťou Otca, vystúpi proti diabolským hordám, naplní ich vyššie zmieneným poznaním a tiež poznaním svojej všemohúcnosti, čím ich premôže a vopred im znemožní ich skutočný alebo zamýšľaný boj.
296. Kedykoľvek Pán zakročí s takou mocnou pomocou, celé pekelné kráľovstvo neporiadku je zachvátené strachom a hrôzou a zrazené do pekelných priepastí na mnoho dní, kde diabli od bolesti a od zúfalstva vyjú a sú úplne neschopní pohnúť sa z miesta, kým im Pán nedovolí opäť vstať. A akonáhle dostanú toto dovolenie, ihneď sa zas so svojou predošlou zúrivosťou vyrútia a ďalej sa usilujú o záhubu duší. Hoci sa to snáď nezdá, že je v súlade s ich pýchou a domýšľavosťou, aby znovu začínali boj s Tým, ktorý ich premohol a zavrhol, napriek tomu ich žiarlivá obava, že by sme mohli dosiahnuť požívanie Boha a ich prudká túžba zabrániť tomu nad nimi víťazí a núti ich, aby nás ďalej prenasledovali, až do konca nášho života. Bolo mi zdelené, že keby nebol Boh tak urážaný zneužívaním Jeho milosrdenstva, že by často, hoci aj zázračne svojou všemohúcnosťou zakročil v náš prospech. Robil by to najmä na obranu mystického tela Cirkvi svätej a niektorých katolíckych vlád tým, že by zmaril plány, ktoré v našej dobe peklo pripravuje na zničenie kresťanstva. Nezaslúžime si však túto ochranu nekonečnou mocou, pretože sme všetci akoby jednotní v popudzovaní hnevu Božieho a celý svet sa spojil s pekelnými nepriateľmi, do moci ktorých upadol v dôsledku zaslepenosti a páchania nerestí, ktoré bujnejú medzi ľuďmi.
297. Táto pomoc Najvyššieho sa jasne prejavila v obrátení svätého Pavla, ktorého už v lone materskom Boh určil a vyvolil za apoštola a nádobu vyvolenú. Hoci jeho život prv, než prenasledoval Cirkev bol radom udalostí, ktoré satana miatli, tak ako sa mu to stáva aj pri mnohých iných dušiach, pretože Boh nad ním bdel už od okamihu jeho počatia a riadil jeho prirodzený charakter a ochranu anjelov, ktorých ustanovil, aby ho strážili a chránili. To bola príčina, že diabli svätého Pavla veľmi nenávideli a hneď v prvých rokoch jeho života usilovali o jeho smrť. Keď sa to zloduchom nepodarilo a neskoršie videli, ako prenasleduje Cirkev, snažili sa zas chrániť jeho život. Keď svätí anjeli zistili, že nemajú dosť sily, aby Pavla vyviedli z jeho poblúdenia, ktorému sa celkom oddal, zahájila boj mocná Kráľovná, ktorá si vzala jeho záležitosť na starosť. Cez Ňu zakročil Kristus a večný Otec svojou božskou mocou a vytrhol ho z drakovej moci. Akonáhle sa Pán zjavil svätému Pavlovi na ceste do Damasku, okamžite všetci zloduchovia, ktorí ho sprevádzali, boli zvrhnutí do pekelných priepastí.
298. Pri tejto príležitosti Lucifer i jeho čaty pocítili bič božskej všemohúcnosti. Plní strachu a hrôzy ležali niekoľko dní v hlbinách pekelných priepastí. Akonáhle im však Pán odňal z mysle spomienku na božské tajomstvá, zase s novou zlosťou začali dýchať. Veľký pekelný drak zavolal všetkých diablov a prehovoril k nim takto: "Ako by sme mohli odpočívať, keď každý deň vidím, aké krivdy sa mi dejú od vteleného Slova a tiež Ženy, ktorá Ho ako človeka počala a porodila? Kde je moja moc a čo mi pomôže moja zlosť a moje víťazstvá, ktoré som nad Ním dobyl medzi smrteľníkmi od tej doby, čo nás Boh bez príčiny zvrhol z neba do tejto priepasti? Zdá sa mi, moji priatelia, že Všemohúci zamýšľa zapečatiť brány týchto pekelných končín a otvoriť brány nebeské, čím by bolo zničené naše kráľovstvo a všetky moje vytúžené sny, že strhnem všetko ostatné ľudstvo do týchto muk. Keď Boh, okrem toho, že ľudí vykúpil, koná pre nich také zázraky, keď im ukazuje takú lásku a snaží sa získať ich pre svoje priateľstvo takými mocnými skutkami svojej pravice, nechajú sa Mu premôcť aj keby mali povahu divokých šeliem a srdce tvrdé ako diamant. Všetci Ho budú milovať a slúžiť Mu, aj keby boli zatvrdlivejší a odbojnejší, než sme my. Ktorá duša by mohla byť taká zatvrdlivá, aby ju nezískal ten Bohočlovek, ktorý s takou nežnou láskou vyhľadáva ich večnú slávu? Šavol bol náš priateľ, povoľný nástroj pre moje plány, poddaný mojej vôli a mojim rozkazom, nepriateľ Ukrižovaného a ja som ho určil pre tie najukrutnejšie muky v tomto pekle. Ale zo všetkého toho, aj z mojich rúk ho Boh náhle svojou božskou mocou vytrhol a povýšil tohoto biedneho tvora zemského na takú vysokú milosť a priazeň, že my, jeho nepriatelia, sme tým ohromení. Čo vykonal Pavol, aby si zaslúžil také nesmierne šťastie? Či nebol v mojich službách, v ktorých urážal Boha? Ak Boh bol taký štedrý k nemu, ako ešte potom bude chrániť iných, menej

hriešnych? A keby ich ani neobracal tak zázračne, získa ich krstom a inými sviatosťami, ktorými ich bude zo dňa na deň ospravedlňovať. Tento príklad mocnej Božej ochrany, ktorú poskytol Cirkvi v dobe, keď som ju chcel pomocou Šavla zničiť, pritiahne celý svet do Jeho služieb. Či je to možné, že som musel vidieť, ako biedny človek je povýšený k milosti a blaženosti, ktorú som ja stratil a ako zaberá miesto v nebi, z ktorého som ja bol zvrhnutý? Toto pomyslenie ma mučí viac, než pekelný oheň. Som plný bezmocnej zúrivosti proti sebe samému, že nemôžem vo svojom hneve zničiť sám seba. Kiež by to Boh sám urobil, namiesto aby ma zachovával v týchto mukách. Keď sa to však nemôže stať, povedzte mi, moji vazali, čo by sme mohli robiť proti tomuto tak mocnému Bohu? Jemu nemôžeme ublížiť, ale môžeme sa veľmi pomstiť na tých, ktorých tak veľmi miluje, pretože v nich sa môžeme protiviť Jeho vôli. A pretože môj majestát je najviac urazený a popudzovaný proti tej Žene, našej Nepriateľke, ktorá Mu dala ľudské telo, chcem skúsiť nový spôsob, ako by sme Ju zničili a pomstili sa za to, že nám bol vytrhnutý Šavol a my sme boli zhodení do tejto priepasti. Nedoprajem si odpočinok, kým Ju nepremôžem. Rozhodol som sa použiť pre ten účel všetky prostriedky, ktoré som kedy vymyslel proti Bohu a človeku po svojom páde z neba. Poďte všetci, pomôžte mi previesť moje plány a moju vôľu."
299. Takými slovami Lucifer povzbudil zlých duchov. Niektorí z nich odpovedali: "Kapitán a vodca náš, sme ochotní ťa poslúchnuť, lebo vieme, ako veľmi nás táto Žena, naša Nepriateľka, utláča a týra. Ale je možné, že Ona sama bez akejkoľvek inej pomoci môže nám vzdorovať odmietaním všetkých našich snáh a útokov, ako sme to prežili už pri iných príležitostiach, keď sa vždy ukázalo, že je silnejšia, než my. Najbolestnejšie však cíti, keď vidí, že napádame nasledovníkov Jej Syna, pretože ich miluje a stará sa o nich ako Matka. Vyvolajme všeobecné prenasledovanie veriacich, veď máme v službách všetkých Židov, ktorí sú teraz rozpálení hnevom proti novej Cirkvi Ukrižovaného. Skrz kňazov a farizejov môžeme zvíťaziť pri všetkých našich útokoch proti veriacim a tým si vyliať náš hnev proti tejto nepriateľskej Žene." Lucifer schválil túto radu a prejavil uznanie tým diablom, ktorí ju dali. Po takej dohode vyšli, aby zničili Cirkev rukami iných, ako sa o to pokúšali cez Šavla. O tom, čo potom nasledovalo budem hovoriť v ďalších kapitolách a tiež o boji najblahoslavenejšej Panny Márie proti pekelnému drakovi a jeho pomocníkom, v ktorom Mária získala pre Cirkev veľké víťazstvo. O tomto boji som sa zmienila už v prvej časti v šiestej kapitole, kde som písala, že o ňom budem hovoriť na patričnom mieste. Poviem o ňom v nasledujúcej kapitole.

Poučenie, ktoré mi dala veľká Pani anjelov.

300. Dcéra moja, žiadne ľudské slovo nie je dosť silné, aby sa mu v tomto smrteľnom živote podarilo popísať závisť a nenávisť Lucifera a jeho zloduchov, ktorú majú proti ľuďom alebo prešibanosť, podvod a klamstvo, s ktorými vo svojom hneve usiluje o to, aby ich zviedol k hriechu a neskoršie zvrhol do večných múk. Snaží sa zabrániť všetkým dobrým skutkom a tie, ktoré sa konajú, pokúša sa zmenšiť alebo zničiť alebo prevrátiť ich záslužnosť, so všetkou zlobou, akej je schopný, snaží sa naočkovať duše. Proti týmto útokom poskytuje Boh obdivuhodnú ochranu, keby len ľudia zo svojej strany chceli spolupôsobiť. Preto ich apoštol napomína, aby chodili opatrne medzi všetkými tými nebezpečenstvami a bojmi. Nie ako nemúdri, ale ako múdri. Nech využívajú čas, lebo dni sú zlé a plné nebezpečenstiev /Ef 5,15/. A ďalej ich napomína, aby boli pevní a stáli v konaní dobrého, pretože ich práca v Pánovi nie je daromná /I Kor 15,58/. Túto pravdu náš nepriateľ pozná a hrozí sa pred ňou. Preto s najväčšou zlomyseľnosťou sa snaží priviesť dušu po spáchaní hriechu k malomyseľnosti, aby potom sama nad sebou zúfala, zanechala konanie dobrých skutkov a tým sa zničila, pretože by tak odhodila zbrane, ktorými by ju mohli anjeli brániť v boji s diablami. Pretože dobré skutky hriešnikov nemajú život lásky ani silu pre získanie milosti alebo slávy, predsa sú veľmi užitočné. Niekedy sa stáva, že v dôsledku zvyku konať dobré, božská dobrota poskytne účinnú pomoc, aby konali tie skutky s väčšou horlivosťou alebo udelí ľútosť nad hriechmi a pravú, čistú lásku, čím duša opäť nájde ospravedlnenie a nadobudne milosť.
301. Všetkými svojimi skutkami, ktoré konáme v tomto živote, otvárame cesty nebešťanom, aby nás mohli brániť a prosiť Boha, aby na nás vo svojom milosrdenstve zhliadol a vytrhol nás z hriechov. Svätí si tiež pokladajú za povinnosť prispieť na pomoc tým, ktorí ich v nebezpečenstve

vzývajú a majú k nim zvláštnu úctu a konajú na ich počesť modlitby. Keď svätí vo svojej láske sú tak priaznivo naklonení pomáhať ľuďom v bojoch s diablami, nesmieš sa diviť, moja najdrahšia, že ja som taká milosrdná k hriešnikom, ktorí sa utiekajú k mojej dobrotivosti, pretože ja túžim po ich spasení nesmierne viac, než oni sami. Zachránila som pred pekelným drakom nesčíselne veľa hriešnikov, pretože konali ku mne nejaké modlitby, aj keď sa k mojej cti pomodlili hoci len jediný Zdravas alebo povedali jediné slovo alebo nejaký povzdych. Moja láska k nim je taká veľká, že keby ku mne zavčasu a úprimne volali, žiaden z nich by nezahynul. Ale hriešnici a tí, ktorí sa nechcú polepšiť to nerobia, pretože rany hriechov - nakoľko nie sú na tele - ich neznepokojujú a čím častejšie sa ich dopúšťali, tým menej ľútosti a zármutku nad nimi cítia. Druhý hriech ako by už zranil iba mŕtve telo, ktoré už nepozná bázeň, ani sa nebráni a nič nevníma.
302. Následky tejto tupej neciteľnosti voči večnému zatrateniu a k diabolským klamom, ktorými satan chce v tom hriešnikov udržovať, sú hrozné. Bez toho, aby vedeli, o čo opierajú svoju klamnú istotu, spia ďalej a vôbec sa neznepokojujú preto, že budú zatratení, hoci by sa celým právom mali báť a venovať pozornosť rýchle sa blížiacej večnej smrti alebo aspoň hľadať modlitbami pomoc u Pána alebo u mňa alebo u svätých. Ale nerobia ani to, hoci by ich to stálo tak málo a nevedia, ako začať, kým pre mnohých z nich minie čas, v ktorom mohli byť splnené podmienky pre ich spasenie. Že pre niektorých z nich dosiahnem ešte v poslednej hodine záchranu, to je zvláštna milosť a nie je možné, aby ju dosiahli všetci. Preto je tak veľa dietok Cirkvi stratených, že vo svojej nevďačnosti pohŕdajú tými mnohými a mocnými pomôckami, ktoré im Božská dobrotivosť v najpríhodnejšom čase ponúka. To tiež bude príčinou ich väčšieho zahanbenia, keď uvidia, že napriek veľkému milosrdenstvu svojho Boha, mojej najláskavejšej túžbe zachrániť ich a láske svätých, ktorú mali pred očami, olúpili Boha o česť, ktorú by dostal ich obrátením a že neposkytli mne, anjelom a svätým tú radosť, ktorú by sme mali z ich záchrany, ktorú by sme pre nich boli dosiahli, keby nás boli vrúcne vzývali.
303. Prajem si, dcéra moja, aby som ti ukázala ešte iné tajomstvo. Ty vieš, že môj Syn a Pán hovorí v evanjeliu: Že anjeli Boží majú radosť v nebi, kedykoľvek niektorý hriešnik robí pokánie /Lk 15, 10/ a skrz ospravedlnenie vráti sa na cestu života. To isté sa deje, keď spravodlivý koná skutky pravej cnosti a zasluhuje si tým nový stupeň slávy. To, čo sa stáva nebeským obyvateľom pri obrátení hriešnikov a pri rozmnožovaní zásluh spravodlivých, deje sa podobne diablom v pekle, keď hreší spravodlivý a hriešnik upadá hlbšie do hriechov, lebo nie je žiaden hriech, ani ten najmenší, z ktorého by zloduchovia nemali radosť. Diabli, ktorí pokúšajú smrteľníkov, ihneď oznamujú svoj úspech tým, ktorí sú v pekelnej priepasti. Tam majú z toho radosť a poznačia si tých zvedených pre ďalšie útoky a tiež, aby si na nich mohli robiť väčší nárok pred božským Sudcom, aj aby ich nadvláda a právo nad hriešnikmi, aké nadobúdajú podľa miery urážok, mohla byť verejne známa. Takým spôsobom ukazujú svoju zradnú nenávisť k ľuďom, kedykoľvek sa im podarí zviesť ich k hriechu nejakou chvíľkovou zdanlivou radovánkou a rozkošou. Najvyšší však, ktorý je vo všetkých svojich dielach spravodlivý, ustanovil tiež, aby obrátenie hriešnikov a dobré skutky spravodlivých rozmnožovali muky závistlivých diablov, keď sa tak veľmi radujú zo záhuby človeka.
304. Tento trest spôsobuje všetkým diablom veľké muky, pretože sú nielen zahanbení a potlačení vo svojej smrteľnej nenávisti k ľuďom, ale tiež víťazstvom svätých a obrátením hriešnikov sú olúpení o veľký diel svojej moci nad tými, ktorých predtým svojimi úkladmi zviedli k hriechu. Za tieto nové muky, ktoré sú im takto spôsobené, vylievajú svoju zlosť na zatratených v pekle: a ako je nová radosť v nebi nad pokáním a dobrými skutkami hriešnikov, tak pre tú istú príčinu nastáva nový zmätok a trápenie v pekle. Pri takých príležitostiach za zúfalého vytia diabli uvaľujú nové, mimoriadne muky na všetkých, ktorí sú v tých väzeniach zúfalstva a hrôzy. Tak protichodne účinkuje súčasne v nebi i v pekle obrátenie a ospravedlnenie hriešnika. Kedykoľvek sa duša pomocou svätých sviatostí ospravedlní, najmä úprimnou, skrúšenou spoveďou, stáva sa, že diabli dlhý čas sa neodvážia priblížiť k takému kajúcnikovi, ba mnoho hodín sa neodvážia ani na neho pozrieť, ak on sám im nedodá zase odvahu tým, že stratí priazeň Božiu a opäť sa vráti k príležitostiam ku hriechu. Tu potom diabli rýchle odhodia strach, ktorý ich prenikol pri úprimnom pokání a ospravedlnení kajúcnika.

305. V nebi však nie je zármutok, ani bolesť, ale keby boli možné, potom by ich svätí necítili pre nič na svete natoľko, ako keď vidia ospravedlnenú dušu opäť upadať do hriechu a strácať milosť a hriešnika, ako sa viac vzďaľuje a stáva neschopnejší získať znovu Božskú milosť. Hriech svojou povahou je rovnako silný, aby spôsobil v nebi zármutok a bolesť, ako pokánie a ctnosť muky peklu. Uvažuj preto, moja najdrahšia, v akom nebezpečenstve a nevedomosti ľudia obyčajne žijú, keď pripravujú nebo o radosť, ktorú má z ospravedlnenia duší, zmenšujú si nebeskú večnú oslavu, ktorá je spojená s ospravedlnením duší, zadržujú trest, ktorý diabli zasluhujú a naopak, poskytujú peklu radosť z víťazstva nad pádom a záhubou ľudí. Žiadam si, aby si ty, ako múdra a verná služobníčka nechala sa viesť vyššími vedomosťami a snažila sa podávať náhradu za toto zlo. Dbaj, aby si vždy išla ku svätej spovedi s vrúcnosťou, úctou a vážnosťou a s úprimnou ľútosťou nad hriechmi. Pretože táto sviatosť naplňuje pekelného draka veľkou hrôzou, preto sa všemožne snaží svojimi klammi prekážať dušiam, aby ich zviedol k vlažnému prijatiu tejto sviatosti alebo iba z obyčajného zvyku, bez ľútosti a náležitej prípravy. Je v tomto ohľade taký horlivý nielen preto, aby spôsobil duši škodu, ale tiež, aby unikol hrozným mukám zahanbenia a obmedzenia jeho zlomyseľnosti, aké mu spôsobí úprimné pokánie a ospravedlnenie duše, ktorá mu unikla.
306. Okrem toho ti chcem, milá priateľka, pripomenúť, že hoci pekelní draci sú skutočne pôvodcovia a majstri klamstva a jednajú s ľuďmi iba preto, aby ich svojimi mámeniami a klamstvami zviedli a zničili, napriek tomu však títo nepriatelia, kedykoľvek sa pri svojich schôdzach radia o zvádzaní ľudí, sú nútení pripustiť isté pravdy, ktoré poznajú a nemôžu poprieť. Rozumejú týmto pravdám, ale predsa ich zdeľujú ľuďom, však nie s dobrým úmyslom, ale zatemnelé a premiešané svojimi bludmi a falošnosťou, aby tým dosiahli svoj zlomyseľný zámer. Pretože si v tejto kapitole a postupne v celom životopise vyjavila tak veľa tajností z ich schôdzok a porád, sú na teba hrozne rozzúrení, lebo si pochvaľovali, že ľudia sa nikdy nedozvedia ich tajnosti a všetky ich pletky. Preto plní zúrivosti sa ti chcú pomstiť, ale Najvyšší ťa bude chrániť, ak budeš k Nemu volať, aby pošliapal hlavu pekelného draka. Pros tiež dobrotivosť Božiu, aby tieto rady a poučenia napomáhali zbaviť smrteľníkov klamú a s pomocou božského svetla boli im na prospech. Nakoľko sa týka teba, snaž sa verne spolupôsobiť, pretože si dlžná Bohu viac než všetci, ktorí žijú v tomto veku. Lebo ak nebudeš, hoci poznáš ich zlomyseľnosť, usilovať o to, aby si ich s pomocou Najvyššieho a Jeho svätých anjelov premohla, tvoj nevďak a víťazstvo pekla vzrastie úmerne k tým milostiam a darom, ktoré si obdržala.

Kapitola 16.

Panna Mária poznáva, že Satan má v úmysle prenasledovať Cirkev, prosí o božskú pomoc pred trónom Najvyššieho v nebi, varuje apoštolov, svätý Jakub prišiel do Španielska kázať evanjelium a dostáva návštevu najsvätejšej Panej.

307. Keď Lucifer a pekelní náčelníci po obrátení svätého Pavla kuli plány, ako sa pomstiť Panne Márii a dietkam Cirkvi svätej, ako bolo popísané v predchádzajúcej kapitole, nemali ani potuchy, že vedomosti tejto veľkej Kráľovnej a Panej sveta prenikajú aj do tých temných, hlbokých priepastí pekelných a dosahujú až k najskrytejším tajnostiam ich zlomyseľných porád. Takto oklamaní, boli títo krvilační draci uistení svojim víťazstvom a prevedením svojich plánov proti učeníkom Jej Syna v celom rozsahu. Avšak blahoslavená Matka zo svojho ústrania s jasnosťou nebeských vedomostí vedela o všetkých ich poradách a poznala všetky intrigy týchto nepriateľov svetla. Vedela a poznávala všetky ich zámery a prostriedky, ktoré majú v úmysle používať, aj ich besnú zlosť proti Bohu a proti Nej, aj smrteľnú nenávisť proti apoštolom a všetkým veriacim. Najmúdrejšia Pani dobre síce vedela, že zloduchovia nemôžu uskutočniť žiaden zo svojich zlomyseľných plánov bez dopustenia Pána, ale pretože tieto boje sú za pozemského života nevyhnutné, a pretože poznala ľudskú slabosť, aj až príliš dobre známu nevedomosť o diabolskej prešibanosti a zlobe, s akou usilujú o ich záhubu, bola naplnená veľkou starosťou a zármutkom nad jednomyseľným rozhodnutím týchto žiarlivých nepriateľov, ktoré urobili pre zničenie veriacich.

308. Okrem týchto vedomostí a lásky čerpanej priamo od Pána, bola najblahoslavenejšia Mária obdarená ešte ďalším druhom neúnavnej činnosti, podobnej činnosti Božskej, ktorá trvá bez prestania ako jediný čistý výkon. Táto nanajvýš starostlivá Matka neprestajne bola pudená svojou láskou a starostlivosťou o česť a slávu Najvyššieho a o ochranu svojich dietok. Pritom vo svojom najčistejšom Srdci uvažovala o vysokých tajomstvách, porovnávajúc minulé s prítomnými a oboje s budúcimi a pripravovala sa na ne s rozvahou a prezieravosťou viac, než ľudskou. Jej veľmi vrúcna túžba po spasení všetkých veriacich a materský súcit s ich námahami a nebezpečenstvami nútili Ju pozerať na všetky ich súženia a nebezpečenstvá ako na svoje vlastné a čo sa Jej lásky týkalo, túžila ich trpieť všetky sama, keby to bolo možné, aby ostatní milovníci Kristovi mohli pracovať v Cirkvi bez nepokoja a s radosťou si zaslúžiť radostný pokoj milosti a života večného pre seba a prenechať Jej samotnej všetok zármutok a súženia. Hoci to podľa spravodlivej prozreteľnosti Božej nebolo možné, predsa sme Panne Márie zaviazaní vďačnosťou za tento zvláštny a podivuhodný dôkaz lásky. A nezriedka Jej vrúcna a neúnavná láska získava pre nás veľké požehnania, ktoré nám Všemohúci udeľuje, aby vyhovel Jej žiadostiam o našu spásu.
309. Najblahoslavenejšia Panna Mária pri tejto príležitosti nepoznala podrobne, na čom sa pekelní nepriatelia pri tejto konferencii uzniesli, ale iba všeobecne poznávala, že ich zúrivosť je namierená najmä proti Nej. Božská Prozreteľnosť niektoré z ich plánov pred Ňou skryla, tak aby víťazstvo, ktoré nad peklom dosiahne, bolo potom tým slávnostnejšie. Ani nebolo potrebné pripravovať Ju na pokušenia a prenasledovania, ako to bolo dané ostatným veriacim, nad ktorými nesmierne vynikala vznešenou veľkomyselnosťou ducha a o ich útrapách a súženiach mala jasnejšie poznanie, než oni. Obyčajne sa vo všetkých záležitostiach utiekala k modlitbe a podľa príkladu a učenia Pána radila sa o nich s Bohom. Za tým účelom uchýlila sa do svojej izbietky, s obdivuhodnou úctou a horlivosťou padla na tvár a prosila Ho takto:
310. "Najvyšší Pane, svätý a nevystihnuteľný Bože, zhliadni na mňa, svoju pokornú slúžku a biedneho zemského červíka, poníženého pred Tebou a vysielajúceho k Tebe, večný Otče, svoje prosby skrz Ježiša Krista. Neodmietaj moje prosby a vzdychy, ktoré z hĺbky svojej duše predkladám Tvojej nesmiernej láske, v spojení s tou láskou, ktorá vyšla z vyhne Tvojej lásky a ktorú si udelil svojej otrokyni. Menom celej Tvojej svätej Cirkvi, Tvojich apoštolov a Tvojich verných služobníkov, podávam Ti, ó Pane, obetu umučenia a smrti Tvojho Jednorodeného, Jeho sviatostné Telo, najpríjemnejšie modlitby a prosby, ktoré k Tebe vysielal v dobe svojho pozemského smrteľného života, lásku, s akou pre vykúpenie sveta prijal ľudské telo v mojom lone, Jeho uväznenie, ktoré tam znášal a Jeho požívanie mlieka mojich prs. To všetko Ti obetujem za to, aby si mi dovolil prosiť o to, po čom, ako vidíš túži moje srdce."
311. Pri tejto modlitbe veľká Kráľovná prišla do extázy, v ktorej videla svojho Jednorodeného po pravici večného Otca, žiadajúceho Ho, aby splnil všetky prosby Jeho najsvätejšej Matky a poukazujúceho Mu, že je Jeho pravou Matkou, ktorá je pre Jeho Božstvo príjemná a hodná, aby všetky Jej prosby boli vypočuté. Videla tiež, že Jeho večný Otec s ním súhlasil a Jeho žiadosť sa Mu ľúbila a pohliadnuc na Ňu povedal: "Mária, dcéra moja, vystúp vyššie." Na toto vyzvanie Najvyššieho nesčíselné množstvo anjelov z rôznych rádov zostúpilo z neba, obklopili a pozdvihli Ju zo zeme, na ktorej ležala na svojej tvári a vyniesli Ju s telom aj s dušou do najvyššieho neba a postavili pred trón Najsvätejšej Trojice, ktorá sa Jej ukázala v nanajvýš vznešenom, nepriamom duchovnom videní. Padla pred trónom na kolená a s najhlbšou pokorou a úctou klaňala sa Bohu v troch Osobách a pritom ďakovala svojmu božskému Synovi za to, že predniesol Jej prosby večnému Otcovi a požiadala Ho, aby to ešte opakoval. Božský Pán, sediaci po pravici svojho Otca, uznávajúc Ju za svoju dôstojnú Matku a za Kráľovnú nebies nezabudol na poslušnosť, ktorú Jej preukazoval na zemi /Lk 2,51/ a pred všetkým nebeským dvoranstvom znovu Jej prejavil svoju synovskú povinnosť a opäť predniesol Otcovi priania a prosby svojej najsvätejšej Matky. A večný Otec odpovedal týmito slovami:
312. "Synu môj, v ktorom moja vôľa nachádza plnosť potešenia, môj sluch je pozorný na volanie Tvojej Matky a moja dobrotivosť je naklonená všetkým Jej túžbam a prosbám." Potom obrátiac sa k najblahoslavenejšej Panne Márii povedal: "Moja milovaná dcéra, vyvolená z myriad podľa môjho zaľúbenia, ty budeš nástrojom mojej všemohúcnosti a pokladom mojej lásky. Nech je Tvoja

starostlivosť upokojená a povedz mi, čo si žiadaš, lebo moja vôľa je naklonená k Tvojim túžbam a prosbám, ktoré sú v mojich očiach sväté." Blahoslavená Panna Mária povzbudená týmito slovami, odpovedala: "Môj večný Otče a najvyšší Bože, ktorý si stvoril a zachovávaš celý svet, tvoja svätá Cirkev je predmetom mojich starostí a prosieb. Vo svojej láskavosti pamätaj, že je to dielo Tvojho Jednorodeného, ktorý sa stal človekom a ktorú On získal a založil za cenu svojej krvi /Sk 20,28/. Pekelný drak a všetci Tvoji nepriatelia, ktorí sú s ním spojení, opäť povstávajú proti nej a pokúšajú sa zničiť ju a priviesť do záhuby všetkých Tvojich verných, ktorí sú ovocím vykúpenia Syna. Zmar zlé úmysly starého hada a chráň svojich služobníkov, apoštolov a iných veriacich Cirkvi. Aby oni mohli byť ochránení pred útokmi a zúrivosťou tých nepriateľov. Daj, nech tí nepriatelia obrátia všetky svoje útoky proti mne, ak je to možné. Ja, Pane môj, som iba biedne stvorenie a Tvojich služobníkov je mnoho: daj nech sa oni tešia z Tvojej priazne a z Tvojho pokoja, v ktorom rozširujú Tvoju slávu a nechaj, aby som ja trpela to prenasledovanie, ktoré im hrozí. Nechaj, aby som bojovala proti Tvojim nepriateľom a Ty silou svojho ramena premôžeš a zahubíš ich v ich zlomyseľnosti."
313. "Moja milovaná nevesta," odvetil večný Otec, "Tvoje žiadosti sú v mojich očiach prijateľné a nakoľko bude možné, splním Tvoje prosby. Budem hájiť svojich služobníkov v tom, čo je vhodné a prospešné pre moju česť a slávu a nechám ich trpieť to, čo je potrebné pre ich korunu slávy. Aby si mohla porozumieť tajomstvo mojej múdrosti, z ktorej sa tieto tajomstvá majú splniť, prajem si pozdvihnúť Ťa k svojmu trónu, u ktorého Tvoja láska ti zaslúžila miesto v konzistóriu našej veľkej rady a v účastenstve na našich božských vlastnostiach. Poď, moja milovaná, a porozumieš našim tajomstvám v riadení Cirkvi pre jej rozšírenie a pokrok a budeš potom konať podľa svojej vôle, ktorá je vôľa naša a ktorú Ti teraz chceme ukázať." Najsvätejšia Mária pocítila, ako ju moc týchto slov povýšila k trónu Božiemu a posadila na pravicu Jej Syna, na radosť a obdiv všetkých nebešťanov, ktorí poznali hlas a vôľu Všemohúceho. A bola to skutočne obdivuhodná novinka pre anjelov a svätých, keď videli Ženu v smrteľnom tele povolanú a povýšenú na trón k rade najsvätejšej Trojice, aby Jej boli zdelené tajomstvá pre riadenie Cirkvi, ktoré sú pre iných skryté a uzavreté v lone Božom.
314. Zdalo by sa to úžasné, keby nejaká žena z niektorého pozemského mesta bola povolaná do vládnej rady a ešte viac prekvapujúce by bolo, keby bola uvedená do vybraných úzkych kruhov, v ktorých sa prejednávajú ťažšie a dôležitejšie vládne záležitosti. Také jednanie by sa nám právom zdalo byť nebezpečné, lebo Šalamún hovorí, hľadajúc pravdu a múdrosť, že medzi mužmi našiel iba jedného z tisíca, ktorý by podľa nej jednal a medzi ženami ani jednu. V dôsledku ich prirodzenej krehkosti je medzi nimi veľmi málo takých, ktoré sú stále a majú zrelý úsudok. Obyčajne vraj sa nedá na žiadnu spoľahnúť. A keď niektorá má zrelý úsudok, nie je zase snáď schopná riadiť záležitosti, ktoré sa dajú ťažko pochopiť alebo ktoré vyžadujú hlbšie poznanie, ak nedostávajú zvláštne a viac než prirodzené osvietenie. Tento všeobecný zákon sa však nevzťahoval na našu veľkú Kráľovnú a Paniu, lebo ak na jednej strane naša Matka Eva vo svojej nevedomosti začala skazu paláca tohoto sveta, postaveného od Boha, na druhej strane najblahoslavenejšia Panna Mária, ktorá bola najmúdrejšia a Matka Múdrosti, znovu ho postavila svojou neporovnateľnou múdrosťou. A preto bola hodná, aby bola prijatá do rady najsvätejšej Trojice, kde toto obnovenie malo byť naplánované.
315. V tejto rade sa Jej opäť pýtali, akú pomoc si praje a žiada pre seba a pre celú Cirkev, zvlášť pre apoštolov a učeníkov Pána. Najmúdrejšia Matka opakovala svoje najvrúcnejšie túžby pre oslavu a zvelebenie mena Božieho a pre obmedzenia prenasledovania, ktoré pripravujú nepriatelia Pána proti veriacim. Hoci tri božské Osoby najsvätejšej Trojice dobre poznali všetky Jej túžby, predsa požiadali slávnu Paniu, aby ich predložila, tým ich pohnala ku schváleniu a spôsobila im radosť a tiež, aby sa stala schopnejšia pre prijatie nových tajomstiev ich božskej Múdrosti o predurčení vyvolených. Na vysvetlenie toho, čo mi bolo zdelené o tomto svätom tajomstve poviem, že pre tú príčinu, že vôľa najsvätejšej Panny bola nanajvýš spravodlivá, svätá a v každom ohľade sa páčila a zhodovala s vôľou najsvätejšej Trojice, zdala sa /podľa nášho spôsobu chápania vecí/, ako by Boh nemohol chcieť niečo, čo by bolo proti vôli tejto najčistejšej Panny, pretože sa klonil za vôňou Jej svätosti a bol ranený vlasom a očami tejto milovanej Nevesty /Veľp 4,9/, ktorá bola taká jedinečná

medzi všetkými tvormi. A pretože Otec na ňu hľadel ako na svoju Dcéru, Syn, ako na svoju Matku a Duch Svätý, ako na svoju Nevestu, a pretože všetky tri Osoby Jej s absolútnou dôverou zverovali starostlivosť o Cirkev, akoby si nepriali ustanoviť vykonanie niečoho bez porady a bez ohľadu na múdrosť a prianie Kráľovnej všetkého tvorstva.
316. Aby sa v tých ustanoveniach vôľa Najvyššieho a najblahoslavenejšej Panny Márie zhodovali, bolo potrebné, aby slávnej Panej bola vopred udelená nová miera vedomostí a nazerania do najskrytejších ustanovení Božej Prozreteľnosti, ktorá usporaduje všetky záležitosti svojich tvorov, váži ich a meria /Múdr 11,21/ s najvyššou spravodlivosťou a primeranosťou. Pre ten účel blahoslavená Panna Mária obdržala pri tejto príležitosti najčistejšie nazeranie na všetko, čo sa malo stať a čo Božská moc predurčila pre bojujúcu Cirkev. Videla najskrytejšie príčiny všetkého, čo sa malo stať. Koľko apoštolov a ktorí zomrú prv, než Ona vykročí z pozemského života. Ďalej videla práce, ktoré budú podnikať pre meno Pána, príčiny, prečo to všetko má tak byť podľa tajných súdov Božích a predurčenia svätých a prečo takým spôsobom majú preliať svoju krv pre rozšírenie Cirkvi, ako Pán a Vykupiteľ ju prelial pri svojom umučení a smrti pre jej založenie. Poznala tiež, ako svojim súcitom a zármutkom, ktorý bude mať, keď bude vidieť apoštolov a nasledovníkov Kristových trpieť, môže si vynahradiť to, že Jej nebude dovolené vziať na seba ich utrpenie, ako si to priala, lebo od tej krátkej okamžitej námahy nemohli byť ušetrení, keď mali dosiahnuť večnú odmenu, aká bola pre nich pripravená /II Kor 4,17/. Aby bola slávnej Panej poskytnutá príležitosť k takej zásluhe, bolo Jej oznámené, že apoštol svätý Jakub čoskoro zomrie a svätý Peter bude uväznený, ale o jeho vyslobodení anjelom Jej nebolo povedané. Poznala tiež, že Pán určil apoštolom a veriacim taký druh utrpenia alebo mučeníctva, aký odpovedal milosti a sile duše každého z nich.
317. Aby prevrúcna láska najčistejšej Matky bola vo všetkom uspokojená, Pán dopustil, aby sa znovu stretla v boji s pekelnými drakmi a dobyla nad nimi nové víťazstvá a triumfy, aké nikto zo smrteľníkov nikdy nezíska. Týmto bojom a víťazstvom mala pošliapať ich hlavu a pokoriť ich pýchu, oslabiť ich moc a zlomiť ich silu s akou sa pripravovali napadnúť veriacich. Boh obnovil v Nej všetky dary a účasť na Jeho božských vlastnostiach a každá božská Osoba dala Jej svoje požehnanie. Potom Ju svätí anjeli zaniesli späť do večeradla tak, ako Ju priniesli do najvyššieho neba. Akonáhle sa prebrala z vytrženia, padla na tvár v podobe kríža a so slzami v očiach neuveriteľne pokorne ďakovala Všemohúcemu za túto novú milosť, ktorá Jej bola udelená na Jej pokorné prosby. Krátku dobu sa zhovárala a radila so svojimi anjelmi o tajomstvách a potrebách Cirkvi, aby jej mohla pomáhať v najnaliehavejších potrebách. Zdalo sa Jej, že by bolo prospešné pripraviť a povzbudiť apoštolov na blížiace sa prenasledovanie, pretože nepriateľ chcel hlavný boj namieriť proti nim. Preto si pohovorila so svätým Petrom, so svätým Jánom a s ostatnými, ktorí boli v Jeruzaleme a poukázala im na mnohé veci, ktoré sa mali prihodiť im aj celej Cirkvi a potvrdila im správu o obrátení svätého Pavla a povedala im aj o jeho horlivosti, s akou hlása meno ich Majstra a Pána.
318. K tým apoštolom a učeníkom, ktorí neboli v Jeruzaleme, poslala anjelov, aby im podali správu o obrátení svätého Pavla, aj aby ich pripravili, povzbudili a dali im niektoré rady, ako ona urobila tým, ktorí boli v Jeruzaleme. Poslala tiež zvláštneho anjelského posla k svätému Pavlovi, aby ho upozornil na zamýšľaný útok diablov, aj aby ho posilnil a upevnil v nádeji na božskú pomoc v jeho súžení. Anjeli poslušne vykonali svoje poslania s obvyklou rýchlosťou, pričom sa všetkým apoštolom a učeníkom zjavili vo viditeľných podobách. Všetci boli touto pozornosťou najblahoslavenejšej Panny Márie nesmierne potešení a povzbudení a každý z nich poslal Jej po tom istom poslovi pokorné vďaky a prejav ochoty, že sú pripravení aj zomrieť pre česť svojho Vykupiteľa a Majstra. Svätý Pavol vo svojej odpovedi prejavil zvláštnu vďačnosť, pretože jeho túžba, aby videl svoju Ochrankyňu a poďakoval Jej, pobádala ho ukázať svoju oddanosť k Nej vrúcnejším spôsobom. Bol v tom čase ešte v Damasku, kde kázal a hádal sa v synagógach, ale čoskoro potom odišiel do Arabie, aby tam kázal, odkiaľ sa však čoskoro vrátil a prišiel po druhý raz do Damasku, ako budem rozprávať ďalej.
319. Svätý Jakub starší bol zo všetkých najďalej. Bol prvý, ktorý odišiel z Jeruzalema, nejaký čas kázal v Judsku a potom odišiel do Španielska. Túto cestu nastúpil z Joppe, ktoré sa teraz menuje

Jaffa, v tridsiatom piatom roku, v mesiaci auguste, menovanom Sextilis po roku a piatich mesiacoch od umučenia Pána, osem mesiacov po umučení svätého Štefana a päť mesiacov pred obrátením svätého Pavla. Keď sa svätý Jakub plavil z Jaffy, urobil malú zastávku na ostrove Sardínii a krátko potom pristal v Španielsku v Kartagene, kde započal svoju kazateľskú činnosť. V Kartágu sa však zdržal iba krátky čas. Vedený Duchom Pána odobral sa do Granady, kde - ako mu bolo oznámené - čaká ho hojná žatva a vhodná príležitosť, aby začal naplno pracovať pre svojho Majstra a výsledky jeho práce sa čoskoro ukázali.
320. Musím ešte pripomenúť, že svätý Jakub bol jeden z najmilších učeníkov slávnej Panej sveta. Hoci bol Jej príbuzný, ako jeho brat svätý Ján, najmúdrejšia Pani vonkajším chovaním nijako im túto prednosť nedávala najavo, pretože jednala s každým úplne nestranne, ako som spomenula už v jedenástej kapitole. Čo sa týkalo svätého Jána, celý zbor apoštolov vedel, že Pán ho určil za syna svojej najčistejšej Matky. Preto najmúdrejšia Pani sa tak prísne neobmedzovala vo vonkajších prejavoch lásky k svätému Jánovi, ako k svätému Jakubovi a k ostatným apoštolom. Ale v srdci blahoslavená Pani milovala svätého Jakuba obzvlášť nežnou láskou, ako som poznamenala už v druhej časti a prejavovala to mimoriadnou priazňou a pomocou, ktorú mu poskytovala cez celý život až do jeho mučeníckej smrti. Svätý Jakub si to zaslúžil pre svoju zvláštnu úctu a príchylnosť k Panne Márii, v ktorej vynikal nad všetkých ostatných apoštolov. Potreboval ochranu tejto veľkej Kráľovnej pre svoje šľachetné a dobrotivé srdce a pre horlivosť ducha, ktorá ho stále pobádala, aby sa nehrozil pred žiadnou prácou a pred žiadnym nebezpečenstvom. Preto bol prvý, ktorý vyšiel hlásať vieru a tiež prvý z apoštolov bol umučený. Na svojich misionárskych cestách bol skutočne ako blesk, ako syn hromu, ako ho, aj jeho brata Jána Pán nazval, keď ich prijímal za apoštolov /Mk 3,17/.
321. V tom čase, keď apoštol Jakub pracoval v Španielsku, pekelní duchovia rozpútali cez neveriacich Židov veľké prenasledovanie kresťanov. Jeho práce v Španielsku boli také dôležité, ako boli neskoršie tie, ktoré konal v Taliansku a v Malej Ázii, kam sa vrátil hlásať vieru a kde ukončil svoju činnosť mučeníckou smrťou, ktorú podstúpil v Jeruzaleme po niekoľkých rokoch apoštolských ciest v mnohých vzdialených zemiach. Pretože nie je mojou úlohou popisovať všetko, čo svätý Jakub vytrpel na svojich cestách, poviem iba to, čo úzko súvisí s týmto životopisom. V celku som poznala, že veľká Kráľovná neba bdela nad ním s obzvláštnou láskou z príčin vyššie uvedených a že svojimi anjelmi ho obránila a vyslobodila z mnohých veľkých nebezpečenstiev, často ho tešila a posilňovala, posielajúc mu pokyny a rady, ktorých za svojho krátkeho života potreboval viac a častejšie, než ostatní apoštoli. Často aj sám Kristus, náš Spasiteľ, poslal anjelov z neba, aby chránili tohoto Jeho veľkého apoštola a prenášali ho z jednej krajiny do druhej na jeho misionárskych cestách.
322. V tej dobe, keď kázal v španielskych kráľovstvách, veľká Kráľovná okrem mnohých prejavov svojej lásky dvakrát oblažila svätého Jakuba svojou osobnou návštevou, aby ho chránila, keď bol prenasledovaný a ocitol sa v nebezpečenstve. V Saragoze sa udiala jedna z tých návštev a či zjavení, ktoré je celkom isté a preslávené po celom svete a nie je možné ho popierať, ak sa nechcem previniť proti dobrej známej pravde, potvrdenej a dosvedčenej veľkými zázrakmi a udržovanej v tradícii viac než šestnásť /teraz už devätnásť/ storočí. Toto zvláštne zjavenie popíšem v nasledujúcej kapitole. Neviem o žiadnych záznamoch v Španielsku o druhej zázračnej návšteve, pretože tá sa neodohrala tak verejne. Ako mi bolo zjavené, táto druhá návšteva sa stala pri Granade týmto spôsobom: Židia mali v tomto meste niekoľko synagóg, ktoré si tam udržovali od tej doby, kedy prišli z Palestíny do Španielska. Usadili sa tam, pretože tam bola úrodná pôda a po mori bolo ľahké spojenie s Palestínou a žilo sa im tam pohodlnejšie. Keď svätý Jakub prišiel do Granady kázať, tamojší Židia boli už informovaní o tom, čo sa týkalo nášho Vykupiteľa Ježiša Krista. Niektorí z nich si priali zoznámiť sa s učením a so základmi, na ktorých to učenie spočívalo, ale väčšina z nich, ktorých diabol svojim vplyvom ponúkal, aby Jeho učenie neverili a odmietli ho, nechceli pripustiť ani to, aby sa to učenie hlásalo pohanom, pretože vraj sa prieči zvykom a obradom Židovským a Mojžišovým a ohrozí vieru židovskú, ak ju príjmu pohani. Židia rozdráždení diabolským klamom, zabraňovali rozširovaniu viery medzi pohanmi, ktorí, vediac, že Kristus pochádzal z národa židovského a vidiac, že Jeho vlastní krajania a spoluveriaci Ho prenasledujú ako

falošného proroka, váhali stať sa Jeho stúpencami.
323. Keď teda svätý Jakub prišiel do Granady kázať, Židia mu začali odporovať, vyhlasovali ho za tuláka a podvodníka, za pôvodcu falošnej sekty, kaukliara a čarodejníka. Svätý Jakub podľa príkladu svojho Majstra priviedol so sebou dvanásť učeníkov. Keď žiaden z nich neprestával kázať, nenávisť Židov a ich stúpencov vzrástla do takej miery, že mali v úmysle všetkých učeníkov úkladne zavraždiť a jedného z nich skutočne zavraždili, keď vo svojej horlivosti Židom odporoval. Ale svätý apoštol a jeho učeníci nielen že sa smrti nebáli, ale vítali utrpenie pre meno Kristovo, a preto ešte horlivejšie hlásali Jeho vieru. Keď už mnoho dní pracovali a obrátili veľa neveriacich toho mesta a z celej provincie, nenávisť a zúrivosť Židov vzrástli do najvyššej miery. Zajali ich všetkých a viedli ich spútaných v okovách za mestské hradby a tam im spútali tiež nohy, pretože ich považovali za kúzelníkov a čarodejníkov, ktorí by im mohli utiecť. Zatiaľ, čo sa Židia pripravovali, aby všetkých zajatých sťali, svätý apoštol neprestával volať k Najvyššiemu a Jeho panenskej Matke takto: "Presvätá Mária, Matka môjho Pána a Vykupiteľa Ježiša Krista, prispej na pomoc v tejto hodine svojmu pokornému služobníkovi. Pros za mňa, najsladšia a najláskavejšia Matka, aj za týchto verných vyznavačov viery. Ak je to vôľa Najvyššieho, aby sme tu položili svoje životy pre oslavu Jeho svätého Mena, popros Ho, ó Pani, aby milostivo prijal k sebe moju dušu. Pamätaj na mňa, najdobrotivejšia Matka a požehnaj ma v mene Toho, ktorý Ťa vyvolil zo všetkých tvorov. Prijmi ako obetu moju odovzdanosť v tom, že už nebudem mať to šťastie, aby som Ťa videl, ak je toto posledný deň môjho života. Ó Mária! Ó Mária!
324. Tieto posledné slová svätý Jakub opakoval mnohokrát. Najblahoslavenejšia Panna Mária vo svojej modlitbe vo večeradle pomocou zvláštneho jasného videnia počula a videla, čo sa deje s Jej milovaným apoštolom, svätým Jakubom. Takto informovaná o súžení svojho služobníka a počujúc jeho volanie, mala s ním veľký súcit. Veľmi ju bolelo, že je od neho tak ďaleko, ale pretože vedela, že pre božskú moc nie je nič nemožné, zaujala ju láskyplná túžba, aby pomohla tomuto apoštolovi a zachránila ho z nebezpečenstva. Pretože vedela tiež, že tento apoštol má byť prvý z apoštolov, ktorý má preliať krv pre Jej božského Syna, tým väčší bol Jej súcit. Ale neprosila Pána ani anjelov, aby Ju preniesli na to miesto, kde sa vtedy svätý Jakub nachádzal pretože Jej obdivuhodná múdrosť Ju zdržovala od takej žiadosti. Vedela, že božská Prozreteľnosť nepotrebuje, aby Jej to pripomínala, ani nezabudne na nič, čo je potrebné. Celý život zachovávala veľkú zdržanlivosť pri žiadaní takých zázrakov a vždy podriaďovala svoje priania vôli Pána.
325. Avšak Jej Syn a pravý Boh, ktorý si všímal priania svojej Matky, pretože vedel, že sú sväté, spravodlivé a plné lásky, okamžite prikázal celému tisícu Jej anjelov strážnych, aby Jej boli nápomocní v splnení vôle svojej Kráľovnej a Panej. Všetci sa Jej ukázali v ľudských postavách a povedali Jej, čo im Najvyšší nariadil. Bezodkladne Ju posadili na trón utvorený z prekrásneho oblaku a niesli Ju do Španielska, kde svätý Jakub a jeho spoločníci očakávali v okovách mučenícku smrť. Ich nepriatelia už obnažili svoje šable a meče, aby im postínali hlavy. Iba apoštol Jakub sám videl Kráľovnú nebies na oblaku, z ktorého prehovorila k nemu s najväčšou láskavosťou: "Jakub, syn môj a najdrahší priateľ môjho Pána Ježiša Krista, maj dobrú myseľ a nech ťa naveky požehná Ten, ktorý ťa povolal a priviedol k svojmu božskému svetlu. Povstaň, verný služobník Najvyššieho a buď zbavený svojich pút." Apoštol, nakoľko mu putá dovoľovali, padol na tvár. Pri slovách mocnej Kráľovnej okamžite jemu aj všetkým učeníkom spadli putá z rúk aj z nôh a boli voľní. Židia naopak, ktorí stáli s vytasenou zbraňou, všetci padli na zem, kde ostali ležať niekoľko hodín zbavení zmyslov. Diabli, ktorí boli s nimi a ponúkli ich ku zlu, boli zvrhnutí do pekelných hĺbok a ponechali svätého Jakuba a jeho učeníkov na slobode, vzdávajúcich Najvyššiemu vďaky za toto vyslobodenie. Svätý apoštol s veľkou pokorou, vrúcnosťou a s radosťou v duši ďakoval nebeskej Matke. Jeho učeníci, hoci nevideli Kráľovnú a Jej anjelov, poznali, že sa tu stal zázrak a svätý apoštol im o tom zdelil niektoré podrobnosti, aby ich upevnil vo viere, nádeji a oddanosti k najblahoslavenejšej Panne Márii.
326. Kráľovná neba svoju pomoc ešte viac rozšírila, nielen že vyslobodila svätého Jakuba z krajného nebezpečenstva smrti, ale priala si, aby celé Španielsko malo prospech z jeho kázní a učenia. Nariadila mu, aby - keď opustí Granadu - pokračoval na svojich cestách a požiadala sto zo svojich strážnych anjelov, aby ho sprevádzali a ukazovali mu cestu z jedného miesta na druhé,

chránili ho aj jeho učeníkov od všetkého zlého a nakoniec, až prejde všetky španielske provincie, aby ho priviedli do Saragozy. Tých sto anjelov hneď začalo konať, čo im ich Kráľovná nariadila a ostatní Ju odniesli späť do Jeruzalema. V takej nebeskej spoločnosti a tak chránený cestoval svätý Jakub po celom Španielsku bezpečnejšie, než Izraeliti na púšti. V Granade nechal niekoľko svojich učeníkov, ktorí neskoršie boli umučení a s ostatnými i s ďalšími, ktorých neskoršie okolo seba zhromaždil, pokračoval na svojich misionárskych cestách a prešiel po mnohých krajoch Andalúzie. Potom prišiel do Toleda, Portugalskej Galície a Astúrie. Neskoršie, konal zachádzky na rôzne miesta a prišiel do Rioje, odtiaľ išiel cez Lograno do Tudely a Saragozy, kde sa prihodilo to, čo budem rozprávať v nasledujúcej kapitole. Svätý Jakub v rôznych španielskych mestách, ktorými prechádzal, zanechával učeníkov, ktorých ustanovil za biskupov a všade šíril vieru a úctu k Bohu. Zázraky, ktoré v tomto kráľovstve konal, boli veľké a úžasné, takže tie, o ktorých vieme, nesmú sa nám zdať nijako zvláštne pri porovnaní s tými, o ktorých nevieme, pretože tie boli oveľa úžasnejšie. Výsledky jeho kázní v Španielsku boli ohromné na tú krátku dobu, ktorú tam strávil. A bol by to veľký omyl, keby sme povedali alebo si mysleli, že tam získal málo obrátení, lebo na všetkých miestach, ktoré navštívil, vštepoval vieru a ustanovil biskupov, aby riadili a viedli dietky, ktoré získal pre Krista a Jeho kráľovstvo.
327. Na koniec tejto kapitoly chcem ešte uviesť, že rôznymi cestami som sa dozvedela o mnohých protirečiacich názoroch cirkevných dejepiscov o tých veciach, ktoré tu popisujem, ako napríklad ohľadne odchodu apoštolov z Jeruzalema, aby hlásali vieru, o rozdelení sveta medzi sebou losovaním, o zostavení Vyznania viery, o odchode svätého Jakuba a o jeho smrti. O týchto a iných udalostiach, ako som poznala, spisovatelia sa veľmi rozchádzajú v udávaní rokov a dát, kedy sa stali a pri ich porovnávaní s textom kanonických spisov. Mňa však Pán nepoveril, aby som tieto pochybnosti objasnila alebo rozhodovala o týchto sporných otázkach. Už na začiatku som uviedla, že mi Pán kázal písať tento životopis bez ohľadu na rôzne mienky a názory a bez toho, aby som miešala isté moje vedomosti s nejakými názormi. Ak to, čo píšem, pokračuje prirodzene a nijako neodporuje textu Písma svätého a pritom sa zachováva úctivosť a vážnosť odpovedajúca predmetu, o ktorom sa jedná, nemôžem si dovoliť niečo pridávať k vierohodnosti tohoto životopisu a kresťanská zbožnosť nebude nič viac žiadať. Je tiež možné, že pri pridržiavaní sa k tomuto spôsobu písania niektoré odchýlky dejepiscov môžu byť napravené a uvedené do súladu.

Poučenie, ktoré mi dala Kráľovná nebies, presvätá Mária.

328. Dcéra moja, zázrak, že som bola božskou mocou povýšená až k najvyššiemu trónu Božiemu, aby som sa mohla podieľať na poradách a ustanoveniach Jeho Božskej múdrosti a vôle, ktorý si v tejto kapitole popísala, je taký veľký a neobyčajný, že to presahuje všetko chápanie človeka v tomto smrteľnom živote a iba vo večnej sláve a v nebeskom nazeraní ľudia poznajú toto tajomstvo, ktoré im spôsobí zvláštnu radosť a mimoriadnu slávu. Pretože toto požehnanie a táto obdivuhodná výsada bola výsledkom a odmenou prevrúcnej lásky, akou som milovala a milujem najvyššie Dobro a pokory, s akou som sa považovala za Jeho otrokyňou a pretože práve tieto cnosti ma povýšili až k trónu Božiemu a zaistili mi tam miesto, aj keď som ešte žila v smrteľnom tele, prajem si, aby si bola dôkladnejšie oboznámená s týmto tajomstvom, ktoré zaiste bolo jedno z najvznešenejších, ktoré božská všemohúcnosť vo mne vykonala, ktoré vzbudilo u anjelov a svätých najväčší úžas. Prajem si, aby si svoj obdiv zmenila na pozornú snahu a najživšiu túžbu napodobňovať ma a nasledovať v cnostiach, ktorými som si zaslúžila také milosti.
329. Pamätaj si teda, moja najdrahšia, že nielen raz, ale mnohokrát som bola povýšená k trónu najsvätejšej Trojice v dobe od zoslania Ducha Svätého a mojim nanebovzatím do večnej slávy. V tom, čo ti ešte ostáva napísať o mojom živote, poznáš mnohé iné tajomstvá, ktoré sú spojené s touto výsadou. A každý raz, keď mi mocná ruka Najvyššieho udelila túto milosť, prežívala som prehojné účinky milostí a darov, podľa rôznych spôsobov božskej všemohúcnosti a podľa mojej takmer nevýslovnej a bezmedznej schopnosti účastniť sa na božskej dokonalosti. Niekedy, keď mi večný Otec tieto milosti udeľoval, hovoril mi: "Dcéra a Nevesta moja, tvoja láska a vernosť pripútava nás k tebe a viac než ku ktorémukoľvek inému tvorovi a naplňuje nás hojnou útechou. Vystúp k nášmu trónu, aby si sa mohla ponoriť do hlbín nášho Božstva a zaujať v tejto Trojici štvrté miesto, nakoľko

je to obyčajnému tvorovi možné. Upevni sa v držaní našej slávy a našich pokladov, ktoré vkladáme do tvojich rúk. Tvoje sú nebesia a zem, aj všetky jej hlbiny. Požívaj už v tomto smrteľnom živote všetky výsady nebeských oslávencov vo väčšej miere, než všetci svätí. Nech všetky národy a tvory, ktorým sme dali existenciu, slúžia Tebe, mocnosti nebeské nech poslúchajú Teba a najvyšší serafi nech sú ti poddaní a všetky požehnania našej Božskej rady nech sú Tvoje. Buď pre našu veľkú radu osvietená našou múdrosťou a božskou vôľou a podieľaj sa na našich ustanoveniach, lebo Tvoja vôľa je nanajvýš spravodlivá a verná. Poznávaj príčiny toho, pre čokoľvek sa v našej spravodlivosti a svätosti rozhodneme a Tvoja vôľa a Tvoje pohnútky nech sú jednotné s našimi vo všetkom, čokoľvek ustanovíme pre našu svätú Cirkev."
330. S takou nevýslovnou blahosklonnosťou Najvyšší nariadil moju vôľu, že ju úplne zjednotil so svojou vôľou a že bez môjho rozhodnutia nerobili v Cirkvi nič, čo sa malo konať a malo sa zhodovať s vôľou samotného Pána, pretože On poznal vlastné príčiny a pohnútky pre každé určenie svojich večných ustanovení. Videla som, že podľa obyčajného zákona nebolo by mi možné znášať všetky námahy a útrapy Cirkvi, najmä svätých apoštolov, ako som si to priala. Táto láskyplná túžba, hoci ju nebolo možné splniť, nebola žiadnou odchýlkou od božskej vôle, ale bola mi udelená od Boha na dôkaz a svedectvo bezmedznej lásky, s akou som Ho milovala, pretože to bolo pre lásku Pána, ktorú má k ľuďom, že som túžila vziať na seba práce a utrpenia všetkých ľudí. A pretože z mojej strany bola táto láska úprimná a moje srdce bolo ochotné vykonať tento skutok lásky a že som úprimne ľutovala, že mi nie je možné za všetkých trpieť, preto to bolo Pánovi také milé, že mi to odmenil, ako by som to bola skutočne vykonala. Z toho pochádza môj veľký súcit s mukami a s utrpením apoštolov a všetkých, ktorí boli prenasledovaní pre Krista. Vo všetkých a so všetkými nimi som bola prenasledovaná a mučená a do istej miery som aj zomrela ich smrťou. Takú lásku som mala k svojim verným deťom a s výnimkou utrpenia mám k nim tú istú lásku aj teraz, ale kresťania netušia a nevedia, akú vďačnosť si zaslúžim od nich za svoju lásku.
331. Tieto nevýslovne veľké milosti som obdržala z pravice môjho božského Syna v tej dobe, keď som bola vzatá zo sveta a posadená vedľa Neho, účastniac sa na Jeho velebnosti a sláve v takej veľkej miere, v akej to bolo obyčajnému tvorovi možné. Skryté ustanovenia a tajomstvá nekonečnej Múdrosti boli najprv oznámené najsvätejšiemu človečenstvu môjho Pána, ktoré pretože je spojené s večným Slovom, bolo obdivuhodným prostredníctvom Božím. Cez toto človečenstvo boli iným spôsobom oznámené mne, pretože zlúčenie jeho človečenstva so Slovom je bezprostredné a podstatné, a preto sa skutočne zúčastňuje na Božstve a Jeho ustanoveniach spôsobom odpovedajúcim podstatnej a osobnej jednote. Ja však som sa účastnila na tých milostiach iným podivuhodným a neporovnateľným postupom, lebo musíme uvážiť, že ja som bola iba obyčajný tvor a nemala som božskú podstatu a božské vlastnosti. Dostávala som ich podobným spôsobom, ako najsvätejšie človečenstvo a ako bytosť, ktorá ako najbližšia Bohočlovekovi bola zároveň najbližšia tiež Bohu. Ty teraz to nemôžeš lepšie pochopiť alebo hlbšie preniknúť toto tajomstvo. Ale blahoslavení mu rozumejú, každý podľa stupňa nebeských vedomostí. A všetci chápu tú zhodu a podobnosť, aká je medzi mnou a mojim božským Synom, ako aj rozdiel, aký je medzi Ním a mnou. To všetko bolo, ako aj teraz je, pre nich podnetom na nové piesne, ktorými oslavujú a chvália Všemohúceho, pretože toto bol jeden z najväčších divov, ktorý na mne vykonala mocná ruka Božia.
332. Preto, aby si mohla zvýšiť silu svojich svätých náklonností a túžob, ako prirodzenosti tak milosti, aj keby si snáď nemohla vykonať to, čo si žiadaš, oznámim ti ďalšie tajomstvo a to je: keď som videla v dušiach účinky vykúpenia, ktoré sa javia v ich ospravedlnení pôsobením milosti, ktorú dostávajú ľútosťou alebo krstom a inými sviatosťami, cítila som k nim takú úctu, že som bola plná svätého zápolenia a túžby, aby som sa aj ja mohla podieľať na tých účinkoch. Pretože však ja som nemala žiaden hriech, aby som sa od neho mohla očistiť a ospravedlniť, nemohla som sa podieľať na účinkoch očistenia a ospravedlnenia v takej miere, v akej ich dostávajú hriešnici, ktorí vzbudzujú ľútosť alebo prijímajú sviatosti. Ale pretože som oplakávala ich hriechy viac, než oni všetci a ďakovala som Pánovi za tie požehnania, ktoré im tak štedro udeľoval, získala som tým viac milostí, než bolo potrebné pre ospravedlnenie všetkých Adamových dietok. Tak veľmi ráčil Najvyšší odmeniť moje túžby a skutky a taká veľká bola ich zásluha milosti v očiach Božích.
333. A teraz, dcéra moja, uváž aké máš ty povinnosti, keď si bola poučená a osvietená o tých

veľkých a úctyhodných tajomstvách. Nenechávaj tieto hrivny ležať bez účinku, ani ich nepremárni alebo nepohŕdaj takými veľkými požehnaniami Pána. Nasleduj ma dokonalým napodobňovaním všetkých mojich skutkov, ktoré ti boli zjavené. Aby si mala čím živiť plameň božskej lásky, stále pamätaj na to, ako môj najsvätejší Syn aj ja stále sme v tomto smrteľnom živote vrúcne túžili a vzdychali za spasenie všetkých Adamových dietok a plakali sme nad večným zatratením, ktoré si tak mnohí zavinili svojimi klamnými a nepravými radovánkami a rozkošami. Prajem si, aby si aj ty veľmi vynikala v tejto láskyplnej horlivosti, ako moja dcéra a učeníčka a nanajvýš verná nevesta môjho Syna, ktorý práve preto sa vydal na smrť kríža. Vedz, že sila tejto lásky by ma bola pripravila o život, keby mi ho Pán nebol zázračne zachoval, a práve táto láska ma posadila na trón Boží a urobila účastníčkou v rade najsvätejšej Trojice. Ak budeš, moja drahá, taká vytrvalá a horlivá v nasledovaní ma a žiadostivá ma poslúchať, ako to od teba očakávam, uisťujem ťa, že dostaneš podobnú priazeň, akú som preukázala svojmu služobníkovi Jakubovi. Prídem ti na pomoc v súženiach, budem ťa riadiť, ako som ti to mnohokrát prisľúbila a okrem toho Najvyšší bude k tebe štedrejší nad všetko tvoje očakávanie.

Kapitola 17.

Lucifer podnecuje k novému prenasledovaniu Cirkvi a Panny Márie, Ona to oznamuje svätému Jánovi a na jeho radu sa rozhoduje, že pôjde do Efezu, Jej božský Syn sa Jej zjavuje a žiada Ju, aby navštívila svätého Jakuba v Saragoze, udalosť s tým spojená.

334. V ôsmej kapitole Skutkov apoštolských popisuje svätý Lukáš prenasledovanie, ktoré po smrti svätého Štefana peklo podnietilo proti Cirkvi svätej. Nazýva ho veľkým prenasledovaním, pretože horlivosťou svätého Pavla pred jeho obrátením sa pekelnému drakovi podarilo rozdúchať ho do najvyššej miery. O tomto prenasledovaní som písala v dvanástej a štrnástej kapitole tohoto diela. Z toho, čo som tam povedala, možno poznať, že tento nepriateľ Boží neodpočíval a nepovažoval sa za plne porazeného tak, že by sa už neodvážil na ďalší boj proti Cirkvi a proti najblahoslavenejšej Panne Márii. Z toho, čo sám svätý Lukáš hovorí v dvanástej kapitole Skutkov apoštolských o uväznení svätého Petra a Jakuba Herodesom je zrejmé, že toto prenasledovanie začalo znovu po obrátení svätého Pavla, aj keby sme nebrali do úvahy výrok, že Herodes poslal vojakov, aby trápil niektorých z veriacich Cirkvi /Sk 12,1/. Aby sa mohlo lepšie porozumieť tomu, čo som povedala alebo ešte snáď poviem, opakujem, že všetky tieto prenasledovania boli zosnované a rozpútané diablami, ktorí k tomu popudili istých zlovoľných ľudí. A pretože božská Prozreteľnosť občas dala k tomu diablom zvolenie a inokedy zase im ho odňala a zvrhla ich do pekla, ako napríklad pri obrátení svätého Pavla a pri iných príležitostiach, prirodzene sa stávalo, že prvotná Cirkev niekedy požívala pokoj a kľud a inokedy zas, keď toto prímerie bolo prerušené, bola prenasledovaná a súžená a taký je údel Cirkvi po všetky stáročia.
335. Pokoj bol priaznivý pre obrátenie neveriacich na vieru, k prenasledovaniu pre rozmnoženie ich zásluh a pre cvičenie sa v cnostiach. Také striedanie bolo ustanovené a bude vždy prevádzané Božskou Prozreteľnosťou. Preto niekoľko mesiacov po obrátení svätého Pavla Cirkev požívala pokoj, lebo vtedy bol Lucifer a jeho spoločníci zvrhnutí a skrúšení v pekle až do tej doby, o ktorej budem teraz hovoriť. O tejto pokojnej dobe píše svätý Lukáš v deviatej kapitole Skutkov apoštolských, kde po opísaní obrátenia svätého Pavla hovorí, že Cirkev mala vtedy pokoj v celom Judsku aj v Galileji a Samárii a že sa upevňovala a žila v bázni Božej a vzrastala potechou Ducha Svätého.
336. Keď sme si toto objasnili, pripomeňme si, čo som napísala v pätnástej kapitole o porade na schôdzi v pekle, ktorú zvolal Lucifer po obrátení svätého Pavla. Pripomínam, že táto schôdza trvala dlhšiu dobu a pekelný drak so svojimi radcami sa dohodli na rôznych plánoch a uzniesli sa na používaní rôznych prostriedkov pre zničenie Cirkvi svätej. Ale nevedomosť pekelného hada o najblahoslavenejšej Panne Márii bola oveľa väčšia než jeho vedomosti. Vtedy uplynuli pokojné dni pre Cirkev a kniežatá temnosti s Luciferom na čele vyšli z pekelných priepastí, aby previedli

zlomyseľné plány, pripravené v pekelnom žalári. Stojí za zmienku, že zúrivá nenávisť a hnev týchto krvilačných beštií proti Cirkvi a najblahoslavenejšej Panne Márii bola taká veľká, že viac, ako dve tretiny diablov sa zúčastnilo na tejto výprave a boli by zaiste všetci vyšli, keby aspoň časť z nich nemusela ostať v pekle, aby trápili zatratené duše. Lebo zatratení nielen že ustavične horia v ohni, ktorý podpálila božská spravodlivosť, ale okrem toho pekelný drak nikdy nedovolí, aby sa všetci diabli vzdialili z pekla, čím by zatrateným bola poskytnutá úľava, ktorú by pocítili, keby sa diabli vzdialili a zatratení na chvíľu nevideli svojich mučiteľov. Ako smädí Lucifer po zničení smrteľníkov na svete, práve tak nechce dovoliť žiadnu úľavu zatrateným v pekle, a preto nikdy nechce peklo od diablov úplne vyprázdniť. A predsa nešťastní smrteľníci na zemi neprestávajú slúžiť takému bezbožnému, krutému a neľudskému pánovi.
337. Svätosť najblahoslavenejšej Panny Márie, Jej mocná pomoc a ochrana, ktorú poskytovala veriacim, ako bolo ukázané na svätom Pavlovi a pri mnohých iných príležitostiach po smrti nášho Spasiteľa, o ktorých všetkých sa pekelný drak dozvedel, to všetko ho rozzúrilo do nepredstaviteľnej miery. Preto postavil svoj trón v Jeruzaleme a osobne namieril svoje delá proti samotnej pevnosti viery a riadil operácie všetkých svojich pekelných šíkov. Zlí duchovia totiž zachovávajú medzi sebou poriadok iba keď bojujú proti ľuďom, ináč sú medzi nimi samé sváry a zmätok. Boh nikdy nedal ich nenávisti úplnú voľnosť, lebo keby im ju ponechal, okamžite by rozvrátili a zničili celý svet. Dal im však obmedzenú slobodu, aby Cirkev skrz súženia, v krvi a zásluhách svätých zapustila hlbšie korene, aj aby sa v prenasledovaniach a mukách mohla prejaviť múdrosť a moc Kormidelníka, ktorý riadi lodičku Cirkvi. Lucifer hneď nariadil svojim poddaným, aby rýchle prehľadali celý svet a zistili, kde apoštoli a učeníci hlásajú meno Pána. Lucifer sám prehľadal v Jeruzaleme všetky miesta, ktoré boli najďalej od miest posvätených tajomstvami a krvou Pána, pretože týchto svätých miest sa všetci diabli hrozili, lebo čím viac sa k nim približovali, tým viac sa cítili slabí a potlačení Božskou mocou. Tieto účinky pociťujú až do dneška a budú cítiť až do konca sveta. Je skutočne bolestné, že tieto sväté miesta, v dôsledku ľudských hriechov, sú teraz v pohanských rukách. Iba niekoľko dietok Cirkvi je tak šťastných, že môžu bývať v ich blízkosti, ako napríklad synovia nášho veľkého Otca a obnoviteľa Cirkvi, svätého Františka.
338. Z informácií, ktoré priniesli zloduchovia, Lucifer sa dozvedel o stave veriacich aj o všetkých miestach, kde verní Kristovi práve hlásajú Kristovo učenie. Hneď vydal nové nariadenia na prenasledovanie kresťanov a ustanovil viac alebo menej mocných diablov na určité miesta, podľa toho, akí kde boli potrební proti rôznym apoštolom, učeníkom alebo vyznávačom viery. Iných ustanovil za poslov, aby mu prinášali správy o tom, čo sa kde deje a odovzdávali jeho nariadenia pri vedení boja proti Cirkvi. Lucifer tiež menoval svojim diablom neveriacich, zradných, zlomyseľných a zvrhlých ľudí, ktorých mali poštvať a vyprovokovať k nenávistnému hnevu proti nasledovníkom Krista Pána. Medzi počtom takýchto bol Herodes a mnoho Židov, ktorí Ukrižovaného nenávideli a priali si Jeho Meno vyhladiť zo zeme živých /Jer 11,19/. Mali používať tiež pohanov, ktorí boli najviac zatvrdlí a oddaní modloslužbe. Vyberali si ako spomedzi Židov tak aj pohanov tých najhorších a najzradnejších, aby im slúžili ako pomocníci a nástroje ich zloby. Takým spôsobom zahájili prenasledovanie Cirkvi a pokračovali v ňom aj v nasledujúcich storočiach a používali podobnú diabolskú prefíkanosť tiež pri ničení cností a úžitkov vykúpenia a krvi Kristovej. V prvotnej Cirkvi spôsobil pekelný drak veľké škody medzi veriacimi tým, že ich stíhal rôznymi druhmi súžení, ktoré nie sú nikde zapísané, a preto o nich nevieme. Okrem vonkajšieho prenasledovania trápili zlí duchovia všetkých spravodlivých apoštolov, učeníkov a veriacich skrytými pokušeniami, zvádzaním, predstavami a zlomyseľným podnecovaním, ako to robí aj teraz všetkým, ktorí sa snažia kráčať v zákone Pána a nasledovať Krista, nášho Vykupiteľa a Majstra.
339. Avšak nič z toho nebolo skryté pred veľkou Matkou múdrosti, pretože jasnosťou svojich veľkých vedomostí poznávala všetky tajnosti pekla, ktoré pred ostatnými smrteľníkmi boli skryté. Hoci nárazy a rany, keď nás nájdu pripravených obyčajne nám spôsobujú menej škody, a pretože Panna najmúdrejšia bola tak dobre zabezpečená proti blížiacemu sa utrpeniu na Cirkev, že Ju nemohlo prekvapiť, predsa, pretože sa to týkalo apoštolov a veriacich, ktorých z celej duše milovala, už samotné predvídanie týchto súžení zranilo Jej nanajvýš nežné srdce a naplnilo ho zármutkom, ktorý bol pomerne taký veľký, aká veľká bola Jej takmer bezhraničná láska. Tento

zármutok by Ju bol mnohokrát pripravil o život, keby tomu Pán - ako som už mnohokrát povedala - nebol podivuhodne zabránil. A v skutočnosti všetky spravodlivé duše, ktoré sú dokonalé v božskej láske, by sa zarmucovali, keby videli hnev a zúrivosť takého veľkého množstva diablov, ktorí sú veľmi bdelí a prešibaní, ako napínajú všetky svoje sily a prefíkanosť proti malej skupinke veriacich, ktorí sú sami osebe krehkí a k tomu ešte obťažení mnohými svojimi vlastnými biedami. Keď najblahoslavenejšia Panna Mária videla ich nebezpečenstvo, zabudla na všetko, čo sa týkalo Jej samotnej a bola ochotná podstúpiť všetky možné utrpenia na ochranu a pre útechu svojich dietok. Rozmnožovala svoje vzdychy a slzy, svoje úsilie a modlitby za ich záchranu. Najmä apoštolov a učeníkov sa snažila posilniť a povzbudiť tým, že im opakovala rady a napomínania. Často zadržala diablov svojimi veliteľskými rozkazmi ako Kráľovná a vytrhla z ich spárov nesčíselné množstvo duší, ktoré zvádzali a prevracali a zachránila ich od večnej smrti. Inokedy zase predišla veľkým ukrutnostiam pripravovaným pre Kristových služobníkov, lebo Lucifer hľadal najmä usmrtenie apoštolov, ako to robil predtým cez Šavla. Podobne sa vodilo aj učeníkom, ktorí hlásali vieru.
340. Hoci si nebeská Pani zachovala vnútorný mier a pokoj i vonkajšiu rovnováhu a pokojnú myseľ, predsa Jej súcitná starostlivosť a materská starosť prejavovali do istej miery zármutok Jej srdca aj na Jej tvári. A pretože svätý Ján bdel nad Ňou so synovskou oddanosťou, neušla orliemu zraku tohoto vidca tá slabá zmena v Jej tvári, ktorá nemohla ostať skrytá. Bol tým hlboko zarmútený a keď sa márne snažil bojovať proti svojej úzkosti a starosti, hľadal osvietenie u Pána, ku ktorému volal: "Pane a Bože môj, Spasiteľ sveta, uznávam, že som Ti zaviazaný vďačnosťou za to, že si mi bez akýchkoľvek mojich zásluh iba z obyčajnej svojej blahosklonnosti dal za matku svoju vlastnú Matku, ktorá Ťa počala, porodila a kojila svojimi prsiami. Týmto požehnaním stal som sa bohatým, lebo je mi zverený najväčší Poklad neba i zeme. Ale bez Tvojej kráľovskej prítomnosti je Tvoja Matka, moja Pani, opustená a osamelá, lebo Tvoju prítomnosť ľudia ani anjeli Jej nemôžu nahradiť a tým menej ja, biedny červík a otrok. Bože môj a Spasiteľ sveta, teraz vidím zarmútenú Tú, ktorá Ti dala ľudské telo a ktorá je radosťou tvojho ľudu. Rád by som Ju potešil a uľavil Jej žiaľu, ale vidím, že som na to neschopný. Rozum a láska ma k tomu povzbudzujú, ale úcta a moja krehkosť mi v tom bránia. Udeľ mi, ó Pane, svetlo a ducha, aby som urobil to, čo sa Ti bude páčiť a čím by som poslúžil Tvojej Matke.
341. Po tejto modlitbe svätý Ján dlhšiu dobu premýšľal, či sa má od najsvätejšej Matky opýtať na príčinu Jej zármutku alebo nie. Z jednej strany jeho láska ho k tomu povzbudzovala, ale z druhej strany úcta a bázeň ho zdržiavali. Trikrát prišiel ku dverám Jej modlitebne, ale vždy ho úcta k Nej zadržala od predloženia svojej otázky. Nebeská Matka však vedela o tom, čo svätý Ján robí a čo hýbe jeho srdcom. Z úcty k nemu ako ku kňazovi a sluhovi Pána vstala od modlitby, išla k nemu a povedala mu: "Majstre, zdel mi, čo si praješ od svojej služobníčky." Ako som už predtým zdelila, najblahoslavenejšia Matka nazývala kňazov a služobníkov svojho Syna "majstrami". Evanjelista bol potešený a povzbudený tým, že mu tak vyšla v ústrety, ale predsa ešte trochu váhavo Jej povedal: "Moja Pani, moja povinnosť a túžba slúžiť Ti sú príčinou, že som spozoroval Tvoj zármutok a som preto znepokojený, lebo by som ti rád uľavil."
342. Svätý Ján nič viac nepovedal, ale Kráľovná nebies vedela, že túži, aby mu zverila, čo Ju trápi, a preto s najrýchlejšou poslušnosťou splnila jeho prianie ako prianie svojho predstaveného, ešte predtým, než ho mohol vysloviť. Najsvätejšia Matka sa obrátila k Pánovi a povedala: "Môj Bože a Synu, prial si si, aby Tvoj služobník Ján zaujal Tvoje miesto ako môj spoločník a ochranca a ja som ho prijala ako svojho preláta a predstaveného a akonáhle poznám jeho vôľu a prianie, chcem ho poslúchnuť, aby som tak ja, Tvoja pokorná služobníčka, mohla žiť a byť vedená Tvojou vôľou. Dovoľ mi splniť jeho prianie a zveriť sa mu so svojimi starosťami." Ihneď pocítila, že Boh dal k tomu svoje dovolenie, pokľakla pred svätým Jánom, požiadala ho o požehnanie a pobozkala mu ruku. Keď od neho obdržala dovolenie hovoriť, povedala: "Pane a Majstre môj, príčina môjho zármutku je veľmi vážna a opodstatnená, lebo Najvyšší mi ukázal, aké súženia majú prísť na Cirkev a prenasledovanie, ktoré budú trpieť všetky jej dietky, najmä však apoštoli. Videla som, aké prípravy sa na to spravili a ako potom na ich prevedenie vystúpili z pekelných priepastí pekelný drak s nesčíselným počtom zlých duchov, všetci plní neskrotného hnevu a zúrivosti, aby vyhubili Cirkev. Toto mesto Jeruzalem bude prvé, ktoré napadnú. Jeden z apoštolov na podnet diablov nájde

smrť a ostatní budú uväznení a trápení. Moje srdce je preplnené súcitom a zármutkom a odporom tých nepriateľov, s akým sa stavajú proti povýšeniu najsvätejšieho mena Božieho a spáse duší."
343. Táto správa zarmútila a znepokojila tiež svätého apoštola. Ale posilňovaný milosťou Božou odpovedal Kráľovnej neba: "Matka a Pani moja, vo svojej múdrosti nemôžeš si nevšimnúť, že Najvyšší z týchto skúšok a prenasledovaní vyvodí veľký prospech pre svoju Cirkev a pre svoje verné dietky a že im v súženiach bude pomáhať. My apoštoli sme pripravení položiť svoje životy za Pána, ktorý položil svoj život za celé ľudské pokolenie. Obdržali sme veľké milosti a nebolo by spravodlivé, aby ostali nečinné a bez úžitku. Keď sme boli maličkí v škole nášho Učiteľa a Pána, jednali sme ako malé deti. Ale od tej doby, čo nás obohatil Duchom Svätým a roznietil v nás oheň svojej lásky, stratili sme bázeň a túžime ísť po ceste kríža, ktorú nám ukázal svojim učením a príkladom. Vieme, že Cirkev má byť založená a udržovaná krvou svojich sluhov a dietok. Pros za nás, moja Pani, aby sme božskou mocou posilňovaní a pod Tvojou ochranou dosiahli víťazstvo nad našimi nepriateľmi a aby sme pre oslavu Najvyššieho slávili víťazstvo nad všetkými. Avšak, keď toto mesto Jeruzalem má byť prvé postihnuté prenasledovaním, predpokladám, Pani moja, že by si tu nemala ostať a čakať, kým by sa zúrivosť pekla podnietením ľudskej zloby pokúsila o nejaké zneuctenie stánku Božieho."
344. Veľká Kráľovná a Pani neba, plná súcitu a lásky k apoštolom a ku všetkým veriacim a pohŕdajúc bázňou, bola by radšej ostala v Jeruzaleme, aby mohla všetkých v ich súžení navštevovať, tešiť a povzbudzovať. Ale toto prianie, hoci bolo sväté, nezdelila svätému Jánovi, lebo pred týmto púhym prianím svojho srdca chcela radšej dať prednosť pokornej poslušnosti a prianiu apoštola, ktorého pokladala za svojho predstaveného. V duchu tejto podriadenosti, bez toho, aby dala priamu odpoveď, poďakovala evanjelistovi za jeho statočnú túžbu trpieť i zomrieť pre Krista. A čo sa týkalo odchodu z Jeruzalema, povedala, aby Jej povedal, kedy má ísť, aj aby všetko zariadil, ako za dobré uzná, pretože ho chcela vo všetkom poslúchať ako jeho podriadená a prosila Pána, aby ho riadil svojim božským svetlom tak, aby sa všetko dialo podľa vôle a ku cti a sláve Božej. So súhlasom najsvätejšej Matky, ktorá nám poskytuje taký žiarivý príklad, ktorý tak veľmi zahanbuje našu neposlušnosť, evanjelista navrhol, aby išla do Efezu v Malej Ázii. Keď doporučoval túto cestu, povedal najsvätejšej Matke: "Moja Pani a Matka, myslím, že by bolo dobré, aby si opustila Jeruzalem a hľadala miesto inde, kde by si mohla pracovať pre zvelebenie mena Najvyššieho. Zdá sa mi, že by bolo najlepšie, keby sme sa uchýlili do Efezu, kde by si mohla šíriť vieru, keď to nebude možné tu v Jeruzaleme. Kiež by som bol jeden z anjelov, ktorí slúžia pri tróne najsvätejšej Trojice, aby som Ti mohol na tejto ceste náležíte slúžiť. Ale ja som iba biedny zemský červík. Pán však bude s nami a bude Ti dobrotivým pomocníkom ako Tvoj Boh a Tvoj Syn."
345. Keď sa rozhodli pre cestu do Efezu, bolo ešte potrebné upovedomiť o tom veriacich v Jeruzaleme. Najblahoslavenejšia Panna Mária sa preto uchýlila do svojej izbietky a modlila sa takto: "Najvyšší a večný Bože, ja najnižšia slúžka padám na svoju tvár pred Tvojou kráľovskou prítomnosťou a z hĺbky srdca Ťa prosím, aby si ma riadil a viedol podľa svojho zaľúbenia a dobrej vôle. Chcem podniknúť túto cestu z poslušnosti k Tvojmu služobníkovi Jánovi, ktorého vôľa bude pre mňa Tvojou vôľou. Nebolo by dobré, aby Tvoja slúžka a Matka, ktorá dostala z Tvojej ruky toľko veľkých milostí, robila niečo, čo by nebolo na väčšiu chválu a slávu Tvojho najsvätejšieho mena. Zhliadni, ó Pane, na moje priania a prosby a daj, aby som robila iba to, čo je nanajvýš dobré a spravodlivé." Pán Jej na to odpovedal: "Moja Holubička a najdrahšia Nevesta, ja sám som ustanovil túto cestu pre svoje väčšie zaľúbenie. Poslúchni Jána a choď do Efezu, lebo chcem tam časom niektorým dušiam ukázať svoju dobrotivosť pomocou tvojho príhovoru a prítomnosti." Táto odpoveď Pána a vedomie, že je to vôľa Božia, najblahoslavenejšiu Pannu Máriu veľmi potešila a poprosila Pána o Jeho požehnanie a dovolenie, aby sa mohla pripraviť na odchod v čase, ktorý určil apoštol. Plná ohňa lásky bola roznietená túžbou, aby bola nápomocná pri diele pre dobro duší v Efeze, na ktoré Jej Pán dal nádej. Teraz však najprv budem hovoriť, ako najblahoslavenejšia Panna Mária, z poslušnosti k svojmu Synovi, nášmu Spasiteľovi, prišla do Saragozy v Španielsku, aby tam navštívila svätého Jakuba a v ktorom roku sa to stalo a čo sa pritom prihodilo.
346. Všetka starostlivosť našej veľkej Matky a Panej sa sústreďovala na vzrast a rozšírenie Cirkvi svätej, na poskytovanie útechy apoštolom, učeníkom a veriacim a aby ich chránila pred

prenasledovaním a útokmi, ku ktorým sa chystal pekelný drak a jeho pekelné vojsko. Vo svojej neporovnateľnej láske, prv než odišla z Jeruzalema, aby sa usadila v Efeze, usporiadala a zariadila mnohé veci sama, niektoré cez svojich svätých anjelov, aby - nakoľko to bolo možné - zaobstarala všetko, čo sa jej zdalo byť potrebné pre Cirkev v čase Jej neprítomnosti, lebo nevedela, ako dlho ostane v Efeze a kedy sa vráti do Jeruzalema. Najúčinnejšia pomoc, ktorú mohla veriacim poskytnúť boli Jej ustavičné modlitby za získanie bezpečnej ochrany a pomoci nekonečnej moci Jej Syna na obranu apoštolov a veriacich proti pyšným a honosným plánom Luciferovej zloby. Najmúdrejšia Matka vedela, že svätý Jakub má byť prvý z apoštolov, ktorý preleje svoju krv pre Krista, nášho Spasiteľa, a pretože ho obzvlášť milovala, ako som spomenula vyššie, modlila sa za neho viac, než za ostatných apoštolov.
347. Jedného dňa, keď sa nebeská Matka tak modlila, bolo to štyri dni pred odchodom do Efezu, zacítila vo svojom najčistejšom srdci nové sladké pocity, aké obyčajne mávala, keď mala obdržať nejakú zvláštnu milosť. V Písme Svätom je to označované ako slovo Pána. Najblahoslavenejšia Pani, ako majsterka svätej vedy, odpovedala: "Pane, čo mi prikazuješ, aby som robila? Čo si odo mňa praješ? Hovor, Pane, lebo Tvoja služobníčka počúva." Opakujúc tieto slová uvidela svojho božského Syna osobne zostupovať k sebe na návštevu, ako sedel na tróne s nevýslovnou velebnosťou a sprevádzali Ho v nesčíselnom počte anjeli zo všetkých chórov a rádov. S celým týmto dvorom vošiel Pán do modlitebne svojej najsvätejšej Matky a táto pokorná, svätá Panna sa Mu s najhlbšou úctou z hĺbky svojej duše poklonila. Pán potom k Nej prehovoril a povedal: "Moja najmilšia Matka, z ktorej som dostal ľudskú prirodzenosť pre spasenie sveta, pozorujem Tvoje prosby a sväté žiadosti, ktoré sa mi páčia. Budem chrániť svojich apoštolov a svoju Cirkev a budem ich Otcom a Ochrancom, takže brány pekelné ju nepremôžu /Mt 16,18/. Ako vieš, je nutné, aby apoštoli s pomocou mojej milosti pracovali pre moju oslavu a nakoniec ma musia nasledovať na kríž a na smrť, ako som ja trpel za celé ľudské pokolenie. Prvý, ktorý ma v tom bude nasledovať, je môj verný služobník Jakub a prajem si, aby vytrpel mučeníctvo v tomto meste Jeruzaleme. Aby sem mohol prísť, aj pre iné príčiny, ktoré oslávia mňa aj Teba, prajem si, aby si ho navštívila v Španielsku, kde hlása moje meno. Žiadam si, Matka moja, aby si išla do Saragozy, kde teraz pôsobí a požiadaj ho, aby sa vrátil do Jeruzalema. Prv však, než opustí to mesto, nech tam postaví chrám, ktorý bude mať Tvoje meno, kde budeš uctievaná a vzývaná. Bude to pre dobro tej zeme, pre slávu a zaľúbenie moje a najsvätejšej Trojice."
348. Slávna Kráľovná nebies s radosťou v duši prijala toto poslanie od svojho božského Syna a s najúprimnejšou vďačnosťou odpovedala: "Môj Pane a pravý Bože, nech sa na Tvojej služobníčke a Matke deje po celú večnosť Tvoja svätá vôľa a všetky tvory nech Ťa chvália za tie obdivuhodné diela Tvojej dobrotivosti, akú preukazuješ Tvojim služobníkom. Ja, ó Pane, dobrorečím Ti a velebím Ťa v nich a za všetko Ti pokorne ďakujem v mene celej Cirkvi a v mene svojom. Dovoľ mi, Syn môj, aby som tomu chrámu, ktorý Tvoj služobník Jakub podľa Tvojho priania má postaviť, mohla prisľúbiť zvláštnu ochranu Tvojej všemohúcej ruky a aby to posvätné miesto bolo časťou môjho dedičstva, ktoré by mohli používať všetci, ktorí v ňom budú nábožne vzývať Tvoje sväté meno a žiadať ma, aby som sa za nich u Tvojej dobrotivosti prihovárala."
349. Náš Spasiteľ Ježiš Kristus Jej odpovedal: "Matka moja, v ktorej mám zaľúbenie, dávam Ti svoje kráľovské slovo, že budem s obzvláštnou dobrotivosťou pozerať a naplním svojim požehnaním všetkých, ktorí nábožne a s pokorou ma skrz tvoj príhovor budú v tom chráme vzývať. Do Tvojich rúk som vložil a Tebe zveril všetky svoje poklady. Ako moja Matka, ktorá zastáva moje miesto a obdržala moju moc môžeš ten chrám vyznamenať tým, že do neho uložíš svoje bohatstvo a prisľúbiš v ňom svoju pomoc. Všetko sa stane podľa Tvojej vôle a zaľúbenia." Najblahoslavenejšia Panna Mária opäť poďakovala svojmu Synovi a Bohu za tento sľub. Potom na rozkaz Pána veľké množstvo anjelov, ktorí Ju sprevádzali, utvorili kráľovský trón zo skvejúceho sa oblaku a posadili Ju naň ako Kráľovnú a Paniu všetkého tvorstva. Spasiteľ Ježiš Kristus im dal svoje požehnanie a s ostatnými anjelmi vystúpili na nebesia. Najčistejšia Matka, nesená rukami serafov a sprevádzaná svojimi tisícimi anjelov a inými, nastúpila s telom i s dušou cestu do Španielska. Hoci sa mohla táto cesta vykonať za okamih, Pán nariadil anjelom, aby sa pohybovali pomalšie a spievali pritom pre svoju Kráľovnú chválospevy a plesajúce piesne v zboroch ľúbezne zladených.

350. Niektorí z nich spievali "Ave Maria", iní "Salve sancta Parens" a "Salve Regina" a ďalší "Regina coeli laetare" atď. Zbory odpovedali v takej harmónii a súlade zvukov, aké žiadne ľudské umenie nikdy nemôže vylúdiť. Nebeská Pani s takým pokorným srdcom, aké veľké bolo toto vyznamenanie, príležitostne tiež odpovedala, vzťahujúc všetku tu slávu na Najvyššieho. Často opakovala: "Svätý, svätý, svätý Pane Bože zástupov /Iz 6,3/, zmiluj sa nad úbohými dietkami Evy. Tvoja je sláva, Tvoja moc a velebnosť. Ty jediný si svätý, Ty jediný si zvrchovaný, Ty jediný si Pán všetkého nebeského vojska a všetkého tvorstva." Anjeli potom odpovedali aj na tieto piesne presvätej Panny tak sladko, že sa to Pánovi veľmi ľúbilo. Postupujúc takým spôsobom dorazili do Saragozy okolo polnoci.
351. Prešťastný apoštol svätý Jakub táboril so svojimi učeníkmi v stanoch vonku za mestom pri mestskej hradbe, ktorá sa tiahla pozdĺž brehu rieky Ebro. Aby sa mohol modliť, odlúčil sa od svojich spoločníkov a trochu sa od nich vzdialil. Niektorí z jeho učeníkov už spali, iní boli pohrúžení do modlitby a žiadnemu z nich ani nenapadlo, aby čakal niečo zvláštne. Anjelský sprievod sa trochu rozostúpil a spieval trochu hlasnejšie, takže nielen svätý Jakub, ale aj jeho učeníci ich mohli zďaleka počuť. A tí, ktorí už spali vstali a všetci boli naplnení vnútornou sladkosťou, úžasom a nebeskou útechou, čo ich natoľko dojalo, že neboli schopní slova a plní obdivu slzili od radosti. Videli na oblohe jasné svetlo, jasnejšie než slnko, ale žiariace len do určitej vzdialenosti a vyzeralo ako veľká svetelná guľa. Unesení úžasom a radosťou stáli nepohnute, kým ich nezavolal ich učiteľ. Zázračnými účinkami, ktoré cítili vo svojom vnútri, chcel ich Pán pripraviť na to, čo im malo byť oznámené o tomto veľkom tajomstve. Svätí anjeli postavili trón v dohľade svätého apoštola, ktorý bol do tej chvíle pohrúžený do vrúcnych modlitieb a počul nebeskú hudbu oveľa zreteľnejšie a videl svetlo oveľa jasnejšie než jeho učeníci. Anjeli priniesli so sebou malý stĺp, vytesaný z mramoru a jaspisu a neveľký obraz ich Kráľovnej, zhotovený z nejakého iného materiálu. Tento obraz niesli anjeli s veľkou úctou. Toto všetko s vynaložením svojej šikovnosti zhotovili z prírodných látok a pripravili pre túto príležitosť.
352. Kráľovná nebies ukázala sa svätému Jakubovi sediac na tróne z oblakov, obklopená zbormi anjelov. Obdivuhodnou krásou a jasnosťou prevyšovala všetkých anjelov. Svätý apoštol z najblhšej úcty k Matke svojho Stvoriteľa a Vykupiteľa padol na kolená a vzdal Jej poctu. Pritom mu bol ukázaný obraz a stĺp, ktorý niektorí anjeli držali v rukách. Láskyplná Kráľovná udelila mu v mene svojho božského Syna požehnanie a povedala: "Jakub, služobník Najvyššieho, buď požehnaný Jeho pravicou. Nech ťa povýši a ukáže ti jasnosť svojej tváre." Všetci anjeli odpovedali: "Amen." Kráľovná nebies povedala ďalej: "Syn môj, Jakub, najvyšší a všemohúci Boh nebeský ustanovil, aby si toto miesto na zemi posvätil postavením chrámu a domu modlitby, v ktorom si praje byť chválený a velebený pod mojim menom a pod mojou ochranou, kde poklady Jeho pravice budú udeľované a všetky Jeho odveké milosrdenstvá otvorené pre všetkých veriacich pomocou mojich príhovorov, ak budú o ne prosiť so živou vierou a úprimnou zbožnosťou. V mene Všemohúceho im sľubujem veľké milosti a požehnania, sladkosti a svoju ochranu a pomoc, pretože toto bude môj dom a chrám, moje dedičstvo a môj majetok. Zárukou tejto pravdy a môjho sľubu bude tento stĺp a na ňom postavený môj obraz, ktorý v tom chráme, ktorý postavíš, ostane spolu so svätou vierou zachovaný až do konca sveta. Začni so stavbou domu Božieho hneď a akonáhle ho dokončíš, vráť sa do Jeruzalema, lebo môj božský Syn si praje, aby si obetoval svoj život v tom istom meste, v ktorom On obetoval svoj život za spásu ľudského pokolenia."
353. Keď slávna Kráľovná prestala hovoriť, požiadala anjelov, aby postavili stĺp a umiestnili naň posvätný obraz na tom istom mieste, na ktorom doteraz stojí. Anjeli okamžite Jej prianie splnili. Akonáhle bol stĺp s obrazom na mieste, svätí anjeli, aj svätý apoštol a jeho učeníci považovali toto miesto za dom a bránu Božiu, za pôdu tak posvätnú ako chrám zasvätený na česť a slávu Najvyššieho a na vzývanie Jeho presvätej Matky. Na dôkaz toho, ihneď vzdávali Bohu česť a klaňali sa Mu. Svätý Jakub padol na zem a spolu s anjelmi oslavoval novými piesňami posvätenie chrámu, ktorý bol prvým chrámom na svete zasväteným na meno slávnej Panej neba a zeme. Taký je pôvod svätyne našej Panej na stĺpe v Saragoze, ktorý sa právom nazýva piesňou anjelskou, domom Božím a Jeho najčistejšej Matky, hodným úcty celého sveta a istou zárukou a skutočne miestom milostí a dobrodení, ktoré naše hriechy nezadržujú. Myslím, že náš veľký patrón a apoštol,

druhý Jakub dal slávnejší začiatok tomuto chrámu než prvý Jakub svojmu chrámu v Bethel, keď cestoval z Mezopotánie, napriek tomu, že v tom mene a na tom kameni bol postavený chrám Šalamúna. Tam videl Jakub vo sne mystický predobrazný rebrík a na ňom anjelov. Tu však náš Jakub videl svojimi telesnými očami skutočné Schody nebeské a s nimi oveľa väčší počet anjelov. Tam bol onen kameň posvätený ako chrám, ktorý bol niekoľkokrát zborený a o niekoľko storočí zanikol úplne. Tu však v trvanlivosti tohoto skutočne posväteného stĺpu bol založený chrám, viera a úcta k Najsvätejšiemu, ktorý potrvá až do konca sveta, kde anjeli vystupujú s modlitbami veriacich a zostupujú s mnohými požehnaniami a dobrodeniami, ktoré dostávajú všetci, ktorí na tomto mieste nábožne vzývajú a uctievajú vznešenú Kráľovnú a Paniu nebies.
354. Svätý apoštol pokorne poďakoval blahoslavenej Panne Márii a poprosil Ju o zvláštnu ochranu španielskeho kráľovstva a najmä tohoto miesta, zasväteného Jej úcte a Jej menu. Nebeská Matka prisľúbila, že jeho žiadosť splní a keď ho opäť požehnala, svätí anjeli Ju odniesli späť do Jeruzalema v tom istom poriadku, v akom Ju priniesli. Na Jej prosbu Najvyšší ustanovil jedného anjela, aby túto svätyňu opatroval a chránil a tento anjel od toho dňa až do dneška plní svoju povinnosť a bude tak robiť aj naďalej, dokedy tam bude posvätený stĺp a obraz. Všetci verní katolíci môžu na vlastné oči vidieť túto neobyčajne zachovanú svätyňu, ktorá ostalala nedotknutá a nepoškodená viac než 1600 rokov /teraz už vyše 1900 rokov/, napriek všetkej nevere Židov, modloslužby Rimanov, bludov ariánskych a barbarskej zúrivosti Maurov a pohanov. A ešte viac by sa katolíci podivili, keby vedeli o úkladoch a nástrahách, ktoré peklo v rôznych storočiach pripravilo cez tieto neveriace národy na zničenie tejto svätyne. Nebudem sa však zdržiavať popisovaním tých udalostí, pretože to nie je potrebné a tiež to nepatrí k mojej úlohe. Stačí, keď poviem, že Lucifer popudil všetkých tých nepriateľov, takže sa veľakrát pokúsili napadnúť onú svätyňu, ale strážny anjel tejto svätyne vždy ich pokusy zmaril.
355. Musím sa však zmieniť o dvoch veciach, o ktorých mi bolo oznámené, aby som ich tu napísala. Prvá sa týka sľubov, ktoré urobili Ježiš Kristus a Jeho najsvätejšia Matka. Hoci sa zdá, akoby prisľúbili celkom isté zachovanie tohoto chrámu a svätyne, sú v tom prisľúbení predsa isté nevyslovené podmienky, ako je to pri mnohých iných prisľúbeniach zapísaných v Písme Svätom o zvláštnych požehnaniach milosti Božej. V tomto prípade tou predpokladanou podmienkou je, aby sme sa chovali tak, aby Boh nebol prinútený odňať nám túto milostivú výsadu, ktorú nám prisľúbil a udelil, pretože Pán pod tajomnými ustanoveniami svojej spravodlivosti tají mieru hriechov, ktorej prekročenie by Ho prinútilo ku zrušeniu svojho sľubu, a preto táto podmienka nám nie je zdelená. Okrem toho vieme z učení Cirkvi svätej, že také prisľúbenie nesmieme zneužívať proti Pánovi. Nesmieme teda hrešiť spoliehaním na Jeho veľké milosrdenstvo, pretože to by nás urobilo nehodnejšími Jeho milosrdenstva než čokoľvek iné. Tak mnohé a také veľké hriechy, ktoré sa páchajú, môžu sa stať hriechy tohoto kráľovstva a onoho posvätného mesta Saragozy, že by sme si mohli právom zaslúžiť stratu tohoto obdivuhodného požehnania a ochrany veľkej Kráľovnej a Panej anjelov.
356. Druhá vec, o ktorej sa chcem zmieniť a ktorá si zaslúži nie menšiu pozornosť je, že Lucifer a jeho zloduchovia, ktorí poznajú tieto pravdy a vedia o tých prisľúbeniach Pána, pokúšali sa a doteraz sa pokúšajú s prehnanejšou zlobou než inde, zaviesť do tohoto všeobecne známeho mesta mrzké neprávosti a hriechy, najmä také, ktoré by najviac urážali čistotu najblahoslavenejšej Panny Márie. Snahou tohoto starého hada je dosiahnuť aspoň dve ohavnosti: v prvom rade zviesť obyvateľov onoho mesta, aby urážali Boha a tak Ho donútili, aby túto svätyňu zrušil, čím by dosiahli cieľ, ktorý ináč nemôže dosiahnuť alebo keby toto nebolo možné, aspoň prekážať dušiam, aby nepreukazovali patričnú úctu a nábožnosť tomuto posvätnému chrámu a veľkým požehnaniam, ktoré najblahoslavenejšia Panna Mária prisľúbila všetkým svojim zbožným prosebníkom. Lucifer a jeho diabli dobre vedia, že obyvatelia Saragozy a jeho okolia sú oveľa viac zaviazaní vďačnosťou veľkej Kráľovnej nebies než mnohé iné kresťanské mestá a provincie, pretože má vo svojich múroch skladisko a žriedlo dobrodení a požehnaní, z ktorého môžu ľubovoľne naberať a čerpať, kdežto iní musia prichádzať z diaľky. Preto keby obyvatelia toho mesta pritom, že majú takú výhodu a prednosť, viedli horší život a v dôsledku toho pohŕdali takou blahosklonnou dobrotivosťou, ktorú si nikto nemôže zaslúžiť, potom zaiste ich nevďačnosť k Bohu a Jeho

najblahoslavenejšej Matke by Ho popudila k väčšiemu hnevu a podľa svojej božskej spravodlivosti by ich viac potrestal. S radosťou oznamujem všetkým čitateľom tohoto životopisu, že sa považujem za veľmi šťastnú, že je mi možné písať toto na mieste, ktoré je iba dva dni cesty peši od mesta Saragozy a pozerám na tú svätyňu s najvrúcnejšími citmi svojej duše, uznávajúc svoj dlh, ktorý - ako všetci vedia - som dlžná veľkej Vládkyni sveta. Osvedčujem tiež svoju vďačnosť onomu mestu za jeho zbožnosť a snažne si žiadam povzbudiť jeho obyvateľov, aby aj naďalej s vrúcnou oddanosťou pamätali na to, čo sú dlžní najblahoslavenejšej Panne Márii za milosti, ktoré môžu tou oddanosťou získať a požehnania, ktoré by mohli svojou zábudlivosťou a nedbalosťou stratiť. Nech sa považujú za štedrejšie obdarených a zaviazaných k väčšej vďačnosti než iní veriaci. Nech si vážia poklad, s radosťou z neho čerpajú a nech nerobia z tejto archy zľutovania Božieho neužitočný obyčajný dom, čím by ho zmenili na stolicu spravodlivosti. Nech pamätajú, že najblahoslavenejšia Panna Mária ho určila za dielňu a radnicu svojho milosrdenstva.
357. Keď zjavenie Panny Márie skončilo, svätý Jakub zvolal svojich učeníkov, ktorí boli unesení hudbou a pozorovaním jasnosti, hoci nič iné nevideli a nepočuli. Ich veľký učiteľ im oznámil, čo uznal za prospešné na to, aby ich nadchol pre stavbu chrámu, ktorá mu bola zverená. S pomocou svätých anjelov postavil malú kaplnku skôr, než opustil Saragozu, v ktorej sa doteraz nachádza stĺp a obraz prinesený anjelmi. Katolíci neskoršie postavili nad kaplnkou nádherný veľký chrám a všetky ďalšie budovy, ktoré obklopujú a zdobia túto slávnu svätyňu. Evanjelista svätý Ján nevedel vtedy nič o tejto vychádzke nebeskej Matky do Španielska, ani ona mu o tom nič nepovedala, pretože také výsady a vyznamenania sa netýkali viery všeobecnej Cirkvi. Iné, väčšie udalosti však zdelila svätému Jánovi a iným evanjelistom, pretože boli potrebné pre všeobecné poučenie a pre kresťanskú vieru. Ale keď sa svätý Jakub vrátil zo Španielska do Jeruzalema a stretol sa so svojim bratom Jánom a rozprával mu o tom, čo sa mu prihodilo na jeho misionárskych cestách po Španielsku, povedal mu tiež o dvoch zjaveniach najblahoslavenejšej Panny Márie a o tom, čo sa stalo v Saragoze v súvislosti s chrámom, ktorý v tom meste postavil. Cez evanjelistu svätého Jána dozvedeli sa o tom zázraku aj iní apoštoli a mnohí učeníci, lebo neskoršie im o tom rozprával, aby ich upevnil vo viere a oddanosti k nebeskej Panej a vzbudil v nich dôveru v ich pomoc a ochranu. Preto od tej doby tí, ktorí vedeli o tom, aké dobrodenia preukázala svätému Jakubovi, vzývali Ju vo svojich námahách a potrebách a milujúca matka často pomáhala niektorým z nich a vôbec všetkým v rôznych dobách v istých ťažkostiach a nebezpečenstvách.
358. Toto zázračné zjavenie sa Panny Márie v Saragóze stalo sa štyridsiateho roku po narodení Pána v noci druhého januára. Od tej doby, keď svätý Jakub odišiel na svoje misionárske cesty až do jeho návratu do Jeruzalema uplynuli štyri roky, štyri mesiace a desať dní. Odišiel dvadsiateho augusta roku tridsiatehopiateho, ako som sa zmienila vyššie /viď č. 319/. Po zjavení strávil so stavbou chrámu, s cestou do Jeruzalema a kázaním jeden rok, dva mesiace, dvadsať tri dní. Zomrel 25. marca roku štyridsiatehoprvého. Keď sa veľká Kráľovná anjelov zjavila v Saragoze, mal päťdesiatštyri rokov, tri mesiace a dvadsať štyri dní. Naša slávna Pani hneď po návrate do Jeruzalema začala sa pripravovať na cestu do Efezu, ako budem hovoriť v nasledujúcej knihe a kapitole a nastúpila cestu o štyri dni po svojom návrate. Bol Jej teda chrám v Saragóze zasvätený niekoľko rokov pred Jej slávnou smrťou ako uvidíme, keď sa zmienime o Jej veku pri smrti. Od tohoto zjavenia až po Jej smrť uplynula dlhšia doba, než sa obyčajne domnievame. Za všetky tie roky bola už v Španielsku verejne uctievaná a boli na Jej poctu stavané chrámy, ktoré podľa vzoru v Saragoze boli čoskoro postavené a oltáre boli zriaďované na Jej česť a slávne uctievanie.
359. Táto obdivuhodná prednosť zaiste pozdvihla Španielsko nad všetko, čo sa na jeho česť môže povedať, pretože vynikalo pred všetkými ostatnými národmi a kráľovstvami vo verejnom uctievaní a pobožnostiach, ktoré náležia tejto veľkej Kráľovnej a Panej neba i zeme a bolo horlivejšie v Jej uctievaní a vzývaní ešte aj za Jej života, než iné národy po Jej smrti a nanebovzatí. Za túto starú, všeobecnú oddanosť blahoslavená Panna Mária, ako mi bolo povedané, obohatila toto kráľovstvo viac, než iné zeme sveta, rozšírením verejného uctievania skrz tak mnohé zázračné obrazy a svätyne, zasvätené v Španielsku ku Jej cti. Rozmnožením týchto vyznamenaní si nebeská Matka priala docieliť, aby si všetci po celom kráľovstve navykli utiekať sa o príhovor k Nej, ktorá im ponúkla svoju ochranu v tak mnohých chrámoch a svätyniach a vypočula prosby veriacich na tak

mnohých miestach po celej zemi. Toto by nás malo pohnúť, aby sme Ju uznali za svoju Matku a Patrónku a mali by sme poznať, že obrana a šírenie Jej úcty po celom svete je zvláštnou výsadou tohoto národa.
360. Preto prosím a pokorne vzývam všetkých obyvateľov Španielska a menom tejto veľkej Panej všetkých ich povzbudzujem, aby občerstvili svoju pamäť, oživili svoju vieru, obnovili a roznietili svoju dávnu oddanosť k najblahoslavenejšej Panne Márii a považovali sa za viac zaviazaných slúžiť Jej, než sú ostatné národy. Najmä svätyňu v Saragoze by mali mať v najväčšej úcte, ako miesto, ktoré vyniká nad všetky ostatné miesta, lebo tam mala svoj počiatok úcta a oddanosť k tejto Kráľovnej Španielska. A všetci čitatelia tohoto životopisu nech vedia, že bývalá spokojnosť a veľkosť Španielska boli darmi najblahoslavenejšej Panny Márie, ako odmena za službu a oddanosť, ktorú Jej španielsky ľud preukazoval. Ak vidíme, že sláva Španielska teraz klesla, je to následok našej nedbalosti, ktorá Ju núti, aby nám odňala svoju ochranu. Ak si prajeme odvrátiť tie mnohé biedy, môžeme to dosiahnuť len skrz túto mocnú Kráľovnú, keď získame Jej priazeň zvláštnymi dôkazmi našej oddanosti a zbožnosti. A pretože veľké požehnania katolíckej viery a iné dobrodenia, o ktorých som sa zmienila, sme obdržali skrz nášho veľkého patróna, apoštola svätého Jakuba, obnovme tiež k nemu svoju úctu a dôveru, aby Všemohúci na jeho príhovor obnovil svoje dary.

Poučenie, ktoré mi udelil Kráľovná nebies, najblahoslavenejšia Panna Mária.

361. Dcéra moja, ty vieš, že nadarmo bez nejakej mystickej príčiny nepripomínam tak často behom tohoto životopisu tajné pikle a úkladné porady pekla, ktoré koná pre zničenie ľudstva a neprestajnú besnú zúrivosť s akým sa Lucifer snaží si ich podmaniť. Pri svojich útokoch peklo nedá si ujsť žiadnu príležitosť, žiadnu vyhliadku a nenechá neobrátený žiaden kameň, nezabudne na žiadnu cestičku, na žiaden stav alebo osobu pri strojení nástrah pre ich pád a pri vynachádzaní ciest a spôsobov, ktoré sú tým nebezpečnejšie a zvodnejšie, čím viac ich obeť túži po živote večnom a po priateľstve s Bohom. Okrem tejto všeobecnej výstrahy boli ti často ukázané ich schôdze a úklady, ktoré stroja proti tebe. Je veľmi dôležité pre všetky dietky Cirkvi svätej, aby sa varovali nevedomosti, v akej žijú ohľadne nebezpečenstva, ktoré ohrozuje ich večnú spásu. Nevedia alebo si nevšímajú, že ich nevedomosť o týchto tajnostiach je trestom za hriech Adamov a tak po obdržaní svetla znovu ho strácajú a pre svoje vlastné hriechy stávajú sa oveľa nehodnejší než boli predtým. Mnohí veriaci sú takí zábudliví a nedbalí, akoby neboli žiadni zlí duchovia, ktorí by ich prenasledovali a zvádzali. A keď si na nich niekedy spomenú, robia to iba povrchne a slabo a hneď zas upadajú do svojej zábudlivosti, ktorá pre mnohých z nich znamená toľko, ako večné zatratenie. Keď diabol vždy a všade, pri všetkých ich skutkoch a pri všetkých príležitostiach kladie svoje nástrahy, je zaiste spravodlivé a patrí sa, aby kresťania zo svojej strany nerobili ani jediný krok a nepodnikali nič bez toho, aby žiadali o Božie osvietenie, aby poznali, kde im hrozí nebezpečenstvo a chránili sa pred ním. Ale pretože dietky Adamove sú v tomto ohľade také chabé a tupé, zriedka vykonajú nejaký skutok, pri ktorom by ich nenapadol pekelný had a nenakazil svojim jedom. Tak hromadia hriechy nad hriechy a zlo nad zlo, čím popudzujú božskú spravodlivosť a zatvárajú prúd Jeho milosrdenstva.
362. Radím ti, dcéra moja, v týchto nebezpečenstvách, aby, čím väčšia je bdelosť a zúrivosť pekla proti tebe, s pomocou milosti Božej bola aj tvoja ostražitosť tým horlivejšia a vytrvalejšia tak, aby si tých ľstivých nepriateľov premohla a zahnala. Všimni si, čo som ja urobila, keď som videla Luciferove plány prenasledovať mňa a Cirkev svätú: rozmnožila som svoje modlitby, slzy, vzdychy a prosby. A keď chcel použiť za pomocníkov Herodesa a Židov v Jeruzaleme, hoci o seba som sa nemusela vôbec obávať a rada by som tam bola ostala, ale aby som dala príklad opatrnosti a poslušnosti, utiekla som z miesta nebezpečenstva a jednala som podľa vôle svätého Jána. Ty nie si silná a si vo veľkom nebezpečenstve, ktoré ti hrozí od tvorov, okrem toho si mojou učeníčkou a máš pred sebou ako vzor môj život a moje skutky. Preto si prajem, aby si utekala pred nebezpečenstvami hneď, akonáhle ich spozoruješ. A ak je nutné, vyhni sa im aj za cenu najväčšej citeľnej bolesti, konajúc všetko pod poslušnosťou, na ktorú sa musíš pozerať ako na vodiacu hviezdu a ako na podporu proti nebezpečenstvu pádu. Opatrne skúmaj, či pod niektorým skutkom zbožnosti sa neskrýva nejaké diabolské osídlo a hľaď, aby si neutrpela škodu konaním niečoho dobrého pre

iných. Nespoliehaj sa na svoj úsudok, aj keď sa ti zdá, že ti to prinesie dobro. Nikdy neváhaj poslúchať vo všetkom a pritom si pamätaj, že ja som pomocou poslušnosti prešla mnohými námahami a obtiažami.
363. Obnov tiež láskyplnú túžbu, aby si nasledovala moje šľapaje a dokonale ma napodobňovala tak, aby si dokončila, čo ešte ostáva z môjho životopisu a písala ho zároveň aj do svojho srdca. Podľa poriadku môjho života a cností snaž sa bežať cestou pokory a poslušnosti. Ak ma budeš poslúchať ako si prajem a často od teba žiadam, budem ti pomáhať ako svojej dcére vo všetkých tvojich potrebách a súženiach. Môj božský Syn uskutoční svoje plány, ktoré má s tebou, ako si si priala prv, než si začala túto prácu. Jeho prisľúbenia, ktoré si tak často opakuje, sa splnia a obdržíš požehnanie Jeho mocnou pravicou. Chváľ a zvelebuj Najvyššieho za tie milosti, ktoré udelil môjmu služobníkovi Jakubovi v Saragoze za chrám, ktorý postavil ešte pred mojim nanebovzatím a za všetky zázraky, ktoré sa ho týkajú. Pamätaj, že toto bol prvý chrám evanjeliového zákona a bol najsvätejšej Trojici veľmi milý.

Kniha druhá

vo štvrtom zväzku.

Neprihliadajúc ku zväzkom je to kniha ôsma.

Popisuje :

- **cestu najblahoslavenejšej Panny Márie so svätým Jánom do Efezu**
- **trest a smrť Herodesa**
- **skazu chrámu bohyne Diany**
- **návrat najblahoslavenejšej Panny Márie z Efezu do Jeruzalema**
- **poučenie, ktoré dala evanjelistom**
- **vznešený stav Jej najčistejšej duše pred Jej smrťou, Jej**

preblaženú smrť, nanebovzatie a korunovanie v nebi

Kapitola 1.

Najblahoslavenejšia Panna Mária so svätým Jánom odchádza z Jeruzalema do Efezu; sv. Pavol ide z Damaskú do Jeruzalema; taktiež sv. Jakub tam prišiel; ide do Efezu navštíviť slávnu Kráľovnú; tajuplné udalosti, ktoré sa prihodili na tých cestách.

365. Keď najblahoslavenejšia Panna Mária obohatila a posvätila Saragozu a španielske kráľovstvo svojou prítomnosťou a prisľúbením svojej ochrany a založením chrámu svätým Jakubom a svojimi svätými anjelmi, ako pomníka ku cti Jej presvätého mena, serafi Ju na rukách preniesli späť do Jeruzalema. Akonáhle Pani nebies a Kráľovná anjelov zostúpila z oblačného trónu, na ktorom bola nesená a postavila sa na podlahe večeradla, padla na ňu, pokorujúc sa až do prachu a chváliac Najvyššieho za milosti udelené Jej, svätému Jakubovi a španielskemu kráľovstvu na tej zázračnej púti. Pri myšlienke na chrám, ktorý má byť postavený, aby Ju v ňom ctili a vzývali, vo svojej pokore a vo svojej mienke o sebe ponižovala sa až do krajnosti, akoby úplne zabudla, že je Matkou Božou, stvorená bez škvrny a nesmierne vyvýšená nad všetkých najvyšších serafov. Ponižovala sa a ďakovala za tie dobrodenia, akoby bola iba zemský červík, menej cenný a obťažený väčším množstvom hriechov než všetky tvory. Tento nový dlh sa Jej zdal taký veľký, že sa cítila povinná snažiť sa za to o dosiahnutie nových, väčších stupňov svätosti. Toto sa rozhodla robiť a tiež to verne uskutočnila a dosiahla taký vysoký stupeň múdrosti a pokory, že to presahuje všetku našu schopnosť a možnosť urobiť si o tom náležitú predstavu.
366. V takých cvičeniach a v najvrúcnejších modlitbách za ochranu a rozšírenie Cirkvi strávila väčšiu časť tých štyroch dní po návrate do Jeruzalema. Svätý Ján zatiaľ konal prípravy na cestu a pre plavbu do Efezu a na štvrtý deň, čo bolo piateho januára roku štyridsiateho, povedal svätý Ján najsvätejšej Matke, že už je čas k odchodu, že loď bude v prístave a všetko je už zariadené. Veľká učiteľka poslušnosti bez odkladu a odpovede pokľakla a poprosila Pána o dovolenie k odchodu z večeradla a z Jeruzalema, a potom sa išla rozlúčiť s majiteľom domu a jeho obyvateľmi. Ľahko si môžeme predstaviť, aký zármutok cítili pri tom lúčení s Ňou a pri myšlienke, že už nebudú môcť počúvať Jej sladké slová a stratia tie dobrodenia a požehnania, ktoré dostávali z Jej štedrých rúk. Všetci ju milovali a ctili a teraz odrazu majú byť zbavení prítomnosti tohoto útechyplného pokladu a žriedla mnohých požehnaní. Všetci sa ponúkali, že Ju budú na ceste sprevádzať, ale pretože to nebolo vhodné, ani možné, prosili Ju, aby sa aspoň skoro vrátila a neopúšťala navždy tento dom, ktorý môže celý používať podľa svojej vôle. Nebeská Matka im poďakovala za ich zbožné a láskyplné priania a uistila ich o svojej oddanej láske a zmiernila trochu ich zármutok, keď im sľúbila, že sa čo najskôr vráti.
367. Potom poprosila svätého Jána, aby Jej dovolil ešte navštíviť a uctiť sväté miesta nášho vykúpenia a pokloniť sa na nich Pánovi, ktorý ich ráčil posvätiť svojou prítomnosťou a svojou najdrahšou krvou. Túto krížovú cestu vykonala so svätým apoštolom, prejavujúc pritom neuveriteľnú zbožnosť a prelievajúc slzy úctivej lásky. Svätý Ján bol veľmi potešený, že Ju smel doprevádzať a konal pritom hrdinské úkony cností. Najblahoslavenejšia Matka videla pri každom mieste jedného z anjelov, ktorým boli zverené dozor a ochrana tých miest a znovu im prikazovala, aby nedopustili, aby Lucifer a jeho diabli tie sväté miesta zničili alebo zneuctili, ako to majú v úmysle urobiť cez neveriacich Židov. Povedala tým anjelom, aby dobrými vnuknutiami vypudili z mysle Židov zlé úmysly a zlé diabolské vnuknutia, ktorými sa pekelný drak snažil podnietiť Židov a iných smrteľníkov, aby vyhladili pamiatku na Krista, nášho Spasiteľa z týchto svätých miest a uložila im túto povinnosť na všetky budúce časy, pretože nenávisť zlých duchov proti miestam a dielu nášho vykúpenia trvá po všetky veky. Svätí anjeli poslúchli svoju Kráľovnú a Paniu vo všetkom čo im prikázala.
368. Keď uspokojila svoju zbožnosť, kľakla pred svätým Jánom a požiadala ho, aby Jej dal svoje požehnanie na tú cestu tak ako ho zvykla žiadať od svojho božského Syna, lebo neprestávala sa

stále cvičiť vo veľkých obľúbených cnostiach, najmä v cnosti pokory a poslušnosti k jeho milovanému učeníkovi a náhradníkovi. Mnohí z veriacich obyvateľov Jeruzalema ponúkali Jej peniaze, klenoty, povozy a všetko možné, čo by pri cestovaní a pri plavbe do Efezu mohla upotrebiť. Najmúdrejšia Pani prejavila všetkým pokornú vďačnosť, ale nič neprijala. Na cestu k moru použila skromného oslíka, ktorý Ju niesol ako Kráľovnú cností a chudobných. Spomínala pritom na cesty, ktoré konala so svojím božským Synom a so svojím snúbencom Jozefom a na nebeskú lásku, ktorá Ju ešte raz prinútila cestovať, čo v Jej holubičom srdci prebudila nežné, zbožné city. Aby vo všetkom dosiahla najvyššiu dokonalosť, vzbudila nový úkon odovzdanosti do vôle Božej v tom, že pre väčšiu česť a slávu Jeho Mena postráda teraz spoločnosť svojho Syna a svojho Snúbenca, zo spoločnosti ktorých sa na predošlých cestách tešila. Taktiež sa odovzdala do vôle Božej aj v tom, že opúšťa pokojné večeradlo a okolie, kde sú posvätné miesta, i styky s tak mnohými veriacimi a zbožnými dietkami Cirkvi svätej a chválila Najvyššieho za to, že Jej vo vyhnanstve dal za spoločníka milovaného učeníka Jána.
369. Pre Jej väčšiu útechu a úľavu, keď opúšťala večeradlo, zjavili sa Jej všetci jej anjeli vo viditeľných telesných postavách, obklopili Ju, chránili a sprevádzali na Jej ceste. V takom sprievode nebeských strážcov a v spoločnosti svätého Jána uberala sa k prístavu, kde už bola loď prichystaná k odplávaniu do Efezu. Cestou trávila čas nebeskými rozhovormi a častým spievaním chválospevov s nebeskými duchmi, spievajúc chvály Najvyššiemu. Niekedy zase hovorila so svätým Jánom, ktorý s veľkou úctou a láskou sa staral o to, aby Jej pri každej príležitosti čo najlepšie poslúžil. Túto starostlivosť svätého Jána prijímala s neobyčajnou pokorou a vďačnosťou. Tieto dve cnosti, vďačnosť a pokora, boli príčinou, že každá službička a pomoc, ktorú obdržala, zdali sa Jej príliš veľké, a hoci Jej právom všetky služby patrili, Ona ich predsa považovala za nezaslúžené dobrodenia.
370. Keď prišli do prístavu, bez meškania zároveň s ostatnými cestujúcimi, vstúpili na loď. Veľká Kráľovná sveta bola prvý raz na mori. Videla a jasne chápala rozsiahlosť Stredozemného mora a jeho spojenie s veľkým oceánom. Videla tiež jeho výšku a hĺbku, dĺžku a šírku, jeho priehlbiny a tajné skrýše, piesok a minerály, príliv a odliv, jeho zverinu, veľryby a ryby všetkých veľkostí a všetky hrozné zvieratá, ktoré sú v ňom. Poznala, koľko ľudí sa v ňom utopilo a zahynulo pri plavbe na ňom a spomenula si na slová Siracha, že tí, ktorí sa plavia po mori, rozprávajú o jeho nebezpečenstvách /Sir 43, 26/, aj čo hovorí Dávid: "Podivuhodné sú vlny a príboje morské" /Ž 92, 4/. Nebeská Matka mohla ľahko všetko vedieť, ako v dôsledku zvláštneho daru, ktorý jej udelil Jej božský Syn, taktiež pre Jej vyššie než anjelské výsady a milosti, a prostredníctvom Jej jedinečnej účasti na božských vlastnostiach, ktorá sa podobala tej, ktorú malo najsvätejšie človečenstvo nášho Pána Ježiša Krista. Mocou týchto darov a výsad vzťahovali sa Jej vedomosti na všetky tie veci, a to nielen tak ako boli samy osebe a bez klamú, ale ďaleko presahovali aj anjelský obor vedomostí.
371. Keď táto veľká panoráma tvorstva, v ktorej sa jasne ako v zrkadle odrážala veľkosť a všemohúcnosť Stvoriteľa, sa objavila pred zrakom a schopnosťami plným nebeskej múdrosti, Jej duch vo vrúcnom vzlete sa vzniesol až k samej bytosti Božej, ktorá sa tak obdivuhodne zrkadlila v tvorstve a za všetky tvory a v nich chválila a velebila Najvyššieho. So súcitom milujúcej Matky vrúcne prosila Všemohúceho za všetkých, ktorí zverujú svoje životy neskrotiteľnej zúrivosti morských vĺn, na ktorých sa plavia, aby chránil od všetkých nebezpečenstiev všetkých, ktorí budú vzývať Jej meno a prosiť Ju o orodovanie. Pán ihneď schválil Jej žiadosť a prisľúbil svoju ochranu a pomoc tým, ktorí sú na mori a majú pri sebe nejaký Jej obrázok alebo sošku a s úprimnou dôverou budú pozerať na túto Hviezdu morskú, najblahoslavenejšiu Pannu Máriu, očakávajúc od Nej pomoc, keď sa ocitnú v nebezpečenstve. Podľa toho môžeme poznať, že keď
372. Stal sa ešte iný zázrak; keď najblahoslavenejšia Panna Mária uzrela more s rybami a rôznymi morskými zvieratami, dala im svoje požehnanie a vyzvala ich, aby uznali a chválili svojho Stvoriteľa podľa svojej schopnosti. Nato nastala podivuhodná udalosť; všetky morské ryby poslúchli Jej rozkaz a s neuveriteľnou rýchlosťou sa zhromaždili pred loďou. Nechýbal žiaden druh morských zvierat, každý bol zastúpený nespočetným množstvom. Všetky obklopili loď a vystrkovali svoje hlavy z vody a nezvyklými pohybmi a prejavmi radosti dlhú dobu Ju tak uznávali za Kráľovnú - Paniu všetkého tvorstva a prejavovali svoju vďačnosť za to, že prišla na vodu a

navštívila miesto ich prebývania. Všetci cestujúci žasli nad týmto úkazom ako nad nevídanou vecou. Množstvo veľkých a malých rýb sa tak tiesnilo a mačkalo pred loďou, že trochu zdržovali plavbu. Cestujúci s úžasom hľadeli na toto divadlo a rokovali o ňom, lebo nepoznali príčinu tohoto divu. Jedine svätý Ján mu porozumel a nemohol sa ubrániť slzám zbožnej radosti. Po dlhšej dobe požiadal nebeskú Matku, aby im dala svoje požehnanie a dovolenie k rozchodu, za to, že Ju tak rýchle poslúchli, keď ich požiadala, aby chválili Najvyššieho. Najláskavejšia Matka jeho žiadosti vyhovela a celá armáda rýb ihneď zmizla s takou rýchlosťou, že rozčerila a spenila more svojimi rýchlymi pohybmi. Potom loď pokračovala v plavbe po pokojnej a čistej hladine vodnej a po niekoľkých dňoch pristála v Efeze.
373. Keď pristáli, slávna Kráľovná pokračovala v konaní zázrakov, ktoré sa rovnali tým, ktoré urobila na mori. Uzdravovala chorých a zlým duchom posadnutých, ktorí boli uzdravení, akonáhle sa k Nej priblížili. Nebudem sa však zdržiavať popisovaním toho, pretože by to vyžadovalo veľa kníh a času, keby som chcela popísať všetky skutky a nebeské dobrodenia, ktoré vykonala a poskytla najblahoslavenejšia Panna Mária, ako nástroj a prostredníčka všemohúcnosti Najvyššieho. Uvediem iba niektoré, ktoré sú nutné pre úplnosť tohoto životopisu, a ktoré stačia pre poznanie obdivuhodných skutkov našej presvätej Kráľovnej a Panej. V Efeze bývala hŕstka kresťanov, ktorí tam prišli z Jeruzalema. Nebolo ich veľa, ale akonáhle sa dozvedeli o príchode Matky nášho Vykupiteľa Ježiša Krista, náhlili sa k Nej a ponúkali Jej svoje obydlia a majetky k používaniu. Avšak veľká Kráľovná cností, ktorá nehľadala okázalosť ani časné pohodlie, vyvolila si za obydlie dom, v ktorom bývalo niekoľko chudobných, osamelých žien, ktoré sa nestýkali s mužmi. S pomocou anjelov tieto ženy láskavo a veľkomyseľne ponúkli našej vznešenej Panej byt vo svojom dome. Vybrali pre Ňu odľahlú izbu a inú pre svätého Jána, a tam bývali počas svojho pobytu v Efeze.
374. Najblahoslavenejšia Panna Mária poďakovala majiteľkám, ktoré bývali s Ňou v tom istom dome. Keď osamela vo svojej izbe, podľa svojej obyčaje padla na tvár, klaňala sa nezmeniteľnému Bohu a ponúkala sa Mu do služieb v tomto meste slovami: "Pane Bože všemohúci, ktorý svojou nekonečnosťou naplňuješ nebo i zem /Jer 23,24/, ja, Tvoja pokorná slúžka žiadam si dokonale plniť Tvoju svätú vôľu na všetkých miestach, v každom čase a za všetkých okolností, do ktorých ma Tvoja Prozreteľnosť postaví, lebo Ty si moje jediné Dobro, moje Bytie a môj Život a k Tvojmu zaľúbeniu a plneniu Tvojej vôle nech smerujú všetky moje myšlienky, slová a skutky." Najmúdrejšia Matka pocítila, že Pán prijal jej modlitbu a ponuku a že s božskou mocou odpovedal na Jej žiadosti a je ochotný vždy Jej pomáhať a viesť Ju.
375. Matka Božia pokračovala v modlitbe za Cirkev svätú a plánovala, akým spôsobom bude pomáhať všetkým veriacim. Zavolala svojich anjelov a poslala niektorých z nich, aby išli pomáhať apoštolom a učeníkom, o ktorých vedela, že na nich doľahne veľké prenasledovanie, podnietené zlými duchmi pomocou neveriacich ľudí. V tých dňoch svätý Pavol utiekol z Damasku pred Židmi, ktorí ho chceli usmrtiť, ako o tom sám píše Korinťanom, kde hovorí, že ho oknom spustili v koši cez hradby a iba tak unikol pred nepriateľmi /II Kor 11, 33/. Veľká Kráľovná, aby ho chránila pred týmito nebezpečenstvami, aj pred tými, ktorými ho Lucifer ohrozoval na ceste do Jeruzalema, poslala svojich anjelov, aby ho strážili a chránili, lebo proti Pavlovi peklo viac zúrilo než proti ktorémukoľvek inému z apoštolov. To bola tá cesta, o ktorej sa apoštol Pavol sám zmieňuje v epištole ku Galaťanom /1, 18/, kde hovorí, že po 3 rokoch išiel do Jeruzalema, aby navštívil svätého Petra. Tieto tri roky nesmieme však počítať odo dňa jeho obrátenia, ale od tej doby, keď sa vrátil z Arábie do Damasku. To môžeme poznať z textu, lebo až potom, keď uviedol, že sa vrátil z Arábie do Damasku dodáva hneď, že potom po troch rokoch šiel do Jeruzalema. Keby sme tie tri roky počítali od tej doby, než odišiel do Arábie, nezhodovalo by sa to s textom.
376. Ešte jasnejšie to môžeme poznať, ak budeme počítať čas od smrti svätého Štefana a od cesty najblahoslavenejšej Panny do Efezu. Počítajúc odo dňa narodenia Krista, svätý Štefan zomrel na konci tridsiateho štvrtého roku, ale počítajúc odo dňa Obrezania, ako Cirkev teraz počíta, vtedy zistíme, že svätý Štefan zomrel sedem dní pred dokončením tridsiateho štvrtého roku, čo je sedem dní pred prvým januárom. Obrátenie svätého Pavla sa udialo dvadsiateho piateho januára roku tridsiateho šiesteho. Keby bol prišiel do Jeruzalema o tri roky po svojom obrátení, bol by tam našiel

najblahoslavenejšiu Pannu Máriu a svätého Jána, ale on sám vraví, že okrem svätého Petra nevidel žiadneho z apoštolov než svätého Jakuba mladšieho, syna Alfeovho, brata Jánovho. Keby presvätá Kráľovná a svätý Ján boli v tej dobe v Jeruzaleme, svätý Pavol by ich zaiste nebol zabudol navštíviť a bol by sa zmienil aspoň o svätom Jánovi. Toto nám vysvetľuje, že svätý Pavol prišiel do Jeruzalema v roku štyridsiatom, teda o štyri roky po svojom obrátení a trochu menej než mesiac po odchode Panny Márie do Efezu. Svätý Pavol nastúpil piaty rok po svojom obrátení a okrem dvoch vyššie menovaných apoštolov, všetci ostatní už odišli z Jeruzalema a hlásali evanjelium Krista, každý vo svojom okrsku, ktorý mu bol určený.
377. V zhode s týmto výpočtom musíme predpokladať, že svätý Pavol strávil asi jeden rok alebo aspoň väčšiu časť roka na cestách po Arábii, kde hlásal evanjelium, potom ďalšie tri roky v Damasku. Preto svätý evanjelista Lukáš v deviatej kapitole Skutkov apoštolských, hoci sa nezmieňuje o ceste svätého Pavla do Arábie, predsa však hovorí, že po mnohých dňoch sa dohodli Židia v Damasku, že ho usmrtia. Tých mnoho dní sa vzťahuje na tie štyri roky, ktoré uplynuli od jeho obrátenia. Ďalej píše svätý Lukáš, že učeníci, ktorí sa dozvedeli o úmysle Židov, jednej noci spustili svätého Pavla v koši cez mestskú hradbu, a tak mu umožnili cestu do Jeruzalema. Tam apoštoli a noví učeníci, hoci vedeli o jeho zázračnom obrátení, predsa mu nedôverovali, pretože bol tak rozhláseným nepriateľom nášho Spasiteľa Ježiša Krista. Preto sa mu spočiatku vyhýbali, kým sa ho neujal Barnabáš, ktorý k nim prehovoril a uviedol ho k svätému Petrovi a Jakubovi a k učeníkom /Sk. ap. 9, 26 - 27/.Svätý Pavol padol k nohám Kristovho námestníka a pobozkal ich, uznávajúc svoje poblúdenie a hriechy a prosil, aby ho prijal medzi svojich poddaných a za nasledovníka svojho Majstra, ktorého meno a vieru chce hlásať i za cenu svojej krvi.
378. Z obáv a nedôvery svätých apoštolov Petra a Jakuba, ktoré mali ohľadne zotrvania svätého Pavla, môžeme tiež poznať, že prišiel do Jeruzalema, keď tam už Panna Mária a svätý Ján neboli, lebo svätý Pavol by Ju zaiste bol najprv navštívil, aby zmiernil nedôveru, akú všetci mali voči nemu, a apoštoli, Peter a Jakub, by sa Jej boli vopred pýtali, či môžu Pavlovi dôverovať. A Ona by ich bola všetkých upokojila, lebo veľmi sa starala a dbala o utešovanie a poučovanie svätých apoštolov, najmä, svätého Petra. Pretože, však, slávna Pani už odišla do Efezu, nemali nikoho, kto by ich uistil o vernosti svätého Pavla. Svätý Peter bol o tom uistený, až keď videl svätého Pavla kľačať pri svojich nohách. Potom ho svätý Peter aj všetci ostatní prijali s veľkou radosťou a všetci vzdávali Najvyššiemu pokorné a vrúcne vďaky a poverili svätého Pavla, aby kázal v Jeruzaleme. Svätý Pavol to hneď s radosťou urobil, čomu sa veľmi divili všetci Židia, ktorí ho poznali. Pretože jeho slová boli ako ohnivé šípy, prenikali srdcia všetkých poslucháčov, zachvacovala ich hrôza a za dva dni celý Jeruzalem bol vzrušený správou o jeho príchode a všetci prichádzali, aby ho videli na vlastné oči.
379. Avšak Lucifer a jeho zloduchovia nespali ani pri tejto príležitosti, pretože Všemohúci s príchodom svätého Pavla do Jeruzalema rozmnožil ich muky. Božská moc, ktorá sa tak zrejme javila na svätom Pavlovi, skľúčila a paralyzovala pekelných drakov. Pretože, však, ich pýcha a zloba nepominú po celú večnosť /Ž 73, 23/, vzbĺkli zlosťou akonáhle poznali, že tá božská sila vychádza od svätého Pavla. Lucifer s neuveriteľnou zúrivosťou zavolal mnoho légií diablov, vyzval ich, aby sa znovu rozzúrili a napli všetky schopnosti svojej zloby na úplné zničenie svätého Pavla a nenechali v Jeruzaleme a v celom okolí ani jediný kameň neobrátený, čo znamená, aby urobili všetko možné pre dosiahnutie vytýčeného cieľa. Zloduchovia sa hneď pustili do práce, podnecovali Herodesa a Židov proti apoštolovi, upozorňujúc ich na to, s akou horlivou ohnivosťou začal kázať v Jeruzaleme.
380. Veľká Pani nebies, to všetko sledovala zo svojho ústrania v Efeze, lebo okrem vedomostí o všetkých veciach, ktoré dostávala nebeským nazeraním, dostávala správy o všetkom, čo sa dialo s Pavlom, tiež aj od anjelov, ktorých vyslala na jeho obranu. Pretože najsvätejšia Matka očakávala vzbúrenie, ktoré nastane zlobou Herodesa a Židov, zvlášť proti svätému Pavlovi, a tiež vedela, aké je dôležité, aby jeho život bol zachovaný pre zvelebenie mena Božieho a rozšírenie učenia svätého evanjelia, preto bola plná nových starostí a ľutovala, že nie je v Palestíne, kde by mohla apoštolom poskytovať rýchlejšiu pomoc. Preto sa tým viac snažila poskytnúť pomoc z Efezu mnohými modlitbami a prosbami, ustavičnými vzdychmi a slzami, a inými prostriedkami, najmä pomocou

svojich svätých anjelov. Pán, aby utíšil Jej starosti, jedného dňa, keď sa modlila Ju uistil, že splní Jej prosby a zachráni život svätého Pavla v tomto nebezpečenstve a vytrhne ho z nebezpečenstva, ktoré mu hrozí od diabla. A tiež to i urobil, lebo jedného dňa, keď sa svätý Pavol modlil v chráme, prišiel do vytrženia a dostal v ňom veľmi vysoké osvietenie a poznanie, v ktorom mu Pán prikázal, aby ihneď opustil Jeruzalem a zachránil tak svoj život pred neveriacimi Židmi, ktorí ho veľmi nenávidia.
381. Preto pobyt svätého Pavla v Jeruzaleme trval iba pätnásť dní, ako sám píše v epištole ku Galaťanom /1, 18/. O niekoľko rokov sa sem opäť vrátil z Miletu a Efezu a bol uväznený. K tomuto vytrženiu mysle, ktoré, ako je vyššie uvedené, sa prihodilo pri tejto prvej návšteve, poukazuje v dvadsiatej druhej kapitole Skutkov apoštolských, kde hovorí, že mu vtedy Pán prikázal, aby odišiel z Jeruzalema. O tomto videní a rozkaze Pána povedal svätému Petrovi, ako hlave apoštolského zboru a po uvážení veľkého nebezpečenstva, aké hrozí svätému Pavlovi, poslali ho tajne do Cézarey a do Tarzu, aby tam kázal všetkým bez rozdielu, aj pohanom, čo on tiež urobil. Najblahoslavenejšia Panna Mária bola nástrojom a prostriedkom všetkých tých zázračných dobrodení. Skrze Ňu ich konal Jej božský Syn, a Ona tiež vzdávala Bohu patričné vďaky za milosti udelené celej Cirkvi.
382. Keď tak Pán uistil najsvätejšiu Matku o zachovaní života svätého Pavla, dúfala, že s pomocou božskej Prozreteľnosti sa Jej možno podarí zachovať tiež život Jej bratranca Jakuba, ktorý Jej bol veľmi drahý a ktorý doteraz bol v Saragóze, pod ochranou sto anjelov, ktorých určila na jeho ochranu, keď sa mu zjavila v Granade. Títo svätí anjeli často sa k Nej vracali a prinášali Jej prosby od tohoto apoštola a rady od Nej k apoštolovi. Takým spôsobom sa svätý Jakub dozvedel, že slávna Kráľovná sa zdržuje v Efeze. Keď dokončil stavbu kaplnky, a či, malého kostola v Saragoze, zveril starostlivosť o ňu biskupovi a učeníkom, ktorých tam ustanovil tak, ako v iných španielskych mestách. O niekoľko mesiacov po zjavení najsvätejšej Kráľovnej opustil Saragozu a kázal v rôznych provinciách. Keď prišiel do Katalánie, nastúpil tam na loď a odplával do Talianska, kde bez zastávky prešiel po celej pevnine a všade kázal, a potom sa preplavil do Ázie, lebo túžil uvidieť najblahoslavenejšiu Pannu Máriu, svoju Paniu a ochrankyňu.
383. Svätý Jakub šťastne našiel splnenie svojho priania a dostal sa do Efezu. Tam padol k nohám Matky svojho Stvoriteľa prelievajúc hojné slzy radosti a úcty. Z hĺbky srdca Jej ďakoval za neobyčajné dobrodenia, ktoré obdržal prostredníctvom Jej rúk od Najvyššieho na svojich cestách po Španielsku, najmä za to, že ho dvakrát navštívila a pritom mu udelila mnoho milostí a požehnaní. Nebeská Matka ako učiteľka pokory ihneď ho pozdvihla zo zeme a povedala mu: "Majstre môj, pamätaj, že ty si pomazaný Pána a Jeho sluha a ja iba nepatrný červík." Pri týchto slovách padla na kolená a prosila svätého Jakuba, aby Jej ako kňaz udelil požehnanie Najvyššieho. Apoštol ostal niekoľko dní v Efeze, v spoločnosti blahoslavenej Panny Márie a svojho brata Jána a podal im správu o všetkom, čo sa mu prihodilo v Španielsku. S najmúdrejšou Matkou mával v tých dňoch povznášajúce rozhovory a porady, o ktorých stačí napísať iba toto:
384. Blahoslavená Panna Mária chcela pripraviť svätého Jakuba na odchod, preto mu jedného dňa povedala: "Jakub, syn môj, toto budú posledné niekoľké dni tvojho života. Vieš, ako veľmi ťa milujem v Pánovi a ako veľmi túžim pozdvihnúť ťa k Jeho dôvernej láske a večnému priateľstvu, pre ktoré ťa stvoril, vykúpil a povolal. Rada by som ti v týchto niekoľkých zostávajúcich dňoch tvojho života prejavila svoju lásku a som ochotná, ako tvoja pravá Matka, vykonať pre teba všetko, čo s milosťou Božou mi bude možné." Na tento nesmierne veľký prejav lásky svätý Jakub odpovedal s najhlbšou úctou: "Moja Majsterka a Matka môjho Boha a Vykupiteľa, z hĺbky svojej duše Ti ďakujem za toto nové veľké dobrodenie, ktoré je možné iba pre Tvoju bezhraničnú lásku. Pani moja, prosím Ťa, udeľ mi svoje požehnanie, aby som mohol podstúpiť mučenícku smrť pre Tvojho Syna, môjho Boha a Spasiteľa. Ak je to Jeho vôľa, a ak to prispeje k Jeho oslave, prosím Ťa z hĺbky svojej duše, neopúšťaj ma, keď budem prinášať obetu svojho života, ale buď prítomná, aby som Ťa pri svojej smrti mohol vidieť svojimi očami a Ty ma obetuj ako prijateľnú obetu Jeho božskej Velebnosti."
385. Najblahoslavenejšia Panna Mária sľúbila, že jeho žiadosť prednesie Pánovi a že ju splní, ak to Jeho božská vôľa a blahosklonnosť dovolí. Tak ho naplnila nádejou na Jej pomoc a útechou na

večný život a posilnila pre očakávané mučeníctvo. Okrem iných slov povedala mu tiež tieto: "Jakub, syn môj, ktoré muky alebo aké utrpenia by sme mohli považovať za príliš veľké, keď máme nádej, že vojdeme do radostí svojho Pána? Aj to najtrpkejšie bude sa zdať sladké a pred čím sa najviac hrozíme, bude vítané a žiadúce tomu, kto pozná nekonečné, najvyššie Dobro, ktoré dostane za kratučké súženie /II Kor. 4, 17/. Blahoprajem ti, môj majster, k tvojmu prešťastnému údelu, aj k tomu, že tak skoro opustíš súženie tohoto smrteľného života, aby si požíval nekonečné Dobro, ktoré budeš dokonale poznávať v radostnom nazeraní na Jeho božskú tvár. To je obľahčením pre moje srdce, že už za krátko dosiahneš to, čo moja duša žiada pre teba a že dáš svoj časný život za majetky večného pokoja, ktoré sa nikdy neskončia. Dávam ti požehnanie Otca, Syna a Ducha Svätého, aby všetky tri Osoby v jednote svojej podstaty pomáhali ti v súžení a priviedli ťa k vytúženému cieľu, a moje požehnanie bude ťa sprevádzať pri tvojom slávnom mučeníctve."
386. Veľká Kráľovná povedala ešte viac slov obdivuhodne múdrych a nanajvýš utešujúcich pri lúčení so svätým Jakubom. Prosila ho v mene svojom a v mene všetkých tvorov, aby velebil Boha a prihováral sa za Cirkev svätú, akonáhle dosiahne nazeranie na najsvätejšiu Trojicu. Svätý Jakub prisľúbil všetko, čo si priala, a znovu Ju poprosil o pomoc a ochranu v hodine jeho umučenia, čo Ona znovu prisľúbila. Keď sa s Ňou svätý Jakub lúčil, povedal: "Veliteľka moja, požehnaná medzi ženami, Tvoj život a Tvoje príhovory sú oporou, na ktorej Cirkev svätá teraz spočíva, aj po všetky časy bude spočívať, a bude bezpečne odpočívať uprostred prenasledovaní a zvodov nepriateľov Pána. Tebe bude nástrojom tvojho umučenia tvoja láska. Ako dobrotivá Matka zachovaj vždy v pamäti kráľovstvo španielske, kde svätá Cirkev a viera v Tvojho božského Syna a Vykupiteľa bola teraz vštepená. Prijmi ich pod svoju zvláštnu ochranu a zachovaj v ňom svoj svätý chrám a vieru, ktorú ja nehodný som tam hlásal, a udeľ mi ešte raz svoje sväté požehnanie Najblahoslavenejšia Panna Mária sľúbila, že jeho prosby a túžby splní a s opätovným požehnaním sa s ním rozlúčila.
387. Svätý Jakub sa rozlúčil tiež so svojím bratom, svätým Jánom, ktorý prelieval horké slzy, nie natoľko od zármutku, ako od radosti nad šťastným osudom svojho staršieho brata, že má byť prvý z apoštolov, ktorý dosiahne večnú blaženosť a palmu mučenícku. Potom svätý Jakub bez ďalších odkladov sa vydal na cestu do Jeruzalema, kde niekoľko dní pred svojou smrťou kázal, o čom viac poviem v nasledujúcej kapitole. Presvätá Pani sveta ostala v Efeze, odkiaľ sledovala všetko, čo sa dialo so svätým Jakubom a ostatnými apoštolmi, ktorých nestrácala zo svojho vnútorného dohľadu a zároveň sa za nich, aj za všetky verné dietky Cirkvi neprestajne modlila. Pri pomyslení na mučeníctvo svätého Jakuba, ktoré má vytrpieť pre meno Krista, vzbĺkol v najčistejšom srdci Panny Márie taký mocný žiar lásky a túžby, aby aj Ona mohla položiť svoj život za Pána, že tým si zaslúžila oveľa viac korunu mučenícku, než svätý apoštol a všetci ostatní dohromady, pretože s každým mučeníkom vytrpela mnoho mučeníctiev lásky, oveľa bolestnejších pre Jej prečisté, láskou planúce srdce, než boli muky mečom alebo ohňom pre telá mučeníkov.

Poučenie, ktoré mi dala Kráľovná nebies, presvätá Mária.

388. Dcéra moja, v udalostiach, ktoré obsahuje táto kapitola, nájdeš mnoho dôvodov pre dokonalý život. Uvažuj teda, že ako je Boh počiatkom a pôvodcom všetkých bytostí a schopností tvorov, tak podľa správnych dôvodov má byť tiež ich posledným cieľom. Lebo ak človek obdržal všetko bez akýchkoľvek svojich zásluh, teda tiež vďačí za všetko Tomu, ktorý mu to zdarma udelil, a keď človek to všetko dostal, aby z toho čerpal, potom všetok zisk patrí Stvoriteľovi a nie tvorom. Táto pravda, ktorú som ja plno chápala a v srdci o nej uvažovala, nútila ma padať na tvár, ponižovať sa až do prachu a klaňať sa nemeniteľnej bytosti Božej. Uvažovala som, ako som bola stvorená z ničoho, urobená zo zeme a ponižovala som sa pred Bohom, považujúc sa za absolútne nič a uznávajúc Ho za svojho Stvoriteľa, ktorému som dlžná za svoj život, bytie a pohyby /Skut. 17, 28/ a vyznávajúc, že bez Neho nič nie som, a že všetko náleží Jemu, ktorý je počiatkom i koncom všetkého tvorstva. Vo svetle tejto pravdy, všetko, čo som konala a trpela, zdalo sa mi maličkosťou, a hoci som neprestávala konať dobré, stále som túžila konať a trpieť ešte viac. Moje srdce nikdy nebolo spokojné, lebo som zisťovala, že ešte stále som dlžníčkou, ktorá sa stáva stále chudobnejšia a viac zadĺžená. Také zmýšľanie je pevne založené na správnych dôvodoch a ešte viac na viere a tento dlh je zrejmý a spoločný všetkým ľuďom, keby len chceli obrátiť k nemu svoju pozornosť.

Ale pri všeobecnej, ľudskej zábudlivosti, prajem si, dcéra moja, aby si ma starostlivo napodobňovala v konaní tých cností a cvičení, ktoré som ti vysvetlila, najmä, v sebapokorovaní až do prachu a v sebaponižovaní v takom pomere, v akom ťa Najvyšší povznáša milosťami a požehnaniami svojej pravice. Ukážku mojej pokory môžeš jasne vidieť pri zvláštnom prejave priazne, napríklad keď Pán nariadil, aby bol postavený chrám, v ktorom som mala byť uctievaná ešte za svojho smrteľného života. Táto, aj mnohé iné prednosti ma pokorovali nad všetko ľudské pomyslenie. Keď teda ja som sa tak pokorovala, hoci som konala také veľké veci, uváž, o čo viac to musíš robiť ty, pre takú veľkú štedrosť Pána k tebe, a takú skúpu ozvenu z tvojej strany.
389. Prajem si tiež, dcéra moja, aby si ma veľmi bedlivo napodobňovala v zachovávaní ducha chudoby pri používaní potrebných vecí a pri pohodlí, ktoré ti ponúkajú tvoje rehoľné sestry alebo priatelia. Voľ si vždy a prijímaj pre svoje používanie iba veci najchudobnejšie, najobyčajnejšie a najskromnejšie, lebo ináč by si ma nemohla nasledovať v duchu chudoby, v ktorom bez okázalosti som odmietla všetko pohodlie a dobré veci tohoto života, ktoré mi ponúkali veriaci v Jeruzaleme, z ktorých som prijala iba to, čo bolo výslovne potrebné pre môj pobyt v Jeruzaleme. V zachovávaní tejto cnosti je mnoho, čo robí človeka šťastným, zatiaľ čo zvedení a zaslepení svetáci hľadajú svoje potešenie vo vyhľadávaní toho, čo absolútne odporuje tejto cnosti a pravde.
390. Hľaď sa tiež chrániť pred inou, veľmi obvyklou chybou, ktorej sa ľudia dopúšťajú tým, že namiesto, aby uznávali, že všetko dobro, ako telesné, tak duchovné, náleží Pánovi, oni ich všetky pripisujú iba sebe a považujú ich natoľko za svoje, že nielen ich nechcú dobrovoľne obetovať svojmu Stvoriteľovi, ale naviac, keď sú im niekedy odňaté, nariekajú a zarmucujú sa nad ich stratou, ako by sa im ubližovalo, alebo akoby Boh jednal s nimi nespravodlivo. Takou nezriadenou láskou obyčajne rodičia milujú svoje deti a deti svojich rodičov, manželia svoje manželky a manželky svojich manželov, a všetci svoj majetok, česť, zdravie a iné časné dobrá. Mnohé duše milujú tak nezriadene tiež duchovné veci a idú vo svojej nezriadenej láske tak ďaleko, že sa nadmerne zarmucujú, keď ich stratia. Keď ich nemôžu znovu získať, sú nespokojní a zronení a vo svojej zmyselnej láske k nim, prechádzajú od jedného neporiadku k druhému vo svojich úsudkoch a neoprávnených sťažnostiach. Tým sa nielen opovažujú odsudzovať riadenie božskej Prozreteľnosti a strácajú pritom zásluhy, ktoré by získali, keby priniesli ako obetu, čo náleží Pánovi, ale chcú tým tiež dať najavo, že si viac vážia pomíňajúce veci, než svoj najvyšší cieľ, a že, keby to bolo možné, chceli by mnoho rokov žiť spokojní s týmito viditeľnými a pomíňajúcimi vecami.
391. Žiadne z Adamových dietok nemôže mať väčšiu lásku, ani takú veľkú, ktorá by sa vyrovnala mojej láske, akou som milovala svojho božského Syna a svojho snúbenca svätého Jozefa, predsa však bola moja láska tak dobre usporiadaná, že po celý čas, kým som žila s nimi, som to ochotne prijímala a Bohu obetovala, kedykoľvek som bola zbavená ich spoločnosti a rozhovoru s nimi. Prajem si, aby si toto prispôsobenie a odriekanie sa napodobňovala, kedykoľvek ti niečo chýba, čo by si milovala v Bohu, lebo mimo Boha nesmieš nič milovať, tvoja jediná, stála a vrúcna túžba musí byť - hľadieť na najvyššie Dobro a po celú večnosť v nebi milovať Boha. Po tejto blaženosti musíš z úprimného srdca vzdychať a túžiť, a s radosťou pre ňu znášať všetky obtiaže a súženia tohoto smrteľného života. Preniknutá takými túžbami musíš žiť tak, že odteraz, v snahe stať sa hodná Božieho priateľstva, budeš si žiadať vytrpieť všetko, o čom sa dopočuješ alebo sa dozvieš, že trpeli svätí. Pamätaj si však, že tieto túžby po utrpení a snaha po hľadení na Boha musia byť také, aby sa tvoje utrpenie stalo skutkom v dôsledku zármutku nad tým, že nemôžeš trpieť muky, a že nie si uznaná za hodnú, aby si vytrpela všetky mučeníctva, po ktorých túžiš. K svojej vzletnej túžbe, aby si dosiahla blažené nazeranie, nesmie sa primiešať žiadna nižšia pohnútka, ako je napríklad útecha z nazerania na Boha, ktorou by si si uľavila v ťažkostiach tohoto života, pretože samotnou túžbou po videní najvyššieho Dobra, nemilujeme Boha, ale seba a svoje vlastné pohodlie a pred zrakom všemohúceho Boha, ktorý všetko preniká a váži, nezaslúžime si za to odmenu. Ale ak budeš všetko robiť úprimne a so všetkou dokonalosťou ako verná služobníčka a nevesta božského Syna, s túžbou vidieť Ho, aby si Ho milovala, chválila a nikdy po celú večnosť Ho neurazila, a ak budeš túžiť po všetkých námahách a utrpeniach iba pre tento účel, potom - ver mi a buď uistená - že nás pritiahneš k sebe, a že dosiahneš takú lásku po akej túžiš, lebo práve preto sme k tebe takí štedrí.

Kapitola 2.

Slávna mučenícka smrť svätého Jakuba; Panna Mária je mu nápomocná a vedie jeho dušu do neba; jeho telo je prenesené do Španielska; uväznenie svätého Petra a jeho vyslobodenie z väzenia; tajomstvá spojené s týmito udalosťami.

392. Náš veľký apoštol svätý Jakub prišiel do Jeruzalema v dobe, keď celé mesto bolo veľmi rozhnevané na učeníkov a nasledovníkov Krista Pána. Toto nové zúrenie rozpútali tajne zlí duchovia podnecovaním Židov k horleniu za Starý zákon a podnecovaním ich žiarlivosti proti Novému zákonu evanjelia. Hlavnú príčinu k tomuto hnutiu spôsobili kázne svätého Pavla, ktorý, hoci strávil v Jeruzaleme iba pätnásť dní, predsa v tej krátkej dobe mocou Božou, ktorá v ňom pôsobila, obrátil mnoho ľudí a vzbudil úžas a obdiv všetkého ľudu. Neveriaci Židia pocítili síce akúsi úľavu, keď počuli, že svätý Pavol odišiel z Jeruzalema, ale znovu sa rozzúrili, keď čoskoro potom prišiel do Jeruzalema svätý Jakub, ktorý nie s menšou horlivosťou a múdrosťou hlásal meno Vykupiteľa Ježiša Krista. Lucifer, ktorý dobre vedel o jeho príchode, použil to ako prostriedok pre podnietenie žiaru vášní a hnevu veľkňaza, kňazov a zákonníkov. Svätý Jakub začal veľmi horlivo hlásať meno Ukrižovaného, Jeho mystickú smrť a vzkriesenie. V niekoľkých prvých dňoch obrátil niektorých Židov, medzi nimi vynikal zvlášť Hermogenes a Filetus, obidvaja kúzelníci a zaklínači, ktorí mali zmluvu s diablom. Hermogenes bol v čarodejníctve veľmi zbehlý a obratný a Filetus bol jeho učeníkom. Židia chceli použiť služby týchto dvoch čarodejníkov proti Jakubovi, aby ho alebo vo verejnej hádke prekonali, alebo keby sa to nepodarilo, aby ho svojím kúzelníckym umením usmrtili.

393. Tento zlý zámer chceli diabli uskutočniť s pomocou neveriacich Židov, pretože oni sami sa nemohli k svätému Jakubovi priblížiť kvôli božskej milosti, ktorá z apoštola vychádzala. Filetus zahájil dišputu so svätým Jakubom tak, aby - keby ho sám nemohol prekonať - vystúpil na bojisko proti Jakubovi obratnejší majster, Hermogenes. Filetus predniesol svoje prefíkané a falošné dôvody, ale apoštol hovoril s takou múdrosťou a silou, že všetka Filetova prešibanosť musela ustúpiť, ako ustupuje tma pred svetlom. Filetus bol prekonaný a zároveň aj obrátený, prijal pravdu Kristovu a od tej doby sa stal obhajcom svätého apoštola a jeho učenia. Ale obávajúc sa diabolského umenia svojho majstra, Hermogena, hľadal ochranu u svätého Jakuba. Svätý apoštol mu dal kúsok plátna, ktoré obdržal od Panny Márie, a tým bol Filetus niekoľko dní ochránený pred mocou Hermogena, než Hermogenes zahájil slovný zápas.

394. Hermogenes sa svätého Jakuba obával, ale nemohol sa vyhnúť pred debatou s ním, pretože sa Židom zaviazal, že hádku vykoná a svätého Jakuba presvedčí. V dôsledku toho sa teda vynasnažil podoprieť svoje bludy mocnejšími námietkami a dôvodmi, než jeho učeník. Ale všetka jeho snaha a prešibanosť nič nezmohli proti nebeskej sile a múdrosti svätého apoštola, ktorá bola ako mohutný prúd. Hermogena umlčal a priviedol k priznaniu, že verí v tajomstvo viery Kristovej, tak ako urobil Filetus. Obidvaja prijali vieru a učenie, ktoré hlásal svätý Jakub. Zlí duchovia hrozne zúrili proti Hermogenovi, a pretože nad ním mali moc, ktorú im predtým sám dal, začali ho pre jeho obrátenie trýzniť. Keď sa Hermogenes dozvedel ako je Filetus chránený ostatkom, ktorý obdržal od apoštola, prosil ho o podobnú ochranu proti zlým nepriateľom. Svätý Jakub mu dal šál, ktorý užíval na svojich cestách, a s tým Hermogenes zahnal zloduchov a urobil ich bezmocnými, takže sa už k nemu nemohli priblížiť alebo ho trápiť.

395. Tieto obrátenia, aj iné, ktoré svätý Jakub vykonal v Jeruzaleme, boli urýchlené vzdychmi, slzami a modlitbami veľkej Kráľovnej, ktoré konala vo svojom úkryte v Efeze, kde /ako často pripomínam/ pomocou nebeského nazerania videla všetko, čo robili apoštoli, aj iní veriaci a príslušníci Cirkvi a najmä milovaný apoštol Jakub, ohľadne ktorého bola zvlášť starostlivá, pretože bol tak blízko k mučeníckej smrti. Hermogenes a Filetus nejaký čas zotrvali vo viere Kristovej, ale neskoršie v Ázii odpadli, ako je zrejmé z druhej epištoly svätého Pavla k Timoteovi, že Figelus alebo Filetus a Hermogenes ho opustili. Napriek tomu, že semeno viery vyklíčilo v srdciach týchto mužov, nezapustilo dosť pevné korene, aby mohlo odolať pokušeniam diablov, ktorým takú dlhú

dobu slúžili a dôverne sa s nimi stýkali. Zlé a zvrhlé náklonnosti ich neprávostí v nich ostali a opäť ich ovládli a zbavili viery, ktorú prijali.
396. Keď Židia videli, ako boli Filetus a Hermogenes privedení k presvedčeniu a obrátení, a že tým všetka ich nádej bola zmarená, vzbĺkli opäť veľkým hnevom proti apoštolovi svätému Jakubovi a rozhodli sa usmrtiť ho. Za tým účelom podplatili stotníkov rímskej milície Demokrita a Lysyáša, aby im dali vojakov, s ktorými by apoštola zajali a uväznili. Aby zakryli svoju zradu, mali v určitý deň pri apoštolovej kázni vyvolať hádku a výtržnosť, a pritom sa ho zmocniť. Prevedenie tohoto zlomyseľného plánu bolo ponechané Abiatarovi, ktorý bol toho roku najvyšším kňazom a zákonníkovi Josiášovi, ktorý mal rovnaké zmýšľanie ako najvyšší kňaz. Podľa tohoto plánu tiež konali. Keď svätý Jakub kázal ľudu o tajomstve vykúpenia, ktoré s obdivuhodnou múdrosťou dokazoval výrokmi starých spisovateľov a pohol poslucháčov až k slzám ľútosti, najvyšší kňaz a vyššie menovaný zákonník vzbĺkli diabolskou zúrivosťou. Dali znak rímskym vojakom a veľkňaz poslal Josiáša, aby svätého Jakuba prehlásil za buriča ľudu a pôvodcu opozície ľudu proti rímskej moci, vrhol sa naň, a pritom mu hodil povraz na krk.
397. Demokritus a Lysyáš hneď k tomu prišli so svojimi vojakmi, sputnali apoštola a odviedli ho k Herodesovi, synovi Archelaovmu, ktorého zloba bola vnútorne podnecovaná Luciferom a zvonka zlomyseľnými, nenávistnými Židmi. Herodes, ktorý Pána nenávidel, bol tak dvojnásobne štvaný a začal proti učeníkom Pána ono prenasledovanie, o ktorom píše svätý Lukáš v 12. kapitole Skutkov apoštolských. Poslal vojakov, aby ich pochytali a uväznili. Ihneď rozkázal, aby svätý Jakub bol sťatý, ako si to Židia priali. Neuveriteľná bola radosť svätého Jakuba, keď bol zajatý a sputnaný ako jeho Majster a videl, že ho vedú na miesto, kde mal mučeníckou smrťou prejsť z tohoto smrteľného života do večného, ako mu to Kráľovná nebies vopred oznámila Vzdával pokorné vďaky za to dobrodenie a verejne vyznával svoju vieru v Krista, nášho Pána. Spomenul si na svoju žiadosť, ktorú predniesol najsvätejšej Matke v Efeze, aby bola prítomná pri jeho smrti a z hĺbky svojej duše Ju teraz vzýval.
398. Najblahoslavenejšia Panna Mária počula vo svojej izbietke v Efeze túto prosbu svojho milovaného učeníka a bratranca, lebo sledovala všetko, čo sa s ním dialo, pomáhala mu a prihovárala sa za neho svojimi účinnými prosbami. Pri tejto modlitbe uvidela veľké množstvo anjelov a nebeských duchov zo všetkých rádov zostupovať z neba. Jedna časť z nich obklopila svätého apoštola v Jeruzaleme, keď ho viedli na popravisko, ale väčšie množstvo ďalších sa priblížilo k svojej Kráľovnej v Efeze. Jeden z nich Jej povedal: "Cisárovná nebies a naša Pani, najvyšší Pán a Boh Ťa vyzýva, aby si sa ihneď ponáhľala do Jeruzalema, potešiť Jeho veľkého služobníka Jakuba a bola mu nápomocná pri jeho smrti a splnila všetky jeho zbožné a sväté priania." Túto žiadosť najblahoslavenejšia Panna Mária s radosťou a vďačnosťou splnila. Velebila Najvyššieho za ochranu, ktorú poskytuje tým, ktorí dúfajú v Jeho milosrdenstvo a zverujú svoj život do Jeho rúk. Keď bol svätý Jakub vedený na popravisko, vykonal na tejto ceste rad veľkých zázrakov na chorých a trpiacich, aj na niekoľkých posadnutých zlými duchmi. Bolo ich mnoho, pretože správa o jeho poprave, na ktorú ho Herodes odsúdil, sa rýchle rozniesla a mnohí chorobami a posadlosťou postihnutí sa náhlili, aby ho požiadali o poslednú službu a radu. A veľký apoštol uzdravil všetkých, ktorí sa prihlásili.
399. Súčasne svätí anjeli posadili svoju Kráľovnú a Paniu na skvejúci sa trón, tak ako to urobili pri iných príležitostiach a niesli Ju na ňom do Jeruzalema a postavili na popravisku, kde už za krátko mal svätý Jakub zomrieť. Svätý apoštol padol na kolená, aby priniesol Najvyššiemu ako obetu svoj život, a keď pozdvihol svoje oči k nebesiam, zhliadol vo vzduchu blízko seba Kráľovnú nebies, ktorú v duchu vzýval. Videl Ju zaodiatu božským leskom a veľkou krásou, obklopenú množstvom anjelov. Pri tomto nebeskom zjave duša svätého Jakuba zajasala a jeho srdce zaplavil žiar božskej lásky. Chcel vyhlásiť najblahoslavenejšiu Máriu, že je Matkou Božou a Paňou všetkého tvorstva, ale jeden zo vznešených nebeských duchov mu v tom zabránil a povedal: "Jakub, služobník nášho Stvoriteľa, ponechaj iba pre seba tieto vzácne pocity a neprezrádzaj Židom prítomnosť a pomoc našej Kráľovnej, pretože oni nie sú hodní ani schopní poznať Ju a namiesto toho, aby Ju uctili, ešte viac by sa zatvrdili vo svojej nenávisti." Po tomto upozornení sa svätý apoštol zdržal akéhokoľvek vonkajšieho prejavu a iba perami pohyboval, keď potichu hovoril k nebeskej Kráľovnej takto:

400. "Matka môjho Pána Ježiša Krista, moja Pani a ochrankyňa, útecha trpiacich a útočisko potrebujúcich pomoc, udeľ mi, Pani moja, svoje požehnanie, po ktorom som tak veľmi túžil. Obetuj za mňa svojmu Synovi a Vykupiteľovi sveta obetu môjho života, lebo horím túžbou, aby som sa stal zápalnou obeťou pre oslavu Jeho mena. Zo svojich čistých a nepoškvrnených rúk sprav dnes oltár mojej obety, aby sa stala príjemná v očiach Toho, ktorý pre mňa zomrel na kríži. Do tvojich rúk a skrze ne, do rúk môjho Stvoriteľa porúčam ducha svojho." Dokončil tieto slová a upierajúc oči na najsvätejšiu Máriu, ktorá hovorila k jeho srdcu, bol katom sťatý. Veľká Kráľovná sveta s obdivuhodnou blahosklonnosťou prijala dušu svojho milovaného apoštola k sebe na trón, vystúpila s ňou do najvyššieho neba a odovzdala ju svojmu božskému Synovi. Keď najblahoslavenejšia Mária vstúpila s tou obeťou do nebeského dvora, poskytla tým novú radosť a mimoriadnu slávu všetkým nebeským obyvateľom, ktorí Ju uvítali piesňami a chválami. Najvyšší prijal dušu svätého Jakuba a postavil ju v preveľkej sláve medzi kniežatá svojho ľudu. Najblahoslavenejšia Panna Mária padla na svoju tvár pred trónom Všemohúceho a oslavovala Ho novou piesňou chvály a vďakyvzdávania za víťazné mučeníctvo, ktoré ako prvý získal jeden z Jeho apoštolov. Nebeská Pani pri tejto príležitosti nevidela Boha priamym nazeraním, ale iba abstraktným. Avšak najsvätejšia Trojica Ju obdarila novými požehnaniami a darmi, určenými pre Ňu a pre Cirkev svätú, pre ktoré vykonala veľké prípravy. Tiež všetci svätí Ju žehnali, a potom Ju svätí anjeli odniesli späť do Jej izbietky v Efeze, kde Ju zatiaľ zastupoval jeden anjel v Jej podobe. Po svojom návrate nebeská Matka cností, ako obyčajne, padla na tvár a ďakovala Najvyššiemu za všetko, čo sa stalo.
401. Nasledujúcej noci učeníci svätého Jakuba vzali jeho sväté telo, dopravili ho tajne do Jaffy, kde s pomocou Božou ho naložili na loď, ktorá ho dopravila do Galície v Španielsku. Nebeská Pani poslala jedného anjela, aby ich sprevádzal a viedol do prístavu, v ktorom mali podľa vôle Božej vystúpiť. Učeníci anjela síce nevideli, ale často pocítili jeho zázračnú ochranu. Tak teda Španielsko, ako vďačí za prvé poznanie viery tak hlboko zakorenenej v srdciach jeho ľudu, ochrane blahoslavenej Panny Márie, ktorú poskytovala svätému Jakubovi, tak aj teraz Jej je dĺžne za to, že má jeho sväté telo, ktoré je veľkou útechou a ochranou Španielska. Svätý Jakub zomrel v 41. roku Pána, 25. marca, päť rokov a sedem mesiacov po zahájení svojej apoštolskej činnosti v Španielsku. Podľa tohoto výpočtu, aj podľa toho, ktorý som uviedla vyššie, umučenie svätého Jakuba sa stalo o plných sedem rokov po smrti nášho Spasiteľa Ježiša Krista.
402. Že bol svätý Jakub umučený ku koncu marca vysvitá z dvanástej kapitoly Skutkov apoštolských, kde svätý Lukáš hovorí, že keď Herodes videl, ako sa Židia radujú zo smrti svätého Jakuba, dal zajať a uväzniť tiež svätého Petra s úmyslom, že ho dá sťať po veľkonočnej slávnosti, ináč tiež nazývanej slávnosť baránka a nekvasených chlebov. Túto slávnosť Židia slávili 14. marca. Z vety o zajatí svätého Petra možno poznať, že bol zajatý v dobe slávnosti alebo veľmi blízko k tej dobe a že smrť svätého Jakuba predchádzala iba niekoľko dní pred 14. marcom roku 41, ale podľa terajšieho počítania rokov a mesiacov stalo sa to v posledných dňoch marca, teda dvadsiateho piateho a skoro na to bol zajatý a uväznený svätý Peter. Cirkev svätá neslávi sviatok svätého Jakuba v deň jeho smrti, pretože pripadá na sviatok Zvestovania a často tiež na svätý týždeň. Preto bol sviatok svätého Jakuba preložený na 25. júla, na deň, keď jeho telo bolo privezené do Španielska.
403. Smrť svätého Jakuba a náhlivosť, s akou ju Herodes nariadil, veľmi posilnili bezbožnú ukrutnosť Židov, pretože v zúrivej brutálnosti bezbožného kráľa videli veľkú pomoc a povzbudenie, aby pokračovali vo svojej pomste proti nasledovníkom Krista Pána. Lucifer a jeho zloduchovia mali ten istý názor a svojim našepkávaním a Židia svojím pochlebovaním, prinútili Herodesa k tomu, aby dal zajať a uväzniť tiež Petra, čo Herodes ochotne urobil, aby pre svoje pozemské ciele získal dobrú vôľu Židov. Zlí duchovia sa svätého Petra báli a nemohli sa k nemu priblížiť, pretože z neho proti nim vychádzala veľká sila, preto sa snažili tajnou cestou urýchliť jeho uväznenie. Svätý Peter ležal vo väzení spútaný dvoma reťazami a očakával, že po veľkonočných sviatkoch bude popravený /Skut. 12, 4/. Neohrozené srdce svätého Petra bolo síce bez akýchkoľvek obáv a starostí, ako by bol na slobode, ale celá kresťanská obec v Jeruzaleme bola ohromená a všetci učeníci aj veriaci sa veľmi zarmútili, keď sa dozvedeli, že Herodes ho hodlá bezodkladne vydať na smrť. Plní zármutku a úzkosti vysielali vrúcne modlitby a prosby k Pánovi, lebo sa obávali, že jeho smrť by spôsobila v celej Cirkvi veľký zmätok a súženie. Vzývali tiež najblahoslavenejšiu Pannu Máriu, aby im prišla

na pomoc svojím mocným orodovaním, od ktorej očakávali vyslobodenie zo svojich úzkostí.
404. Nebeská Matka však túto krízu, aká hrozila Cirkvi, dobre poznala, lebo vo svojom ústraní v Efeze svojím jasným nazeraním videla všetko, čo sa odohrávalo v Jeruzaleme. Tiež viac a vrúcnejšie vysielala k Pánovi svoje prosby a vzdychy, často padala na tvár a s krvavými slzami prosila za vyslobodenie svätého Petra a ochranu Cirkvi svätej. Tieto vrúcne prosby blahoslavenej Panny Márie prenikali nebesia a zranili srdce Jej Syna Ježiša, nášho Spasiteľa. Ako odpoveď na tieto prosby Pán osobne zostúpil do Jej izbietky, v ktorej Jej panenské telo ležalo v prachu na zemi s tvárou obrátenou k zemi. Keď najvyšší Kráľ vošiel a láskyplne Ju zdvihol zo zeme, povedal: "Matka moja, zmierni svoj zármutok, žiadaj, čo si praješ a ja Ti všetko splním, lebo si u mňa našla milosť."
405. Prítomnosťou a láskavou nežnosťou svojho Syna bola nebeská Matka oživená a naplnená radostnou útechou, lebo prenasledovanie Cirkvi bolo jedinou príčinou Jej mučeníctva a vidieť svätého Petra vo väzení odsúdeného na smrť a nebezpečenstvo, ktoré z toho hrozilo mladej Cirkvi, trápilo Ju nad všetko pomyslenie. V prítomnosti Vykupiteľa Ježiša Krista, opakovala svoje prosby a povedala: "Pane a pravý Bože a môj Synu, Ty vieš o súžení Tvojej svätej Cirkvi, lebo jej volanie dolieha k Tvojmu sluchu, keď preniká aj moje utrápené srdce. Tvoji nepriatelia sú rozhodnutí usmrtiť jej pastiera, Tvojho zástupcu, a ak to Ty, Pane, teraz dopustíš, rozptýlia Tvoje malé stádo a pekelní vlci vydobyjú víťazstvo nad Tvojím menom, keď uvidia, že ich prianie sa splnilo. Rozkáž, Pane a Bože môj a život mojej duše, svojím všemohúcim slovom, tomuto moru prenasledovaní, vetrom a vlnám, ktoré dorážajú na tú lodičku, aby sa utíšili a ja budem žiť. Ochraňuj svojho námestníka a zahanbi svojich nepriateľov. A keď to prispeje k Tvojej sláve a ak sa to zhoduje s Tvojou vôľou, nech tie súženia postihnú mňa, aby som ja trpela za verné dietky, bola pomocníčkou Tvojej pravice a bojovala s neviditeľnými nepriateľmi na obranu Tvojej svätej Cirkvi."
406. Jej božský Syn Jej odpovedal: "Ja si prajem, aby si konala podľa svojho priania, používajúc moc, ktorú som ti dal - urob alebo odstráň, čo je potrebné pre dobro mojej Cirkvi a môžeš byť uistená, že všetka zúrivosť diablov sa obráti proti Tebe." Najsvätejšia Matka Mu poďakovala za túto novú milosť a ponúkla sa, že bude bojovať boj Pána za Jeho verných a povedala: "Najvyšší Pane, nádej a život mojej duše, srdce i telo Tvojej služobníčky je pripravené pracovať pre duše vykúpené Tvojou Krvou a Životom. Hoci som iba neužitočný prach, viem, že Ty si nekonečná sila a múdrosť a s prispením Tvojej pomoci nebojím sa ani pekelného draka. A keď si praješ, aby som ľubovoľne konala v Tvojom mene pre blaho Cirkvi, prikazujem teda teraz Luciferovi a všetkým jeho pomocníkom v zle, ktorí znepokojujú Cirkev, aby zostúpili do pekelnej priepasti a tam boli umlčaní, kým sa Tvojej Prozreteľnosti nezaľúbi dovoliť im, aby sa vrátili na svet." Tento rozkaz Kráľovnej sveta v Efeze bol taký mocný, že v tom okamihu, keď ho vyslovila, všetci zloduchovia, ktorí boli v Jeruzaleme, boli zvrhnutí do pekla, všetko množstvo diablov zostúpilo do priepastí bez najmenšieho odporu proti božskej moci, prejavenej skrz najblahoslavenejšiu Pannu Máriu.
407. Lucifer aj jeho pomocníci vedeli, že tento trest na nich prišiel od našej Kráľovnej, ktorú nazývali svojou Nepriateľkou, pretože Jej meno sa neodvážili vysloviť. Ostali v pekle zmätení a zdrvení ako v predošlých podobných prípadoch, až dostali dovolenie vstať, aby bojovali proti najsvätejšej Kráľovnej, o čom budem čoskoro rozprávať. Zatiaľ sa znovu radili, aké prostriedky by mali použiť pre dosiahnutie tohoto cieľa. Keď najblahoslavenejšia Panna Mária dosiahla toto víťazstvo nad zlými duchmi, pomýšľala, že podobne premôže odpor Herodesa a Židov, a preto povedala svojmu božskému Synovi: "Teraz, Synu a Pane môj, ak je to Tvoja vôľa, dovoľ, aby jeden svätý anjel bol poslaný vyslobodiť Tvojho služobníka Petra z väzenia." Kristus Pán schválil Jej prianie a na rozkaz Krista a Jeho Matky jeden z prítomných nebeských duchov sa náhlil do Jeruzalema, aby vyslobodil svätého Petra z väzenia.
408. Anjel vykonal tú úlohu veľmi rýchlo. Keď prišiel do väzenia, našiel svätého Petra sputnaného dvoma reťazami medzi dvoma vojakmi a pred dverami väzenia stála ešte zosilnená stráž. Sviatok Nekvasených chlebov bol už oslávený a toto bola noc pred dňom, kedy podľa rozsudku mal byť svätý Peter popravený. Avšak apoštola to nijako nevzrušilo, celkom pokojne spal medzi dvoma strážcami /Skut. 12, 6/. Keď anjel prišiel, musel ho uderiť do boka, aby ho prebudil a keď bol svätý Peter ešte ospalý, anjel ho posúril: " Rýchle vstaň, prepáš sa a obuj sa, zaodej sa svojím plášťom a

poď za mnou!". Svätý Peter zistil, že je zbavený okov a bez toho, aby chápal, čo sa s ním deje a nevediac, čo by toto videnie malo znamenať, nasledoval anjela. Keď ho anjel odviedol cez jednu ulicu, povedal Petrovi, že Všemohúci ho vyslobodil z väzenia na príhovor najblahoslavenejšej Panny Márie a potom zmizol. Svätý Peter hneď potom prišiel k sebe, porozumel toto tajomstvo a vzdal Bohu vďaky za tú milosť.
409. Svätý Peter považoval za najlepšie podať najprv správu o svojom vyslobodení a poradiť sa s inými veriacimi prv, než sa vydá na útek do bezpečia. Zrýchlil kroky a prišiel do domu Márie, matky Jána, prímením Marka. Bol to dom večeradla, kam sa vo svojom súžení zhromaždilo veľa učeníkov. Svätý Peter zabúchal na dvere a slúžka menom Rode zostúpila dole ku dverám, aby počula, kto je pri dverách. Keď poznala Petrov hlas, nechala ho stáť vonku a plná radosti bežala k učeníkom povedať im, že je to Peter. Oni to však považovali za bláznivé slúžkino nepochopenie. Ale keď ona uisťovala, že je to Peter, vzdialení od toho, aby verili vo vyslobodenie Petra, povedali, že to môže byť jeho anjel. Peter však búchal ďalej na dvere, až mu otvorili a plní úžasu videli svätého apoštola a hlavu Cirkvi, vyslobodeného z väzenia a od smrti. Zvestoval im všetko, čo sa s ním s pomocou anjela stalo, aby mohli vo všetkej tajnosti upozorniť svätého Jakuba a všetkých učeníkov. Predvídajúc, že Herodes ho bude usilovne hľadať, všetci sa jednomyseľne rozhodli, aby ešte v tú noc opustil Jeruzalem a nevracal sa tam, aby ho snáď nezajali pri niektorom neskoršom hľadaní. Svätý Peter teda odišiel rýchle z mesta. Herodes dal po Petrovi pátrať, a keď ho nenašiel, potrestal strážcov a vzbĺkol novým hnevom proti učeníkom. Boh však Herodesovi kvôli jeho pýche a bezbožným plánom prekazil jeho činnosť ťažkými trestami, o ktorých budem písať v nasledujúcej kapitole.

Poučenie, ktoré mi udelila Kráľovná anjelov.

4l0. Dcéra moja, tvoj úžas nad tou neobyčajnou milosťou, ktorú som poskytla svojmu služobníkovi Jakubovi, dáva mi príležitosť, aby som ti povedala o zvláštnej výsade, ktorou ma Všemohúci uistil, keď som priviedla dušu onoho apoštola do neba. Už som ti síce o tomto tajomstve hovorila pri inej príležitosti, ale teraz to lepšie pochopíš, aby tým viac vzrástla tvoja detinská oddanosť ku mne. Keď som priviedla do neba šťastnú dušu svätého Jakuba, večný Otec prehovoril ku mne za prítomnosti všetkých svätých, ktorí to počuli, a povedal: " Dcéra a Holubička moja, ktorú som si vyvolil zo všetkého tvorstva, nech moji dvorania, anjeli a svätí vedia, že pre oslavu svojho svätého mena aj pre Tvoju oslavu a pre dobro smrteľníkov dávam Ti teraz svoje kráľovské slovo, že ktokoľvek z ľudí bude pri svojej hodinke smrti Teba vzývať a s vrúcnosťou k Tebe volať, ako to robil môj služobník Jakub, s prosbou, aby si sa za neho u mňa prihovárala, milostivo sa k nim skloním a budem na nich pozerať očami otcovského milosrdenstva, budem ich brániť a chrániť v tej poslednej hodine pred nebezpečenstvom, zaženiem krutých nepriateľov, ktorí obzvlášť v tej hodine hľadajú záhubu duší, poskytnem im skrz Teba veľkú pomoc, aby mohli tým nepriateľom odolať a dosiahnuť milosť, ak použijú túto pomoc; a ty mi také duše privedieš, aby som ich svojou štedrou rukou odmenil."
411. Za túto výsadu celá víťazná Cirkev, i ja, spievali sme Najvyššiemu hymny chvál a vďaky. Je to síce úlohou anjelov, aby privádzali pred súdnu stolicu spravodlivého Sudcu duše zo zajatia smrteľného života, ale ja mám tú istú výsadu vo vyššom stupni, než ju Všemohúci dal ktorémukoľvek inému tvorovi, lebo ja ju mám pod iným titulom a podľa zvláštneho najvyššieho práva. Túto výsadu často používam a urobila som tak aj s niektorými apoštolmi. Pretože vidím, že by si rada vedela, akoby si mohla odo mňa dosiahnuť tú pomoc, ktorá je tvojej duši taká drahá, odpoviem ti teda na tvoje zbožné prianie napomenutím, aby si dávala pozor, aby si sa nestala nehodná tejto pomoci svojou nevďačnosťou a zábudlivosťou. Predovšetkým sa snaž dosiahnuť neporušenú čistotu, ktorú očakávam od teba, aj od iných duší. Lebo veľká láska, ktorou som povinná a ktorú mám k Bohu ma zaväzuje, aby som s najúprimnejšou vrúcnosťou a láskou žiadala od všetkých ľudí zachovávanie Jeho svätého zákona, aj aby vždy žili v priateľstve Božom a v Jeho milosti. To ti musí byť prednostnejšie než zachovanie tvojho života a musíš byť ochotná radšej zomrieť než uraziť najvyššie Dobro, tvojho Boha.
412. Prajem si, aby si sa rozhodla poslúchať ma, konať podľa mojich poučení a snažiť sa zo všetkých síl konať všetko podľa toho, čo vidíš u mňa a čo o mne píšeš, nikdy svoju lásku

neprerušuj a nezabudni ani na okamih, akou srdečnou láskou si zaviazaná voči svojmu Pánovi za Jeho veľké milosrdenstvo. Pamätaj, že máš byť vďačná za všetky požehnania Pánovi a mne, pretože tvoje záväzky ďaleko presahujú to, čo ti bude možné v tomto živote splniť. Buď verná v spolupôsobení, horlivá v zbožnosti, hotová robiť to, čo je najsvätejšie a najdokonalejšie. Rozšír svoje srdce a nerob ho úzkym malomyseľnosťou, nasledujúc diabolské pokušenia. Plná dôvery v Pána vztiahni svoju ruku k silným a veľkým skutkom, protivenstvá nech ťa neskľučujú a neprekážajú tak vôli Pána v tebe a vysokým cieľom Jeho slávy. Zachovaj si živú vieru a nádej aj pri najväčších útokoch a pokušeniach. V tom všetkom nech ti pomáha príklad mojich služobníkov Jakuba a Petra a isté vedomie, že mojím prostredníctvom dosiahneš šťastnú bezpečnosť, akú požívajú tí, ktorí žijú pod ochranou Najvyššieho. Pre túto dôveru a oddanosť ku mne, obdržal svätý Jakub jedinečnú milosť, ktorú som mu poskytla pri jeho umučení, s dôverou vo mňa podnikal veľké práce a dosiahol takú korunu. V tejto dôvere svätý Peter bol taký pokojný a bezstarostný, aj keď bol sputnaný vo väzení a nestratil ani na okamih pokoj svojej duše. Tým si zároveň zaslúžil, že môj božský Syn, i ja, sme sa rozhodli vyslobodiť ho. Dietky temnosti stávajú sa takých milostí nehodné, pretože skladajú všetku svoju nádej do toho, čo je viditeľné a do svojej diabolskej pozemskej prešibanosti. Povznes svoje srdce, dcéra moja, a vyveď ho z takého klamú, snaž sa iba o to, čo je nanajvýš čisté a sväté, a potom s tebou bude ruka Všemohúceho, ktorý mi urobil také veľké a divné veci.

Kapitola 3.

Skutky najblahoslavenejšej Panny Márie, týkajúce sa smrti a trestu Herodesovho; svätý Ján káže v Efeze a koná mnohé zázraky; Lucifer vstáva, aby bojoval s Kráľovnou nebies.

413. Láska u rozumného človeka má podobné účinky na jeho srdce, ako sila príťažlivosti na kameň. Kameň sa chce pohybovať, kam ho jeho váha tiahne, totiž k stredu príťažlivosti, k zemi; láska je záťažou srdca, ktorá ho tiahne k jeho stredu, k tomu, čo miluje. Keď sa srdce alebo z nutnosti alebo z nepozornosti vzdiali, láska ho hneď pritiahne späť, ako sa vracajú oceľové perá do svojho obyčajného tvaru, akonáhle sú uvoľnené. Táto váha, a či vplyv lásky zdá sa, že istým spôsobom odníma srdcu slobodu, a to v takej miere, v akej sa stáva poddané a závislé od toho, čo miluje a zabraňuje vôli, aby zvolila iný smer jednania, než je ten, ku ktorému ho povzbudzuje láska. Dobré alebo zlé používanie lásky robí človeka alebo šťastným alebo nešťastným, lebo čo človek miluje, to robí svojím pánom, ak je týmto pánom zlo a podlosť, bude teda taký človek týraný a znižovaný, ak je tým pánom dobro, bude zošľachťovaný a urobený šťastným, a to tým viac, čím vznešenejšie a vyššie je dobro, ktoré miluje. Dúfam, že týmito zásadami, a či pravidlami, bude mi možné aspoň sčasti vysvetliť, čo mi bolo oznámené o vysokom stave, v akom najblahoslavenejšia Panna Mária stále žila a nikdy z neho neklesla, ale naopak, nepretržite, stále a bez úľavy vystupovala, kým nevošla do radosti blaženého nebeského videnia.
414. Keby bolo možné všetku lásku anjelov i ľudí sústrediť v jednom človeku, bola by to ešte menšia láska, než láska blahoslavenej Panny Márie, a predsa keby sme mohli zjednotiť lásku všetkých tvorov v jeden celok, zaiste aby sa nám taký požiar lásky zdal takmer nekonečný, pretože by presahoval všetko naše pochopenie. A keď teda láska našej veľkej Kráľovnej všetko to prevyšovala, iba nekonečná Múdrosť mohla zmerať lásku tohoto Tvora a odhadnúť jej silu, ktorá Ju priťahovala k Bohu. Môžeme aspoň toľko pochopiť, že v Jej najčistejšom a najviac roznietenom Srdci nemohlo byť žiadne iné tajomstvo, nič ho nemohlo ovládať, nemala žiadnu inú snahu alebo túžbu, než čo možno najviac milovať najvyššie Dobro; a to takým vysokým stupňom lásky, že pri našej obmedzenej schopnosti môžeme to skôr veriť, než to pochopiť, alebo to pripustiť, než tomu porozumieť. Táto láska zároveň naplňovala najčistejšiu Pannu Máriu nevýslovnou túžbou hľadieť na Tvár Božiu, ktorá bola vzdialená a pomáhať Cirkvi svätej, ktorá bola prítomná. Tak Ju stravovali dve protichodné túžby; Ona ich však vedela riadiť s takou múdrosťou, že v Nej nezapríčinili žiaden spor, ani neopustila jednu túžbu kvôli druhej, ale venovala pozornosť obom, čím budila obdiv u

všetkých svätých a úplnú spokojnosť u Pána svätých.
415. V tomto vysokom a vznešenom stave svätosti Matka Božia často uvažovala o stave prvotnej Cirkvi, ktorá bola zverená Jej starostlivosti a čo by mohla urobiť pre jej pokoj a pokrok. V tomto úsilí poskytlo Panne Márii v jej úzkostiach akúsi úľavu a útechu vyslobodenie svätého Petra, ktoré umožnilo, že mohol aj ďalej spravovať Cirkev, a tiež vyhnanie Lucifera a jeho diablov z Jeruzalema, čím boli veriaci zbavení ich tyranstva a mohli si trochu oddýchnuť. Božská Múdrosť, ktorá rozdeľuje práce i útechy podľa miery a váhy /Múdr. 11, 21/, ustanovila, aby presvätá Mária dostala v tom čase veľmi podrobné vedomosti o zlomyseľnosti Herodesa. Videla ohavnú ošklivosť jeho nanajvýš nešťastnej duše, zavinenú jeho neobmedzovanými neprávosťami a častými zločinmi, ktorými rozhneval spravodlivého a všemohúceho Sudcu. Panna Mária vedela, ako hrozne boli Herodes a Židia po úteku svätého Petra rozzúrení na Ježiša a jeho učeníkov. Videla tiež, ako semeno hnevu, zasiate do sŕdc Herodesa a Židov diablami, rástlo a aká zúrivá sa stala ich nenávisť proti nášmu Vykupiteľovi Ježišovi Kristovi a Jeho učeníkom, ako zlovoľný vladár mal v úmysle vyhladiť z Judska a Galiley všetkých veriacich a ako chcel na to použiť všetky svoje sily a prostriedky. Hoci najblahoslavenejšia Panna Mária vedela o Herodesových plánoch, vtedy ešte nevedela vôbec o jeho hroznej smrti. Ale keď poznala jeho moc a zvrhlosť jeho duše, zhrozila sa jeho biedneho stavu a hlboko sa zarmútila nad jeho hnevom a nenávisťou proti vyznávačom viery.
416. Vo svojich úzkostiach a spoliehajúc na božskú pomoc pracovala naša Kráľovná neprestajne v modlitbách a plačúc, vysiľujúc sa ustavičnými vrúcnymi prosbami. Riadila sa vždy svojou vysokou múdrosťou a povedala jednému zo svojich najvyšších strážnych anjelov: "Zástupca Najvyššieho a dielo Jeho rúk, moja starosť o Cirkev ma mocne povzbudzuje, aby som sa starala o jej blaho a pokrok. Prosím ťa snažne, vystúp k trónu Najvyššieho a predlož Mu moje súženie. Požiadaj Ho v mojom mene, aby mi dovolil trpieť namiesto Jeho verných služobníkov a aby sa Herodesovi zabránilo previesť svoje plány, podľa ktorých má v úmysle zničiť Cirkev." Anjel sa ihneď odobral s posolstvom k Pánovi a Kráľovná nebies zatiaľ, ako druhá Ester, pretrvávala na modlitbách za oslobodenie a záchranu svojho ľudu aj seba /Ester 4, 16/. Najsvätejšia Trojica poslala nebeského vyslanca späť s touto odpoveďou: "Kňažná nebies, Pán zástupov hovorí, že ty si Matka, Pani a Vládkyňa Cirkvi, a že máš Jeho moc, kým si na zemi a praje si, aby si ako Kráľovná a Pani neba i zeme vyniesla rozsudok nad Herodesom."
417. Najblahoslavenejšia Panna vo svojej pokore bola akosi znepokojená touto odpoveďou a pudená láskou odpovedala anjelovi: "Ja že mám vyniesť rozsudok nad tvorom, ktorý je obrazom môjho Pána? Od tej chvíle, keď som vyšla z Jeho rúk poznala som veľa zvrhlíkov medzi ľuďmi, ale nikdy som na nich nezvolávala pomstu, ale nakoľko sa týkalo mňa, vždy som si žiadala, aby boli spasení, keby to bolo možné a nikdy som sa nenáhlila s ich potrestaním. Vráť sa k Pánovi, môj milý anjel a povedz Mu, že môj súd a moja moc sú nízke a podliehajú Jeho sudcovskej moci, a že teda nemôžem nikoho odsúdiť bez porady so svojím Predstaveným, a keby bolo možné priviesť Herodesa na cestu spásy, som ochotná znášať všetky námahy a bolesti sveta podľa ustanovenia Jeho božskej Prozreteľnosti, aby táto duša nebola stratená." Anjel išiel rýchle späť s druhým odkazom svojej Kráľovnej a keď ho predložil pred trónom najsvätejšej Trojice, bol poslaný naspäť k presvätej Panne s touto odpoveďou: "Naša Pani a Kráľovná, Najvyšší hovorí, že Herodes je jeden z predvedených, pretože je v zlom taký zatvrdilý, že by neprijal žiadne napomenutie alebo poučenie a nebude spolupôsobiť s pomocou mu poskytnutou, ani nepoužije pre svoj prospech ovocie vykúpenia, ani orodovanie svätých, ani tvoju snahu, naša Kráľovná a Pani."
418. Najblahoslavenejšia Panna Mária poslala nebeské knieža tretí raz ešte s ďalším odkazom k Najvyššiemu s týmito slovami: "Ak to musí byť, že Herodes má zomrieť, aby sa mu tým zabránilo prenasledovať Cirkev, prednes, anjel môj, Všemohúcemu, ako v nekonečnej blahosklonnosti svojej lásky mi dovolil, aby som v smrteľnom živote bola útočiskom dietok Adamových a zástankyňa a orodovnica za hriešnikov; že na mojej súdnej stolici má byť láskavosť a dobrotivosť ako útočisko a pomoc všetkým, ktorí hľadajú moje orodovanie, a že všetci majú od tejto stolice odchádzať s uistením odpustenia, ktoré im prisľúbim v mene môjho božského Syna. Ak teda mám byť milujúca Matka ľudí, ktorých si stvoril Tvojimi rukami a boli vykúpení za cenu Jeho krvi a života, ako by som mohla teraz prísne súdiť čo len jediného z nich? Nikdy som nebola poverená jednať podľa

spravodlivosti, ale vždy iba podľa milosrdenstva, ku ktorému je celé moje srdce naklonené, teraz je však znepokojené týmto zápasom lásky s poslušnosťou, ktorá mi káže jednať podľa prísnej spravodlivosti. Anjel môj, prednes znovu Pánovi túto moju úzkosť a spýtaj sa, či by si neprial, aby Herodes zomrel bez môjho rozsudku nad ním."
419. Svätý posol sa tretí raz vzniesol na nebesia a najsvätejšia Trojica počúvala jeho posolstvo s veľkou úľubou a uspokojením nad milosrdnou láskou svojej Nevesty. Keď sa anjel vrátil, povedal svojej láskyplnej Panej: "Kráľovná naša, Matka nášho Stvoriteľa a moja Pani, všemohúca Velebnosť hovorí, že tvoje milosrdenstvo je iba pre tých smrteľníkov, ktorí si žiadajú Tvoj mocný príhovor, a nie pre tých, ktorí ňou pohŕdajú a nenávidia ju ako Herodes; že Ty si Pani Cirkvi, obdarená všetkou božskou mocou, a že preto je potrebné, aby si ju príležitostne používala; že Herodes musí zomrieť, ale stane sa tak Tvojím rozsudkom, a podľa Tvojho nariadenia." Najblahoslavenejšia Panna Mária odpovedala: "Spravodlivý je Hospodin a tiež súdy Jeho sú spravodlivé /Žl. 118,137/. Rada by som mnohokrát podstúpila smrť pre záchranu Herodesovej duše, keby sa sám z vlastnej slobodnej vôle nerobil nehodným milosrdenstva a nevolil zahynutie. Je dielom Najvyššieho /Jób 10, 8/, stvorený na Jeho obraz a podobu /I Mojž. 1, 27/, aj on bol vykúpený krvou Baránka, ktorý sníma hriechy sveta /Zj. 1, 5/. Ale toto všetko nechávam bokom a pozerám iba na to, že sa stal zatvrdilým nepriateľom Boha, nehodným Jeho večného priateľstva, a preto podľa nestrannej spravodlivosti Božej odsudzujem ho na smrť, akú si zaslúžil, aj preto, aby na seba neuvalil ešte väčšie muky, ktoré by si zaslúžil, keby vykonal zlo, na ktoré pomýšľa."
420. Tento div Pán vykonal pre oslavu svojej najsvätejšej Matky, aj na svedectvo, že Ju ustanovil za Paniu všetkého tvorstva, obdarenú najvyššou mocou, aby mohla jednať ako ich Panovníčka, podobne ako Jej božský Syn. Nemôžem lepšie vysvetliť toto tajomstvo než slovami Pána z piatej kapitoly evanjelia svätého Jána, kde sám hovorí: "Nemôže Syn sám od seba robiť nič, len čo vidí, že robí Otec. Veď čokoľvek robí On, to robí podobne aj Syn, lebo Otec miluje Syna a ukazuje mu všetko, čo sám robí. Ako totiž Otec mŕtvych kriesi a oživuje, tak aj Syn, koho chce, oživuje. Veď Otec nesúdi nikoho, ale všetok súd dal Synovi, aby všetci ctili Syna, ako ctia Otca. Kto nectí Syna, nectí Otca, ktorý Ho poslal." /Jn. 5, 19-23/. A hneď dodáva, že Mu Otec dal moc konať súd, pretože je Syn človeka, ktorým sa stal skrze svoju najblahoslavenejšiu Matku. Následkom podobnosti nebeskej Matky s Jej Synom /čo často pripomínam/, príbuznosť a či pomer Matky so Synom v sudcovskej moci musí prechádzať na Matku podobným spôsobom ako prechádza z Otca na Syna. Mária je Matka milosrdenstva a dobrotivosti ku všetkým Adamovým dietkam, ktoré sa k Nej utiekajú, ale okrem toho si Najvyšší praje, aby sme poznali, že má tiež plnú moc súdiť všetkých ľudí a že Ju majú ctiť všetci, ako ctia Jej Syna, pravého Boha. Ako svojej skutočnej Matke dal Jej Syn tú istú moc ako má sám, a to v takom vysokom stupni a miere, ako Jej patrí ako Jeho Matke a púhemu tvorovi.
421. Používajúc túto moc poslala slávna Pani anjela do Cézarey, kde v tej dobe býval Herodes, aby ako vykonávateľ spravodlivosti Božej vzal Herodesovi život. Anjel bezodkladne rozsudok vykonal. Evanjelista svätý Lukáš hovorí, že anjel Pána ranil Herodesa a celý prežratý od červíkov zomrel smrťou časnou aj večnou. Rana, ktorú mu spôsobil anjel, bola vnútorná a z tej sa vyvinula nákaza a červíci, ktorí ukončili Herodesov biedny život. Z toho istého textu možno tiež vidieť, že po sťatí svätého Jakuba a úteku svätého Petra, odobral sa Herodes do Cézarey, aby tam usporiadal akési spory, ktoré nastali medzi obyvateľmi Týru a Sidonu. Po niekoľkých dňoch posadil sa Herodes v kráľovskom rúchu na trón a oslovil ľud chvastavými slovami, ľud mu pochlebnícky prevolával: "Toto je hlas Boží a nie ľudský!" A Herodes vo svojej bláznivej márnivosti mal v tomto pochlebníctve ľudu záľubu. Pretože nevzdal poctu Bohu, ale vo svojej márnivej pýche privlastnil ju sebe, ako hovorí svätý Lukáš, preto ho anjel Pána ranil. Toto bol síce jeho posledný zlý skutok, ktorým zavŕšil mieru svojich neprávostí, ale ten trest si nezaslúžil iba za tento zločin, ale aj za mnohé iné, ktorých sa dopustil prenasledovaním apoštolov, pohŕdaním naším Pánom a Spasiteľom /Lk. 23, 11/, sťatím svätého Jána Krstiteľa /Mk 6, 27/, cudzoložným nažívaním so svojou švagrinou Herodiadou a mnohými inými ohavnosťami.
422. Anjel sa hneď vrátil do Efezu a podal správu o vykonaní rozsudku na Herodesovi. Milostivá Matka plakala nad stratou tejto duše, ale tiež chválila súdy Pána a ďakovala Mu za prospech, aký z

toho Cirkev získa, lebo ako svätý Lukáš hovorí /Sk 12, 24/, Cirkev rástla a rozmáhala sa slovom Božím. Toto platilo nielen o Galilei a Júdsku, kde bol odstránený prenasledovateľ, ale skrz svätého Jána a s prispením najsvätejšej Matky, Cirkev sa zakoreňovala tiež v Efeze. Vedomosti svätého apoštola boli také dokonalé ako cheruba a jeho srdce horelo láskou serafov a bola s ním ako jeho matka a učiteľka Majsterka múdrosti a milosti. S takými vzácnymi prednosťami bolo mu možné konať veľké a obdivuhodné práce pre rozšírenie zákona milosti nielen v Efeze, ale tiež v susedných krajoch Ázie a v pohraničí Európy.
423. Keď svätý evanjelista prišiel do Efezu, začal v tomto meste kázať a krstiť tých, ktorých obrátil na vieru Kristovu a potvrdzoval vieru veľkými zázrakmi a divmi, aké tamojší pohania nikdy nevideli. Pretože z gréckych škôl v tých krajoch vychádzalo mnoho filozofov a mužov učených vo vedách zmiešaných s mnohými bludmi, lebo to bola iba ľudská veda, preto ich svätý Ján presvedčivo učil pravej vede, pričom konal nielen zázraky a znamenia, ale mával s nimi tiež učené dišputy o vierohodnosti kresťanskej viery. Všetkých katechumenov posielal hneď k najblahoslavenejšej Panne Márii a Ona vyučila mnohých vo viere, a pretože poznávala vnútorné náklonnosti všetkých, hovorila teda každému k srdcu a naplňovala ich nebeským svetlom. Konala veľké dary a zázraky pre úľavu postihnutých, uzdravujúc chorých a posadnutých, pomáhala chudobným a núdznym prácou svojich rúk a v nemocniciach slúžila chorým, ktorých osobne obsluhovala. Vo svojom dome mala táto preláskavá Kráľovná stále zásobu šatstva pre najchudobnejších a najopustenejších z ľudí. Mnohým bola nápomocná v hodinke ich smrti, získavajúc tieto duše v ich poslednom boji a previedla ich bezpečne cez útoky diabolské k ich Stvoriteľovi. Tak priviedla mnoho duší na cestu pravdy a života večného a vykonala za tým účelom taký veľký počet divov a zázrakov, že keby mali byť všetky zapísané, bolo by k tomu potrebné veľa kníh, lebo nebol ani jediný deň, v ktorom by nebola rozmnožila majetok Pána hojným ovocím duší.
424. V dôsledku vzrastu prvotnej Cirkvi skrz svätosť, starostlivosť a námahy Kráľovnej nebies, boli zlí duchovia naplnení zmätkom a zúrivosťou nad svojím sklamaním. Napriek tomu, že mali radosť zo zatratenia mnohých duší, ktoré rozmnožovali počet zatratencov v pekle, predsa sa veľmi zarmucovali nad smrťou Herodesa, pretože pri svojej zatvrdilosti nebol by polepšil svoj biedny a ohavný život, a preto by im bol ešte dlho slúžil ako mocný nástroj na prenasledovanie nasledovníkov Krista Pána. Božská Prozreteľnosť dovolila Luciferovi a iným pekelným drakom, aby vystúpili z hĺbok pekla, kam boli najsvätejšou Matkou zvrhnutí potom, keď ich vyhnali z Jeruzalema, ako som rozprávala v poslednej kapitole. Po tej dobe, ktorú strávili v pekle plánovaním a pripravovaním pokušení pre svoj zápas s nepremožiteľnou Kráľovnou anjelov, Lucifer sa rozhodol podať samému Pánovi sťažnosť proti Nej, ako to urobil proti svätému Jóbovi /Jób k, 9/, ale teraz to urobil s väčším hnevom. O tomto úmysle, skôr než vyšli z pekelných priepastí, prehovoril ku svojim ministrom takto:
425. "Ak nepremôžeme túto Ženu, našu Nepriateľku, obávam sa, že nepochybne zničí moju zvrchovanosť, lebo v Nej nachádzame silu viac než ľudskú, ktorá nás ničí, ba utláča, kedykoľvek a akýmkoľvek spôsobom sa Jej zapáči. Preto je pre mňa neznesiteľná. Keby bola Bohom, ktorého moje vysoké pokušenia a nepriateľstvo urážajú a má nekonečnú moc, aby nás zničil, necítil by som sa tak ponížený, keď som premožený, ale táto Žena, aj keď je Matkou vteleného Slova, nie je Bohom, je iba tvorom nižšej prirodzenosti, než je naša. Nebudem to ďalej trpieť, aby so mnou jednala takým pánovitým spôsobom a ničila ma svojím odporom, aký má proti mne. Vyjdime teda, aby sme Ju zničili a prednesme všetci sťažnosť Všemohúcemu, ako sme sa teraz rozhodli."
Spoliehajúc sa na svoje domnelé práva, pekelný drak vykonal čo si zaumienil a sťažoval sa Bohu, že namiesto aby Ju ponechal v Jej nízkom stave, vystavenú prenasledovaniam a pokušeniam diabolským, neprávom svojimi milosťami a darmi povýšil túto Ženu nad neho, hoci Ona je iba praobyčajný prach zemský, avšak on bol anjelom takej vysokej podstaty. Musím však poznamenať, že títo pekelní nepriatelia nepredstúpili pred Pána tak, aby Ho videli, lebo to je im absolútne nemožné, ale urobili tak skrz svoje vedomosti a vieru v nadprirodzené tajomstvá, ktoré im boli ponechané v obmedzenej miere, ktorých sa však nemôžu zbaviť a môžu skrz tieto hovoriť s Bohom. Taký spôsob rozhovoru s Bohom sa mieni, kedykoľvek je zmienka, že predstúpili pred Boha, aby podali svoju sťažnosť alebo s Ním hovorili.

426. Všemohúci dal Luciferovi dovolenie, aby išiel a bojoval proti najblahoslavenejšej Matke, avšak podmienky, aké satan žiadal, boli nespravodlivé, a preto mnohé z nich neboli prijaté. Božská Múdrosť poskytla zbrane primerané každej zápasiacej strane tak, aby víťazstvo Jeho Matky bolo tým slávnejšie a pošliapanie hlavy tohoto starého jedovatého hada tým väčšie /Mojž 3, 15/. Tento boj bol mystický a také bolo tiež jeho víťazstvo, ako uvidíme v nasledujúcej kapitole, jeho mystický význam možno jasne poznať z dvanástej kapitoly Zjavenia svätého Jána, aj z iných tajomstiev, ktoré sú vysvetlené v prvej časti tohoto životopisu /č. 94/. Chcem iba poznamenať, že božská Prozreteľnosť toto všetko predurčila nielen pre väčšiu oslavu svojej najsvätejšej Matky a pre zvelebenie božskej moci a múdrosti, ale tiež preto, aby poskytla Cirkvi úľavu pri prenasledovaní, ktoré proti nej podnietili zlí duchovia, a tiež aby ukázala oprávnenosť poskytovania darov a požehnaní, aké okrem Panny Márie nikto iný nemohol pre Cirkev získať. Pán stále týmto spôsobom pracuje vo svojej Cirkvi: pripravuje a posilňuje niektoré vyvolené duše, proti ktorým, ako proti údom a členom Jeho svätej Cirkvi pekelný drak smie prejavovať všetok svoj hnev a zúrivosť. Keď ho s pomocou milosti premôžu, ich víťazstvo prispeje celému mystickému telu veriacich a nepriateľ stráca tým niektoré zo svojich práv a niečo zo svojej moci nad nimi.

Poučenie, ktoré mi dala veľká Kráľovná anjelov, Mária.

427. Dcéra moja, keď tak často v tomto životopise ťa upozorňujem na žalostný stav sveta a Cirkvi, v ktorej žiješ, a že tak často vyslovujem svoje materské prianie, aby si ma napodobňovala, pamätaj si, moja najdrahšia, že mám veľkú príčinu vyzývať ťa k tomu, aby si so mnou plakala a nariekala nad tým, nad čím som ja plakala za svojho smrteľného života a čo by ma aj teraz bolelo, keby som v mojom terajšom stave bola schopná cítiť bolesť. Uisťujem ťa, duša moja, že si sa dočkala doby, kedy by si mala roniť krvavé slzy pre súženia, ktoré majú prísť na dietky Adamove. Pretože to nemôžeš náležíte poznať všetko naraz, preto ti hovorím, že zo svojho miesta v nebesiach vidím veci, ktoré sa na celom svete dejú medzi veriacimi. Obráť svoj zrak na toto množstvo a pozoruj, že väčšia časť Adamových dietok v tmách, bludoch a nevere, rúti sa bez nádeje na spasenie k večnej záhube. Pozri tiež na dietky viery a Cirkvi, aké sú nedbalé a nepamätajú na túto pohromu, takže niet takmer nikoho, kto by ju oplakával. Pri nedbalosti o svoju vlastnú spásu nedbajú ani o spásu iných, a pretože ich viera je mŕtva a láska vyhasla, nezarmucujú sa pre spásu duší, ktoré Boh stvoril a vtelený Syn Boží svojou Krvou vykúpil.
428. Všetci sú dietkami večného Otca, ktorý je na nebesiach /Mt 23, 9/ a všetci sú povinní, každý podľa svojej možnosti, starať sa o svojich bratov. Túto povinnosť majú oveľa vo väčšej miere najmä dietky Cirkvi svätej, ktoré ju môžu plniť, najmä svojimi modlitbami a prosbami. Ale ešte oveľa viac, a je to priam povinnosť tých, ktorí majú vplyv, ktorí sú živení kresťanskou vierou, a ktorí sa tešia väčším dobrodeniam a darom, ktoré dostávajú zo štedrej ruky Všemohúceho. Tí, ktorí skrz zákon Kristov sú obdarení časnými prednosťami a majetkami, ktorí však ich používajú len aby nimi slúžili svojmu telu a jeho rozkošiam, tí, ako mocní, budú viac trestaní /Mt 23, 14/. Keď pastieri a predstavení domu Pána vyhľadávajú iba pohodlný život, bez toho, aby sa snažili venovať opravdivej, horlivej práci, tí sa robia zodpovední za skazu stáda Kristovho a za krviprelievanie spôsobené pekelnými vlkmi. Ó, dcéra moja, do akého žalostného stavu uvrhli kresťanský ľud tí, ktorí majú moc, duchovní správcovia a nehodní sluhovia Pána, ktorým ho Boh vo svojich tajných súdoch zveril. Och, aké zahanbenie a aké tresty ich očakávajú! Pred súdnou stolicou spravodlivého Sudcu nič ich neospravedlní, pretože katolícke pravdy im otvárajú oči a ich svedomie nahlas protestuje, ale oni svojvoľne ostávajú hluchí ku všetkým výstrahám.
429. Záujmy Božie sú zanedbávané a nemajú obhajcov; jeho majetky, ktorými sú duše, neprinášajú žiaden prírastok, všetci sa starajú iba o svoje záujmy a zachovanie seba, každý podľa svojej diabolskej vychytralosti a podľa životného postavenia. Pravda je neznáma, pochlebovačstvo dvíha svoj hlas, hrabivosť je bezuzdná, Krv Kristova pošliapavaná, ovocie Kristovho vykúpenia je opovrhnuté; žiaden nechce stratiť svoje pohodlie alebo vydať do nebezpečenstva svoje záujmy pre záchranu toho, čo Spasiteľa stálo Jeho krv a život. Aj priatelia Boží podliehajú účinkom zla, pretože nepoužívajú svoju lásku a svätú slobodu akoby mali, a väčšina z nich sa dáva premôcť svojou zbabelosťou a uspokoja sa s prácou iba pre seba a o spoločné záujmy iných duší sa nestarajú. Podľa

toho môžeš poznať, dcéra moja, že teraz, keď Cirkev svätá bola založená mojím Synom a zúrodnená Jeho vlastnou Krvou, prišli také smutné časy, že si na to sám Pán sťažuje ústami svojich svätých prorokov slovami: "Čo ostalo po húsenici, zožrala kobylka a čo ostalo po kobylke, zožral chrobák, a čo ostalo po chrobákovi, zožral ničiteľ" /Joel 1, 4/. Aby získal nejaký úžitok zo svojej vinice, Pán chodí ako zberač paberkov po vinohrade, ktorý hľadá zbývajúce hrozná alebo olivy, ktoré ešte nevyschli alebo ich ešte neuchvátili diabli. /Iz 24, 13/.
430. Povedz mi teraz, dcéra moja, ako je to možné - ak ešte máš pravú lásku k môjmu božskému Synovi a ku mne - môže byť tvoje srdce kľudné a spokojné pri pohľade na stratu tak mnohých duší, ktoré On vykúpil svojou krvou, a ktoré som ja vyhľadávala s krvavými slzami? Aj dnes, keby som ich mohla prelievať, začala by som hneď súcitne plakať. Pretože však teraz nemôžem plakať nad nebezpečenstvami, ktoré hrozia Cirkvi, preto si prajem, aby si ty tak konala a odmietala každú útechu v takom žalostnom nešťastí, ktoré si zaslúži nárek. Plač teda horko a nestrácaj zásluhy za takú ľútosť a nech je tvoj zármutok taký hlboký, že preň nenájdeš žiadnu úľavu než v utrpení pre Pána, ktorého miluješ. Uváž, čo som robila ja, aby som zachránila Herodesa pred zatratením a aby som odvrátila záhubu od tých, ktorí sa ku mne utiekali o orodovanie. Z nebeskej blaženosti prosím neprestajne za spásu mojich zverencov. Nedaj sa odstrašiť námahami a súženiami, ktoré ti môj božský Syn zosiela, od napomáhania svojim blížnym a od toho, aby si ich získala ako majetok Krista. Za tie urážky, ktoré proti Nemu páchajú dietky Adamove, snaž sa zadosťučiniť najmä svojou čistotou duše, ktorú by som rada videla, aby sa podobala skôr anjelovi než duši pozemskej ženy. Bojuj boj Pána proti Jeho nepriateľom a v mene Jeho, aj v mojom, pošliap ich hlavu, panuj nad ich pýchou a zvrhni ich do pekla. Doporučuj tiež sluhom Kristovým, s ktorými máš príležitosť hovoriť, aby používali svoju moc a činili to isté, aby so živou vierou bránili duše a v nich česť a slávu Pána, lebo iba tak, s Božou mocou potlačia a premôžu diablov.

Kapitola 4.

Najblahoslavenejšia Panna Mária zničila v Efeze chrám bohyne Diany; Jej anjeli Ju opäť priniesli do najvyššieho neba, kde Ju Pán pripravil na boj a víťazstvo nad pekelným drakom; tento boj začína pokúšaním k pýche.

431. Dejiny mesta Efezu, ktoré leží na západných hraniciach Ázie, sú veľmi slávne. Mnohé veľké udalosti, ktoré sa tam odohrali v minulých storočiach, urobili ho všeobecne známym po celom svete. Ale jeho najväčšia prednosť a vynikajúca udalosť bola to, že medzi jeho múrmi niekoľko mesiacov bývala slávna Kráľovná neba i zeme. Toto bola najšťastnejšia udalosť pre Efez, pretože ostatné veci, ktoré sa uvádzajú ako príčina jeho všeobecného poznania, boli v skutočnosti nešťastné a hanebné, pretože slúžili kniežaťu temnosti, ktorý si v ňom mohol postaviť trvalý trón. Keď však naša veľká Pani a Matka videla, ako Jej tamojší obyvatelia preukazujú s láskou pohostinstvo, cítila sa tým zaviazaná vďačnosťou voči nim za to, že Ju tak ochotne prijali a ponúkali Jej dary. Z toho prirodzene vyplývalo, že vo svojej dokonale usporiadanej vrúcnej láske cítila sa oveľa bližšia k týmto dobrodincom, a že by sa im mala za ich pohostinstvo odmeniť nejakým väčším požehnaním. Ak bola štedrá ku všetkým, aj k cudzincom, tým viacerými darmi chcela obohatiť obyvateľov Efezu. Povzbudzovala Ju k tomu Jej vďačnosť a považovala sa za dlžníčku celého mesta. Obetovala za nich zvláštne modlitby a prosila svojho božského Syna, aby vylial na obyvateľov Efezu svoje požehnanie a ako láskavý Otec ich osvietil a priviedol k poznaniu pravej viery.
432. Najsvätejšia Pani obdržala odpoveď, že ako Pani a Kráľovná celej Cirkvi, môže slobodne robiť, čo si praje, že však by si mala všimnúť prekážky, ktoré mesto stavia do cesty božskej dobrotivosti svojimi starými a doteraz pretrvávajúcimi ohavnosťami, že tým jeho obyvatelia uzavreli brány milosrdenstva a zaslúžili si prísnu spravodlivosť, ktorá by nad nimi bola už vykonaná, keby Pán nebol ustanovil, aby prišla bývať medzi nich práve v čase, keď ich skazenosť

dosiahla najvyšší stupeň a volala veľmi hlasne po treste. Pri tejto odpovedi najsvätejšia Matka pozorovala, akoby Ju božská Spravodlivosť žiadala o dovolenie, aby zničila modlársky ľud v Efeze a jeho okolí. Táto odpoveď, aj to, čo znamenala, veľmi zarmútila srdce najnežnejšej Matky, ale Jej veľká láska tým nebola zastrašená a rozmnožujúc svoje modlitby povedala Pánovi:
433. "Najvyšší, spravodlivý a milosrdný Kráľ! Viem veľmi dobre, že Tvoja spravodlivosť bude vykonaná, ak Tvoje milosrdenstvo bude vylúčené, ale Tvojmu milosrdenstvu stačí aj dosť maličká pohnútka, ktorú Tvoja múdrosť nájde u hriešnikov. Spomeň si teda, ó Pane, ako mi toto mesto poskytlo obydlie podľa Tvojej vôle a ako mi jeho obyvatelia pomáhali a ponúkali mne, aj Tvojmu služobníkovi Jánovi, svoje veci. Zmierni svoju prísnosť, Bože môj, a vykonaj ju na mne, lebo ja som ochotná trpieť pre spásu týchto nešťastníkov. Preto Ťa prosím, Všemohúci, ktorého nekonečná dobrota vždy víťazí v dobrom nad zlom, aby si odstránil tú prekážku, ktorá im bráni používať Tvoje požehnania. Nedopusť, aby moje oči museli hľadieť na záhubu tak mnohých duší, ktoré sú dielom Tvojich rúk a vykúpené Tvojou krvou." Na to Jej Pán odpovedal: "Matka moja, chcem, aby si sama videla príčinu môjho spravodlivého hnevu a ako veľmi títo ľudia, za ktorých oroduješ, si ho zaslúžia. Pozoruj a uvidíš." Hneď nato, videla v jasnom videní, čo teraz popíšem.
434. Videla, ako mnoho storočí pred vtelením večného Slova v Jej panenskom lone, na jednom z mnohých snemov, ktoré Lucifer konal za účelom, aby sa na nich prejednalo, akým spôsobom zničiť ľudstvo, hovoril k svojim diablom a povedal im toto: "Z radostí môjho predošlého stavu v nebesiach, z proroctiev a prisľúbení, ktoré dal Boh ľuďom a z priazne, akú ukazoval mnohým svojim priateľom, si predstavujem, ako veľmi bude zaviazaný Boh mužom a ženám za to, že sa budú zdržovať od istých neprávostí, a ja chcem tieto udržovať na svete. Sú to, najmä neprávosti, spojené s rozkošami tela a so záľubou v bohatstve a lakomstve; Boh však ich vyzýva, aby sa v tých veciach odriekali aj toho, čo je dovolené. Aby sa k tomu dali pohnúť, bude im poskytovať hojnú pomoc, aby boli cudní a chudobní z vlastnej dobrej vôle a podriadili svoju slobodnú vôľu iným. Ak nás týmito cnosťami premôžu, zaslúžia si pred Bohom veľkú odmenu, ako som vypátral u niektorých, ktorí boli čistí, chudobní a poslušní. Môj plán tým bude povážlivé zahatený, ak len nezariadime, aby sme mohli čeliť tejto strate a nájsť náhradu za to všetkými cestami, ktoré sú otvorené pre našu prešibanosť. Beriem do úvahy tiež to, že ak božské Slovo vezme na seba ľudské telo, ako som vyrozumel, bude veľmi cudné a čisté a že bude učiť čistote aj iných, a to nielen mužov, ale aj ženy, ktoré hoci sú slabšie, sú obyčajne húževnatejšie. Ak ma prekonajú tie, ktoré som premohol v prvej žene, bude ma to trápiť oveľa viac. Okrem toho tiež Písmo predkov mnoho hovorí o dobrodeniach a milostiach, aké ľudia obdržia cez vtelené Slovo, pretože ľudská prirodzenosť Syna Božieho má svojou mocou pozemšťanov obohatiť a povzniesť."
435. "Aby sme všetkému tomu mohli čeliť," pokračoval Lucifer, "žiadam vás o radu a usilovnú pomoc. A musíme už teraz začať prekážať ľuďom, aby nedosiahli také veľké dobrá." Také nenávistné plány pekelné proti evanjeliovej dokonalosti sa kuli už dávno a oveľa skôr, než sa sľubovali a zachovávali v rehoľných rádoch. Tento predmet diabli dôkladne dopodrobna prebrali a výsledok ich porád bol, aby bol ustanovený veľký počet diablov za vodcov pekelných légií, ktorí budú pokúšať tých, ktorí zatúžia zachovávať čistotu, chudobu a poslušnosť. Najmä na posmech čistoty hodlali založiť akýsi druh falošného a pokryteckého panenského stavu, v ktorom falošné a pokrytecké panny sa mali zasväcovať Luciferovi a všetkým diablom. Nepriatelia očakávali, že keď získajú tie osoby pre seba, nielen dobyjú víťazstvo, ale že tiež vrhnú zlé svetlo na čistý život rehoľných rádov, o ktorých predpokladali, že budú založené na svete vteleným Synom a Jeho Matkou. Aby sa toto falošné náboženstvo, ktoré diabli chceli založiť po svete čo najrýchlejšie rozšírilo, rozhodli sa založiť ho na hojnosti pozemských majetkov a na všetkom, čo ľudskej prirodzenosti najviac lahodí a také skutočne tiež bolo, lebo tie osoby, ktoré sa tomu oddali, zvolili, že tajne budú viesť samopašný život pod menom čistoty ku cti falošných pohanských bohov.
436. Hneď sa však vyskytla otázka, či toto náboženstvo bude iba pre mužov alebo aj pre ženy. Niektorí zloduchovia chceli, aby boli iba pre mužov, pretože pri ich väčšej ustálenosti boli by také rády trvanlivejšie, iní zase mienili, že mužov nie je možné tak ľahko zviesť ako ženy, pretože zrelšie uvažujú a mohli by poznať klam, zatiaľ čo pri ženách nehrozí natoľko toto nebezpečenstvo, pretože majú slabší úsudok, sú ochotné rýchle uveriť tomu, čo sa im ľúbi a na čom sa raz dohodli a

sú viac náchylné v blude zotrvať. Tento dôvod zvíťazil a Lucifer ho schválil, hoci ani mužov úplne nevylúčil, lebo si myslel, že sa nájdu takí, ktorí tento klam príjmu, aby získali vplyv nad inými. To by sa mohlo očakávať najmä, keď budú diabli napomáhať oživovaním ich strachu pred stratou vážnosti u svojich spoluobčanov a ľstivým používaním verejnej mienky udržovať pri živote tento klam u tých, ktorí by sa venovali jeho službe.
437. Zlí duchovia sa chystali podľa svojich pekelných plánov zakladať pokrytecké a falošné rády a kongregácie panien. Lucifer povedal diablom: "Bolo by mi síce veľkým potešením, keby sa mojej úcte venovali skutočné panny, tak ako si to praje Boh pre seba, ale panenská čistota tela je mi taká odporná, že by som túto úctu nemohol zniesť, aj keby bola zachovávaná pre moju česť a oslavu. Preto musíme hľadieť, aby tieto panny boli predmetom našich nižších snáh. Keby snáď niektorá zachovala čistotu, naplním ju zlými myšlienkami a žiadosťami, takže v skutočnosti žiadna z nich nebude čistá, aj keby sa z márnej pýchy zdržali od zlých skutkov, a pretože majú byť nečisté vo svojom zmýšľaní, vynasnažíme sa udržovať ich v klamnej domnienke, že sú panny."
438. Aby zloduchovia mohli začať tieto falošné rehoľné rády, pátrali po celom svete a zdalo sa im, že zo všetkých národov sú pre ich diabolské plány najvhodnejšie ženy nazývané Amazonky. Tieto Amazonky prišli zo Skýtska do Malej Ázie, kde teraz žili. Boli bojovné a svojou namyslenosťou a pýchou zakrývali slabosť svojho pohlavia. Pomocou zbraní privlastnili si rozsiahle provincie a v Efeze zariadili ústredie svojej moci. Dlhú dobu vládli, bránili sa byť poddané mužom a žiť spoločne s nimi. Vo svojej pýche nazývali život s mužmi otroctvom. Pretože o nich dejiny dosť píšu, hoci s mnohými nezrovnalosťami, nebudem sa o nich obšírne zmieňovať. Pre môj účel stačí povedať, že práve preto, že Amazonky boli pyšné, ctižiadostivé a mali odpor k mužom, Lucifer odobril, že sú vhodné pre jeho falošné panenstvo. Naplnil ich veľkými nádejami, že získajú veľkú úctu a všeobecnú známosť vo svete, keď budú známe ako ženy, ktoré sa zaviazali zachovávať panenstvo a podnietili ich túžbou, aby sa stali preslávené a obdivované od mužov, a že niektorá z nich by mohla dosiahnuť aj to, že by bola ctená ako bohyňa. Vo svojej neskrotnej túžbe po svetskej cti niektoré z nich zhromaždili okolo seba mnoho Amazoniek, pravých i nepravých panien a založili napodobeninu kongregácie panien v Efeze, ktorý sa tak stal miestom, odkiaľ táto zvrhlá spoločnosť našla svoj pôvod.
439. V krátkej dobe počet týchto viac než pochabých panien veľmi vzrástol a na podnet diablov boli svetom veľmi obdivované a vychvaľované. Jedna z nich zvlášť vynikala a stala sa veľmi slávna pre svoju krásu, ušľachtilosť, vysoké schopnosti, čistotu a iné lákadlá. Menovala sa Diana a bola široko-ďaleko známa a obdivovaná. Úcta k nej a množstvo jej spoločníčiek boli príčinou, že bol v Efeze postavený všeobecne známy chrám, ktorého stavba trvala mnoho rokov a bol považovaný za jeden z divov sveta. Pretože Diana postupne získala u zaslepeného ľudu úctu a názov bohyňa, bol tento chrám venovaný jej pocte a nazvaný chrámom Diany. Podľa vzoru tohoto chrámu a pod tým istým menom bolo potom postavené mnoho chrámov aj v iných zemiach. Diabol, aby rozšíril všeobecný dobrý chýr o tejto falošnej panne ešte počas jej života, stýkal sa s ňou a naplnil ju diabolskými preludmi, často ju obklopil klamnou žiarou a zjavoval jej tajomstvá, aby ich oznamovala ľudu. Naučil ju tiež akýmsi obradom a formulám, podobným tým, ktorými ľud uctieva Boha, aby nimi ľudia uctievali diabla. Ostatné panny ju ctili ako bohyňu a podobne konali aj iní pohania, ktorí boli takí ľahkomyseľní ako i zaslepení tým, že pripisovali božstvo všetkému, čo sa im zdalo obdivuhodné.
440. Keď susední králi porazili Amazonky a ovládli Efez, bol už tento diabolský podvod pevne zakorenený. Chrám Diany ponechali ako niečo posvätné a božské a dovolili, aby sa aj naďalej pochabé panny zhromažďovali. Ktorýsi muž chrám síce zapálil a z väčšej časti poškodil, ale mestské a vládne autority ho znovu vystavali, na čo najmä ženy veľmi prispievali. Toto sa stalo asi 30 rokov pred vykúpením ľudského pokolenia. Preto keď najsvätejšia Matka bola v Efeze, pôvodný chrám Diany už nestál, ale druhý, vystavaný neskoršie. V tomto chráme bývali panny v rôznych izbietkach. Pretože však v dobe vtelenia a umučenia Krista Pána, modlárstvo bolo na svete pevne zakorenené, tieto diabolské ženy nielen že nenapravili svoje zvyky, ale boli ešte zvrhlejšie a skoro všetky udržiavali ohavné styky s diablami, a pritom sa dopúšťali iných hnusných zločinov a klamali svet svojimi nezmyselnými a falošnými proroctvami, ktorými diabol zvádzal ich, aj tých, ktorí sa

takým bláznovstvom nechali klamať.
441. Tieto a mnohé iné veci videla najblahoslavenejšia Panna Mária okolo seba v Efeze a spôsobilo Jej to takú veľkú bolesť, že by Ju bola iste usmrtila, keby Ju nebol Pán zachoval. Keď však videla, že Lucifer využil postavenie Diany na to, aby tu zriadil svoje sídlo a postavil trón svojej zloby, padla pred svojím Synom na tvár a povedala Mu: "Najvyšší Pane Bože, ktorý si hodný všetkej cti a chvály, je potrebné, aby tieto ohavnosti prestali, ktoré trvajú už toľké stáročia. Moje srdce to nemôže zniesť, aby sa tej nešťastnej a mrzkej žene vzdávala pocta, aká náleží jedine pravému Bohu, ktorú Ty jediný a nekonečný zasluhuješ, ani nemôžem zniesť také hanobenie a prznenie mena čistoty na počesť diablov. Tvoja nekonečná blahosklonnosť ma ustanovila za vodkyňu a matku panien, ako najušľachtilejšej zložky vo svojej Cirkvi, najvzácnejšieho ovocia Tvojho vykúpenia, ktorá je Ti najmilšia. Názov čistoty musí byť zasvätený Tebe, v dušiach, ktoré budú moje dietky a nemôžem dovoliť, aby ho naďalej zneužívali tieto smilné ženy. Podávam sťažnosť proti Luciferovi a proti peklu, pretože si neoprávnene privlastňujú také právo. Úpenlivo Ťa prosím, Syn môj, aby si ich potrestal tým, že tie duše oslobodíš od diabolského tyranstva a udelíš im slobodu svojej viery a pravého osvietenia."
442. Pán Jej odpovedal: "Matka moja, Tvojej žiadosti sa vyhovie, lebo nie je spravodlivé, aj keby to bolo iba pre meno cnosti čistoty, ktorá bola v Tebe taká zušľachtená a mne taká milá, aby bola pripisovaná mojim nepriateľom. Ale mnoho z tých falošných panien je predpoznané pre zatratenie pre svoje ohavné skutky a zatvrdilosť a všetky sa nedajú na cestu života večného. Len niekoľké z nich príjmu vieru, o ktorej budú poučené." Vtedy vstúpil do izbietky najsvätejšej Matky svätý Ján, ale nevedel o tom, čo sa tam stalo, o čom sa jednalo a že je tam prítomný Jej božský Syn. Avšak Matka pokorných si priala, aby sa k Nej pripojil v modlitbách, preto tajne požiadala svojho Syna, aby Jej dovolil prehovoriť s ním a povedala mu: "Ján, syn môj, moje srdce je plné žiaľu nad ohavnými hriechmi, ktoré sa páchajú proti Najvyššiemu v chráme Diany a moja duša túži, aby sa to skončilo a Bohu bolo dané zadosťučinenie." Svätý apoštol odpovedal: "Moja Pani, videl som niečo z toho, čo sa deje na tom hanebnom mieste. Nemôžem potlačiť slzy a žiaľ nad tým, že sa tam uctieva diabol a klaňajú sa mu, ako sa sluší klaňať jedine Bohu, a nik nemôže zastaviť toto veľké zlo, len keby si Ty, Matka moja, vzala túto záležitosť do svojich rúk."
443. Najsvätejšia Matka požiadala potom svätého apoštola, aby sa s ňou spojil v modlitbách za odstránenie tohoto zla. Svätý Ján sa odobral do svojej izbietky a Najsvätejšia Pani ostala so Spasiteľom vo svojej. Padla pred Pánom na tvár a prelievajúc hojné slzy znovu pokračovala vo svojich modlitbách a prosbách, ktoré prednášala s najvrúcnejšou horlivosťou a takmer smrteľnou úzkosťou. Na opätovné volanie k svojmu božskému Synovi o útechu a posilu, obdržala na svoje prosby a modlitby túto odpoveď: "Moja Matka a Holubička, nech sa bezodkladne stane za čo prosíš; daj len rozkaz podľa priania svojho srdca, ako mocná Pani." Keď obdržala toto dovolenie, roznietila sa láska najblahoslavenejšej Panny veľkou horlivosťou pre česť a slávu Božiu. Ako Kráľovná veliteľsky rozkázala diablom, ktorí boli v chráme Diany, aby ihneď opustili toto miesto, ktoré si cez mnohé roky prisvojovali, a zostúpili do pekelných hĺbok. Mnoho légií diablov prebývalo v tom chráme a klamali ľud svojimi poverami a hanobili duše. Avšak teraz, prinútení silou mocného rozkazu najsvätejšej Kráľovnej Márie, v najkratšom okamihu všetci sa vrhli do pekla. Zmocnila sa ich taká veľká hrôza, že akonáhle otvorila pery a prvé slovo vyslovila, na druhé už nečakali a s rýchlosťou anjelov zlietli až do pekla, pretože aj tá rýchlosť, aká je duchom vlastná, sa im zdala ešte zdĺhavá pri úteku od Matky Všemohúceho.
444. Pekelné priepasti nemohli opustiť, kým - ako budem čoskoro rozprávať - nedostali dovolenie, aby vyšli aj s veľkým drakom a bojovali s Kráľovnou nebies, a v samotnom pekle hľadali miesta, ktoré boli najďalej od toho miesta, kde bola na zemi presvätá Mária. Musím ešte podotknúť, že týmto víťazstvom Panna Mária premohla diabla tak, že sa už nemohol vrátiť a znovu sa zmocniť alebo ovládnuť tie miesta, z ktorých bol vypudený. Ale tento pekelný had je taký jedovatý a plný nenávisti, že mu na mieste uťatých hláv vyrastajú nové, čo znamená, že stále rozvíja nové plány zloby a nenávisti proti Bohu a Jeho Cirkvi. Naša veľká Pani pokračujúc vo svojom víťazstve, s dovolením Ježiša Krista nášho Vykupiteľa, ihneď prikázala jednému zo svojich anjelov, aby zboril chrám Diany a nenechal z neho ani kameň na kameni. Zo všetkých žien, ktoré tam bývali, mal

zachovať iba deväť, ktoré mu označila, avšak ostatné mali zomrieť a byť pochované v sutinách budovy. Tie boli nenapraviteľné a ich duše mali byť pochované v pekle prv, než by ďalšími hriechmi rozmnožili svoje tresty, aby tam boli s diablami, ktorých poslúchali a ctili.
445. Anjel Pána vykonal rozkaz svojej Kráľovnej a Panej a za krátku chvíľu bol na prach rozmetaný bohatý povestný chrám Diany, ktorého vybudovanie vyžadovalo mnoho rokov. Toto zrútenie bolo také náhle a neočakávané, že u obyvateľov Efezu vzbudilo veľký úžas a strach. Anjel pri vykonávaní svojej úlohy zachránil tých deväť žien, ktoré mu najsvätejšia Matka označila, lebo jedine tieto prijali vieru, ako napíšem ďalej. Všetky ostatné zahynuli v zrúcaninách, že neostala po nich ani pamiatka. Efezania zahájili síce vyšetrovanie, ale nenašli nikoho, komu by mohli pričítať vinu, ako sa im to podarilo pri spálení prvého chrámu, kedy sa podpaľač sám dobrovoľne priznal, pretože sa svojím zločinom chcel presláviť. Evanjelista svätý Ján použil túto príležitosť na horlivejšie hlásanie božských právd, aby Efezanov vyviedol z klamu a diabolských bludov a spolu s Kráľovnou nebies ďakoval Najvyššiemu za toto víťazstvo nad Luciferom a modlárstvom.
446. Je však potrebné vysvetliť, že táto udalosť nemá nič spoločné s onou, o ktorej je zmienka v devätnástej kapitole Skutkov apoštolských o chráme Diany, že známy efezský umelec menom Demetrius, ktorý vyrábal strieborné sošky a chrámiky bohyne Diany, spolu s výrobcami podobných predmetov, urobil vzburu proti svätému Pavlovi, pretože po celej Ázii hlásal, že to nie sú bohovia, čo sa vyrobí ľudskou rukou. Kvôli apoštolovmu novému učeniu Demetrius presvedčoval svojich spojencov, že svätý Pavol nielen poškodzuje ich remeslo, ale že môže zaniknúť aj chrám Diany, ktorá je tak veľmi ctená v Ázii a po celom svete. Také slová rozpálili všetkých umelcov hnevom, takže kričali: "Veľká je Diana Efezanov!" a naplnili mesto zmätkom a stalo sa potom to, čo vypráva svätý Lukáš ďalej v tej kapitole. Aby som lepšie objasnila čo som vyššie napísala, chcem ešte dodať, že chrám, o ktorom píše svätý Lukáš, bol iný, menej nákladný, obyčajnejší chrám, ktorý Efezania začali stavať až po návrate najsvätejšej Panny do Jeruzalema. Keď svätý Pavol prišiel do Efezu, bol tento chrám už dohotovený. Z toho, čo píše sv. Lukáš, môžeme poznať, ako hlboko bolo zakorenené modlárstvo a uctievanie Diany v Efeze, aj v celej Ázii. Bolo to však prirodzené nielen v dôsledku dlhej doby, v ktorej tento blud tam prevládal, ale tiež preto, že mesto sa stalo slávne a známe po celom svete pre uctievanie Diany a svojím veľkým chrámom. Keď blahoslavená Panna Mária zbavila Efezanov toho klamu a márnivosti, mesto, ktoré bolo sídlom a prameňom tejto svetovej povery myslelo, že nemôže existovať bez svojej bohyne a bez postavenia chrámu na jej počesť. Tak veľká bola neznalosť pravého Boha medzi pohanmi, že to vyžadovalo mnoho apoštolov a mnoho rokov, než boli privedení k poznaniu pravdy a bol vytrhaný kúkoľ pohanstva, najmä medzi Rimanmi a Grékmi, ktorí sa považovali za najmúdrejšie a najcivilizovanejšie národy sveta.
447. Najblahoslavenejšia Panna Mária po zničení chrámu Diany ešte viac túžila pracovať pre povznesenie Kristovho mena a rozšírenie Cirkvi svätej, aby víťazstvá získané nad nepriateľmi priniesli náležitý úžitok. Keď za tým účelom rozmnožovala svoje modlitby a prosby, jedného dňa sa Jej zjavili anjeli vo viditeľných podobách a povedali Jej: "Naša Kráľovná a Pani, veľký Boh nebeských zástupov nám nariadil, aby sme Ťa priniesli do neba pred Jeho kráľovský trón, ku ktorému Ťa volá." Najsvätejšia Matka odpovedala: "Hľa, služobníčka Pána, nech sa stane so mnou Jeho svätá vôľa." Potom Ju anjeli posadili na jasný trón, ktorý som popísala už pri iných príležitostiach a niesli Ju do najvyššieho neba pred trón najsvätejšej Trojice, ktorá sa Jej zjavila v nepriamom videní. Blahoslavená Panna Mária padla na tvár a s najhlbšou pokorou a úctou sa klaňala nemeniteľnej bytosti Božej. Večný Otec Jej povedal: "Moja dcéra a najtichšia Holubička, volanie Tvojho horiaceho srdca za povýšenie môjho Mena došlo k môjmu sluchu a tvoje prosby za Cirkev svätú sú v mojich očiach príjemné a nakláňajú moje milosrdenstvo a moju dobrotivosť. Za tvoju lásku prajem si obnoviť v Tebe svoju moc, aby si mohla obhajovať moju česť a slávu, zvíťaziť nad mojimi nepriateľmi a ich odvekou pýchou, spútať ich a rozdrviť im šije a svojím víťazstvom poslúžiť mojej Cirkvi a získať nové požehnania a nové milosti pre jej členov, tvojich bratov."
448. Blahoslavená Panna Mária odpovedala: "Hľa, ó Pane, som iba najmenšia z Tvojich tvorov, ale moje srdce je ochotné na všetko, čo sa Ti ľúbi a na všetko, čo bude napomáhať k povýšeniu Tvojho nevýslovne svätého Mena a ku zvelebeniu Tvojej slávy, nech sa splní na mne Tvoja božská vôľa." Večný Otec dodal: "Nech všetci moji nebeskí dvorania vidia, že som ustanovil Máriu za náčelníčku

a vodkyňu všetkých mojich zástupov a za víťazku nad všetkými mojimi nepriateľmi, aby nad nimi slávne zvíťazila." Ďalšie dve božské Osoby, Syn a Duch Svätý, vyslovili svoj súhlas a všetci anjeli i svätí odpovedali: "Nech sa deje Tvoja svätá vôľa, ó Pane, na nebi i na zemi." Potom Pán nariadil osemnástim najvyšším serafom, aby ozdobili, posilnili a ozbrojili svoju Kráľovnú pre boj proti pekelnému drakovi. Vtedy sa tajomne splnilo prisľúbenie, ktoré je v knihe Múdrosti /5, 18/, že aj tvorstvo ozbrojí, aby potrestal nepriateľov, aj všetky ostatné výroky, ktoré sú tam napísané. Napríklad pristúpilo šesť serafov, aby najsvätejšiu Paniu ozdobili zvláštnym svetlom, ako nepreniknuteľným pancierom, čo zároveň zrejme ukazovalo svätosť a spravodlivosť našej Kráľovnej, tak nepremožiteľnej a neprístupnej diablom, že sa nevysloviteľným spôsobom stala v sile podobná Bohu. Za tento div serafi a svätí vzdávali Bohu vďaky.
449. Potom hneď pristúpilo šesť iných serafov a poslúchnuc rozkaz Pána obdarili najsvätejšiu Pannu ďalším novým osvietením. Bol to akýsi diablom neznesiteľný odlesk Božstva na Jej tvári. Tento dar mal tú silu, že nepriatelia, hoci - ako uvidíme - prišli Ju pokúšať, nemohli hľadieť na Jej tvár, podobnú tvári Božej, pretože Pán ich neuznal za hodných takej výsady. Nakoniec pristúpilo posledných šesť serafov a podľa rozkazu Pána vystrojili Ju útočnou zbraňou, pretože mala vziať na seba obranu Božstva a Jeho cti. Anjeli plniac božské poslanie, dali všetkým mocnostiam veľkej Panej nové vlastnosti božských cností, odpovedajúce darom, ktorými Ju obdaril Najvyšší. Mocou tejto výsady veľká Pani bola schopná ľubovoľne zmariť, zadržiavať a odrážať najtajnejšie zámery a útoky všetkých diablov, takže všetci boli poddaní vôli a rozkazom najsvätejšej Kráľovnej, bez slobody brániť sa proti Jej nariadeniam, a túto moc často používala na prospech veriacich a svojich chránencov. Všetky tieto zvláštne moci aj všetko, čo v sebe zahrňovali, všetky tri božské Osoby schválili, obdarili Ju každá zvlášť svojimi darmi odpovedajúcimi Jej božským vlastnostiam a vyzvali Ju, aby sa vrátila k Cirkvi svätej na zem a s pomocou tých darov zvíťazila nad nepriateľmi Pána.
450. Na rozlúčku tri božské Osoby udelili najblahoslavenejšej Márii svoje požehnanie a ona sa Im s najhlbšou úctou poklonila a potom Ju anjeli, plní obdivu nad skutkami Najvyššieho, zniesli späť do Jej izbietky, prevolávajúc: "Kto je Tá, že je tak Bohu podobná, bohatá a prospievajúca, zostupujúca z výšin nebeských na svet, aby obhajovala česť mena Božieho? Aká dobre vyzbrojená a aká krásna kráča do boja pre Pána! Ó Kráľovná, ó najvznešenejšia Pani, pokračuj zdarilo vo svojej kráse, choď a vládni nad všetkými tvormi a nech Ťa všetky chvália a velebia, lebo Boh sám sa ukázal taký štedrý a mocný v požehnaniach, ktorými Ťa obdaril. Svätý, svätý, svätý Pán Boh Sabaoth, Pán nebeských zástupov /Iz 6, 3/ a skrz Teba budú Mu dobrorečiť všetky ľudské pokolenia." Keď blahoslavená Panna Mária prišla do svojej izbietky, ako obyčajne pri takých príležitostiach, padla na prahu na tvár a vzdávala Všemohúcemu najpokornejšie vďaky.
45l. Najmúdrejšia Panna Mária krátky čas premýšľala, aby sa pripravila na boj s diablami. Keď tak rozjímala, videla ako vychádza z priepasti na zem hrozný červený drak so siedmimi hlavami, z ktorých z každej vychádzal dym a oheň veľkého hnevu a zúrivosti a mnoho diablov tej istej podoby nasledovalo za ním. Toto videnie bolo také strašné, že žiadna iná bytosť by taký pohľad neprežila. Naozaj bolo nutné, aby najblahoslavenejšia Panna Mária bola vopred upozornená a tak sa stala nepremožiteľná, ak sa mala stretnúť v boji s týmito krvilačnými beštiami. So zúrivým vytím a ryčaním obstúpili veľkú Kráľovnú, začali sa chvastať svojimi hrozbami a vraveli: "Poďme, poďme, zničme túto našu nepriateľku. Najvyšší nám dovolil, aby sme Ju pokúšali a bojovali proti Nej. Tentoraz Jej urobíme koniec a pomstíme sa za všetky bezprávia, ktoré nám stále robí a za zničenie nášho chrámu Diany. Zničme Ju tiež, veď je to len žena, iba tvor, zatiaľ čo my máme vedomosti, sme bystrí a mocní duchovia, nemusíme sa teda báť tohoto pozemského tvora."
452. Celý zástup pekelných drakov vykročil proti nepremožiteľnej Kráľovnej na čele s Luciferom, ktorý Ju vyzval k boju. Najnebezpečnejším smrtiacim jedom tohoto hada je jeho pýcha, lebo s pomocou pýchy zvádza nespočetné duše k neprávostiam a privádza ich k záhube, pred najpokornejšou Paňou navonok ju skrýval, aby to súhlasilo so svätosťou, akú Jej pripisoval. Za tým účelom sa drak aj jeho nasledovníci zmenili na anjelov svetla a tak sa Jej ukázali, domnievajúc sa, že ich ešte nevidela a nepoznala ako diablov a drakov z pekla. Začali Ju chváliť a pochlebovať Jej, hovoriac: "Aká si mocná, Mária, veľká a statočná medzi ženami; celý svet Ťa ctí a velebí pre Tvoje

cnosti, ktoré na Tebe vidí a pre divy a zázraky, ktoré skrz ne konáš. Zaslúžiš si česť a obdiv, lebo nikto sa ti vo svätosti nevyrovná. My to vieme lepšie, než všetci ostatní a pre tú príčinu to prehlasujeme a pre Tvoje skutky Ťa so slávnostnou veselosťou ospevujeme." Týmto falošným uznaním chcel Lucifer v mysli najpokornejšej Kráľovnej vzbudiť hrdé myšlienky pýchy a namyslenosti. Ale namiesto, aby Ju presvedčil alebo pohnul k nejakej záľube alebo súhlasu s diablovou chválou, spôsobil Jej prudkú bolesť, ktorá ako šípy prenikala Jej najúprimnejšie srdce. Ani všetky muky mučeníkov by proti Nej neboli také bolestné, ako toto diabolské pochlebovanie. Aby ich zahnala vzbudzovala úkony pokory, uznávala sa za praobyčajné nič a ponižovala sa takým obdivuhodným a neodolateľným spôsobom, že pekelní duchovia to nemohli zniesť, ani ďalej ostať v Jej blízkosti, lebo Pán dopustil, že Lucifer a jeho pomocníci poznávali a cítili tieto úkony pokory. Preto všetci zloduchovia bezhlavo utekali a hrozne revali: "Nechaj, aby sme sa vzdialili do priepasti, lebo menej bolestné je pre nás zahanbenie na tom mieste, než pokora tejto nepremožiteľnej Ženy." Opustili Ju a najmúdrejšia Panna vzdávala Všemohúcemu vďaky za toto víťazstvo.

Poučenie, ktoré mi udelila veľká Kráľovná a Pani nebies.

453. Dcéra moja, v pýche diablov je tiež túžba, ktorú sám diabol uznáva za nezmyselnú: diabol totiž túži, aby mu svätí slúžili a poslúchali ho ako boha, a tým ho v tom ohľade urobili podobným Bohu. Ale splnenie tejto túžby je nemožné, pretože sama sebe odporuje. Podstata svätosti spočíva v tom, že sa tvor podrobuje božskej vôli, v láske k Bohu a najmä v poslušnosti, zatiaľ čo hriech spočíva v odbočení od tohoto poriadku tým, že milujú niečo iné a poslúchajú diabla. Ale úprimnosť pravej cnosti je tak poddaná rozumu, že ani diabol to nemôže ignorovať. Preto sa snaží, kde len môže, zviesť dobrých k pádu, aby tým ukojil svoj hnev a nenávisť, ktorá ho zožiera, pretože nie je vstave získať si ich, aby mu slúžili a uháša tým tiež svoju mocnú túžbu po obmedzovaní slávy Božej v Jeho svätých, ktorú nemôže prisvojiť sebe. Odtiaľ pramení tiež jeho horlivá snaha zvaliť na zem niektorý libanonský céder svätosti a zotročiť tých, ktorí sú v službách Najvyššieho. Očakávajúc, že sa mu to podarí, vynakladá na to všetku svoju šikovnosť a pozornosť a niekedy tiež povzbudzuje tých, ktorí sú mu poddaní, aby konali nejaké mravné cnosti, aj keď iba zdanlivé, ako to robievajú pokrytci a ako to robili tiež Dianine panny. Dúfa, že tak bude mať podiel na tom, čo Boh miluje a čo si žiada a že tým poškvrní a skazí to, čo si Pán praje používať ako prostriedok pre udeľovanie svojej čistoty.
454. Pamätaj, dcéra moja, že cestičiek, vnadidiel a nástrah tohoto hada, ktoré má, aby zviedol spravodlivého k pádu je tak veľa, že bez zvláštnej pomoci Najvyššieho by ich duša nikdy nemohla poznať, a tým menej prekonať ich alebo uniknúť jeho zradným úkladom. Aby si niekto zaslúžil túto ochranu Pána, Boh si praje, aby tvor, nakoľko sa jeho týka, nikdy neprestával byť bdelý, ani nedôverovať svojim vlastným silám a neochabovať v prosbách a žiadostiach o túto pomoc, lebo bez nej nemôže robiť človek nič a čoskoro zahynie. Božskú dobrotu si môžeme nakloniť najmä vrúcnosťou srdca a rýchlou ochotou k službe Božej, ale nadovšetko vytrvalou poslušnosťou a pokorou, ktoré dodávajú stálosť a pevnosť v boji proti útokom nepriateľov. Prajem si vtlačiť do tvojej pamäti, nie aby som ťa odstrašila, ale aby som ti poradila a upozornila ťa, že je veľmi málo skutkov, ktoré konajú spravodliví, do ktorých by tento pekelný had neprimiešal trochu svojho jedu. Obyčajne sa snaží s najväčšou prehnanosťou a lsťou podnietiť niektorú pozemskú vášeň alebo náklonnosť, čím tajne zoslabuje alebo prevracia úmysly a bráni človeku, aby konal čisté pre Boha a pre rýdze ciele pravej cnosti. Pretože kúkoľ nejakej nepatričnej náklonnosti sa tak buď sčasti alebo úplne zasieva s obilím, ťažko ho možno rozoznať, kým sa duša nezriekne všetkých pozemských náklonností a neskúma svoje skutky vo svetle Božom.
455. Ty, dcéra moja, si náležíte varovaná pred týmto nebezpečenstvom a pred neprestajným úsilím diablov, ktoré je oveľa väčšie proti tebe než proti iným dušiam. Tvoja bdelosť nesmie byť menšia než jeho a nespoliehaj sa iba na vonkajší dobrý úmysel pri svojich skutkoch; vonkajší úmysel aj konanie musia byť však vždy dobré a úprimné, ale to nestačí, ani tvor to vždy nepozná. Diabol často oklame dušu pod pláštikom dobrého úmyslu tým, že privádza na myseľ nejaký zdanlivý alebo vzdialený dobrý účel, aby ju tak zaviedol do blízkeho nebezpečenstva; a tak sa stáva, že človek

zapletený do takého nebezpečenstva nikdy nedosiahne dobro, pre ktoré dielo začal konať. Inokedy zas pod kepienkom dobrého úmyslu zabráni duši skúmať okolnosti, ktoré pokazia skutok tým, že ho prevedú nemúdro. A v iných prípadoch zase pod vonkajším dobrým úmyslom často sa skrývajú pozemské žiadosti a náklonnosti, ktoré ovládajú srdce. Preto medzi tak mnohými nebezpečenstvami nemôžeš nájsť istotu, iba skúmaním svojho jednania vo svetle, ktoré Pán poskytuje vyššej časti tvojej duše, v tomto svetle poznáš, ako máš rozoznávať dobré od zlého, pravdu od nepravdy, horké od sladkého, vášeň od zdravého rozumu. /Jer 15, l9/. Tak božské svetlo v tvojej duši nebude zatemnené tmou, tvoje oko bude zdravé a očistí telo tvojich skutkov /Mt 6, 22/ a budeš sa úplne a vo všetkom ľúbiť tvojmu Pánovi a mne.

Kapitola 5.

Svätý Peter povoláva najblahoslavenejšiu Pannu Máriu do Jeruzalema; Ona pokračuje v boji s diablami; na mori Ju prekvapí veľká búrka; niektoré ďalšie tajomstvá.

456. Po smrti nešťastného Herodesa požívala mladá Cirkev v Jeruzaleme po dlhšiu dobu pokoj a kľud. Veľká Pani sveta získala túto milosť svojou materskou pečlivosťou a starostlivosťou. V tej dobe svätý Pavol a svätý Barnabáš kázali s obdivuhodným úspechom v mestách Malej Ázie, v Antiochiji, Lystre, Perge a v mnohých iných mestách a krajinách, ako píše svätý Lukáš v trinástej a štrnástej kapitole Skutkov apoštolských, pričom svätý Pavol konal mnoho zázrakov a divov. Svätý Peter po svojom vyslobodení zo žalára odišiel z Jeruzalema a uchýlil sa do tej časti Ázie, ktorá nebola pod vládou Herodesa. Odtiaľto riadil veriacich prislúchajúcich k Cirkvi v Ázii a v Palestíne. Všetci ho uznávali a poslúchali ako námestníka Ježiša Krista a hlavu Cirkvi, veriac, že všetko, čokoľvek ustanoví a vykoná na zemi, je potvrdené v nebi. V tejto pevnej viere prichádzali k nemu so všetkými svojimi pochybnosťami a ťažkosťami ako k najvyššiemu kňazovi. Jednou zo záležitostí, ktoré mu predložili k rozhodnutiu bola otázka, ktorú v Jeruzaleme a v Antiochii vyvolali niektorí Židia ohľadne počínania a učenia svätého Pavla a Barnabáša proti obriezke a zákonu Mojžišovmu, ako budem rozprávať neskoršie a ako to tiež svätý Lukáš zaznačil v pätnástej kapitole Skutkov apoštolských.
457. Pri tejto príležitosti apoštoli a učeníci z Jeruzalema prosili svätého Petra, aby sa vrátil do svätého Mesta a urovnal tento spor a zaviedol poriadok, aby sa hlásaniu viery neprekážalo, lebo od Herodesovej smrti Židia nemali nikoho, kto by im pomáhal v prenasledovaní, a preto Cirkev v Jeruzaleme požívala väčší pokoj. Z rovnakého dôvodu ho žiadali, aby požiadal najsvätejšiu Matku Ježišovu, aby sa vrátila do Jeruzalema, lebo všetci veriaci po Nej túžili s láskyplným srdcom a očakávali, že všetci budú potešení v Pánovi a dúfali, že za Jej prítomnosti všetky cirkevné záležitosti sa budú lepšie dariť. Na tieto prosby sa svätý Peter rozhodol, vrátiť sa hneď do Jeruzalema. Ale prv než sa vydal na cestu, napísal list najsvätejšej Kráľovnej.
458. List svätého Petra najblahoslavenejšej Panne Márii: "Márii Panne, Matke Božej: Peter, apoštol Ježiša Krista, Tvoj služobník a sluha sluhov Božích. Pani, medzi veriacimi vznikli nejaké pochybnosti a rôznosť názorov ohľadne učenia Tvojho Syna a nášho Vykupiteľa, či starý Mojžišov zákon sa má zachovávať v spojení s Jeho učením. Prajú si dozvedieť sa od nás, čo je správne a aby sme im povedali, čo sme počuli z úst božského Učiteľa. Vydám sa teraz na cestu do Jeruzalema, aby som sa o tej veci poradil so svojimi bratmi apoštolmi, a pre útechu všetkých a pre Tvoju lásku k Cirkvi prosím tiež Teba, aby si tiež prišla do toho mesta, kde od Herodesovej smrti Židia sú pokojnejší a veriaci voľnejší. Veľký počet nasledovníkov Kristových žiada si Ťa vidieť a potešiť sa z Tvojej prítomnosti. Keď prídeme do Jeruzalema, uvedomíme o tom tiež iné mestá a s Tvojou pomocou ustanovíme, čo bude prospešné pre záujmy svätej viery a pre povznesenie zákona milosti."
459. Taký bol obsah listu svätého Petra, ktorý poslal Matke Božej do Efezu. Apoštoli zachovávali obyčajne rovnaký spôsob písania listov, najprv oslovili osobu alebo osoby, ktorým písali, potom sa zmienili, kto list píše, alebo obrátene, ako to vidíme v liste svätého Pavla, svätého Petra a iných apoštolov. Na používaní titulu Kráľovná, Matka Božia sa apoštoli dohodli ihneď po zostavení

Apoštolského vyznania viery, a keď s Ňou hovorili, všetci bez rozdielu Ju oslovovali Panna alebo Matka, pretože to bolo veľmi dôležité, aby všetci veriaci Cirkvi prijali náuku o panenstve a materstve vznešenej Panej. Niektorí z veriacich Ju nazývali Mária Ježišova alebo Mária Ježiša Nazaretského. Iní, menej významní, Ju menovali Mária, dcéra Joachima a Anny. Také tituly dávali veriaci našej Kráľovnej pri hovore medzi sebou. Cirkev svätá však dáva prednosť menám, ktoré Jej dali apoštoli a nazýva Ju Pannou a Matkou Božou a k týmto pridáva iné rôzne tituly, vznešenejšie a mystickejšie. Posol priniesol dopis svätého Petra nebeskej Panej a keď Jej ho podával, povedal, že je od apoštola. Z úcty k námestníkovi Kristovmu priala ho na kolenách a pobozkala ho, ale nechcela ho otvoriť, pretože svätý Ján nebol prítomný, lebo kázal v meste. Akonáhle sa evanjelista vrátil, prosila ho, ako obyčajne, na kolenách o požehnanie a podala mu dopis so slovami, že je od najvyššieho kňaza, svätého Petra. Svätý Ján sa Jej spýtal, čo list obsahuje, ale učiteľka všetkých cností odpovedala: "Ty, majster môj, ho prečítaj najprv a povedz mi, čo obsahuje." Svätý Ján vyhovel Jej prianiu.
460. Nemôžem sa ubrániť, aby som sa nedivila a nehanbila, keď vidím pokoru a poslušnosť najblahoslavenejšej Panny Márie aj v takých nepatrných veciach, zaiste iba Jej nebeská múdrosť mohla Jej, Matke Božej, vnuknúť myšlienku, že by jednala pokornejšie a podriadenejšie, keby nečítala list od námestníka Kristovho, než v prítomnosti a pod poslušnosťou toho, ktorého vedeniu sa zverila ako svojmu predstavenému. Jej príklad karhá a zahanbuje namyslenosť podriadených, ktorí sa snažia nachádzať výhovorky a zámienky, aby sa mohli vyhnúť pokore a poslušnosti, ktorú sú povinní preukazovať svojim predstaveným. Avšak presvätá Mária bola vzorom a učiteľkou svätosti vo všetkých veciach, malých aj veľkých. Keď Jej apoštol prečítal list, pýtal sa Jej, čo by bolo najlepšie odpovedať námestníkovi Kristovmu. Ale Ona ani v tom sa nechcela vyjadriť, lebo by tým ukázala, že je mu na roveň alebo vyššia než on, a dala prednosť poslušnosti, preto mu odpovedala: "Synu a pane môj, rozhodni ty, čo by bolo najvhodnejšie, ja ako tvoja služobníčka, poslúchnem." Svätý evanjelista odpovedal, že pokladá za najlepšie poslúchnuť svätého Petra a vrátiť sa ihneď do Jeruzalema. "To je správne a patrí sa, aby sme poslúchali hlavu svätej Cirkvi," odpovedala najčistejšia Panna, "pripravme sa hneď na odchod."
461. Po tomto rozhodnutí svätý Ján hneď išiel zaistiť loď na preplávanie do Palestíny a pripraviť, čo bolo potrebné pre rýchly odchod. Najblahoslavenejšia Panna Mária zatiaľ, podľa priania svätého evanjelistu, zavolala ženy, s ktorými sa v Efeze zoznámila a ktoré boli Jej učeníčkami, aby sa s nimi rozlúčila a poučila ich, čo musia robiť, aby si zachovali vieru. Bolo ich 73, mnohé z nich boli panny, medzi nimi bolo aj tých deväť zachránených z Dianinho chrámu. Tieto, a mnohé iné, Panna Mária sama obrátila a vyučila vo viere a združila do komunity v dome, v ktorom Jej poskytli pohostinstvo. Skrz túto družinu žien začala uzmierovať Boha za hriechy a ohavnosti, ktoré po také dlhé stáročia sa páchali v Dianinom chráme a zaviedla zachovávanie čistoty v spoločnom živote v tom istom meste Efeze, v ktorom ju diabol znesvätil. O tom všetkom boli tie ženy poučené, ale nevedeli, že efezský chrám bohyne Diany zničila najsvätejšia Panna. To ostalo tajomstvom, aby snáď židia v tom nenašli zámienku, ani pohania pre svoju bláznivú lásku k Diane neboli popudení k hnevu proti dobrotivej Matke. Pán spôsobil, že zrútenie chrámu sa považovalo za náhodu, a čoskoro sa na to zabudlo, takže bezbožní spisovatelia nenapísali o tom nič, hoci o spálení prvého chrámu napísali veľa.
462. Najblahoslavenejšia Panna Mária snažila sa svoje učeníčky v ich zármutku potešiť najláskavejšími slovami. Zanechala im list, ktorý vlastnoručne napísala, v ktorom im oznámila toto: "Dcéry moje, vôľa Najvyššieho ma volá späť do Jeruzalema. Za mojej neprítomnosti pamätajte si náuky, ktoré ste prijali odo mňa, a ktoré som ja počula z úst Vykupiteľa sveta. Pozerajte sa na Neho vždy ako na svojho Pána a Majstra a ako na Ženícha vašich duší, slúžte Mu a milujte Ho z celého srdca. Pamätajte na prikázania Jeho svätého zákona, o ktorých vás poučia Jeho služobníci, kňazi. Pokorne ich ctite a poslúchajte a nikdy neposlúchajte iných učiteľov, ktorí nie sú učeníci Krista, môjho božského Syna alebo nasledovníkmi Jeho učenia. Ja sa budem vždy starať, aby Jeho sluhovia vám boli nápomocní a chránili Vás, ja na Vás nikdy nezabudnem a neprestanem Vás odporúčať Pánovi. Moje miesto zaujme Mária staršia, poslúchajte ju vo všetkom s veľkou úctou a ona sa bude o Vás starať s takou láskou a starostlivosťou, ako som sa starala ja. Zachovajte absolútnu

odlúčenosť a uzobranosť v tomto dome a žiaden muž nech nikdy do neho nevkročí, ak bude nutné s niekým hovoriť, nech sa tak stane v predsieni, za prítomnosti troch z Vás. Modlite sa bez prestania a v súkromí, odriekajúc a spievajúc tie modlitby a chválospevy, ktoré vám zanechávam napísané v mojej izbe. Zachovávajte mlčanie a tichosť a s blížnymi jednajte tak, ako by ste si priali, aby iní jednali s vami. Hovorte vždy pravdu, pamätajte vždy na Krista ukrižovaného pri všetkých myšlienkach, slovách a skutkoch. Klaňajte sa Mu a vyznávajte Ho ako Stvoriteľa a Vykupiteľa sveta; a Jeho menom vám dávam Jeho požehnanie a prosím Ho, aby prebýval vo vašich srdciach."
463. Tieto a iné napomenutia zanechala najsvätejšia Matka Božia družine, ktorú zasvätila svojmu Synovi a pravému Bohu. Tá, ktorú im ustanovila za predstavenú, bola jedna z tých žien, ktoré Jej poskytli pohostinstvo vo svojom dome. Táto žena bola schopná riadiť ich, lebo sa veľa stýkala s Kráľovnou nebies a bola dobre poučená o zákone Božom a jeho tajomstvách. Nazývali ju Mária staršia, pretože najsvätejšia Matka dala pri krste svoje meno mnohým iným, rozdávajúc, ako hovorí múdry muž, bez závisti bohatstvo svojho mena /Múdr 7, 13/. Pretože táto žena bola prvá, ktorá to meno dostala, preto bola nazývaná Mária staršia na rozdiel od neskorších. Najblahoslavenejšia Panna Mária im zanechala napísané tiež Otčenáš, Verím v Boha, Desatoro prikázaní a iné modlitby, ktoré sa mali modliť ústne. Aby ich povzbudila k týmto modlitbám a iným nábožným cvičeniam, zanechala im veľký kríž, ktorý rýchle na Jej žiadosť zhotovili anjeli a umiestnili ho v modlitebni. Okrem toho ešte, ako láskavá Matka, a tiež, aby ich k sebe viac pripútala, rozdala im veci, ktoré mala, síce nepatrnej hmotnej ceny, ale predsa im boli drahé a neoceniteľné, pretože boli zárukou a dôkazom jej materinskej lásky.
464. Keď sa s nimi lúčila, bola pohnutá veľkou útrpnosťou, pretože ich splodila v Kristovi a teraz ich musela zanechať ako siroty. Oni sa všetky vrhli k Jej nohám s veľkým plačom a hojnými slzami, lebo mali v najbližšom okamihu stratiť útechu, útočisko a radosť svojho srdca. Ale pre ustavičnú starostlivosť najsvätejšej Matky, akú mala o svoju nábožnú kongregáciu, všetkých sedemdesiattri zotrvalo potom v bázni Božej a vo viere v Krista Pána. Avšak diabol rozdúchal proti nim, aj proti obyvateľom Efezu veľké prenasledovanie. Najmúdrejšia Kráľovná to predvídala, a preto sa vrúcne za nich modlila prv, než ich opustila a prosila svojho božského Syna, aby ich chránil a zachoval, aj aby ustanovil anjelov na ochranu tohto malého stáda. Pán všetko urobil tak, ako si priala a Ona ich potom často tešila tým, že im z Jeruzalema posielala povzbudenie a požiadala učeníkov a apoštolov v Efeze, aby bdeli nad týmito od sveta odlúčenými pannami a ženami. Presvätá Pani sa o ne starala cez celý svoj život.
465. Keď nadišiel deň odchodu, najpokornejšia z pokorných poprosila svätého Jána o požehnanie, a potom sa odobrala do prístavu a na loď. V Efeze boli dva a pol roka. Keď opúšťali svoje dočasné obydlie, všetkých tisíc anjelov strážnych sa Jej ukázalo vo viditeľných ľudských postavách a všetci boli vyzbrojení do boja a zoradení do oddielov. Z tohoto neobyčajného výjavu poznala, že má byť pripravená na ďalší boj s veľkým drakom a jeho pomocníkmi. Ešte skôr, než prišli k moru, videla veľké množstvo pekelných légií prichádzajúcich Jej v ústrety, v rôznych príšerných a desivých podobách a v ich strede bol drak so siedmimi hlavami, taký desivý a ohromný, že svojou veľkosťou prevyšoval veľkú loď a bol taký zúrivý a ošklivý, že už len svojou prítomnosťou budil hrôzu. Proti týmto hrozným zástupom sa nepremožiteľná Kráľovná posilnila pevnou vierou a vrúcnou láskou, opakujúc si slová žalmov a výroky, ktoré počula z úst svojho najsvätejšieho Syna. Požiadala svojich svätých anjelov, aby Jej pomáhali, lebo tie príšerné postavy prirodzene v Nej vzbudili akýsi ľudský strach a hrôzu. Evanjelista nevedel nič o Jej boji, až neskoršie, keď mu o ňom nebeská Pani hovorila a dala mu tiež vidieť ho.
466. Naša svätá Pani so svätým Jánom vstúpili na loď a zakrátko potom loď odrazila od brehu a vydala sa na šíre more. Avšak sotva prekonali malú vzdialenosť od prístavu, pekelní draci, používajúc dovolenie, ktoré im Pán dal, rozpútali takú morskú búrku, aká ešte nikdy nebola ani do tej, ani od tej doby, lebo Všemohúci si prial povýšiť moc svojho ramena a svätosť Márie, a preto ponechal v tomto boji takú slobodu zlobe a moci zlých duchov. Vlny sa s hrozným hukotom zdvíhali do takej výšky, že sa zdali dotýkať až oblakov, tvoriac vodné hory a peny, akoby sa chystali rozbiť hranice priepastí na dne morskom. Loď sa zmietala na všetky strany a zdalo sa zázrakom, že pri každom náraze vĺn nebola roztrieštená na triesky. Niekedy bola takmer až do oblakov

vymrštená, inokedy sa zas zarývala až do piesku na dne morskom, jej stožiare a plachty často mizli v spenených vlnách. Pri niektorých nárazoch toho nevýslovne zúrivého hurikánu anjeli podržali loď vo vzduchu, aby ju chránili pred väčšími vlnami, ktoré by ju boli zaiste roztrieštili a poslali na dno.
467. Lodníci, aj cestujúci, pozorovali účinky tejto zvláštnej pomoci, ale príčiny toho nepoznali, boli hrôzou a úzkosťou takmer bez seba a plakali už nad svojím zahynutím, ktoré sa zdalo byť neodvratné. Diabli ešte zvyšovali hrôzu tým, že vzali na seba ľudské podoby a silným hlasom volali na lodníkov, akoby z blízkych lodí, ktoré im boli poslané na pomoc, aby opustili svoju loď a zachránili sa na iných lodiach. Hoci všetky lode trpeli v tejto búrke, predsa hnev diablov a moc škodiť, sústreďovala sa hlavne na loď, na ktorej sa plavila naša Pani. Nebezpečné postavenie iných lodí nebolo také veľké. Zlomyseľné plány diablov poznala iba najblahoslavenejšia Panna Mária, ale lodníci nie, preto si mysleli, že tie hlasy sú skutočne od cestujúcich a lodníkov z iných lodí. Takto oklamaní vzdávali sa chvíľami snahy zachrániť svoju loď a ponechali ju morskej fúrii v nádeji, že sa zachránia na iných lodiach. V takýchto chvíľach, keď sa lodníci zúfalo vzdávali a ponechávali loď vlnám, anjeli zaujali miesta lodníkov a riadili loď.
468. Najblahoslavenejšia Panna Mária však pri tomto všeobecnom zmätku a úzkosti zachovala pokoj a rozvahu, unášaná pokojným oceánom svojej veľkodušnosti a svojich cností a konala pritom heroické úkony všetkých cností, zodpovedajúcich potrebám okolností a tomu, k čomu Ju pobádala Jej múdrosť. Pretože počas tejto búrlivej plavby osobne prežila nebezpečenstvo plavby, ktoré pri predošlej plavbe poznala iba z božského vnuknutia, bola dojatá novým súcitom nad všetkými, ktorí sa plavia po mori, čo Ju priviedlo k uvažovaniu o hneve božskej spravodlivosti, ktorú tak výborne predstavoval tento bezcitný tvor. A prechádzajúc z tejto úvahy k hriechom smrteľníkov, ktorí hnev Božej spravodlivosti zvolávajú na seba, začala sa vrúcne modliť za obrátenie sveta a za rozšírenie Cirkvi. Na tieto úmysly obetovala ťažkosti tejto plavby, lebo aj napriek tomu, že si zachovala duševný pokoj, mnoho trpela telesnými útrapami, a ešte väčšie utrpenie Jej spôsobovalo vedomie, že všetci spolucestujúci trpia toto prenasledovanie a súženie kvôli Nej.
469. Veľký diel tohoto utrpenia pripadol svätému Jánovi evanjelistovi v dôsledku Jeho veľkej starostlivosti o svoju Matku a Paniu sveta. K tomu sa pripájalo ešte aj jeho vlastné utrpenie. Pre neho bolo všetko oveľa hroznejšie, lebo vtedy nevedel, čo sa dialo vo vnútri najblahoslavenejšej Panny. Niekoľkokrát sa pokúšal Ju potešiť, a zároveň aj seba, nejakými službami, ktorými sa Jej snažil uľaviť. Obyčajne cesta z Efezu do Palestíny trvala šesť dní, ale táto trvala pätnásť dní, z ktorých štrnásť bolo búrlivých. Jedného dňa sa svätý Ján cítil veľmi skľúčený v dôsledku tých stálych nesmiernych ťažkostí a útrap a nemôžuc sa ďalej zdržať, povedal: "Moja Pani, čo toto znamená? Či máme zahynúť na mori? Pros svojho božského Syna, aby na nás pohliadol svojimi otcovskými očami a chránil nás v tomto súžení." Blahoslavená Matka mu odpovedala: "Neznepokojuj sa, syn môj, lebo musíme teraz bojovať boj Pána a premôcť Jeho nepriateľov statočnosťou a trpezlivosťou. Budem Ho prosiť, aby žiaden z tých, ktorí sú s nami, nezahynul. Ten, ktorý ochraňuje Izraela, nespí /Ž 119, 4/, silní z Jeho dvoranstva nám pomáhajú a chránia nás, trpme pre Toho, ktorý sa dal pribiť na kríž pre spásu všetkých ľudí." Pri týchto slovách sa svätému Jánovi vrátila potrebná zmužilosť.
470. Lucifer a jeho diabli so zvýšenou zúrivosťou sa vyhrážali mocnej Kráľovnej slovami, že zahynie na tomto mori a neunikne im živá. Ale tieto hrozby boli iba ako mŕtve šípy, ktorým najmúdrejšia Matka nevenovala pozornosť, ani na ne nepočúvala a na diablov sa vôbec nepozrela a nepovedala im ani jediné slovo. A oni zas nemohli ani na okamih pozrieť na Jej tvár pre veľké cnosti, ktoré z nej vyžarovali. A čím dlhšie sa snažili premôcť Jej cnosti, tým viac slabli, a tým viac ich mučili tie zbrane, ktorými svoju najsvätejšiu Matku vyzbrojil Jej božský Syn. Ale cez celý tento dlhý zápas Pán skrýval pred Ňou svoj úmysel i svoju tvár a cez celú tú dobu Ho nevidela, ako Ho vidievala obyčajne.
471. Avšak ku koncu štrnásteho dňa tejto búrlivej plavby Jej božský Syn zostúpil a navštívil Ju osobne: "Moja najdrahšia Matka, Ja som s tebou v tvojom súžení." Toto videnie i slová Pána nevýslovne potešiteľné v každej dobe, boli pre najsvätejšiu Matku v tejto najkrajnejšej núdzi obzvlášť utešujúce, pretože pomoc v núdzi je oveľa vítanejšia. Poklonila sa svojmu Synovi a Bohu

a povedala: "Môj Bože a jediné Dobro mojej duše, ktorého vetry i more poslúchajú /Mt 8, 27/, pohliadni, Syn môj, na naše súženie a nedaj, aby diela rúk Tvojich zahynuli." Pán Jej povedal: "Matka a Holubička moja, od Teba som obdržal ľudskú podobu, preto si prajem, aby všetky tvory poslúchali Tvoje rozkazy, rozkazuj im ako Pani všetkých, lebo sú poddaní Tvojej vôli." Najmúdrejšia Matka si však priala, aby Pán prikázal vlnám, ako to urobil pri búrke na mori v Galileji, ale vtedy boli pre to iné pohnútky, lebo nebol ešte nikto iný, kto by mohol rozkazovať vetrom a moru než Pán sám. Nebeská Matka teda poslúchla a v mene svojho božského Syna rozkázala Luciferovi a jeho zloduchom, aby okamžite opustili Stredozemné more a viac ho neznepokojovali. Ihneď prchali smerom k Palestíne, pretože im neprikázala, aby išli do pekla, keďže si nepriala boj ukončiť. Keď sa nepriatelia vzdialili, prikázala vodám i vetru, aby sa utíšili a tie Ju hneď poslúchli a za niekoľko okamihov nastalo ticho a pokoj, na veľký údiv cestujúcich, ktorí nevedeli, kto túto náhlu zmenu spôsobil. Kristus Pán sa rozlúčil so svojou Matkou, naplniac Ju požehnaním a radosťou a poznamenal, že na druhý deň vystúpi z lode. A skutočne sa tak stalo, lebo po pätnásťdennej plavbe došli do prístavu a opustili loď. Naša Kráľovná a Pani poďakovala Všemohúcemu za toto dobrodenie a velebila Ho ďakovnými chválospevmi za to, že Ju zachránil z takých hrozných nebezpečenstiev. V tom sa k Nej pripojil aj svätý Ján a blahoslavená Matka mu ďakovala za to, že Ju pri tých ťažkostiach sprevádzal. Požiadala ho o požehnanie a hneď nastúpili cestu do Jeruzalema. 472. Svätí anjeli sprevádzali svoju Kráľovnú v bojovom zaodiatí, ako som vyššie povedala, lebo diabli už čakali na Jej príchod, rozhodnutí pokračovať v boji akonáhle vystúpi na breh. Zahájili s neuveriteľnou zlosťou boj vnukaním rôznych pokušení proti všetkým cnostiam, ale všetky ich šípy sa odrážali a padali späť na nich, nemohli urobiť žiaden prielom do tejto Dávidovej veže, o ktorej Ženích hovorí, že Ju ochraňuje tisíce šípov a všelijaká zbraň silných /Veľp 4, 4/, a že je opevnená striebornými vežami. Prv než naša Pani vošla do svojho obydlia v Jeruzaleme, vo svojej zbožnosti a oddanosti priala si napred navštíviť sväté miesta, posvätené naším vykúpením, čo bol tiež Jej posledný skutok, keď toto mesto opúšťala, ale svätý Peter, na ktorého žiadosť sem prišla, Ju očakával, a pretože vedela zachovávať náležitý poriadok vo všetkých cnostiach, dala prednosť poslušnosti pred súkromnou zbožnosťou, a preto sa odobrala priamo do domu večeradla, kde v tom čase svätý Peter býval. Padla pred ním na kolená, požiadala ho o požehnanie, pobozkala mu ruku a prosila za odpustenie, že nevyhovela jeho žiadosti rýchlejšie, ale neobviňovala búrku, ani sa nezmienila na svoje ospravedlnenie o žiadnej inej okolnosti. Svätý Peter sa až neskoršie dozvedel od svätého Jána, akú mali obťažnú plavbu. Námestník Spasiteľa, aj všetci učeníci a veriaci v Jeruzaleme uvítali svoju Učiteľku a Pani s neopísateľnou radosťou, úctou a láskou, padali pred Ňou na kolená a ďakovali Jej za to, že ich prišla naplniť radosťou a útechou a žiť s nimi, kde Ju budú môcť vidieť a slúžiť Jej.

Poučenie, ktoré mi dala najsvätejšia Kráľovná nebies, Mária.

473. Dcéra moja, prajem si, aby si si stále pripomínala, čo som ti povedala o tých posvätných tajomstvách môjho života, lebo nechcem, aby si bola iba bezcitným nástrojom pre ich vyjavenie Cirkvi, ale prvá spomedzi všetkých, ktorí z tohoto nového požehnania budú čerpať úžitok zachovávaním môjho učenia a nasledovaním môjho príkladu. Práve preto ťa Pán povolal a ja som ťa vyvolila za svoju dcéru a učeníčku. Pretože si si dobre všimla môj úkon pokory, ktorú som dosvedčila tým, že som bez dovolenia svojho syna Jána nechcela otvoriť list od svätého Petra, chcem ti ešte obšírnejšie vyložiť tento príklad. Prajem si, aby si si všimla, že v tých dvoch cnostiach, ktoré sú základom kresťanskej dokonalosti, v pokore a v poslušnosti, nie je nič malé, a všetko čo sa ich týka, je Bohu nanajvýš milé a získava veľmi veľkú odmenu od Jeho veľkého milosrdenstva a spravodlivosti.
474. Uvažuj ďalej, moja najmilšia, že v terajšom stave nie je pre ľudskú prirodzenosť nič také odporné, ako keď má podriadiť svoju vôľu inému, ale tiež nič tak nepotrebuje, ako práve toto podriaďovanie, na zlomenie tvrdošijnej pýchy, ktorú sa diabol snaží podnecovať vo všetkých Adamových dietkach. Preto sa títo nepriatelia stále neúnavne snažia zvádzať ľudí, aby jednali podľa svojho úsudku a vôle. Tým diabli získavajú mnohé víťazstvá a zavádzajú mnohé duše na rôzne bludné cesty vedúce k záhube. V každom stave a za všetkých okolností života diabol sa snaží naliať

do smrteľníkov tento jed, tajne a nepozorovane ich povzbudzuje, aby konali podľa svojho úsudku a odmietali poslušnosť zákonom a vôli svojich predstavených a pohŕdali poslušnosťou a predpismi zákonov, ba proti nim aj brojili, a tým prevracali poriadok božskej Prozreteľnosti, ustanovený v prospech všetkých vecí. A pretože ľudia podvracajú vládu Pána, svet je plný zmätku a temnosti, stvorené veci sú uvádzané do neporiadku a podriaďované protivným mocnostiam, bez ohľadu na Boha a Jeho zákony.
475. Avšak, hoci všetko to poškodzovanie a taká prevrátenosť je v očiach najvyššieho Vládcu a Pána odporná, je Mu oveľa odpornejšie, ak to robia osoby rehoľné, ktoré sú zaviazané rehoľnými sľubmi a snažia sa uvoľňovať tieto obmedzenia, alebo sa úplne zbaviť svojich povinností. Nehovorím teraz o tých, ktorí smelo a so zjavným vzdorom porušujú svoje sľuby v malých alebo vo veľkých veciach, čo nie je nič iné ako hrozná zaslepenosť, vedúca k večnému zatrateniu, ale prajem si povzbudiť tých, ktorí hľadajú v stave rehoľnom svoje spasenie, aby neupadli do takého nebezpečenstva a chránili sa dovoľovať si akékoľvek názory alebo výklady, ktorými by uvoľňovali poslušnosť, ktorá ich povinne zaväzuje voči ich predstaveným zastupujúcim Boha, alebo sa pokúšali zistiť, ako ďaleko môžu ísť v porušovaní poslušnosti a svojich sľubov bez toho, aby sa dopustili hriechu, alebo skúmali, či môžu alebo nemôžu jednať /konať/ podľa svojho úsudku v iných malých alebo veľkých záležitostiach. Také skúmanie a vynachádzanie nikdy nevedie k lepšiemu zachovávaniu sľubov, ale iba k uduseniu výčitiek svedomia za to, že ich porušujú. Takým pripomínam, že diabli sa usilujú o to, aby ich priviedli k prehĺtaniu takých jedovatých komárov, aby si tak pomaly navykli na tie zdanlivé maličkosti, kým prídu tak ďaleko, že prehĺtajú aj ťavy ťažších hriechov. Tí, ktorí sa stále zdržujú pri vchode k ťažkým hriechom, prinajmenšom sa vystavujú prísnemu vyšetrovaniu Sudcu a obdržia malú odmenu, pretože po celý život premýšľajú, ako by Pánovi dali čo najmenej z toho, čo bolo v ich moci dať, aby sa Mu zapáčili.
476. Tieto snahy, rozoberať závažnú povinnosť k milovaniu Boha, smerujúce k jej prispôsobeniu podľa telesných náklonností, sú môjmu božskému Synovi, aj mne, veľmi odporné, pretože je to znakom veľkého odporu k povinnej poslušnosti voči božskému zákonu, čo ukazuje, že takého človeka pobáda iba strach pred trestom a nie láska k Tomu, ktorý prikazuje, a že by nerobil nič, keby vedel, že ho žiaden trest nečaká. Poddaný často v snahe, aby sa vyhol pokoreniu od najbližšieho nižšieho predstaveného odvoláva sa na vyššiu autoritu a žiada, aby ho v niečom oslobodili tí, ktorí sú o veci iba neúplne informovaní a nepoznajú jeho zvláštne potreby alebo nebezpečenstvá. Nemôže sa však odmietať, že by to nebola ešte akási poslušnosť, ale je tiež isté, že je to krok k väčšej slobode, ktorý zmenšuje odmenu a zväčšuje nebezpečenstvo. Zaiste je záslužnejšie poslúchnuť a podrobiť sa nižšej autorite pre tých, ktorí zastávajú nižšie postavenie, alebo ktorí sú menej naklonení našim názorom a náklonnostiam. Ja som sa žiadnej takej náuke neučila v škole môjho božského Syna, ani som sa v nej necvičila, lebo som vždy a vo všetkom žiadala o dovolenie od tých, ktorých som považovala za svojich predstavených, bez ktorých - ako si videla, som nikdy nebola. Aj s otvorením a prečítaním listu od svätého Petra, hlavy Cirkvi, som počkala, kým som poznala vôľu jeho podriadeného, ktorý však bol môj najbližší predstavený.
477. Dcéra moja, neprajem si, aby si konala podľa učenia tých, ktorí vyhľadávajú slobodu a voľnosť v konaní podľa svojich náklonností, lebo ja som ťa vyvolila a zaväzujem ťa, aby si nasledovala mňa a kráčala po bezpečnej ceste dokonalosti. Túžba po dišpenzáciách a výnimkách rozvracia kresťanský a rehoľný život. Vždy musíš žiť v pokornej a poslušnej podriadenosti a nesmieš sa domnievať, že si od toho oslobodená, pretože si predstavená, lebo máš svojich spovedníkov a predstavené. Ak niekedy za ich neprítomnosti nemôžeš jednať z poslušnosti, požiadaj o radu a poslúchni niektorú zo svojich podriadených, lebo pre teba majú byť všetci ako predstavení. Nepovažuj to za niečo neobyčajné, veď ty si najmenšia zo všetkých ľudí a za takú sa máš považovať a ponižovať sa pod všetky, aby si bola skutočne mojou nasledovníčkou, učeníčkou a dcérou. Okrem toho musíš mi podrobne dvakrát za deň vyznávať svoje hriechy, ktorých si sa dopustila. Ja ti budem radiť a povediem ťa buď priamo sama, alebo cez svojich pomocníkov, služobníkov Pána, aby si robila, čo je správne, a nesmieš sa krčiť, keď máš pred mnohými inými vyznať svoje obvyklé chyby, aby si sa vo všetkých veciach ponižovala pred všetkými ľuďmi aj pred Pánom a predo mnou. Prajem si, aby si tejto telu a svetu neznámej vede učila a navádzala k nej aj

svoje rehoľníčky. Tým, že ťa tomu učím, chcem ťa odmeniť za tvoju námahu, ktorú vyžadovalo písanie môjho životopisu, lebo tým, že ťa poučujem o takej dôležitej náuke, chcem ti vštepiť, že keď si praješ náležíte ma napodobňovať, nesmieš sa stýkať alebo hovoriť s nikým, ani nič podnikať, ani písať listy, ani niečím hýbať a ak je možné, nedovoliť si ani žiadnu myšlienku, než z poslušnosti ku mne a k tým, ktorí ťa riadia. Svetskí a telesní ľudia nazývajú tieto cnosti malichernými, ktoré nie je potrebné zachovávať, ale ich hlúpa pýcha bude potrestaná, keď budú tieto pravdy odhalené pred Sudcom, kedy sa ukáže, kto bol pochabý a kto múdry, až budú odmenení tí, ktorí ako dobrí služobníci boli verní ako v malých, tak aj vo väčších veciach /Mt 25, 21/, kedy už žiadna náprava nebude možná, potom tí múdri poznajú škodu, ktorú zavinila ich telesná múdrosť.
478. Pretože si pocítila akúsi závisť, keď si poznala, že som sama riadila tú kongregáciu žien v Efeze, radím ti teraz, aby si nepestovala v sebe taký pocit. Pamätaj, že ty aj tvoje rehoľníčky vyvolili ste si mňa za svoju predstavenú a zvláštnu patrónku, aby som vás riadila ako vaša Kráľovná a Pani. A prajem si, aby tvoje rehoľníčky vedeli, že som ten úrad prijala a zaviazala sa k nemu navždy s podmienkou, ak budú vo svojom povolaní dokonalé a nanajvýš verné svojmu Pánovi, môjmu božskému Synovi, ktorému som ich predala ako Jeho nevesty. Často im to pripomínaj, aby nad sebou bdeli a stránili sa sveta, opovrhovali ním z celého srdca, aby sa tieto moje dcéry neskazili. Nech žijú v pokoji a usobranosti, nech sledujú a zachovávajú náuky, ktoré som ti dala v tomto životopise pre teba aj pre ne, nech ich majú vo veľkej úcte a vďačne si ich napíšu do svojich sŕdc. Tým, že som im vyjavila svoj život pre riadenie a vedenie ich duší, ako si ho svojou rukou napísala, plním svoju povinnosť ako matka a predstavená, aby oni ako moje poddané a dcéry mohli kráčať v mojich šľapajach, napodobňovať moje cnosti a spolupôsobiť so mnou vo vernej láske.
479. Ešte aj iné dôležité poučenie môžeš čerpať z tejto kapitoly, a to je: že tí, ktorí neposlúchnu ochotne, keď sa vyskytne nejaká nepriaznivá okolnosť v tom, čo im bolo nariadené, sú hneď zronené, zarmútené a znepokojené a aby ospravedlnili svoju netrpezlivosť, zvaľujú vinu na toho, kto im rozkazuje a sťažujú si na neho buď predstaveným alebo iným, akoby ten kto rozkazuje bol zodpovedný za nemilú príhodu svojho podriadeného, alebo akoby bolo v jeho moci riadiť celý svet podľa priania svojho podriadeného. Popravde Boh niekedy ako odmenu za dokonalú poslušnosť stavia do cesty rôzne prekážky, aby poslúchajúci získal väčšie zásluhy a slávnejšiu korunu, niekedy zase trestá tých, ktorí prejavujú odpor v poslušnosti tým, že im nedopraje úplný úspech. Za žiaden taký prípad nemôže byť vinný predstavený, ktorý rozkazuje. Pán jednoducho povedal: "Kto vás počúva a poslúcha, počúva a poslúcha mňa /Lk 10, 16/. Námaha spojená s poslušnosťou je vždy v prospech tých, ktorí poslúchajú; ak nemajú úžitok zo svojej poslušnosti, to nie je vinou toho, kto rozkazuje. Ja som si nesťažovala na svätého Petra, pretože ma žiadal, aby som prišla z Efezu do Jeruzalema, hoci som na ceste tak mnoho vytrpela, ale poprosila som ho, aby mi odpustil, že som rýchlejšie nesplnila jeho rozkaz. Nikdy neprejavuj nejakú rozmrzelosť alebo znaky neľúbosti voči svojim predstaveným, lebo je to veľmi ošklivý duch a taká sloboda by zmarila všetku zásluhu tvojej poslušnosti. Pozeraj na predstavené s úctou, ako na zástupcov Kristových a získaš mnoho zásluh. Kráčaj po mojich šľapajach, nasleduj môj príklad a moje náuky a budeš vo všetkom dokonalá.

Kapitola 6.

Najblahoslavenejšia Panna Mária navštívila sväté miesta; mysticky víťazí nad diablami; cez blažené nazeranie vidí Boha v nebi; apoštoli zvolávajú snem; skryté tajomstvá spojené so všetkými týmito udalosťami.

480. Všetky naše snahy, aby sme popísali plnosť dokonalosti všetkých skutkov Panny Márie, sú celkom nedostatočné. Cítime sa úplne prekonaní veľkosťou aj najmenšej Jej cnosti /ak vôbec môže byť niektorá z nich považovaná za malú/, keď uvažujeme o okolnostiach, za akých ich konala. Naše snahy budú však vždy plné požehnaní pre nás, keď bez namyslených pokusov zmerať tento oceán milostí, budeme pokorne v Nej vyvyšovať Stvoriteľa a nachádzať v Nej vždy viac toho, v čom Ju môžeme nasledovať. Považujem to za veľké šťastie, že mi boli zjavené tie veľké prednosti, ktoré

Boh udelil našej veľkej Kráľovnej, a že môžem dietkam Cirkvi svätej povedať niečo z toho, čo je také vysoké, že nenachádzam vhodné slová pre to, aby som to popísala, pretože pri všetkom, o čom sa snažím niečo povedať, hovorím ako by som bola ťažkopádna, zajakavá a bez horlivosti a zbožnosti. Udalosti, ktoré mi boli zjavené, aby som ich napísala v tejto a nasledujúcej kapitole, sú podivuhodné.
481. Keď blahoslavená Panna Mária poslušne splnila žiadosť svätého Petra, predpokladala - ako som rozprávala v predchádzajúcej kapitole, že by teraz mohla uspokojiť svoju zbožnosť návštevou svätých miest nášho vykúpenia. Všetky skutky milosrdenstva konala s veľkou múdrosťou a opatrnosťou a neobišla ani jediný, určujúc každému jeho miesto, aby nechýbala žiadna okolnosť, ktorá bola potrebná, aby sa skutok stal dokonalý. Používajúc svoju nebeskú múdrosť vykonávala vždy najprv čo bolo dôležitejšie a prvoradejšie, potom to, čo sa Jej zdalo menej dôležité, ale jedno ako druhé s úplnou pozornosťou svojej duše a s mierou, akú každá vec vyžadovala. Opustila večeradlo, aby navštívila sväté miesta; sprevádzali Ju všetci Jej svätí anjeli, ale išiel za Ňou tiež Lucifer a jeho légie, aby proti Nej ďalej bojovali. Títo draci zoradili sa do vojenských šíkov, ukazovali sa Jej v hrozivých podobách a vyslovovali svoje hrozby a svoje pokušenia. Ale akonáhle najblahoslavenejšia Panna prišla k niektorému zo svätých miest, aby tam vykonala svoju pobožnosť, diabli cúvli odrazení božskou mocou, cítili sa skrúšení neviditeľnou mocou, aká bola tým miestam udelená Kristovým vykúpením. Avšak Lucifer povzbudzovaný smelosťou svojej pýchy pokúšal sa prísť bližšie, lebo - spoliehajúc sa na dovolenie, že smie najsvätejšiu Pannu pokúšať a prenasledovať - dychtil, keby to bolo možné, získať nad Ňou nejaké víťazstvo práve na tých miestach, kde bol tak neobyčajne porazený, alebo aspoň zabrániť tomu, aby tým miestam nepreukazovala takú úctu, akú si zaslúžia.
482. Najvyšší však ustanovil, aby sa ukázala moc Jeho ramena proti Luciferovi a jeho diablom práve skrz túto Kráľovnú a Jej pobožnosť, ktorú sa Lucifer snažil prerušiť, aby nebola mečom, ktorým bude premožený a zrazený dole. A tak sa tiež stalo, lebo oddanosť a zbožnosť s akou nebeská Matka uctievala svojho božského Syna a s akou obnovovala vďačnú pamiatku na Jeho umučenie, spôsobovali diablom také muky, že ich nemohli zniesť a cítili takú zdrvujúcu a mučivú silu, ktorá z Nej vychádzala, že od nepremožiteľnej Kráľovnej museli ešte ďalej ustúpiť. Prepukli v hrozný rev, ktorý počula však iba Ona sama a volali: "Utečme od tejto Ženy, našej nepriateľky, ktorá nás tak zahanbuje a utláča svojimi cnosťami. My sa snažíme vymazať pamiatku a úctu k týmto miestam, na ktorých bolo ľudstvo vykúpené a my sme boli olúpení o našu nadvládu a táto Žena, hoci je iba tvor, marí naše plány a obnovuje triumfy získané Jej Synom na kríži."
483. Blahoslavená Panna Mária sprevádzaná svojimi anjelmi vykonala všetky zastavenia svätých miest. Keď prišla na horu Olivovú, odkiaľ Jej Syn vystúpil na nebesia, Pán sám v nevýslovnej kráse a sláve zostúpil zo svojho nebeského trónu a prišiel navštíviť a potešiť svoju najčistejšiu Matku. Ukázal sa Jej s láskou a veľkomyselnosťou Syna, ale zároveň aj ako nekonečný a mocný Boh. Naplnil Ju svojím Božstvom a povzniesol Ju nad všetko pozemské, takže po dlhú dobu bola odlúčená od viditeľných vecí, a napriek tomu, že sa neprestala starať o vonkajšie práce, vykonávala ich s väčším násilím, ktoré si musela spôsobovať, bola úplne zduchovnela a premenená vo svojho božského Syna. Skrz svojho božského Syna poznala, že tieto milosti boli čiastočnou odmenou za Jej pokoru a poslušnosť k svätému Petrovi a za to, že venovala väčšiu pozornosť jeho rozkazom a dala im prednosť nielen pred svojou zbožnosťou, ale aj pred odpočinkom. Pán Jej tiež znovu prisľúbil svoju pomoc v boji proti diablom a pre neodkladné splnenie tohoto prisľúbenia nariadil, aby Lucifer a jeho voje v istej dobe a na určitom mieste sa presvedčili o Jej moci takým spôsobom, akým sa im to ešte nikdy nestalo.
484. Kráľovná nebies vrátila sa do večeradla a keď sa diabli opäť pokúšali obnoviť svoje pokušenia, boli odrazení ako nafúknuté gumové lopty, keď sa nimi prudko mrští o kamennú stenu. Tieto chvastavé zástupy sa odrážali a diabli padali jeden na druhého s väčšou prudkosťou než s akou sa hnali na najsvätejšiu Pannu. Spustili ešte väčší a besnejší rev a vo svojej malomyseľnosti boli nútení vyznať isté pravdy a volali: "Ó, my nešťastní, ktorí sme nútení pozerať na takú šťastnú ľudskú povahu! Akú veľkú vznešenosť a dôstojnosť človek teraz dosiahol v tomto čistom Tvore! Akí nevďační a akí pošetilí budú ľudia, keď nezužitkujú tie požehnania, ktoré im boli udelené v tejto

Adamovej Dcére! Ona je skutočne ich spásou a našou skazou. Jej Syn koná s Ňou veľké veci, ale Ona ich nie je nehodná. Je to pre nás krutý trest, že musíme všetky tieto pravdy vyznať. Ó, kiežby Boh skryl pred nami túto Ženu, ktorá tak veľmi rozmnožuje muky našej závisti! Ako Ju môžeme premôcť, keď nemôžeme zniesť ani len Jej pohľad? Utešujeme sa aspoň tým, že ľudia tak mnoho strácajú z toho, čo táto Žena pre nich získala a že Ju tak pochabo neuznávajú. Na nich si vypomstime našu ujmu, ich pomocou budeme prevádzať svoju zlosť tým, že ich naplníme preludmi a bludmi, lebo keby si len všímali Jej príkladov, všetci by tým mnoho získali a nasledovali by Ju v cnostiach." "To však nie je dosť, aby ma to potešilo," dodal Lucifer, "pretože táto Žena, ako Matka, je vstave potešiť Boha viac než všetky hriechy, ku ktorým môžeme ľudí zviesť a môžu Ho zarmútiť, a keby nebolo ani to, moje postavenie nepripúšťa, aby som ostal ľahostajný, keď vidím ľudskú prirodzenosť tak vysoko povznesenú v praobyčajnej , slabej Žene. Také bezprávie je neznesiteľné, preto sa vráťme a prenasledujme Ju, popustime uzdy svojej zlosti a nenávisti aj napriek mukám, ktoré pritom vytrpíme, a hoci tým budeme všetci trpieť, naša pýcha sa pred tým nesmie zľaknúť, lebo ešte môžeme nejaké víťazstvo vydobyť nad touto našou Nepriateľkou."
485. Najblahoslavenejšia Panna Mária o tom vedela a počula ich hnevlivé vyhrážky, ale ako Kráľovná cností pohrdla nimi. Bez najmenšieho znaku nepokoja na tvári odobrala sa do svojej modlitebne, aby tam múdro uvažovala o tajomstvách tohoto boja a o neľahkej otázke, ktorá teraz stála pred Cirkvou, totiž zrušenie obriezky a starozákonných predpisov. O tejto záležitosti Kráľovná anjelov uvažovala vo svojom ústraní po niekoľko dní pri nepretržitých modlitbách, prosbách, slzách a často padajúc na svoju Tvár. Tiež vo vlastnom záujme prosila Pána, aby vztiahol svoju všemohúcu Ruku proti Luciferovi a udelil Jej víťazstvo nad ním a jeho diablami. Hoci naša Pani vedela, že Pán je pri Nej a že Ju v súžení neopustí, predsa sa neprestávala stále modliť a konať tak, akoby bola v dobe pokušenia najslabšia zo všetkých tvorov. Tak nás naučila, ako aj my si máme počínať v pokušeniach, lebo my sme im natoľko vystavení a takí náchylní im podľahnúť. Modlila sa za celú Cirkev, prosiac Pána, aby Jej dal svoj zákon evanjelia čistý, nepoškvrnený, bez vrásky a prekážok starozákonných obradov.
486. Tieto prosby prednášala najsvätejšia Mária veľmi naliehavo a s veľkou vrúcnosťou, pretože vedela, že Lucifer a celé peklo prostredníctvom Židov sa snažilo o to, aby obriezka bola spojená s krstom a obrady Mojžišove s pravdami evanjelia. Pripustenie takých klamných zámerov by pomáhalo Židom, aby zotrvali a zatvrdilo sa pridržiavali Starého zákona po všetky budúce veky. Jedným z výsledkov a víťazstiev našej Panej v boji s drakom bolo to, že obriezka bola hneď zrušená snemom, o ktorom budem písať nižšie, a od tej doby bolo čisté obilie evanjeliových právd oddelené od suchého, neúrodného strniska mojžišovských obradov, ako je to až podnes v našej matke Cirkvi. Toto všetko získala blahoslavená Panna Mária svojimi zásluhami a modlitbami. Vedela, že v tej dobe svätý Pavol a svätý Barnabáš sa náhlili z Antiochie do Jeruzalema, aby sa poradili so svätým Petrom a rozlúštili ťažkosti, ktoré vyvolali Židia, ako o tom píše svätý Lukáš v pätnástej kapitole Skutkov apoštolských.
487. Keď svätý Pavol a Barnabáš prišli do Jeruzalema, dozvedeli sa, že Kráľovná nebies sa tiež navrátila do Jeruzalema. Svätý Pavol bol veľmi žiadostivý, aby Ju uvidel a hneď Ju aj so svätým Barnabášom vyhľadal a obidvaja sa Jej vrhli k nohám, prelievajúc hojné slzy radosti. Nie menšiu radosť mala aj nebeská Matka zo stretnutia s týmito apoštolmi, ku ktorým mala zvláštnu lásku v Pánovi pre ich horlivosť, s akou pracovali pre zvelebenie a povýšenie mena Božieho a pre rozšírenie viery. Učiteľka pokory si však priala, že by sa mali predstaviť sa najprv svätému Petrovi a ostatným apoštolom a Jej až nakoniec, lebo sa považovala za najmenšiu zo všetkých tvorov. Oni však riadiac sa podľa náležitého poriadku vo svojej úcte a láske usúdili, že nikomu sa nemá dávať prednosť pred Matkou Božou, Panej všetkého tvorstva a počiatku všetkého nášho šťastia. Slávna Panna padla pred svätým Pavlom a Barnabášom na kolená, pobozkala im ruky a požiadala ich o požehnanie. Svätý Pavol bol pri tejto príležitosti obdarený zvláštnym nepriamym videním, v ktorom mu boli zjavené veľké tajomstvá a prednosti o tomto mystickom Božom Meste blahoslavenej Panne Márii, ktorú videl úplne priodiatu Božstvom.
488. Toto videnie svätého Pavla naplnilo obdivom a neporovnateľnou láskou a úctou k nebeskej Matke. Keď sa trochu spamätal, povedal Jej: "Matka všetkej svätosti a dobroty, odpusti tomuto

biednemu hriešnikovi, že prenasledoval Tvojho božského Syna, môjho Pána a Jeho svätú Cirkev." Panenská Matka mu odpovedala: "Pavol, služobník Najvyššieho, keď Ten, ktorý ťa stvoril a vykúpil, ráčil ťa povolať k svojmu priateľstvu a urobil ťa nádobou vyvolenou, ako by som ti mohla ja, Jeho otrokyňa, odoprieť odpustenie? /Sk ap. 9, 15/. Moja duša Ho chváli a velebí za to, že na tebe ukázal svoju moc, štedrosť a svätosť." Svätý Pavol poďakoval nebeskej Matke za dobrodenie jeho obrátenia, aj za iné dobrodenia a pomoc, ktoré mu poskytla tým, že ho vyslobodila z mnohých nebezpečenstiev. To isté urobil aj svätý Barnabáš a obidvaja Ju znovu prosili o ďalšiu ochranu a pomoc, čo im najsvätejšia Matka prisľúbila.
489. Svätý Peter ako hlava Cirkvi zavolal apoštolov a učeníkov, ktorí vtedy boli v Jeruzaleme a okolí a zhromaždil ich na schôdzi, ktorá sa konala za prítomnosti Panej sveta. Aby sa najmúdrejšia Panna vo svojej pokore nemohla tomuto snemu vyhnúť, svätý Peter použil na to svoju autoritu ako námestník Krista. Keď sa všetci zhromaždili, svätý Peter povedal: "Moji bratia a dietky v našom Spasiteľovi Kristovi, bolo nutné zhromaždiť vás, aby sme rozriešili problémy a rozhodli o záležitostiach, ktoré nám naši milovaní bratia Pavol a Barnabáš predložili, a rozhodli tiež o iných záležitostiach, ktoré sa týkajú šírenia svätej viery. Preto je potrebné, aby sme sa modlili za vyprosenie pomoci Ducha Svätého a na týchto modlitbách, ako je naším zvykom, zotrváme desať dní. Prvý a posledný deň budeme sláviť obetu omše svätej, čím pripravíme svoje srdcia na prijatie božského svetla." Všetci tento poriadok schválili. Pre slávenie omše svätej nasledujúci deň pripravila naša Kráľovná sieň večeradla a vyzdobila svojimi vlastnými rukami a pripravila všetko potrebné pre sväté prijímanie, ku ktorému mala pri tých svätých omšiach pristúpiť spolu s apoštolmi a učeníkmi. Svätý Peter sám slúžil svätú omšu, zachovávajúc pritom poriadok a obrady, ktoré som popísala, keď som hovorila o svätých omšiach pri iných príležitostiach.
490. Ostatní apoštoli a učeníci prijali Telo Pána z rúk svätého Petra a potom najblahoslavenejšia Panna Mária, ktorá zaujala posledné miesto. Do večeradla zostúpilo mnoho anjelov. Všetci prítomní ich videli a pri premieňaní sa večeradlo naplnilo neobyčajným svetlom a vôňou, čím Pán vyvolal v ich dušiach podivuhodné účinky. Po odslúžení svätej omše ustanovili si isté hodiny, v ktorých sa budú spoločne modliť, nakoľko to bude možné urobiť bez toho, aby zanedbali potrebné poslúženie dušiam. Presvätá Pani sa uchýlila do odľahlej miestnosti, kde bola sama a po celých desať dní sa odtiaľ ani nepohla a s nikým nehovorila. V tej dobe poznala také skryté tajomstvá, že to pohlo anjelov k úžasu, a ja sama som celkom neschopná popísať, čo mi o tom bolo ukázané. Len skrátka naznačím malú časť tých tajomstiev, pretože nie je možné popísať ich všetky. Keď nebeská Matka prijala Telo Pána prvého dňa z tých desiatich a odišla do ústrania, aby sa tam sama modlila, na rozkaz Pána Ju anjeli ihneď vyniesli do najvyššieho neba. Pretože bola odnesená s telom i s dušou, preto jeden z anjelov vzal na seba Jej podobu, aby apoštoli nespozorovali Jej neprítomnosť. Anjeli niesli svoju Kráľovnú vo veľkom lesku a nádhere, ako som to už predtým popísala, lenže tentoraz bolo všetko ešte slávnejšie kvôli tomu, čo Pán mal v úmysle urobiť. Keď najblahoslavenejšia Panna Mária dosiahla hranicu, kde končí vzduch, ďaleko od zeme, všemohúci Pán rozkázal Luciferovi a všetkým pekelným zástupom, aby sa v tých výšinách priblížili ku Kráľovnej nebies. Ihneď sa všetci dostavili pred Ňu a Ona ich videla i poznala všetkých tak, v akom stave sa nachádzali. Bol to pre Ňu bolestný pohľad, pretože diabli sú vždy ohavní a oškliví, ale bola ozbrojená božskou mocou, takže Jej ten hrozný a ohavný pohľad nemohol uškodiť. Celkom ináč to bolo s diablami, lebo Pán im dal zvláštnym nazeraním poznať veľkosť a prednosti tejto Ženy, ktorú prenasledovali ako svoju Nepriateľku. Bolo im ukázané, akí hlúpo namyslení boli vo svojich útokoch proti Nej. K svojmu väčšiemu zdeseniu zhliadli, že vo svojom Srdci nosí sviatostného Krista a že celá je obklopená Božstvom a Jeho všemohúcnosťou, čím boli veľmi pokorení, porazení a zničení.
491. Navyše ešte počuli hlas pochádzajúci od samého Boha, ktorý hovoril: "Týmto štítom mojej mocnej ruky budem vždy brániť svoju Cirkev. Táto Žena pošliape hlavu starého hada /l. Mojž 3, 15/ a bude vždy víťaziť nad jeho spupnou pýchou, na oslavu môjho svätého Mena." Toto všetko aj mnohé ďalšie tajomstvá o najblahoslavenejšej Panne Márii diabli poznali a pochopili, keď boli plní strachu zhromaždení okolo Nej. Ich zúfalstvo a drtiace bolesti, ktoré cítili, boli také veľké, že s veľkým nárekom volali: "Kiež by nás moc Všemohúceho okamžite zvrhla do pekla a nedržala nás v prítomnosti tejto Ženy, ktorá nás mučí viac než oheň. Ó, nepremožiteľná, silná Žena! Vzdiaľ sa od

nás, lebo my sami nemôžeme utiecť od Teba, pretože sme pripútaní okovami Všemohúceho. Prečo tiež Ty nás predčasne trápiš? /Mt 8, 29/. Ty jediná zo všetkých ľudských tvorov si nástrojom Všemohúceho proti nám a skrz Teba môžu ľudia získať večnú blaženosť. Tí, ktorí upadli do beznádejnosti, že na veky nikdy nebudú môcť hľadieť na Boha, sú teraz odmenení na úver zjednaný dobrými skutkami svojho Vykupiteľa hľadením na Teba, čo v našej nenávisti je pre nás mukou a trestom. Prepusti nás, všemohúci Pane a Bože, ukonči tento nový trest, ktorým obnovuješ trest nášho pádu z neba, lebo vykonávaš tým ten trest, ktorým si nám hrozil v tomto dive Tvojej mocnej ruky. "
492. Pri tomto a podobnom zúfalom náreku boli diabli ako kúzlom držaní v prítomnosti Kráľovnej nebies po dlhú dobu, a hoci sa celou mocou snažili utiecť, nebolo im to dovolené tak rýchle, ako ich k tomu doháňala zúrivosť. Aby hrôza pred najsvätejšou Pannou Máriou im zasadila oveľa hlbšiu ranu a stala sa povestná, Pán prikázal, aby Ona sama ako Pani a Kráľovná použila svoju moc k tomu, aby im dovolila vzdialiť sa. Akonáhle to Kráľovná neba urobila, všetci sa vrhli s najväčšou rýchlosťou, aká im bola možná, z vyšších oblastí do priepastí pekelných, pričom všetci tak hrozne revali, že tým podesili duše zatratencov, ktoré mali očakávať nové muky. Diabli, plní zahanbenia a muk nemohli pred nimi zaprieť svoju porážku a prehlasovali v ich prítomnosti moc Všemohúceho a Jeho svätej Matky. Po dosiahnutí tohoto víťazstva pokračovala najjasnejšia Cisárovná na svojej ceste do najvyššieho neba, kde Ju prijali s novým, nevídaným plesaním a pobudla tam dvadsať štyri hodín.
493. Padla pred trónom najsvätejšej Trojice na tvár a klaňala sa Jej v jednote Jej nerozdielnej podstaty a velebnosti. Prosila za Cirkev, najmä aby apoštoli poznali a ustanovili to, čo by bolo správne pre zákon evanjelia a ukončenie zákona Mojžišovho. Ako odpoveď na tieto prosby počula z trónu hlas, ktorým tri božské Osoby, jedna po druhej a každá zvlášť, prisľúbili svoju pomoc apoštolom a učeníkom pri vyhlásení a ustanovení božských právd, uisťujúc Ju, že Otec bude riadiť toto ustanovenie svojou všemohúcnosťou, Syn ako hlava Cirkvi bude pomáhať svojou múdrosťou, a Duch Svätý ako Jej Ženích, svojou láskou a svojimi osvecujúcimi darmi. Potom nebeská Matka videla, že najsvätejšie človečenstvo Jej Syna predložilo večnému Otcovi modlitby a žiadosti, ktoré Ona sama vysielala za Cirkev a ako po ich schválení uviedol dôvody, pre ktoré by mali byť splnené, aby viera podľa evanjelia a celý jeho svätý zákon mohol byť založený na svete podľa ustanovení božskej vôle a úmyslu.
494. Ihneď nato pre splnenie tejto vôle a návrhu Krista, nášho Spasiteľa, slávna Panna videla vychádzať z Božstva a nemeniteľnej podstaty Božej Cirkev v podobe chrámu, krásnu, jasnú a žiariacu, akoby bola vybudovaná z diamantov alebo trblietavých kryštálov a pre zvýšenie jej krásy ozdobenú mnohými jemnými farbami a rezbami. Keď ju uzreli anjeli a svätí, volali s úžasom: "Svätý, svätý, svätý a mocný si, Pane, vo svojom diele" /Zjav 4, 8/. Túto Cirkev a či chrám najsvätejšej Trojice vložila do rúk najsvätejšieho človečenstva Krista, a Kristus zvláštnym spôsobom, ktorý nie je možné slovami popísať, spojil ho so sebou a potom ho podal svojej najsvätejšej Matke; akonáhle ho Mária prijala, bola naplnená novým svetlom. V duchu sa ponížila až do prachu a potom videla Boha jasným, priamym, vznešeným, blaženým nazeraním.
495. V tejto blaženosti zotrvala slávna Kráľovná mnoho hodín, skutočne bola uvedená do pivnice kvaseného vína, ako sa hovorí v Piesni Šalamúnovej /Veľp 8, 2/. Pretože to, čo pritom prežívala a obdržala presahuje všetku ľudskú predstavu a schopnosť, stačí iba to povedať, že v Nej bola znovu usporiadaná Jej láska /Veľp 2, 4/ a obrátená s novou horlivosťou k Cirkvi, ktorá Jej bola pod vyššie zmieneným symbolom zverená. Obohatenú týmito milosťami odniesli Ju anjeli naspäť do večeradla a v Jej rukách aj mystický chrám, ktorý obdržala od svojho božského Syna. Ďalších deväť dní zotrvala nepohnute na modlitbách a nepretržite pokračovala v tých úkonoch, v ktorých ostala po nebeskom nazeraní. Tieto úkony nespadajú do ľudského myslenia a tým menej je možné popísať ich ľudskými slovami. Okrem iných vecí, ktoré konala, bolo tiež rozdeľovanie pokladov vykúpenia dietkam Cirkvi svätej. Počínajúc apoštolmi kráčala cez rôzne veky a rozdávala ich spravodlivým a svätým podľa tajného ustanovenia večného predurčenia. Vykonávanie tých ustanovení božský Syn zveril svojej najsvätejšej Matke Márii a dal Jej tiež vládu nad celou Cirkvou a udeľovanie všetkých milostí, aké si kto zaslúži skrz zásluhy vykúpenia. Viac nemôžem povedať o týchto nadmieru

vysokých a skrytých tajomstvách.
496. Posledný deň z oných desiatich, svätý Peter opäť slúžil svätú omšu a všetci pristúpili ku svätému prijímaniu ako v prvý deň. Keď sa potom všetci v mene Pána zhromaždili, vzývali Ducha Svätého, a potom sa radili, ako by vyriešili ťažkosti, ktoré v Cirkvi nastali. Svätý Peter ako najvyšší kňaz, hovoril prvý, po ňom svätý Barnabáš a potom svätý Jakub mladší, ako píše svätý Lukáš v 15. kap. Skutkov apoštolských. Prvým rozhodnutím tohoto snemu bolo, aby obťažný zákon o obriezke a zákon Mojžišov nezaťažoval pokrstených, pretože večná spása im bola daná krstom a vierou v Krista. Svätý Lukáš sa zmieňuje hlavne len o tomto rozhodnutí, ale boli ustanovené aj iné, ktoré stanovili isté zriadenia týkajúce sa vlády a obradov cirkevných, aby sa zamedzili niektoré zneužívania, spôsobené nerozvážnou zbožnosťou niektorých veriacich. Toto zhromaždenie sa pokladá za prvý apoštolský snem, hoci boli apoštoli aj predtým zhromaždení, keď ustanovili Krédo a rozhodli iné záležitosti, ako bolo predtým uvedené. Avšak vtedy zasadali len apoštoli, kým teraz aj učeníci, ktorí sa mohli dostaviť. Tiež spôsob porád a rozhodovania bol iný, lebo toto bolo formálne rozhodovanie, ako možno poznať zo slov svätého Lukáša: "Videlo sa Duchu Svätému i nám," atď. /Skut. ap. 15, 28/.
497. V podobných výrokoch upravené rozhodnutia snemu boli poslané písomne veriacim Cirkví v Antiochii, v Sýrii a Cilícii po svätom Pavlovi a Barnabášovi a ďalších učeníkoch. Aby nechýbalo tiež potvrdenie Pána, stalo sa, že vtedy, keď snem prišiel k tomuto rozhodnutiu, a potom aj v Antiochii, keď sa tam čítalo pred veriacimi, Duch Svätý zostúpil viditeľne v podobe ohňa, takže všetci veriaci boli potešení a presvedčení o katolíckej pravde. Najblahoslavenejšia Panna Mária poďakovala Pánovi za tie požehnania, ktoré udelil Cirkvi. Ihneď vyslala svätého Pavla a Barnabáša, aj ostatných, a pre útechu im darovala čiastočky z rúcha Krista Pána a niektoré predmety, ktoré ešte mala od umučenia Pána. Prisľúbila im svoju ochranu a modlitby a poslala ich naplnených novou útechou a duchovnou silou na práce, ktoré ich ešte očakávali. Po celých desať dní snemu v dôsledku hrôzy pred najblahoslavenejšou Máriou, Lucifer a jeho pomocníci nemohli sa priblížiť k večeradlu, obchádzali však opodiaľ, ale nemohli proti účastníkom snemu previesť žiadnu zo svojich zlomyseľností. Šťastný vek a šťastné zhromaždenie!
498. Keď Lucifer poznal, že jeho potĺkanie sa okolo Kráľovnej, ani jeho rev ako hladného leva nič neprospievajú, použil teda niektorých čarodejníkov, s ktorými urobil zmluvu a pohnul ich, aby sa pokúsili čarodejnými prostriedkami usmrtiť Pannu Máriu. Tieto nešťastné zvedené bytosti sa o to pokúšali rôznymi spôsobmi, ale ich čary nemali žiaden účinok. Častokrát, keď sa úmyselne postavili do cesty nebeskej Kráľovnej, onemeli a nemohli sa ani pohnúť. Blahoslavená Panna Mária vo svojej bezmedznej láske snažila sa láskavými slovami a skutkami priviesť ich k pravde a obráteniu, ale zo štyroch iba jeden sa obrátil a prijal krst. Tak všetky pokusy boli zmarené a Lucifer bol taký zahanbený a rozzúrený, že sa už mnohokrát chcel vzdať pokúšania najblahoslavenejšej Panny Márie, ale jeho neskrotná pýcha to nepripustila. To všemohúci Pán tak všetko zariadil, aby víťazstvá a triumfy Jeho presvätej Matky boli o to slávnejšie, ako uvidíme v nasledujúcej kapitole.

Poučenie, ktoré mi dala najsvätejšia Kráľovná anjelov, Mária.

499. Dcéra moja, vo vytrvalosti a nepremožiteľnej statočnosti, s akou som stále víťazila nad diablami, máš jednu z najmocnejších pohnútok pre zotrvanie v milosti a získanie slávnej koruny. Prirodzenosť ľudská aj anjelská /aj keď sú to diabli/, majú proti sebe stojace a opačné vlastnosti. Duch je od prirodzenosti neúnavný, kdežto ľudská prirodzenosť je slabá, rýchle sa vysilí a skoro sa unaví a prestáva pracovať. Akonáhle nájde nejaké ťažkosti v konaní cností, zľakne sa a ustupuje, čo jeden deň koná so záľubou, to na druhý deň zavrhuje, čo sa jej dnes zdá príjemné, to zajtra je jej obťažné, teraz si niečo praje a hneď zas si to nepraje, niekedy je horlivá, inokedy zase vlažná. Ale zlí duchovia sa nikdy neunavia alebo nezoslabnú pri svojich snahách o pokúšanie duší. Všemohúci však vo svojej Prozreteľnosti na nič nezabúda, obmedzuje moc zlých duchov tak, že nemôžu prekročiť mieru, ktorá im bola určená, ani nemôžu používať všetky svoje neochabujúce sily pri prenasledovaní duší. A naproti tomu Boh ešte posilňuje slabosť ľudí tým, že im udeľuje svoju milosť a silu, aby odporovali a premáhali svojich nepriateľov na predpísanom bojisku.
500. Preto, nestálosť duší v cnostnom udržovaní svojej pozície pri pokušeniach, a že neznášajú

statočne a trpezlivo tie ťažkosti, ktoré vyžaduje konanie dobrého a boj proti diablom, nie je ospravedlniteľná. Náchylnosť vášní, ktoré tiahnú človeka k zmyselným rozkošiam, náhle sa postaví do cesty našej povinnosti a zlí duchovia s diabolskou prefíkanosťou snažia sa zveličovať ťažkosti a nepríjemnosti umŕtvovania, uvádzajúc, že to ohrozuje zdravie a život. Touto lesťou zvádzajú mnohé duše, aby sa vrhali z jednej priepasti do druhej. V tomto máš, dcéra moja, pred zrakom veľmi obvyklé poblúdenie svetsky zmýšľajúcich ľudí, ktoré pred tvárou Pána i mojou je veľkou ohavnosťou. Preto je tak veľa ľudí slabých, kolísavých a neochotných pre konanie cností alebo pre kajúce umŕtvovanie za hriechy. A tí istí ľudia, ktorí sú takí slabí v konaní dobrého, sú silní v konaní zlého. V službách diabla sú vytrvalí a sú ochotní podstupovať oveľa ťažšie a namáhavejšie výkony, než žiada zákon Boží pre konanie cností. V námahe pre spásu svojich duší prejavujú veľkú váhavosť a neochotu, ale zato veľkú dychtivosť a silu, aby na seba uvalili večné zatratenie.
501. Toto je škodlivé tiež pre tých, ktorí sa hlásia k životu dokonalému, keď príliš myslia na obtiaže spojené s takým životom. Ak sa oddávajú tomuto klamu, alebo brzdia svoj pokrok v dokonalosti, alebo poskytujú diablovi mnohé víťazstvá pri pokušeniach. Preto, dcéra moja, aby si sa vyvarovala pred týmto nebezpečenstvom, musíš uvažovať o statočnosti a vytrvalosti, s akou som ja odporovala Luciferovi a celému peklu a o veľkodušnosti, s akou som zavrhovala jeho klamy a pokušenia, že som sa nimi nedala znepokojiť, ani som mu nevenovala žiadnu pozornosť. To je najlepší spôsob pre prekonanie jeho chvastavej pýchy. Ani som nikdy kvôli pokušeniam neochabovala v konaní svojich prác a zbožných cvičení, naopak ešte som ich rozmnožovala, ako aj modlitby, prosby a slzy, čo je veľmi nutné v dobe boja s tými nepriateľmi. Preto ti radím, aby si bola tiež bedlivo pozorná, lebo tvoje pokušenia nie sú iba obyčajného druhu, ale sú proti tebe vedené s najväčšou zlobou a prefíkanosťou. Často som ťa na to upozorňovala a skúsenosť sama ťa poučila.
502. Keďže si si všimla, akú veľkú hrôzu pocítili diabli keď uvideli sviatostného Pána odpočívajúceho v mojom srdci, teda ťa chcem upozorniť na dve veci. Prvá je, že pre porazenie pekla a pre zastrašenie diablov všetky sviatosti sú nanajvýš mocné prostriedky, ale najmä najsvätejšia Sviatosť Oltárna. To bol jeden z tajných úmyslov Pána Ježiša, môjho Syna, pri ustanovení tohoto najvyššieho tajomstva a iných sviatostí. Keď v dnešných časoch ľudia obyčajne necítia tieto mocné účinky, je to tým, že častým prijímaním týchto sviatostí stratili k nim mnoho úcty a vážnosti. Buď však uistená, že duše, ktoré ich často prijímajú s náležitou vrúcnosťou a zbožnosťou, sú diablom hrozné a majú nad nimi veľkú moc a nadvládu, podobnú, ako si videla a napísala o mne. Možno to vysvetliť tým, že tento božský oheň sa v čistých dušiach nachádza ako vo svojom živle. Vo mne účinkoval do najväčšej miery, aká bola u obyčajného tvora možná, a preto som diablom naháňala toľko strachu.
503. Ako ďalší dôkaz toho, čo som povedala, chcem ti ešte povedať, že tieto požehnania neskončili u mňa, lebo pomerne tie isté účinky spôsobuje Boh aj v iných dušiach. Aj v terajších časoch sa stalo, že Boh, aby porazil diabla, postavil proti nemu a ukázal mu dušu, ktorá mala v sebe sviatostné spôsoby a tým pekelného draka tak pokoril a zničil, že mnoho dní sa neodvážil priblížiť k tej duši a prosil Všemohúceho, aby mu už neukazoval žiadnu dušu, ktorá by mala v sebe Telo Pána. V inom prípade Lucifer spoločne s niektorými bludármi pripravoval veľkú pohromu pre španielske kráľovstvo, a keby im to Boh nebol prekazil s tou istou osobou, celé Španielsko by sa bolo dostalo do rúk nepriateľov a bolo by stratené. Božská dobrota zakročila na jeho obranu tým, že ukázala diablovi a jeho pomocníkom onú osobu po svätom prijímaní a zloduchovia zachvátení veľkou hrôzou zanechali svoje zlomyseľné plány pre zničenie celého Španielska. Meno onej osoby ti nehovorím, pretože to nie je nutné, a hovorím ti to preto, aby som ti ukázala, ako priaznivo Všemohúci pozerá na dušu, ktorá sa mu snaží zapáčiť a prijíma Ho hodne vo svätom prijímaní, a tak sa Pán ukazuje štedrý a mocný nielen voči mne pre moju dôstojnosť a svätosť a ako ku svojej Matke, ale ako si žiada byť známy a oslavovaný ako pomocník Cirkvi v rôznych dobách a potrebách.
504. Podľa toho môžeš poznať, že zlí duchovia sa práve tak boja duší, ktoré hodne prijímajú Najsvätejšiu Sviatosť Oltárnu a iné posilňujúce sviatosti, ako sa báli mňa, a preto napínajú všetky sily, aby ich priviedli k pádu a všemožne im prekážajú, aby si nemohli nazhromaždiť mnoho sily Pána proti nim. Preto pracuj proti tým neúnavným a ľstivým nepriateľom a snaž sa nasledovať ma v

statočnosti. Prajem si tiež, aby si mala vo veľkej úcte cirkevné snemy a podobné zhromaždenia, aj to čo oni rozhodnú a nariadia, pretože týmto snemom napomáha Duch Svätý a plní tým prisľúbenie, že bude s tými, ktorí sa zhromaždia v Jeho mene. /Mt 8, 20/. Preto, čo snem nariadi a prikáže, musí sa zachovávať. Hoci za našich čias nie sú žiadne viditeľné znamenia pomoci Ducha Svätého pri takých snemoch, predsa im nechýba Jeho riadenie neviditeľne, lebo znamení a zázrakov nie je už natoľko treba ako v prvých začiatkoch Cirkvi. Ktoré zázraky sú však potrebné, tie Pán nezadržuje. Veď všetky tie požehnania vyvyšujú a chvália Jeho štedrú dobrotu a milosrdenstvo, najmä tie, ktoré udeľoval mne za môjho pozemského života.

Kapitola 7.

Blahoslavená Panna Mária končí boj s diablami, nad ktorými slávne víťazí, ako je to popísané v dvanástej kapitole Zjavenia svätého Jána.

505. Aby sme mohli lepšie pochopiť tajomstvá, o ktorých chcem písať v tejto kapitole, musíme si pripomenúť, čo som napísala v ôsmej, deviatej a desiatej kapitole prvej knihy v prvom zväzku, v ktorých som vysvetlila dvanástu kapitolu Zjavenia, nakoľko som o tom vtedy vedela. Ale nielen tam, ale v celom tomto nebeskom životopise som poukazovala na tieto kapitoly, ktoré teraz píšem o tom boji najblahoslavenejšej Panny Márie s Luciferom a diablami a o víťazstvách, aké dosiahla, aj o stave, v akom Ju ponechal Boh po tých bojoch až do konca Jej pozemského života. Svätý Ján evanjelista všetky tieto tajomstvá poznal a tiež ich popísal vo svojom Zjavení, najmä v kapitolách dvanástej a dvadsiatej prvej. Na základe týchto dvoch kapitol musím písať, a to z dvoch dôvodov.
506. Po prvé, že tajomstvá, ktoré obsahujú, sú veľmi vysoké a vznešené, že nikdy ich nebude možné náležíte vysvetliť a ukázať, najmä preto, že evanjelista ich považoval za tajomstvá Kráľa a Kráľovnej, a preto ich popísal slovami veľmi záhadnými a obraznými, ktoré možno vykladať iba cez Božie zjavenie, kedy a ako sa Pánovi zaľúbi. Taký spôsob písania používal svätý evanjelista na výslovný rozkaz najsvätejšej Panny. Po druhé, že pyšná vzbura Lucifera, hoci bola vedená hlavne proti najvyššej vôli a prikázaniam najvyššieho a všemohúceho Boha, boli namierené najmä proti Kristovi Pánovi a Jeho Matke, ktorých nadvláde a vznešenosti sa odpadli anjeli nechceli podrobiť. Aj prvá vzbura a boj vedený proti svätému Michaelovi v nebi bol protestom proti autorite Krista a Márie, ale vtedy nemohli ešte bojovať proti vtelenému Slovu a Jeho Matke osobne, ale iba proti tajomným zjaveniam a zobrazovaniam, ktoré im boli ukázané na nebi ako prorocké symboly o všetkých tajomstvách vtelenia, ktoré mali byť uskutočnené v Jej lone. Keď prišiel čas na uskutočnenie všetkých tých tajomstiev a pre vtelenie Slova v Jej lone, nastala tiež doba, v ktorej zlí duchovia obnovili onen boj, ktorý riadením Božím vznikol tiež preto, aby Kristus a Mária nad nimi osobne zvíťazili. Lebo práve týmto bojom a nepriateľstvom im Pán hrozil ako v nebi, tak neskoršie v raji, že nastane medzi Ženou a hadom, aby mu mohla pošliapať hlavu /Gen 3, 15/.
507. Toto všetko sa do posledného slova splnilo na Kristovi Pánovi a Panne Márii, lebo o našom slávnom Veľkňazovi a Spasiteľovi hovorí svätý Pavol, že bol vyskúšaný vo všetkom podobne ako my, okrem hriechu /Žid 4, 15/; a to isté sa môže povedať tiež o najblahoslavenejšej Panne Márii. Lucifer po svojom páde z neba obdržal dovolenie, aby Ich pokúšal, ako som povedala v desiatej kapitole prvého dielu. A pretože tento boj s presvätou Máriou sa mal úplne zhodovať s prvým bojom, ktorý bol vedený v nebi a mal byť splnením hrozby, urobenej diablom v spojení s Jej obrazom, bol aj tento boj popísaný a zahalený rovnako záhadnými slovami. Keď som sa dostatočne zmienila o prvom boji, musím teraz povedať, čo sa stalo v druhom. Hoci Lucifer a jeho diabli boli potrestaní už v prvom boji, pri svojom prvom odboji tým, že stratili blažené nazeranie a boli zvrhnutí do pekla, mali byť znovu v druhom boji potrestaní dodatočnými mukami, primeranými k ich zlým túžbam a útokom proti najblahoslavenejšej Panne Márii. Môžeme to vysvetliť tým, že prirodzené mocnosti tvora získavajú uspokojenie a upokojenie, keď dosiahnu to, po čom túžil a toto uspokojenie je primerané námahe, s akou sa o to kto snažil, naproti tomu pociťuje bolesť a sklamanie, keď nedosiahne to, po čom túžil, alebo keď výsledok je opačný. Teraz teda zlí duchovia

od tej doby, čo boli zvrhnutí z neba, netúžili po ničom tak silno, ako po tom, aby videli pád a stratu milostí u Toho, ktorý mal byť Prostredníkom milostí pre dietky Adamove. Preto bolo pre pekelných drakov nepochopiteľne veľkou mukou, keď zistili, že sú premožení a ich nesmierne veľké túžby a nádeje, ktoré po tak mnohé veky pestovali, sú zmarené.
508. Nebeská Matka naproti tomu pre tie isté a mnohé iné príčiny v premožení starého hada dosiahla najvyššiu radosť zo slávneho víťazstva. Okrem toho pre ukončenie tohoto boja aj pre stav, aký potom až do smrti požívala, mal pre Ňu Jej božský Syn prichystané také veľké milosti a dary, že to presahuje všetko ľudské a anjelské chápanie. Pokúsim sa napísať niečo o tom, čo som poznala, ale človek musí pamätať, že v dôsledku našich obmedzených síl a schopností sme nútení pre také vznešené tajomstvá používať výrazy a slová, aké užívame pre obyčajnejšie veci. Ale v tom, o čom chcem teraz písať sú nesmierne veľké tajomstvá, v ktorých Všemohúci môže pozdvihnúť tvora z jedného stavu, ktorý považujeme za najvyšší, do stavu ešte vyššieho a z tohoto zase ešte do vyššieho a vznešenejšieho. Lebo taký tvor, akým bola Mária, keď bola už utvrdená a upevnená na tomto svete v milosti, daroch a priazni, a keď už dosiahla všetko okrem podstaty Božej, musela v sebe obsahovať prinajmenšom tak nesmierne veľkú vznešenosť, že sama osebe tvorila nový rád, a či dôstojnosť, väčší a vyšší, než sú rady všetkých tvorov anjelských aj ľudských.
509. Teraz poviem, nakoľko budem môcť, čo sa dialo s Luciferom až do konečnej porážky skrz presvätú Máriu a Jej Syna, nášho Spasiteľa. Tento drak a jeho diabli neboli ešte úplne podmanení tými víťazstvami, o ktorých sa pojednávalo v predchádzajúcej kapitole, keď ich slávna Pani zvrhla z nadvzdušných výšin do pekelnej priepasti, ani nezdarom s čarodejníkmi v Jeruzaleme. Ale v zlomyseľnej obave, že mu bude už len málo času dopriate pre boj a prenasledovanie, vo svojej neskrotiteľnej zlobe chcel tento nepriateľ krátkosť času vynahradiť zvýšenou zúrivosťou a smelosťou. Preto si vyhľadal iných mužov, ktorých zvlášť vycvičil v prevádzaní kúziel a čarov. Týmto dal Lucifer zvláštny podrobný návod, ako by mali vziať život Tej, ktorú považovali za svoju Nepriateľku. Títo služobníci zla mnohokrát sa pokúšali splniť svoje poslanie, používajúc všetky veľmi mocné a zhubné kúzla. Ale žiadne z nich nemohlo ani v najmenšom poškodiť zdravie, tým menej usmrtiť najblahoslavenejšiu Pannu Máriu, pretože účinky hriechu nemali žiaden vplyv na Tú, ktorá bola bez hriechu a okrem toho aj pre iné príčiny bola vyňatá z nadvlády všetkých prirodzených vecí. Keď pekelný drak videl, že jeho najskrytejšie plány stroskotali, pripravil tým čarodejníkom veľmi kruté tresty. Pán to tak dopustil, pretože si tie tresty zaslúžili za svoju opovážlivosť, aj aby poznali, akému pánovi slúžili.
510. Lucifer plný novej zúrivosti zavolal na poradu všetky kniežatá temností a pripomenul im, ako mnoho príčin majú, od tej doby, čo boli zvrhnutí z neba, aby napnuli všetky sily s plnou zlobou, aby zvrhli túto Ženu, svoju nepriateľku, lebo teraz už jasne v Nej poznávali onú Ženu, ktorá im bola vtedy ukázaná. Všetci s Luciferom súhlasili a rozhodli sa spojenými silami útočiť iba na Ňu, domnievajúc sa, že pri niektorej príležitosti nájdu Ju menej pripravenú a bez obrany. Keď bola najsvätejšia Panna sama vo svojej izbietke, chytili sa tejto príležitosti; celé peklo pre tento pokus vyprázdnili a spoločne vo veľkom počte hnali sa proti Nej. Tento boj bol najväčším bojom, aký kedy najobyčajnejší tvor bojoval po tom prvom, ktorý sa bojoval v najvyššom nebi a aký už nebude do konca sveta. Veľmi sa podobal tomu prvému boju. Aby sme si mohli predstaviť zúrivosť Lucifera a jeho diablov, pri príchode do miestnosti, v ktorej bola Panna Mária, musíme vziať do úvahy ich veľké muky, ktoré im spôsobovalo pociťovanie božskej moci, aká z Nej vychádzala, ako aj vedomie, že tak mnohokrát ich zahnala a porazila. Ale ich hnev a nenávisť prekonali aj tieto muky a hnali ich, napriek všetkým ich bolestiam, aby sa takmer vrhali na ostrie mečov a bodákov, aby sa za každú cenu pomstili na nebeskej Panej, lebo keby neurobili taký útok, bolo by to pre nich ešte väčšou mukou.
511. Prvý útok urobili diabli najmä na vonkajšie zmysly Panny Márie a pozostával z hrozného vytia a zmäteného kriku. Zoradili svoje šíky vo vzduchu a robili taký hrozný lomoz, že sa všetko otriasalo, takže sa zdalo, akoby sa celý zemský stroj mal rozpadnúť. Aby toto vyvádzanie ešte zhoršili, zjavovali sa v rôznych viditeľných podobách, niektorí ako hrozní diabli rôznych druhov, iní ako anjeli svetla. V týchto podobách predstierali, akoby chceli začať temný, hrozný zápas, a či boj, napohľad bez príčiny, takže bolo možno počuť iba ten hrozný lomoz, ktorý robili. Tým chceli

vzbudiť strach alebo vzrušenie v duši najsvätejšej Panej. A skutočne u každého iného tvora boli by vzbudili hrôzu, aj keby to bol hoci veľmi svätý tvor, ponechaný iba obyčajným zdrojom milostí; a nikto by im nemohol čeliť bez straty života, lebo tento útok trval celých dvanásť hodín.
512. Ale naša veľká Kráľovná a Pani ostala nepohnutá a taká pokojná, akoby z toho nič nevidela a nepočula; absolútne nebola znepokojená a na tvári nebolo poznať žiadnu zmenu a cez celý čas toho pekelného hluku nebolo na Nej vidieť ani stopu zármutku. Potom prikročili diabli k iným pokušeniam, namiereným proti duševným mocnostiam nepremožiteľnej Matky tým, že zo seba chrlili svoju diabolskú nenávisť a zlobu, že to ani nemôžem napísať, lebo tie diabolské zástupy vyčerpali plnú mieru svojej diabolskej prešibanosti na zosnovanie svojich falošných zjavení, svetiel a návrhov, sľubov a hrozieb, pokúšajúc sa nakaziť každú z Jej cností pokúšaním k opačným neprávostiam. Nebudem uvádzať každé pokušenie osobitne, pretože to nie je vhodné ani nutné. Ale naša Pani a Kráľovná všetky ich premohla tým, že proti neprávostiam, ktoré Jej zloduchovia vnukali, konala úkony odporujúcich im cností, ktoré dosiahli úplnú výšku a dokonalosť, že stačili odrážať všetky pokušenia a ešte zvýšiť Jej stav milosti, darov a dokonalosti.
513. Keď tak prežívala silu pekelnej zloby, poznala z toho veľkú potrebu božskej pomoci, a preto sa modlila pri tej príležitosti za všetkých, ktorých diabol prenasleduje a pokúša. Pán Jej udelil moc, aby poskytovala svoju ochranu všetkým, ktorí sú pokúšaní a vzývajú Ju o pomoc. Zloduchovia zotrvali v tomto boji tak dlho, kým nevyčerpali všetky druhy pokušení a zloby proti najčistejšej Matke. Potom Ona vstala a vzývala božskú Spravodlivosť a žiadala Boha, aby vstal a viedol svoj spor /ako hovorí Dávid v žalme 73, 22/, aby rozptýlil svojich nepriateľov a obrátil na útek tých, ktorí nenávidia Jeho prítomnosť. Vtelený Syn Boží zostúpil z neba do izbietky svojej Matky vo večeradle, aby vyniesol rozsudok. Zjavil sa svojej panenskej Matke ako Jej najláskavejší a milujúci Syn a nepriateľom ako prísny Sudca na tróne svojej najvyššej Velebnosti. Sprevádzal Ho nesčíselný počet anjelov, pradávni svätci, Adam a Eva a mnoho patriarchov a svätý Joachim a Anna. Títo všetci sa zjavili najsvätejšej Matke v Jej modlitebni.
514. Slávna Panna, ako obyčajne, v najhlbšej pokore sa klaňala svojmu Synovi a Bohu. Diabli však Pána nevideli, hoci vedeli o Jeho kráľovskej prítomnosti a pokúšali sa uniknúť pred istým trestom. Ale božská moc ich držala sputnaných takým spôsobom, aký je možný ich prirodzenosti ducha; a konce reťazí, ktorými boli sputnaní, vložil Pán do rúk svojej najsvätejšej Matky.
515. Potom vyšiel z trónu hlas, ktorý hovoril: "Dnes prichádza na vás hnev Všemohúceho a prvý rozsudok, ktorý zahrmel proti starému hadovi na výsosti a neskoršie v raji, sa teraz vykoná. Žena pochádzajúca od Adama a Evy, pošliape tvoju hlavu /1. Mojž 3, 15/, pretože vo svojej neposlušnosti a pýche si opovrhoval človečenstvom Slova v Jej panenskom lone." Okamžite potom šesť serafov stojacich najbližšie k trónu Božiemu vyzdvihlo najblahoslavenejšiu Pannu Máriu rukami a postavili vedľa trónu Jej božského Syna. Z Jeho božskej Bytosti vyšla nevýslovne jasná žiara, ktorá Ju obklopila ako slnečná guľa. Pod Jej nohami sa ukázal mesiac, naznačujúci, že si podmaní všetko, čo je nižšie, pozemské a menlivé, čo znázorňovalo vyhĺbenie mesiaca. Na hlavu Jej položili diadém, a či korunu z dvanástich hviezd, na znamenie, že obdržala božskú dokonalosť v najplnšom rozsahu, v akom ju bolo možné obyčajnému tvorovi udeliť. Bola tiež ukázaná ako tehotná, a to nielen pojmom Boha v Jej mysli, ale tiež primeranou láskou. Vydala tiež hlas, akoby mala bolesti pri pôrode toho, čo počala, aby sa na tom mohli podieľať všetky tvory; oni to však neprijali, hoci o to žiadala so slzami a nárekom /Zj 12, 1/.
516. Toto znamenie v celej jeho veľkoleposti v akej ho božská myseľ vymyslela, bolo v nebi ukázané Luciferovi, ktorý bol prítomný ako veľký, červený drak so siedmymi hlavami korunovanými siedmymi diadémami a mal desať rohov. V tejto hroznej podobe sa predstavil ako pôvodca siedmych hlavných hriechov, ktorý sa snažil korunovať tie hriechy svojimi bludmi, ktoré vymyslel, ako siedmymi čelenkami, a ktorý ozbrojený prešibanosťou a silou, ako desiatimi rohami, snažil sa podvrátiť božský zákon zahrnutý v desiatich prikázaniach. Takým spôsobom obtočil svojím chvostom a strhol so sebou do pekla tretinu nebeských hviezd /Zj 12, 4/. A svojím zvádzaním strhol nielen myriády anjelov, ktoré ho nasledovali v neposlušnosti, ale z neba Cirkvi svätej strhol tiež mnohých veriacich, ktorí sa zdali byť vyvýšení nad hviezdy buď svojou dôstojnosťou alebo svätosťou.

517. V takej hroznej podobe stál Lucifer a s ním v mnohých iných rôznych podobách, ktoré všetky boli ohavné, stáli jeho spoludiabli, zoradení do bojových šíkov okolo najblahoslavenejšej Panny Márie, ktorá mala duchovným zrodením dať ustavičné trvanie a obohatenie Cirkvi svätej. A drak v zúrivej závisti, že táto Žena má byť taká mocná, aby založila a rozšírila túto Cirkev a že má svojimi zásluhami, príkladom a orodovaniami obohatiť ju tak mnohými milosťami a pozdvihnúť nesčíselné množstvo ľudí k predurčeniu ich večnej blaženosti, stál pripravený, aby zožral - ak to bude možné - to, čo porodí, a zničil tú novú Cirkev. Napriek všetkej drakovej závisti porodila dieťatko mužského pohlavia, ktoré malo riadiť všetky národy železnou berlou. Týmto dieťatkom mužského pohlavia bol nanajvýš spravodlivý a silný duch Cirkvi, ktorá v spravodlivosti Krista, nášho Boha, právom drží nadvládu nad všetkými národmi, taktiež to znázorňovalo všetkých apoštolských ľudí, ktorí s tou istou spravodlivosťou ducha budú súdiť /Mt 19, 28/ železnou berlou božskej spravodlivosti. Toto všetko blahoslavená Panna Mária porodila nielen preto, že porodila Krista, ale tiež svojimi zásluhami a horlivosťou porodila Cirkev vo svätosti a spravodlivosti, kojila ju v tej dobe, dokedy v nej žila a tiež teraz ju stále zachováva v mužnom duchu, v akom bola zrodená, udržujúc neporušiteľnosť katolíckych právd, ktoré brány pekelné nepremôžu /Mt 16, 18/

518. Ďalej svätý Ján hovorí, že dieťatko bolo vzaté k Bohu na Jeho trón a Žena utiekla na púšť na osamelé miesto, ktoré Jej tam pripravil Boh, aby Ju tam živil 1 260 dní. To znamená, že všetky zákonité dietky nebeskej Matky, ako aj tie, ktoré sa zrodia z ducha svätosti Cirkvi svätej a tiež jednotlivé duše, ktoré splodila a stále plodí ako svoje vlastné duchovné dietky, prídu k trónu, kde je Jej prirodzený potomok, Kristus, v ktorom a pre ktorého plodí a vychováva svoje dietky. Samota však, do ktorej bola najblahoslavenejšia Panna Mária odnesená, bol nanajvýš mystický stav, do ktorého bola vyzdvihnutá po svojom boji, o ktorom teraz niečo poviem. Nazýva sa to samotou, pretože iba Ona jediná zo všetkých tvorov bola v takom stave a žiaden iný nikdy taký stav nedosiahol ani nedosiahne. V tomto stave nemala žiadneho spoločníka z tvorov; tiež pekelný drak Ju nechal na pokoji, lebo o tom tajomstve vedel menej než iní tvorovia a nemohol Ju osobne pokúšať alebo prenasledovať. Tam Ju Pán živil 1 260 dní, čo bola doba, v ktorej žila v tom stave než prišla do iného.

519. Toto všetko bolo nejasne známe a oznámené Luciferovi a jeho diablom prv než táto nebeská Žena a živé Znamenie bola pred ním skrytá. Toto poznanie o Jej určení odňalo im všetku nádej, ktorou sa pekelný drak uspokojoval viac než 5 000 rokov a ktorá ho povzbudzovala k tomu, aby stále dúfal, že sa mu podarí premôcť Tú, ktorá bola Matkou vteleného Slova. Podľa toho si môžeme do istej miery predstaviť zúfalstvo a muky Lucifera a jeho diablov, najmä, keď teraz poznal, že sú premožení a že ich teraz drží spútaných práve tá Žena, ktorú sa snažili s takým besným úsilím pripraviť o milosť aj o zásluhy a ovocie získané skrze Cirkev. Drak v smrteľnej úzkosti a snahe utiecť povedal: "Ó, Žena, dovoľ mi vrhnúť sa do pekla, lebo nemôžem zniesť Tvoju prítomnosť, ani sa už neodvážim priblížiť sa k Tebe, kým budeš žiť na svete. Zvíťazila si, ó Žena, zvíťazila si a ja uznávam Tvoju moc, ktorú máš v Tom, ktorý Ťa urobil svojou Matkou. Všemohúci Bože, Ty sám nás potrestaj, lebo Tebe nemôžeme odporovať, ale neposielaj na nás tresty skrz Ženu, ktorá je svojou prirodzenosťou oveľa nižšia než my. Jej láska nás ničí, Jej pokora nás drví a Ona sama vo všetkom je živým obrazom Tvojho milosrdenstva k ľuďom. To sú muky, ktoré prevyšujú mnoho iných muk. Pomôžte mi, diabli! Avšak beda, čo zmôžu naše spojené snahy proti tejto Žene, keď všetka naša moc nemôže nás vyslobodiť z Jej ruky, aby sme mohli od Nej utiecť, kým Ona sama nás nezvrhne! Ó, pochabé dietky Adamove, ktoré ma nasledujete, opúšťajúc život pre smrť, pravdu pre falošnosť! Aké ste nerozumné a bláznivé /čo musím v zúfalstve vyznať/, keď máte uprostred seba k vašej vlastnej prirodzenosti patriace vtelené Slovo a túto Ženu! Váš nevďak je väčší, než môj. Táto Žena, ktorú z celého srdca nenávidím, ma núti vyznať tieto pravdy. Nech je prekliate to moje rozhodnutie, že budem prenasledovať túto Dcéru Adamovu, ktorá ma tak trápi a premáha."

520. Keď pekelný drak tak prejavoval svoje zúfalstvo, objavilo sa knieža nebeského vojska svätý Michal, aby obhájil vec vteleného Slova a Jeho najsvätejšej Matky a zbraňou rozumu zahájil druhý boj s drakom a jeho nasledovníkmi /Zj 12, 7/. Svätý Michal a jeho anjeli zahrnuli diablov dávnymi presvedčivými dôvodmi, vytýkali im pýchu a neposlušnosť v nebi a ich šialenstvo, že sa odvážil pokúšať vtelené Slovo a Jeho Matku a hádať sa s tými, na ktorých nemali žiadne právo, pretože im

nemohli vytknúť žiaden hriech, nespravodlivosť alebo nedokonalosť. Svätý Michal ospravedlnil skutky Božskej spravodlivosti prehlásiac ich za nanajvýš spravodlivé a potrestanie Lucifera a jeho diablov pre ich neposlušnosť a odpadlíctvo za absolútne správne. Všetci anjeli znovu ich prekliali a schválili ich odsúdenie na zatratenie, prehlasujúc Všemohúceho za svätého a spravodlivého vo všetkých Jeho skutkoch. Lucifer a jeho diabli sa však pokúšali obhajovať svoje vzbúrenie a drzosť svojej pýchy, ale všetky ich dôvody boli falošné, nepodstatné a plné diabolskej domýšľavosti a klamu.
521. Po tejto hádke nastalo ticho a Pán zástupov povedal najblahoslavenejšej Panne Márii: "Moja Matka a moja Milovaná, vyvolená zo všetkých tvorov mojou večnou múdrosťou za môj príbytok a svätý chrám, Ty si mi dala ľudské telo a obnovila si ľudské pokolenie, Ty si ma nasledovala a zaslúžila si tie milosti a dary, ktoré ti boli udelené v hojnejšej miere než všetkým mojim tvorom a nikdy si ich nenechala bez úžitku. Preto buď hodným predmetom mojej nekonečnej lásky, ochrankyňou mojej Cirkvi a jej Kráľovnou, paňou a vládkyňou. Zverujem ti svoju moc a ako všemohúci Boh ponechávam ju tvojmu vernému používaniu. V sile tejto moci prikáž pekelnému drakovi, aby dokedy ty budeš žiť, nerozsieval v Cirkvi semeno bludov a kacírstiev, ktoré má pripravené; zotni jeho zatvrdilú šiju a rozmliaždi jeho hlavu, lebo si prajem, aby počas dní tvojho života Cirkev požívala túto výhodu z tvojej prítomnosti."
522. Blahoslavená Panna Mária vykonala tento rozkaz Pána a ako Kráľovná a Pani prikázala pekelným drakom, aby onemeli a stali sa bezmocní rozsievať svoje falošné náuky medzi veriacimi, a kým Ona bude žiť na zemi, žiaden sa nesmie opovážiť zvádzať smrteľníkov svojimi bludárskymi náukami. A tak sa tiež stalo, lebo - hoci diabol vo svojom hneve a pomstychtivosti mal v úmysle naliať ten jed do Cirkvi, Pán z lásky ku svojej nebeskej Matke tomu zabránil počas doby Jej života. Po Jej slávnej smrti bolo diablovi dovolené, aby rozsieval bludy, pretože ľudia pre svoje hriechy im podliehali podľa spravodlivých súdov Pána.
523. Potom, ako hovorí svätý Ján, ten veľký drak, ten starý had, ktorý sa nazýva diabol a satan, bol vyvrhnutý a vyhnaný aj so svojimi diablami od prítomnej Kráľovnej. Reťaze ich okov boli predĺžené a padli na zem, kde im bolo dovolené ostať. Vo večeradle bolo počuť hlas archanjela hovoriac: "Teraz prišla spása, moc a kráľovstvo nášho Boha a moc Kristova, lebo bol zvrhnutý žalobník našich bratov, ktorý žaloval na nich pred Bohom naším vo dne aj v noci. Oni zvíťazili nad ním krvou Baránka a slovom svojho svedectva a nemilovali svoj život až na smrť. Preto veseľte sa nebesia a ich obyvatelia! Beda zemi a moru, lebo diabol zostúpil k vám s veľkou zlosťou. Vie, že má krátku lehotu." /Zj 12, 10/. Tými slovami archanjel vyhlásil, že mocou víťazstiev a triumfov najblahoslavenejšej Panny Márie, spolu s tými, ktoré získal Jej Syn a Spasiteľ, kraľovanie Boha, Jeho Cirkvi a účinky vykúpenia sú spravodlivým zaistené. Toto všetko nazval spasením, silou a mocou Kristovou. A pretože nepochybne, keby najsvätejšia Matka nebola premohla pekelného draka, bol by tento bezbožný a mocný nepriateľ maril účinky vykúpenia, preto hlas anjela znel víťazne po skončení boja a po jeho odvrhnutí späť na zem a na more. Anjel blahoprial svätým, pretože teraz hlava a úklady diablove, ktorými hanobil ľudí, boli rozmliaždené; a anjel ich nazýva bratmi pre ich príbuznosť s anjelmi skrz dušu, skrz milosť a slávu.
524. Žaloby, ktorými diabol prenasledoval a obviňoval smrteľníkov, boli klam a podvod, ktorými chcel urobiť rozvrat v počiatočnej Cirkvi svätej a jeho dovolávanie sa spravodlivosti Božej. Poukazoval, že ľudia pre svoju nevďačnosť a hriešnosť, a pretože usmrtili Spasiteľa Ježiša Krista, nezaslúžia si vykúpenie a milosrdenstvo, ale naopak si zaslúžia, aby za trest boli ponechaní svojej hriešnosti a temnotám večného zatratenia. Proti všetkým takým žalobám však, ako naša najsladšia a najláskavejšia Matka postavila sa na obranu Mária, tým, že pre nás zaslúžila vieru a jej rozšírenie, hojnosť milosrdenstva a darov pripadajúcich nám zo smrti Jej Syna, ktoré si však nezaslúžili pre svoje hriechy tí, ktorí Ho ukrižovali, a iní, ktorí Ho nechceli prijať. Anjel svojím prorockým "beda" upozorňuje ľudí, obyvateľov zeme, aby boli pripravení na hada, ktorý k nim teraz zostúpil s veľkým hnevom; lebo tento drak bezpochyby vie, že má iba krátku lehotu pre vybitie svojej zúrivosti na ľuďoch, pretože poznal tajomstvo vykúpenia, moc najblahoslavenejšej Panny Márie, hojnosť milostí a obdivuhodných dobrodení v prvotnej Cirkvi. Podľa toho všetkého usudzoval, že koniec sveta nie je ďaleko, alebo, že všetci ľudia budú nasledovať Krista Pána a budú s prospechom

používať orodovanie Jeho najsvätejšej Matky, aby dosiahli život večný. Bohužiaľ, ľudia sa však ukázali byť pochabejší a nevďačnejší, než sám diabol sa odvážil očakávať.
525. Pri ďalšom popisovaní oných tajomstiev svätý evanjelista hovorí, že keď drak videl, že je zvrhnutý na zem, začal prenasledovať tú Ženu, ktorá porodila chlapčeka. Ale žene boli dané dve krídla veľkého orla, aby odletela na púšť na svoje osamelé miesto, kde mala byť živená za čas, časy a pol času, skrytá pred zrakom hada. Preto vychrlil had zo svojej tlamy na Ženu mohutný prúd vody, aby Ju /s týmto prúdom/ strhol. Týmito slovami je určitejšie ukázaný Luciferov hnev proti Bohu, Jeho Matke a Cirkvi, lebo nakoľko sa týka jeho, nikdy nenechá svoju závisť driemať, svoju pýchu vyvrátiť alebo svoju zlobu spať pri novom pokúšaní tejto Kráľovnej, kým má silu a dovolenie. Ale nakoľko sa týka Kráľovnej, bolo mu dovolenie odňaté, a preto sa hovorí, že Jej boli dané dve krídla, aby odletela na púšť, kde má byť po určitý čas života. Tie dve krídla boli božská moc k povznášaniu sa pre nazeranie na Boha, ktoré boli Márii udelené, a k zostupovaniu, aby rozdávala ľuďom poklady milostí, ako povieme v nasledujúcej kapitole.
526. Od tej doby had už nemal žiadnu moc aby osobne pokúšal Pannu Máriu, preto sa hovorí, že Jej samota čiže púšť je ďaleko od dohľadnosti diabla. A ten čas a časy a pol času sú tri a pol roka, čo je 1 260 dní, teda o niekoľko dní menej, než bolo predtým uvedené. V tomto stave a v iných, o ktorých bude ďalej povedané, trávila najblahoslavenejšia Panna Mária zbývajúcu časť svojho pozemského života. Pretože sa však drak musel vzdať toho, že Ju bude pokúšať, preto vychrlil za nebeskou Ženou krv svojej jedovatej zloby. Po Jej víťazstve snažil sa s diabolskou prešibanosťou pokúšať veriacich a s pomocou Židov a pohanov ich prenasledovať; najmä po Jej nanebovzatí otvoril stavidlá záplave svojich bludov a roztržiek, ktoré do tej doby v sebe zadržiaval. Hrozba, ktorú vyslovil po Jej víťazstve vzťahovala sa na boj, ktorý mal v úmysle viesť proti ľuďom, aby sa Jej pomstil; pretože teraz nemohol vyliať svoju zúrivosť na osobu nebeskej Kráľovnej, preto si umienil pokračovať v ňom proti tým, ktorých táto Pani natoľko miluje.
527. Preto svätý Ján hovorí ďalej, že drak odišiel, aby bojoval s ostatnými Jej dietkami, ktoré plnia Božie prikázania a pridržiavajú sa pevne svedectva Ježiša Krista. A postavil sa na piesok morský, to je, spoliehal na nesčíselný počet nevercov, Židov a pohanov, pomocou ktorých stále vedie vojnu proti Cirkvi svätej, okrem tajného bojovania svojimi pokušeniami proti veriacim. Avšak solídna a pevnejšia zem je nemeniteľnosť Cirkvi a nepominuteľné katolícke pravdy napomáhajúce tejto tajomnej Žene, lebo táto zem otvorila svoj hrtan a pohltila prúd, ktorý drak vychrlil zo svojej tlamy. A skutočne sa tak stalo, lebo Cirkev svätá, ktorá je nástrojom a hovorcom Ducha Svätého, zavrhla a rozbila všetky bludy, falošné sekty a náuky svojimi vysvetleniami a vymedzeniami, Písmom Svätým, rozhodnutiami svojich snemov, učením svojich učiteľov, vysvetľovateľov a kazateľov evanjelia.
528. Všetky tieto tajomstvá a mnohé iné evanjelista naznačuje a popisuje obrazom tohoto boja a víťazstva najblahoslavenejšej Panny Márie. Aby ukončila tento zápas, hoci Lucifer a odbojní anjeli boli už vyvrhnutí z neba a sputnaní reťazami odovzdaní do rúk víťaznej Kráľovnej, veľká Pani poznala, že vôľa Pána, Jej božského Syna je, aby Lucifera a jeho hordy zvrhla do pekelných priepastí. Podporovaná a posilňovaná Bohom prepustila ich a prikázala im, aby okamžite odišli do pekla. Sotva vyslovila tieto slová, všetci zloduchovia padli do najhlbších pekelných priepastí, kde po krátky čas ostali, vyrážajúc zo seba desné, zúfalé škreky. Svätí anjeli potom spievali nové hymny, ktorými ospevovali víťazstvo vteleného Slova a Jeho nepremožiteľnej Matky. Prví rodičia, Adam a Eva, ďakovali Bohu za to, že si vyvolil túto ich dcéru za svoju Matku a tak napravil skazu, ktorú oni priviedli na svoje potomstvo. Patriarchovia ďakovali za to, že ich očakávania a predpovede sa tak šťastne a slávne splnili; svätý Joachim a Anna a svätý Jozef ešte s väčšou radosťou chválili a velebili Všemohúceho za svoju Dcéru a Snúbenicu; a všetci spoločne spievali chválospevy Najvyššiemu, tak svätému a obdivuhodnému v Jeho ustanoveniach. Najblahoslavenejšia Panna Mária padla na tvár pred kráľovským trónom a klaňala sa vtelenému Slovu a znovu sa ponúkala k práci pre Cirkev a prosila o Jeho požehnanie, ktoré obdržala s neobyčajnými účinkami. Tiež svojich rodičov a svojho snúbenca poprosila o požehnanie a odporúčala ich príhovorom Cirkev svätú a všetkých veriacich. Potom sa celé nebeské zhromaždenie s Ňou rozlúčilo a vrátilo do neba.

Poučenie, ktoré mi dala Kráľovná anjelov, presvätá Mária.

529. Dcéra moja, odbojom Lucifera a jeho diablov v nebi začal boj medzi kráľovstvom svetla a temna, medzi Jeruzalemom a Babylonom a tento boj neprestane až do konca sveta. Vrchným veliteľom a hlavou dietok svetla je vtelené Slovo, ako pôvodca svätosti a milosti; a Lucifer, ako pôvodca hriechu a zahynutia, ustanovil sa sám za vodcu dietok temnosti. Každý z týchto náčelníkov obhajuje svojich nasledovníkov a snaží sa rozšíriť svoju vládu a počet svojich stúpencov. Kristus sa snaží pritiahnuť k sebe ľudí pravdami svojej božskej viery, dobrodeniami a darmi svojej milosti, svätosťou svojich cností, svojimi útechami v prácach a námahách a istou nádejou na sľúbenú blaženosť, prikazuje svojim anjelom, aby ľudí sprevádzali, tešili a chránili až do tej chvíle, kedy by ich mohli priviesť do neba. Lucifer naproti tomu získava svojich nasledovníkov lžou, klamom, úskočnosťou, lákaním k hanebným a mrzkým neprávostiam, temnotou a zmätkom; v tomto živote s nimi jedná ako tyran, ustavične ich trápi a pripravuje o útechu a v posmrtnom živote má pre nich pripravené večné a hrozné muky, ktoré on sám a skrz svojich diablov bude na nich s diabolskou ukrutnosťou vykonávať tak dlho, dokedy Boh bude Bohom.

530. Avšak žiaľ! Napriek tejto pravde, takej neomylnej a smrteľníkom dobre známej, napriek nekonečne odlišným odmenám, ako málo je, dcéra moja, bojovníkov, ktorí nasledujú Krista ako svojho zákonitého Pána, ako svojho Kráľa, Náčelníka a svoj vzor. A aký veľký je počet tých, ktorí sa spolčujú s Luciferom, ktorý im nedáva život ani existenciu, neposkytuje im žiadnu potravu ani žiadnu odplatu, ktorý nič nezasluhuje, ani mu nemajú za čo byť vďační, ako je to v prípade Pôvodcu života a milosti, môjho božského Syna. Taká veľká je nevďačnosť ľudí, taká je pochabá ich nevernosť, taká nešťastná ich zaslepenosť. Iba preto, že Boh dal ľuďom slobodnú vôľu, že môžu buď nasledovať svojho Majstra alebo nie, byť vďační alebo nie, pridávajú sa k Luciferovi a slúžia mu dobrovoľne, nechávajú ho vojsť do domu Božieho a do Jeho chrámu, aby ho mohli tyransky uviesť do neporiadku a zneuctiť a strhnúť za sebou väčšinu sveta do svojich večných muk.

531. Tento zápas bude trvať až do konca sveta, pretože Knieža večnosti, ktorý je nekonečne dobrotivý, neprestane ochraňovať duše, ktoré stvoril a vykúpil svojou krvou. Ale nebojuje iba On sám s drakom, a nielen skrz svojich anjelov, ale aj skrz ľudí, lebo to veľmi prispieva na väčšiu slávu Božiu a k povýšeniu Jeho svätého mena, keď premôže svojich nepriateľov a zahanbí ich pýchu pomocou ľudských tvorov, v ktorých sa snaží pomstiť na Pánovi. Ja, ktorá som prostý tvor, prvá po mojom Synovi, pravom Bohu, bola som vodkyňou a veliteľkou v tých bojoch. Kristus však svojím umučením a smrťou premohol diablov, ktorí pre prevládajúce hriechy, ktoré oni zaviedli medzi ľuďmi, stali sa spupní, a po Ňom aj Ja som v Jeho mene zvíťazila nad týmito nepriateľmi a skrz naše víťazstvo založili sme Cirkev vysokej dokonalosti a svätosti. A táto Cirkev by taká bola ostala, aj Lucifer bol by ostal potlačený /ako som predtým povedala/, keby nevďačnosť a zábudlivosť ľudská nebola ho povzbudzovala k novému ničeniu a záhube celého sveta.

532. Avšak preto môj Božský Syn predsa neopustil Cirkev, ktorú získal za cenu svojej Krvi, ani ja, jej Matka a ochrankyňa, som ju neopustila a stále v nej hľadáme duše, ktoré by obhajovali česť a slávu Božiu a viedli boj proti peklu pre zadržanie a potlačenie diablov. Preto si prajem, aby si sa aj ty s pomocou Božou pripravila na tento boj, aby si sa neľakala diablovej sily, ani nebola skľúčená pre svoju biedu a chudobu. Vieš, že hnev Lucifera pri mne bol väčší, než proti všetkým tvorom dohromady; ale mocou Pána som ho slávne premohla; aj ty s tou istou mocou môžeš mu odolávať pri svojich menších pokušeniach než boli moje, aj keď snáď si slabá a nedostáva sa ti toho, čo sa vyžaduje. Chcem ti povedať, že môj božský Syn robí teraz ako kráľ, ktorý má nedostatok poddaných a vojakov a prijíma kohokoľvek, kto si praje slúžiť v Jeho armáde. Preto sa vzmuž, aby si premohla satana v terajších záležitostiach a potom ťa Pán vyzbrojí pre väčšie boje. Hovorím ti, že Cirkev by nebola zapletená do svojich terajších ťažkostí, keby viac duší, ktoré k nej patria, podujalo sa na ochranu záležitostí a cti Božej; ale Cirkev je veľmi osamotená a opustená od svojich dietok, ktoré sama odkojila.

Kapitola 8.

Stav trvalého abstraktného nazerania, do ktorého Boh uviedol Pannu Máriu po jej víťazstve nad diablami a ako si v tom stave počínala.

533. V akej miere sa splnili tajomstvá nekonečnej, večnej Múdrosti, v takej miere bola slávna Panna nad všetko ľudské pomyslenie povýšená v obore svätosti nad ostatné tvory. Pretože víťazstvá nad pekelným drakom boli dosiahnuté za podmienok a okolností, ktoré som predtým uviedla, skončili odmenou, o ktorých som sa zmienila. A pretože všetky tieto udalosti boli výsledkom tajomstiev vtelenia a vykúpenia a všetkých ostatných tajomstiev, ktorých sa zúčastnila so svojím božským Synom, je preto pre naše nízke schopnosti absolútne nemožné, aby sme si urobili aspoň nejakú matnú predstavu o účinkoch tých tajomstiev na najčistejšie srdce nebeskej Matky. Rozmýšľala sama v sebe o týchto skutkoch Pána a vážila ich na váhach svojej vysokej múdrosti. Stravujúci plameň Jej nebeskej lásky vzrástol na veľký požiar, ktorý vzbudzoval úžas u všetkých anjelov a dvoranov nebeských a Jej prirodzené životné sily neboli by mohli zniesť mocné návaly Jej túžby po úplnom zaniknutí v Božej podstate, keby nebola zázračne posilňovaná. Súčasne Ju tiež mocne tiahla Jej nežná materinská láska k ľuďom, pretože všetci záviseli na Nej ako rastliny na slnku, ktoré ich oživuje a posilňuje. Žila teda v stave mocnej túžby po spojení s obidvoma predmetmi lásky svojho Srdca.
534. V takom stave sa nachádzala najblahoslavenejšia Panna Mária po svojom veľkom víťazstve nad pekelným drakom. Hoci od prvého okamihu po celý čas svojho života konala iba to, čo bolo nanajvýš čisté, sväté a vznešené, a nijako Jej v tom neprekážali Jej cesty, práce a starosti v službách Jej božského Syna, predsa z tohoto spojenia nastal v Jej srdci akýsi zápas medzi láskou k Bohu a láskou k dušiam. Pri všetkých svojich skutkoch lásky cítila silu svojej túžby, ktorá Ju tiahla k novým a vyšším darom a k vyššiemu pôsobeniu milosti. Na jednej strane bola povzbudzovaná k odlúčenosti od všetkých zmyselných vecí, aby sa mohla povzniesť k ustavičnému, najdokonalejšiemu spojeniu s Bohom a v napodobňovaní tých, ktorí už požívajú večnú blaženosť, najmä stavu svojho božského Syna, zbaviť sa všetkých prekážok tvorstva, aby mohla požívať všetko, čo požíval On, výjmuc to, čo Mu prináležalo v moci Jeho podstatného spojenia. Toto posledné bolo však u najblahoslavenejšej Matky nemožné, ale výška Jej svätosti a lásky akoby vyžadovala všetko, čo sa približovalo až ku stavu tých, ktorí požívajú nebeské radosti. Na druhej strane zas Ju pudila Jej láska k Cirkvi, aby rýchle išla na pomoc a úľavu veriacim v ich potrebách, lebo keby nekonala tieto povinnosti ako Matka v rodine, sotva by bola nachádzala radosť v daroch a útechách Najvyššieho. Pretože každý z tých skutkov Matky vyžadoval čas, stále premýšľala, akoby mala zariadiť svoj život, aby mohla vyhovieť ako činnému, tak aj rozjímavému životu.
535. Najvyšší dopustil, aby také starosti zaťažovali Jeho najsvätejšiu Matku tak, aby tie milosti Jej nového stavu, ktorý svojou všemohúcnosťou pre Ňu pripravil, boli Jej tým vítanejšie. Preto k Nej prehovoril takto: "Moja Nevesta a moja Milá, vrelé túžby Tvojej vrúcnej lásky poranili moje Srdce a mocou svojej pravice chcem u teba vykonať, čo som neurobil ani nikdy neurobím žiadnemu tvorovi, lebo ty si vyvolená, ako žiaden iný tvor, pre moje potešenie. Jedine pre teba som pripravil podmienky a stav, v ktorom ťa budem živiť svojím Božstvom ako jednu z blahoslavencov, ale iným spôsobom; budeš v ňom stále požívať pohľad na Mňa a moje objatie, môj pokoj a kľud bez toho, aby si bola znepokojovaná stvorenými vecami alebo tvojím stavom pútničky. V takom bývaní budeš sa voľne, bez prekážok vznášať v nekonečných priestoroch, ako si to žiada tvoja láska a z nich budeš tiež zalietať na pomoc Cirkvi svätej, ktorej si Matkou. Máš na starosti moje poklady a budeš ich podľa svojho zaľúbenia rozdávať svojim bratom v ich potrebách a prácach, aby sa všetkým tvojou pomocou uľavilo."
536. Toto je tá milosť, na ktorú som poukázala v predchádzajúcej kapitole a ktorú evanjelista priodial slovami: "A Žena odletela na púšť, na miesto svoje, Bohom pre ňu pripravené, na ktorom bola živená 1 260 dní." A o niečo skôr hovorí: "Ale Žene boli dané dve krídla veľkého orla, aby mohla odletieť na púšť na svoje miesto, kde Ju budú živiť. /Zj 12, 14/." Nie je ľahké vysloviť sa o tomto tajomstve tak, aby sa pochopilo, pretože obsahuje veľa nadprirodzených významov, ktoré sa vôbec nepodobajú na žiadneho iného tvora a sú to divy vyhradené Bohom jedine pre schopnosti

najblahoslavenejšej Panny Márie, a pretože ako nás viera učí, nemôžeme zmerať alebo pochopiť moc Všemohúceho, treba vyznať, že v Nej mohol pôsobiť oveľa viac, než môžeme pochopiť a že Jej môžeme odopierať iba takú vznešenosť, pre ktorú sú zrejmé dôkazy. V tom, čo mi bolo ukázané, aby som to napísala v tomto životopise, za predpokladu, že tomu rozumiem, nevidím žiadnu nezrovnalosť podľa toho, ako ja na to pozerám, aj keď pri písaní často nedostávam vhodné slová, ktorými by som sa mohla lepšie vyjadriť.
537. Hovorím teda, že potom, keď Mária, naša Vodkyňa a Učiteľka zvíťazila v boji nad drakom a jeho diablami, Boh Ju povýšil do takého stavu, v ktorom Jej zjavoval svoje Božstvo, nie síce priamym nazeraním aké požívajú svätí v nebesiach, ale iným jasným videním, skrz stvorené viditeľné spôsoby a či veci, ktoré v tomto spise nazývam abstraktným, nepriamym videním, pretože nezávisí na skutočnej prítomnosti predmetu, ktorý vidíme, ani ten predmet sám nepôsobí na naše poznanie, ale skrz iné spôsoby, ktoré nám predmet predvádza tak, aký je sám osebe, hoci nie je prítomný; asi tým istým spôsobom, ako napríklad Boh mi môže ukázať mesto Rím tak, aké v skutočnosti je tým, že vleje do mojej mysle všetky obrazy a správnu podobu toho mesta. Taký druh videnia Boha požívala najblahoslavenejšia Panna Mária aj predtým po celý svoj život, ako som často v tomto životopise dokazovala. Hoci toto videnie nebolo pre Ňu niečo úplne nové, pretože prežívala abstraktné videnie už pri svojom počatí /ako bolo povedané na príslušnom mieste/, bolo predsa nové z dvoch ohľadov. Prvý, že od tej doby bolo toto videnie ustavičné, trvajúce až do Jej smrti, kedy prešla do nebeského blaženého videnia Boha, zatiaľ čo predtým bývalo iba príležitostné a prechodné. Po druhé, od tej chvíle stále zo dňa na deň bolo silnejšie a silnejšie, až vystúpilo na oveľa vyšší a obdivuhodnejší stupeň, než bývali tie predošlé, takže ďaleko presahovali všetko ľudské pomyslenie a predstavu.
538. Pre ten účel všetky Jej mocnosti boli dotknuté ohňom svätyne, spôsobujúcim nové účinky Božstva, ktoré Ju osvecovali a povznášali nad Ňu samotnú, lebo v tomto stave mala požívať Toho, ktorého požívajú svätí nebešťania, ale ináč než oni. Preto je dôležité všimnúť si, v čom sa to podobalo a v čom nepodobalo stavu nebešťanov. Podobnosť tkvela v tom, že videla ten istý predmet Božstva a Jeho vlastnosti, ktoré oni požívajú a ktoré majú zabezpečené, lenže Ona ich lepšie poznávala, než oni. Rozdiel záležal v troch bodoch: prvý - nebešťania vidia Boha z tváre do tváre priamym nazeraním, avšak najblahoslavenejšia Panna Mária Ho videla, ako som povedala, abstraktným, čiže nepriamym nazeraním; druhý - oblažujúce nazeranie svätých v ich nebeskej vlasti a ich podstatné pôžitky, v ktorých spočíva sláva, poznávanie a chcenie, nemôžu byť už rozmnožené, avšak abstraktné videnie Márie na Jej pozemskej púti nemalo žiadne medze alebo mieru, a v dôsledku toho bolo Jej poznávanie nekonečných vlastností a božskej podstaty každým dňom rozmnožované, a preto Jej boli dané dve krídla orla, ktorými sa mala stále vznášať v tom bezodnom oceáne Božstva a stále viac a lepšie poznávať Jeho nekonečnosť.
539. Tretí rozdiel bol - že svätí nemôžu už trpieť, ani získať zásluhy, lebo to sa nezrovnáva s ich stavom, avšak naša Kráľovná pri svojom stave nazerania mohla trpieť a získavať zásluhy ako doteraz putujúca na svete. Bez tejto možnosti tento stav by nebol tak veľký a cenný v Jej očiach, ani pre Cirkev, pretože záslužné skutky tak veľkej Panej v stave takej veľkej milosti a svätosti mali nevýslovne veľkú cenu pre všetkých ľudí. Stala sa novým, obdivuhodným divadlom pre anjelov aj svätých, akousi vernou podobou svojho božského Syna, lebo ako Kráľovná a Pani mala moc rozdávať z pokladov milosti a zároveň k nim pridávať svoje nevýslovne veľké zásluhy. A hoci nehľadela ešte na Boha priamo tak ako svätí v nebi, predsa už aj vo svojom stave pútničky zaujímala miesto tak blízke Kristovi a také podobné Jeho stavu, kým žil na zemi, že ak Ju prirovnáme k Nemu, bola skutočnou pútničkou na zemi, ale pri porovnaní s inými pútnikmi na zemi bola ako jedna z tých, ktorí už požívajú hľadenie na Boha a nebeskú blaženosť.
540. Tento Jej stav vyžadoval, aby všetko vybavenie Jej zmyslov a mocností bolo iného rádu, schopné činnosti primeranej Jej postaveniu. Preto spôsob Jej činnosti bol podrobený úplnej zmene, čo sa stalo takto: všetky viditeľné veci alebo predstavy tvorstva, ktoré prostredníctvom zmyslov pôsobili na Jej rozum, boli teraz ukončené alebo vyhladené z Jej mysle, hoci - ako som povedala predtým v tomto zväzku /č. 126/, slávna Panna nepripúšťala do svojej mysle žiadne predmety alebo obrazy, ale iba tie, ktoré boli potrebné pre skutky lásky alebo iných cností. Teraz aj tie, nakoľko boli

pozemské a nakoľko ich prijímali zmysly keď vchádzali do mysle, Pán zrušil, očistil a zbavil všetkého, čo v nich bolo pochádzajúce zo zmyslov. Namiesto obrazov a dojmov, ktoré od tej doby mohla prijímať skrz prirodzenú výkonnosť svojich zmyslových a rozumových schopností, Pán vlial do Jej mysle iné predstavy, čistejšie a nehmotné, a pomocou týchto, Jej vnímanie a poznanie bolo povznesené na vysoký stupeň.
541. Tento div nebude učencom spôsobovať žiadne ťažkosti. Aby som to lepšie vysvetlila, chcem poukázať, že keď používame päť zmyslov, ktorými počujeme, vidíme, ochutnávame, hmatáme a čucháme, prijímame určitý vnem alebo účinok, ktorý je zmyslom predvedený; tieto vnemy prechádzajú do inej vnútornej telesnej mocnosti, nazývanej rozum, ktorý je sídlom predstavovej alebo odhadovej fantázie, v ktorom všetky vnemy vonkajších zmyslov sa spájajú a vnímajú alebo pociťujú a ukladajú a držia uskladnené ako v skladisku piatich zmyslov. Až potiaľto je naša schopnosť vnímavosti rovnaká ako u zvierat, avšak s nejakými rozdielmi. Keď tieto dojmy zdravého rozumu alebo fantázie boli tak uložené v nás rozumných bytostiach, naša myseľ pomocou prirodzenej činnosti svojich schopností s nimi spolupôsobí a umožňuje činnosť rozumu, vyvodzujúc z nich iné, duchovné a či nehmotné obrazy, a skrz tieto duchovné obrazy, ktoré myseľ sama v sebe plodí, prirodzene dochádza k poznaniu a porozumeniu toho, čo predtým do nej vošlo prostredníctvom zmyslov. Preto filozofi hovoria, že poznávaním náš rozum báda vo fantázii, aby z nej vyvodil obrazy toho, čomu má rozumieť podľa prirodzeného poriadku našich činných mocností. Tento poriadok sa zachováva, pretože duša je spojená s telom a jej činnosť na ňom závisí.
542. Avšak u najblahoslavenejšej Panny Márie po Jej vkročení do nového stavu tento spôsob postupu nebol úplne zachovaný, pretože Pán pre Jej rozum zariadil zázračne iný postup činnosti, ktorý nezávisel na fantázii a na rozume. Namiesto predstáv, ktoré Jej porozumenie malo prirodzene vyvodiť z dojmov o vonkajších predmetoch prostredníctvom zmyslov, udelil Jej iný druh obrazov, ktoré predstavovali vonkajšie predmety vyšším spôsobom; tie ktoré získala zmyslami ostávali v skladisku fantázie bez toho, aby boli použité činnosťou rozumu, ale boli nahradené vznešenými, nadprirodzenými predstavami. Tieto poznania používala pri svojej činnosti, avšak tie, ktoré súčasne prijala a uložila v obyčajnej fantázii, slúžili Jej na pociťovanie bolestí a zmyslových útrap. Tak sa v tomto chráme, v najblahoslavenejšej Panne Márii, splnilo, čo sa predobrazne stalo v dávnej dobe: kamene boli otesávané mimo chrámu, takže údery kladivom ani žiaden iný hluk nebolo počuť /3. Kráľ 6, 7/; alebo ako zvieratá boli zabíjané na oltári mimo svätyne /II. Mojž 40, 27/; a v nej bol obetovaný iba zápal kadidla a korenia, ktoré sa spaľovalo na posvätnom ohni.
543. Skrz účinky tohoto zázraku u našej veľkej Kráľovnej a Panej, kamene cností pre Jej ozdobu boli otesávané a vyhladené v nižších zmyslových schopnostiach Jej duše, avšak v predsieni obyčajných zmyslov boli obetované ťažkosti, zármutok a bolesti, ktoré znášala pre veriacich a v práci pre Cirkev. Ale vo svätyni svätých Jej rozumu a Jej vôle bola obetovaná iba vôňa Jej rozjímaní a nazeraní na Boha a oheň Jej neporovnateľnej lásky. Pre ten účel predstavy zmyslov predvádzajúce predmety viac pozemským spôsobom, s lomozom, ktorý ich sprevádza, boli nevhodné. Preto ich Božská moc úplne vylúčila a nahradila ich inými obrazmi tých istých predmetov, vliatymi, nadprirodzenými a čistejšími, schopnými posilňovať nepriame nazeranie na Boha a primeranými k Jej poznávaniu Boha, na ktorého ustavične hľadela a ktorého milovala v nerušenom pokoji a mieri duše.
544. Tieto vliate predstavy boli u Panny Márie založené na samotnej Božej podstate, pretože predvádzali všetky veci Jej poznávaniu rovnakým spôsobom ako zrkadlo, ktoré ukazuje predmety nášmu zraku, a tak ich poznávame bez toho, aby sme ich museli vidieť priamo. Takým spôsobom vedela o všetkých veciach a o všetkom, čo bolo dobré pre dietky Cirkvi, o tom, čo by pre ne mala vykonať vo svojich prácach a ťažkostiach, a o spôsobe, ako má podporovať plnenie vôle Božej v nebi i na zemi. Obdarená takými videniami bola schopná predkladať svoje žiadosti takým spôsobom, aby ich Pán všetky vypočul. Z tohoto nazerania Pán však vyňal práce, ktoré mala konať počúvajúc rozkazy svätého Petra a svätého Jána a občas požadované aj niektorými inými apoštolmi. Nebeská Matka sama žiadala o túto výnimku, pretože nechcela sa prestať cvičiť v poslušnosti, ktorú tak veľmi milovala, a tiež chcela tým ukázať, že poslušnosťou poznávame vôľu Božiu s takou istotou, že poslušný človek nepotrebuje žiadne iné prostriedky alebo postranné cesty aby poznal

vôľu Božiu, ako poslúchať rozkazy predstavených, lebo bezpochyby to si Boh praje a prikazuje, a preto je to správne.
545. Pre všetky iné skutky /okrem toho, čo sa týkalo poslušnosti a svätého prijímania/, vnímavosť najblahoslavenejšej Panny Márie nezávisela od styku s ľuďmi, ani od obrazotvornosti zmyslov. Od toho všetkého bola nezávislá a nevyrušovaná, požívajúc abstraktné nazeranie na Božstvo bez prerušenia, či bdela alebo spala, pracovala alebo odpočívala a nemusela najprv premýšľať a uvažovať, čo je najdokonalejšie alebo príjemnejšie Pánovi, o potrebách Cirkvi alebo o dobe a spôsobe, kedy a ako jej má pomáhať. To všetko videla a poznávala v Bohu tak ako svätí v nebi cez blažené nazeranie. Tak ako u svätých sú najmenej dôležité vedomosti týkajúce sa tvorstva, tak tiež /okrem toho, čo naša Kráľovná vedela o stave Cirkvi, ako sa riadi ona i všetky duše/, hlavným predmetom Jej vedomostí boli nevystihnuteľné tajomstvá Božie, ktoré chápala dokonalejšie než najvyšší serafi a svätí. Týmto nebeským chlebom a pokrmom bola živená v tej samote, ktorú pre Ňu pripravil Pán. V tejto samote starala sa o Cirkev bez toho, aby Ju to vyrušovalo, usilovne sa zamestnávala, ale bez všetkého nepokoja, bola pozorná bez roztržitosti a pri všetkom plná Boha zvonka i zvnútra, súc zaodiata najčistejším zlatom Božstva, ponorená a pohrúžená do tohto nezmerného mora. Pritom však venovala pozornosť všetkým svojim dietkam a ich blahobytu a nenachádzala v inom pokoj, než v materskom láskyplnom obsluhovaní.
546. Pre túto príčinu dostala dve perute orla, lebo nimi sa povznášala do samoty, kam sa nikdy nepovzniesli ani myšlienky anjelov, a tým menej ľudí; a tými peruťami tiež zostupovala z tých nedostupných výšin, a to nie pomalým, ale najľahším a najrýchlejším letom, aby pomáhala smrteľníkom. Ó, aké to nevídané divy všemohúcnosti Božej, aké neslýchané zázraky, ktoré tak jasne ukazujú Jeho nekonečnú veľkosť! Náš rozum sa zastavuje, naša chápavosť kríva a sily sa vyčerpávajú pri pozorovaní takých veľkých neznámych tajomstiev. Šťastné, zlaté doby začiatkov Cirkvi, kedy ešte v sebe mala také poklady; ale šťastní sme aj my, lebo aj v našej neblahej dobe, nakoľko je to možné a nakoľko to naše potreby a bieda vyžadujú, môžeme vidieť tieto znamenia a tie divy obnovené skrz najsvätejšiu Matku!
547. Blahu toho veku a spôsobu, akým najsvätejšia Matka používala svoju moc porozumieme lepšie, keď uvedieme niektoré prípady ako pomáhala dušiam. Jeden z nich sa týka istého muža, ktorý žil v Jeruzaleme a v celom meste ho dobre poznali, pretože mal vynikajúce postavenie a mal neobyčajné vlohy a niektoré morálne cnosti. Čo sa však týkalo ostatného, bol horlivým zástancom Starého Zákona, ako svätý Pavol pred obrátením, a veľkým odporcom učenia a zákona nášho Spasiteľa Ježiša Krista. Najblahoslavenejšia Panna Mária o tom vedela od Pána a na Jej príhovor Boh pripravil cestu k jeho obráteniu. Kvôli vážnosti, akú u všetkých požíval, najsvätejšia Pani veľmi túžila po jeho obrátení a záchrane. O to s najvrúcnejšou láskou a horlivosťou prosila Najvyššieho a Pán Jej prosby splnil. Ešte prv než vošla do svojho nového vyššieho stavu, používala svoju veľkú múdrosť a prezieravosť, snažiac sa nájsť nejakú cestu na obrátenie jeho duše; ale teraz v novom stave také premýšľanie už nepotrebovala, lebo potrebovala iba pozorovať Pána, v ktorom podľa Jej priania bolo Jej jasne ukázané všetko, čo má urobiť pre obrátenie onoho muža.
548. Videla, že pre kázeň svätého Jána ten muž k Nej príde a že je potrebné iba povedať svätému Jánovi, aby kázal tam, kde by ho ten Žid počul. Evanjelista poslúchol Jej žiadosť a súčasne anjel - strážca onoho muža naplnil ho túžbou vidieť Matku Ukrižovaného, ktorú všetci chválili a milovali ako skromnú, zbožnú ženu. Tento Žid netušil vtedy, že by mu tá návšteva mohla priniesť nejaké duchovné dobro, pretože pre také poznanie nemal božské svetlo, ale bez takého účelu, z obyčajnej vypočítavej zvedavosti prial si navštíviť slávnu Paniu, len aby uzrel tú Ženu, čo je zač, keď o Nej ľudia toľko hovoria. Akonáhle však prišiel k blahoslavenej Panne Márii a podíval sa na Ňu, a keď Ona k nemu s nebeskou múdrosťou prehovorila, úplne sa zmenil na nového človeka. Ihneď padol pred Ňou na kolená, vyznávajúc Krista ako Spasiteľa sveta a prosil o krst. Bol tam teda pokrstený rukami svätého Jána a pri vyslovovaní krstiacich slov, Duch Svätý vo viditeľnom spôsobe zostúpil na toho človeka a od tej doby vynikal svätým životom. Nebeská Matka spievala ďakovné hymny za túto veľkú, podivuhodnú milosť.
549. Istá jeruzalemská žena, zvedená svojou sesternicou, ktorá bola zbehlá v čarodejníctvach, odpadla od viery. Nakoľko presvätá Pani poznávala v Pánovi všetky veci, vedela tiež o páde onej

ženy. S veľkým zármutkom oddala sa veľká Pani modlitbám a vzlykaniu a konala kajúce skutky za návrat tej ženy, lebo videla, že pri takom dobrovoľnom odpade tých, ktorí už raz nastúpili cestu spásy, návrat je vždy oveľa ťažší. Modlitby najsvätejšej Matky rýchle vydláždili cestu k spaseniu tej duše, ktorú pekelný had zviedol. Kráľovná neba ihneď poznala, že svätý Ján má tú ženu varovať a poučiť, a tak ju priviesť k poznaniu svojho zlého skutku. Svätý Ján sa s ňou rozprával, ona ho vypočula a vyznala sa mu zo svojho hriechu, a tak bola navrátená milosti. Najblahoslavenejšia Panna Mária ju potom povzbudila k vytrvalosti a k odporovaniu diablovi.
550. Lucifer a jeho diabli sa neodvážili znepokojovať Cirkev v Jeruzaleme kým tam bola naša Kráľovná, ku ktorej sa báli priblížiť, lebo Jej moc ich naplňovala strachom a zaháňala ich. Namiesto toho hľadali svoje vojenské šťastie medzi pokrstenými v tých častiach Ázie, kde kázal svätý Pavol a iní apoštoli; zloduchom sa podarilo zviesť tam niektorých z pokrstených k odpadu a spôsobiť nepokoje a prekážky pri hlásaní evanjelia. Nanajvýš horlivá kňažná vedela o tých drakových úkladoch, a preto prosila Pána, aby pomohol, ak za tých okolností je pomoc vhodná. Pán Jej odpovedal, že môže konať ako Matka alebo ako Kráľovná a Pani všetkého tvorstva, že v očiach Najvyššieho, Ona našla milosť. Takto povzbudená zhora, zaodiala sa nepremožiteľnou silou a ako verná Nevesta, ktorá vstáva z lôžka, opustila svoju snubnú komoru a trón svojho Ženícha a ozbrojila sa, aby Ho chránila pred útočníkmi. Taká ozbrojená božskou mocou povstala mocná Panna proti drakovi, vytrhla obeť z jeho tlamy, poranila ho mocou svojich cností a znovu mu prikázala, aby sa prepadol do pekelných hĺbok. A Jej rozkaz bol splnený. Mnoho iných podobných divov, ktoré vykonala naša Kráľovná, by sa mohlo uviesť, ale tieto stačia na ukážku, aby sme poznali, v akom stave sa nachádzala a ako si v ňom počínala.
551. Pre lepšie objasnenie a v spojení s tým, čo bolo povedané predtým, ostáva nám zmieniť sa ešte, v ktorom roku najsvätejšia Pani obdržala tú veľkú milosť, o ktorej som hovorila v číslach 376, 465, 495 a 535. Keď odišla z Jeruzalema do Efezu, mala 54 rokov, 3 mesiace a 26 dní; plavbu cez more nastúpila 6. januára v 40. roku po narodení Krista. V Efeze zotrvala 2 a pol roka; vrátila sa 6. júla roku 42, keď mala 56 rokov a 6 mesiacov. Prvý snem, o ktorom som vyššie písala, konali apoštoli 2 mesiace po návrate Kráľovnej nebies z Efezu. V dobe toho snemu dosiahla blahoslavená Panna Mária 57 rokov svojho veku. Potom nasledovali boje a víťazstvá a Jej povýšenie do vysokého stavu tu popísaného, začiatkom Jej 58. roku, roku Pána štyridsiateho druhého a deviatich mesiacov. Tento stav trval 2 260 dní, ako sa zmieňuje svätý Ján v dvanástej kapitole Zjavenia, a potom prešla do iného stavu, ktorý popíšem neskoršie.

Poučenie, ktoré mi dala Kráľovná nebies, presvätá Mária.

552. Dcéra moja, nikto zo smrteľníkov nemá výhovorku, že si nemôže zariadiť život tak, aby nasledoval život môjho božského Syna a môj, lebo my sme boli vzorom a príkladom pre všetkých. Ani nebude človek bez viny, ak nie je vo svojom stave dokonalý, keď má pred očami vteleného Boha, ktorý sa stal učiteľom svätosti pre všetky životné stavy. Niektoré duše sú však božskou vôľou zvlášť vyvolené a vyňaté z obyčajného poriadku, aby mohli hojnejšie užívať ovocie Jeho krvi, dokonalejšie nasledovať Jeho i Môj život a prispievať k tomu, aby Jeho božská dobrota, všemohúcnosť a milosrdenstvo sa na nich jasnejšie prejavovali. Iba svetská nevedomosť sa bude diviť, že sa Najvyšší ukazuje taký štedrý v prejavovaní svojej moci, kedykoľvek tieto vyvolené duše verne a horlivo spolupôsobia s Pánom, a zahrňuje ich dobrodeniami a požehnaniami presahujúcimi všetko ľudské chápanie. Ktokoľvek o týchto divoch a dobrodeniach pochybuje, olupuje Boha o slávu, ktorú tými skutkami chce dosiahnuť. Takí pochybovači a neverci chcú odmeriavať skutky Božie obmedzenou a krátkou súdnosťou ľudského rozumu, ktorý je u nich obyčajne prevrátený a zatemnený ich hriechmi.
553. A keď vyvolené duše samé sú také tupé, že pochybujú o dobrodeniach Božích, alebo sa nepripravia, aby ich mohli prijímať a múdro používať, alebo ich neprijímajú s ocenením a uznaním, aké prísluší pôsobeniu Božiemu, potom teda bezpochyby urážajú božskú Velebnosť viac než iní, ktorí také požehnania a hrivny neobdržali. Pán si nepraje brať chlieb dietkam a hádzať ho psom /Mt 15, 26/, ani svoje perly dávať tým, ktorí by nimi pohŕdali a zašliapali ich /Mt 7, 6/, lebo tie požehnania a zvláštne milosti sú zálohou Jeho najvyššej Prozreteľnosti a základným kapitálom ceny

vykúpenia. Pamätaj, moja drahá, že takýchto chýb sa dopúšťajú duše, ktoré v obťažných prípadoch a v protivenstvách strácajú dôveru alebo sa vzďaľujú od Pána, alebo Mu prekážajú, keď si ich vyvolí za nástroj Svojej moci a pre Svoju službu. Ich hriech sa stáva ešte trestuhodnejší, keď nechcú vo všetkých takých dielach vyznať Krista zo strachu pred ťažkosťami, ktoré by s tým boli spojené a kvôli ľudským klebetám, ktoré by vznikli o takých nových podnikoch; lebo keď tak konajú, že slúžia Bohu a plnia Jeho vôľu iba keď sa to zhoduje s ich vôľou; alebo keď sa cvičia v cnostiach iba vtedy, keď sú s tým spojené isté výhody; alebo milujú iba vtedy, keď to neruší ich pokoj; alebo keď veria a uznávajú dobrodenia iba vtedy, keď je osladené útechami. Akonáhle však majú čeliť protivenstvám alebo námahám pre Boha, hneď sú nespokojné, zarmútené, skleslé a netrpezlivé, a tým maria plány Pána a stávajú sa neschopné k dokonalej cnosti.
554. Toto všetko pochádza z nedostatku múdrosti, vedomostí a pravej lásky, čo takým dušiam bráni starať sa o pokrok svoj a svojich blížnych, pretože venujú viac pozornosti sebe než Bohu a radšej sa riadia sebaláskou než láskou k Bohu a blížnemu. Tajne sú veľmi namyslení, pretože chcú riadiť vôľu Božiu, ba ju aj haniť; vyhlasujú, že sú ochotní na veľké práce v Jeho službe za takých a takých podmienok a svoju neschopnosť prehlasujú za iných podmienok. Sú neochotní vystaviť nebezpečenstvu svoje dobré meno a vzdať sa svojho pohodlia, aj keď sa jedná o spoločné dobro a o slávu Božiu. Domnievajú sa, že keď verejne neprejavia svoj odpor, že sa takou domýšľavosťou neprevinili; ale je to diabol, ktorý to pred nimi zakrýva, aby sa dopustili hriechu.
555. Aby si aj ty, dcéra moja, neupadla do takého hrozného hriechu, musíš opatrne uvažovať o tom, čo som ti oznámila, aby si to poznala a napísala a ako veľmi túžim, aby si ma napodobňovala. Ja som sa nemohla dopustiť hriechu, ale aj pri svojej ustavičnej bdelosti prosila som Pána, aby riadil všetko moje konanie podľa svojej vôle a ľubovôle a nedovolila som si konať niečo, čo by sa nezrovnávalo s Jeho vôľou. Preto som tak vyhľadávala odlúčenosť od všetkých tvorov a snažila sa zabudnúť na ne. Ty podliehaš hriechu a vieš, koľko nástrah kladie drak sám, a tiež prostredníctvom tvorov, aby ťa do nich vlákal, preto máš mnoho príčin ustavične prosiť Všemohúceho, aby ťa viedol vo všetkom tvojom konaní a pomáhal ti zatvárať brány tvojich zmyslov, a aby ti pomohol odstrániť z tvojho srdca všetky obrazy a predstavy svetských a pozemských vecí. Zriekni sa teda svojej slobodnej vôle a vlož ju do rúk Božích a podriaďuj ju vo všetkom prianiu Pána a môjmu. Z toho, o čom pre plnenie zákona Božieho a z lásky musíš jednať s tvormi, nepripúšťaj do svojho srdca žiaden obraz, s výnimkou toho, čo je nevyhnutné, a vždy hneď pros Pána, aby vyhladil z tvojej mysle všetky nepotrebné spomienky. O všetkých svojich skutkoch, slovách a myšlienkach sa raď s Bohom, s tvojimi anjelmi a so mnou, lebo my sme stále s tebou; a kedykoľvek je to možné, poraď sa tiež so svojím spovedníkom. Všetko, čo robíš alebo o čom sa rozhodneš bez porady, považuj za podozrivé a nebezpečné, a iba porovnaním toho s mojimi náukami musíš zistiť, či sa to zhoduje alebo nezhoduje s vôľou Božou.
556. Najmä však nikdy nestrácaj z dohľadu bytosť Božiu, lebo svetlo viery, ktoré si obdržala, má ti slúžiť najmä pre tento účel. Pretože toto má byť tvoj posledný cieľ, prajem si, aby si už v tomto smrteľnom živote dosiahla toto nazeranie, nakoľko ti to bude s pomocou milosti Božej možné. Teraz je naozaj čas, aby si odvrhla márnu bázeň a našepkávania, ktorými sa diabol snaží prekážať ti a zdržovať ťa, aby si vždy všetko nepripisovala požehnaniu +a pomoci Božej. Snaž sa byť múdra a pevná v tejto presvedčivej viere a odovzdávaj sa úplne velebnosti Božej, aby Boh mohol robiť s tebou a v tebe to, čo najviac prispieva k Jeho službe.

Kapitola 9.

Začiatky evanjelií, ktoré napísali evanjelisti; akú účasť mala Panna Mária na ich zostavení; zjavuje sa svätému Petrovi v Antiochii, a potom v Ríme; podobné milosti preukázané iným apoštolom.

557. Už som popísala, nakoľko som mohla, vysoký stav slávnej Kráľovnej a Panej po prvom sneme apoštolov a tiež Jej víťazstvo nad pekelným drakom a jeho diablami. Hoci podivuhodné

diela, ktoré vykonala v tej dobe, ako aj v celom svojom živote, nemôžu sa popísať v tomto životopise, ba ani vymenovať ich nie je možné, napriek tomu som predsa obdržala zvláštne osvietenie pre popísanie vzniku evanjelií a povolanie evanjelistov, aby sa podujali napísať ich, a o účasti, akú na tom písaní mala najblahoslavenejšia Panna Mária, a ako sa dbanlivo starala o neprítomných apoštolov a aké zázraky pre nich vykonala. V druhej časti, a pri mnohých príležitostiach som sa zmienila, že nebeská Matka mala určité vedomosti o všetkých tajomstvách a milostiach, o evanjeliách a iných spisoch, ktoré boli určené, aby slúžili na upevnenie Nového Zákona. V týchto vedomostiach bola často utvrdzovaná, najmä však v ten deň, keď so svojím božským Synom vstúpila na nebesia. Od toho dňa, bez toho aby na niečo zabudla, často pri modlitbách padala pred Pánom na tvár a prosila, aby zoslal svoje božské svetlo na apoštolov a na svätých spisovateľov a prikázal im, aby vo vhodnom čase začali písať.
558. Neskoršie, keď sa slávna Kráľovná vrátila z neba a bola Jej zverená starostlivosť o Cirkev /čo som popísala v 6. kapitole tejto knihy/, Pán Jej povedal, že už prišiel čas pre napísanie evanjelií a že Ona ako Pani a Učiteľka Cirkvi má k tomu urobiť potrebné kroky. Mária však vo svojej hlbokej pokore vyprosila od Pána dovolenie, aby to dal na starosť svojmu námestníkovi a hlave Cirkvi, svätému Petrovi, a aby mu pre toto dôležité dielo bolo poskytnuté zvláštne osvietenie. Najvyšší splnil všetky Jej prosby, a keď apoštoli, zhromaždení na sneme, o ktorom sa zmieňuje svätý Lukáš v 15. kapitole Skutkov apoštolských, usporiadali záležitosť o obriezke, ako som to popísala v 6. kapitole, svätý Peter im všetkým povedal, že je potrebné, aby boli písomne zachytené tajomstvá zo života Krista Pána, nášho Spasiteľa a Učiteľa, aby tak mohli byť bez zmien a odchyliek hlásané všetkým veriacim, a zároveň sa tým zruší Starý Zákon a založí Nový.
559. Svätý Peter sa o tom už radil s Matkou múdrosti, a keď celý snem schválil jeho návrh, vzývali Ducha Svätého, aby im dal poznať, ktorí z apoštolov a učiteľov majú napísať životopis Spasiteľa. Ihneď videli svetlo zostupujúce na svätého Petra a počuli hlas hovoriť: "Najvyšší kňaz a hlava Cirkvi ustanoví štyroch pre napísanie skutkov a učenia Spasiteľa sveta." Svätý Peter a všetci prítomní padli na svoje tváre a vzdávali Pánovi vďaky za túto milosť. Keď zas všetci vstali, svätý Peter povedal: "Matúš, náš milovaný brat, začne hneď písať svoje evanjelium v mene Otca, Syna a Ducha Svätého. Marek, bude druhý, ktorý taktiež bude písať evanjelium v mene Otca, Syna a Ducha Svätého. Lukáš, bude písať tretí, v mene Otca, Syna a Ducha Svätého. Náš najmilší brat, Ján, bude štvrtý a posledný, ktorý bude písať o tajomstvách nášho Spasiteľa a Učiteľa, v mene Otca a Syna a Ducha Svätého." Toto ustanovenie potvrdil Pán tým, že nechal nebeské svetlo žiariť tak dlho, kým sa tie slová nezopakovali a neprijali ich formálne tí, ktorí boli ustanovení.
560. Svätý Matúš o niekoľko dní začal písať prvé evanjelium. Keď sa modlil v odľahlej miestnosti večeradla a prosil za osvietenie, ako by mal začať svoje evanjelium, zjavila sa mu najsvätejšia Matka Božia, sediac na tróne vo veľkom lesku a majestáte, čo sa stalo pri zatvorených dverách. Veľká Pani ho vyzvala, aby vstal, čo on ihneď urobil a požiadal Ju o požehnanie. Mária mu potom povedala: "Matúš, služobník môj, Všemohúci ma posiela so svojím požehnaním, aby si s ním začal písať evanjelium, ako ti bolo šťastnou voľbou nariadené. Duch Svätý ti pritom bude pomáhať, a ja budem o to, pre teba z celého srdca prosiť. Čo sa však týka mňa, nebolo by dobré, aby si niečo písal, než to, čo je výlučne nutné pre popis vtelenia a iných tajomstiev Slova, ktoré sa stalo telom a pre utvrdenie Jeho viery na svete ako základu Jeho Cirkvi. Keď táto viera bude založená, Všemohúci nájde iné osoby vo vhodnom čase, keď to bude potrebné, prostredníctvom ktorých zjaví veriacim tajomstvá a požehnania, ktoré Jeho mocná ruka vo mne vykonala." Svätý Matúš prejavil svoju ochotu poslúchnuť rozkaz nebeskej Kráľovnej; a v tej chvíli, keď sa s Ňou radil ohľadne zostavenia evanjelia, Duch Svätý na neho zostúpil vo viditeľnej podobe a evanjelista ešte v prítomnosti nebeskej Panej začal písať slová, ktoré sú doteraz zachované v jeho evanjeliu. Najblahoslavenejšia Panna Mária odišla a svätý Matúš pokračoval v písaní svojho spisu a dokončil ho v Judsku. Písal ho v jazyku hebrejskom, roku Pána štyridsiateho druhého.
561. Evanjelista Marek, napísal svoje evanjelium o štyri roky neskoršie, v štyridsiatom šiestom roku po narodení Krista Pána. Písal ho v Palestíne, taktiež v hebrejskom jazyku. Prv než začal, poprosil svojho anjela strážcu, aby uvedomil o jeho úmysle Kráľovnú nebies a poprosil Ju, aby mu pomohla vyprosiť osvietenie od Boha, aby poznal, čo má písať. Najláskavejšia Matka splnila jeho

prosbu a požiadala anjelov, aby Ju ihneď zaniesli s obvyklou slávou a obratnosťou k evanjelistovi, ktorý sa ešte modlil. Vznešená Kráľovná sa mu ukázala sediac na prekrásnom skvejúcom tróne. Svätý Marek sa Jej hlboko poklonil a povedal: "Matka Spasiteľa sveta a Pani všetkého tvorstva, nie som hodný tejto milosti, hoci som služobníkom Tvojho božského Syna a Tvojím." Nebeská Matka odvetila: "Najvyšší, ktorému slúžiš a ktorého miluješ, ma posiela, aby som ťa uistila, že tvoje modlitby sú vypočuté a že Duch Svätý ťa bude riadiť pri písaní evanjelia, ktoré ti zveril." Potom, ako povedala svätému Matúšovi, povedala aj jemu, aby nepísal o tajomstvách, ktoré sa týkali Jej. Potom ihneď vo viditeľnej žiariacej podobe zostúpil Duch Svätý na svätého Marka, zalial ho svetlom a naplnil vnútorným osvietením a svätý Marek začal za prítomnosti slávnej Kráľovnej písať svoje evanjelium. Kňažná nebeská mala vtedy 61 rokov. Svätý Hieronym hovorí, že svätý Marek písal svoje evanjelium v Ríme, na žiadosť veriacich, ktorí tam bývali, ale ja chcem upozorniť, že to bol iba preklad alebo opis toho, ktoré napísal v Palestíne, pretože kresťania v Ríme do tej doby nemali ešte žiadne evanjelium, a preto sa rozhodol napísať jedno v rímskej čiže latinskej reči.
562. O dva roky neskoršie v roku 48. po narodení Krista a 63. najsvätejšej Panny, svätý Lukáš napísal svoje evanjelium v jazyku gréckom. Tiež jemu, ako prvým dvom evanjelistom, keď chceli začať písať, zjavila sa najblahoslavenejšia Panna Mária. Keď ho požiadala, aby pomlčal o tajomstvách a divoch spojených s Jej dôstojnosťou ako Matky Božej, predniesol nebeskej Matke, že pre napísanie Vtelenia a života Jej božského Syna bude potrebné aspoň krátko načrtnúť, akým spôsobom sa odohralo počatie Slova, ktoré sa stalo telom a iné tajomstvá týkajúce sa Jej dôstojnosti ako prirodzenej matky Kristovej, obdržal od Nej dovolenie, aby vo svojom evanjeliu písal o nebeskej Matke trochu voľnejšie. Duch Svätý naň zostúpil a svätý Lukáš začal za prítomnosti veľkej Kráľovnej písať svoje evanjelium, pre ktoré obdržal informácie hlavne priamo od Panny Márie. Svätý Lukáš zostal najoddanejším sluhom presvätej Panny Márie, a nikdy nenechal zo svojej pamäti vymiznúť ten obraz najmilšej Matky sediacej na vznešenom tróne, ako Ju videl pri tejto príležitosti. Od tej doby stále žil v Jej prítomnosti. Svätý Lukáš bol vtedy v Achajsku, keď dostal toto zjavenie a tam tiež napísal svoje evanjelium.
563. Posledný zo štyroch evanjelistov bol svätý Ján, ktorý napísal svoje evanjelium roku 58. po narodení Krista Pána. Písal ho v gréckom jazyku počas svojho pobytu v Malej Ázii až po slávnej smrti a nanebovzatí najblahoslavenejšej Panny Márie. Jeho evanjelium bolo zamerane proti kacírstvam a bludom, ktoré /ako som vyššie spomenula/, diabol hneď po smrti panenskej Matky začal rozsievať a podkopával nimi vieru vo vtelenie božského Slova. Pretože Lucifer bol pokorený a premožený týmto tajomstvom, preto hneď zahájil útok bludmi smerujúcimi proti nemu. Preto evanjelista svätý Ján píše tak vzletne a podáva tak mnohé dôkazy, ktorými dokazuje pravosť a pravdivosť Kristovho Božstva, čím v tom ohľade ďaleko predstihuje ostatných evanjelistov.
564. Hoci vtedy, keď tento evanjelista mal začať písať svoje evanjelium, bola Panna Mária už v nebi, predsa aj k nemu zostúpila osobne, žiariac nevýslovnou slávou a vznešenosťou, obklopená nesčíselnými tisícami anjelov zo všetkých chórov a rádov. Keď sa svätému Jánovi zjavila, povedala: "Ján, Syn môj a sluha Najvyššieho, teraz nastal vhodný čas, aby si popísal život a tajomstvá môjho božského Syna, aby ho všetci smrteľníci mohli poznať ako Syna večného Otca a pravého Boha a zároveň pravého človeka. Nie je však ešte vhodný čas, aby si písal o tajomstvách a skrytých veciach, ktoré vieš o mne, ani nemajú ešte byť oznámené svetu tak veľmi zvyklému na modlárstvo, aby ich Lucifer nezneužil pre zmätenie tých, ktorí majú prijať vieru vo svojho Vykupiteľa a v najsvätejšiu Trojicu. Duch Svätý ti bude pomáhať a ja si prajem, aby si začal písať v mojej prítomnosti." Svätý evanjelista vzdal patričnú úctu veľkej Kráľovnej nebies a bol naplnený Duchom Svätým, tak ako ostatní evanjelisti. S pomocou preláskavej Matky ihneď začal písať svoje evanjelium. Prv než odišla, aby znovu zasadla po pravici svojho Božského Syna, udelila svätému Jánovi svoje požehnanie a prisľúbila mu svoju ochranu na dobu ostávajúceho mu života. Také boli začiatky svätých evanjelií; všetky boli začaté za pomoci a prostredníctvom najblahoslavenejšej Panny Márie, aby sa nám tým ukázalo, že všetky milosti a dary boli zverené do Jej rúk. Pretože sme pre vysvetlenie, ako sa začínali sväté evanjeliá, museli v našom životopise predbehnúť beh udalostí, vráťme sa teraz k nášmu rozprávaniu.
565. Do akej miery po sneme apoštolov bola slávna Panna povýšená božskými vedomosťami a

nepriamym nazeraním na Boha, pomerne v takej miere vzrástla tiež Jej starosť a starostlivosť o blaho Cirkvi, lebo sa teraz viera zo dňa na deň rýchlejšie rozširovala po celom svete. Ako pravá Matka a učiteľka zahrňovala zvláštnou pozornosťou apoštolov, ktorých prospech aj mená mala zapísané vo svojom srdci. Všetci, okrem svätého Jána a svätého Jakuba mladšieho, hneď po ukončení snemu odišli z Jeruzalema na pole svojej pôsobnosti a najláskavejšia Matka bola hlboko dotknutá pri myšlienke na ťažkosti a námahy spojené s kázaním. Hľadela na nich s nežným súcitom, že musia ísť do cudziny a mala ich vo veľkej úcte pre ich svätosť a dôstojnosť kňazskú, ako apoštolov svojho božského Syna, zakladateľov Cirkvi, hlásateľov Jeho náuk a ako vyvolených a božskou múdrosťou vybraných pre také vysoké duchovné práce pre oslavu Najvyššieho. Bolo naozaj nutné, aby najblahoslavenejšia Pani a Majsterka bola povýšená do takého stavu, v akom sa teraz nachádzala, aby mohla dozerať a starať sa o tak mnohé záležitosti v celej svätej Cirkvi, lebo v nižšom postavení by Jej nebolo možné náležíte obstarávať toľké povinnosti, a pritom si zachovať vnútorný kľud a pokoj, akému sa vo svojej duši tešila.
566. Okrem svojich vedomostí a svojej starostlivosti o Cirkev, najsvätejšia Matka prikazovala tiež svojim anjelom, aby chránili a opatrovali všetkých apoštolov a učeníkov, aby ich v prenasledovaniach tešili a pri ťažkostiach sa im náhlili na pomoc. Anjeli pri svojej prirodzenej duchovnej rýchlosti mohli ľahko vyhovieť všetkým tým požiadavkám bez toho, aby pritom strácali pozeranie na tvár Božiu a požívanie nebeskej blaženosti. Tú starosť im zverila, pretože to bolo pri zakladaní Cirkvi nutne potrebné, a tiež preto, že boli služobníkmi Najvyššieho a dielom Jeho rúk. Taktiež požiadala anjelov, aby Ju informovali o všetkom, čo apoštoli a učeníci robia, a najmä keď potrebovali nejaký odev, lebo v tom ohľade si priala na to dozerať, aby vždy boli všetci rovnako oblečení, tak ako keď odchádzali z Jeruzalema. Kým múdra Pani žila a dozerala na to, apoštoli sa odevom v ničom od seba nelíšili, všetci nosili odev toho istého strihu aj tej istej farby, aký nosil Jej božský Syn. S pomocou anjelov vlastnoručne tkala tuniky a posielala ich po anjeloch apoštolom. Takým spôsobom sa nebeská Matka postarala, aby apoštoli aj svojím vonkajškom hlásali náuky a presvätý život Krista Pána. Čo sa týkalo ostatných životných potrieb, ako napr. jedla, to nechala na ich starosť, aby si to obstarali prácou svojich rúk, alebo si ho vyprosili alebo kúpili za almužny, ktoré dostávali.
567. Podľa nariadenia svojej Kráľovnej anjeli často pomáhali apoštolom na ich cestách, pri ich súženiach a pri prenasledovaní od pohanov, od Židov a od diablov, ktorí stále podpichovali zlomyseľných ľudí proti týmto hlásateľom evanjelia. Anjeli ich často navštevovali vo viditeľných podobách, zhovárali sa s nimi a v mene najsvätejšej Matky ich tešili. V iných dobách robili to isté vnútorne bez toho, aby sa ukázali; niekedy ich vyslobodili z väzenia, inokedy ich varovali pred nebezpečenstvom a nástrahami. Taktiež ich sprevádzali na ich cestách alebo ich prenášali z jedného miesta na druhé, kde mali kázať, alebo im oznamovali, čo by mali urobiť za nejakých zvláštnych okolností, na určitých miestach alebo ohľadne nejakých ľudí. O všetkých týchto veciach upovedomovali tiež svoju najsvätejšiu Paniu, lebo Ona sa o všetkých starala a pracovala s nimi viac, než oni všetci dohromady. Nie je možné vypočítať jednotlivé prípady, o ktoré sa starala, ani všetku usilovnú prácu, ktorú táto najláskavejšia Matka konala, lebo nebol ani jediný deň, ani jediná noc, v ktorých by nebola vykonala mnoho zázrakov pre apoštolov a pre Cirkev. Okrem toho im často písala, posilňujúc ich povzbudzovaním a náukami a naplňovala ich útechou a silou.
568. Ešte podivuhodnejšie je, že s apoštolmi nielen udržovala spojenie s pomocou anjelov a listov, ale často sa im tiež zjavovala, kedykoľvek Ju vzývali alebo boli v nejakom súžení a niečo potrebovali . Okrem toho, že sa zjavila evanjelistom, ako sme spomenuli, zjavila sa tiež apoštolom, ja však tu poviem niečo iba ako sa zjavovala svätému Petrovi, ktorý ako hlava Cirkvi potreboval viac rád a pomoci od najblahoslavenejšej Panny Márie. Preto k nemu často posielala svojich anjelov a svätý Peter posielal zas k Nej tých anjelov, ktorí boli pridelení ako hlave Cirkvi, a písal Jej častejšie a udržoval s Ňou užší styk než ostatní apoštoli. Čoskoro po jeruzalemskom sneme sa svätý Peter vydal na cestu do Malej Ázie a prišiel do Antiochie, kde založil svoje prvé biskupské sídlo. V dôsledku veľkých ťažkostí, s akými sa pri tom zakladaní stretával, bol veľmi skľúčený a zarmútený. Najblahoslavenejšia Panna Mária o tom dobre vedela, aj to, ako veľmi potrebuje Jej pomoc. Aby mu ju poskytla spôsobom vhodným pre dôležitosť záležitosti, požiadala svojich svätých anjelov,

aby Ju zaniesli k svätému Petrovi a zjavila sa mu, ako pri iných podobných prípadoch, vo veľkom lesku. Keď Ju apoštol uvidel pred sebou v takej žiare, so svojou zvyčajnou horlivosťou padol pred Ňou na kolená a rozplývajúc sa v slzách Jej povedal: "Ako k tomu prichádzam, že ja, hriešny dostávam takú milosť, že Matka môjho Vykupiteľa prišla sem za mnou?". Nebeská Učiteľka zostúpila z trónu a tlmiac žiaru, ktorá Ju obklopovala, pokľakla pred najvyšším kňazom Cirkvi a žiadala o jeho požehnanie. K žiadnemu z apoštolov sa pri svojich zjaveniach tak nechovala ako k svätému Petrovi, hoci - keď s nimi hovorila prirodzeným spôsobom, - tiež ich kľačiac na kolenách zvykla žiadať o ich požehnanie.
569. Pretože však svätý Peter bol námestníkom Kristovým a hlavou Cirkvi, preto zostúpila z trónu, aby mu vzdala poctu, konajúc akoby bola obyčajným údom Cirkvi žijúcim ešte v smrteľnom tele. Dôverne s apoštolom hovorila o vážnych záležitostiach, o ktoré sa jednalo. Jedna z nich bola, že by bolo dobre začať oslavovať niektoré sviatky Pána. Keď sa dohodli na krokoch, aké v tom ohľade urobia, svätí anjeli Ju zase preniesli z Antiochie do Jeruzalema. Neskoršie, keď svätý Peter podľa nariadenia, ktoré dostal od Spasiteľa, odišiel do Rima s úmyslom preložiť apoštolskú stolicu do tohoto mesta, zjavila sa presvätá Panna svätému Petrovi druhý raz. Pri tomto druhom zjavení bolo dohovorené, aby sa v Rímskej Cirkvi začal sláviť sviatok Narodenia Jej božského Syna, ako aj Jeho umučenia a ustanovenia najsvätejšej Sviatosti takým spôsobom, ako sa to robí teraz, totiž na Zelený štvrtok. Neskoršie po mnohých rokoch bol ustanovený tiež sviatok Božieho Tela na prvý štvrtok po svätodušnej oktáve, čo sa robí doteraz. Ale prvý sviatok najsvätejšej Sviatosti na Zelený štvrtok bol ustanovený svätým Petrom, ako aj slávnosť Vzkriesenia, nedeľa Nanebovstúpenia, veľkonočné a iné obrady, ktoré sa doteraz v Rímskej Cirkvi zachovávajú, a toto všetko bolo zavedené na žiadosť a podľa rád udelených presvätou Máriou. Po vybavení tých záležitostí svätý Peter išiel do Španielska, aby tam navštívil niektoré chrámy, ktoré založil svätý Jakub a prv než sa vrátil do Ríma, tiež sám tam založil ďalšie chrámy.
570. Pri inej príležitosti, krátko pred slávnou smrťou nebeskej Matky, keď svätý Peter bol už zas v Ríme, nastali medzi kresťanmi spory, ktoré veľmi zarmucovali a trápili ako jeho, tak aj tých, ktorých sa týkali. Svätý apoštol spomínal na pomoc, ktorú mu v ťažkostiach poskytla veľká Kráľovná a veľmi ľutoval, že teraz mu chýbajú Jej rady a pomoc. Preto prosil svojich anjelov strážnych, aj tých, ktorí mu boli daní, aby mu pomáhali ako najvyššiemu kňazovi, aby oznámili jeho ťažkosti a potreby najblahoslavenejšej Matke, aby tak na Jej mocné orodovanie získal pomoc Jej Syna. Kráľovná nebies, ktorá poznala horlivosť a pokoru svätého Petra, ihneď vyhovela jeho prianiu. Prikázala apoštolovým anjelom, aby ho priniesli k Nej do Jeruzalema. Anjeli bezodkladne vykonali, čo im prikázala, priniesli svätého Petra do večeradla a postavili ho pred jeho Kráľovnú. Svätý Peter dojatý touto zvláštnou milosťou a prelievajúc slzy radosti, že jeho prosba bola vypočutá, padol pred najblahoslavenejšou Pannou Máriou na kolená. Slávna Pani mu povedala, aby vstal a namiesto neho Ona sama pokľakla pred ním a povedala: "Majstre môj, udeľ svoje požehnanie tvojej služobníčke, ako námestník Krista Pána a môjho Syna." Svätý Peter poslúchol a udelil Jej požehnanie. Potom vzdali Pánovi vďaky z a to, že splnil ich prianie, a hoci pokorná Majsterka cností vedela, čo trápi svätého Petra v Ríme, počúvala jeho rozprávanie o tom, čo sa tam prihodilo.
571. Najblahoslavenejšia Panna Mária mu poradila vo všetkom, čo potreboval vedieť a urobiť, aby utíšil nepokoj a obnovil mier v rímskej Cirkvi. Hovorila s takou múdrosťou, že hoci svätý Peter mal vysokú mienku o Jej múdrosti, bol pri tejto príležitosti unesený obdivom a radosťou nad tým, čo počul a cítil a vzdával Jej pokorné vďaky za túto Jej novú pomoc. Keď ho dostatočne poučila o mnohých veciach potrebných pre založenie Cirkvi v Ríme, požiadala ho znovu o požehnanie a rozlúčila sa sním. Anjeli odniesli svätého Petra naspäť do Ríma a Ona podľa svojho obyčaja padla na tvár a ležiac na zemi v podobe kríža dlho prosila Pána, aby utíšil tie nepokoje. Jej modlitby boli vypočuté, lebo svätý Peter po návrate do Ríma zistil, že pomery sa zlepšili a konzuli čoskoro dovolili veriacim, aby žili podľa zákona Kristovho. Z týchto zázrakov, ktoré som tu uviedla, môžeme aspoň trochu poznať, čo najblahoslavenejšia Panna Mária konala pre vedenie apoštolov a Cirkvi. Keby sa malo napísať všetko, čo vykonala, muselo by sa napísať viac kníh, než je tých riadkov, čo boli napísané. Preto nepíšem o tom ďalej, aby som mohla v ostávajúcej časti tohoto

životopisu popísať podivuhodné a neslýchané milosti, ktoré Pán udelil svojej najsvätejšej Matke v posledných rokoch Jej života. Musím však zároveň priznať, že môžem podať iba nepatrný náznak toho, čo som videla, aby som tým dala zbožným kresťanom námet k rozjímaniu a ku chvále Všemohúceho Pôvodcu tých vznešených tajomstiev.

Poučenie, ktoré mi udelila slávna Kráľovná anjelov.

572. Moja najdrahšia dcéra, v predošlých poučeniach som ti povedala, aké sťažnosti mám proti dietkam Cirkvi svätej, najmä proti ženám, u ktorých je tá chyba väčšia. Znovu to tu opakujem, aby si ma mohla napodobňovať a chrániť sa pred tým, čím sa tie bláznivé ženy dcéry Beliála previňujú: je to najmä ich neúctivé chovanie voči kňazom Najvyššieho, s ktorými zaobchádzajú bez všetkej úcty a vážnosti. Tento hriech v Cirkvi sa zo dňa na deň rozširuje, a preto opakujem toto varovanie, ktoré som už niekoľkokrát uviedla. Povedz im, dcéra moja, čo si musíme myslieť o tom, že kňazi, pomazaní Pána, ustanovení, aby zastupovali Krista a premieňali chlieb a víno na Jeho telo a krv, slúžia obyčajným, nečistým svetským ženám? Že musia vstať a odkrytím hlavy vzdať poctu pyšným, biednym ženám iba preto, že sú bohaté a oni chudobní? Pýtam sa, či je dôstojnosť chudobného kňaza menšia než zámožnej osoby? Alebo či bohatstvo poskytuje väčšiu alebo rovnakú dôstojnosť, moc a vznešenosť, ako je tá, ktorú môj božský Syn udelil svojim kňazom a sluhom? Anjeli si nevšímajú boháčov pre ich majetky, ale kňazov si ctia pre ich vysokú dôstojnosť. Ako sa mohla taká potupa a prevrátenosť vlúdiť do Cirkvi, že pomazaní Pána sú urážaní a opovrhovaní veriacimi, ktorí vedia a uznávajú, že sú posvätení samým Kristom?
573. Je síce pravda, že kňazi sami sú veľmi vinní a trestuhodní, keď nepamätajúc na svoju dôstojnosť robia sa otrokmi v službách iných ľudí, ba aj žien. Ale kňazi majú akési ospravedlnenie, že v dôsledku svojej chudoby sú nútení robiť sa služobníkmi, hoci v skutočnosti sú páni. Táto ohavnosť je veľmi odporná svätým a veľmi nepríjemná aj mne, pre tú hlbokú úctu, akú som mala ku kňazom. Moja dôstojnosť ako Matky Božej bola zaiste veľká a predsa som často pred nimi padala na kolená, ba aj na tvár a považovala som to za veľké šťastie, keď som mohla pobozkať zem, po ktorej chodili. Avšak svetská zaslepenosť znehodnotila kňazskú dôstojnosť a zamenila vec drahú za zlú /Jer 15,19/; svojimi zákonmi a neporiadnymi zvykmi znížili kňazov na úroveň obyčajných ľudí a pre svoju zvrhlosť používajú jedných ako druhých; a ten istý sluha Boží, ktorý teraz prináša pri oltári nekonečne veľkú obetu najsvätejšieho Tela a Krvi, ide potom, aby slúžil a podroboval sa aj ženám, ktoré svojou prirodzenosťou a postavením sú oveľa nižšie a niekedy pre svoje hriechy aj nehodnejšie.
574. Preto si prajem, dcéra moja, aby si sa, nakoľko ti bude možné, snažila podávať vynáhradu za túto potupu, ktorej sa dopúšťajú dietky Cirkvi svätej. Dávam ti na vedomie, že ja aj zo svojho trónu na nebesiach pozerám s úctou a vážnosťou na kňazov, ktorí sú na zemi. Ty na nich musíš vždy pozerať s tou istou úctou, ako keď sú pri oltári a držia vo svojich rukách alebo nesú na prsiach najsvätejšiu Sviatosť. Áno, aj ozdoby a všetky ich rúcha maj vo veľkej úcte, tak ako ja som s úctou zhotovovala odev pre apoštolov. Okrem toho, čo si poznala, a napísala o Písme Svätom, musíš tiež mať v úcte a vážiť si ho pre ten jeho obsah a prostriedky, ktoré Všemohúci použil, aby evanjelistov pohnul k tomu, aby ich napísali. Ako pri svätých evanjeliách, tak aj pri iných svätých spisoch, Duch Svätý prepožičiava pisateľom svoju pomoc, aby Cirkev bola bohatá a prospievala v hojnosti náuk, vedomostí a svetla ohľadne tajomstiev a pôsobenia Pána. Najväčšiu poslušnosť a úctu zo všetkých ľudí musíš preukazovať najvyššiemu veľkňazovi v Ríme; keď o ňom počuješ zmienku, prejav svoju úctu úklonom hlavy, ako keby si počula vysloviť meno môjho božského Syna alebo moje, pretože na zemi zastáva miesto Kristovo. Kým som ja žila na svete, prejavovala som takú úctu svätému Petrovi, kedykoľvek som počula vysloviť jeho meno. Prajem si, aby si veľmi pozorne a verne nasledovala moje šľapaje, aby si mohla konať podľa mojej náuky a našla milosť v očiach Najvyššieho, ktorému sa všetky také skutky veľmi páčia a žiaden z nich nepovažuje za malý, ak ho konajú z lásky k Nemu.

K a p i t o l a 10.

Ako presvätá Mária uctievala pamiatku umučenia Pána Ježiša; s akou úctou prijímala Telo Pána; iné skutky Jej presvätého života.

575. Popri všetkej pozornosti, ktorú Panna Mária venovala vedeniu Cirkvi /ako som predtým dostatočne popísala/, konala v skrytosti mnohé iné nábožné cvičenia a dobré skutky, ktorými získala od Najvyššieho nesčíselné dary a požehnania pre seba aj pre všeobecné dobro veriacich a pre podporu spásy nesčíselného počtu jednotlivých duší. V nasledujúcich kapitolách budem pre naše poučenie a obdiv a pre oslavu najsvätejšej Matky písať, nakoľko budem môcť, o tých Jej skrytých a neznámych skutkoch. Vopred uvádzam, že už pri svojom počatí obdržala výsadu, aby nikdy nezabudla, čo raz poznala a pochopila, preto popri tých mnohých milostiach a výsadách, ktorým sa naša veľká Kráľovná tešila, stále mala na pamäti skutky a tajomstvá svojho božského Syna, lebo okrem abstraktného videnia, ktorým v posledných rokoch svojho života stále videla Boha, poznala všetky veci. V tomto ohľade sa vyrovnala anjelom.
576. V treťom zväzku v druhej časti, keď som popisovala umučenie Pána, uviedla som, že najblahoslavenejšia Panna Mária cítila vo svojom tele aj vo svojej najčistejšej duši všetky bolesti a muky nášho Spasiteľa Ježiša, takže nebola ani jedna, o ktorej by nevedela a nespolucítila ju na sebe. Všetky obrazy a dojmy umučenia sa trvale vtlačili do Jej srdca tak, ako Jej to na Jej žiadosť Pán udelil. Tieto dojmy a obrazy neboli z Jej pamäti vymazané ako iné zmyslové predstavy v dôsledku nazerania na Boha, ale naopak, stali sa ešte živšie, aby sa zázračne pri svojom súcite radovala a zároveň aj cítila zármutok, lebo tak si to priala, ako dlho bude ešte žiť v smrteľnom tele a k tomuto cvičeniu vždy obracala svoju prirodzenú silu vôle. Akokoľvek výborné boli Jej dary a výsady /podľa toho, ako som stále pripomínala pri svojom písaní/, predsa však všetky boli zárukami a dôkazmi vzájomnej lásky Jej božského Syna, ktorý - podľa spôsobu nášho vyjadrovania, nemohol sa zdržať alebo ubrániť, aby nejednal so svojou Matkou ako Boh lásky, ako Všemohúci, nekonečne bohatý v milosrdenstve. Ale najblahoslavenejšia Panna nikdy o ne neprosila ani ich nevyhľadávala, pretože jediná Jej túžba bola, aby bola ukrižovaná s Kristom, vo svojom vnútri pokračovala v Jeho bolestiach, obnovovala Jeho umučenie, lebo bez tohoto sa Jej zdal život v smrteľnom tele planý a neužitočný.
577. Preto si všetky svoje práce zariadila tak, aby cez celý čas mohla vo svojom srdci uchovávať obraz svojho božského Syna, zarmúteného, potupeného, zraneného a zohaveného mukami svojho umučenia a vo svojom vnútri pozorovala tento obraz ako v najčistejšom zrkadle. Počula potupné, urážlivé, posmešné a rúhavé reči proti Nemu, i videla všetky okolnosti a miesta a celé Jeho umučenie ako jeden živý a dušu prenikajúci obraz. Toto žalostné videnie Ju po celý deň podnecovalo k najhrdinskejším úkonom cností a prebúdzalo Jej zármutok a súcit. Ale Jej nanajvýš múdra láska sa neuspokojovala iba s týmito cvičeniami; v určitých hodinách a dobách sa venovala tiež cvičeniam so svojimi svätými anjelmi, najmä s tými, ktorí - ako som spomenula v prvej časti - mali odznaky, a či erby, znázorňujúce nástroje z umučenia Pána. Na prvom mieste používala za pomocníkov týchto anjelov, a potom aj iných pri ďalších cvičeniach.
578. Pre každý druh rán a utrpenia nášho Spasiteľa Krista Pána konala zvláštne modlitby a pozdravy, aby im vzdala zvláštnu poctu. Na všetky pohŕdavé a urážlivé slová Židov a iných Jeho nepriateľov, ktoré vyslovili zo závisti, zlosti alebo z pomsty, na každé rúhanie, ktoré bolo vyslovené, zložila zvláštne hymny na ich poctu a na zadosťučinenie za tie útoky, alebo pre ich zmiernenie. Za urážlivé pohyby, posmech a zranenia, konala najhlbšie pokorovanie, kľakala si a padala na tvár, čím sa stále snažila podávať vynáhradu za potupu a urážky, ktorými Jej božského Syna zahrňovali v živote a pri Jeho umučení, tým tiež vyznávala vieru v Jeho božstvo, v Jeho človečenstvo, svätosť, zázraky a v Jeho náuky. Za všetko Ho chválila a velebila a vo všetkom sa s Ňou spájali Jej svätí anjeli a odpovedali Jej plní obdivu nad takou múdrosťou, vernosťou a láskou obyčajného tvora.
579. Aj keby najsvätejšia Matka nekonala po celý svoj život nič iné, než tieto nábožné cvičenia, bola by tým samým vykonala viac a získala väčšie zásluhy než všetci svätí za všetko čo vykonali a vytrpeli pre Boha. Silou lásky sa Jej bolesti rovnali mučeníctvu, ba často ho aj prevyšovali a bola by

v nich zomrela, keby Jej božskou mocou nebol život zachovaný pre získanie ešte väčších zásluh a slávy. A keď vo svojej preveľkej láske obetovala všetky tieto skutky za Cirkev, uvážme, koľkými vďakmi a vďačnosťou sme Jej ako verné dietky povinní za také rozmnoženie pomocných pokladov, ktoré nám nešťastným dietkam Eviným zanechala k používaniu. Aby naše uvažovanie nebolo iba polovičaté a vlažné, musím povedať, že účinky Jej rozjímaní boli mnohokrát úžasné; často ronila krvavé slzy, ktoré stekali po Jej tvári, alebo sa úzkosťou potila, a to nielen obyčajným, ale krvavým potom tak hojne, že stekal na zem. Ba často sa i Jej srdce pod silným tlakom žiaľu vyšinulo zo svojej prirodzenej polohy. Keď to došlo až do takých krajností, Jej božský Syn prichádzal z nebies a dodával Jej nové sily a život, aby utíšil Jej bolesti a zahojil rany, ktoré spôsobila láska k Nemu a aby tak posilnená a potešená mohla pokračovať vo svojich nábožných cvičeniach a vo svojej útrpnosti.
580. Pán však si prial, aby sa neoddávala týmto bolestným úvahám a citom v tých dňoch, keď si pripomínala tajomstvo Jeho vzkriesenia, aby bol tak udržovaný správny pomer medzi príčinami a účinkami, pretože niektoré z tých bolestí sa nezrovnávali s milosťami, ktoré svojimi účinkami pôsobili aj na telo a nepripúšťali bolesť. Ona však nikdy nestrácala z očú Jeho utrpenie, a preto pociťovala iné účinky svojej útrpnosti, spájajúc ich s radosťou; boli to účinky a pocity vďačnosti za všetko, čo Pán vytrpel. Tak do sladkostí všetkých milostí, ktoré dostávala od Pána, miešala sa horkosť. Dostala tiež dovolenie od svätého Jána, aby ostala každý piatok v ústraní vo svojej modlitebni, aby mohla uctiť pamiatku smrti a pohrebu svojho božského Syna. V tých dňoch ostával svätý Ján vo večeradle, aby prijímal tých, ktorí prišli navštíviť Matku Božiu a nedopustil, aby Ju niekto vyrušoval; a kedykoľvek on sám nemohol túto službu vykonať, konával ju niektorý učeník. Najsvätejšia Matka sa pre toto cvičenie uchyľovala do samoty už o piatej hodine vo štvrtok a vyšla z nej až v nedeľu pred poludním. Aby však v tých troch dňoch nebola niektorá dôležitá cirkevná záležitosť zanedbaná, naša veľká Pani ustanovila jedného zo svojich anjelov, aby vzal na seba Jej podobu a krátko vybavil, čo sa nemohlo odložiť; taká bola obozretná a pozorná vo všetkom, čo sa týkalo Jej duchovných dietok a domácich.
581. Nikdy nebudeme môcť popísať to, čo sa dialo s nebeskou Matkou pri Jej duchovných cvičeniach za tie tri dni; jedine Pán, ktorý bol ich Pôvodcom, nám to raz zjaví vo svetle svätých. Ani to, čo som sama o tom poznala, nie som vstave popísať; môžem len povedať, že najsvätejšia Matka, počnúc od umývania nôh, pripomínala si a uctievala všetky tajomstvá až do Vzkriesenia a v každej hodine obnovovala sama všetky pohyby, všetko konanie, skutky a utrpenia tak, ako sa to dialo pri umučení Jej božského Syna. Opakovala tie isté modlitby a prosby, ktoré konal On sám, ako sme to popísali na inom mieste. Najčistejšia Matka cítila na svojom panenskom tele všetky bolesti, ktoré znášal náš božský Spasiteľ Ježiš Kristus. Niesla kríž a položila sa naň. Poviem skrátka, že kým žila na svete, každý týždeň znovu prežívala a na sebe cítila celé umučenie svojho božského Syna. Naša Kráľovná tým získala veľké milosti a požehnanie pre tých, ktorí zbožne pamätajú na umučenie Pána; preto mocná Kráľovná prisľúbila takým dušiam zvláštnu pomoc a účasť na pokladoch, ktoré boli pre nás získané umučením Pána, lebo z hĺbky srdca si priala, aby sa pamiatka na umučenie Pána Ježiša v Cirkvi stále zachovávala. Pre silu Jej prianí a modlitieb Pán ustanovil, aby od tejto doby bol stále v Cirkvi svätej veľký počet duší, ktoré by uctievali prehorké umučenie a nasledovali v tom nebeskú Matku, ktorá bola prvá, ktorá to robila a učila tomu takým vznešeným spôsobom.
582. Pri týchto cvičeniach snažila sa veľká Kráľovná oslavovať najmä ustanovenie najsvätejšej Sviatosti novými chválospevmi, vzdávaním vďaky a vrúcnou láskou. Pozvala k tomu vždy aj svojich anjelov a mnoho ďalších zvolávala z neba, aby Jej pomáhali a spolu s Ňou chválili Pána. Bol to zázrak hodný všemohúcnosti Najvyššieho, že každý raz poslal množstvo anjelov, aby sa podívali na ten div, ako Kristus ostáva sviatostne prítomný v Jej srdci od jedného svätého prijímania k druhému, a tým sa roznietili k chváleniu a oslavovaniu tých podivuhodných účinkov sviatostnej prítomnosti v tomto tvore, ktorý - ako videli - bol čistejší a svätejší než anjeli a serafi, čomu podobný doteraz nevideli a tiež neuvidia medzi všetkými ďalšími tvormi.
583. Anjeli sa nie menej divili /čo by sme aj my mali robiť/, keď videli, že hoci veľká Kráľovná bola hodná prechovávať v sebe sviatostné spôsoby tak, ako vo svätostánku, pritom všetkom sa vždy

veľmi starostlivo pripravovala konaním veľmi vrúcnych pobožností, kedykoľvek mala znovu pristúpiť ku svätému prijímaniu, a to, robila takmer denne, výjmuc tých troch dní, kedy ostávala vo svojej modlitebni. Ako prípravu na sväté prijímanie, obetovala vždy svoje týždenné uctievanie umučenia Pána; okrem toho, kedykoľvek sa večer pred svätým prijímaním uchýlila do svojej izbietky, konala ešte iné duchovné cvičenia, ako: padala tvárou na zem v podobe kríža, konala poklony kľakaním na jedno koleno, modlila sa a klaňala nemeniteľnej bytosti Božej. Prosila Boha, aby Jej dovolil hovoriť s Ním, a dovolil Jej, napriek Jej pozemskej nízkosti, aby prijala Jeho Syna v najsvätejšej Sviatosti. Odvolávala sa na Jeho nekonečnú štedrosť a lásku k Cirkvi svätej, ktorú Jej prejavuje tým, že v Nej stále sviatostne prebýva, čo uvádzala ako dôvod, aby Jej bola dožičená táto milosť. Obetovala Pánovi Jeho vlastné umučenie a smrť, zásluhy Jeho vlastného sebaobetovania, spojenie Jeho ľudskej prirodzenosti s Božskou, všetky Jeho skutky, ktoré vykonal od okamihu Jeho počatia v panenskom lone, všetky cnosti anjelov a ich skutky, ako aj skutky a cnosti všetkých spravodlivých minulých, prítomných i budúcich vekov.
584. Potom konala úkony najhlbšej pokory, pri ktorých prehlasovala seba za obyčajný prach a popol pri porovnaní k nekonečnej bytosti Božej, proti ktorej najvyšší tvorovia sú veľmi nízki a neprimerateľní. Pri uvážení, čo má sviatostne prijať, bola natoľko dojatá a hlboko pohnutá, že to nie je možné slovami popísať, lebo sa pozdvihla vysoko nad chóry serafov a cherubov tak, že sa to vymyká zmyslovému poňatiu; ale pretože sa považovala za najnižšiu zo všetkých tvorov, vzývala svojich anjelov strážcov a iných anjelov a prosila ich s neporovnateľnou pokorou o orodovanie u Pána, aby Ju pripravil a urobil schopnou hodne Ho prijať, pretože Ona je iba nepatrný pozemský tvor. Svätí anjeli Ju s radostným obdivom poslúchli, pomáhali Jej a spojili sa s Ňou v Jej prosbách, ktorým venovala väčšiu časť noci pred svätým prijímaním.
585. Pretože múdrosť veľkej Kráľovnej, hoci sama osebe mala medze, je pre nás nepochopiteľná, nikdy nebudeme môcť pochopiť, akú výšku dosiahli Jej cnosti a skutky lásky pri týchto príležitostiach. Boli však často také, že prinútili Pána, aby na ne odpovedal osobnou návštevou, ktorou Jej dal najavo, s akým zaľúbením prichádza, aby sviatostne prebýval v Jej srdci a tiež obnovil záruku svojej nekonečnej lásky k Nej. Pred svätým prijímaním obyčajne bola vopred prítomná na omši svätej, ktorú obyčajne slúžil svätý Ján. Pri tých svätých omšiach neboli čítané epištoly a evanjeliá, pretože neboli ešte napísané, ale premeňovanie bolo rovnaké ako aj v našej dobe a boli k nemu pripojené iné obrady s mnohými žalmami a modlitbami. Na konci svätej omše pristupovala nebeská Matka ku svätému prijímaniu, urobiac tri hlboké poklony pokľaknutím a celá roznietená láskou prijala svojho Syna v najsvätejšej Sviatosti, vítajúc vo svojom najčistejšom vnútri a v srdci toho istého Boha, ktorému dala najsvätejšie človečenstvo vo svojom panenskom lone. Po svätom prijímaní uchýlila sa do samoty a ostala v nej tri hodiny a neopustila ju, len keď Ju volala niektorá naliehavá potreba poslúžiť blížnym. V tých hodinách evanjelista často videl, ako z Nej vychádzajú papršleky svetla ako zo slnka.
586. Múdra Matka tiež urobila opatrenie, aby apoštoli a kňazi pri slúžení nekrvavej obete omše svätej boli zaodiati ornátom a mystickými rúchami, ktoré sa líšili od obyčajného šatu. Pre ten účel svojimi rukami pripravovala ozdoby a kňazské omšové rúcha, čo dalo počiatok terajším, v Cirkvi zachovávaným obradom. Tie rúcha neboli síce celkom také, aké sa užívajú teraz, ale nelíšili sa veľmi od tých, ktoré behom času sa zaviedli v Cirkvi Rímskej. Látka bola veľmi podobná, lebo presvätá Matka ich zhotovovala z ľanového plátna a ťažkého hodvábu, ktoré kupovala za almužny a dary čo dostávala od veriacich. Tieto rúcha obyčajne pripravovala alebo kľačiac na kolenách alebo stojac a nechcela ich zveriť žiadnym iným sakristiánom než anjelom, ktorí Jej pritom všetkom pomáhali. Všetky rúcha a vôbec všetko, čo patrilo k službe oltára držala vo vzornom poriadku a čistote; a všetko, čo pochádzalo z Jej rúk, vydávalo nebeskú vôňu, ktorá roznecovala ducha kňazov.
587. Z mnohých kráľovstiev a provincií, kde apoštoli kázali, prichádzali do Jeruzalema mnohí obrátenci navštíviť Matku Vykupiteľa sveta a prehovoriť si s Ňou, a pritom jej ponúkali bohaté dary. Boli medzi nimi aj štyria urodzení šľachtici, ktorí boli kráľovskými guvernérmi provincií, ktorí Ju prišli navštíviť a priniesli mnoho vzácnych darov, ktoré u Nej zložili, aby ich použila pre seba, pre apoštolov a učeníkov. Presvätá Pani namietala, že Ona je chudobná, ako bol Jej Syn a apoštoli napodobňujúci svojho Majstra sú tiež chudobní, a preto sa tieto bohaté dary nehodia pre

život, akému sa zasvätili. Oni Ju prosili, aby im urobila tú radosť a prijala ich dary pre chudobných a pre službu Božiu. Na ich snažné prosby prijala časť z toho, čo Jej ponúkali, z hodvábia zhotovila ozdoby pre oltár a ostatné rozdala chudobným a nemocniciam, lebo také miesta často navštevovala a obsluhovala chudobných a chorých, často ich svojimi rukami umývala a podobné služby konala i almužny udeľovala kľačiačky. Kedykoľvek mohla, tešila zarmútených a poslúžila chorým v ich smrteľných úzkostiach. Nikdy neprestala konať skutky dobročinnej lásky, buď tým, že ich priamo konala alebo, že sa modlila za iných vo svojom ústraní.
588. Udeľovala spasiteľné rady tým kniežatám a kráľom, ktorí Ju navštívili a poučovala ako majú dobre vládnuť vo svojich provinciách. Napomínala ich, aby dbali na to a jednali s nestrannou spravodlivosťou a bez prijímaní osôb, aby pamätali, že sú iba smrteľní ľudia ako všetci ostatní, aby sa báli najvyššieho Sudcu, ktorý bude všetkých súdiť podľa ich skutkov, a nadovšetko, aby podporovali šírenie slávy mena Kristovho, ako aj rozširovanie a upevnenie svätej viery, lebo jedine v nej môže byť vláda pevne založená. Vláda bez viery je iba žalostné, neblahé, diabolské otroctvo, ktoré Boh vo svojich tajných súdoch dopúšťa za trest na poddaných, aj na vládcov. Šťastné kniežatá sľúbili, že sa budú verne riadiť Jej radami a ostali potom aj naďalej v spojení s nebeskou Kráľovnou pomocou listov a inými spôsobmi. To isté dobrodenie dostali všetci, ktorí Ju navštívili, lebo všetci odchádzali od Nej zapálení pre cnosti, plní svetla a nevýslovnej radosti a útechy. Mnohí ešte aj ako neveriaci, keď Ju uvideli, verejne vyznávali svoju vieru v pravého Boha, lebo nemohli odolať účinkom vnútornej sily, akú v nich prebúdzala prítomnosť najsvätejšej Matky.
589. Také účinky nás nesmú prekvapovať, lebo slávna Pani bola úplne pretvorená na nanajvýš silný nástroj moci a milosti Božej, pôsobiaci medzi ľuďmi. Nielenže Jej slová plné múdrosti budili obdiv a presviedčali zmýšľania udeľovaním nového svetla, ale aj na Jej perách bola rozliata milosť, aby ju mohla rozdávať a Jej tvár žiarila dobrotivosťou a nebeskou krásou, pričom Jej pokojný majestát a skromnosť; vážne, ale predsa príjemné jednanie spojené s tajnou mocou, podobnou tej, akú sväté evanjelium pripisuje Jej božskému Synovi /Lk 6, 19/, vábilo k Nej a osviežovalo srdcia. Niektorí onemeli úžasom, iní prepukali v plač, niektorí od úžasu vykríkli, chválili a vyznávali, že veľký je Boh kresťanov, ktorý stvoril takú bytosť. Skutočne mohli potvrdiť to, čo o Nej povedali niektorí svätí: že Mária je divom Božej moci. Nech je večne známa a chválená vo všetkých pokoleniach ako pravá Matka Boha, ktorý Ju stvoril takú pôvabnú pre ľudské oči, takou nežnou Matkou hriešnikov, takou láskyplnou k anjelom a ľuďom.
590. V tých posledných rokoch nebeská Kráľovná veľmi málo jedla a spala, a aj toto málo iba preto, že Ju svätý Ján žiadal, aby aspoň malú časť noci odpočívala. Tento Jej spánok bol však iba krátkym prerušením zmyslovej činnosti, ktoré netrvalo dlhšie než pol hodiny. Ale ani v tejto dobe Jej nazeranie na Boha nebolo prerušené. Jej jedlo pozostávalo z niekoľkých hltov chleba a niekedy malého kúska ryby, čo si vzala na naliehanie svätého Jána, keď spolu s ním jedla. Svätý Ján medzi mnohými výsadami dostal aj tú, že s Ňou nielen jedával pri spoločnom stole, ale že mu veľká Kráľovná pripravovala pokrmy a obsluhovala ho ako matka syna, a okrem toho aj ho poslúchala ako kňaza a zástupcu Krista. Veľká Kráľovná sa mohla veľmi dobre zaobísť aj bez tohoto spánku a jedla, ktoré si dopriala skôr len zo zdvorilosti než z potreby pre zachovanie života. Nepotrebovala spánok ani jedlo, ale používala ich iba ako prostriedky pre cvičenie sa v poslušnosti a v pokore, aby tak aspoň niečím splácala ľudskej prirodzenosti, lebo vo všetkom konala nanajvýš múdro.

Poučenie, ktoré mi udelila Panna Mária, Kráľovná anjelov.

591. Dcéra moja, v celom mojom živote je možné vidieť, v akej vďačnej pamäti som zachovávala dielo Vykúpenia, najmä umučenie a smrť môjho božského Syna, zvlášť od tej doby, keď som Ho videla, ako sa obetoval na kríži za spásu ľudstva. Ale v tejto kapitole obzvlášť som si priala obrátiť tvoju pozornosť na to, s akou starostlivosťou som stále konala cvičenie, ktorým som nielen obnovovala spomienku, ale aj bolesti umučenia som prežívala. Prajem si, aby vedomosť o tom vzbudila v ľuďoch pocit výčitky a zahanbenia pre ich zábudlivosť na nepochopiteľne veľké dobrodenie vykúpenia. Ó, aký hanebný, aký hrozný a nebezpečný je tento nevďak ľudí. Zabúdanie je zrejmým dôkazom pohŕdania, lebo človek nezabudne tak ľahko na to, čo je mu drahé. Aký dôvod, alebo akú výhovorku môžu ľudia uviesť pre svoje zabúdanie na to večné požehnanie,

ktorého sa im dostalo? Ako ospravedlnia svoje pohŕdanie tou láskou, s akou večný Otec vydal na smrť svojho jednorodeného Syna? /Jn 3, 16/. Že si nevšímajú lásku a trpezlivosť, s akou Jeho a môj Syn tú smrť za nich podstúpil? Nerozumná zem odpovedá na snahy tých, ktorí ju obrábajú; divoké zvieratá skrotnú a zdomácnejú, keď sa s nimi dobre zaobchádza. Ľudia sú vďační svojim dobrodincom, a keď dobrodinci nebadajú žiaden prejav vďačnosti u tých, ktorým preukázali dobrodenie, prejavujú svoju neľúbosť, odsudzujú a považujú to za veľkú urážku.
592. Čo je teda príčinou, že iba voči svojmu Bohu a Vykupiteľovi sú takí nevďační a zabúdajú na to, čo vytrpel, aby ich zachránil pred večným zatratením? A napriek tomuto svojmu zjavnému nevďaku ešte sa sťažujú, že im Boh neposkytuje pomoc, akú si prajú. Aby poznali, akú strašnú vinu na seba uvaľujú svojou nevďačnosťou, pripomeniem ti, dcéra moja, že Lucifer a jeho diabli, keď vidia tak mnoho duší zabúdajúcich na umučenie Krista, vytvárajú si z toho úsudok, ktorý prejavujú slovami: "Táto duša si nespomína na dobrodenie vykúpenia a neváži si ho, a preto zaiste ju ľahko získame na našu stranu; lebo duša, ktorá je taká pochabá, že nepamätá na také veľké dobrodenie, zaiste nepozná naše nástrahy. Poďme, pokúšajme a zničme ju, lebo chýba jej tá najsilnejšia obrana." Pretože podľa svojej veľkej skúsenosti poznali, že tento ich názor je skoro neomylný, preto sa horlivo snažia vyhladiť spomienku na umučenie a smrť Krista a vzbudiť u ľudí odpor proti kázniam alebo pojednávaniam o ňom; a dopracovali sa v tom veľkého úspechu a spôsobujú tým dušiam ohromnú škodu. Naopak , zas sú veľmi opatrní a boja sa pokúšať tie duše, ktoré si navykli rozjímať a pamätať na Kristovo utrpenie, pretože cítia, že z toho žriedla vychádza proti nim sila a účinky, ktoré im často bránia priblížiť sa k tým, ktorí s láskou a zbožnosťou pamätajú na umučenie Pána.
593. Od teba, moja najdrahšia, žiadam, aby si nikdy zo svojich prs a zo svojho srdca neodkladala túto kytičku myrhy /Veľp 1, 12/, a čo najlepšie ma napodobňovala v rozjímaní o umučení Pána Ježiša. Tým musíš udržiavať v živej pamäti muky môjho božského Syna a uzmierovať za urážky a rúhania, ktorými Jeho božskú Osobu zahrňovali Jeho nepriatelia, ktorí Ho ukrižovali. Snaž sa, kým budeš na tomto svete, podávať vynáhradu za ten nevďak a zábudlivosť smrteľníkov. Aby si to robila tak, ako ja si prajem, nikdy nedopusti, aby v tvojej duši zhasla pamiatka na zmučeného, potupeného a ukrižovaného Krista. Zotrvaj vo svojich cvičeniach a nikdy na ne nezabúdaj, výjmuc z poslušnosti alebo pre nejakú dôležitú príčinu. Ak ma v tom budeš nasledovať, dám ti účasť na účinkoch, aké som ja sama pociťovala a prežívala.
594. Aby si sa každý deň náležíte pripravila na sväté prijímanie, musíš používať všetko, čokoľvek robíš pri tých cvičeniach, ktoré konáš; napodobňuj tiež iné skutky a úkony, ktoré si videla u mňa. Keď ja, Matka Toho, ktorého som mala prijať, pokladala som sa za nehodnú svätého prijímania, a tak mnohými prostriedkami som sa snažila dosiahnuť čistotu potrebnú pre prijatie tejto veľkej Sviatosti, uváž, čo musíš robiť ty, taká núdzna a podrobená biedam a nedokonalostiam. Očisti chrám svojho srdca, preskúmaj ho pomocou božského svetla a vyzdob ho veľkými cnosťami, lebo Ten, ktorého máš prijať, je večný Boh, ktorého okrem Neho nikto nie je hodný. Pros anjelov a svätých, aby sa za teba prihovárali a vyprosili ti od Pána milosť. Najmä však ti radím, aby si vzývala mňa a prosila ma o pomoc, lebo vedz, že ja som zvláštna príhovorkyňa a ochrankyňa tých, ktorí túžia dosiahnuť veľkú čistotu, keď chcú pristúpiť k svätému prijímaniu. Kedykoľvek ma za tým účelom vzývajú, ja predstupujem pred trón Najvyššieho, a pretože dobre viem, aký stav je potrebný na prijatie samého Boha, prosím o Jeho priazeň a milosť pre tých, ktorí Ho majú prijať v najsvätejšej Sviatosti. Ani v nebi som nestratila starostlivosť a horlivosť, akú som mala na zemi. Keď prednesieš prosbu mne, pros tiež anjelov o príhovor, lebo oni tiež veľmi radi vidia duše pristupujúce ku svätému prijímaniu s veľkou zbožnosťou a čistotou.

K a p i t o l a 11.

Pán povyšuje novými milosťami najsvätejšiu Pannu Máriu nad stav popísaný v ôsmej kapitole tejto knihy.

595. V ôsmej kapitole som uviedla, že Kráľovná nebies bola 1 260 dní živená a udržovaná v pomeroch a v stave popísanom v 20. kapitole Zjavenia svätého Jána. Ten počet dní bol asi tri a pol roka. V tej dobe dosiahla Panna Mária vek 60 rokov, 2 mesiace a niekoľko dní, v 45. roku po narodení Pána. Ako kameň letí tým prudkejšie, čím viac sa približuje ku stredu svojej príťažlivosti, v takom pomere tiež veľká Kráľovná a Pani všetkého tvorstva, čím viac sa približovala ku koncu svojho presvätého života, tým viac zrýchľovala let svojej najčistejšej duše a tým viac vzrastala sila Jej túžby po dosiahnutí stredu Jej večného odpočinku. Od okamihu svojho nepoškvrneného počatia, kedy ako široká rieka vyšla z oceánu Božstva, v ktorom bola od večnosti počatá, obohatená záplavami darov, milostí, dobrodení, cností, zásluh a svätosti, teraz dosiahla takú ohromnú veľkosť, že presahovala všetok obmedzený okruh tvorstva. Mohutné prúdy Jej múdrosti a lásky neodolateľne sa náhlili naspäť, aby sa spojili s oceánom nekonečného, z ktorého vyšla iba preto, aby znovu a znovu rozširovala a rozsievala svoju materinskú dobrotivosť na Cirkev.
596. V tých posledných rokoch svojho života začala už v dôsledku žiaru svojej lásky trpieť istý druh ustavičného mučeníctva. Bolo to skutočne tak najmä v poriadku duchovnom, čo učenci udávajú v poriadku hmotnom: že čím viac sa padajúci predmet približuje k stredu svojej príťažlivosti, tým mocnejšie je k tomu stredu priťahovaný; a najsvätejšia Panna Mária priblížila sa teraz už tak blízko k nekonečnému a najvyššiemu Dobru, že - ako sa hovorí vo Veľpiesni Šal /2, 9/, delila Ju od Neho iba mriežka, a či priehrada smrteľnosti. Tá však už nestačila na to, aby zabránila nazeraniu a láske, a medzi Ňou a Bohom bola už iba sila lásky, ktorá nechcela strpieť žiadne prekážky, aby mohla dokonať spojenie, takže všetky iné túžby pohltila táto jediná nesmierna túžba, aby prekonala a odstránila tie prekážky. Takú túžbu mal Jej božský Syn, ktorej sa vzpierala iba myšlienka, že tým zbaví svoju Cirkev takej Učiteľky; tiež Jeho najsvätejšia Matka mala tú istú túžbu, ktorá - hoci nechcela žiadať o svoju prirodzenú smrť - nemohla odolať sile svojej lásky, a preto cítila ťarchu okov života, ktoré bránili Jej odletu.
597. Pretože však podmienky predurčené večnou Múdrosťou sa ešte nedostavili, znášala naďalej muky svojej lásky, ktorá bola silná ako smrť /Veľp. 8, 6/. S týmito mukami volala svojho Milého, ktorý vyšiel zo svojej samoty z hôr, aby býval v dedine na planinách /Veľp. 7, 11/, aby videl kvety a vonné ovocie svojej vinice. Pohľadom svojich očú a svojou túžbou zranila srdce svojho Milého a pritiahla Ho z výšin nebeských k sebe. Preto sa raz stalo v tom čase, o ktorom teraz budem písať, že vrúcnosť lásky najsvätejšej Matky vzrástla do takej miery, že mohla skutočne povedať, že láskou omdlieva /Veľp 2, 5/, lebo bez toho, aby trpela nejakou pozemskou chorobou, omdlela v dôsledku mocného návalu lásky svojho milujúceho Srdca, túžiaceho po Pánovi, aby však Ten, ktorý bol príčinou Jej choroby, mohol tiež byť Jej slávnym liekom a uzdravením. Jej svätí anjeli plní obdivu nad účinkami silnej lásky svojej Kráľovnej hovorili k Nej anjelskými slovami, aby zmiernili Jej túžbu a povzbudzovali Ju nádejou, že zaiste dosiahne, po čom túži. Ale tieto útechy nezmiernili Jej žiar lásky a túžby, ale opačne, ešte ho podnecovali; a slávna Panna im odpovedala len tým, že ich zaprisahala, aby povedali Jej Milému, že láskou omdlieva. Anjeli Mu predniesli ten Jej odkaz a predložili dôkazy Jej túžby. Pri tejto príležitosti, ako aj pri iných v tejto poslednej časti Jej života /čo si prajem obzvlášť podotknúť/, splnili sa na Nej, jedinej Neveste hodnej toho mena, skryté tajomstvá, ktoré obsahuje Pieseň Šalamúnova, a tak sa stalo, že najvyšší duchovia nebeskí, ktorí boli prítomní vo viditeľných podobách, museli Ju svojimi rukami podopierať, keď Ju premohla bolesť Jej lásky.
598. Potom Jej božský Syn zostúpil z neba sediac na tróne slávy a obklopený myriadami anjelov, ktorí Mu vzdávali česť a chválu. Keď prišiel k najsvätejšej Panej, občerstvil Ju a potešil, zmiernil Jej bolesti a povedal Jej: "Moja najmilšia Matka, vyvolená pre naše potešenie, volania a vzdychy Tvojej milujúcej duše poranili Moje srdce. Poď, Holubička moja, poď do nebeskej otčiny, tam sa tvoja bolesť premení na rozkoš, tvoje slzy sa zmenia na radosť a budeš zbavená svojich utrpení." A na Jeho povel svätí anjeli ihneď posadili Kráľovnú nebies vedľa Pána Ježiša, Jej božského Syna a

za nebeskej hudby vystúpili všetci do najvyššieho neba. Mária klaňajúc sa padla pred trónom najsvätejšej Trojice. Najsvätejšie človečenstvo Krista podržalo Ju vedľa Seba, čím poskytlo novú mimoriadnu radosť všetkým nebešťanom, a akoby takmer vzbudilo novú pozornosť všetkých svätých, predstavilo Ju a prehovorilo k večnému Otcovi:
599. "Môj Otče a večný Bože, toto je tá Žena, ktorá mi dala ľudskú podobu vo svojom panenskom lone, ktorá ma napájala svojimi prsiami a pracovala pre mňa, ktorá so mnou zdieľala ťažkosti a spolupracovala so mnou na diele vykúpenia. Toto je tá, ktorá bola vždy nanajvýš verná a plnila našu vôľu celkom podľa nášho priania; čistá a nepoškvrnená, ako moja Matka svojím pričinením dosiahla vrchol svätosti podľa miery darov, ktoré sme Jej udelili. A keď už zaslúžila si svoju odmenu a mohla ju večne požívať, zriekla sa jej pre naše oslávenie a vrátila sa, aby sa venovala založeniu, riadeniu a poučovaniu bojujúcej Cirkvi; a my, aby v nej mohla žiť pre útechu veriacich, oddialili sme Jej večný odpočinok, ktorý si znovu a znovu zasluhovala; podľa najvyššej štedrosti a úsudku našej Prozreteľnosti je spravodlivé, aby moja Matka bola za svoje skutky lásky odmenená nad všetky ostatné tvory; a pre Ňu by nemal platiť obyčajný zákon stanovený pre iných smrteľníkov. Keď som ja zaslúžil nekonečné zásluhy a milosti pre všetkých, je spravodlivé, aby moja Matka z nich dostala väčší diel než všetci ostatní tvorovia, ktorí sú oveľa nižší; lebo Ona svojím konaním spolupôsobila s našou štedrosťou a nekládla žiadne prekážky našej nekonečnej moci v udeľovaní našich pokladov a podieľaním sa na nich ako Kráľovná a Pani všetkého, čo je stvorené."
600. Na tieto slová najsvätejšieho Kristovho človečenstva večný Otec odpovedal: "Môj najmilší Syn, v ktorom mám plnosť zaľúbenia a uspokojenia /Mat. 17, 5/: Ty si Prvorodený a hlavou všetkých predurčených /Rim. 8, 29/ a do tvojich rúk som dal všetky veci /Ján 3, 35/, aby si mohol spravodlivo súdiť všetky národy a pokolenia a všetky moje tvory /Ján 5, 22/. Rozdávaj moje nekonečné poklady a urob ich , koľko sa ľúbi tvojej Milovanej, ktorá ťa priodiala citlivým telom; odmeň Ju podľa Jej dôstojnosti a zásluh, ktoré sú našim očiam tak príjemné".
601. V súhlase s vôľou večného Otca náš Spasiteľ Ježiš Kristus ustanovil a akoby sa zaručil svojej najsvätejšej Matke za prítomnosti všetkých svätých, že v budúcnosti, kým bude žiť v smrteľnom tele, každú nedeľu po ukončení svojho cvičenia o umučení, svätí anjeli Ju prenesú do najvyššieho neba a tam za prítomnosti Najvyššieho bude s telom i s dušou oslavovať radosti vzkriesenia. Pán ďalej ustanovil, že pri Jej dennom prijímaní ukáže Jej svoje najsvätejšie človečenstvo spojené s Božstvom novým obdivuhodným spôsobom, líšiacim sa od toho, ako sa to dialo doteraz, čo bude akoby zárukou a predchuťou slávy, akú pripravil pre svoju najsvätejšiu Matku vo večnosti. Všetci svätí poznali, aké spravodlivé sú tieto prejavy Jeho slávy a veľkosti, ktoré zjavil vo svojej svätej Matke, ako výborne odpovedajú dôstojnosti a svätosti veľkej Kráľovnej, a ako si ich všetkým právom zaslúži za svoje dokonalé spolupôsobenie s božským pôsobením v Nej. Všetci spievali nové piesne na chválu a oslavu Pána, ktorý je tak nevýslovne svätý, spravodlivý a podivuhodný vo svojich skutkoch.
602. Potom sa Kristus, náš Boh, obrátil ku svojej najčistejšej Matke a povedal: „Moja najmilšia Matka, ja budem stále s Tebou, dokedy bude trvať Tvoj smrteľný život; a budem s Tebou novým spôsobom, takým podivuhodným, aký doteraz ľudia ani anjeli nevideli. V tejto mojej prítomnosti nebudeš sa cítiť osamelá. A kde budem ja, tam bude aj moja ríša a vo mne si odpočinieš od svojich starostí; ja budem Tvoja odplata v tej krátkej dobe Tvojho vyhnanstva, putá Tvojho smrteľného tela nebudú Ti na ťarchu a čoskoro ich budeš zbavená. Kým ten deň príde, ja budem cieľom Tvojich utrpení a ja odstránim prekážky, ktoré sú doteraz v ceste Tvojim láskyplným túžbam. Na to všetko ti dávam svoj kráľovský sľub." Keď tie prisľúbenia a milosti Jej boli udeľované, najblahoslavenejšia Panna Mária bola pohrúžená vo svojej prehlbokej pokore, chválila a velebila Všemohúceho a ďakovala Mu za Jeho nevýslovnú štedrosť a ponižovala sa vo svojej mienke o sebe až do prachu. Taký výjav nie je možné popísať, ani mu porozumieť v tomto živote. Lebo bolo možné vidieť nekonečného Boha, ako verejne prehlasuje svoju Matku za hodnú, aby zaujala najvyššie miesto podľa úsudku nekonečnej Múdrosti a zatiaľ, akoby závodila s nekonečnou Mocou, Ona sa pokoruje, ponižuje a za nič prehlasuje, hoci si zaslúži povýšenie, aké dostala.
603. Okrem tých darov, ktoré obdržala, všetky Jej mocnosti a schopnosti boli osvietené a obnovené

/takým spôsobom, ako bolo vysvetlené inde/, pre nebeské nazeranie. Keď bola tak pripravená, opona padla a niekoľko hodín bola pohrúžená do priameho nazerania na Boha, požívala podstatné požitky a slávu oveľa vyšším spôsobom, než ich požívajú svätí. Pila vody života priamo z ich zdroja a uhášala svoje horúce túžby; dosiahla svoj stred a odpočinula si od svojho rýchleho letu, ktorý mal znovu začať akonáhle pominie Jej videnie. Po tomto videní vzdala vrúcne vďaky najsvätejšej Trojici a znovu sa prihovárala za Cirkev. Potom úplne občerstvenú a posilnenú odniesli Ju anjeli naspäť do Jej izbietky, kde - ako bolo popísané pri inej príležitosti - bola zatiaľ Jej telesná podoba, aby veriacim nechýbala. Keď zostúpila z oblaku, na ktorom bola prinesená z neba, ako obyčajne, padla tvárou na zem, pokorovala sa za všetky tie dobrodenia a dary omnoho hlbšie, než sa kedy všetky dietky Adama pokorovali pre svoje hriechy a pre svoju biednosť. Od tej doby, kým žila, dialo sa s Ňou, čo Jej Pán sľúbil, každú nedeľu po ukončení rozjímania o umučení Pána, v hodine vzkriesenia, všetci Jej anjeli Ju niesli na oblaku do najvyššieho neba, kde Jej najsvätejší Syn Ježiš Kristus vyšiel v ústrety a vzal Ju k sebe. Boh sa Jej neukázal vždy v priamom nazeraní, ale aj bez toho účinky a styky s Bohom pri týchto návštevách boli vznešené a oblažujúce, prevyšujúc všetku ľudskú predstavu a chápanie. Anjeli pri tých návštevách spievali obyčajne hymnu "Raduj sa, nebies Kráľovná, aleluja." Boli to dni radosti a vznešených osláv pre všetkých svätých, najmä pre svätého Jozefa, svätého Joachima a svätú Annu a pre tých, ktorí Jej boli blízki, ako aj pre Jej strážnych anjelov. Pri týchto návštevách sa zvykla radiť s Pánom o ťažkých záležitostiach Cirkvi, prosila za ňu, najmä za apoštolov a vracala sa na zem naložená bohatstvom ako obchodná loď, o ktorej hovorí Šalamún v 31. kapitole knihy Príslovia.
604. Táto výsada, hoci bola zvláštnou milosťou, ktorú Jej Boh udelil, predsa však patrila Panne Márii z dvoch príčin: po prvé, pretože kvôli starostlivosti o Cirkev sa dobrovoľne vzdala radostí nebeského nazerania, a preto v dôsledku žiaru svojej lásky a mocnej túžby videla Boha, mnohokrát prežívala smrteľné úzkosti. Bolo teda pre zachovanie Jej života veľmi potrebné, aby občas bola potešená božskou prítomnosťou; a patrilo sa, aby Syn svojej Matke dal všetko, čokoľvek Mu bolo možné a čo sa patrilo Jej udeliť. Po druhé, pretože každý týždeň obnovovala pamiatku umučenia svojho božského Syna, akoby ho sama trpela a s Pánom aj umierala, preto sa patrilo, aby s Ním bola tiež vzkriesená. Kedže však Pán bol už oslávený v nebi, preto bolo odôvodnené, aby sa svojou prítomnosťou podieľala na radostiach Jeho zmŕtvychvstania a zbierala ovocie svojho zármutku a sĺz, ktoré rozsievala /Ž 125, 5/. a učiteľkou dokonalosti, učiac nás sebazáporu aj v takých veciach, ktoré sa zdajú sväté a patričné. Hoci Pán, ktorý hľadá odpočinok v pokorných dušiach a nadovšetko túžil odpočívať a žiť v srdci svojej Matky, aby tak mohol často obnovovať svoje divy, ustanovil, aby v budúcnosti, až do konca svojho života, prijímala každodenne. Túto vôľu Najvyššieho Mária poznala v nebi, bola však vo svojom konaní nanajvýš opatrná a preto sa rozhodla čakať, až by Jej to bolo možné urobiť z poslušnosti, na rozkaz svätého Jána, pretože všetko robila ako pokorne poddaná a podriadená tým, ktorí Ju v tom ohľade viedli.
606. Preto nepovedala svätému Jánovi nič o tom, čo poznala ako vôľu Božiu. Jedného dňa sa však stalo, že svätý Ján bol veľmi zamestnaný kázaním a nechal minúť hodinu stanovenú pre sväté prijímanie. Panna Mária sa o tom zmienila pred svojimi anjelmi a pýtala sa ich o radu; oni odpovedali, že ustanovenie Jej božského Syna sa má plniť, a že oni to svätému Jánovi povedia a oznámia mu ustanovenie Jeho Majstra. Hneď na to sa jeden z anjelov zjavil svätému Jánovi tam, kde kázal a povedal mu: "Ján, Najvyšší si praje, aby Jeho Matka, naša Kráľovná, prijímala Ho sviatostne každý deň, dokedy bude žiť na zemi." Po tomto pripomenutí sa svätý evanjelista ihneď vrátil do večeradla, kde najblahoslavenejšia Panna Mária čakala na sväté prijímanie a povedal Jej: "Moja Matka a Pani, anjel mi oznámil ustanovenie Pána, aby som Ti podával Telo Pána každý deň bez výnimky." Najsvätejšia Matka sa opýtala: "A čo ty, pane, ohľadne toho prikazuješ?" Svätý Ján odpovedal: "Aby sme konali podľa ustanovenia Tvojho Syna a môjho Pána." A slávna Kráľovná odpovedala: "Ja, ako tvoja služobníčka, som pripravená poslúchnuť vo všetkom." Od toho dňa pristupovala ku svätému prijímaniu každý deň, nevynímajúc ani piatky a soboty, keď konala svoje cvičenia o umučení Pána, v nedeľu však namiesto svätého prijímania bývala odnášaná do najvyššieho neba, kde sa tešila z Boha vo vznešenom, oblažujúcom nazeraní.
607. V okamihu, keď do svojho srdca prijala sviatostné spôsoby, najsvätejšie Kristovo človečenstvo

sa Jej v nich ukázalo v takej podobe, aké bolo pri ustanovení tejto najsvätejšej Sviatosti. Ale božstvo sa Jej teraz ukázalo iba v nepriamom nazeraní, kým človečenstvo sa Jej ukazovalo oslávené, krajšie a skvelejšie, než pri Jeho premenení na hore Tábor. Toto videnie požívala po celé tri hodiny nasledujúce po svätom prijímaní a jeho účinky na Ňu boli také, že ich nie je možné slovami popísať. Toto bola druhá odmena, ktorú Jej božský Syn udelil, aby tým čiastočne nahradil nebeskú slávu, ktorú na Jej žiadosť odložil. Pre tento zázrak ešte bol aj ďalší dôvod: Pán si tým prial odškodniť sa a zjednať si vopred náhradu za nevďak, vlažnosť a zlú prípravu, s akou Ho dietky Adamove budú prijímať a s Ním zaobchádzať v najsvätejšom tajomstve Eucharistie po celý čas trvania Cirkvi svätej. Keby Panna Mária nebola dala náhradu za tieto nedostatky tvorov, Pán by nebol získal dostatočné vďaky od svojich tvorov, ani by nebol mohol byť spokojný s odplatou, akú dostáva od ľudí za ustanovenie tejto Sviatosti.

Poučenie, ktoré mi udelila veľká Kráľovná anjelov.

608. Dcéra moja, keď smrteľníci dokončia svoj krátky beh a prídu na koniec života, v ktorom podľa Božieho očakávania mali si zaslúžiť život večný, potom tiež poznajú z vlastnej skúsenosti, že je koniec tiež všetkým omylom a klamom. Spravodliví ľudia, v čom pozostávalo ich skutočné spasenie a šťastie a zatratení uvidia, v čom spočíva ich žalostná a večná záhuba. Ó aký šťastný, dcéra moja, je človek, ktorý sa za krátky okamih svojho života snaží naučiť prednostne Božej vede a nedávajúc sa ničím zdržiavať. A keď sa unavia vo svojom úsilí a prestanú pozerať na odmenu, ktorá ich čaká na konci ich behu, budú považovaní buď za bláznov alebo nevedomcov, ktorí nevedia, čo strácajú.
609. Smrteľný život ľudí je takýto krátky beh, ktorého koniec prinesie bežiacim buď večnú slávu, alebo večné trápenie, odmenu alebo trest. Všetci ľudia sú stvorení, aby bežali v tomto závodení používaním svojho rozumu a slobodnej vôle a nikto, tým menej dietky Cirkvi svätej, sa nemôže vyhovárať na nevedomosť. Kde je teda úsudok a zdravý rozum tých veriacich katolíkov? Prečo sa stále nechávajú ovládať márnosťami? Prečo sa zapletajú do osídiel a milujú to, čo je iba zdanlivé a klamné? Prečo si nevšímajú koniec, ku ktorému tak skoro dobehnú? Prečo nechcú rozumieť tomu, čo ich čaká? Či nevedia, že sa narodili iba preto, aby zomreli /Ž 38, 5/, že život je veľmi krátky, smrť zaručene istá, odmena alebo tresty nevyhnutné a večné? /II Kor 4, 18/. Akú odpoveď môžu dať milovníci sveta na tieto otázky? Čo odpovedia tí, ktorí celý svoj krátky život - lebo aj najdlhší život je krátky - trávia v hromadení pozemskej slávy alebo bohatstva, mrhaním svojich síl a schopností v užívaní pominuteľných, najnižších rozkoší?
610. Ach, priateľka moja, uvažuj, aký falošný a zradný je svet, v ktorom si sa narodila, ktorý vidíš na svoje oči. Prajem si, aby si sa v ňom ukazovala ako moja učeníčka, moja nasledovníčka, dieťa podľa môjho priania a ovocie mojich modlitieb. Odvráť sa s opovrhnutím od toho sveta a úplne naň zabudni, nestrácaj z očú koniec, ku ktorému rýchle bežíš a účel, pre ktorý ťa tvoj Stvoriteľ stvoril z ničoho. Stále po Ňom vzdychaj a obracaj k Nemu svoje túžobné snahy; nenechaj sa zlákať pomíňajúcimi, márnymi a klamnými vecami tohoto sveta; nech jedine božská láska v tebe prebýva a zaplňuje všetky tvoje zmysly a mocnosti; lebo to nie je pravá láska, ktorá necháva niektorú ich časť odchyľovať sa k iným veciam, alebo ktorá sa neodpútava a umŕtvovaním celkom nevzdiaľuje od vecí pomíňajúcich a neriadi ich k tomu jedinému veľkému cieľu. Nech táto láska je v tebe silná ako smrť /Veľp 8, 6/, tak aby si bola úplne obnovená ako si ja prajem. Neprekážaj vôli môjho božského Syna v ničom, čo v tebe chce vykonať a buď presvedčená o Jeho vernosti, že ti odplatí stonásobne /Mt 19, 29/. Pamätaj s pokornou úctou na všetko, čo pre teba doteraz urobil a opäť ti pripomínam, aby si znovu obnovila v sebe Jeho pravdy, ako som ti povedala. Pre to všetko pokračuj vo svojich cvičeniach s obnovenou starostlivosťou v dokončení tohoto životopisu. A ďakuj Pánovi za to veľké a neoceniteľné dobrodenie, že prikázal tvojim predstaveným a naklonil ich k tomu, aby ti dovolili denne Ho prijímať v najsvätejšej Sviatosti. Pripravuj sa na to tým, že ma budeš napodobňovať a pokračuj tiež v prosbách, ktoré som ti doporučila a prikázala.

K a p i t o l a 12.

Ako blahoslavená Panna Mária oslavovala svoje Nepoškvrnené Počatie a Narodenie a aké milosti v tých dňoch dostala od svojho božského Syna.

611. Všetky úrady a čestné tituly, ktorými bola Panna Mária v Cirkvi svätej poctená, ako Kráľovná, Pani, matka, Vládkyňa, Učiteľka a všetky ďalšie, nedal Jej Všemohúci len ako prázdne a jalové mená, ale bola s nimi spojená prehojná náplň milosti k tým titulom príslušná, ktorú Všemohúci mohol s každým spojiť. Táto náplň spočívala v tom, že ako Kráľovná vedela o všetkom, čo sa týkalo Jej vlády a rozsahu Jej vlády; ako Pani poznala mieru svojej moci; ako Matka poznala všetky dietky a všetkých, ktorí záviseli na Jej domácnosti, nevynímajúc žiadneho po všetky veky Cirkvi až do skonania; ako Vládkyňa poznala všetkých svojich poddaných; a ako Učiteľka bola obdarená múdrosťou a vedomosťami, ktorými na Jej príhovor má byť poučovaná a riadená Cirkev svätá, tešiaca sa z prítomnosti a pôsobenia Ducha Sv. až do konca sveta.
612. Naša veľká Kráľovná mala teda jasné vedomosti nielen o všetkých svätých, ktorí žili pred Ňou alebo po Nej v Cirkvi svätej, aj ich život, ich skutky, smrť a odmenu v nebesiach, ale aj všetky ríty, obrady, rozhodnutia, sviatky a slávnosti, ktoré sa behom vekov budú v Cirkvi sláviť, všetky príčiny, pohnútky, potreby a príležitosti, pre ktoré budú Cirkvou s pomocou Ducha Svätého ustanovené, lebo Duch Svätý nám v príhodný čas udeľuje duchovný pokrm pre oslavu Pána a pre rozšírenie Cirkvi svätej. Pretože som však o tomto predmete písala na rôznych miestach tohoto životopisu, najmä v druhej časti, nie je teda potrebné znovu to tu opakovať. Z dokonalej vedomosti a primeranej svätosti vznikla v duši nebeskej Učiteľky istá vďačná dychtivosť, aby zaviedla do bojujúcej Cirkvi bohoslužbu, uctievanie a oslavy, aké konajú svätí anjeli vo víťaznom Jeruzaleme a tak, nakoľko by to bolo možné, napodobňovala to, čo tak často vídala konať v nebi, na chválu a oslavu Najvyššieho.
613. V tomto viac než serafínskom duchu začala sama konať mnohé obrady a cvičenia, ktoré boli neskoršie zavedené v Cirkvi; a vštepovala to tiež apoštolom a naliehala na nich, aby ich zavádzali, ako to budú okolnosti dovoľovať. Najsvätejšia Matka nielen že sama vymyslela pobožnosti a cvičenia ku cti umučenia Pána, o ktorých som vyššie písala, ale aj mnohé iné zvyky a obrady, ktoré neskoršie boli zavedené v kostoloch a rehoľných družinách. O čom vedela, že sa to týka bohoslužby a úcty Pána alebo cvičenia sa v cnostiach, to konala a pri Jej múdrosti bolo Jej známe všetko, čo bolo potrebné vedieť. Medzi tými pobožnosťami a obradmi bolo tiež slávenie sviatkov Pána a Jej, ktoré slávila preto, aby obnovovala pamiatku na dobrodenia, ktoré dostala, za ktoré bola povinná ďakovať, ako aj na pamiatku dobrodení, ktoré sa vzťahovali na celé ľudské pokolenie, čím sa snažila klaňať a ďakovať ako za seba, tak aj za všetkých ľudí. Hoci v tomto duchu trávila celý svoj život a nikdy v tom nezľavila ani nikdy nezabudla, predsa však, keď nastúpila túto novú mystickú dobu života, chystala sa sláviť tieto sviatky vynikajúcim spôsobom, pobožnosťami a výkonmi založenými na hlbšom poznaní. Pretože budem písať o iných sviatkoch v nasledujúcej kapitole, tu popíšem iba ako oslavovala svoje Nepoškvrnené Počatie a Narodenie , ktoré sú prvé tajomstvá Jej života. Oslavy týchto pamätných dní a či sviatkov začala sláviť po vtelení Slova; ale po Nanebovstúpení Pána ich slávila slávnejšie, najmä v týchto posledných rokoch svojho života.
614. Ôsmeho dňa v mesiaci decembri oslavovala každý rok svoje Nepoškvrnené Počatie s radosťou a vďačnosťou presahujúcou všetky ľudské slová, pretože táto výsada bola pre vznešenú Kráľovnú najdôležitejšia a najdrahocennejšia a považovala sa za úplne neschopnú dostatočne sa za ňu odvďačiť. Začala svoje cvičenie už večer pred sviatkom a strávila celú noc v obdivuhodných pobožnostiach; prelievala pritom slzy radosti, pokorovala sa, padala na tvár a spievala chvály Pánovi. Živo si pripomínala, že bola spravená z tej istej hliny ako Adam, od ktorého podľa obyčajného prirodzeného poriadku pochádza, že bola ochránená a vyňatá od viny Adama a počatá s takou plnosťou milostí a darov iba preto, že Ju Všemohúci určil pre Seba a vytrhol zo stredu ostatných. Pozvala svojich anjelov, aby Jej pomohli vzdať primerané vďaky a spievala s nimi striedavo nové chválospevy. Potom požiadala aj ostatných anjelov a svätých v nebesiach, aby Jej pomáhali chváliť Boha a po celú tú dobu bola tak roznietená láskou, že Ju Pán musel posilňovať, aby neboli strávené všetky Jej prirodzené sily a nespôsobili smrť.

615. Keď strávila celú noc v tých nábožných cvičeniach, Kristus zostúpil z neba a anjeli Ju posadili na Jeho kráľovský trón, potom všetci vystúpili do najvyššieho neba, kde oslavovanie sviatku pokračovalo s novou slávou, ktorá spôsobila mimoriadnu radosť obyvateľom nebeského Jeruzalema. Najsvätejšia Matka padla tam na tvár a klaňala sa najsvätejšej Trojici, vzdávajúc znovu vďaky za to dobrodenie, že bola vyňatá z hriechu a za svoje počatie bez poškvrny hriechu. Potom opäť zaujala svoje miesto po pravici Krista, svojho Syna a náš Pán akoby sám uznával dobrotu svojho večného Otca za to, že Mu dal Matku takú dôstojnú a takú plnú milosti, vyňatú zo spoločnej viny Adama. Tri božské Osoby znovu potvrdili udelenie Jej tejto výsady, akoby to schválili a uznali za dobré pre svoje zaľúbenie, čím Ju rozoznávali od všetkých ostatných tvorov. Aby znovu opakovali svoje potvrdenie tejto pravdy, vyšiel z trónu hlas v mene Otca, ktorý povedal: "Krásne sú tvoje kroky, Dcéra kniežacia, počatá bez hriechu." Iný hlas v mene Syna povedal: "Celkom čistá a bez tieňa hriechu je moja Matka, ktorá mi dala ľudskú podobu, aby som vykúpil ľudstvo." A v mene Ducha Svätého hlas povedal: "Celá krásna si, Nevesta moja, celá krásna si a bez škvrny všeobecnej viny."
616. Medzi týmito hlasmi bolo počuť chóry všetkých anjelov a svätých, spievajúce v ľúbeznej harmónii: "Najsvätejšia Mária, počatá bez dedičného hriechu." Na všetky tieto pocty odpovedala najmúdrejšia Matka vďakmi, dobrorečením a chválami Najvyššieho, ktoré vzdávala s takou hlbokou pokorou, že to presahovalo všetko anjelské pochopenie. Na zakončení tejto slávnosti bola presvätá Panna povznesená do priameho oblažujúceho hľadenia na najsvätejšiu Trojicu, ktoré trvalo niekoľko hodín, a potom Ju anjeli zas odniesli naspäť do večeradla. Takým spôsobom bolo oslavované Jej Nepoškvrnené Počatie po Nanebovstúpení Jej božského Syna. Teraz sa však ten sviatok slávi celkom ináč. Tento sviatok, ako aj iné sviatky, začala najsvätejšia Mária oslavovať od doby vtelenia Slova, lebo keď poznala, že je Matka Božia, priala si pripomínať si tie požehnania, ktoré obdržala v súvise s touto dôstojnosťou, a preto v poslednej časti svojho života splácala za ne v spojení so svojimi svätými anjelmi vzdávaním vrúcnej vďaky Synu Božiemu, ktorý Ju tak vyznamenal. Ďalšie cvičenia konala, keď sa vrátila z neba, ktoré boli rovnaké, aké som popísala pri iných príležitostiach a zvláštnych dobrodeniach, ktoré obdržala od Boha, a ktoré zväčšovali Jej obdivuhodnú pokoru.
617. Sviatok svojho narodenia presvätá Panna slávila 8. septembra, ktorý bol dňom Jej narodenia. S oslavou začala už večer pred sviatkom, s tými istými hlbokými poklonami, padaním na tvár a chválospevmi, ako na sviatok svojho Počatia. Ďakovala za to, že sa narodila a prišla na svetlo tohoto sveta, za milosť, že v hodine svojho narodenia bola vzatá do neba a bola omilostená priamym hľadením na Boha, ako som rozprávala v prvej časti tohoto životopisu. Znovu sľubovala, že bude verne plniť vôľu Pána, uznávajúc, že jedine preto Jej bol daný tento život. Hoci už pri prvom vkročení do života pokročila v zásluhách natoľko, ako najväčší svätci a najvyšší serafi, urobila teraz, vo svojom pokročilom veku predsavzatie, že začne znovu pracovať, akoby sa iba začínala cvičiť v cnostiach. Prosila Pána, aby Jej udelil svoju pomoc, riadil Ju pri všetkých skutkoch a priviedol Ju k najvyššiemu cieľu, aký Jej ustanovil pre Svoju oslavu.
618. Čo sa týka ostatného, hoci nebola vzatá do neba ako v deň svojho počatia, bola to predsa oslava neobyčajná, lebo Jej božský Syn zostúpil z neba s mnohými chórmi anjelov, s patriarchami a prorokmi, aj so svätým Joachimom, svätou Annou a svätým Jozefom, aby s takou spoločnosťou oslavoval narodeniny svojej Matky na zemi. A táto najčistejšia bytosť v prítomnosti celej tej nebeskej spoločnosti klaňala sa s obdivuhodnou úctou a pokorou a znovu vyslovila svoje vďaky a uznanie za to, že bola postavená na svet a za všetky dobrodenia s tým spojené. Anjeli potom napodobňujúc Ju spievali: "Nativitas Tua, Dei Genitrix Virgo," atď., čo znamená: Narodenie Tvoje, Panna, Rodička Božia, prinieslo celému vesmíru veľkú radosť, lebo z Teba vyšlo slnko Spravodlivosti, Kristus, náš Boh. Patriarchovia a proroci spievali svoje oslavné a ďakovné hymny; a tiež Adam a Eva, pretože v nej sa narodila Napraviteľka ich skazy; Jej rodičia a snúbenec velebili Pána a ďakovali Mu za to, že boli požehnaní takou Dcérou a Snúbenicou. Pán potom sám pozdvihol svoju nebeskú Matku zo zeme, na ktorej v najhlbšom klaňaní ležala na tvári a posadil Ju vedľa seba po pravici a okamžite Jej boli zjavené nové tajomstvá o Bohu. Toto videnie, hoci nie priame, ale abstraktné, poskytovalo Jej hlbšie nazeranie a účasť na Božstve.

619. Tieto nevýslovné milosti Ju zmenili, roznietili, oduševnili a urobili podobnou Jej božskému Synovi zvláštnym novým spôsobom, ako pre nový začiatok. Pri týchto príležitostiach bol svätému Jánovi evanjelistovi dopriaty nejaký podiel na tejto oslave, lebo počul niečo z tej anjelskej hudby a dostalo sa mu vyznamenanie slúžiť Omšu svätú, keď Pán s anjelmi a svätými bol prítomný vo večeradle a podať veľkej Kráľovnej Jej Syna sviatostného Ježiša, keď Ježiš sám stál vedľa nej. Tento obraz bol žriedlom novej radosti pre svätých, ktorí tiež tam stáli ako svedkovia tohoto svätého prijímania, tak hodného, aké od ustanovenia najsvätejšej Sviatosti ešte nikto nevidel, a ani, až do konca sveta neuvidí. Po svätom prijímaní ostal Pán s nebeskou Kráľovnou vo sviatostnom spôsobe, avšak sám vo svojej oslávenej a prirodzenej podobe vystúpil na nebesia. Ó, aké úžasné sú to divy božskej všemohúcnosti! Keď sa Boh prejavuje obdivuhodne vo svojich svätých /Ž 67, 36/, akoby nebol obdivuhodný vo svojej vznešenej Matke, ktorú nadovšetko miloval a pre ktorú vyhradil veľké a zvláštne prejavy svojej múdrosti a moci? Nech Ho všetko tvorstvo vyznáva a oslavuje Jeho moc a velebnosť.

Poučenie, ktoré mi dala Kráľovná anjelov, Mária.

620. Dcéra moja, chcem ti predovšetkým vysvetliť niektoré pochybnosti, ktoré máš vo svojom srdci ohľadne tých vysokých, mimoriadnych tajomstiev, ktoré sa uvádzajú v tomto životopise. Viem, že dve pochybnosti znepokojili tvoje srdce: prvá je, či ty, ktorá vieš o sebe, že si taká bezvýznamná, neužitočná a nevedomá žena, si vhodným nástrojom pre popisovanie týchto tajomstiev; či by nebolo lepšie zveriť túto prácu niekomu inému, učenejšiemu a v cnostiach dokonalejšiemu, aby im tak bola daná väčšia autorita, keď ty si zo všetkých najmenšia, najmenej užitočná a úplne nevedomá. Druhá pochybnosť je, či niekto z čitateľov uverí tie správy o takých vznešených a neslýchaných, a tak často opakovaných nebeských a priamych videniach Boha v dobe môjho života. Na prvú pochybnosť ti odpovedám, že skutočne si zo všetkých najmenšia a najneužitočnejšia, čo si počula aj z úst samého Pána a tiež ja to potvrdzujem. Pamätaj si však, že viera v to, čo tento životopis obsahuje, nezávisí na nástroji, ale na Autorovi, ktorý je najvyššia Pravda a na obsahu toho, čo píšeš; a v tom ohľade ani najvyšší seraf by nemohol nič pridať, ani z toho ubrať alebo niečo vynechať.

621. Nebolo by vhodné, aby anjel písal ten životopis; a keby to písal aj sám anjel, neveriaci a ľahostajní ľudia predsa by si našli príčinu, aby ho hanili. Je lepšie, keď nástrojom písania je ľudská bytosť, ale by nebolo dobré, aby to bola osoba učená alebo múdra, pretože by potom toto dielo mohlo byť pripisované jej vedomostiam a z toho by mohlo povstať nebezpečenstvo, že by sa božské osvietenie menej cenilo než ľudské vedomosti, lebo by sa to mohlo úplne pripisovať ľudskej prezieravosti a šikovnosti. Viac to slúži na oslavu Božiu, keď tou osobou je žena, ktorá sa nemôže spoliehať ani na svoje vedomosti ani na svoju šikovnosť. Pre mňa je to tiež zvláštne potešenie a česť, že ty si ten nástroj, pretože ty sama vieš, ako aj iní poznajú, že v tomto životopise nie je nič tvoje a nemôžeš si z toho pripisovať nič viac než to pero, ktorým píšeš, pretože si iba obyčajným nástrojom v rukách Pána a tlmočníčkou mojich slov. A pretože si taká, tak bezvýznamná a hriešna, nebudeš sa preto znepokojovať, keď budeš vidieť, že niektorí smrteľníci to nechcú veriť, pretože tým, že neveria to, čo si napísala, nijako nekrivdia tebe, ale mojim slovám odopierajú patričnú úctu. Máš síce mnoho chýb a nedostatkov, ale tie môže zneškodniť láska a dobrotivosť Pána, ktorý pre túto prácu nehľadal žiaden iný nástroj, ale povýšil teba z prachu a ukázal na tebe svoju veľkú moc. Zverejnil svoje náuky skrz osobu, v ktorej by sa sila Jeho pravdy javila tým jasnejšie; a preto si ja prajem, aby si sa podľa toho riadila a dosiahla tú dokonalosť, po ktorej túžiš.

622. Ako odpoveď na tvoju druhú pochybnosť a starosť, či veľkosť tých veľkých tajomstiev, ktoré sa v tomto životopise uvádzajú, nebude príčinou, že im ľudia nebudú veriť, povedala som už veľa vecí počas tohoto životopisu, ktoré tie tajomstvá odôvodňujú. Tí, ktorí sa snažia dosiahnuť o mne vysokú mienku, vážnosť a úctu ku mne, ľahko mi uveria, pretože pochopia vzťah a pomer mojich výsad a dôstojnosť Matky Božej. Poznajú, že diela Božie sú dokonalé; a keď začne niekto o tých veciach pochybovať, ten zaiste nepozná Boha ani mňa. Keď sa Boh ukázal taký mocný a štedrý k iným svätým, že sa v Cirkvi o nich verí, že za svojho pozemského života videli Boha, a je isté, že skutočne Ho videli, prečo a na akom základe by mohli odopierať mne to, čo bolo udelené tak

mnohým iným, nižším, než som ja? Všetko, čo môj božský Syn zaslúžil a vykonal pre nich, bolo určené predovšetkým na Jeho oslavu a na druhom mieste na moju úctu. Tento účel sa musí chovať vo väčšej vážnosti a cene, než prostriedky; z toho vyplýva, že ma Boh viac miloval a že táto väčšia láska Ho naklonila, aby mi prejavoval väčšiu priazeň a udeľoval väčšie milosti, než všetkým ostatným, ktorým ich udeľoval kvôli mne. Niet žiadnej príčiny diviť sa tomu, keď sa uvádza, že to, čo Boh občas urobil pre iných, urobil mnohokrát pre Tú, ktorú si vyvolil za Matku.
623. Nech si zbožní a múdri veriaci pamätajú, čo Cirkev svätá učí, že mierou milostí, ktoré som obdržala z rúk môjho božského Syna, je Jeho všemohúcnosť a moja schopnosť, lebo môj Syn mi udelil všetky milosti, ktoré Mu bolo možné udeliť a koľko som ich ja mohla prijať. Tieto milosti u mňa neostali bez účinku, ale boli stále platné do najvyššej miery, aká bola tvorovi možná. Sám božský Majster bol môj Syn, ktorý má moc pôsobiť tak ďaleko, kým mu tvor nekladie prekážky; pretože ja som nekládla žiadne prekážky, ako by sa mohol niekto opovážiť obmedzovať Jeho skutky lásky voči mne, svojej Matke, ktorú On sám urobil hodnejšiu Jeho dobrodení a milostí nad všetkých ostatných svojich svätých, z ktorých žiaden ani jedinú hodinu si neodoprel požívať Jeho nebeskú blaženosť, ako som sa jej zriekla ja kvôli tomu, aby som pomáhala Jeho Cirkvi? A ak sa niekomu zdá, že Boh pre mňa urobil príliš mnoho, vtedy si prajem, aby si vedela ty aj všetci ľudia, že všetky Jeho milosti boli založené a uzavreté v tej jednej výsade, že som bola počatá bez hriechu. To bola väčšia milosť, že ma urobil hodnú svojej slávy, keď som ju ešte nemohla zaslúžiť, než ukazovať mi túto slávu, keď som mala na tom zásluhu a nekládla Mu žiadne prekážky.
624. Týmito úvahami sa tvoje pochybnosti rozptýlia a čo sa týka ostatného, to prenechaj mojej starostlivosti, nech je tvojou starosťou, aby si ma nasledovala a napodobňovala, lebo čo sa teba týka, to je vlastne účel všetkého, čomu rozumieš a o čom píšeš. Tvojou starosťou má byť, aby si sa cvičila v každej cnosti, ktorú si poznala. Prajem si, aby si tiež pozorovala to, čo robili svätí v snahe, aby nasledovali môjho božského Syna a mňa, lebo ty nie si dlžná Jeho milosrdenstvu menej než oni a k žiadnemu z nich som nebola láskavejšia a štedrejšia, než k tebe. Prajem si, aby si sa v mojej škole naučila láske, vďačnosti a pravej pokore mojej učeníčky, lebo si žiadam, aby si sa v týchto cnostiach vyznamenávala a veľmi pokročila. Všetky moje sviatky by si mala oslavovať s úprimnou zbožnosťou a pozvať všetkých svätých a anjelov, aby ti v tom boli nápomocní, najmä sviatok Nepoškvrneného počatia, v ktorom som bola božskou mocou tak vysoko vyznamenaná a z ktorého som mala obzvlášť veľkú radosť. V terajšej dobe si prajem, s väčšou túžbou vidieť, aby toto tajomstvo bolo ľuďmi uznané a aby Najvyššieho za tento neobyčajný zázrak viac chválili. V deň tvojich narodenín mala by si, nasledujúc mňa, vzdávať Pánovi zvláštne vďaky a konať nejaké mimoriadne skutky v Jeho službe. Ale nadovšetko mala by si urobiť pevné predsavzatie, že v budúcnosti sa budeš znovu snažiť opravdu sa polepšiť. A všetci smrteľníci, namiesto, aby trávili výročie svojich narodenín prejavovaním márnej pozemskej radosti, mali by urobiť podobné predsavzatie.

Kapitola 13.

Panna Mária oslavuje s anjelmi iné požehnania, najmä svoje obetovanie v chráme a sviatky svätého Joachima, svätej Anny a svätého Jozefa.

625. Vďačnosť za dobrodenia obdržané z rúk Pána je cnosť taká vzácna, že v spojení s ňou si môžeme zachovať spojenie a spoločenstvo s Bohom samotným: Boh, ako bohatý, štedrý a mocný, udeľujúci nám dary; my, ako chudobní, pokorní a uvedomujúci si svoje potreby, vzdávame za ne vďaky. Prirodzene ten, kto ochotne a štedro rozdáva, musí sa uspokojiť s praobyčajnou vďakou toho, ktorý ako chudobný jeho dary prijíma; a táto vďačnosť je krátkou, ľahkou a potešiteľnou odmenou, ktorá uspokojuje štedrého darcu a pobáda ho, aby vo svojej štedrosti pokračoval. Ak sa to deje obyčajne medzi ľuďmi, ktorí majú štedré a veľkomyseľné srdce, tým viac v jednaní Boha s ľuďmi, lebo my sme chudoba a bieda sama, kým Boh je bohatý a nanajvýš štedrý. Keby sme si mohli u Boha predstavovať, že sa musí k niečomu nútiť, bolo by to nútenie k prijatiu niečoho, ale

nie k dávaniu. Pretože tento veľký Pán je taký múdry, spravodlivý a nestranný, nikdy nás neodmietne pre našu chudobu, ale iba pre našu nevďačnosť. On túži dávať nám hojne, ale zároveň si praje, aby sme boli vďační, aby sme Ho velebili, ctili a chválili, čo všetko je zahrnuté vo vďačnosti. Taká odplata za malé dary pobáda Ho k udeľovaniu ďalších a väčších darov; a keď sú vďační za všetky, rozmnožuje ich. Avšak iba pokorní ľudia ich získavajú, pretože tí sú tiež vďační.
626. Veľkou Učiteľkou tejto vedy bola najblahoslavenejšia Panna Mária. Hoci iba Ona jediná obdržala plnosť najvyšších požehnaní aké Všemohúci mohol obyčajnému tvorovi udeliť, nezabudla na žiadne z nich, ani ich nikdy neprestala uznávať a vzdávať za ne najdokonalejšie vďaky, aké boli tvorovi možné. Za každý z tých darov, či bol z poriadku prirodzeného alebo z poriadku milosti, čo Ona vedela dobre rozoznávať, skladala zvláštne piesne, ktorými chválila Darcu a ďakovala Mu a zostavila obdivuhodné cvičenia pre oslavovanie a uznávanie zvláštnych dobrodení a darov. Pre tieto prejavy vďačnosti stanovila si isté dni v roku a zvláštne hodiny každý deň, v ktorých sa snažila obnovovať pamiatku na tie milosti a vzdávať za ne vďaky. Ale pri zachovávaní celého rozsiahleho rozvrhu a popri všetkých starostiach nezabúdala na záležitosti Cirkvi svätej, na poučovanie apoštolov a učeníkov, na udeľovanie rád a povzbudení veľkému počtu ľudí, ktorí k Nej prichádzali; každému sa venovala, ktokoľvek prišiel a nezabudla poskytnúť pomoc žiadnemu z veriacich v ich potrebách.
627. Keď teda vďačnosť natoľko nutká a nakláňa Boha k obnovovaniu a rozmnožovaniu svojich požehnaní, ktorá ľudská bytosť bude kedy vstave pochopiť, k akej veľkej činnosti bola privedená Jeho dobrotivosť vďačnosťou, akú Mu prejavovala Jeho najmúdrejšia Matka za Jeho mnohé, vznešené milosti, za ktoré - za každú osve - s plnosťou pokornej lásky a chvály ďakovala. My, Adamove dietky, pri porovnaní s ňou sme všetci zdĺhaví, nevďační a ťažkopádni srdcom, že to málo, čo konáme /keď vôbec niečo konáme/, nezaslúži si ani povšimnutia; ale vernej a vďačnej Kráľovnej nebies tie veľké veci, ktoré konala, zdali sa príliš malé; a aj keď vykonala všetko, čo Jej bolo možné, myslela, že nie je dosť pilná a dbalá. Na inom mieste som popísala činnosť najblahoslavenejšej Panny Márie, že sa v nej podobala samotnému Bohu, ktorý je čistou a neprestajnou činnosťou, pôsobiacou svojou vlastnou bytosťou, a či podstatou, ktorý nemôže prestať vo svojej nekonečnej činnosti. Na tejto vlastnosti a vznešenosti Božej naša veľká Kráľovná dosiahla isté nevýslovné účastenstvo, takže sa sama zdala byť neprestajnou a neúnavnou činnosťou. Keď milosť nemôže zniesť nečinnosť u iných, nikto sa nesmie diviť, že Mária, u ktorej milosť nemala mieru, a podľa nášho spôsobu myslenia nemala žiadne určité hranice, sa v takom vysokom stupni podobala Bohu, aj v Jeho činnosti.
628. Nemôžem toto tajomstvo ukázať a či objasniť lepšie, než poukázaním na veľký obdiv, aký to spôsobilo u anjelov, ktorí boli svedkami toho. Často sa stávalo, že pod dojmom toho, čo videli na svojej Kráľovnej a Panej, hovorili k Nej alebo jeden k druhému: "Mocný, veľký a obdivuhodný je Boh v tomto tvore nad všetky svoje diela. V Nej povýšil ľudskú prirodzenosť ďaleko nad nás. Večne nech je chválený a velebený Tvoj Stvoriteľ, ó Mária; Ty si ozdobou a okrasou celého ľudského pokolenia. Ty podnecuješ k svätému závodeniu všetkých anjelských duchov a budíš obdiv u všetkých nebešťanov, Ty si divom Božej všemohúcnosti a moci Jeho pravice, súhrnom skutkov vteleného Slova, vernou kópiou Jeho dokonalosti, spodobnením všetkých Jeho skutkov a úplne sa premieňaš v Toho, ktorému si vo svojom lone dala ľudskú prirodzenosť. Ty si dôstojnou Učiteľkou bojujúcej Cirkvi, zvláštnou slávou víťazov, cťou nášho ľudu a obnoviteľkou svojej vlastnej cti. Nech všetky národy poznajú tvoje cnosti a veľkosť a nech všetky pokolenia Teba chvália a blahoslavia. Amen."
629. S týmito nebeskými kniežatami Panna Mária oslavovala pamiatky na Božie požehnania a dary. Pozvala ich, aby spoločne s Ňou vzdávali Bohu patričné vďaky, nielen z nanajvýš vrúcnej horlivej lásky, ktorá v dôsledku neuhasiteľného smädu bola príčinou ohňa Jej kresťanskej lásky, požadujúcej spravodlivo také vďaky, ale tiež z hlbokej pokory, ktorá Ju pohnula k tomu, aby uznávala, že je zaviazaná k väčšej vďake, než všetky ostatné stvorenia. Preto vyzývala všetko tvorstvo, aby Jej pomáhali splácať Jej dlžobu, hoci mimo nej nikto ju nemohol náležíte splatiť. Celkom naplnená takou múdrosťou zavolala z neba do svojej izbietky na zemi celý dvor najvyššieho Kráľa a premenila svet na nebo.

630. Výročnú pamiatku svojho obetovania v chráme, ktorou oslavovala toto dobrodenie, začala už predchádzajúci večer a strávila celú noc v nábožných cvičeniach, ako sú popísané pri slávení sviatkov Jej Nepoškvrneného Počatia a Narodenia. Uznávala za veľké požehnanie, že v takom mladom veku bola povolaná do chrámu Pána, do domu modlitby, v ktorom za svojho pobytu obdržala tak mnoho milostí. Ale najvýznamnejšou časťou tohoto oslavovania bolo, keď si naša veľká Majsterka cností, plná božskej múdrosti, znovu pripomínala učenie a návody, ktoré v rannej mladosti dostala v chráme od kňazov a učiteľky. S rovnakou láskyplnou starostlivosťou zachovávala vo svojej pamäti tiež poučovania svojich svätých rodičov Joachima a Anny, aj apoštolov. Všetky si ich pripomínala a opakovala, a tým horlivejšie a dokonalejšie ich zachovávala, čím viac pokročilé roky života to vyžadovali. Hoci učenie Jej božského Syna úplne postačovalo pre všetko Jej konanie, predsa si pripomínala aj tie poučenia, ktoré dostala od iných a nikdy nepoľavila v cvičení sa v pokore a v poslušnosti, a tiež nikdy neprehliadla ani najmenší bod alebo niektoré duchaplné tajomstvo týchto cností, a to čo by ich zatemňovalo a nechávalo v nečinnosti. A veľmi si vážila výroky Múdreho muža: "Nespoliehaj sa na svoju opatrnosť; nezdaj sa múdry sebe samému." /Prísl 3, 5, 7/. "Neopovrhuj tým, čo rozprávajú múdri starci, ale sa máš zapodievať ich múdrymi výrokmi." /Sir 8, 9/. "Nezmýšľajte vysoko, ale prikláňajte sa k nízkym." /Rim 12, 16/.
631. Presvätá Pani pri slávení sviatku Obetovania cítila akýsi prirodzený stisk po tichom a pokojnom ústraní v chráme, v ktorom strávila svoju mladosť, avšak predsa poslúchla, keď si Pán prial, aby ho opustila a odovzdala sa Jeho vznešeným zámerom, pre ktoré Ju vyvolil. Ale Boh Jej nezabudol odplatiť Ju na tento sviatok zvláštnymi milosťami. Pán v tento deň zostúpil z neba s veľkou velebnosťou, sprevádzaný anjelmi ako pri iných príležitostiach, oslovil svoju najsvätejšiu Matku v Jej modlitebni a povedal Jej: "Matka a Holubička moja, poď ku mne, Tvojmu Bohu a Synovi. Chcem ti poskytnúť chrám a obydlie vznešenejšie, bezpečnejšie a ako božské, ktoré je v mojej vlastnej bytosti; poď, moja milovaná, do svojho príbytku, ktorý ti právom náleží." Pri týchto nežných slovách serafi zdvihli svoju Kráľovnú zo zeme, na ktorej pri návšteve Ježišovej v pokornom klaňaní ležala na tvári, kým ju nevyzval, aby vstala a s nebeskou hudbou posadili Ju na pravicu Pána. Najsvätejšia Matka ihneď cítila, že je naplnená Božstvom ako chrám Jeho slávou a ponorená, obklopená a preniknutá Ním ako ryba v mori a prežívala pri tomto spojení či dotyku s Božstvom nové, nevysloviteľné účinky, pretože tým dosiahla a požívala Boha, čo nemôžem popísať a spôsobovalo to nebeskej Matke veľkú rozkoš a radosť okrem toho, že hľadela na Boha z tváre do tváre.
632. Najmúdrejšia Matka nazvala tú milosť "Moje vznešené útočisko a príbytok" a sviatok potom pomenovala "Sviatok Bytosti Božej" a zložila podivuhodné chválospevy, ktorými vyjadrovala význam toho sviatku a vďakyvzdania. Na konci toho dňa ďakovala Všemohúcemu za to, že stvoril dávnych patriarchov a prorokov, včítane všetkých od Adama až po svojich rodičov, v ktorých rodokmeň končil. Z vďačnosti si znovu pripomínala všetky dary milosti, aj dary prirodzené, ktoré Jej božská moc udelila, aj všetky proroctvá a všetko, čo je o nich zaznačené v Písme Svätom. Potom sa obrátila k svojim rodičom, Joachimovi a Anne a ďakovala im, že Ju takú mladú obetovali Bohu v chráme; a pretože už požívali blažené nazeranie, prosila ich, aby za Ňu ďakovali Bohu a prosili Ho, aby Ju naučil, akoby mala byť vďačná, aj aby Ju pri všetkom Jej konaní riadil. Najmä ich prosila, aby ďakovali Všemohúcemu Pánovi za to, že Ju vyňal od dedičného hriechu a vyvolil za svoju Matku. Tieto dve milosti považovala za nerozdielne spojené.
633. Sviatky svätého Joachima a svätej Anny oslavovala skoro rovnakým spôsobom ako svoje Obetovanie. Obidve tieto sväté bytosti zostúpili s Pánom do Jej izbietky s nesčíselným množstvom anjelov, s ktorými vzdávala Bohu vďaky za to, že Jej dal rodičov takých svätých a poslušných vôli Božej aj za tú slávu, ktorú im dal v nebesiach. Na uznanie všetkých tých skutkov Pána zložila nové hymny spolu s anjelmi, ktorí ich spievali a doprevádzali ľúbeznou harmonickou hudbou. Okrem toho slávil sa v týchto sviatočných dňoch jej rodičov ešte ďalší zázrak: anjeli našej Kráľovnej a iní, ktorí zostúpili z výšin nebeských, rozdelili sa na dva zbory a niektorí z nich vysvetľovali Kráľovnej vlastnosti a dokonalosti Božstva a iní zase vlastnosti a dokonalosti vteleného Slova. Tieto reči Jej spôsobovali neporovnateľnú radosť a nový podnet k väčšej láske. Tiež svätý Joachim a Anna z toho čerpali veľkú mimoriadnu radosť. Prv než sa vrátili do neba, slávna Panna ich požiadala o

požehnanie a ostala ležať na svojej tvári vzdávajúc vďaky za tieto milosti.
634. Na sviatok svojho najčistejšieho a svätého snúbenca Jozefa oslavovala svoje zasnúbenie, ktorým Jej Pán dal jej nanajvýš verného spoločníka, aby tým ukryl tajomstvo vtelenia Slova a uskutočnil s takou vysokou múdrosťou skryté dielo vykúpenia človečenstva. Všetky tie ustanovenia a večné zámery Najvyššieho boli zapísané v najčistejšom srdci Márie, a pretože ich považovala za dôležité, preto ich oslavovala s nevýslovnou radosťou a vďakyvzdávaním. V tento sviatok prišiel k Nej svätý Jozef vo veľkom lesku a sláve s nesčíselným počtom anjelov, aby oslavoval ten sviatok s radostnou hudbou a prespevovali nové hymny a chválospevy, ktoré nebeská Matka zložila na poďakovanie za milosti, ktoré Jej snúbenec a Ona obdržala od Najvyššieho.
635. Keď najsvätejšia Pani v takom oslavovaní strávila niekoľko hodín, ďalší čas venovala rozhovorom so svojím osláveným snúbencom o dokonalostiach a vlastnostiach Božích, pretože za neprítomnosti Pána nanajvýš milujúca Matka najradšej sa zaoberala takýmito rečami. Pri lúčení so svojím svätým snúbencom ho prosila, aby sa za Ňu u Boha prihováral a v Jej mene Ho chválil. Odporučila do jeho príhovoru tiež potreby Cirkvi svätej a svätých apoštolov. Nakoniec ho požiadala o požehnanie a ako obyčajne, keď sa slávny svätý Jozef vrátil do neba, pokračovala vo svojich úkonoch pokory a vďaky. Chcem však spomenúť ešte dve veci: prvá, že na tieto sviatky, kým Jej božský Syn ešte žil na svete, stávalo sa, že sa ukazoval premenený ako na hore Tábor. Túto milosť Jej preukázal mnohokrát, ale najmä pri týchto príležitostiach, čím Ju do istej miery odmeňoval za Jej zbožnosť a pokoru a obnovoval božské účinky vyplývajúce z tých divov. Druhá, že pri oslavovaní tých milostí veľká Kráľovná k tomu, čo som už spomenula, pridávala ešte ďalšie skutky hodné Jej zbožnosti a našej pozornosti. Najmä v týchto spomenutých dňoch aj iné, o ktorých budem hneď hovoriť, rozdávala mnohým chudobným pokrmy, ktoré sama pripravovala a svojimi vlastnými rukami im ich kľačiac na kolenách podávala. Požiadala svätého evanjelistu, aby za tým účelom zhromaždil tých najchudobnejších a najopustenejších, čo on vždy verne vykonal podľa Jej priania. Okrem toho pripravovala tiež lepšie jedlá, ktoré posielala do nemocníc chorým, ktorí sa k Nej nemohli dostaviť a potom išla a sama osobne ich navštevovala, tešila a svojou prítomnosťou uzdravovala. Takým spôsobom najblahoslavenejšia Panna Mária oslavovala sviatky a učila veriacich, aby Ju nasledovali, ukazujúc im, ako majú za všetko, nakoľko môžu, byť vďační prinášaním obetí a konaním dobrých skutkov.

Poučenie, ktoré mi dala Kráľovná anjelov, Mária.

636. Dcéra moja, jeden z najohavnejších hriechov, ktorým ľudia Boha urážajú, je nevďačnosť. Nevďakom sa ľudia stávajú veľmi nehodní a odporní Bohu aj Jeho svätým, ktorí s hrôzou pozerajú na také bezbožné jednanie ľudí. A predsa, napriek týmto zhubným následkom nevďaku, nie je žiaden hriech, ktorého by sa každý človek tak často a ľahkomyseľne dopúšťal, ako tento. Je síce pravda, že pre zmenšenie dlžoby nahromadenej nevďakom a všeobecným zabúdaním na obdržané dobrodenia, Boh žiada od svojej Cirkvi istú náhradu za ten nedostatok vďačnosti jej dietok a všetkých ľudí vôbec. V uznaní Jeho milostí a požehnaní Cirkev svätá koná mnohé modlitby a prináša obete na chválu a slávu Božiu, ako vidíme v jej nariadeniach. Pretože však Jeho štedrá a bdelá Prozreteľnosť neudeľuje milosti a dary iba pre spoločné dobro veriacich, ale tiež zvlášť na prospech každého smrteľníka, povinnosti vďačnosti nie je dostatočne zadosťučinené tým všeobecným vďadkyvzdávaním Cirkvi, ale každý sám za seba je povinný vzdávať vďaky za to, čo dostáva od Božskej štedrosti.
637. Aké veľké množstvo je smrteľníkov, ktorí za celý svoj život nevzbudia ani jediný úkon vďaky za dar života, za jeho zachovanie, za zdravie, pokrm, česť, majetky a za iné mnohé časné a prirodzené dobrá! Niektorí, keď niekedy za tie dobrá ďakujú, nerobia to z pravej lásky k Bohu, darcu tých dobier, ale z lásky k sebe a z radosti nad tými časnými pozemskými požehnaniami za to, že ich majú. Tento druh sebaklamu sa prejavuje dvoma spôsobmi: prvý tým, že vyhľadávajú tieto pozemské a pominuteľné dobrá, v čom sú ľudia plní nespokojnosti, náhlenia, mrzutosti a nepokoja, takže málokedy si spomenú, prosia alebo zatúžia po duchovných veciach, milujú iba to, čo je viditeľné a pominuteľné. Hoci častokrát to, že im Boh odoberie zdravie, česť alebo iné veci, je pre nich Božím požehnaním, ktoré ich zdržuje od zaslepenej a nezriadenej príchylnosti k takým

veciam, oni považujú za nešťastie a takmer za krivdu a stále ponechávajú svoje srdce na pokraji záhuby a dopúšťajú sa hriechov kvôli tomu, čo sa svojím časom skončí a pominie.
638. Druhý spôsob toho sebaklamu je známy tým, že zabúda na duchovné dobrá a zaslepene vyhľadáva to, čo pominie, takže ľudia ani nepoznávajú alebo si neuvedomia, čo ich čaká na večnosti. Táto chyba u dietok Cirkvi je veľmi zlá, ba hrozná, pretože Boh zo svojej strany, bez toho, aby bol k tomu nejako zaviazaný a bez ich zásluh, iba z božského milosrdenstva snaží sa priviesť ich na bezpečnú cestu života večného tým, že na ich prospech používa zásluhy umučenia a smrti môjho božského Syna. Každý, kto je teraz v stave svätosti v Cirkvi, mohol sa narodiť v inej dobe a v inom veku, pred príchodom Boha na tento svet, a okrem toho mohol sa narodiť medzi pohanmi, modlármi, bludármi, alebo inými neveriacimi, kde by jeho večné zatratenie bolo nevyhnutné. Bez všetkých ich zásluh Boh povolal také osoby ku svojej svätej viere a udelil im poznanie o istých pravdách; ospravedlnil ich krstom svätým a dal im k voľnému užívaniu sväté sviatosti, obstaral im kňazov, udelil im učenie a osvietenie o živote večnom. Postavil ich na bezpečnú cestu, poskytol im pomoc, odpustil im hriechy, pozdvihol ich z pádu, čakal na ich pokánie, privolával ich svojím milosrdenstvom a odmenil ich štedrou rukou. Prostredníctvom svojich anjelov ich chránil, dal im seba samého ako záruku a pokrm pre život večný; tak ich zahrnul mnohými požehnaniami bez miery a počtu a neuplynul ani jediný deň, ani jediná hodina, v ktorej by nenarástol ich dlh.
639. Povedz mi, dcéra moja, aké vďaky si zaslúži Boh za svoju štedrosť a otcovskú láskavosť? A koľko ľudí si zaslúži tú otcovskú láskavosť a tie dary? Najväčšie požehnanie z toho však je, že sa za trest za taký nevďak brány Jeho milosrdenstva nezavreli a žriedla Jeho dobrotivosti nevyschli, pretože sú nekonečné. Koreňom tejto hroznej nevďačnosti u ľudí je bezmedzná túžba po časných, viditeľných a pominuteľných dobrách. Z tejto neuhasiteľnej túžby vyrastá ich nevďačnosť, pretože tým, že natoľko bažia po časných dobrách, podceňujú to, čo dostávajú a neďakujú za časné ani za duchovné dobrá, a tak sú nanajvýš nevďační ako za jedny, tak i za druhé dobrodenia. Okrem tohoto neznesiteľného bláznovstva previňujú sa ešte viac tým, že neprosia Boha o to, čo potrebujú, ale o to, čo je pre nich škodlivé a prinesie im večnú záhubu. U ľudí sa to pokladá za drzosť, aby žiadali o pomoc toho, koho urazili; a ešte urážlivejšie by bolo žiadať urazeného o pomoc, aby ho mohli ešte viac urážať. Čo teda musíme povedať o biednej pozemskej bytosti, o nepriateľovi Božom, keď žiada svojho Stvoriteľa o život, zdravie, česť, majetok a iné veci, za ktoré nikdy nepoďakuje a ktoré mieni užívať iba preto, aby nimi urážal božského Darcu!?
640. Keď navyše toho takí ľudia nikdy Bohu neďakujú za to, že ich stvoril, vykúpil, povolal, trpezlivo znášal a ospravedlňoval, pripravil pre nich tú istú slávu, ktorú sám požíva, a keď pritom, že tú slávu očakávajú, ani nepoprosia o milosť, aby uznali a ľutovali svoje hriechy, takí zaiste prejavujú iba najväčšiu zaslepenosť a drzosť. Uisťujem ťa, moja najdrahšia, že táto častá nevďačnosť voči Bohu je jedným z najistejších znakov zatratenia tých, ktorí sa takou zábudlivosťou a nedbalosťou previňujú. Zlým znakom je tiež to, keď spravodlivý Sudca udeľuje časné majetky tým, ktorí o ne prosia, hoci pritom úplne zabúdajú na milosť vykúpenia a ospravedlnenia, lebo všetci tí, ktorí zabúdajú na prostriedky svojho večného spasenia, žiadajú si iba nástroje svojej smrti a povoľovanie ich žiadostiam nie je požehnaním, ale trestom za ich zaslepenosť.
641. Na všetky tieto zlá som ti poukázala preto, aby si sa ich bála a vyvarovala sa toho, čo k nim vedie. Pamätaj však, že tvoja vďačnosť nesmie byť iba obyčajná, pretože milosti, ktoré dostávaš, sú také veľké, že ďaleko presahujú poznanie a náležité ocenenie. Nedaj sa zviesť k tomu, aby si sa vyhýbala náležitému uznaniu tých milostí pod zámienkou pokory. Dobre vieš, ako diabol usiluje o to, aby ťa zviedol k zabúdaniu na skutky a pomoc Pána tým, že upútava tvoju pozornosť na tvoje chyby a tvoju úbohosť a snaží sa presvedčiť ťa, že tie požehnania pravdy, ktoré si obdržala, sa nezrovnávajú s tvojimi nedostatkami. Preto horlivo odmietaj taký klam a vedz, že čím viac tie dobrá, ktoré dostávaš od štedrosti Božej, budeš pripisovať Jemu samému, tým viac budeš uznávať svoju ničotu a pokorovať sa a čím lepšie budeš vidieť, čo si Mu dlžná, tým viac budeš poznávať, že nie si vstave zaplatiť svoj dlh, pretože nemôžeš zaplatiť ani za najmenšiu Jeho milosť. Byť presvedčený o tejto pravde nie je žiadna domýšľavosť, ale múdrosť; a neuznávať tento dlh nie je pokora, ale trestuhodná pochabosť, lebo nemôžeš byť vďačná za to, o čom nevieš, ani tvoja láska nebude pohnutá k ochotnému jednaniu, ak nie je podnietená milosťou a pomocou Božou. Si plná

strachu, aby si nestratila milosti a priateľstvo Pána, a všetkým právom by si sa mohla báť, keby si ich nechávala bez úžitku, pretože Pán pre teba urobil toľko, že by to stačilo k ospravedlneniu mnohých duší. Ale mať rozumné obavy, aby sme nestratili Jeho milosť je celkom iná vec než pochybovať o nej preto, aby sme sa vyhnuli ďakovaniu za ňu; a práve do takých pochybností pokúša sa ťa zlý nepriateľ uvrhnúť a snaží sa svätú bázeň Božiu nahradiť zatvrdilou neverou, ktorú zaodieva pláštikom dobrého úmyslu a pokory. Tvoja bázeň sa musí prejavovať bdelosťou nad tvojím pokladom a snahou, aby si ma nasledovala v anjelskej čistote a zachovávala všetky poučenia, ktoré ti za tým účelom dávam v tomto životopise.

Kapitola 14.

Obdivuhodný spôsob, ako Matka Božia oslavovala tajomstvo Vtelenia a Narodenia Bohočloveka a ako za tieto nesmierne milosti ďakovala.

642. Keď bola blahoslavená Panna Mária taká verná aj v menších veciach, zaiste nemôže byť žiadna pochybnosť, že bola verná aj vo väčších. Ak bola starostlivá a bedlivá vo vzdávaní vďaky za menšie milosti, vzdávala zaiste plnú mieru vďaky za dôležitejšie dobrodenia, ktoré Všemohúci udelil Jej, aj celému ľudskému pokoleniu. Medzi týmito zastáva prvé miesto vtelenie večného Slova v lone najsvätejšej a najčistejšej Matky, lebo to bolo najvznešenejšie dielo a najväčšia milosť, aká bola možná nekonečnej moci a múdrosti Božej v Jeho jednaní s ľuďmi. Spojenie božskej podstaty s ľudskou bytosťou v jednej osobe Slova skrz podstatné zlúčenie bolo počiatkom všetkých darov a požehnaní, ktoré Všemohúci udelil ľudskej a anjelskej prirodzenosti. Túto pravdu lepšie porozumieme, ak uvážime to, čo nás učí viera: že božská Múdrosť od večnosti vedela o nevďačnosti zatratených, že budú zneužívať a premárnia nesmierne a obdivuhodné milosti vtelenia pravého Boha, ktorými sa stal Učiteľom , Vykupiteľom a vzorom pre všetkých smrteľníkov.
643. Nekonečná Múdrosť vtedy ustanovila, aby medzi ľuďmi bol niekto, kto by podával náhradu za tú nespravodlivosť náležitým vzdávaním vďaky a bol prostredníkom, ktorý by Ho uzmieroval a uspokojoval, nakoľko by to bolo ľudskej prirodzenosti možné. To na prvom mieste uskutočnilo najsvätejšie človečenstvo nášho Vykupiteľa a Majstra, Ježiša, ktorý je naším Prostredníkom u večného Otca, ktorý Ho zmieril s celým ľudským pokolením. /1 Tim 2, 5/, zadosťučinil za jeho nedostatky a zaplatil jeho dlhy svojimi prehojnými zásluhami. Ale pretože tento Pán bol pravý Boh a človek, ľudstvo samozrejme ostáva Jeho dlžníkom, s výnimkou, že by niektorý z obyčajných tvorov mohol odplatiť Vykupiteľovi, nakoľko by to s pomocou božskej milosti bolo človeku možné. Túto odplatu Mu podala Jeho vlastná Matka, naša Kráľovná, pretože jedine Ona bola tajomnicou veľkej rady a archívom Jeho tajomstiev a požehnaní. Ona jediná to vedela, uvažovala o tom a vďačne uznávala takou mierou, aká sa očakávala od ľudskej bytosti, ktorá nebola osobne spojená s Božstvom. Ona jediná poskytla náhradu za všetky nedostatky a nedokonalosti aj za všetok nedostatok vďačnosti dietok Adamových. Ona jediná bola schopná, aj vedela, ako uzmieriť svojho božského Syna za nespravodlivé jednanie všetkých smrteľníkov, za to, že Ho neprijali ako svojho Vykupiteľa a Majstra, ako pravého Boha, ktorý sa stal človekom pre spasenie všetkých ľudí.
644. Nepochopiteľné a sväté tajomstvo vtelenia naša veľká Kráľovná stále uchovávala v pamäti, takže ani na okamih naň nezabudla. Zároveň však tiež stále pamätala na to, že mnohé z Adamových dietok nevedia o tomto požehnaní. Aby teda vzdávala za tú milosť vďaky za seba, aj v mene tých, ktorí zaň neďakujú, konala mnoho poklôn klaňaním, padaním na tvár a inými úkonmi klaňania a ustavične s rôznymi odchýlkami a zmenami opakovala túto modlitbu: "Môj Pane a najvyšší Bože, padám pred Tvojou kráľovskou prítomnosťou na tvár a objavujem sa pred Tebou v mene svojom a v mene celého ľudského pokolenia, dobrorečím Ti a velebím Ťa, vyznávam Ťa a klaniam sa Ti v tajomstve podstatného spojenia božskej a ľudskej prirodzenosti vo večnom Slove. Keď nešťastné dietky Adamove nevedia o tomto požehnaní, a ak tí, ktorí o tom vedia, náležíte Ti zaň neďakujú, spomeň si, náš najláskavejší Pane a Otče, že žijú v krehkom tele, tak plnom temnosti a vášní, a že nemôžu prísť k Tebe, keď ich Ty vo svojej láskavej blahosklonnosti k sebe nepritiahneš. /Jn 6, 44/. Prepáč, môj Bože, tieto nedostatky ich slabej prirodzenosti a vlastnosti. Ja, Tvoja otrokyňa a biedny

zemský červík, so všetkými dvoranmi Tvojej slávy, ďakujem Ti za seba aj za každého smrteľníka uznávajúc to požehnanie a prosím Ťa, Synu a Pane môj, z hĺbky svojej duše, aby si sa ujal svojich bratov a dosiahol pre nich od svojho večného Otca odpustenie. Ukáž svoje nekonečné milosrdenstvo týmto nešťastníkom počatým v hriechu, ktorí nepoznávajú svoje nešťastie a nevedia, čo robia, ani čo by robiť mali. Prosím Ťa za Tvoj i môj vlastný ľud; lebo nakoľko si človek, my všetci máme Tvoju prirodzenosť, ktorou Ty, Pane, nepohŕdaš; a nakoľko si Boh, dodávaš svojim skutkom nekonečnú cenu. Nech tieto Tvoje skutky sú dôslednou odmenou a vďakyvzdávaním na zadosťučinenie za naše dlhy, lebo iba Ty sám môžeš zaplatiť za to, čo sme my obdržali a dlhujeme večnému Otcovi za to, že Ťa poslal z neba na zem ako Spasiteľa úbohých a Vykupiteľa zajatých /Lk 4, 18/. Udeľ život mŕtvym, obohať chudobných, osvieť slabých, lebo Ty si naša spása, naše blaho a náš život."
645. Táto modlitba a iné, jej podobné, patrili k obvyklému životnému poriadku veľkej Kráľovnej sveta. Ale ku svojim ustavičným, každodenným vďakyvzdávaniam pridávala ešte iné nábožné cvičenia na oslavu vznešeného tajomstva Vtelenia, najmä vo výročných dňoch, kedy božské Slovo vzalo na seba telo v Jej najčistejšom lone; a v týchto dňoch Jej Pán udeľoval viac milostí než inokedy. Tento sviatok pre Ňu netrval iba jeden deň, ale deväť, rovnajúcich sa deviatim dňom pred Zvestovaním, čiže pred 25. marcom, v ktorých sa pripravovala na toto tajomstvo, ako to bolo popísané na začiatku druhej časti tohoto životopisu. Popísala som tam v deviatich kapitolách, aké divy predchádzali Vtelenie, ktorými bola nebeská Matka dôstojne pripravovaná pre počatie vteleného Slova v Jej svätom panenskom živote. Je potrebné poukázať tu na tie divy a krátko ich spomenúť, aby sme mohli správne popísať spôsob, akým oslavovala a obnovovala svoje vďakyvzdávanie za tie najväčšie divy a milosti.
646. Oslavovať začínala večer, 16. marca a deväť nasledujúcich dní, až do 25. marca ostávala vo svojom ústraní bez jedla a bez spánku. Iba svätý Ján evanjelista v tých deviatich dňoch k Nej prichádzal, a to iba aby Jej podal sväté prijímanie. Všemohúci obnovil všetky milosti a požehnania, ktorými Ju obdaril za tých 9 dní, ktoré predchádzali pred vtelením, avšak s tým rozdielom, že Jej Syn a náš Vykupiteľ teraz pridával k nim nové milosti, lebo teraz, keď sa už z Nej narodil, vzal si za povinnosť pomáhať svojej milovanej a dôstojnej Matke, potešovať Ju a udeľovať milosti pri tejto oslave. V prvých šiestich dňoch, keď najsvätejšia Matka strávila niekoľko nočných hodín svojím obvyklým cvičením, vtelené Slovo zostúpilo z neba žiariac slávou a velebnosťou, sprevádzané myriádami anjelov, vošlo s nimi do Jej izbietky a zjavilo sa svojej najsvätejšej Matke.
647. Nanajvýš zbožná a múdra Matka klaňala sa svojmu Synovi a pravému Bohu s takou pokorou, úctou a chválou, ako to len Ona vo svojej múdrosti dokázala. Potom Ju svätí anjeli zdvihli zo zeme a posadili na trón po pravici Jej Syna a Pána. Tam sa cítila vnútorne nevysloviteľným spôsobom spojená s Jeho človečenstvom aj Božstvom, čím bola úplne zmenená a naplnená slávou a novým božským pôsobením, ktoré človek nedokáže vysloviť. V takom postavení obnovil v Nej Pán oné divy deviatich dní, ktoré obdržala pred vtelením a to v takom poriadku, v akom Jej boli udeľované vtedy. A pridal k nim ešte ďalšie milosti a podivuhodné účinky, ktoré sa zhodovali so stavom, ktorý najsvätejšia Matka od tej doby dosiahla skrz Neho, aj sama. Hoci stále mala obvyklé vedomosti o všetkých veciach, predsa pri takých príležitostiach boli tieto vedomosti ešte rozmnožené novými vedomosťami a božským osvietením, čo Jej umožnilo, že používala tieto vedomosti s väčšou prezieravosťou a s mocnejšími účinkami.
648. Prvého dňa z oných deviatich dní boli Jej ukázané všetky diela, ktoré Boh vykonal prvý deň pri stvorení sveta; poriadok a spôsob, ako boli stvorené nebesia, zem a priepasti, aj všetky ich rozmery, svetlo a tma, ich rozdelenie a všetky okolnosti, zmeny a akosť všetkých hmotných, viditeľných vecí. Z neviditeľných vecí videla stvorenie anjelov, všetky ich triedy a dokonalosti, zotrvanie v milosti, boj medzi poslušnými a neposlušnými anjelmi, zvrhnutie odpadlých a upevnenie v milosti dobrých anjelov, a všetky tajomstvá, ktoré Mojžiš uzatvára do diela prvého dňa /I Mojž 1, 1/. Poznávala tiež úmysly Všemohúceho, aké mal pri stvorení týchto a iných vecí; hlavne, aby nimi oznámil a zjavil svoje Božstvo tak, aby všetci anjeli, aj ľudia, podľa svojich schopností Ho v týchto veciach poznávali a velebili. A aby snáď obnovenie týchto vedomostí u najmúdrejšej Matky neostalo bez ovocia, Jej božský Syn Jej povedal: "Matka moja a Holubička

moja! Udelil som Ti poznanie o všetkých týchto dielach mojej nekonečnej moci, aby som ti ukázal svoju veľkosť, akú som mal predtým, než som vzal na seba Telo v tvojom panenskom živote; a teraz to obnovujem, aby som v tebe upevnil moc a panovanie nad anjelmi, nebom, zemou, svetlom aj tmou; toto všetko ti bude slúžiť a poslúchať ťa ako moju Matku; a tiež, aby som ti dal podnet k náležitým vďakám a chváleniu večného Otca za dobrodenia stvorenia, ktoré ľudia nevedia oceňovať.
649. Veľká Kráľovná verne odpovedala vôli Pána a splácala všetky dlhy ľudstva vzdávaním vďaky v mene svojom aj všetkých ľudí za tie neporovnateľné požehnania. V týchto a iných tajomných cvičeniach trávila deň až do návratu Pána do neba. Na druhý deň o polnoci Pán opäť zostúpil rovnakým spôsobom a oživil v nebeskej Matke poznanie skutkov druhého dňa stvorenia: ako bola nad vodami stvorená obloha a ako bola oddelená od vôd, počet nebies, ich harmonické usporiadanie, podstatu a vlastnosti, ich veľkosť a krásu. Toto všetko poznala s absolútnou istotou práve tak, ako keď dostali svoje bytie, bez akéhokoľvek primiešavania pranajmenších domnienok. Vedela tiež, aké názory o tom majú učenci a spisovatelia. - Tretí deň bolo v Jej vedomostiach oživené všetko, čo udáva Písmo Sväté na tretí deň stvorenia: že Pán zhromaždil vody zemské a utvoril more a suchú zem, a ako na najmenší rozkaz Stvoriteľa zem ihneď vydala rastliny, byliny, stromy a iné veci pre svoju okrasu a výzdobu. Poznala podstatu a vlastnosti všetkých tých rastlín a ako sú ľuďom užitočné alebo škodlivé. - Na štvrtý deň poznala najmä stvorenie slnka, mesiaca a nebeských hviezd, ich hmotu, tvar, vlastnosti, vplyv a všetky ich pohyby, rozdelenie času na obdobia, dni a roky / I Mojž 1, 14/. - Piateho dňa Jej bolo ukázané stvorenie a splodenie vtáctva vo vzduchu a rýb v mori, ako boli utvorené z vody a ako sa ďalej rozmnožujú na zemi, koľko druhov ich bolo, vlastnosti a schopnosti všetkých zvierat na zemi a v mori. - Šiesty deň obdržala nové osvietenie a porozumenie o stvorení človeka, ktorý bol akoby medzníkom stvorenia všetkého hmotného tvorstva a poznaním jeho vynikajúcej a súladnej prirodzenosti, ako v súhrnnom opakovaní všetkého ostatného tvorstva tohoto sveta, chápala tiež tajomstvo vtelenia, ktoré bolo cieľom a príčinou jeho stvorenia a bola naplnená vedomosťami tiež o iných tajomstvách božskej Múdrosti, skrytých v týchto a v iných skutkoch Pána, vydávajúcich svedectvo o jeho nekonečnej veľkosti a velebnosti.
650. Pre každý z tých dní veľká Kráľovná zložila hymnus na chválu Stvoriteľa za tie diela, ktoré vykonal, primerané tomu dňu stvorenia a tajomstvám, ktoré Jej boli zjavené. Potom prosila za všetkých ľudí, najmä za veriacich, prosiac za ich zmierenie s Bohom a za osvietenie, aby poznali Boha a Jeho diela, a tým poznaním boli privedení k poznaniu, milovaniu a chváleniu Všemohúceho. A pretože vedela o nevedomostiach toho veľkého počtu neveriacich, ktorí nechceli prísť k poznaniu a prijatiu pravej viery a pozorovala tiež nevďačnosť a ľahostajnosť mnohých veriacich, ktorí vedia o tých dielach Najvyššieho, preto najsvätejšia Matka konala hrdinské a obdivuhodné skutky ako náhradu za tie nedostatky dietok Adamových. Za Jej verné spolupôsobenie pozdvihol Ju jej božský Syn k novému účastenstvu na daroch svojho Božstva a svojich vlastností a zahrnul Ju všetkým tým, čo ostatní smrteľníci stratili v dôsledku svojej veľkej nevďačnosti a zabúdania. Znovu potvrdil Jej vládu a panovanie nad všetkými dielami vykonanými toho dňa, tak aby Ju všetko uznávalo a slúžilo Jej ako Matke Stvoriteľa a najvyššej Kráľovnej nad všetkými tvormi na nebi i na zemi.
651. Siedmeho dňa boli tieto božské dary ešte viac rozmnožené a zvýšené, hoci Jej božský Syn v tých posledných troch dňoch nezostúpil z neba, ale namiesto toho bola najblahoslavenejšia Mária sama prinesená k Nemu, čo bolo primerané tomu, čo sa s Ňou dialo tri dni pred vtelením večného Slova. Následovne, teda o polnoci, na rozkaz najvyššieho Pána, anjeli Ju priniesli do najvyššieho neba, kde sa s najhlbšou pokorou klaňala nemeniteľnej bytosti Božej a najvyšší serafi Ju potom zaodiali rúchom belším ako sneh a jasnejším ako slnko. Opásali Ju opaskom posádzaným drahokamami, takými vzácnymi a krásnymi, že žiaden z pozemských drahokamov nie je možné k nim prirovnať; každý z nich žiaril jasnejšie než slnko, ba ako mnohé slnká dohromady. Potom Jej dali náramky a náhrdelník a iné ozdoby pre Ňu vhodné; všetky tie ozdoby priniesli serafi z trónu najsvätejšej Trojice a každá z nich znamenala nové účastenstvo a spojenie s Božstvom a s božskými dokonalosťami. Tých šesť serafov, ktorí Ju ozdobovali, taktiež svojím obsluhovaním predstavovali zvláštne tajomstvo.

652. Po prvých šiestich serafoch nasledovalo ďalších šesť serafov, ktorí ozdobovali Kráľovnú nebies iným spôsobom, akoby zdokonaľovali Jej schopnosti a dodávali im hybkosť, krásu a dobrotivosť, ktoré nie je možné ľudskými slovami popísať. A ešte ďalší šiesti serafi obdarili Ju nebeským svetlom, ktoré Jej rozumu a vôli dalo schopnosť pre oblažujúce nazeranie a požívanie nebeskej blaženosti. Keď všetci osemnásti serafi slávnu Kráľovnú tak ozdobili a okrášlili, pozdvihli Ju k trónu najsvätejšej Trojice a posadili po pravici Jednorodeného, nášho Spasiteľa. Tam sa Jej opýtali, či má nejakú prosbu a žiadosť. A táto pravá Ester odpovedala: "Žiadam milosrdenstvo pre svoj ľud, ó, Pane /Est 7, 3/; a jeho, i svojím menom, žiadam si a túžim poďakovať Tvojej všemohúcej dobrotivosti za to, že si pre ich spásu dal v mojom lone večnému Slovu ľudské telo." K týmto prosbám a žiadostiam pridala ešte ďalšie, plné neporovnateľnej lásky a múdrosti, prihovárajúc sa za celé ľudské pokolenie, a najmä za svätú Cirkev.
653. Potom Jej božský Syn povedal večnému Otcovi: "Vyznávam a chválim Teba, Otče môj a obetujem ti tohoto tvora, dcéru Adamovu, príjemnú Tvojim očiam, vyvolenú spomedzi všetkých tvorov za moju Matku a ako vysvedčenie našim nekonečným vlastnostiam. Ona jediná dokáže hodne a náležíte oceňovať a vďačne uznávať tie dobrodenia, ktoré som preukázal svetu tým, že som sa zaodial ľudskou prirodzenosťou preto, aby som ich naučil kráčať po ceste života a zachránil od večnej smrti. Vyvolili sme Ju, aby miernila náš hnev nad nevďakom a malou náhradou, aké od smrteľníkov dostávame. Ona vynahradzuje to, čo ostatní buď nemôžu alebo nechcú dať; a My nemôžeme odmietnuť prosby, ktoré táto naša Milovaná za nich prednáša v plnosti svojej svätosti a presne podľa nášho priania."
654. Všetky tieto divy sa opakovali každý deň posledných troch dní novény. Posledný deň, 25. marca, v hodine vtelenia, ukázalo sa Jej Božstvo samo v priamom nazeraní a s väčšou slávou, než všetkým nebešťanom. Svätí po všetky tie dni obdržali dodatočne mimoriadnu radosť; ale posledný deň bol dňom najväčších slávností a neobyčajného plesania pre celý víťazný Jeruzalem. Dary a milosti, ktoré najsvätejšia Matka v ten deň obdržala, presahujú všetko ľudské pomyslenie; lebo všetky Jej výsady, milosti a dary Všemohúci v ten deň zvláštnym spôsobom potvrdil a rozmnožil. Pretože však bola doteraz pútničkou a poznala všetky pomery Cirkvi svätej prítomnej doby, aj všetkých budúcich vekov, vyprosila a tiež zaslúžila pre ňu veľké požehnania pre všetky časy; skrátka, získala všetky požehnania, ktoré božská moc ľuďom udelila a až do konca sveta udelí.
655. Na všetky tie sviatky, ktoré slávna Kráľovná oslavovala, dosiahla obrátenie pre nesčíselný počet duší, ktoré vtedy prijali alebo v budúcnosti mali prijať katolícku vieru. Ale na sviatok vtelenia bola táto výsada ešte väčšia, lebo na také dni zaslúžila obrátenie pre mnohé kráľovstvá, provincie a národy a všetky tie milosti a požehnania, ktoré obdržali tým, že boli povolaní do Cirkvi svätej. Tí, ktorí ostali Cirkvi svätej vernejší, sú zaviazaní k väčšej vďačnosti za prosby a zásluhy nebeskej Matke. Najmä však mi bolo ukázané, že v deň, keď oslavovala vtelenie, vyslobodila všetky duše z očistca, a že z neba, kde táto milosť bola udelená Kráľovnej všetkého tvorstva a Matke Vykupiteľa, poslala anjelov, aby tie duše priviedli k Nej, aby ich mohla obetovať večnému Otcovi ako ovocie Vtelenia, lebo v tomto tajomstve poslal svojho jednorodeného Syna, aby pre Neho znovu získal a vyslobodil duše z tyranstva ich nepriateľov. Za všetky tie duše Mária zložila nové chválospevy, a z radosti nad tým, že tak veľmi rozmnožila počet nebeských obyvateľov, vrátila sa na zem, kde pokračovala vo svojom obvyklom, pokornom vďakyvzdávaní. Tento zázrak nie je vôbec neuveriteľný, pretože to nie je žiadna zvláštnosť, že v ten deň, keď Panna Mária bola povýšená k nesmiernej hodnosti Matky Božej a Panej všetkého tvorstva, otvorili sa všetky poklady pre dietky Adamove, Jej bratom a deťom, lebo v ten deň samotné Božstvo bolo na Ňu vyliate tým, že vošlo do Jej lona a podstatne sa spojilo s telom, ktoré vzalo z Nej. Jedine Ona vo svojej múdrosti bola vstave náležíte oceniť túto zvláštnu milosť pre Ňu a pre všeobecné dobro všetkých.
656. Slávnosť narodenia Krista, svojho Syna, oslavovala zas iným spôsobom. Večer pred sviatkom začala konať svoje nábožné cvičenia, chválospevy a iné pobožnosti, ako na iné sviatky. V hodine narodenia Jej božský Syn zostúpil s myriádami anjelov a so slávnou velebnosťou ako pri iných príležitostiach. Sprevádzali Ho tiež patriarchovia, svätý Joachim, svätá Anna, svätý Jozef, svätá Alžbeta, matka svätého Jána Krstiteľa a iní svätí. Potom na rozkaz Pána anjeli Ju zdvihli zo zeme a za nebeskej hudby posadili po Jeho božskej pravici, opakujúc pritom spevy slávy ako v deň

Narodenia, a iné chválospevy, ktoré nebeská Pani sama zložila ku cti tohoto tajomstva a na chválu nekonečnej Božej dokonalosti. Keď po dlhý čas spoločne s anjelmi spievala chvály, s dovolením svojho Syna zostúpila potom z trónu a znovu padla pri Jeho nohách na tvár. V takej polohe sa Mu klaňala v mene celého ľudského pokolenia a ďakovala Mu za to, že sa narodil na svet pre spásu ľudstva. Okrem tejto vďaky tiež vrúcne prosila za všetkých ľudí, najmä za dietky Cirkvi, uvádzajúc s dôrazom slabosť ľudskej prirodzenosti, veľkú potrebu milosti a božskej pomoci, aby mohli vstať a zaslúžiť si život večný. Ako dôvod k tomu uvádzala milosrdenstvo Pána, ktorý sa narodil pre spasenie ľudstva, chudobu v akej sa narodil, práce a námahy s ňou spojené, ako Ho kojila svojimi prsiami, živila ako Jeho Matka a všetky iné práce spojené s týmto tajomstvom. Jej božský Syn, náš Spasiteľ Jej prosby prijal a pred všetkými anjelmi a svätými, ktorí Ho sprevádzali, uznal svoju povinnosť vypočuť láskyplné prosby svojej najsvätejšej Matky, ktoré Mu predkladá za svoj ľud. Znovu Ju prehlásil za Paniu a Rozdávateľku všetkých svojich pokladov milostí a zveril Jej používanie a rozdávanie ich ľuďom podľa ich priania. Toto najmúdrejšia Pani robila s obdivuhodnou múdrosťou a k veľkému prospechu Cirkvi svätej. Ku koncu tej oslavy narodenia Kristovho, prosila všetkých svätých, aby v mene Jej a všetkých smrteľníkov chválili Pána za tajomstvo Jeho narodenia. Potom požiadala svojho Syna o požehnanie, ktoré Jej On udelil a vrátil sa do neba.

Poučenie, ktoré mi dala veľká Pani anjelov, presvätá Mária.

657. Dcéra a učeníčka moja, prajem si, aby ten obdiv, aký mávaš pri písaní o tajomstvách môjho života a svätosti pohnul ťa k chváleniu Všemohúceho za Jeho štedrosť ku mne; a tvoja dôvera v môj mocný príhovor a ochranu mala by ťa povzniesť nad teba samu. A ak sa divíš, že môj božský Syn mi udeľoval milosti nad milosti a dary nad dary, a že ma tak často navštevoval a pozdvihoval k sebe do neba, spomeň si na to, čo si už napísala o mne, že som si odoprela blažené nazeranie kvôli riadeniu Cirkvi. A keby ani táto láska si nezaslúžila takú náhradu za môjho pozemského života, Pán chcel so mnou vykonať tieto divy, ktoré prevyšujú ľudské pomyslenie, a ktoré nebol povinný urobiť žiadnemu inému tvorovi, než mne, pretože som Jeho Matka a On je môj Syn. Dôstojnosť Matky Božej tak vysoko prevyšuje obor všetkých ostatných tvorov, že by bolo nízkou nevedomosťou zo strany ľudí, keby mi chceli odopierať väčšie milosti, než boli udelené iným svätým. Prijatie ľudského tela z mojej podstaty ukladalo večnému Slovu takú povinnosť, že /podľa spôsobu tvojho chápania/ Boh sám to nemohol prijať bez odmeny hodnej Jeho Všemohúcnosti a odpovedajúcej plne tomu, koľko som bola schopná prijať. Božská moc je nekonečná a nevyčerpateľná a vždy taká ostane; ale to, čo Boh udeľuje, je konečné a obmedzené. Aj ja som len stvorená bytosť a pri porovnaní s Bohom všetky stvorené bytosti sú ničím.

658. Ja zo svojej strany som tomu nekládla žiadne prekážky a zasluhovala som neobmedzenú a nezadržateľnú štedrosť Všemohúceho vo všetkých Jeho daroch, milostiach a dobrodeniach, nakoľko len mohli byť tvorovi udeľované. Pretože tieto milosti a dary, popri všetkej ich obdivuhodnej veľkosti boli vždy predsa len konečné a podstata a moc Božia je vždy nekonečná a bezmedzná, je ľahko pochopiteľné, ako som mohla hromadiť milosti na milosti a požehnania na požehnania. A nielen že som bola schopná prijímať ich tak, ale bolo aj slušné a spravodlivé, aby som odpovedala s celou dokonalosťou Jeho obdivuhodnému dielu, ktorým ma urobil Matkou Božou, lebo žiadne Jeho dielo nie je nedokonalé alebo chybné. Pretože dôstojnosť Matky Božej zahrňuje všetky milosti a je ich prameňom, preto akonáhle ma ľudia poznajú ako Matku Božiu, samozrejme tiež vedia, že k takej vysokej dôstojnosti prísluší vysoká dokonalosť. Bolo ponechané zbožnosti a dobrej vôli veriacich, aby si získali pozornosť môjho božského Syna a moju ochranu primeraným skúmaním mojej svätosti a darov, aby si ich poznačili a vyznávali ich na dôkaz svojej zbožnosti a mojej dôstojnosti. Pre ten účel mnohí svätí, autori a spisovatelia obdržali zvláštne vedomosti a osvietenia, iní zas zvláštne zjavenia o niektorých daroch a výsadách, ktoré mi Všemohúci udelil.

659. Keď napriek tomu všetkému mnohí smrteľníci, aj horliví, boli v tejto záležitosti bojazliví, iní zase v dôsledku nedostatku zbožnosti boli príliš leniví, môj božský Syn vo svojej otcovskej blahosklonnosti a v čase pre Cirkev najvhodnejšom, zjavil im tieto skryté tajomstvá, a nespoliehal sa pritom na ľudskú prezieravosť a vedomosti, ale na osvietenie svojej pravdy, tak aby mohli získať

novú radosť a nádej z poznania mojich výsad a vzdávať novú česť a chválu Všemohúcnosti za požehnania pochádzajúce odo mňa a z diela vykúpenia.
660. Prajem si, dcéra moja, aby si sa považovala za viac podliehajúcu tejto povinnosti, než ostatní ľudia, pretože som si ťa vyvolila za svoju zvláštnu učeníčku a dcéru, a to preto, aby tvoje srdce písaním môjho životopisu bolo pozdvihnuté k vrúcnejšej a snažnejšej túžbe napodobňovať a nasledovať mňa. Poučením z tejto kapitoly pre teba má byť, aby si ma nasledovala v mojom nevýslovne vrúcnom vďakyvzdávaní za požehnané tajomstvo vtelenia večného Slova v mojom lone. Zapíš si do srdca tento div Všemohúceho, aby si naň nikdy nezabudla a oslavuj najmä tie dni, ktoré odpovedajú tajomstvám tebou popísaným. Prajem si, aby si v tých dňoch v mojom mene oslavovala tie sviatky s veľkou horlivosťou a radosťou duše, ďakujúc Bohu v mene všetkých smrteľníkov za to, že sa vo mne ráčil vteliť pre ich spasenie; a tiež Ho chváľ za to, že ma ráčil povýšiť na dôstojnosť svojej Matky. A pamätaj, že nikdy nič nespôsobilo taký veľký úžas u anjelov a svätých, ktorí poznajú podstatu Božiu, než keď Ho videli spojeného s ľudskou prirodzenosťou; a napriek tomu, že toto tajomstvo stále viac a lepšie chápu, predsa ešte vždy bude viac ostávať pre Jeho poznanie po všetky veky.
661. Aby si mohla náležíte oživovať a oslavovať tie dobrodenia vtelenia a narodenia môjho božského Syna, musíš sa snažiť získať pokoru a anjelskú čistotu, lebo najmä pre tieto cnosti sa tvoje vďakyvzdávanie bude páčiť Pánovi a podáš Mu aj akúsi odmenu za to, že na seba prijal tvoju prirodzenosť. Hlboko uvažuj, ako ťažko hrešia ľudia, ktorí pritom, že majú Krista za svojho brata, strácajú túto vznešenú prednosť a zanedbávajú svoje povinnosti. Pokladaj sa za podobizeň či obraz Bohočloveka a pamätaj, že akýkoľvek hriech stačí, aby si Ním pohrdla a vyhnala Ho zo svojej duše. Na túto novú dôstojnosť, na ktorú Boh povýšil ľudskú prirodzenosť, Adamove dietky veľmi zabúdajú a nechcú opustiť svoje staré zvyky a biedu, a vziať na seba Krista /Rim 13,14/. Ty však, dcéra moja, zabudni na dom otca svojho a na svoj ľud a snaž sa obnoviť v kráse svojho Spasiteľa /Ž 44, 11/, aby si sa ľúbila očiam najvyššieho Kráľa.

Kapitola 15.

Ďalšie sviatky, ktorými Panna Mária oslavovala pamiatku Obrezania, klaňania troch Kráľov, svoje očisťovanie, krst Pána, Jeho pôst, ustanovenie najsvätejšej Sviatosti, umučenie a zmŕtvychvstanie.

662. Pri obnovovaní pamiatky na tajomstvá zo života a umučenia Krista, nášho Spasiteľa, naša veľká Kráľovná nielen že sa snažila vzdávať náležité vďaky za seba aj za celé ľudské pokolenie, aby ako učiteľka všetkej svätosti a múdrosti viedla Cirkev k svätému umeniu vďačnosti, ale aby tiež splácajúc dlh vďačnosti zvolávala na slabosť a biedu ľudstva nekonečnú štedrosť milosrdnej dobrotivosti Božej. Najmúdrejšia Matka vedela, že jej božského Syna a večného Otca veľmi odpudzujú hriechy smrteľníkov a že pred tribunálom jeho milosrdenstva by sa nemohli ničoho dovolávať než Jeho nekonečnej Lásky, ktorou ich Boh láskyplne zmieril so sebou, hoci boli hriešnici a Jeho nepriatelia /Rim 5, 8/. Pretože Kristus, náš Spasiteľ vykonal ono zmierenie svojimi skutkami a tajomstvami života a smrti, nebeská Pani predpokladala, že tie dni, v ktorých boli uskutočnené zvláštne veľké diela Kristove, sú najvhodnejšie a najprimeranejšie pre rozmnoženie Jej modlitieb k Všemohúcemu a pre prosby, aby pre Jeho lásku ukázal svoju lásku a povolal ich ku svojej viere a k svojmu priateľstvu a ospravedlnil ich práve preto, že On sám zaslúžil a zjednal pre nich ospravedlnenie a život večný.
663. Ľudia, ani anjeli, nikdy náležíte nepoznajú, čo svet dlhuje za túto materskú lásku našej veľkej Kráľovnej. Tie mnohé dobrodenia, ktoré obdržala z rúk Všemohúceho každý raz, keď bola vo svojom tele pripustená k oblažujúcemu nazeraniu, boli požehnaním nielen pre ňu, ale tiež pre nás, pretože pri týchto príležitostiach Jej božské vedomosti a láska dosahovali ten najvyšší stupeň, aký bol u stvorenej bytosti možný a v tom istom stupni tiež túžila Najvyššieho osláviť spásou rozumných tvorov. Pretože bola ešte v stave pútničky a mohla teda zaslúžiť a získať ich spásu, bolo

preto Jej milujúce srdce preplnené láskyplnými starosťami, aby duše neprišli o blaženosť požívania Boha. V dôsledku toho trpela dlhé mučeníctvo, ktoré trvalo po celý Jej život a bolo by v každej hodine, ba v každom okamihu strávilo Jej životné sily, keby tomu božská moc nebránila. Myšlienka, že tak mnoho duší sa vrhá do večnej záhuby a budú večne zbavené pohľadu na Boha a Jeho požívania a okrem toho budú ešte trpieť večné muky v pekle, bez akejkoľvek nádeje na ďalšiu pomoc, ktorou pohŕdali, bolo pre Ňu skutočné mučeníctvo.
664. Toto žalostné nešťastie spôsobovalo najnežnejšej Matke nesmierny zármutok, pretože jedine Ona ho vo svojej múdrosti náležíte poznávala a chápala celú jeho váhu. Bola plná tomu odpovedajúcej kresťanskej lásky a bola by rada bez úľavy trpela, keby bola ponechaná iba vplyvu svojej lásky a uvažovaniu o tom, čo Pán urobil a vytrpel pre záchranu ľudí pred večným zatratením. Pán však to predvídal, a preto urobil primerané opatrenia proti smrteľnému zármutku svojej najvernejšej Matky; často Jej zázračne zachoval život, niekedy od toho odvrátil Jej myseľ inými osvieteniami alebo Jej zjavil tajomstvo večného predurčenia, aby sa Jej srdce upokojilo pohľadom na rozhodujúci súd Jeho božskej spravodlivosti. Všetky tieto a iné opatrenia urobil Kristus Pán, aby Jeho najsvätejšia Matka nezomrela pri pohľade na hriechy a na večnú záhubu zatratených. Keď tento nešťastný a biedny osud hriešnikov, predvídaný nebeskou Paňou, natoľko ranil Jej najčistejšie Srdce a pohnul Jej božského Syna, že sa pre ich záchranu podrobil mukám a smrti na kríži - aké slová môžu popísať zaslepenosť a bláznovstvo ľudí, ktorí tak nerozumne sa náhlia k neodvratnej a nenapraviteľnej záhube svojich duší, ktorej sa nikdy nemôžeme dosť obávať?
665. Náš Spasiteľ Ježiš Kristus uľavil bolestiam svojej milej Matky tiež tým, že vypočúval Jej žiadosť a prosby za smrteľníkov, prejavoval Jej svoje uznanie a lásku, udeľoval svoje poklady a nekonečné zásluhy, ustanovil Ju za svoju hlavnú almužníčku a zveril do Jej rúk všetky poklady svojho milosrdenstva a svojich milostí, aby ich podľa ľubovôle rozdávala a poskytovala pomoc dušiam, o ktorých vo svojej hlbokej vedomosti vedela, že ju najviac potrebujú. Tie prisľúbenia Pána, ktoré dal svojej najsvätejšej Matke, ako aj starostlivosť a modlitby milujúcej Kráľovnej boli obvyklé a stávali sa stále; boli však oveľa pozoruhodnejšie na sviatky oslavujúce pamiatku tajomstiev Jej božského Syna. Pre deň obrezania Pána začala svoje cvičenia v tú istú hodinu ako na sviatky a vtelené Slovo zostúpilo do Jej modlitebne s rovnakou velebnosťou ako inokedy,sprevádzané anjelmi a svätými. Pretože toto tajomstvo pozostávalo spočiatku v prelievaní krvi za ľudstvo a v tom, že sa podrobil zákonu hriešnikov, akoby sám bol jeden z nich, preto úkony Jeho najčistejšej Matky, ktoré konala na pamiatku a k ucteniu toho veľkého poníženia a blahosklonnosti, boli nevýslovné.
666. Slávna Matka sa pokorovala do najhlbších hĺbok, láskyplne ľutovala božské Dieťatko, že už v takom útlom veku toľko trpelo, ďakovala Mu za to požehnanie, ktoré tým udelil dietkam Adamovým a oplakávala všeobecnú zábudlivosť a nedostatočné ocenenie krvi, ktorú Pán prelial za spásu všetkých. A akoby sa hanbila pred svojím božským Synom za to, že nezaplatila svoj dlh, ponúkala Mu ako náhradu za to svoj život a svoju krv a tiež preto, aby tým napodobnila príklad svojho Majstra. Celý deň strávila v sladkých hovoroch a opakovaním svojich žiadostí a prosieb. Hoci Pán prijal Jej obeť, predsa nebolo správne, aby Jej samotnej nechal priniesť všetky obete, ako si to žiadala Jej horiaca láska. Preto pridala ešte iné vynálezy svojej lásky k smrteľníkom. Prosila svojho božského Syna, aby rozdal svoje dary, prejavy svojej láskavosti a svojej milosti všetkým ľudským dietkam; a prosila, aby Ona sama bola určená trpieť z lásky k Nemu; aby sa všetci podieľali na odmene a požívali sladkosti božského Ducha, aby všetci boli privedení na cestu života večného a žiaden, aby neupadol do večnej smrti, keď ich Boh sám sa stal človekom a trpel práve preto, aby všetkých ľudí pritiahol k sebe /Jn 12, 32/. Potom obetovala večnému Otcovi krv, ktorú Jej Syn prelial pri obrezaní a Jeho pokoru, ktorou sa podvolil obriezke, hoci bol bez hriechu. Keď vykonala svoje neporovnateľne dokonalé nábožné úkony a cvičenia a poklonila sa svojmu Synovi ako pravému Bohu, On Jej dal svoje požehnanie a vrátil sa na svoje miesto po pravici večného Otca v nebesiach.
667. Pre sviatok Troch kráľov začala sa pripravovať pobožnosťami niekoľko dní pred tým dňom, čím si chcela pripraviť nejaké dary, ktoré potom chcela obetovať vtelenému Slovu. Hlavným darom Kráľovnej boli duše privedené do stavu milosti a nazvala tento dar zlatom. Aby si tento dar zlata

zaobstarala použila služby svätých anjelov, ktorých požiadala, aby zvláštnymi mocnými vnuknutiami priviedli mnoho duší k poznaniu pravého Boha a k viere v Neho. Tento výsledok dosiahla s ich pomocou, ale oveľa viac svojimi modlitbami a prosbami, ktorými ich odvrátila od hriechu, oných priviedla k viere a k prijatiu krstu, a ďalších vytrhla z drápov pekelného draka v hodine ich smrti. K tomuto daru priložila dar myrhy, ktorý pozostával z toho, že padala na tvár v podobe kríža, pokorovala sa a konala iné kajúce skutky, ktorými sa pripravovala, aby sama seba mohla obetovať Bohu ako dar myrhy. Tretím darom bolo kadidlo Jej ohnivej a vzletnej lásky, slová vrúcnych zbožných vzdychov a iné prejavy Jej lásky, plné múdrosti a sladkosti.
668. Jej božský Syn v deň a hodinu toho tajomstva prišiel k Nej s nesčíselným počtom anjelov a svätých, aby prijal tie dary. V ich prítomnosti a vyzvúc všetkých nebeských dvoranov, aby Jej boli nápomocní, podala svoje dary, konajúc pritom neobyčajnú poklonu a úkony lásky; so svojimi darmi spojila vrúcne modlitby za všetkých smrteľníkov. Potom Ju vzali na trón Jej Syna a Boha a nevýslovným spôsobom sa podieľala na sláve Jeho človečenstva. Bola s Ním úzko spojená a akoby úplne zmenená Jeho leskom a priehľadnosťou. Pán sám, aby zmiernil žiar Jej lásky niekoľkokrát Ju objal a dovolil Jej, aby sklonila hlavu na Jeho rameno. Boli to milosti také veľké, že nie je možné ich slovami popísať, pretože Všemohúci sa každý deň snažil vyčerpať pre Ňu staré i nové poklady svojich požehnaní /Mt 13, 52/.
669. Po obdržaní tých milostí zostúpila z trónu a prosila Pána, aby sa zmiloval nad ľudstvom. Svoje prosby uzavrela chválospevom, ktorý zaspievala v mene všetkých ľudí a požiadala svätých, aby sa k Nej v tom pripojili. Tiež v ten deň sa prihodili podivuhodné veci, najmä na sklonku toho sviatku, keď požiadala všetkých prítomných patriarchov a svätých, aby sa za Ňu u Všemohúceho prihovárali, aby Ju riadil a pomáhal Jej pri všetkých Jej skutkoch. Za tým účelom išla od jedného k druhému, každému opakovala svoju žiadosť a pokorne pobozkala ruku. Jej božský Syn s nevýslovným potešením nechal, aby prejavovala pokoru aj pred svojimi rodičmi, patriarchami a prorokmi, ktorí s Ňou boli spriaznení. Anjelom však neprejavovala túto poctu, pretože tí boli Jej služobníci a neboli s Ňou tak spriaznení ako Jej svätí predkovia. Títo svätí duchovia Jej pri tých prejavoch pokory pomáhali.
670. Potom nebeská Kráľovná oslavovala krst Krista Pána vznešeným vďakyvzdávaním za to, že sa podrobil krstu a tým túto sviatosť ustanovil. Keď sa potom modlila za Cirkev, uchýlila sa do samoty, aby začala štyridsaťdenný pôst k úcte pamiatky Pánovho aj svojho pôstu, ako som to popísala na príslušnom mieste. Za celých tých štyridsať dní nespala, nejedla, ani neopúšťala svoju samotu, iba keď nejaká dôležitá cirkevná záležitosť vyžadovala Jej prítomnosť. Stýkala sa iba so svätým Jánom, keď Jej prinášal sväté prijímanie. Tento milovaný učeník Jej v tých dňoch venoval viac pozornosti a zriedka sa vzďaľoval z večeradla. Poslúžil sám mnohým osobám, ktoré prišli hľadať Jej pomoc vo svojich potrebách a uzdravoval chorých dotýkaním niektorou vecou, ktorú používala mocná Kráľovná. Prichádzali tiež mnohí zlým duchom posadlí, od ktorých niektorých oslobodil prv, než prišli, pretože diabli nechceli ostať v tele tých, ktorí sa blížili k obydliu najsvätejšej Panny. Iní diabli sa vrhali do pekelných priepastí akonáhle sa posadlých dotkol plášť alebo závoj alebo ktorýkoľvek iný predmet, ktorý používala veľká Kráľovná. A keď aj napriek tomu niektorý diabol kládol odpor, svätý evanjelista zavolal najblahoslavenejšiu Pannu a pred Jej prítomnosťou diabli utekali, ani nečakali na Jej rozkaz.
671. Bolo by potrebné napísať mnoho kníh, keby sme chceli popísať všetky zázraky a skutky, ktoré naša Kráľovná vykonala za tých štyridsať dní; lebo keď nespala, nejedla a neodpočívala, kto môže odhadnúť, čo pri svojej veľkej snahe a činnosti za tú dlhú dobu vykonala? Nám stačí vedieť, že to všetko obetovala za rozšírenie Cirkvi, za ospravedlnenie duší, za obrátenie sveta, aj aby tým poskytla pomoc apoštolom a učeníkom hlásajúcim evanjelium po celom svete. Po skončení tohoto pôstu Jej božský Syn Jej pripravil hostinu podobnú tej, akú Mu pripravili anjeli po Jeho pôste, ako som hovorila na príslušnom mieste. Ale táto hostina bola slávnejšia, pretože pri nej bol prítomný oslávený Spasiteľ v plnej sláve a velebnosti, sprevádzaný myriádami anjelov, z ktorých niektorí obsluhovali a iní s božskou a nebeskou harmóniou spievali piesne; Pán sám podával pokrmy svojej najsvätejšej Matke. Bol to pre Ňu veľmi radostný deň, viac však v dôsledku prítomnosti Jej božského Syna a Jeho prejavov lásky, než v dôsledku výborných nápojov a nebeských pokrmov.

Na poďakovanie padla pred Pánom v pokornom klaňaní na tvár a prosila Ho o požehnanie. Keď Jej ho Pán udelil, vrátil sa do nebeskej ríše. Po celú dobu všetkých tých zjavení Krista Pána presvätá Matka konala hrdinské skutky pokory, sebaponižovania a úcty, bozkávajúc nohy svojho Syna, uznávajúc sa za nehodnú týchto milostí a prosiac o ďalšie milosti, aby Mu mohla v budúcnosti lepšie slúžiť.
672. Možno sa nájdu takí, ktorým v ich ľudskej múdrosti sa budú zdať príliš časté tie zjavenia, ktoré som pri tých mnohých príležitostiach popísala. Tí, ktorí tak zmýšľajú, musia nám ukázať, aká veľká je miera svätosti Matky milosti a cnosti, a vzájomnej lásky takej Matky a takého Syna a musia nám povedať, ako ďaleko tie prejavy priazne presahujú mieru patriacu tým okolnostiam. Takí ľudia zabúdajú, čo viera aj rozum nám hovoria, že tá miera ďaleko presahuje všetok ľudský odhad. Čo sa týka mňa, svetlo, v ktorom tie veci vidím, vylučuje všetky pochybnosti a okrem toho každému by malo postačiť pripomenutie, že náš Spasiteľ Ježiš Kristus každý deň, každú hodinu a každý okamih zostupuje z neba, keď kdekoľvek na svete kňaz právoplatne pri omši svätej premieňa hostiu a víno na Telo a Krv Pána. A hovorím, že nezostupuje iba telesným pohybom, ale aj premenou chleba a vína na Jeho najsvätejšie Telo a Krv. Hoci toto zostupovanie sa deje iným spôsobom, o ktorom nechcem viesť spor alebo sa hádať, predsa katolícka viera ma učí, že ten istý Kristus je skutočne prítomný a ostáva v premenenej Hostii. Tento zázrak Pán koná tak často pre ľudí a ich dobro, napriek tomu, že mnohí z nich sú takí nehodní, aj medzi tými, ktorí premieňajú. Keď ktorýkoľvek kňaz Ho môže prinútiť k tomu, aby v tom pokračoval, niet zaiste nikoho iného okrem Panny Márie, pre koho by to chcel robiť, keď hlavne pre Ňu to začal robiť, ako som vysvetlila inde. Nie je to teda nič také úžasné, že tak často Ju osobne navštevoval, keď jedine Ona bola vstave a tiež vedela, ako to zaslúžiť nielen pre seba, ale aj pre nás.
673. Po pôste slávna Panna oslavovala sviatok svojho Očisťovania a Obetovanie Božieho dieťatka v chráme. Aby mohla tú obetu podať a Boh aby ju mohol prijať, najsvätejšia Trojica sa Jej zjavila v Jej izbietke aj so svojím nebeským dvorom. A aby bola pripravená pre obetovanie vteleného Slova, anjeli Ju priodiali a ozdobili tým istým rúchom a drahokamami, akými bola odiata na sviatok Vtelenia, ktoré som tam popísala. Potom predniesla obsažnú modlitbu, v ktorej prosila za celé ľudské pokolenie a najmä za Cirkev svätú. Odmenou za túto modlitbu a za pokoru, s akou sa podrobila zákonu očisťovania, ako aj za iné skutky, bolo nové rozmnoženie milostí, nové dary a pomoc pre Ňu, a tiež pre iných veľká pomoc a požehnania.
674. Pamiatku na umučenie, ustanovenie najsvätejšej Sviatosti a na Vzkriesenie, slávila každý týždeň, ako bolo už popísané, ale okrem toho ešte tiež na výročia tých udalostí. Každý rok zachovávala a pripomínala si ich podobným spôsobom, ako to teraz robí Cirkev vo svätom týždni. K pobožnostiam, ktoré konala každý týždeň, pridala ešte mnohé ďalšie úkony; a na Veľký piatok, v hodine, v ktorej bol Kristus ukrižovaný, položila sa na kríž a ostala na ňom tri hodiny. Pripomínala si všetky modlitby a slová Pána aj so všetkými bolesťami a tajomstvami toho dňa. Ale nasledujúcu nedeľu, keď sa udialo Vzkriesenie, anjeli Ju vyniesli do najvyššieho neba, kde v ten deň požívala priame oblažujúce nazeranie, kým v iné nedele videla Boha len v nepriamom videní.

Poučenie, ktoré mi udelila Kráľovná anjelov.

675. Dcéra moja, božský Duch, ktorý svojou múdrosťou a rozumom riadi Cirkev svätú, na môj príhovor ustanovil, aby sa v Cirkvi slávili, mnohé rôzne sviatky, a to nielen preto, aby svojmu Stvoriteľovi a Vykupiteľovi vzdala príslušné vďaky za milosť vykúpenia, za skutky života môjho a svätých, a aby ľudia nezabudli na tie požehnania, za ktoré sa nikdy nedá náležíte odvďačiť, ale tiež, aby tieto sviatky poskytovali príležitosť zúčastňovať sa svätých bohoslužieb a sústrediť sa vo svojom vnútri odlúčením sa od starostí a časných záležitostí, aby sa mohli cvičiť v cnostiach a v dobrom prijímaní sviatostí, aby mohli napravovať straty spôsobené svojimi roztržitosťami, napodobňovať cnosti a život svätých, vyhľadávať môj príhovor, zaslúžiť si odpustenie hriechov a získať milosti a dary, ktoré pre nich božské milosrdenstvo v tých tajomstvách pripravilo.
676. To je duch Cirkvi svätej, v ktorom si ako starostlivá Matka žiada viesť a živiť svoje dietky. A ja, ako Matka všetkých, snažila som sa priviesť ich na bezpečnú cestu spásy a získať ich, aby po nej kráčali. Ale pekelný had svojím úlisným zvádzaním vždy usiloval, a najmä v tejto nešťastnej dobe

usiluje o to, aby maril sväté ciele Pána a moje, a keď nemôže prevrátiť poriadok Cirkvi svätej, vtedy sa snaží odvrátiť väčšinu ľudí od prospešného používania cirkevných ustanovení a zvádza mnohých, aby ich zmenil na páchanie väčších hriechov pre svoju záhubu. A potom ten istý diabol bude stáť ako ich žalobca pred súdnou stolicou božskej spravodlivosti, pretože ľudia na slávne sviatočné dni nielen že sa nesnažia vžiť do ducha Cirkvi svätej, aby ich využili pre konanie cnostných skutkov a klaňanie sa Bohu, ale práve v týchto dňoch sa dopúšťajú najťažších hriechov, aké obyčajne páchajú telesní a svetácki ľ}dia. Skutočne to všeobecné zabúdanie a pohŕdanie touto povinnosťou je u dietok Cirkvi svätej veľmi urážlivé a trestuhodné, keď tak znesvácujú posvätné sviatočné dni tým, že ich trávia v povyrazeniach, zábavách a hrách, že sa oddávajú nesmiernemu a nezriadenému jedlu a pitiu, čím spravodlivosť Všemohúceho popudzujú, namiesto toho, aby Ju uzmierovali, poddávajú sa svojim neviditeľným nepriateľom, ktorých by mali premáhať a dovoľujú im, aby vo svojej pýche a zlomyseľnosti víťazili.
677. Ty, dcéra moja, oplakávaj túto veľkú skazu, pretože ja ju teraz nemôžem už tak oplakávať ako som to robila v pozemskom živote a snaž sa pomáhať svojim bratom v potlačovaní tejto všeobecnej nedbalosti. Prajem si, aby si so svojimi poddanými slávila sviatky Pána, aj moje, so starostlivejšou prípravou a čistotou svedomia, hoci život rehoľných osôb sa má líšiť od života ľudí žijúcich vo svete, takže v kláštore nemá byť žiaden rozdiel medzi všedným a sviatočným dňom, lebo každý deň sa má tráviť v službe Božej, v modlitbách a svätých cvičeniach, ako máš učiť svoje podriadené. Prajem si, aby si naplňovala všetky svoje dni aj noci svätými skutkami, ktoré by sa páčili Pánovi; ale na sviatky by si mala pridávať ešte ďalšie vnútorné a vonkajšie cvičenia. Roznieť vrúcnosť svojho srdca, sústreď sa, a ak sa ti zdá, že robíš mnoho, snaž sa robiť ešte viac a horlivejšie, aby si si zaistila svoje povolanie aj vyvolenie /2 Petr 1, 10/, a nikdy nezabudni na niektoré cvičenie z nedbalosti. Pamätaj, že dni sú zlé /Ef 5, 16/ a že život pominie ako sen /Ž 143, 4/. Ži veľmi opatrne, aby si nebola nájdená bez zásluh, svätých skutkov a dokonalých činov. Urči si pre každú hodinu dobré a oprávnené zamestnanie, ako si to mňa videla robiť a ako som ťa k tomu mnohokrát vyzývala a navádzala.
678. Za tým účelom ťa povzbudzujem, aby si dávala pozor na božské vnuknutia a medzi inými požehnaniami nezabúdala na tie, ktoré sú obsiahnuté v takých osvieteniach. Buď pozorná, aby si nenechala nevykonanú žiadnu väčšiu dokonalosť, ktorú poznáš a ktorá je ti možná, alebo žiaden cnostný skutok. Je isté, moja najdrahšia, že smrteľníci strácajú nesmierne poklady milosti a slávy v dôsledku svojej nedbalosti a zábudlivosti. Ja som napodobňovala všetku dokonalosť, ktorú som poznala u svojho božského Syna, keď som s Ním žila, a ako si videla, vykonala som všetko, čo mi Duch svätý označil za najdokonalejšie. Táto horlivá starostlivosť bola mi taká prirodzená ako dýchanie, a tým som pohnula svojho božského Syna, že mi preukazoval také mnohé dobrodenia a tak často ma navštevoval za môjho pozemského života.
679. Prajem si tiež, aby ste ma ty, aj tvoje spolusestry napodobňovali v mojej samote a snaženiach. Pre ten účel ustanov spôsob, ako by sa tá samota mohla pravidelne zachovávať a aby tie, ktoré to duchovné cvičenie budú konať, žili z poslušnosti v tých ustanovených dňoch v úplnej odlúčenosti. Vieš zo svojej skúsenosti, ako mnoho úžitku sa získa v tých dobách samoty, lebo v nej si napísala skoro celý môj životopis. V tejto samote ťa Pán navštevoval s väčšími požehnaniami a milosťami pre polepšenie tvojho života a pre premáhanie tvojich nepriateľov. Aby tvoje rehoľníčky mohli lepšie poznať, ako sa majú chovať pri takom duchovnom cvičení a získať z neho väčší osoh a pokrok v duchovnom živote, prajem si, aby si pre ne napísala zvláštne pojednanie, v ktorom určíš všetky ich zamestnania na určité hodiny a doby. Musí to byť sporiadané tak, aby tie, ktoré konajú retreat /ústranie/, nevynechávali žiadne pravidelné kláštorné pobožnosti a cvičenia, ktoré sú dôležitejšie, než tie mimoriadne. Čo sa týka ostatného, tie, ktoré konajú retreat, musia zachovávať úplnú mlčanlivosť a byť zahalené závojom, aby bolo zrejmé, že konajú retreat, aby iné sestry s nimi nehovorili. Nech žiadna nie je ukrátená o toto dobrodenie kvôli svojmu úradu a zamestnaniu; ich povinnosti nech sú v tej dobe pod poslušnosťou pridelené iným. Pre napísanie onoho pojednania pros Pána za osvietenie; a ja ti budem pomáhať, aby si lepšie porozumela mojim pobožnostiam a cvičeniam, ktoré som konala v samote a naučila ich konať iných.

K a p i t o l a 16.

Ako Panna Mária slávila sviatky Nanebovstúpenia nášho Spasiteľa Ježiša Krista, príchod Ducha Svätého, svätých anjelov a svätcov a výročia obdržaných milostí.

680. V každom skutku a tajomstve našej slávnej Kráľovnej a Panej nachádzame nové tajomstvá na preskúmanie a nové príčiny pre obdiv a chválu; ale nenachádzam slová, aby som mohla popísať, čo som poznala a videla. Z toho, čo mi bolo povedané o láske Krista Pána k svojej najčistejšej Matke a dôstojnej Neveste, zdá sa mi, že Pán bol ochotný pre tú lásku vzdať sa svojho trónu slávy a spoločnosti svätých, aby mohol byť so svojou milovanou Matkou, keby iné príčiny v dobe ich rozdelenia nevyžadovali Jeho prítomnosť v nebi a najsvätejšej Panny na zemi. Nech nikto nehovorí, že táto vysoká mienka o vznešenosti nebeskej Kráľovnej uberá na cti Jej božskému Synovi alebo svätým; veď Božstvo Otca a Ducha Svätého bolo v Kristovi v najvyššom jednotnom spojení, pretože tri božské Osoby sú nerozlučiteľne zlúčené a Osoba Slova nemôže byť bez Otca a Ducha Svätého. Je isté, že spoločnosť anjelov znamenala v očiach Pána Ježiša menej než spoločnosť Jeho najsvätejšej Matky, keď si pomyslíme na silu vzájomnej lásky medzi Kristom a Jeho najčistejšou Matkou. Ale z iných príčin sa patrilo, aby sa Pán po dokončení vykúpenia ľudstva vrátil na pravicu svojho Otca a Jeho presvätá Matka ostala v Cirkvi, aby skrz Jej snahy a zásluhy sa ukázali účinky vykúpenia a aby Ona vyniesla na svetlo ovocie umučenia a smrti svojho božského Syna.
681. Kristus, náš Spasiteľ usporiadal svoje diela s nevýslovnou mystickou obozretnosťou, v čom sa zračí Jeho božská múdrosť, vznešenosť a sláva, spoliehajúce sa úplne na túto silnú Ženu, ako to popisuje Šalamún /K Prísl 31, 11/. A nebol v tej dôvere sklamaný, pretože najmúdrejšia Matka, spájajúc svoje snahy a zásluhy so zásluhami Jeho umučenia a krvi, kúpila pre svojho Syna pole a vysadila vinicu Cirkvi. Boli to duše veriacich vypestované v Cirkvi na zemi a duše predurčených, v ktorých má byť Cirkev presadená do víťazného Jeruzalema na večné veky. Ak sa patrilo, aby sláva Najvyššieho zverila celé svoje veľké dielo Márii, aby náš Spasiteľ po svojom Vzkriesení mohol vojsť do slávy svojho Otca, tak sa tiež nie menej patrilo, aby - nakoľko to bolo možné - udržiaval spojenie so svojou najsvätejšou Matkou, ktorú nesmierne miloval a ktorú zanechal vo svete. Viedla ho k tomu nielen Jeho vlastná láska k matke, ale aj Jej postavenie a úloha, aká bola na Ňu vložená počas Jej pobytu na zemi, keď milosti, prostriedky, dary a požehnania museli byť úmerné k prameňu a cieľu tých skrytých tajomstiev. Všetky tieto požiadavky boli skvele splnené častými návštevami, ktoré dával Syn svojej Matke tým, že Ju povyšoval na trón svojej slávy. Tak nebola ani slávna Kráľovná úplne odlúčená od Jeho nebeského dvora, ani nebeskí dvorania neboli mnohé roky olúpení o blažené pozeranie na svoju Kráľovnú. Keď teda táto blaženosť bola možná, patrilo sa, aby tí, ktorých sa to týkalo, ju tiež požívali.
682. Jeden z tých dní /okrem tých, o ktorých sa už písalo/, kedy nebeské divy boli obnovené, bol ten, v ktorom každý rok oslavovala Nanebovstúpenie svojho božského Syna. Ten deň bol veľkým sviatkom pre Ňu, aj pre celé nebo. Pripravovala sa na ten deň štyridsať dní, počítajúc už odo dňa, keď oslávila Vzkriesenie svojho Syna. Po celý ten čas obnovovala spomienky na dobrodenia a požehnania, ktoré obdržala od svojho božského Syna a na slávnu spoločnosť dávnych patriarchov a svätých, vyslobodených z predpeklia a na všetko, čo sa zo dňa na deň stávalo v tých štyridsiatich dňoch, vzdávala za všetko vďaky novými hymnami a pobožnosťami, tak ako by sa to všetko znovu dialo pred Ňou, pretože všetky tie udalosti boli nezmazateľne vtlačené v Jej pamäti. Nebudem sa dopodrobna rozpisovať o všetkom, čo v tej dobe robila, pretože som to dostatočne popísala v posledných kapitolách druhej časti. Poviem iba, že v dobe tej prípravy obdržala naša veľká Kráľovná veľké milosti a prežívala nové pôsobenie Božstva, ktorým sa stávala viac a viac podobná Bohu a pripravená pre prijatie zvláštnych milostí v samotnom dni sviatku.
683. V ten tajuplný deň, kedy náš Spasiteľ Ježiš vystúpil na nebesia, prišiel osobne z neba do izbietky svojej najsvätejšej Matky sprevádzaný nesčíselným počtom anjelov, patriarchov a svätých, ktorých v deň svojho Nanebovstúpenia vzal so sebou do neba. Naša slávna Pani už očakávala Jeho príchod ležiac pokorne, ako obyčajne, na svojej tvári v najhlbšom sebaponižovaní až pod ničotu;

pritom všetkom zároveň bola povýšená nad všetko ľudské aj anjelské pomyslenie až na najvyšší vrchol lásky, aká bola tvoru možná. Nato sa Jej zjavil Jej božský Syn uprostred zástupu svätých a keď Ju znovu obdaril sladkosťou svojho požehnania, rozkázal anjelom, aby Ju zdvihli z prachu a posadili po Jeho pravici. Serafi vykonali tento rozkaz a posadili na trón Pána Tú, ktorá Mu dala ľudské jestvovanie. Potom sa Jej spýtal, aké má priania a žiadosti. Najsvätejšia Matka odpovedala: "Môj Synu a večný Bože, žiadam si oslávenie a povýšenie Tvojho svätého Mena; v tom si prajem vzdávať Ti vďaky za celé ľudské pokolenie a uznávať to požehnanie, že si v tento deň svojou Všemohúcnosťou povýšil našu prirodzenosť k večnej sláve a blaženosti. Prosím, aby všetci ľudia poznali, chválili a velebili Tvoje Božstvo a najsvätejšie človečenstvo."
684. Pán odpovedal: "Matka a Holubička moja, vyvolená spomedzi všetkého tvorstva za môj príbytok, poď so mnou do Mojej nebeskej vlasti, kde sa splnia Tvoje túžby, vyhovie sa Tvojim žiadostiam a kde môžeš užívať oslavy tohoto dňa nie medzi smrteľnými dietkami Adamovými, ale medzi dvoranmi a obyvateľmi nebeskými." Hneď potom celý nebeský sprievod sa vydal na cestu cez vzdušné priestory, ako v deň Nanebovstúpenia a panenská Matka, sediac stále po pravici svojho Syna vošla do najvyššieho neba. A keď vystúpili na najvyššie miesto, celá nebeská spoločnosť zoradila sa po chóroch a zboroch a nielen oni a celé nebo, ale aj sám Svätý svätých akoby bol naplnený novým druhom mlčania a pozornosti. Nato Kráľovná požiadala o dovolenie, aby mohla zostúpiť z trónu, padla pri podloží najsvätejšej Trojice na tvár a zaspievala obdivuhodnú pieseň chvály, do ktorej uzavrela tajomstvo vtelenia a vykúpenia so všetkými víťazstvami a triumfami svojho božského Syna až do Jeho slávneho Nanebovstúpenia na pravicu svojho božského Otca.
685. Najvyšší prejavil svoje zaľúbenie a uspokojenie nad touto piesňou chvály a všetci svätí odpovedali piesňami oslavujúcimi a velebiacimi Všemohúceho v tomto obdivuhodnom Tvore a prítomnosť ich Kráľovnej všetkých ich naplnila novou radosťou. Potom na rozkaz Najvyššieho anjeli Ju opäť posadili po pravici Jej božského Syna a keď bola - ako pri iných príležitostiach - osvietená a ozdobená, a tým pripravená k priamemu nazeraniu, hľadela na Boha vo vznešenom priamom videní. V tomto blaženom videní strávila Kráľovná veľkú časť dňa a pritom Pán opäť potvrdil Jej právo na to miesto, ktoré pre Ňu od večnosti bolo pripravené, o čom som sa zmienila pri popisovaní dňa Nanebovstúpenia. Kvôli nášmu väčšiemu obdivu a vďačnosti upozorňujem, že každý rok na ten deň sa Jej Pán sám pýtal, či si praje ostať radšej v nebi a požívať večné radosti, alebo sa pre dobro Cirkvi znovu vrátiť na zem. Pretože rozhodnutie bolo úplne ponechané Jej, odpovedala: že ak je to vôľa Všemohúceho, chce sa vrátiť na svet a pracovať pre ľudí, ktorí boli ovocím vykúpenia a smrti Syna Božieho.
686. Táto odpoveď, taká plná odovzdanosti, opakovaná každý rok, bola práve tak často prijatá najsvätejšou Trojicou k údivu všetkých blahoslavencov. Tak nielen raz, ale mnohokrát sa zriekla nebeského nazerania a zostúpila vždy na dlhšiu dobu na svet, aby riadila Cirkev a obohacovala ju svojimi veľkými zásluhami. A pretože našimi obmedzenými schopnosťami nikdy nebudeme môcť náležíte oceniť tie zásluhy, nebude to zaiste žiadna chyba, keď v tomto životopise sa nebudeme pokúšať odhadovať ich, ale ponecháme to už na dobu, keď dosiahneme hľadenie na Boha. Avšak odmeny zodpovedajúce týmto obetiam boli pre Ňu zachované, aby podľa Božskej vôle boli Jej udelené v miere tým hojnejšej, keď dosiahneme trvalé nebeské nazeranie, aby sa potom tým viac podobala človečenstvu svojho Syna a bola tým hodnejšia zaujať svoje miesto na tróne po Jeho pravici. V dôsledku týchto udalostí v nebi, veľká Kráľovná pridala ešte prosby za povýšenie mena Božieho, za rozšírenie Cirkvi, za obrátenie ľudstva a za víťazstvo nad diablom. Všetky Jej prosby boli vypočuté a následne svojím časom splnené a budú sa spĺňať vo všetkých dobách Cirkvi. Tieto milosti boli väčšie, keby hriešnici celého sveta tomu neprekážali a nerobili smrteľníkov nehodnými, aby im boli udelené. Potom anjeli s nebeskou hudbou priniesli svoju Kráľovnú naspäť do Jej modlitebne vo večeradle, kde v najhlbšej pokore padla na tvár a vzdávala vrúcne vďaky za tie nové milosti. Chcem sa zmieniť, že evanjelista svätý Ján mal isté vedomosti o týchto tajomstvách a prežíval niečo z ich účinkov. Vidieval nebeskú Kráľovnú takú žiariacu nebeským leskom, že ani nemohol pozerať na Jej Tvár. Pretože veľká Učiteľka pokory sa vždy až k zemi ponižovala a často ho zvykla žiadať na kolenách o rôzne dovolenia, často ho v Jej prítomnosti naplnila úctivá bázeň a

nepokoj, k čomu sa však vždy primiešala podivuhodná radosť a povzbudenie k svätosti.
687. Veľká Kráľovná používala účinky a požehnania získané na slávnosť Nanebovstúpenia k tomu, aby tým slávnejšie mohla osláviť príchod Ducha Svätého a s pomocou tých milostí sa na to pripravovala za tých deväť dní medzi uvedenými sviatkami. Nepretržite konala svoje sväté cvičenia, vzbudzovala nanajvýš vrúcne túžby, aby v Nej Duch Svätý obnovil svoje dary. Keď nastal ten deň, boli tie Jej túžby splnené s prejavom moci Všemohúceho, lebo v tú istú hodinu, v ktorej Duch Svätý zostúpil prvý raz na zhromaždených apoštolov vo večeradle, zostupoval každý rok na Matku Ježišovu, Nevestu a chrám Ducha Svätého; a tento príchod nebýval o nič menej slávnostný než ten prvý, lebo zostupoval v podobe viditeľného ohňa podivuhodne jasného a s tajomným zvukom, ale tieto znamenia nebývali ukázané všetkým ako sa to stalo pri prvom príchode, keď to bolo potrebné; potom však už nebolo vhodné, aby o tomto zázraku vedel niekto iný než Panna Mária, a do istej miery tiež svätý Ján. Pri takých udalostiach zhromaždilo sa u Nej veľké množstvo anjelov, spievajúcich v ľúbeznej harmónii chvály Pánovi; a Duch Svätý Ju celú roznietil a obnovil svojimi prehojnými darmi a rozmnožil tie požehnania, ktoré už mala. Potom slávna Pani vzdávala pokorné vďaky, a to nielen za toto dobrodenie, ale aj za to, že tiež apoštolov naplnil múdrosťou a charizmatickými darmi, aby ich urobil hodnými poslancami Pána a zakladateľmi svätej Cirkvi, a pretože svojím príchodom dokončil a spečatil dielo vykúpenia ľudstva. V ďalšej modlitbe potom žiadala Ducha Svätého, aby naďalej v Cirkvi pôsobil svojimi účinkami milosti a múdrosti v prítomných i budúcich dobách a nikdy ich nezadržiaval pre hriechy a nehodnosť ľudí. A Duch Svätý všetky tie prosby svojej jedinej Nevesty splnil a Cirkev svätá teraz žne ovocie tých prosieb a bude sa z neho tešiť až do konca sveta.
688. K týmto mystickým oslavám sviatkov Pána aj svojim, veľká Kráľovná pridávala behom roku ďalšie zvláštne slávnosti a pobožnosti, najmä ku cti svätých anjelov a jeden ku cti svätých. Aby náležíte oslávila vznešenosť a svätosť anjelov, pripravovala sa k tomu po niekoľko dní konaním takých pobožností a cvičení, aké konávala na iné sviatky, pridávajúc k nim nové piesne a chválospevy, v ktorých pripomínala stvorenie anjelov, najmä ich ospravedlnenie a oslávenie, so všetkými tajomstvami a tajnosťami, o ktorých vedela, o všetkých a o každom zvlášť. Keď nastal ten deň, ktorý pre tú oslavu ustanovila, pozvala na tú slávnosť všetkých anjelov. Mnoho nebeských chórov a rádov zostúpilo z neba a zjavili sa Jej v obdivuhodnej kráse a sláve v Jej izbietke. Utvorili tam potom dva zbory, alebo strany; jednu stranu tvorila naša Kráľovná sama a druhú stranu, či zbor, tvorili všetci nebeskí duchovia a po celý deň striedavo po veršoch spievali v nebeskej harmónii prekrásne piesne. Keby bolo možné popísať tie mystické chválospevy, ktoré v ten deň zložila najsvätejšia Pani a anjeli, boli by nepochybne počítané medzi najväčšie zázraky Pána a budili by obdiv u všetkých smrteľníkov. Nemám slová ani čas, aby som popísala všetko, čo viem o tomto tajomstve. Anjeli začali chválením podstaty Božej, ako je sám od seba, a všetkých Jeho dokonalostí a vlastností, ktoré poznali. Potom nasledovala Kráľovná nebies, ktorá Mu dobrorečila a velebila Ho za to, že zjavil svoju velebnosť, múdrosť a všemohúcnosť stvorením tak veľkého počtu krásnych duchovných bytostí anjelských, za to, že ich obdaril tak mnohými darmi prirodzenosti i milosti a ustanovil ich za služobníkov a vykonávateľov svojej vôle. Anjeli zo svojej strany odpovedali povinným a vďačným uznaním svojej povinnosti a všetci ospevovali Všemohúceho obdivuhodnými chválami za to, že stvoril a vyvolil za svoju Matku Pannu tak čistú, svätú a hodnú Jeho najväčších darov a udelil Jej moc rozkazovať a vládnuť nad všetkým, aby Ju všetko uznávalo a ctilo ako dôstojnú Matku Božiu a obnoviteľku ľudského pokolenia.
689. Takým spôsobom nebeskí duchovia pripomínali veľké prednosti svojej Kráľovnej a skrz Ňu velebili Boha; a Ona zas za tým istým účelom vypočítavala všetky prednosti anjelov. Bol to deň obdivuhodnej radosti a plesania pre Kráľovnú a mimoriadnej radosti pre anjelov, ktorí boli Jej pravidelnými strážcami, pretože oni mali účasť na sláve vzdávanej ich Panej a Kráľovnej. Pretože na žiadnej strane nebola prekážkou nevedomosť ani nedostatok ocenenia tých tajomstiev, ktoré si pripomínali, preto boli tie striedavé nebeské spevy plné neporovnateľnej úcty. A také budú aj pre nás, keď sa na nich budeme podieľať v Pánovi.
690. Ďalším sviatkom raz v roku bol sviatok svätých. Na tento sa tiež pripravovala mnohými modlitbami a pobožnosťami ako na iné sviatky. Všetci patriarchovia, proroci a ostatní svätí, tiež tí,

ktorí zomreli po zmŕtvychvstaní Pána, prišli z neba, aby so svojou Napraviteľkou oslávili tento radostný deň. Kráľovná všetkých svätých zložila nové piesne vďaky na oslavu svätých a na mocné účinky smrti svojho božského Syna. Slávna Kráľovná mala pri tejto príležitosti veľkú radosť, pretože poznala tajomstvo ich predurčenia a že napriek všetkým nebezpečenstvám života dosiahli zaistenú večnú blaženosť. Za toto požehnanie chválila Pána a Otca milosrdenstva a pripomínala vo svojom vďakyvzdávaní tie dary, milosti a dobrodenia, ktoré každý z tých svätých z Jeho ruky obdržal. Žiadala ich, aby sa prihovárali za Cirkev svätú a za všetkých, ktorí bojujú svoj boj a sú doteraz v nebezpečenstve straty koruny. Potom tiež spomínala a ďakovala za víťazstvá a triumfy, ktoré sama skrz božskú moc dobyla nad zlými duchmi. Nakoniec pridala nové chválospevy pokornej a vrúcnej vďaky za seba i za všetky duše, ktoré budú vyrvané z moci temnosti.
691. Je predmetom obdivu pre ľudí, ako to bolo pre anjelov, že praobyčajný tvor v smrteľnom tele mohol tak nepretržite konať toľko podivuhodných vecí, ktoré by sa mohli zdať nemožné aj pre veľké množstvo združených duší, aj keby boli také horlivé ako najvyšší serafi; ale naša veľká Kráľovná sa zaiste v niečom podieľala na všemohúcnosti Božej, čo Jej robilo ľahkým to, čo pre iných by bolo nemožné. V tých posledných rokoch Jej presvätého života Jej činnosť sa natoľko rozmnožila, že bola stále, bez prestania a bez odpočinku činná, takže to presahuje všetko naše chápanie, pretože Ju už nezadržiavala smrteľnosť a ťarcha ľudskej prirodzenosti a konala všetko ako neúnavní duchovia, ba viac než všetci duchovia dohromady a stala sa jediným, všetko spaľujúcim plameňom a požiarom nesmiernej činnosti. Pre Jej sväté cnosti pripadali všetky dni krátke, všetky príležitosti nemnohé a všetky cvičenia obmedzené, pretože jej božská láska neprestajne smerovala k prekročeniu všetkých medzí toho, čo konala, hoci to, čo robila, nemalo medze. Pri porovnaní s Jej skutočnou činnosťou, všetko, čo som napísala, je nepatrné, ba nič. Musím vyznať a prehlásiť svoju nedostatočnosť v tomto ohľade, pretože vidím takmer nekonečnú priepasť alebo vzdialenosť medzi tým, čo mi bolo ukázané, a tým, čo som mohla v tomto živote pochopiť. A keď si nemôžem urobiť pojem o tom, čo mi bolo ukázané, ako by som Mohla hovoriť o tom, čo som nevidela, keď nemám žiadnu inú záruku než svoju nevedomosť? Chráňme sa, aby sme sa nestali nehodní svetla, ktoré nás očakáva v nebi, kde uvidíme všetko v Bohu. Táto odmena a radosť sama osebe, aj keby sme nedostali žiadnu inú, mala by nás spraviť ochotnými pre podstupovanie všetkých námah a znášanie všetkých bolestí a muk mučeníkov až do konca sveta. Boli by sme bohato odmenení rozkošou, aká plynie z poznania dôstojnosti a vznešenosti Panny Márie, sediacej po pravici svojho Syna, povýšenej nad všetkých anjelov a svätých v nebesiach.

Poučenie, ktoré mi udelila veľká Kráľovná anjelov.

692. Dcéra moja, prajem si, aby si v takej miere, v akej pokračuješ pri písaní tohoto životopisu a o mojich skutkoch a živote, pokračovala tiež v dokonalom nasledovaní a napodobňovaní mňa. Toto prianie sa u mňa vzmáha úmerne k vzrastu tvojich osvietení a obdivovaniu toho, čo vidíš a o čom píšeš. Teraz je čas, aby si dohonila, čo si zameškala a aby si obrátila vzlet svojho ducha k výšinám, ku ktorým ťa Všemohúci volá a ja ťa pozývam. Vykonávaj všetky svoje práce so všetkou dokonalosťou a svätosťou; že tvoji protivníci a nepriatelia, diabol, svet a telo, sú plní nenávisti a nanajvýš ukrutní, a že tak nevieš prekonať mnohé ťažkosti a pokušenia, ak nerozniešiš svoje srdce najvrúcnejšou horlivosťou a snahou rozhodne zahnať a pošliapať jedovatého hada, ktorý s diabolskou prefíkanosťou zvádza rôznymi spôsobmi, buď aby ťa priviedol k pádu alebo aspoň ťa zadržal v behu, aby si nedosiahla svoj cieľ a stala sa nehodná toho stavu, ktorý pre teba zvolil Pán.
693. Dcéra moja, nesmieš ignorovať, že diabol každého ustavične pozoruje a bedlivé si všíma aj najmenšie nedbalosti, zábudlivosť a nepozornosť duše a že ustavične obchádza, číha a využíva každú nedbalosť pre pokúšanie neopatrných duší ku hriechu a zvádza ich pomocou ich vášní prv, než môžu poznať veľkosť rany, akou ich chce ovaliť. Keď to neskoršie spoznajú a zatúžia sa zdvihnúť zo svojho pádu, cítia ešte väčšie ťažkosti a potrebujú oveľa viac milosti a úsilia na odporovanie zlému, než pred pádom. Hriechom slabne duša v cnosti, nepriateľ nadobúda viac vplyvu, vášne sa stávajú neskrotiteľnejšie; preto mnohí klesajú, ale nie tak mnohí z hriechu vstávajú. Proti týmto nebezpečenstvám je jediný prostriedok: žiť v ustavičnej túžbe, aby sme si zaslúžili milosť Božiu a stále sa snažiť konať všetko dokonalejšie a nepriateľovi nedopriať žiadnu

príležitosť, aby našiel dušu bez bdenia alebo nezamestnanú nejakou pobožnosťou alebo cnostnými skutkami. Tým sa ťarcha zmenšuje a stáva sa pre ľudskú prirodzenosť ľahšia, vášne a zlé náklonnosti sa potláčajú, diablovi sa naháňa strach, duša sa povznáša a vôľa nadobúda moc nad telom a nadvládu nad nižšími zmyselnými mocnosťami a podriaďuje ich božskej vôli.
694. Na to všetko nájdeš živý príklad v mojich skutkoch, o ktorých teraz píšeš a ktoré ti boli ukázané v takom veľkom svetle, aby si na ne nikdy nezabudla. Dbaj teda, moja najdrahšia, na všetko, čo v tomto zrkadle vidíš; a keď ma poznáš a uznávaš za svoju učiteľku a Matku a za Majsterku všetkej svätosti a pravej dokonalosti, neotáľaj s tým, aby si ma napodobňovala a nasledovala. Nie je možné, aby si dosiahla ty, alebo ktorýkoľvek iný tvor, tú dokonalosť skutkov ako som ja dosiahla, k tomu Pán ani nikoho nezaväzuje, ale s pomocou Jeho milosti môžeš svoj život naplniť cnostnými a svätými skutkami a používať k nim všetok čas aj všetky schopnosti; takže pridávajúc cvičenie ku cvičeniu, modlitbu k modlitbe, prosbu k prosbe, cnosť ku cnosti, nenecháš uplynúť žiaden čas, žiaden deň ani žiadnu hodinu, v ktorej by si nekonala tie dobré skutky s tými, ktoré boli nutné k riadeniu Cirkvi a slávila som sviatky takým spôsobom a s takými prípravami, ako si to poznala a popísala. Akonáhle som oslávila jeden, hneď som sa začala pripravovať na druhý, takže v mojom živote nebol ani okamih, ktorý by nebol vyplnený svätými skutkami, ktoré sa páčili Bohu. Všetky dietky Cirkvi svätej ma môžu napodobňovať, ak si to prajú, a ty by si to mala robiť s väčšou horlivosťou než ostatní. To je účel, pre ktorý Duch svätý ustanovil sviatky a slávnosti môjho božského Syna, moje a svätých, ktoré Cirkev svätá každoročne pripomína veriacim.
695. Ako som ti mnohokrát pripomínala, prajem si, aby si vynikala v zbožnom oslavovaní sviatkov, najmä tých, ktorými sa oslavujú tajomstvá Božstva a človečenstva môjho božského Syna, môjho života a oslávenia. Tiež si prajem, aby si mala zvláštnu úctu k anjelom, a to tak pre ich veľkú vznešenosť, svätosť, krásu a úslužnosť, ako aj pre tie veľké milosti a požehnania, ktoré si prostredníctvom týchto nebeských duchov obdržala. Chcem, aby si sa k nim prispôsobila v čistote svojej duše, vznešenosti zmýšľania, vrúcnou láskou a takým životom, akoby si nemala pozemské telo ani jeho vášne. Anjeli majú byť tvoji priatelia a spoločníci na tvojom pozemskom putovaní, aby nimi boli tiež v nebeskej otčine. Teraz s nimi udržuj spojenie a dôverné rozhovory, v ktorých ti oni ukážu vlastnosti a dôkazy lásky tvojho Ženícha, povedia ti o jeho dokonalostiach, budú ťa viesť priamou cestou spravodlivosti a pokoja, budú ťa chrániť pred diablom a upozorňovať na jeho zvádzajúce úmysly. V trvalom poučovaní týchto duchov a sluhov Najvyššieho budeš počuť o zákonoch božskej lásky. Počúvaj ich a presne ich poslúchaj.

Kapitola 17.

Archanjel Gabriel je poslaný ako vyslanec k Panne Márii, aby Jej povedal, že bude žiť ešte tri roky a ako pôsobila táto správa na svätého Jána a na celú prírodu.

696. Pri písaní poslednej časti tohoto životopisu našej presvätej Panej je viac ako spravodlivé, aby naše srdcia boli naplnené nežnosťou a oči slzami pri tých roztomilých, tklivých a obdivuhodných činoch v posledných rokoch Jej života. Chcem pripomenúť zbožným veriacim, aby pri čítaní nepovažovali tie udalosti za minulé alebo vzdialené, veď mocná sila viery môže tie pravdy duchu sprítomniť a ak budeme na ne pozerať s pravou kresťanskou úctou a zbožnosťou, niet pochyby, že z nich budeme mať mnoho úžitku a naše srdcia pocítia účinky a radosť z toho dobra, ktoré naše oči nemôžu vidieť.
697. Panna Mária dosiahla už vek 67 rokov, v ktorých od okamihu svojho počatia nikdy neprestala v činnosti, nikdy sa nezastavila vo svojom lete, nikdy nezmiernila žiar svojej lásky, nezmenšila rozmnoženie zásluh. Pretože to všetko u Nej vzrastalo stále každým okamihom Jej života, nevýslovné dary, dobrodenia a milosti Pána urobili Ju Bohu úplne podobnú a oduševnelú; city vrúcnej lásky a túžby Jej najčistejšieho srdca nedopriali Jej žiaden odpočinok, ktorý by bol mimo stredu Jej lásky. Telesné putá boli Jej veľmi obťažné; mocná túžba po Bohu a po spojení s Ním najužšími, večnými zväzkami /podľa ľudského vyjadrenia/ dosiahla u Nej vrchol; a zem samotná v

dôsledku hriechov smrteľníkov stala sa nehodná uchovávať ten Poklad nebies a nemohla už ďalej znášať to napätie, aké bolo potrebné, aby Ju udržovalo odlúčenú od Jej Pána. Večný Otec túžil po svojej jedinej Dcére, Syn po svojej milej a nanajvýš milujúcej Matke a Duch Svätý po objatí svojej najkrajšej Nevesty. Anjeli túžili po svojej Kráľovnej a svätí po svojej veľkej Panej a všetci nebešťania mlčky očakávali príchod svojej Cisárovnej, ktorá ich má naplniť veľkou slávou, svojou krásou a dobrotivosťou. Všetko, čo sa mohlo pripisovať k Jej dobru, bolo doteraz na svete a v Cirkvi, lebo tá potrebovala takú Matku, Učiteľku a lásku, akú sám Boh mal k úbohým Adamovým deťom.
698. Pretože však bolo treba ustanoviť dobu a koniec pozemskej činnosti našej Kráľovnej, božské konzistórium /ako by sme to povedali na náš spôsob/ radilo sa o spôsobe oslávenia najsvätejšej Matky a určenie druhu láskyplnej odmeny za to, že preverne plnila plán božského milosrdenstva medzi Adamovými dietkami počas toľkých mnohých rokov. Preto sa Všemohúci rozhodol potešiť a obveseliť Ju tým, že Ju upozorní na stanovenú dobu zvyšujúceho života tým, že jej zjaví deň a hodinu túžobne očakávaného konca Jej pozemského vyhnanstva. Pre ten účel najsvätejšia Trojica vyslala svätého archanjela Gabriela s mnohými nebeskými anjelskými duchmi, aby oznámil Kráľovnej, kedy a ako sa Jej život skončí a prejde do života večného.
699. Sväté knieža s ostatnými anjelmi zostúpilo z neba a vošlo s nimi do večeradla v Jeruzaleme a do izbietky slávnej Panej, kde Ju našiel ležiacu tvárou na zemi s rukami rozpätými v podobe kríža, prosiacu o zmilovanie pre hriešnikov. Keď počula zvuk ich hudby, zdvihla sa na kolená, aby vypočula posolstvo a prejavila úctu nebeskému vyslancovi a jeho spoločníkom, ktorí zaodiati bielym žiariacim rúchom Ju obklopili so zjavnou radosťou a úctou. Všetci mali koruny a v rukách palmy, každý inú, ktoré znázorňovali rôzne vyznamenania a odmeny nevýslovnej krásy a ceny, ktoré mali byť udelené veľkej Kráľovnej. Archanjel Ju pozdravil slovami Ave Mária a dodal k nim: "Cisárovná a Pani naša, Všemohúci a Svätý svätých nás vyslal od svojho nebeského dvora, aby sme ti v Jeho mene oznámili nanajvýš šťastný koniec Tvojho putovania a vyhnanstva na zemi v smrteľnom živote. Čoskoro, ó Pani, nastane ten deň a hodina, kedy podľa Tvojej dlho trvajúcej túžby prejdeš cez prirodzenú smrť do večného a nesmrteľného života, ktorý Ťa očakáva v sláve a po pravici Tvojho božského Syna, nášho Boha. Presne odo dneška za tri roky budeš vzatá do neba a prijatá do večnej radosti Pána, kde všetci nebeskí obyvatelia Ťa očakávajú a túžia po Tvojej prítomnosti."
700. Panna Mária vypočula toto posolstvo s nevýslovnou radosťou svojej najčistejšej a prevrúcne milujúcej duše, padla opäť na tvár a odpovedala tými istými slovami ako pri vtelení Slova: "Hľa, ja služobnica Pána, nech sa mi stane podľa slova Tvojho." /Lk 1, 38/. Potom požiadala svätých anjelov a vyslancov Najvyššieho, aby Jej pomohli vzdávať vďaky za túto vítanú, radostnú správu. Najsvätejšia Matka striedavo s anjelmi spievala po dve hodiny chválospevy. Hoci anjelskí duchovia svojou prirodzenosťou a nadprirodzenými darmi sú veľmi ostrovtipní a rýchli, múdri a vznešení, predsa však ich Kráľovná všetkých ich predstihla, ako predstihuje panovníčka svojich poddaných, lebo Ona, ako učiteľka, oplývala milosťou a múdrosťou, avšak anjeli ich mali iba toľko ako učeníci. Keď dokončili chválospevy a Kráľovná nebies sa znovu pokorila, požiadala nebeských duchov, aby prosili Pána, aby Ju pripravil na ten prechod zo smrteľného života do večného, aj aby požiadali všetkých ostatných anjelov a všetkých svätých v nebesiach, aby za Ňu na ten istý úmysel prosili. Anjeli sľúbili, že vykonajú všetko, o čo ich žiadala, a potom sa s ňou svätý Gabriel rozlúčil a vrátil sa s celou svojou spoločnosťou do najvyššieho neba.
701. Slávna Kráľovná vesmíru ostala opäť sama vo svojej modlitebni a so slzami pokornej radosti vrhla sa znovu na zem a akoby ju objala, ako spoločnú matku nás všetkých, povedala: "Zem, ďakujem Ti, ako sa patrí, za to, že si ma šesťdesiat sedem rokov nosila. Si dielo Najvyššieho a z Jeho vôle si ma až do tejto doby znášala. Teraz Ťa žiadam, aby si mi po ostávajúcu ešte dobu môjho pobytu na tebe bola nápomocná, aby som tak, ako som bola z teba urobená, skrz teba a z teba bola povýšená k blaženému pozeraniu na môjho Stvoriteľa." Prehovorila tiež k iným tvorom: "Vy, nebesia, planéty, hviezdy a živly, stvorené mocnou rukou môjho Milého, verní svedkovia a hlásatelia Jeho veľkosti a krásy, Vám tiež ďakujem za zachovanie môjho života; pomáhajte mi odo dneška, aby som s Božou pomocou mohla znovu začať dokonalejšie žiť v tej dobe môjho života,

ktorá mi ešte ostáva, aby som sa ukázala byť vďačná môjmu a Vášmu Stvoriteľovi."
702. Deň tretieho výročia po obdržaní toho posolstva, podľa archanjelovej predpovede mal byť dňom slávneho prechodu najblahoslavenejšej Márie. Ale už od tej hodiny, v ktorej obdržala to posolstvo, začala horieť ohňom lásky a tak rozmnožila svoje pobožnosti, že sa zdalo, akoby chcela vynahradiť nejaké uľavenie alebo premeškanie vo svojej minulej horlivosti. Pocestný zrýchli svoje kroky pri pomyslení, že má pred sebou ešte veľký kus cesty a deň sa už chýli ku koncu; robotník alebo kupec zdvojnásobia svoje snahy, keď sa blíži večer a oni doteraz nevykonali svoju prácu. Ale naša veľká Kráľovná zrýchlila svoje hrdinské snahy nie zo strachu pred blížiacou sa nocou alebo nebezpečným cestovaním vo tme, ale pretože Ju pobádala láskyplná túžba po večnom svetle, aj aby vošla bohatšia a s väčším úspechom do večnej radosti Pána. Bezodkladne napísala apoštolom a učeníkom, aby ich povzbudila v práci na obrátenie sveta, a potom v tých rokoch, častejšie než predtým, im opakovala žiadosť, aby pilne usilovali o obrátenie sveta. Ešte s väčšou horlivosťou v rozhovoroch utvrdzovala vo viere tých veriacich, ktorí žili v Jej okolí a stýkali sa s Ňou. Hoci neprezradila svoje tajomstvo, Jej jednanie bolo také, ako osoby, ktorá už hodlá odísť a praje si zanechať svojich priateľov v hojnosti a bohatstve, naplnených nebeským požehnaním.
703. Avšak voči evanjelistovi svätému Jánovi správala sa ináč, lebo ho pokladala za svojho syna, ktorý Jej slúžil a pomáhal zvláštnym spôsobom. Z toho dôvodu najsvätejšia Panna pokladala za dobré, upovedomiť ho o posolstve ohľadne svojej smrti. Preto o niekoľko dní, keď ho najprv požiadala o dovolenie a požehnanie, povedala mu: "Synu a pane môj, ty už vieš, že spomedzi všetkých tvorov Najvyššieho, som ja najviac zadĺžená a najviac povinná podrobiť sa Jeho svätej vôli. Keď všetci ostatní tvorovia sú Mu podriadení, ja zaiste musím splniť úplne všetky Jeho priania v čase aj na večnosti; a ty, syn môj, máš mi v tom byť nápomocný, ako človek, ktorý vie, ako mnohonásobným právom patrím s telom i s dušou môjmu Bohu a Pánovi. Vo svojom blahosklonnom milosrdenstve mi Pán zjavil, že koniec môjho smrteľného života sa už blíži a že od toho dňa, keď mi to bolo oznámené, ostávajú už iba tri roky môjho vyhnanstva pre prechod do života večného. Prosím ťa, syn môj, aby si mi pomáhal počas tej krátkej doby, aby som mohla poďakovať Najvyššiemu a nejako sa Mu odvďačiť za tie nesmierne požehnania, ktoré som obdržala od Jeho preštedrej lásky. Prosím ťa z hĺbky srdca, modli sa za mňa."
704. Tieto slová najsvätejšej Matky bolestne zranili srdce svätého Jána, ktorý nemohol utajiť svoju bolesť a zadržať slzy, povedal: "Moja Matka a Pani, vôľu Tvoju a vôľu Najvyššieho som povinný poslúchnuť v každom ohľade, hoci moje zásluhy sú oveľa menšie než by mali byť a aké by som si ich prial mať. Ale Ty, najmilšia Pani a Matka, pomáhaj svojmu úbohému dieťaťu, ktoré má osirieť a byť zbavené Tvojej spoločnosti." Svätý Ján nemohol viac povedať, pretože vzdychy a slzy zármutku mu nedovolili hovoriť. Hoci láskavá Kráľovná ho povzbudzovala a tešila nežnými a účinnými slovami, predsa bolo v ten deň srdce apoštola preniknuté šípom bolesti a zármutku, ktorý spôsobil, že vädol ako kvitnúce kvetiny, keď sú podvečer zbavené slnečného svetla, z ktorého sa po celý deň tešili, podvečer zosmutnejú a zatvárajú svoje kalichy. Aby snáď svätý Ján v dôsledku toho zármutku nezomrel, najsvätejšia Matka mu prispela na pomoc svojím láskyplným prisľúbením a uistením, že bude aj naďalej jeho Matkou a príhovorkyňou u svojho božského Syna. Svätý Ján to oznámil sv. Jakubovi mladšiemu, ktorý ako biskup Jeruzalemský, podľa ustanovenia svätého Petra pomáhal svätému Jánovi v službe Cisárovnej sveta. Od tej doby títo dvaja apoštoli pamätali na to, čo má prísť a ešte s väčšou pozornosťou sa starali o svoju Kráľovnú a Paniu, najmä svätý Ján, ktorý sa ani nechcel od Nej vzdialiť.
705. V dobe tých posledných troch rokov života našej Panej božská Moc dovolila istej skrytej priaznivej sile priviesť celú prírodu k trúchlivosti a zármutku nad očakávanou smrťou slávnej Kráľovnej, lebo Ona svojím životom skrášlila a zdokonalila všetko tvorstvo. Svätí apoštoli, hoci boli rozptýlení po celom svete, začali cítiť novú úzkosť a starosť o dobu, kedy im bude odňatá ich Majsterka a Jej pomoc, lebo s pomocou božského svetla poznali, že tá doba nie je už ďaleko. Ostatní veriaci, ktorí žili v Jeruzaleme a v okolitej krajine, začali cítiť, že svoj poklad a potešenie čoskoro stratia. Obloha, hviezdy a planéty stratili mnoho zo svojej jasnosti a krásy, ako ju stráca deň, keď sa blíži noc. Vtáci v tých troch rokoch prejavovali zvláštny zármutok; s neobvyklým lietaním a pohybmi vo veľkom množstve obklopovali Jej obydlie a namiesto prirodzeného spevu

vyludzovali smutné tóny, akoby nariekali a vo svojom zármutku stenali, kým im to presvätá Pani nezakázala a nenariadila im, aby chválili svojho Stvoriteľa svojimi prirodzenými melódiami. Svätý Ján bol často svedkom tohoto zármutku a pripájal sa k nim so svojím nárekom. Niekoľko dní pred smrťou nebeskej Matky nesčíselné množstvo malých vtáčikov sa zhromaždilo, kládli svoje hlavičky a zobáčky na zem, ďobali si do prsičiek a vydávali zvuky, akoby stenali, ako keď sa niekto navždy lúči a prosí o posledné požehnanie.
706. A neprejavovalo zármutok iba nebeské vtáctvo, ale aj divé zvieratá. Jedného dňa, keď Kráľovná nebies podľa svojho zvyku išla navštíviť sväté miesta vykúpenia a prišla na Kalváriu, očakávalo Ju tam mnoho divých zvierat, ktoré prišli z okolitých hôr. Niektoré zvieratá sa položili na zem, iné skláňali svoje šije a všetky vydávali žalostné zvuky, a tak niekoľko hodín prejavovali svoj žiaľ nad blížiacim sa odchodom Tej, ktorú uznávali za svoju Paniu a ozdobu všetkého tvorstva. Najpodivnejšie znaky toho všeobecného zármutku tvorstva sa prejavovali na slnečnom, mesačnom a hviezdnom svetle, a v deň Jej smrti bolo zatmenie slnka, ako pri smrti Vykupiteľa sveta. Mnohí múdri a učení muži pozorovali síce tieto neobyčajné zmeny nebeských telies, ale žiaden nevedel, čo je toho príčinou a nemohli o tom povedať nič iné než prejaviť svoj obdiv. Apoštoli, však, aj učeníci, ktorí boli prítomní pri Jej krásnej a šťastnej smrti, poznali potom, že všetky tie úkazy v prírode boli prejavom zármutku. Veci, ktoré nemajú rozum, oplakávali už vopred stratu svojej Kráľovnej, avšak rozumné ľudstvo neplakalo nad odchodom svojej najvyššej, Bohom ustanovenej Panej, ktorá bola jeho okrasou, ozdobou a slávou. Zdá sa, že iba v nerozumných tvoroch sa splnilo Zachariášovo proroctvo: že v ten deň zem bude plakať a rodiny domu Božieho každá zvlášť, a že ten zármutok bude ako nad smrťou prvorodeného, nad ktorým obyčajne všetci plačú. Tento nárek, ktorý prorok predpovedal o Jednorodenom večného Otca, platil v primeranej miere tiež o smrti najčistejšej Panej, ako prvorodenej Dcéry milosti a života. Ako verní poddaní a služobníci obliekajú smútočné rúcho zármutku nielen pri smrti svojho kniežaťa alebo kráľovnej, ale tiež, keď vidia nebezpečenstvo, že ich čoskoro stratia, tak aj nerozumné tvory už vopred pociťovali a prejavovali svoj zármutok nad blížiacou sa smrťou najsvätejšej Matky.
707. Svätý evanjelista Ján prvý zo všetkých sa zúčastňoval na tom zármutku zvláštnym spôsobom a oveľa hlbšie, než všetci ostatní prežíval tú očakávanú stratu, takže ani nebol schopný zakryť to pred obyvateľmi domu. Dcéry správcu toho domu, ktoré venovali Kráľovnej sveta veľkú pozornosť, aj iné veľmi nábožné osoby náhodou ho videli v jeho zármutku plakať. Pretože poznali pokojnú a miernu povahu svätca, usúdili, že toto neobyčajné pohnutie musí mať nejakú vážnu príčinu. Niekoľkokrát naň naliehali, aby im povedal, čo je príčinou toho jeho neobyčajného bôľu, aby mu - ak to bude možné - poskytli úľavu. Apoštol však potlačil svoj žiaľ a dlho tajil jeho príčinu. Ale z Božieho dopustenia konečne povolil ich dotieravosti a oznámil im, že sa približuje šťastný prechod ich Matky a Panej, ako Ju obyčajne nazýval za Jej neprítomnosti. Preto už nejaký čas pred smrťou Panny Márie dozvedeli sa o tej hroziacej strate pre Cirkev tiež niektorí dôvernejší známi nebeskej Kráľovnej, lebo žiaden z tých, ktorí sa o tom dozvedeli, nemohol sa zdržať plaču a zármutku nad touto nenahraditeľnou stratou. Preto oveľa častejšie prichádzali k presvätej Matke s prosbami, vrhajúc sa Jej k nohám bozkávajúc miesta, po ktorých kráčali Jej posvätné nohy a prosili Ju, aby ich požehnala a vzala so sebou, aby na nich nezabúdala v sláve Pána, kam Ju budú sprevádzať srdcia všetkých Jej služobníkov.
708. Bolo to veľkým milosrdenstvom a prozreteľnosťou Pána, že mnoho veriacich prvotnej Cirkvi bolo včas upozornené na smrť svojej Kráľovnej, lebo Pán nezosiela na svoj ľud súženia a zlé veci bez toho, aby to vopred nezjavil svojim služobníkom, ako hovorí prorok Amos. /3, 7/. Pretože veriaci tej doby nemohli byť ušetrení tej straty, preto božská dobrota ustanovila, aby - nakoľko to bolo možné - prvotná Cirkev našla akúsi náhradu za stratu svojej Matky a Panej, a aby jej slzy a zármutok boli pomôckou prinútiť Ju, aby veriacim v tej dobe, ktorá ešte ostávala z Jej života, pomáhala a obohacovala ich pokladmi milosti Božej, ktoré ako Pani všetkých, mohla im pre ich útechu udeliť, čo Ona tiež skutočne robila. Lebo materské srdce najsvätejšej Panny bolo slzami veriacich pohnuté, a preto v tých posledných dňoch svojho života dosiahla pre nich a pre celú Cirkev od svojho božského Syna nové zmilovania a požehnania Božie. Preto, aby nepripravil Cirkev o tie nové milosti, Pán si neprial odňať jej bez predchádzajúceho upozornenia svoju

požehnanú Matku, do ktorej všetci skladali dôveru, keď potrebovali pomoc, útechu, radosť, úľavu pri nedostatku, obľahčenie v námahách, radu v pochybnostiach, potešenie v zármutku a všemožné požehnania.
709. Tí, ktorí dôverovali tejto veľkej Matke, nikdy a za žiadnych okolností neboli sklamaní. Uľavovala a pomáhala všetkým, ktorí Jej láskyplným a dobrotivým povzbudzovaniam neodporovali. Ale najmä v posledných dvoch rokoch jej života nikto by nebol vstave vypočítať alebo odhadnúť tie divy dobrodení, ktoré konala pre smrteľníkov všetkých tried, ktorí k Nej prichádzali vo veľkom množstve. Všetkých chorých, ktorí k Nej prišli, uzdravila na tele i na duši; mnohých priviedla k pravde svätého evanjelia; nesčíselný počet duší odvrátila od hriechov a priviedla do stavu milosti. Uľavovala chudobným ľuďom rozdávaním toho, čo mala alebo čo Jej bolo darované, a iných zase zázračným spôsobom tešila. Všetkých, ktorí sa báli Boha, utvrdzovala vo viere a v poslušnosti k Cirkvi; a ako Pani a jediná rozdávateľka pokladov Božích, zaslúžených životom a smrťou Jej božského Syna, priala si ich urobiť prístupnými a rozdávať hojne zo všetkého toho bohatstva milosrdenstva prv, než zomrie, aby obohatila všetky dietky Cirkvi svätej, ale nadovšetko sa snažila tešiť a povzbudzovať ich sľubom, že v konaní tých dobrodení bude pokračovať, aj keď bude sedieť po pravici svojho božského Syna.

Poučenie, ktoré mi dala veľká Kráľovná anjelov.

710. Dcéra moja, aby smrteľníci mohli pochopiť tú radosť, akú mi spôsobilo oznámenie konca môjho pozemského života, musia uvážiť tú túžbu a silu lásky, ktorá ma povzbudzovala k tomu, aby som dosiahla a videla Boha v sláve, ktorú pre mňa pripravil od večnosti. Toto tajomstvo celkom presahuje ľudské schopnosti, a to, čo z toho dietky Cirkvi svätej sú vstave pre svoju útechu pochopiť, nesnažia sa zaslúžiť si alebo stať sa pre to schopní, pretože nepoužívajú vnútorné svetlo alebo neočisťujú svoje svedomie, aby to náležíte prijali. Tebe, môj božský Syn a ja, sme udelili hojnosť tejto a iných milostí; a ja ťa uisťujem, moja najdrahšia, že šťastné sú oči, ktoré vidia, čo si ty videla a uši, ktoré počujú, čo si ty počula. Opatruj svoj poklad, aby si ho nestratila. Snaž sa zo všetkých síl získať úžitok z tých vedomostí a z mojich poučení. Prajem si, aby si ma od tejto hodiny napodobňovala a časť z toho úžitku si ukladala pre svoju hodinku smrti; keď máš istotu, že sa blíži, žiadnu dobu nesmieš považovať za krátku pre uzatvorenie tohoto obchodu, ktorý znamená alebo večnú stratu alebo večný zisk. Žiaden rozumný tvor nebol tak istý svojou večnou odmenou ako ja; ale aj pri tejto istote obdržala som upozornenie o svojej smrti tri roky vopred, a videla si, čo som robila a ako som sa pripravovala na hodinu smrti so svätou bázňou, ktorú majú mať všetky smrteľné tvory, ktoré sa narodili na zemi. V tomto ohľade som si počínala ako tvor podrobený smrti, aj aby som ako učiteľka Cirkvi dala veriacim dobrý príklad, čo oni majú robiť ako smrteľníci a ako tí, ktorí viac potrebujú takú prípravu, aby unikli pred večným zatratením.
711. Zo všetkých nezmyselných podvodov, ktoré diabol na svete rozšíril nie je väčší a škodlivejší ako zabudnutie na hodinu smrti a na to, čo sa stane pred súdnou stolicou prísneho Sudcu. Pamätaj, dcéra moja, že cez túto bránu prišiel na svet hriech; lebo had sa snažil presvedčiť prvú ženu hlavne o tom, že nezomrie, a preto ani nemusí na to myslieť /1 Mojž 11, 4/.Vždy je nesčíselné množstvo takto klamaných pochábľov, ktorí žijú bez myšlienky na smrť a umierajú bez pomyslenia na ten nešťastný údel, ktorý ich očakáva. Aby aj teba nepostihla táto ľudská zvrátenosť, začni sa už teraz presvedčovať, že si neodvolateľne odsúdená na smrť; že si obdržala mnoho, ale platila málo, a že v dôsledku toho tvoje účtovanie bude oveľa prísnejšie, pretože Sudca bol k tebe pri udeľovaní darov a hrivien oveľa štedrejší. Nežiadam od teba viac ani menej, než čo si dlžná svojmu Ženíchovi a Pánovi, čo znamená konať vždy, všade a za všetkých okolností čo najlepšie a nepovoľovať žiadnemu zabúdaniu, ani nedbalosti a neupúšťať od dobrého.
712. Keď sa vo svojej slabosti dopustíš nejakého hriechu zanedbaním dobrého alebo nejakou nedbalosťou, nenechaj slnko zapadnúť alebo deň minúť bez toho, aby si to predtým ľutovala, alebo ak je to možné, vyznaj sa z toho tak, akoby to bolo posledné účtovanie. Urob pevné predsavzatie, že sa polepšíš, aj keď ide o najmenšiu chybu a začni opäť pracovať s novou horlivosťou a starostlivosťou, ako človek, ktorému čas uniká pri dokončovaní tak neľahkej a namáhavej úlohy, ako je dosiahnutie večnej slávy a blaženosti a uniknutie večnej smrti a trestu. Týmto sa majú stále

tvoje duchovné a zmyslové mocnosti zaoberať, aby sa tvoja nádej stala pevná a radostná /2 Kor 1, 7/, aby si nepracovala nadarmo /Filip 2, 16/, ani nebežala ako na neisto /1 Kor 9, 26/, ako tí, ktorí sa uspokoja s nejakými dobrými skutkami, ktoré miešajú s mnohými trestuhodnými, ošklivými zločinmi. Takí nemôžu mať istotu a radosť vnútornej nádeje, lebo - ak ešte úplne nezabudli a neoddali sa pošetilým rozkošiam tela, ich vlastné svedomie ich obviňuje a zarmucuje. Aby si konala svoje skutky dokonale, pokračuj v cvičeniach, ktoré som ti ukázala, aj v tých, ktoré zvykneš obyčajne konať ako prípravu na smrť, aj vo všetkých modlitbách, klaňaniach a padaj na svoju tvár a konaj strelné modlitby, ako obyčajne zvykneš. Potom prijmi duchovne posledné pomazanie a sväté prijímanie, ako pri odchode z tohoto sveta do večného života, odlúč sa a zabudni na všetko, čo máš v tomto živote. Roznieť svoje srdce túžbou hľadieť na Boha a pozdvihni sa k Nemu do neba, kde má byť tvoje budúce prebývanie a terajšie spoločenstvo /Filip 3, 20/.

Kapitola 18.

Ako Panna Mária v posledných dňoch zosilňovala svoje žiadosti a túžby po hľadení na Boha; lúči sa s posvätnými miestami a s katolíckou Cirkvou; robí svoju poslednú vôľu pred najsvätejšou Trojicou.

713. Teraz badám, že naozaj mám nedostatok slov, keď mám písať o skutkoch lásky najblahoslavenejšej Panny Márie, ktoré konala posledné dni svojho života, o neodolateľných vzletoch Jej ducha, o Jej žiadostiach a nevýslovných túžbach pre dosiahnutie úzkeho objatia s Bohom. Nemôžem nájsť v prírode nič, čím by som to mohla znázorniť; keby som chcela niečo použiť ako prirovnanie, mohol by to snáď byť oheň, pretože najlepšie znázorňuje lásku. Pôsobivosť a sila tohoto živlu je zo všetkých ostatných živlov najpodivuhodnejšia a žiaden zo živlov nie je taký netrpezlivý, keď je obmedzovaný; preto pri obmedzovaní alebo zhasne alebo pretrhne svoje putá, aby sa nezadržateľne vzniesol do výšin. Ak sa nachádza uzavretý v zemi, pretrhne ju a vytvorí dve hory, trhá skaly a vrhá ich s neodolateľnou silou nabok, kým sa jeho zúrivosť nevyčerpá. A ako zo skúsenosti vieme, aj keď je uväznený v bronze, ako napríklad v dele, ak ho neroztrhne, vtedy si svojou ohromnou silou urobí priechod a vyženie kovovú guľu na jej cestu skazy. Také je pôsobenie tohoto nevnímavého tvora.
714. Keď však v srdci blahoslavenej Panny Márie oheň božskej lásky bol sústredený na jeden bod /inými slovami to nemôžem vysvetliť/, vtedy jeho účinky boli úmerné ich príčinám; a účinky ohňa podľa prirodzeného poriadku nie sú obdivuhodnejšie než účinky lásky podľa poriadku milosti, a to takej nesmiernej milosti. Naša veľká Kráľovná vždy žila na zemi ako pútnička a ako jediný fénix na svete, ale keď bola už pripravená odísť do neba a bola uistená o šťastnom konci svojho putovania, hoci Jej požehnané telo doteraz bolo na zemi, plameň Jej najčistejšej lásky neodolateľným letom sa hnal hore, k oblasti pre Ňu primeranej, to jest k Bohu. Nemohla udržať alebo obmedziť neodolateľnú túžbu svojho srdca a zdalo sa, že už ani nemôže ovládať alebo riadiť svoju vnútornú činnosť, pretože všetku svoju slobodu ponechala vláde lásky a túžbe dosiahnuť najvyššie Dobro, v ktorom žila premenená, zabúdajúc na pozemskú smrteľnosť. Jej láska nepretrhla steny úzkeho väzenia prirodzeného života, pretože Jej bol zachovaný skôr zázrakom než prirodzenými silami; ani sa to neznášalo s Jej smrteľným telom, pretože toto ešte nedosiahlo ustanovený koniec, hoci činnosť Jej duše a lásky stačila, aby Ju vytrhla z tohoto sveta. Ale v tomto sladkom a neuhasiteľnom zápase lásky, pôsobenie prirodzenosti bolo zastavené, takže táto Bohu podobná duša zdalo sa, že dostáva život iba z božskej lásky, a pre zachovanie Jej prirodzeného života bol potrebný trvalý zázrak, vyžadujúci zakročenie nejakej nadprirodzenej moci, ktorá by Ju predsa udržala pri živote napriek tomu, že sa každý okamih stretala so smrťou.
715. V týchto posledných dňoch, aby aspoň trochu zmiernila nadmieru lásky a zabránila tomu, aby Jej srdce nepuklo, často sa stávalo, že prerušovala mlčanie svojej samoty a hovorila k Pánovi: "Moja najsladšia Láska, najvyššie Dobro a Poklad mojej duše, pritiahni ma teraz za vôňou Tvojich mastí /Veľp 1, 3/, ktorých ľúbeznosť si dal na tomto svete okúsiť svojej služobníčke a matke. Moja vôľa vždy nachádzala odpočinok jedine v Tebe, najvyššia Pravda a moje pravé dobro; nikdy som

nepoznala žiadnu inú lásku, než lásku k Tebe! Óch, moja jediná nádej a sláva! Nedaj, aby sa beh môjho života predlžoval a neodkladaj so začiatkom túžobne očakávanej slobody! /Ž 141, 8/. Rozviaž putá mojej smrteľnej existencie, ktoré ma doteraz zadržiavajú! Nech sa naplní doba môjho života a priblíži sa koniec, ku ktorému som smerovala od prvého okamihu, v ktorom som obdržala od Teba svoje jestvovanie! Môj pobyt medzi obyvateľmi Cedaru sa predĺžil /Ž 119, 5/, ale všetky mocnosti mojej duše aj všetky jej schopnosti pozerajú k Slnku, ktoré im dáva život, sledujú ustálenú severnú hviezdu, ktorá ich vedie a omdlievajú túžbou po Dobre, ktoré očakávajú. Ó, vy nebeskí duchovia, pre vznešené postavenie vašej anjelskej prirodzenosti, pre vašu blaženosť, ktorú požívate v neklamnej kráse môjho Milého vás prosím, majte so mnou zľutovanie, priatelia moji. Poľutujte túto cudzinku medzi dietkami Adamovými, sputnanú putami smrteľného tela. Predneste môjmu a vášmu Pánovi príčinu môjho zármutku, ktorý Mu nie je neznámy; povedzte Mu, že pre Neho trpím vo svojom vyhnanstve a že si to tak prajem, ale nemôžem si priať žiť sama v sebe; a ak mám žiť v Ňom, aby som si zachovala život, ako môžem žiť bez tohoto môjho Života? Láska je to, ktorá mi dáva život a zároveň mi ho odníma. Život nie je možný bez lásky; ako teda môžem žiť bez Života, ktorý jediný milujem? V tomto sladkom násilí hyniem; povedzte mi, ak je to možné, o vlastnostiach môjho Milého, lebo iba medzi takými kvetmi ľúbeznej vône moja nedočkavá láska nájde uzdravenie." /Veľp 2, 5/.
716. Takými a inými ešte vrúcnejšími povzdychmi miernila najsvätejšia Matka žiar lásky svojej duše, takže tým vzbudzovala úžas u anjelov, ktorí Ju sprevádzali a slúžili Jej. A pretože títo nebeskí duchovia svojimi vysokými schopnosťami vedeli chápať Jej prílišnú túžbu, preto pri jednej príležitosti Jej povedali: "Naša Kráľovná a Pani, ak si praješ, aby sme ti povedali niečo o vlastnostiach tvojho Milého, ktoré poznáme, teda vedz, že tvoj Milý je Krása sama, že je v Ňom sústredená všetka dokonalosť, presahujúca všetky priania. Je láskyhodný bez najmenšej chyby, krásny nad všetko porovnanie, príjemný bez najmenšej vady. Jeho múdrosť je neoceniteľná, dobrota nezmerná, moc neobmedzená, veľkosť nezmerateľná, podstata nekonečná, velebnosť neprístupná a všetky Jeho dokonalosti sú nekonečné. V radách svojich je hrozný /Ž 65, 5/, v súdoch svojich nevyskúmateľný /Rim 11, 33/, v myšlienkach svojich je nevyspytateľný, v slovách nanajvýš pravdivý, vo svojich skutkoch nanajvýš svätý /Ž 144, 13/, bohatý v milosrdenstve /Efez 2, 4/. Priestory tvojho Milého neobsiahnú, tesnosť miesta Ho nemôže obmedziť, zármutok Ho nevzruší, radosť Ho nemôže zmeniť, múdrosť Mu nikdy nechýba, svoju vôľu nikdy nemení /Jak 1, 17/; hojnosť Ho nezaplaví, nedostatok sa k Nemu nemôže priblížiť, pamäť Mu nič nepridá, zábudlivosť z Jeho vedomostí nič neuberie; čo bolo nie je u Neho minulosť a čo sa má stať, nie je u Neho budúcnosťou; začiatok nedal vznik Jeho bytiu, čas Mu neprinesie koniec. Hoci sám nebol stvorený, On všetko tvorí /Sir 18, 1/ a nepotrebuje nič, ale všetky veci potrebujú účastenstvo v Ňom; On ich zachováva bez námahy, riadi bez zmätku. Tí, ktorí Ho nasledujú, nechodia vo tme /Jn 8, 12/, ktorí Ho poznajú sú šťastní a tí, ktorí Ho milujú a vyvyšujú, sú blahoslavení; lebo On povyšuje svojich priateľov a nakoniec ich oslávi tým, že budú večne na Neho hľadieť a budú s Ním v spoločenstve /Jn 17, 3/. Také, Pani, je Dobro, ktoré miluješ a ktorého objatie budeš čoskoro bez prerušenia požívať po celú večnosť." Tak k Nej prehovorili anjeli.
717. Také rozhovory Kráľovnej nebies s Jej anjelskými služobníkmi bývali časté. Avšak tak, ako smäd človeka, ktorý má horúčku, nezmierni sa malými kvapkami vody, ale sa ešte zväčší, tak tiež toto podnecovanie lásky neuhasilo božský oheň u milujúcej Matky, pretože sa ním skôr otvárali nové žriedla láskyplnej muky. V posledných dňoch svojho života nielen že požívala vyššie zmienené milosti, najmä tie, ktoré dostávala vo sviatočných dňoch a v nedeliach, ale i mnohé iné milosti, ktoré nie je možné vypočítavať. Ale Jej božský Syn Ju častejšie navštevoval než predtým, aby Ju v Jej mukách lásky posilňoval a zachoval pri živote. Pri tých návštevách Ju s obdivuhodnou láskou a nežnosťou osviežoval a tešil, uisťujúc Ju znovu a znovu, že Jej vyhnanstvo bude teraz už len veľmi krátke, že Ju vezme do neba a usadí po svojej pravici, kde bude sedieť na svojom kráľovskom tróne vedľa Otca a Ducha Svätého a bude ponorená v mori Božstva. Tak bude prameňom nových radostí pre svätých, lebo všetci Ju očakávajú a túžia Ju uvidieť. Pri takých príležitostiach milujúca Matka rozmnožovala svoje žiadosti a prosby za Cirkev svätú, za apoštolov a učeníkov a všetkých sluhov Pána, ktorí v budúcich dobách budú kázať evanjelium a pracovať na

obrátení sveta a za všetkých smrteľníkov, ktorí ich učenie príjmu a dostanú sa k poznaniu božských právd.
718. Jeden z divov, ktorý Pán urobil so svojou najsvätejšou Matkou bol, že v tých posledných rokoch, keď prijala najsvätejšiu Sviatosť, niekoľko hodín potom tak jasne žiarila, že vyzerala ako premenená a obdarená nebeskou slávou. Toto žiarenie spôsobovalo najsvätejšie Telo Jej Syna, ktorý - ako som predtým uviedla - zjavoval sa Jej premenený a v slávnejšom stave, než na hore Tábor. Tento div nevidieval iba svätý Ján, ale tiež mnohí veriaci. Všetci, ktorí Ju v tej dobe videli, boli naplnení radosťou a pocitmi opravdu božskými, ktoré sa mohli iba cítiť, avšak nie popísať.
719. Svätá Kráľovná sa rozhodla ísť sa rozlúčiť so svätými miestami prv, než odíde do neba. Keď dostala od svätého Jána dovolenie, opustila s ním a s tisícom strážnych anjelov dom. Hoci nebeskí duchovia Ju sprevádzali na všetkých cestách, pri zamestnaniach a obchôdzkach, bez toho aby sa od Nej niekedy od Jej narodenia vzdialili, predsa sa Jej pri tejto príležitosti zjavili vo väčšej kráse a jasnosti, akoby cítili zvláštnu radosť z toho, že sa videli už na začiatku Jej poslednej cesty do neba. Nebeská Kňažná už odložila všetky pozemské zamestnania, aby nastúpila cestu do svojej skutočnej a pravej otčiny, navštívila všetky pamätné miesta nášho vykúpenia, každé z nich hojne skropila vrelými slzami, spomínajúc na bolestné udalosti a čo pri nich Jej Syn trpel, obnovovala pritom úkony vrúcnej lásky a predkladala prosby a žiadosti všetkých veriacich, ktorí v budúcich dobách Cirkvi nábožne a úctivo navštívia tieto sväté miesta. Na Kalvárii ostala dlhšiu dobu vyprosujúc od svojho božského Syna plné účinky Jeho vykupiteľskej smrti pre preveľké množstvo duší, ktoré budú zachránené od záhuby. Vrúcnosť Jej nevýslovnej lásky vystúpila pri tejto modlitbe na takú výšku, že by Jej bola spôsobila smrť, keby Jej nebola božská moc poskytla svoju pomoc.
720. Po tejto vrúcnej modlitbe Jej božský Syn zostúpil osobne z neba a ukázal sa Jej na tom svätom mieste, kde zomrel. Ako odpoveď na Jej prosby povedal: "Moja Matka a moja Holubička, Pomocníčka v diele ľudského vykúpenia, Tvoje prosby došli k môjmu sluchu a dotkli sa môjho srdca. Sľubujem ti, že budem k ľuďom nanajvýš veľkodušný a budem im stále poskytovať pomoc svojej milosti a budem im pomáhať, aby si svojou slobodnou vôľou mohli zaslúžiť slávu večnú, získanú pre nich mojou krvou, ak nebudú oni sami svojvoľne touto blaženosťou pohŕdať. V nebi budeš ich prostredníčkou a zástankyňou; a všetkých, ktorí získajú môj príhovor, naplním svojimi pokladmi a nekonečným milosrdenstvom." Tento sľub bol teda obnovený na tom mieste, na ktorom nás vykúpil. Najsvätejšia Panna Mu padla k nohám, poďakovala Mu a prosila Ho tam pre Jeho predrahú krvavú smrť, aby Jej udelil svoje posledné požehnanie. Pán Jej ho udelil, potvrdil všetky svoje kráľovské sľuby, vrátil sa do neba a usadil sa znovu po pravici svojho večného Otca. Najsvätejšia Matka posilnená vo svojich láskyplných mukách, pokračovala ďalej vo svojich pobožnostiach, na Kalvárii úctivo pobozkala zem a povedala: "Svätá zem a posvätené miesto, aj z neba budem na teba pozerať s úctou, keď budem ponorená vo svetle, v ktorom sa zjavuje všetko ako vo svojom žriedle a začiatku, z ktorého vyšlo božské Slovo, aby ťa obohatilo vo svojom smrteľnom tele." Potom znovu prikázala svätým anjelom, aby Jej pomáhali pri opatrovaní tých svätých miest a naplňovali svätými myšlienkami všetkých veriacich, ktorí ich nábožne navštívia, aby poznali a náležíte ocenili to obdivuhodné požehnanie vykúpenia vykonané na tých miestach. Poverila ich tiež, aby bránili tie sväté miesta. A keby sa ľudia svojou zaslepenosťou a svojimi zločinmi neboli stali nehodní tej ochrany, nepochybne boli by títo svätí anjeli zachránili tie miesta od zneuctenia pohanmi a neveriacimi. Ale aj za jestvujúcich pomerov stále ich rôznym spôsobom chránia až do dneška.
721. Nebeská Kráľovná požiadala tiež strážnych anjelov posvätných miest a svätého evanjelistu, aby Ju požehnali pri tomto poslednom lúčení a potom sa vrátila do svojej modlitebne prelievajúc hojné slzy nežných citov nad tým, čo na zemi tak veľmi milovala. Vo svojej izbietke padla tvárou na zem a vysielala k Najvyššiemu inú dlhú modlitbu za Cirkev; a zotrvala v nej tak dlho, kým Ju Pán v nepriamom videní uistil, že pri tróne svojho milosrdenstva vypočul a splnil Jej prosby. Aby náležíte dokončila svätosť svojich skutkov, požiadala Pána, aby Jej dovolil rozlúčiť sa s Cirkvou a hovorila: "Vznešený a najvyšší Bože, Vykupiteľ sveta, Vodca svätých a predurčených, Ty Ospravedlniteľ a Osláviteľ duší, ja som dieťa Cirkvi svätej, zasadené a vykúpené Tvojou Krvou. Udeľ mi, ó Pane, dovolenie rozlúčiť sa s touto milovanou Matkou a so všetkými mojimi bratmi,

Tvojimi dietkami, ktoré k nej patria." Bolo Jej oznámené, že Pán to dovolil, a preto sa obrátila k mystickému telu Cirkvi a so slzami súcitu ho oslovila takto:
722. "Svätá katolícka Cirkev, ktorá sa v budúcich dobách budeš nazývať Rímska, moja Matka a Majsterka, pravý poklad mojej duše, ty si bola jediná útecha v mojom vyhnanstve, útočisko a úľava v mojich prácach, moje osvieženie, radosť a nádej; ty si ma udržovala na mojej ceste, v tebe som žila ako Pútnička do svojej otčiny, a ty si ma chovala od tej doby, keď som v tebe obdržala svoju existenciu v milosti skrz tvoju hlavu Ježiša Krista, môjho Syna a môjho Pána. V tebe sú poklady a bohatstvá Jeho nekonečných zásluh; ty budeš pre Jeho verné dietky bezpečnou cestou do zasľúbenej zeme a ty ich budeš chrániť na ich nebezpečnej a obtiažnej púti. Ty budeš Učiteľkou národov, ktorú všetci budú povinní ctiť. V tebe sú bohatstvá a neoceniteľné drahokamy starostí, prác, urážok, ťažkostí, muk, kríža a smrti, čo všetko je posvätené tým, čo vykonal a vytrpel môj Pán a tvoj Pôvodca, Majster a Náčelník a vyhradené pre Jeho prednejších a významnejších služobníkov a jeho najmilších priateľov. Ty si ma ozdobila a obohatila svojimi klenotmi, aby som mohla vojsť na svadbu Ženíchovu; ty si ma urobila bohatou, prosperujúcou a šťastnou, ty v sebe prechovávaš svojho Autora v najsvätejšej Sviatosti. Šťastná moja Matka, ty bojujúca Cirkev, si veľmi bohatá a oplývaš pokladmi! Pre teba som vždy vyhradila svoje srdce a svoju starostlivosť; ale teraz prišiel čas, aby som sa s tebou rozlúčila a opustila Tvoje milé spoločenstvo, pretože som došla na koniec svojej pozemskej púte. Urob ma podielničkou na svojich veľkých dobrách, obmy ma dokonale najsvätejšou Krvou Baránka, ktorá sa v tebe prechováva ako mocný prostriedok na posvätenie mnohých svetov. Rada by som tisíckrát obetovala za to svoj život, aby som k tebe mohla priviesť všetky národy a všetky pokolenia smrteľníkov, aby všetci mohli užívať tvoje poklady. Ty, moja milovaná Cirkev, moja česť a sláva, teraz ťa opustím v smrteľnom živote, ale vo večnom živote ťa nájdem radostnú, v stave, ktorý obsahuje všetko dobré. Z toho miesta budem na teba pozerať s láskou a stále budem prosiť za tvoje rozšírenie, prospech a pokrok."
723. Takým spôsobom sa najblahoslavenejšia Panna Mária rozlúčila so svätou rímsko-katolíckou Cirkvou, matkou veriacich, aby všetci, ktorí o nej budú počuť mohli poznať podľa Jej bôľnych sĺz a nežných slov, v akej úcte, láske a vážnosti mala túto svätú Cirkev. Po takom rozlúčení sa veľká Majsterka a Matka múdrosti chystala urobiť svoj závet, čiže poslednú vôľu. Keď toto nanajvýš múdre prianie predniesla Pánovi, schválil ho milostivé svojou kráľovskou prítomnosťou. Za tým účelom tri božské Osoby, sprevádzané veľkým počtom anjelov zostúpili do izbietky svojej Dcéry a Nevesty. Keď sa Kráľovná poklonila nekonečnej bytosti Božej, počula hlas, ktorý k Nej prehovoril: "Naša vyvolená Nevesta, urob svoju poslednú vôľu podľa svojho priania, my ju potom schválime a úplne vykonáme svojou nekonečnou mocou." Najmúdrejšia Matka sa najprv hlboko pokorila a snažila sa poznať vôľu Najvyššieho, prv než prejaví svoju vlastnú. Pán vyhovel Jej skromnému prianiu a večný Otec Jej povedal: "Tvoja vôľa mi bude milá a prijateľná, lebo tebe nič nechýba na zásluhách a dobrých skutkoch pri odchode z tohoto smrteľného života, preto nemusíš nič odmietať, žiadnu svoju žiadosť." Rovnaké povzbudenie dostala tiež od Syna a Ducha Svätého. Po takom povzbudení najblahoslavenejšia Panna Mária urobila svoju poslednú vôľu v tejto forme:
724. "Najvyšší Pane a večný Bože, ja biedny zemský červíček, so všetkou úctou svojej duše sa Ti klaniam a vyznávam Ťa ako Otca, Syna a Ducha Svätého, tri nerozdielne Osoby v jednej nerozdielnej a večnej bytosti, jednej podstaty, jedného v nekonečnej velebnosti, vlastnostiach a dokonalosti. Vyznávam Ťa ako jediného pravého Stvoriteľa a zachovávateľa všetkého, čo má bytie. V tvojej kráľovskej prítomnosti prehlasujem a hovorím, že moja posledná vôľa je táto: Z majetkov smrteľného života a tohoto sveta, na ktorom žijem, nemám nič, čo by som mohla zanechať; lebo nikdy som nevlastnila a nemilovala nič okrem Teba, ktorý si moje dobro a všetok môj majetok. Nebesiam, hviezdam a planétam, živlom a všetkému tvorstvu vzdávam vďaky, pretože ma bez mojich zásluh podporovali a láskavo ich žiadam a prajem si, aby Ti slúžili a chválili Ťa v službách im pridelených a aby stále podporovali mojich bratov a blížnych a boli im na prospech. Aby to mohli robiť lepšie, ja, nakoľko je to možné, vzdávam sa vlastníctva a vlády, ktorú mi Tvoja Velebnosť nad tými nerozumnými tvormi udelila a prenechávam ju ľudstvu, tak aby teraz slúžili a podporovali mojich blížnych. Dve tuniky a plášť, ktoré mi slúžili ako oblek, prenechávam Jánovi, aby s nimi naložil podľa svojho priania, lebo ho považujem za svojho syna. Svoje telo odkazujem

zemi, ktorú žiadam, aby ho znovu prijala pre Tvoju službu, lebo ona je spoločnou matkou a slúži Ti ako Tvoje stvorenie. Svoju dušu, zbavenú tela a všetkých viditeľných vecí, odovzdávam do Tvojich rúk, Bože môj, aby ťa mohla milovať a chváliť po celú večnosť. Svoje zásluhy a všetky poklady, ktoré som s pomocou Tvojej milosti a svojimi prácami a námahami získala, odkazujem Cirkvi svätej, mojej matke a majsterke, ako jedinej dedičke a s Tvojím dovolením ich ukladám v nej s prianím, aby boli oveľa väčšie. Nadovšetko si však prajem, aby slúžili na oslavu Tvojho svätého Mena a napomáhali plniť Tvoju vôľu na zemi ako sa plní na nebi, a aby všetky národy poznali, milovali a ctili Teba, pravého Boha."
725. "Na druhom mieste obetujem Ti zásluhy tiež za mojich majstrov, apoštolov a kňazov prítomnej doby, aj budúcich vekov, tak, aby vzhľadom na nich Tvoja nevýslovná dobrotivosť ich urobila Tvojimi schopnými služobníkmi, hodnými svojho úradu a stavu, plnými múdrosti, cnosti a svätosti, ktorými by vzdelávali a posväcovali duše vykúpené Tvojou Krvou. Na treťom mieste obetujem ich k duchovnému dobru mojich verných služobníkov, ktorí ma vzývajú a volajú ku mne, aby získali Tvoju ochranu a milosť, a potom život večný. Na štvrtom mieste si žiadam, aby moje služby a práce pohnuli Ťa k milosrdenstvu voči všetkým hrešiacim dietkam Adamovým, aby sa mohli vyslobodiť zo svojho hriešneho stavu. Ponúkam sa a prajem si pokračovať od tejto hodiny vo svojich prosbách za nich v Tvojej božskej prítomnosti tak dlho, kým bude svet trvať. Toto, Pane a Bože môj, je moja posledná vôľa, vždy podriadená vôli Tvojej." Po dokončení tejto závete slávnej Kráľovnej Najsvätejšia Trojica ju schválila a potvrdila; a náš Vykupiteľ Ježiš Kristus ako na splnomocnenie a na svedectvo všetkého toho napísal na srdce svojej Matky tieto slová: "Nech sa stane ako si praješ a ustanovuješ."
726. Keby sme my, Adamove dietky, a najmä my, ktorí sme sa narodili v zákone milosti, nemali žiadnu inú povinnosť k Panne Márii, než vďačnosť za to, že sme boli ustanovení za dedičov Jej nebeských zásluh a všetkého toho, čo je uvedené v tejto krátkej mystickej záveti, nikdy Jej nebudeme môcť zaplatiť svoju dlžobu, aj keby sme za to obetovali svoj život a vytrpeli všetky utrpenia najstatočnejších mučeníkov a svätých. Neprirovnávam ich k nekonečným zásluhám a pokladom, ktoré zanechal Cirkvi náš Spasiteľ Ježiš Kristus, pretože to nie je možné. Aké však ospravedlnenie alebo dôvody majú hriešnici, ktorí nepoužívajú ani jedny, ani druhé zásluhy? Všetkými pohŕdajú, zabúdajú na ne a premrhávajú ich. Aké muky a zúfalstvo sa ich zmocní, keď príliš neskoro poznajú, že pre chvíľkovú rozkoš navždy stratili také veľké požehnanie a poklady, a ako spravodlivo sú odvrhnutí Pánom a Jeho láskavou Matkou, ktorými v pochabej zaslepenosti pohŕdali.
727. Keď slávna Kráľovná urobila svoj závet, vzdala Všemohúcemu vďaky a vyprosila si dovolenie pridať ešte ďalšiu žiadosť, hovoriac: "Najdobrotivejší Pane a Otče milosrdenstva, ak sa Ti páčia moje priania, duša moja túži, aby pri jej odchode boli prítomní apoštoli, moji majstri a Tvoji pomazaní, aj s učeníkmi, aby sa za mňa modlili a požehnali ma pri mojom prechode z tohoto života do večného." Na to Jej božský Syn odpovedal: "Moja najmilšia Matka, apoštoli sú už na ceste k tebe; tí, ktorí sú blízko, prídu čoskoro a tých vzdialenejších prinesú anjeli, pretože pre moju a tvoju väčšiu oslavu chcem, aby všetci boli prítomní pri tvojom slávnom odchode do stánkov večných, tak, aby si bola potešená ty, aj oni." Za túto novú milosť najblahoslavenejšia Panna Mária padala na zem na tvár a vzdávala vďaky; potom sa tri božské Osoby vrátili do najvyššieho neba.

Poučenie, ktoré mi dala najsvätejšia Kráľovná anjelov, Mária.

728. Dcéra moja, pretože sa čuduješ tomu, ako som si vážila Cirkev svätú a milovala ju, chcem ti byť nápomocná v dosiahnutí novej vážnosti a lásky k nej. Kým si vo svojom smrteľnom tele, nemôžeš pochopiť, čo sa odohrávalo v mojej duši pri pomyslení na Cirkev. Okrem toho, čo si už poznala, uvidíš viac, ak uvážiš, čo hýbalo mojím srdcom. Boli to najmä láskyplné skutky môjho božského Syna, ktoré vykonal v záujme Cirkvi. Tie by mali byť predmetom tvojho rozjímania vo dne v noci, lebo podľa toho, čo Kristus urobil pre Cirkev budeš vstave odhadnúť veľkosť Jeho lásky k nej. Aby sa navždy stal hlavou Cirkvi a náčelníkom predurčených na tomto svete, zostúpil preto z lona večného Otca a vzal na seba telo v mojom lone. Aby získal svoje dietky stratené pre dedičný Adamov hriech, prijal telo schopné utrpenia a smrteľné. Aby nám zanechal príklad svojho

bezúhonného života a svojich svätých a spasiteľných náuk, žil a stýkal sa s ľuďmi tri roky. Aby ľudí účinne vykúpil a zaslúžil pre nich nekonečné požehnanie milosti a slávy, čo si oni sami nemohli zaslúžiť, vytrpel kruté muky, prelial svoju krv a podrobil sa najbolestivejšej, hroznej smrti na kríži. Aby po Jeho smrti z Jeho najsvätejšieho tela mohla mysticky vyjsť Jeho Cirkev, dopustil, aby Jeho Telo bolo prebodnuté kopijou /Ján 19/.
729. Keď sa večnému Otcovi Jeho Syn tak veľmi zapáčil svojím životom, umučením a smrťou, Vykupiteľ založil vo svojej Cirkvi obetu tela a krvi /Lk 22, 19/, aby v nej žila Jeho pamiatka a veriaci ju mohli božskej Spravodlivosti obetovať ako zmiernu a pokojnú obetu. Zároveň si Pán prial cez túto obetu byť stále prítomný vo svojej Cirkvi v najsvätejšej Sviatosti ako duchovný pokrm svojich dietok a zdroj milosti, ako posila na cestu do večnosti a záruka života večného. K tomu ešte zoslal svojej Cirkvi Ducha Svätého, aby ju naplnil svojimi darmi a svojou múdrosťou a prisľúbil, že ju bude stále riadiť, spravovať a chrániť pred pochybením, neistotou a nebezpečenstvom /Jn 15, 26/. Obohatil ju všetkými zásluhami svojho života, umučením a smrťou, ktoré veriacim udeľuje svätými sviatosťami, poskytol všetko, čo ľudia potrebujú od svojho narodenia až do smrti, pre očistenie od hriechu, pre zotrvanie v milosti, pre ich obranu proti diablom a ich premáhanie zbraňami Jeho Cirkvi, pre potlačovanie ich vlastných prirodzených vášní; a zároveň ustanovil vhodných a schopných sluhov, ktorí by všetky tie požehnania rozdávali veriacim. V bojujúcej Cirkvi sa stýka so svätými dušami; robí ich účastnými na svojich skrytých a tajných milostiach; robí pre nich divy a zázraky a keď je to pre Jeho oslavu, berie na seba ich práce; vypočuje ich modlitby, ktoré k Nemu vysielajú za seba i za druhých, čím udržuje spoločenstvo svätých.
730. Zanechal v Cirkvi tiež iné pramene svetla a pravdy, sväté evanjeliá a spisy napísané z vnuknutia Ducha Svätého, uznesenia svätých cirkevných snemov a zaručené staré ústne podania. V príhodnom čase posiela svojej Cirkvi svätých učiteľov, plných múdrosti; dáva jej hojnosť učiteľov a učených mužov. Rozširuje slávu svojej Cirkvi cez svojich obdivuhodných svätcov; okrášľuje ju rôznymi rehoľnými rádmi, v ktorých sa pestuje a zachováva dokonalý apoštolský život; riadi ju mnohými hodnostármi a prelátmi. Aby mohli všetci pracovať v súlade a svornosti, ustanovil nad nimi najvyššiu hlavu, rímskeho pápeža, ktorý je Jeho námestníkom s plnou najvyššou a božskou autoritou, ako hlavu tohoto mystického a nanajvýš krásneho tela. Tohoto námestníka Pán stále obhajuje a chráni proti všetkým mocnostiam sveta a pekelným duchom a bude tak robiť až do konca sveta /Mt 16, 18/. Jedno, a nie najmenšie, zo všetkých tých požehnaní, ktoré udelil svojej milovanej Cirkvi, bolo, že ma v nej ponechal po svojom podivuhodnom Nanebovstúpení, aby skrz moje zásluhy a moju prítomnosť, mohla byť šírená a riadená. Od tej doby, stále pokladám, a vždy budem pokladať, túto Cirkev za svoj majetok, lebo Najvyšší mi ju zveril ako dar a prikázal mi, aby som sa o ňu starala ako jej Matka a Pani.
731. Toto sú, moja najdrahšia, najväčšie príčiny a pohnútky mojej lásky ku svätej Cirkvi, ktoré som ti oznámila, a prajem si, aby tvoje srdce povzbudili a roznietili k horlivému konaniu všetkého, čo sa týka teba ako mojej učeníčky, ako dcéry mojej a Cirkvi svätej. Miluj ju, cti ju a váž si ju z celého srdca, používaj jej poklady, zhromažďuj v nej poklady nebeské, uložené v Cirkvi spolu s jej Zakladateľom. Vynasnažuj sa spojiť ju so sebou a seba s ňou, lebo v nej nájdeš svoje útočisko a spásu, útechu pri svojich prácach, svetlo a pravdu, ktoré ťa budú viesť v tmách tohoto sveta. Žiadam si, aby si pre túto Cirkev pracovala po celý ostávajúci čas svojho života, lebo pretosi bola postavená na svet; tak ma budeš nasledovať v mojej neúnavnej starostlivosti o Cirkev na zemi; to je tvoje najväčšie šťastie, za ktoré máš byť večne vďačná. Prajem si, dcéra moja, aby si pamätala na to, že s touto túžbou a s tým úmyslom som ti udelila veľkú časť z pokladov Cirkvi za napísanie môjho životopisu; a Pán ťa vyvolil za nástroj a tajomníčku svojich tajomstiev a skrytých milostí pre svoju väčšiu oslavu. Nedomnievaj sa, že trochou námahy na tomto diele si podala čiastočnú náhradu, oslobodzujúcu ťa od tvojich povinností a ďalších záväzkov; naopak, skôr sa považuj za viac povinnú a zaviazanú uviesť do skutku náuky, ktoré si tu napísala. Dokedy sa budeš zdráhať zachovávať ich, dovtedy ostaneš chudobná, zadĺžená a bude ťa očakávať prísne skladanie účtov zo všetkého, čo si obdržala. Teraz je čas k práci, aby si bola nájdená pripravená a pohotová na prijatie Ženícha v hodine smrti. Pozoruj moju slobodu a odlúčenosť od všetkých pozemských vecí a hľaď, aby ti nechýbal olej svetla lásky /Mt 25, 3/, aby si mohla vojsť na svadbu Ženíchovu otvorenou

bránou Jeho nekonečného milosrdenstva a nekonečnej dobroty.

K a p i t o l a 19.

Slávna a šťastná smrť blahoslavenej Panny Márie; ako sa pred ňou apoštoli a učeníci zhromaždili v Jeruzaleme a boli prítomní pri Jej smrti.

732. Teraz, podľa ustanovenia božskej vôle, priblížil sa deň, kedy pravá a živá archa úmluvy mala byť postavená v chráme nebeského Jeruzalema s väčšou slávou a plesaním, než Jej prorocký predobraz postavil Šalamún vo svätyni pod krídla cherubov /3 Král 8, 7/. Tri dni pred nanajvýš šťastnou smrťou našej veľkej Panej zhromaždili sa v Jeruzaleme vo večeradle apoštoli a učeníci. Prvý z nich sa dostavil svätý Peter, ktorého sem priniesol z Ríma anjel na rukách. V Ríme sa mu zjavil anjel a oznámil mu, že sa priblížil čas odchodu najblahoslavenejšej Panny Márie na večnosť, a že Pán mu prikazuje, aby išiel do Jeruzalema a bol pri tej udalosti prítomný. Nato ho anjel vzal a preniesol z Talianska do večeradla, v ktorom sa nachádzala v ústraní Kráľovná nebies, telesne trochu zoslabnutá, v dôsledku prudkosti jej božskej lásky; lebo, pretože bola tak blízko k svojmu koncu, viac podliehala účinkom lásky.
733. Slávna Pani prišla ku dverám svojej modlitebne, aby uvítala Kristovho námestníka. Kľačiac pri jeho nohách prosila ho o požehnanie a povedala: "Vzdávam vďaky Všemohúcemu a chválim Ho za to, že ku mne priviedol svätého Otca, aby mi bol nápomocný v hodinke mojej smrti." Potom prišiel svätý Pavol, ktorému veľká Kráľovná preukázala tú istú úctu a lásku a prejavovala radosť nad tým, že ho vidí. Apoštoli Ju pozdravili ako Matku Božiu, ako svoju Kráľovnú a Paniu všetkého tvorstva, ale so zármutkom úmerným ich úcte, pretože vedeli, že prišli, aby boli svedkami Jej odchodu do večnosti. Po týchto apoštoloch prichádzali ďalší a tiež učeníci, ktorí ešte žili. Po troch dňoch boli už všetci zhromaždení vo večeradle. Nebeská Matka všetkých prijala s hlbokou pokorou, úctou a láskou a každého z nich prosila o požehnanie. Všetci Jej vyhoveli a neobyčajne úctivo Ju pozdravili. Podľa nariadenia najsvätejšej Panej, ktoré dala svätému Jánovi a s pomocou svätého Jakuba mladšieho, všetci boli pohostinsky prijatí a ubytovaní.
734. Niektorí apoštoli, ktorých priniesli anjeli a oznámili im, prečo prichádzajú, boli naplnení veľkým žiaľom a prelievali hojné slzy pri myšlienke, že majú stratiť svoju jedinú ochranu a útechu. Iní ešte nevedeli o blížiacej sa strate, najmä učeníci, ktorým to anjeli neoznámili, ale boli pohnutí vnútorným vnuknutím a sladkým mocným pudením, že je to vôľa Božia, aby sa dostavili do Jeruzalema. Títo po svojom príchode hneď vyhľadali svätého Petra, aby sa od neho dozvedeli o príčine tohoto zhromaždenia, lebo všetci boli presvedčení, že keby sa nejednalo o niečo dôležité, Pán by nebol tak naliehal, aby išli do Jeruzalema. Apoštol svätý Peter ako hlava Cirkvi zavolal ich všetkých dohromady a oznámil im príčinu ich príchodu. Povedal im: "Moje najdrahšie dietky a bratia, Pán nás zavolal a priniesol do Jeruzalema zo vzdialených končín pre dôležitú a naliehavú príčinu, pre nás veľmi smutnú. Najvyšší si praje povýšiť teraz na trón večnej slávy svoju najsvätejšiu Matku, našu Paniu, našu tešiteľku a ochrankyňu. Podľa Jeho božského ustanovenia všetci máme byť prítomní pri Jej šťastnej a slávnej smrti. Keď náš Majster a Vykupiteľ vystúpil na nebesia a usadil sa po pravici svojho Otca, zanechal nás síce ako siroty, ktorí stratili Jeho oblažujúcu prítomnosť, ale ostala nám ešte Jeho najsvätejšia Matka. Teraz nás toto naše svetlo opúšťa. Čo si počneme? Kto nás bude povzbudzovať a dodávať nám nádej na našej púti? Nenachádzam nikoho a nič, než nádej, že tiež my všetci vo svojom čase pôjdeme za Ňou.
735. Svätý Peter nemohol ďalej hovoriť, lebo hlboký dojem, slzy a vzdychy mu v tom bránili. Ani žiaden z ostatných apoštolov dlhšiu dobu nemohol prehovoriť, lebo všetci povolili svojmu žiaľu a vzdychajúc prelievali hojné slzy. Po dlhšej prestávke sa námestník Krista spamätal a dodal: "Dietky moje, poďme k našej Matke a Panej. Strávme ten zvyšok Jej života u Nej a požiadajme Ju o požehnanie." Všetci teda vošli do modlitebne našej slávnej Kráľovnej a našli Ju kľačiac na svojom lôžku, na ktorom si obyčajne zvykla dopriať krátky odpočinok. Bola celá krásna, ožiarená nebeským jasom a obklopená tisícom svojich strážnych anjelov.

736. Prirodzený stav a vzhľad Jej presvätého panenského tela bol taký, ako keď mala tridsať tri rokov, lebo - ako som predtým uviedla - od tej doby sa nič nezmenilo. Míňajúce sa roky na ňu nemali žiaden účinok, neboli na Nej žiadne znaky staroby, žiadne vrásky na tvári alebo na tele, ani necítila oslabnutie alebo chradnutie, ako to býva u iných Adamových dietok, ktoré pomaly strácajú svoju prirodzenú dokonalosť, akú mali v predošlých rokoch. Táto nezmeniteľnosť bola výsadou, ktorá bola udelená iba Panne Márii, pretože po prvé - bola spojená so stálosťou svojej najčistejšej duše; a po druhé - pretože bola prirodzeným dôsledkom Jej vyňatia z Adamovho hriechu, ktorého následky sa v tom ohľade nedotkli ani Jej presvätého tela ani Jej najčistejšej duše. Apoštoli, učeníci a niektorí veriaci naplnili Jej izbu a všetci u Nej zachovávali náležitý poriadok. Svätý Peter a svätý Ján sa postavili pri hlave Jej lôžka. Veľká Pani pozerala na nich so svojou obvyklou skromnosťou a úctou a prehovorila k nim takto: "Moje najdrahšie dietky, dovoľte svojej služobníčke prehovoriť vo vašej prítomnosti a oznámiť vám svoje skromné prianie." Svätý Peter odpovedal, že všetci pozorne počúvajú a vo všetkom Ju poslúchnu a poprosil Ju, aby sadla na lôžku, keď k nim bude hovoriť. Svätému Petrovi sa zdalo, že dlhým kľačaním je vysilená, a že kľačala pri modlitbách vysielaných k Pánovi, ale že pri slovách k nim bolo by lepšie, keby sedela ako ich Kráľovná.
737. Ona však, ako učiteľka pokory a poslušnosti až do smrti, konala v tej hodine obidve cnosti. Odpovedala, že poslúchne požiadaním o ich požehnanie a prosila, aby Jej dopriali tú útechu. S dovolením svätého Petra opustila lôžko, kľakla pred ním a povedala: "Prosím ťa, pane môj, ako najvyššieho Pastiera a hlavu Cirkvi svätej, aby si mi v mene svojom i v mene Cirkvi udelil požehnanie. Odpusť mi, tvojej služobníčke, že som tebe a Cirkvi behom svojho života preukázala tak málo služieb. Dovoľ, aby svätý Ján moje dve tuniky mohol darovať tým dvom chudobným devám, ktoré mi vždy preukazovali skutky lásky." Potom sa sklonila a pobozkala nohy svätého Petra, ako Kristovho námestníka a svojimi hojnými slzami vzbudila u apoštolov obdiv, a svojím konaním aj u okolostojacich vynútila slzy. Od svätého Petra išla k svätému Jánovi a tiež pri jeho nohách si kľakla a povedala: "Odpusti mi, synu a pane môj, že som voči tebe neplnila dostatočne svoje povinnosti Matky ako som bola povinná a ako mi Pán prikázal, keď na kríži ustanovil teba za môjho syna a mňa za tvoju matku /Jn 19, 27/. Pokorne a zo srdca ti ďakujem za láskavosť, ktorú si mi preukazoval ako syn. Udeľ mi svoje požehnanie na cestu do večnosti a stály pohľad na Toho, ktorý ma stvoril."
738. Nežná Matka pristúpila potom ku každému z apoštolov, s každým prehovorila a rozlúčila sa s ním, aj s niektorými učeníkmi, a potom prehovorila ku všetkým zhromaždeným, ktorých tam bolo veľa. Vstala a oslovila ich takto: "Najdrahšie dietky a moji páni, vždy som vás chovala vo svojej duši a mala som vás zapísaných vo svojom srdci. Milovala som vás s tou nežnou láskou a súcitom, aké mi udelil môj božský Syn, ktorého som videla vo vás, ako vo vyvolených priateľoch. Z poslušnosti k Jeho svätej a večnej vôli odchádzam teraz do príbytkov večných a sľubujem vám, že tam budem na vás pozerať v najjasnejšom svetle Božstva, vo videní, ktoré s istotou moja duša očakáva a po ňom túži. Odporúčam vám svoju matku Cirkev, povýšenie mena Najvyššieho, rozšírenie zákona evanjelia, úctu a vážnosť k slovám môjho božského Syna, pamiatku na Jeho umučenie a smrť a zachovávanie Jeho náuk. Dietky moje, milujte Cirkev a milujte sa vospolok tým putom lásky, ktorú vám váš Majster vždy vštepoval /Jn 13, 34/. Tebe, Peter, svätý Veľkňaz, odporúčam svojho Syna Jána a všetkých ostatných."
739. Slová blahoslavenej Panny Márie prenikali srdcia apoštolov a všetkých poslucháčov ako šípy božského ohňa, a keď prestala hovoriť, všetci sa rozplývali v slzách, zachvátení žiaľom nad nenahraditeľnou stratou a vrhli sa na zem nariekajúc a stenajúc, že by tým vedeli aj mŕtvu zem pohnúť k súcitu. Všetci plakali a s nimi plakala aj presvätá Mária, ktorá nemohla odolať tomuto horkému, oprávnenému zármutku svojich dietok. Po dlhšej chvíli prehovorila k nim opäť a žiadala ich, aby sa za ňu v tichosti pomodlili, čo oni urobili. Vo chvíli toho ticha vtelený Syn Boží zostúpil z neba na tróne nevýslovnej slávy, sprevádzaný všetkými svätými a nesčíselným počtom anjelov a celý dom večeradla bol naplnený slávou. Presvätá Mária sa Pánovi poklonila a pobozkala Jeho nohy. Padla pred Ním na tvár a urobila posledný najhlbší prejav viery a pokory vo svojom pozemskom živote. Tento najčistejší tvor, Kráľovná nebies, sa pri tejto príležitosti sama v sebe takmer strácala a ponižovala sa až k zemi, oveľa hlbšie, než všetci ľudia dohromady sa kedy

ponížili alebo sa ponížia pre všetky svoje hriechy. Jej božský Syn Jej udelil svoje požehnanie a pred celým nebeským dvorom k Nej prehovoril týmito slovami: "Moja najdrahšia Matka, ktorú som si vyvolil za svoj príbytok, prišla už hodina, v ktorej máš prejsť zo života tejto smrti a sveta do slávy môjho Otca a mojej, kde zasadneš na trón pripravený pre teba po mojej pravici a budeš sa z neho radovať po celú večnosť. A pretože som svojou mocou spôsobil, aby si ako moja Matka prišla na svet zbavená a vyňatá z hriechu, preto smrť nemá právo alebo dovolenie dotknúť sa ťa pri tvojom odchode z tohoto sveta. Ak si nepraješ prejsť cez ňu, poď teraz so mnou a požívaj slávu, ktorú si si zaslúžila."
740. Najmúdrejšia Matka padla k nohám svojho Syna a s tvárou žiariacou radosťou odpovedala: "Syn môj a Pane môj, prosím Ťa, dovoľ, aby Tvoja Matka a Tvoja služobníčka vošla do života večného obyčajnou bránou smrti, ako iné Adamove dietky. Ty, ktorý si pravý Boh, si podstúpil smrť bez toho, aby si bol povinný to urobiť; preto sa patrí, ako som Ťa nasledovala v živote, aby som Ťa nasledovala aj v smrti." Kristus, náš Spasiteľ schválil toto rozhodnutie svojej najsvätejšej Matky a dal súhlas na jeho splnenie. Všetci anjeli potom začali v nebeskej harmónii prespevovať niektoré verše z Veľpiesne Šalamúnovej a niektoré nové piesne, hoci iba svätý Ján a niektorí z apoštolov boli osvietení o prítomnosti Krista Pána, predsa však aj iní cítili vo svojom vnútri Jeho mocné božské účinky; hudbu však počuli, ako apoštoli a učeníci, tak aj mnohí z prítomných veriacich. Po celom dome sa šírila ľúbezná vôňa a prenikala aj na ulicu. Dom večeradla bol naplnený neobyčajným svetlom, ktoré videli všetci, a Pán spôsobil, že sa v uliciach zhromaždilo mnoho jeruzalemského ľudu, ktorý bol svedkom tohoto nového zázraku.
741. Keď anjeli začali svoju nebeskú hudbu, najsvätejšia Panna Mária sa položila na lôžko, zahalila sa so svojím plášťom, zložila ruky a uprela zrak na svojho božského Syna a bola celá roznietená žiarom božskej lásky. A keď anjeli spievali slová druhej kapitoly Šalamúnovej Veľpiesne: "Surge, propera, amica mea," čo znamená, "Vstaň, ponáhľaj sa, priateľka moja, holubička moja, krásna moja a poď, lebo zima už pominula..." atď., vyslovila tie isté slová, ktoré predniesol Jej Syn na kríži: "Do rúk Tvojich, ó Pane, porúčam ducha svojho." Potom zavrela svoje panenské oči a skonala. Choroba, ktorá spôsobila Jej smrť, bola láska. Bez akejkoľvek slabosti alebo niečoho mimoriadneho zomrela v tom okamihu, keď božská moc Jej prestala poskytovať pomoc, ktorá do tej doby účinkovala proti žiaru horiacej lásky k Bohu. Akonáhle táto zázračná pomoc bola zastavená, žiar Jej lásky strávil životné šťavy Jej srdca, a tým spôsobil koniec Jej pozemskej existencie.
742. Potom Jej najčistejšia duša opustila Jej panenské telo, aby v nevýslovnej sláve zaujala svoje miesto na tróne po pravici svojho božského Syna. Ihneď sa všetkým zdalo, že anjelská hudba sa vzdiaľuje k nebeským výšinám, lebo celý sprievod anjelov a svätých, ktorý sprevádzal Kráľa a Kráľovnú, sa vydal na cestu do najvyššieho neba. Sväté telo najblahoslavenejšej Panny Márie, ktoré zaživa bolo chrámom a svätyňou Božou, aj ďalej žiarilo jasným svetlom a vydávalo takú podivuhodnú a neslýchanú vôňu, že všetkých okolostojacich vnútri i navonok naplnila útechou. Jej tisíc anjelov strážnych ostalo na stráži pri neoceniteľnom poklade Jej panenského tela. Apoštoli a učeníci so slzami i radosťou nad tými divmi, ktoré videli, boli za krátku dobu unesení obdivom, ale potom spievali hymny a žalmy ku cti práve zomrelej najblahoslavenejšej Panny Márie. Táto slávna smrť veľkej Kráľovnej nastala v tej istej hodine, v ktorej zomrel Jej božský Syn, totiž o tretej hodine v piatok, dňa 13. augusta, keď dosiahla vek 70 rokov bez 26 dní, ktoré sú medzi 13. augustom a 8. septembrom, dňom Jej narodenín. Nebeská Matka prežila Krista Pána od doby Jeho smrti o 21 rokov, 4 mesiace a l9 dní; a Jeho presväté narodenie o 55 rokov. Tento počet ľahko dostaneme týmto spôsobom: keď sa narodil Kristus, náš Spasiteľ, Jeho panenská Matka mala 15 rokov, 3 mesiace a 17 dní. Náš Pán žil 33 rokov a 3 mesiace; teda najblahoslavenejšia Pani v dobe umučenia Pána mala 48 rokov, 6 mesiacov a 17 dní; ak k tomu pripočítame ďalších 21 rokov, 4 mesiace a 19 dní, zistíme, že Jej vek bol 70 rokov bez 25 alebo 26 dní.
743. Pri vzácnej smrti Kráľovnej nebies udiali sa mnohé podivné veci. Slnko sa zatmelo /ako som uviedla v čísle 706/ a akoby bolo zarmútené, niekoľko hodín nevydávalo svetlo. Mnoho rôznych druhov vtákov zlietlo okolo večeradla a svojimi žalostnými zvukmi a stenaním rozplakali ľudí, ktorí ich počuli. Celý Jeruzalem bol vzrušený a mnohí jeho obyvatelia sa zhromažďovali v udivených

zástupoch a hlasne vyznávali moc Božiu a veľkosť Jeho skutkov. Niektorí boli úžasom takmer ohromení. Apoštoli a učeníci, aj ostatní veriaci prepukli v plač a nárek. Prišli mnohí chorí a všetci boli uzdravení a duše z očistca boli vyslobodené. Ale najväčší zázrak sa stal s troma osobami, s jedným mužom z Jeruzalema a dvoma ženami, ktoré bývali v najbližšom susedstve večeradla. Tieto tri osoby zomreli súčasne v tej istej hodine v hriechu a bez ľútosti a boli postihnuté večným zatratením. Keď však ich prípad prišiel pred súdnu stolicu Krista, Jeho najsúcitnejšia Matka sa za nich prihovorila a na Jej príhovor bol tým trom osobám vrátený život. Všetci traja potom tak polepšili svoj život, že neskoršie zomreli v milosti a dosiahli spasenie. Táto zvláštna milosť nebola však udelená ostatným, ktorí v ten deň na svete zomreli; bola obmedzená iba na tie tri osoby z Jeruzalema, ktoré zomreli v tej istej hodine, ako najsvätejšia Matka. Aké oslavy sa konali v nebesiach pri príchode najsvätejšej duše Márie, popíšem v inej kapitole, aby sa nebeské veci nemiešali s pozemskými.

Poučenie, ktoré mi udelila veľká Kráľovná nebies, presvätá Mária.

744. Dcéra moja, okrem toho, čo si poznala a napísala o mojej slávnej smrti, chcem ti povedať ešte o ďalšej výsade, ktorú mi môj božský Syn udelil v tej hodine. Napísala si už, že mi dal Pán na výber, aby som vošla do večnej blaženosti cez smrť alebo bez nej. Keby som bola zvolila nezomrieť, Najvyšší by bol moje prianie splnil, pretože hriech na mne nemal žiaden podiel, a preto teda ani smrť, ktorá je trestom za hriech. Tiež u môjho božského Syna to mohlo tak byť, a to ešte väčším právom, keby nebol vzal na seba zadosťučinenie božskej spravodlivosti za ľudstvo svojím umučením a smrťou. Preto som dobrovoľne vyvolila smrť, aby som Ho napodobnila a nasledovala, ako som to urobila pri Jeho bolestnom utrpení. Pretože som videla, že môj Syn a pravý Boh zomrel, moja láska, ktorú som Mu dlžná, by sa s tým neuspokojila, keby som odmietla smrť, a bola by som tým spôsobila veľkú trhlinu v mojej podobnosti a nasledovaní môjho Pána a Bohočloveka, avšak On si prial, aby som sa Mu veľmi podobala v Jeho najsvätejšom človečenstve. Pretože potom by som už nebola mohla napraviť tú chybu, moja duša by nebola požívala úplnú blaženosť, keby som nebola zomrela, ako môj Pán a Boh.
745. Preto moje rozhodnutie, že zomriem, sa Pánovi veľmi ľúbilo a moja rozvážna láska Ho prinútila až k tomu, že ako odmenu za to mi udelil jedinečnú milosť v prospech dietok Cirkvi a tých, ktorí poslúchajú moje priania. Milosť, tá pozostáva v tom, že všetci, ktorí sú mi oddaní, ak ma budú v hodine svojej smrti vzývať a v spomienke na moju šťastnú smrť a moju túžbu podobať sa Pánovi, ustanovia ma za svoju Zástupkyňu, vezmem ich v tej hodine pod svoju zvláštnu ochranu, budem ich brániť proti útokom diabla a zavediem ich pred stolicu Jeho milosrdenstva, a tam zažijú moje orodovanie. Preto mi Pán udelil novú moc a poslanie a sľúbil, že poskytne veľkú pomoc svojej milosti pre dobrú smrť a čistejší život všetkým, ktorí z úcty k tajomstvu mojej blaženej smrti budú ma prosiť o pomoc. Preto si prajem, moja milovaná dcéra, aby si odo dneška prechovávala vo svojom srdci zbožnú a milú spomienku na toto tajomstvo a dobrorečila Všemohúcemu, aj chválila a velebila Ho za to, že pre mňa a pre smrteľníkov ráčil vykonať také vzácne zázraky. Tou spomienkou zaviažeš si Pána, aj mňa, aby sme ti prišli na pomoc pri tvojej poslednej hodine.
746. A pretože smrť nasleduje po živote a obyčajne býva taká aký bol život, preto najlepšou zárukou pre dobrú smrť je dobrý život; život, v ktorom je srdce slobodné a odlúčené od pozemskej lásky. Práve to je to, čo v tej poslednej hodine najviac trápi a zaťažuje dušu a čo ako ťažká reťaz obmedzuje jej slobodu a prekáža jej pozdvihnúť sa nad veci, ktoré na tomto svete milovala. Ó, dcéra moja! Ako veľmi sa smrteľníci v tejto pravde mýlia a ako ďaleko v tom blúdia svojím konaním! Pán im dáva život, aby sa oslobodili od účinkov dedičného hriechu, aby im neboli prekážkou v hodine ich smrti, ale tieto nevedomé a nešťastné Adamove dietky trávia celý svoj život tým, že vkladajú na seba nové bremená a okovy, takže umierajú ako zajatci svojich vášní a v tyranstve pekelných nepriateľov. Ja som nemala žiaden podiel na dedičnom hriechu a žiaden z jeho následkov nemal moc nad mojimi mocnosťami, ale napriek tomu som sa veľmi obmedzovala iba na najnutnejšie, žila som v chudobe a odlúčená od všetkých pozemských vecí, nanajvýš dokonale a sväto; a túto svätú slobodu som skutočne cítila, najmä v hodine svojej smrti. Uvažuj teda, dcéra moja, a pamätaj na tento živý príklad. Odlučuj svoje srdce od všetkého viac a viac každý deň tak,

aby si postupujúcimi rokmi stávala sa slobodnejšia a viac odlúčená a odvrátená od viditeľných vecí tak, aby si, keď ťa Ženích zavolá na svoju svadbu, nemusela len príliš neskoro a márne hľadať potrebnú slobodu a opatrnosť.

Kapitola 20.

Pohreb presvätého tela najblahoslavenejšej Panny Márie a čo sa pritom stalo.

747. Aby apoštoli, učeníci a mnohí z veriacich neboli príliš zronení zármutkom a niektorí z nich snáď nezomreli od žiaľu, ktorý sa ich zmocnil v dôsledku úmrtia najblahoslavenejšej Panny Márie, bolo nutné, aby božská moc zvláštnym riadením im poskytla útechu a v ich veľkom zármutku rozšírila ich srdcia novými vplyvmi. Lebo nemohli potlačiť pocit, že ich strata je v tomto živote nenahraditeľná, že za stratu takého pokladu nikdy nenájdu náhradu. Pretože nanajvýš milé, láskavé a príjemné správanie sa a rozhovory s ich veľkou Kráľovnou uchvacovali srdce každého, preto teraz strata Jej mocnej ochrany a spoločnosti na nich tak účinkovala, akoby stratili dych života. Pán však, ktorý vedel dobre oceniť spravodlivú príčinu ich zármutku, tajne ich podporoval svojimi povzbudeniami, a tak začali konať náležité prípravy na pohreb svätého tela a k zariadeniu všetkého, čo je k tomu potrebné.
748. Preto svätí apoštoli, na ktorých najmä táto povinnosť spočívala, konali poradu o pohrebe presvätého tela svojej Kráľovnej a Panej. Vybrali pre ten účel nový hrob, ktorý bol záhadným spôsobom pripravený riadením prozreteľnosti Jej božského Syna. Keďže si pamätali, že podľa židovských pohrebných zvykov božské telo ich Majstra bolo pomazané drahými masťami, obložené vzácnym korením a zabalené do posvätného pohrebného plátna, mysleli, že práve tak to musia urobiť tiež s panenským telom Jeho najsvätejšej Matky. Preto pozvali tie dve panny, ktoré Kráľovnej za jej života posluhovali, a ktoré boli ustanovené za dedičky Jej tuník, a poučili ich, ako by mali s najväčšou úctou a cudnosťou telo Matky Božej pomazať a zabaliť do plátna prv, než bude vložené do rakvy. Obe panny vošli s veľkou úctou do izby, v ktorej ležalo na lôžku telo najblahoslavenejšej Panej, ale jasná žiara vychádzajúca z tela, chránila telo Panny Márie a oslepila obe panny tak, že telo nemohli vidieť, ani sa ho dotknúť, ba ani nemohli s istotou zistiť, na ktorom mieste leží.
749. S väčšou bázňou a úctou, než vchádzali, opustili obidve panny izbu a s veľkým rozčúlením a úžasom oznámili apoštolom, čo sa im prihodilo. Apoštoli z božského vnuknutia došli k názoru, že tejto posvätnej Archy úmluvy sa nesmú ľudia dotýkať a zachádzať s ňou obvyklým spôsobom. Potom svätý Peter a Ján vošli do izby Matky Božej a videli žiaru a zároveň počuli aj nebeskú hudbu anjelov, ktorí spievali: "Zdravas, Mária, milosti plná, Pán s Tebou." A iní odpovedali: "Panna pred pôrodom, pri pôrode a po pôrode dieťatka." Od tej doby mnohí veriaci preukazovali svoju úctu najblahoslavenejšej Panne Márii tými slovami chvály a od nich boli tie slová odovzdané ďalším veriacim a teraz so schválením Cirkvi sa ich aj my modlíme. Obidvaja svätí apoštoli, Peter a Ján, žasli nad tým, čo videli a počuli o svojej Kráľovnej, a aby sa dozvedeli, na čom sa majú dohodnúť, padli na kolená a prosili Pána, aby im to oznámil. Nato počuli hlas, ktorý hovoril: "Nedovoľte, aby presväté telo bolo odkryté, alebo, aby sa ho niekto dotýkal."
750. Keď boli tak poučení o vôli Božej, priniesli máry a keďže sa jasnosť trochu zmiernila, pristúpili k lôžku a svojimi rukami chytili tuniku na oboch koncoch a tak, že nezmenili polohu tela, zdvihli svätý panenský Poklad a položili ho na máry v tej istej polohe, v akej ležalo na lôžku. Previedli to celkom ľahko, pretože necítili žiadnu váhu tela, ale iba odevu, ktorým bolo zahalené. Na márach sa predošlý jas tela ešte viac zmiernil, takže riadením Pána a pre útechu prítomných všetci mohli vidieť a pozorovať krásu Jej panenskej tváre a rúk. Ostatné časti svojho nebeského príbytku Všemohúci Boh chránil pred zrakmi ľudí, takže ani za života ani po smrti, nikto nevidel žiadnu inú časť Jej tela než tie, ktoré si ľudia pri obyčajnom vzájomnom styku nezakrývajú, totiž, Jej úctu vzbudzujúcu tvár, podľa ktorej Ju poznali a ruky, ktorými pracovala.
751. Pán tak veľmi chránil svoju najsvätejšiu Matku, že v tom ohľade ani o svoje vlastné telo

natoľko nedbal a neurobil preň také opatrenia, aké urobil pre telo najčistejšej Panny. V Jej nepoškvrnenom počatí Ju urobil podobnú Sebe, podobne aj v Jej narodení, čo sa nestalo obyčajným prirodzeným spôsobom iným ľuďom. Ochránil Ju aj od nečistých pokušení a myšlienok. Avšak ako človek a Vykupiteľ sveta skrz svoje umučenie a smrť, dopustil, aby sa Jeho telu urobilo to, čo nechcel dovoliť s Jej telom ako ženy, a preto držal Jej panenské telo úplne zakryté. Však najčistejšia Panna už za svojho života prosila, aby nikomu nebolo dovolené vidieť Jej telo po smrti a Jej žiadosť bola splnená. Apoštoli sa ďalej radili ohľadne Jej pohrebu. Keď sa o ich rozhodnutí dozvedeli veriaci v Jeruzaleme, mnohí z nich prinášali sviece, aby boli rozsvietené pri márach, a hoci všetky tie sviece horeli po celý deň a ešte dva nasledujúce dni, žiadna z nich nebola strávená alebo poškodená.
752. Aby sa svet lepšie dozvedel o všetkých zázrakoch, ktoré sa mocou Pána pri tejto príležitosti stali, Pán sám pohnul všetkých obyvateľov Jeruzalema, aby sa zúčastnili na pohrebe Jeho najsvätejšej Matky, takže sotva bol v celom Jeruzaleme niekto, aj medzi Židmi a pohanmi, koho by neboli privábili tie zvláštne udalosti. Svätí apoštoli vzali na svoje ramená máry s presvätým telom a stánkom Božím a ako kňazi evanjeliového zákona niesli Zľutovnicu božských proroctiev a požehnaní v usporiadanom sprievode z večeradla do údolia Jozafat. Toto bol viditeľný sprievod obyvateľov jeruzalemských, ale okrem tohoto sprievodu bol tam ešte ďalší sprievod, v ktorom bolo veľké množstvo nebeského dvoranstva, skladajúce sa z tisíca anjelov našej Kráľovnej, ktorí stále spievali nebeské piesne, ktoré počuli apoštoli, učeníci, aj mnohí iní ľudia. Tieto ľúbezné spevy bolo počuť celé tri dni. Okrem toho tisíca anjelov, zostúpilo z neba mnoho ďalších nebeských duchov, najmä mnoho tisíc alebo mnoho légií anjelov s patriarchami a prorokmi, medzi ktorými boli tiež svätý Joachim, svätá Anna, svätý Jozef, svätá Alžbeta, svätý Ján Krstiteľ a veľký počet svätých, ktorých poslal náš Spasiteľ Ježiš Kristus, aby sa zúčastnili na pohrebe Jeho najsvätejšej Matky.
753. V takom sprievode viditeľných aj neviditeľných účastníkov apoštoli niesli presväté telo Matky Božej. Na tejto ceste sa stalo mnoho zázrakov, ktoré však nie je možné popisovať, pretože by to zabralo mnoho miesta, aj vyžadovalo mnoho času. Najmä chorí, postihnutí rôznymi chorobami, ktorí prišli vo veľkom množstve, boli všetci úplne uzdravení. Mnohí z posadnutých boli oslobodení od diablov, lebo zlí duchovia ani nechceli počkať kým sa presväté Telo priblíži k postihnutým posadlosťou, ale už zďaleka prchali. Ešte väčšími zázrakmi boli množstvá obrátených, spôsobené medzi Židmi a pohanmi, pretože pri tejto príležitosti boli otvorené poklady božského milosrdenstva, takže mnohé duše došli k poznaniu Krista, nášho Spasiteľa a hlasne Ho prehlasovali za pravého Boha a Vykupiteľa a žiadali o krst. Mnoho dní po pohrebe boli apoštoli a učeníci pilne zamestnaní vyučovaním náboženstva a krstením tých, ktorí sa v ten deň obrátili a prijali svätú vieru. Apoštoli, ktorí niesli telo Matky Božej, cítili podivuhodné účinky božského svetla a útechy, čo do istej miery a podľa svojho stavu cítili aj učeníci. Celý zástup ľudí bol unesený obdivovaním ľúbeznej vône, ktorá sa šírila dookola a krásnou hudbou, ktorú počuli a inými nevídanými divmi. Vyznávali veľkosť a moc Božiu, ktorú prejavuje na svojom Tvorovi a na dosvedčenie svojho vyznania, bili sa s kajúcou mysľou v prsia.
754. Keď procesia prišla k svätému hrobu v údolí Jozafat, apoštoli, svätý Peter a svätý Ján, ktorí preložili nebeský Poklad z lôžka na máry, položili ho tiež s veľkou úctou do hrobu a prikryli ľanovým plátnom, čo sa vykonalo viac rukami anjelov, než apoštolov. Hrob potom uzavreli veľkým kameňom, ako to vtedy pri všetkých pohreboch bolo vo zvyku. Nebeskí dvorania sa potom vrátili do neba, avšak tisíc strážnych anjelov naďalej strážilo presväté telo a pokračovalo v hudbe ako pri jeho pohrebe. Zástupy ľudu sa pomaly rozchádzali a tiež apoštoli a učeníci, rozplývajúc sa v slzách nežnej úcty, vrátili sa do večeradla. Tú vôňu, ktorá vychádzala z tela nebeskej Kráľovnej a napĺňala celé večeradlo, bolo v ňom cítiť po celý rok a v Jej izbe po mnohé roky. Táto izba sa stala miestom útočišťa pre tých, ktorí boli obťažení prácou a ťažkosťami; všetci, aj chorí a ináč sužovaní a ktorí to potrebovali, našli v Nej zázračnú pomoc. Keď tie zázraky trvali už niekoľko rokov, hriechy obyvateľov jeruzalemských priviedli na to miesto okrem iných trestov tiež ten, že stratili toto neoceniteľné požehnanie.
755. Keď sa apoštoli opäť zhromaždili vo večeradle, dohodli sa, že niektorí z nich aj z učeníkov budú strážiť hrob svojej Kráľovnej, aspoň tak dlho, kým budú počuť nebeskú hudbu. Všetci by radi

vedeli, kedy tento zázrak prestane. Preto niektorí z nich sa venovali záležitostiam Cirkvi, najmä vyučovaniu a krsteniu novoobrátených, a iní sa hneď vrátili k hrobu, ale všetci v nasledujúcich troch dňoch hrob často navštevovali. Svätý Peter a svätý Ján boli však v tom ohľade horlivejší než ostatní. Do večeradla prichádzali veľmi zriedka a iba na krátko, a hneď sa zas vrátili na miesto, kde bol uložený poklad ich srdca. Ani nerozumné tvory nechýbali pri pohrebe Panej vesmíru. Keď Jej presväté telo bolo prinesené už blízko hrobu, veľké množstvo malých aj veľkých vtákov sa zhromaždilo vo vzduchu, a tiež mnoho zvierat aj divej zveri pribehlo z okolitých hôr do blízkosti hrobu; vtáci smutne spievali a zvieratá vydávali žalostné zvuky a všetko, aj svojimi pohybmi, dávalo najavo svoj zármutok. Iba niekoľko neveriacich Židov, zatvrdnutejších než kameň a bezbožnejších než divoká zver, nejavilo zármutok nad smrťou svojej Spoluvykupiteľky, tak ako pri smrti svojho Vykupiteľa a Majstra.

Poučenie, ktoré mi udelila Kráľovná nebies, presvätá Mária.

756. Dcéra moja, prajem si, aby si pri spomienke na moju prirodzenú smrť a na môj pohreb tiež zomrela a bola pochovaná všetkým pozemským veciam, čo má byť ovocím a hlavným výsledkom z poznania a popísania môjho života. Mnohokrát som ti to pri písaní dala najavo ako svoju túžbu a oznámila ako svoju vôľu, aby si nepremrhala túto jedinečnú milosť, ktorú ti preukázal Pán, aj ja. Je to ošklivá urážka od každého kresťana, keď sa zas vráti k starým hriechom, potom keď umrel hriechu, keď bol na krste znovuzrodený v Kristovi a vie, že Pán za neho zomrel. A je to oveľa väčšie zlo u tých duší, ktoré sú zvláštnou milosťou povolané, aby boli najmilšie priateľky Pána, než u tých, ktoré sa - každá podľa svojich schopností a stavu - kvôli tomu zasvätia dokonalejšie Mu slúžiť v živote rehoľnom.
757. Svetské neprávosti takých duší budia hrôzu aj v samom nebi, pretože pýcha, namyslenosť, hrdosť, nedostatok umŕtvovania, hnev, lakomstvo, vedomá nečistota a iné hriechy takých duší nútia Pána aj svätých, aby sa odvracali od ich hrozného znetvorenia a viac ich to hnevá a uráža, než hriechy iných duší. Preto Pán zapudzuje mnohé z tých duší, ktoré neprávom nosia meno akoby boli Jeho nevestami a prenecháva ich svojim vlastným úmyslom, pretože tak neverne porušili vernosť sľúbenú Bohu, a mne, vo svojom povolaní a sľuboch. Ak sa musia všetky duše obávať pred takou hroznou nevernosťou, uváž dobre, dcéra moja, akú nenávisť by si ešte zaslúžila ty v očiach Božích, keby si sa previnila takou nevernosťou. Teraz je čas, aby si odumrela viditeľným veciam a tvoje telo aby bolo pochované v tvojom sebapoznaní a seba ponížení a tvoja duša aby sa ponárala do bytosti Božej. Koniec tvojich dní na tomto svete sa približuje a ja budem sudcom, ktorý nad tebou vynesie rozsudok o tvojom odlúčení od života a od sveta; nemusíš už viac vidieť tých, ktorí žijú vo svete, ani oni nemusia vidieť teba. Napísanie môjho životopisu malo by pre teba byť pečaťou tvojho odumretia svetu, k čomu som ťa tak často povzbudzovala a čo si mi ty vždy znovu a znovu s úprimnými slzami výslovne sľubovala.
758. Prajem si, aby to bolo výsledkom mojich náuk a ich účinnosti; nedopusti, aby boli zľahčované na moje zahanbenie, ale nech nebo i zem vidia silu ich pravdivosti a môjho príkladu na tvojich skutkoch. V tom však sa nesmieš spoliehať ani na svoju vôľu, a tým menej na svoje náklonnosti a vášne, pretože to všetko u teba už skončilo. Tvojím zákonom musí byť iba vôľa Pána, a moja, a čo prikazuje poslušnosť. Aby si sa však nikdy nezmýlila, čo je v tom nanajvýš sväté, dokonalé a Bohu najmilšie, Pán sa v tvojom videní postaral o všetko tým, že ťa zahrňuje pozornosťou svojou, mojou, aj svätých anjelov. Nepredstieraj nevedomosť, bojazlivosť alebo slabosť a tým menej strach. Uvažuj o svojich povinnostiach a o svojich dlhoch, a stále si všímaj svetlo, ktoré dostávaš; spolupracuj s milosťou, ktorá sa ti udeľuje tak, aby ti pri všetkých tých dobrodeniach žiaden kríž nebol ťažký, žiadna smrť horká, ale aby sa ti všetko zdalo veľmi ľahké a príjemné. V tom záleží celé tvoje dobro, v tom sa ti má zapáčiť; lebo ak nedosiahneš úspech pri odumieraní všetkým veciam, nielen, že tvoja cesta bude posiata tŕním, ale ani nedosiahneš tú dokonalosť, po akej túžiš, ani taký stav, k akému ťa Pán volá.
759. Ak svet nezabudne na teba, ty zabudni na svet; ak ťa nechá na pokoji, pamätaj, že si ho opustila a ja som ťa od neho odlúčila. Ak ide svet za tebou, utekaj pred ním; ak ti pochlebuje, pohŕdaj ním; ak pohŕda tebou, trp ho; ak ťa hľadá, nedaj sa nájsť; leda iba natoľko, nakoľko by to

slúžilo na oslavu Najvyššieho. Čo sa však týka ostatného, na to nesmieš o nič viac pamätať, než nakoľko živí pamätajú na mŕtvych. Zabudni na to, ako mŕtvi zabúdajú na živých a prajem si, aby si nemala väčší styk so svetom, než majú mŕtvi so živými. Nebude sa ti to zdať nič neobyčajné, že na začiatku, uprostred, aj na konci tohoto životopisu opakujem tak často túto náuku, ak uvážiš, čo závisí na jej zachovávaní. Uvažuj, moja najdrahšia, aké prenasledovania tajne proti tebe vzbúril diabol vo svete a u jeho obyvateľov pod rôznym predstieraním a zámienkami. Ak to dopustil Boh, aby ťa skúšal a ukázal na tebe silu svojej milosti, patrí sa teda, aby si - čo sa teba týka - vzala si z toho poučenie a výstrahu. Pamätaj, že nosíš veľký poklad v nádobe veľmi krehkej /II Kor 2, 7/, a že celé peklo je proti tebe spiknuté a povstáva proti tebe. Žiješ v smrteľnom tele, obklopená a napádaná prešibanými nepriateľmi. Buď nevestou Kristovou, môjho božského Syna, a ja budem tvojou matkou a učiteľkou. Uznávaj teda svoje nedostatky a slabosti a spolupracuj so mnou ako moja najdrahšia dcéra a ako poslušná a vo všetkom dokonalá učeníčka.

Kapitola 21.

Naša najblahoslavenejšia Panna Mária vchádza do najvyššieho neba a nasledujúc Krista, nášho Vykupiteľa; vracia sa, aby znovu oživila svoje sväté telo a v ňom tretieho dňa opäť vystupuje na nebesia a zasadne po pravici Pána.

760. O sláve a blaženosti svätých v ich blaženom nazeraní svätý Pavol s prorokom Izaiášom hovorí, že oko nevidelo, ani ucho nepočulo, ani ľudskej mysle nenapadlo, čo pripravil Boh pre tých, ktorí ho milujú. /1 Kor 2, 9; Iz 64, 4/. V súhlase s touto pravdou nemali by sme sa diviť tomu, čo sa hovorí o svätom Augustínovi, o tomto veľkom svetle Cirkvi, že keď sa chystal písať knihu o sláve svätých, navštívil ho jeho priateľ svätý Hieronym, ktorý práve zomrel a vošiel do slávy Pána, a varoval svätého Augustína, že nebude vstave vykonať to, čo si predsavzal, pretože žiaden ľudský jazyk, ani pero, nemôže popísať ani najmenšiu časť blaženosti, akú požívajú svätí v blaženom nazeraní. Také svedectvo podal svätý Hieronym; a keď sa z Písma svätého dozvedáme, že tá sláva je večná, je to nad naše pochopenie. Lebo nech akokoľvek mnoho môže náš rozum obsiahnuť, nikdy nepochopí večnosť; a keď tá blaženosť je nekonečná a bezmedzná, nie je možné ju vyskúmať a pochopiť, aj keby sme ju dobre poznali a milovali. Tak ako nekonečný a večný Boh stvoril všetky veci bez toho, aby tým bol vyčerpaný, a aj keby stále tvoril nekonečné nové svety, predsa ostane stále nekonečný a nezmeniteľný, taktiež, hoci Ho vidia a požívajú nesčíselní svätí, ostane vždy nekonečným zdrojom nového poznávania a lásky, lebo v stvorení a v sláve všetci sa podieľajú v Ňom iba v obmedzenej miere, každý podľa svojich schopností, avšak On sám osebe je bez medzí a bez konca.

761. Keď z tohoto dôvodu sláva aj najmenšieho zo svätých je nevýslovná, čo viac môžeme ešte povedať o sláve najblahoslavenejšej Panny Márie, keď Ona zo všetkých svätých je najsvätejšia a sama osebe je na svojho Syna podobnejšia, než všetci svätí dohromady, a keď Jej krása a sláva prevyšuje všetkých ostatných natoľko, ako prevyšuje krása a sláva cisárovnej alebo vládkyne krásu a slávu jej otrokov? Tejto pravde môžeme a máme veriť, ale v smrteľnom živote ju nemôžeme pochopiť alebo ani najmenšiu čiastku z nej vysvetliť, v dôsledku nedostatočnosti a nevhodnosti našich slov a vyjadrovania, ktoré skôr veci zatemňujú, než aby náležíte vyložili ich veľkosť. Preto v tomto živote sa nenamáhajme o to, aby sme tie veľké veci pochopili, ale radšej, aby sme si zaslúžili to, aby nám boli zjavené v sláve, v ktorej viac alebo menej budeme tú blaženosť požívať podľa našich skutkov.

762. Náš Vykupiteľ Ježiš Kristus uviedol najčistejšiu dušu svojej Matky do neba a posadil ju po svojej pravici. Ona jediná zo všetkých smrteľníkov si zaslúžila byť vyňatá od osobného súdu, preto tiež nebola súdená, nebolo od Nej žiadané žiadne účtovanie z toho, čo obdržala, lebo tak Jej bolo sľúbené, keď bola vyňatá zo všeobecnej viny a vyvolená za Kráľovnú, povýšenú nad všetky zákony dietok Adamových. Pre tú istú príčinu, namiesto, aby bola súdená s ostatnými, bude sedieť po pravici Sudcu a súdiť s Ním všetko tvorstvo. Keď už od prvého okamihu svojho počatia bola

najjasnejšou rannou zorou, vyžarujúcou papršleky slnka Božstva, prevyšujúca najvyšších serafov, a keď neskoršie bola ešte viac ožiarená stykom s vteleným Slovom, ktoré vzalo svoje človečenstvo z Jej najčistejšej podstaty, z toho nutne nasleduje, že by mala byť Jeho Spoločníčkou po celú večnosť, keďže je Mu taká podobná, že väčšia podobnosť medzi Bohom a tvorom nie je vôbec možná. V tomto svetle Ju sám Vykupiteľ uviedol pred trón Božstva a za prítomnosti všetkých nebešťanov, ktorí pritom boli zachvátení úžasom, najsvätejšie človečenstvo predniesloe večnému Otcovi tieto slová: "Večný Otče, moja najmilšia Matka, tvoja milovaná Dcéra a milá nevesta Ducha Svätého prichádza teraz, aby prijala korunu slávy, ktorú sme pre ňu pripravili ako odmenu za jej zásluhy. Ona je tá, ktorá sa narodila ako ruža medzi tŕním, nedotknutá, čistá a krásna, hodná nášho objatia, a aby bola posadená na trón, aký žiaden z našich tvorov nemôže dosiahnuť, a po ktorom žiaden z tvorov počatých v hriechu nemôže túžiť. Táto je naša vyvolená a naša Jediná vyznamenaná nad všetkých ostatných, ktorej sme udelili našu milosť a naše dokonalosti nad mieru rovnajúcu sa ostatným tvorom; do ktorej sme uložili poklady a dary nášho nevystihnuteľného Božstva; ktorá nanajvýš verne zachovala a výdatne používala hrivny, ktoré sme Jej zverili; ktorá sa nikdy neodchýlila od našej vôle a našla milosť a zaľúbenie v našich očiach. Otče môj, súd našej spravodlivosti a nášho milosrdenstva, ktorým odmeňujeme v prehojnej miere služby našich priateľov, je nanajvýš spravodlivý. Preto je spravodlivé, aby mojej Matke bola daná odmena Matky; a pretože po celý svoj život vo všetkých svojich skutkoch, nakoľko jej to ako tvorovi bolo možné, sa mi podobala, nech je mi podobná tiež v sláve a na tróne našej Velebnosti, tak aby mala na nej najväčšiu účasť tam, kde je svätosť v podstate.
763. Toto vyhlásenie vteleného Slova bolo večným Otcom a Duchom Svätým schválené. Najsvätejšia duša Panny Márie bola ihneď povýšená na pravicu svojho Syna a pravého Boha a posadená na kráľovský trón najsvätejšej Trojice, čo nedosiahli a po celú večnosť nedosiahnu ani ľudia, ani anjeli, ani serafi. Toto je najvyššia a na výsosť vynikajúca výsada našej Kráľovnej a Panej, že sedí na tróne s troma božskými Osobami a zastáva miesto najvyššej Panovníčky, avšak všetci ostatní sú ako služobníci a ministri najvyššieho Kráľa. Tomuto najvyššiemu a majestátnemu postaveniu, ktoré žiaden iný tvor nemôže dosiahnuť, odpovedajú tiež Jej dary slávy, poznávanie, nazeranie a požívanie. Mária požíva oveľa viac, než všetci ostatní, tento nekonečný Predmet, ktorý všetci ostatní svätí požívajú v nekonečnej rôznosti stupňov. Ona poznáva, preniká a chápe oveľa hlbšie večnú Bytosť a Jej nekonečné vlastnosti; s potešením sa kochá v Jeho tajomstvách a najskrytejších záhadách, viac než všetci ostatní svätí. Zaiste medzi slávou božských Osôb a slávou najsvätejšej Panny Márie je nesmierny rozdiel, pretože svetlo Božstva, ako hovorí apoštol /1 Tim 6, 16/, je neprístupné, a jedine v Ňom je nesmrteľnosť a sláva v podstate, a preto tiež najsvätejšia duša Kristova nesmierne prevyšuje svojimi darmi dušu svojej Matky; ale veľká Kráľovná nedostihnuteľne prevyšuje všetkých svätých v sláve, ktorá sa podobá sláve Kristovej a nie je možné ju v tomto živote pochopiť ani popísať.
764. Podobne tak málo možno vysvetliť tú zvláštnu radosť, ktorú blahoslavení prežívali v ten deň a prejavovali prespevovaním nových piesní na chválu Všemohúceho a na zvelebenie slávy Jeho Dcéry, Matky a Nevesty, pretože v Nej Boh oslávil všetky diela svojej pravice. Hoci Pánu samému nemohla pribudnúť žiadna nová alebo podstatná sláva, pretože ju vždy mal a má nemeniteľne nekonečnú po celú večnosť, predsa vonkajšie prejavy Jeho radosti a uspokojenia nad splnením Jeho večných ustanovení boli v ten deň väčšie a z trónu vychádzal hlas, ktorý znel ako hlas večného Otca a ktorý hovoril: "V oslávení našej milovanej a nanajvýš milujúcej Dcéry splnili sa k úplnej našej spokojnosti všetky priania našej svätej vôle. Všetkým tvorom My sme dali existenciu, keď sme ich z ničoho stvorili preto, aby sa mohli podieľať na našich nekonečných dobrách a pokladoch podľa náklonnosti a zaľúbenia našej nekonečnej štedrosti. Ale práve tí, ktorí boli stvorení ako schopní našej milosti a slávy, zneužili toto požehnanie. Naša milovaná Dcéra jediná nemala žiaden podiel na neposlušnosti a sprenevere ostatných, a preto Ona získala to, čím nehodné dietky zatratenia pohrdli; a naše srdce nesklamala v žiadnom čase alebo okamihu. Jej náležia odmeny, ktoré podľa nášho podmienečného ustanovenia sme pripravili pre neposlušných anjelov a ich nasledovníkov medzi ľuďmi, keby boli ostali verní v milosti a vo svojom povolaní. Ona nás za ich odpad odškodnila svojou poddanosťou a poslušnosťou. Ona sa nám ľúbila všetkými svojimi skutkami a zaslúžila si

sedieť na tróne našej Velebnosti."
765. Na tretí deň po tom, keď sa najsvätejšia duša Márie ujala tejto slávy, aby ju nikdy neopustila, Pán oznámil svätým svoju božskú vôľu, že sa táto duša musí vrátiť na svet, aby sa znovu spojila so svojím presvätým telom a vzkriesila sa, tak aby s telom aj s dušou bola znovu povýšená na pravici svojho božského Syna, bez toho, aby čakala až na všeobecné vzkriesenie mŕtvych. Príslušnosť tejto prednosti a zhodnosť s inými prednosťami, ktoré najsvätejšia Kráľovná obdržala so svojou prevysokou dôstojnosťou, svätí však dobre videli, veď aj smrteľníci to považovali za správne, aj keď to Cirkev nepotvrdila, že my budeme súdiť tých bezbožných a pochabých ľudí, ktorí sa opovážili nepriznávať tie prednosti Panne Márii. Svätí to však videli oveľa jasnejšie, lebo Boh sám im to ukázal, ako aj čas a hodinu pre to určenú. Keď tá hodina nastala, Kristus, náš Spasiteľ sám zostúpil z neba, privádzajúc po svojej pravici dušu najsvätejšej Matky, sprevádzaný mnohými légiami anjelov, patriarchami a prorokmi. Keď prišli k hrobu v údolí Jozafat a zhromaždili sa v dohľade na panenský chrám, Pán prehovoril k svojmu sprievodu tieto slová:
766. "Moja Matka bola počatá bez škvrny hriechu preto, aby som sa ja z jej panenskej podstaty mohol priodiať nepoškvrneným človečenstvom, v ktorom som prišiel na svet a vykúpil ho od hriechu. Moje telo je jej telom; Ona so mnou spolupôsobila v diele vykúpenia; preto teda Ju musím vzkriesiť, tak ako aj ja som vstal z mŕtvych a toto sa stane v rovnakej dobe a hodine, lebo si prajem, aby som Ju urobil vo všetkom podobnú na seba." Všetci dávni svätí z ľudského pokolenia vzdávali Pánovi vďaky za túto novú prednosť spievajúc piesne chvály a slávy. V tomto vzdávaní vďaky vynikali najmä naši prarodičia Adam a Eva, svätá Anna a svätý Joachim, ktorí boli bližší účastníci na tomto zázraku Božej Všemohúcnosti. Potom na rozkaz Pána najčistejšia duša Kráľovnej vošla do panenského tela, znovu sa oživila a pozdvihla, lebo mu dala nový život nesmrteľnosti a slávy a udelila mu štyri dary, priehľadnosť, neciteľnosť, rýchlosť a jemnosť, ktoré zodpovedajú vlastnostiam duše a prechádzajú z nej do tela.
767. Najsvätejšia Panna Mária obdarená takými darmi vystúpila z hrobu s telom aj s dušou bez zdvihnutia kameňa, ktorým bol hrob prikrytý a bez porušenia polohy tuniky a plášťa, ktoré prikrývali Jej sväté telo. Pretože nie je možné popísať Jej krásu a jasnosť slávy, nebudem sa o to ani pokúšať. Stačí povedať, že ako nebeská Matka dala svojmu Synovi vo svojom lone čistú, nepoškvrnenú a bezhriešnu podobu človeka, pre vykúpenie sveta, tak teraz Pán Jej to oplatil v tom vzkriesení a novom oživení a dal Jej slávu a krásu podobnú svojej vlastnej sláve a kráse. V tejto tajomnej a božskej výmene urobil každý, čo mu bolo možné; Panna Mária splodila Krista, prispôsobiac Ho čo najviac sebe a Kristus Ju vzkriesil a udelil Jej zo svojej slávy toľko, koľko ako tvor mohla zniesť.
768. Potom vyšla od hrobu preslávna procesia, vystupujúca s nebeskou hudbou vzdušnými priestormi k najvyššiemu nebu. Toto sa stalo v prvej hodine po polnoci, v ktorej aj Pán vstal z hrobu, a preto neboli všetci apoštoli svedkami tohoto divu, ale iba niektorí z nich, ktorí práve boli pri hrobe na stráži. Svätí anjeli vošli do neba v tom istom poriadku v akom boli pri zahájení sprievodu a naposledy vošiel náš Spasiteľ Ježiš Kristus a po Jeho pravici Kráľovná odiata v zlate ofírskom rozličnej krásy /ako hovorí Dávid v Ž 44, 10/ a taká krásna, že bola predmetom obdivu celého nebeského dvora. Všetci sa obrátili k Nej, pozerali na Ňu, velebili Ju s novým plesaním a chválospevmi. Bolo počuť tie mystické chvároreči, ktoré napísal Šalamún: Poďte, dcéry Sionské, pohliadnuť na svoju Kráľovnú, ktorú velebia ranné hviezdy a oslavujú synovia Najvyššieho. Kto je tá, ktorá prichádza z púšte ako stĺp dymu zložený zo všetkých druhov voňaviek? Ktorá je to, čo vychádza ako ranná žiara, krajšia ako mesiac, vyvolená ako slnko, hrozná ako mnoho zoradených armád? Kto je tá, ktorá vystupuje z púšte, oplývajúc rozkošou, opretá o svojho Milého? /Veľp 3, 6-9/ /8, 5/. Kto je tá, v ktorej sám Boh nachádza toľko záľuby a útechy nad všetko ostatné tvorstvo, a ktorú povyšuje nad všetkých v nebesiach? Ó, nevídané divy, hodné nekonečnej múdrosti! Ó, aký to div Jeho Všemohúcnosti, ktorý Ju tak oslavuje a vyvyšuje!
769. V takej sláve došla presvätá Mária k trónu najsvätejšej Trojice a tri božské Osoby prijali Ju na trón s objatím večne nerozlučiteľným. Večný Otec Jej povedal: "Vystúp vyššie, moja Dcéra a Holubička moja." Vtelené Slovo prehovorilo: "Matka moja, z ktorej som obdržal ľudskú bytosť a plný úžitok môjho diela v Tvojom dokonalom napodobňovaní Ma, prijmi teraz z mojej ruky

odmenu, ktorú si si zaslúžila." Duch Svätý povedal: "Moja najmilšia Nevesta, vojdi do večnej radosti, ktorá odpovedá najvernejšej láske; požívaj teraz svoju lásku bez starosti, lebo zima utrpenia už prešla a Ty si dosiahla naše večné objatie." Najblahoslavenejšia Panna Mária bola tam zaujatá pozorovaním troch božských Osôb a ako zaplavená nekonečným oceánom a hlbinami Božstva a svätí nebešťania boli naplnení obdivom a novou neobyčajnou rozkošou. Pretože pri príležitosti tohoto diela Všemohúceho stali sa ešte iné divy, poviem o nich, koľko budem môcť, v nasledujúcej kapitole.

Poučenie, ktoré mi dala najsvätejšia Kráľovná nebies, Mária.

770. Dcéra moja, aká poľutovaniahodná a neospravedlniteľná je nevedomosť ľudí, ktorí tak vedome a dobrovoľne zabúdajú na večnú slávu, ktorú Boh pripravil pre tých, ktorí žijú tak, aby si ju zaslúžili. Prajem si, aby si túto zhubnú zábudlivosť horko oplakávala, lebo niet pochyby, že kto vedome a dobrovoľne zabúda na večnú slávu a blaženosť, je zrejme v nebezpečenstve, že ju môže stratiť. V tomto ohľade nikto nie je bez viny, pretože v dôsledku toho nielen sa nesnažia myslieť na to, aby sa namáhali o dosiahnutie tej blaženosti, ale venujú všetku svoju pozornosť a všetky sily takým veciam, ktoré ich zvádzajú, aby zabúdali na cieľ, pre ktorý sú stvorení. Niet pochybnosti, že toto zabúdanie pochádza z toho, že sa zaplietajú do pýchy života, do žiadostí očí a do žiadostí tela /Jn 2, 14/, lebo tým, že tomu po celý život venujú všetky sily a schopnosti, nemajú žiaden čas, aby dbali alebo sa starali o myšlienky týkajúce sa večnej blaženosti. Nech to ľudia uznajú a vyznajú, či ich také uvažovanie stojí viac námahy, než keď nasledujú svoje slepé vášne, vyhľadávajúc slávu a vyznamenania, pozemské majetky alebo pominuteľné radovánky a rozkoše, čo všetko končí s týmto životom, a ktoré, často aj pri veľkých námahách a snaženiach mnohí ľudia nedosahujú alebo ani dosiahnuť nemôžu.

771. Ako oveľa ľahšie je pre smrteľníkov, keď sa chránia pred takou prevrátenosťou, najmä dietky Cirkvi, lebo tieto majú poruke ľahké prostriedky viery a nádeje pre dosiahnutie pravdy! A keby aj získanie večnej blaženosti bolo také ťažké ako dosiahnutie pocty, bohatstva a iných domnelých a viditeľných výhod a predností, bolo by predsa veľmi pochabé toľko sa namáhať pre veci klamné a falošné ako pre večné, alebo namáhať sa pre trest ako pre večnú slávu. Toto veľké bláznovstvo uvidíš a budeš horko oplakávať, dcéra moja, ak budeš pozorovať svet, v ktorom žiješ: ako je rozháraný vojnami a spormi, ako mnoho je v ňom nešťastníkov, ktorí obetujú život za krátku, márnu slávu, pomstu a iné biedne prednosti, pričom nemyslia alebo nedbajú o život večný viac, než nerozumné zvieratá. Bolo by pre nich šťastím, keby mohli - ako zvieratá - časnou smrťou úplne skončiť. Ale pretože väčšina z nich koná proti spravodlivosti, a iní, ktorí sa ešte síce snažia byť spravodliví, ale zabúdajú na svoj cieľ, preto ako jedni, tak aj druhí padajú do večnej smrti.

772. Toto je žalosť nad žalosti a nešťastie, ktorému sa nič nevyrovná, a proti ktorému nie je žiaden prostriedok. Plač a bezútešne nariekaj nad touto stratou tak mnohých duší vykúpených Krvou môjho božského Syna. Uisťujem ťa, moja najdrahšia, že keby sa ľudia nerobili toho nehodní, moja láska by ma prinútila, aby som zo svojej nebeskej slávy - kde ako vieš sa nachádzam - vyslala na celý svet varovný hlas volajúci: "Smrteľníci a zvedení ľudia, čo to robíte? Pre aký účel žijete? Či chápete, čo je to vidieť Boha z tváre do tváre a mať účasť na Jeho večnej sláve a byť v Jeho spoločnosti? Na čo myslíte? Kto tak zmiatol a okúzlil váš úsudok? Čo budete hľadať, ak raz stratíte pravú blaženosť a šťastie, keď iné nie je? Námaha je krátka, odmena za ňu je nekonečná; sláva i trest sú večné."

773. V spojení s týmto zármutkom, ktorý sa snažím u teba vzbudiť, usiluj horlivo, aby si unikla tomu nebezpečenstvu. Živý príklad máš v mojom živote, ktorý bol - ako si poznala - ustavičným utrpením; ale keď som obdržala svoju odmenu, všetko sa mi zdalo ako nič a zabudla som na to, akoby sa to vôbec nestalo. Zaumieň si, moja drahá, že ma budeš nasledovať v mojich prácach a námahách; a keby sa ti snáď zdalo, že tvoje námahy sú väčšie, než iných smrteľníkov, pozeraj na ne ako na nepatrné; nech sa ti nezdá nič nesnadné a ťažké alebo horké, aj keby si mala prejsť ohňom a mečom. Vztiahni svoju ruku k veľkým veciam a zaodej svojich domácich, svoje zmysly dvojnásobným rúchom /Prísl 31, 19 - 21/ proti ťažkostiam a utrpeniam až k najvyššiemu vypätiu ich síl. Zároveň si prajem, aby si sa nedopúšťala inej chyby, ktorej sa ľudia dopúšťajú, keď hovoria:

Zaistime si spasenie; či to bude väčšia alebo menšia sláva, na tom nezáleží; veď v tom živote budeme všetci spolu. - Dcéra moja, takou falošnou zásadou sa večná sláva nezaisťuje, ale skôr riskuje, pretože také zmýšľanie pochádza z veľkej pochabosti a nedostatku božskej lásky. Kto chce s Bohom robiť taký obchod, uráža Ho a pokúša, aby takú dušu nechal žiť v ustavičnom nebezpečenstve zahynutia. Ľudská slabosť je vždy náklonná, aby konala menej dobra, než sa vyžaduje; ak sa vyžaduje málo, koná potom veľmi málo, a preto sa vystavuje nebezpečenstvu, že stratí všetko.
774. Kto sa uspokojuje s prostredným alebo najnižším stupňom cnosti, vždy ponecháva vo svojej vôli a vo svojich náklonnostiach otvor pre pozemskú príchylnosť a lásku k veciam pominuteľným. Taký otvor sa protiví božskej láske, a preto nevyhnutne zaviňuje stratu tej lásky a zvyšuje príchylnosť k veciam pozemským. Keď sa tvor rozhodne milovať Boha z celého srdca a zo všetkých síl, ako Pán prikazuje, Boh nepozerá na jeho ľudské chyby a nedostatky a uspokojuje sa s jeho predsavzatím, že chce získať najväčšiu odmenu. Ale ak ňou pohŕdajú a úmyselne ju podceňujú, to nepoukazuje na lásku dietok alebo pravých priateľov, ale na nízku bázeň otrokov, ktorí sa uspokojujú s tým, že žijú a majú pokoj. Keby sa svätí mohli vrátiť, aby si zaistili nejaký ďalší stupeň slávy - znášaním všetkých muk až do súdneho dňa, zaiste by sa vrátili, pretože už majú pravé a dokonalé poznanie o cene odmeny a milujú Boha dokonalou láskou. Svätým sa však taká výsada nedáva, ale ja som ju dostala, ako si uviedla v tomto životopise; a môj príklad potvrdzuje túto pravdu. A tiež to karhá pochabosť tých, ktorí - aby sa vyhli utrpeniu a krížu Kristovmu - chcú radšej menšiu odmenu, čo je proti náklonnosti Božej dobroty a proti Jeho túžbe vidieť duše ako rozmnožujú svoje zásluhy a dosahujú hojnú odmenu vo večnej blaženosti.

Kapitola 22.

Najblahoslavenejšia Panna Mária je korunovaná ako Kráľovná nebies a všetkého tvorstva; všetky Jej veľké výsady v prospech ľudstva sú Jej znovu potvrdené.

775. Keď sa náš Spasiteľ Ježiš Kristus lúčil so svojimi učeníkmi, aby nastúpil svoje utrpenie, povedal im, aby sa nezarmucovali pre tie veci, ktoré im povedal, pretože v dome Jeho Otca, ktorým je večná blaženosť, je mnoho príbytkov. Ďalej ich uistil, že je tam dosť miest aj odmien pre všetkých, a hoci ich dobré skutky i zásluhy budú rôzne, aby sa preto nedali vyrušovať zo svojho pokoja a nádeje aj keď budú vidieť, že iní dostávajú viac priazne a povýšenia, pretože v dome Božom je mnoho príbytkov a mnoho rôznych stupňov, v ktorých každý bude bez závisti spokojný s tým, čo mu bude náležať, čo je práve jedným z veľkých požehnaní večnej blaženosti. Povedala som, že najblahoslavenejšej Panne Márii bolo dané najvyššie miesto a postavenie na tróne najsvätejšej Trojice. Mnohokrát som sa tak vyjadrila, aby som poukázala na veľké tajomstvá. Podobné výroky užívajú tiež svätí i samo Písmo Sväté. /Zj 1,4; 3,21/. Hoci nie je potrebný žiaden ďalší doklad, predsa však pre tých, ktorí nemajú dosť hlbokú prezieravosť poviem, že Boh, pretože je číry duch a zároveň nekonečný, nesmierny, nepochopiteľný, nepotrebuje žiaden hmotný trón alebo stolicu, lebo naplňuje všetko tvorstvo a je prítomný vo všetkých tvoroch; žiaden z nich Ho nemôže obsiahnuť alebo v sebe uzavrieť, ale On sám obsahuje všetko a uzatvára v sebe všetky veci. Svätí nevidia Boha telesnými očami, ale duševným zrakom; ale keď Ho vidia na určitom mieste /čo uvádzam, aby som sa prispôsobila nášmu pozemskému a hmotnému spôsobu myslenia a vyjadrenia/, hovorím, že je na kráľovskom tróne najsvätejšej Trojice, hoci v skutočnosti svoju slávu má v sebe a udeľuje ju svojim svätým. Nechcem však popierať, že najsvätejšie človečenstvo nášho Spasiteľa Ježiš Kristus a Jeho presvätá Matka zastávajú miesto na výsosť vynikajúce nad všetkých svätých, a že medzi svätými, ktorí sú v nebi s telom aj s dušou, je akýsi poriadok, týkajúci sa postavenia, že niektorí sú bližšie alebo ďalej od Krista Pána a nebeskej Kráľovnej. Tu však nie je namieste, aby sme skúmali spôsob, akým ten poriadok bude prevedený v nebi.
776. My nazývame trónom Božstva to, z čoho sa Boh zjavuje svätým ako hlavná príčina ich slávy a ako nekonečný, večný Boh, nezávislý od všetkých vecí, ale na ktorého vôli všetko tvorstvo závisí, z

čoho sa ukazuje ako Pán a Kráľ, ako Sudca a Vládca všetkého, čo existuje. Táto dôstojnosť prináleží nášmu Vykupiteľovi Kristovi ako Bohu podstatne, a ako človekovi skrze Jeho podstatné spojenie Božstva s človečenstvom, skrz ktoré dáva svoje Božstvo ľudstvu. Preto v nebi je Kráľom, Pánom a najvyšším Sudcom; a svätí, hoci ich sláva prevyšuje všetku ľudskú predstavu, sú ako služobníci a nižší pred Jeho neprístupným Majestátom. V tom sa Jeho najsvätejšia Matka podieľa v najbližšom nižšom stupni spôsobom ináč nevýslovným a primeraným prostému tvoru tak úzko spriaznenému s Bohočlovekom, a preto je a po celú večnosť ostane po pravici svojho Syna ako Kráľovná /Ž 44, 10/, Pani a vládkyňa všetkého tvorstva, ktorej vláda siaha tak ďaleko ako vláda Jej Syna, ale iným spôsobom.
777. Keď bola najsvätejšia Mária posadená na ten najvyšší vznešený trón, Pán oznámil všetkým nebeským dvoranom všetky privilégiá, ktoré bude požívať v dôsledku účastenstva na Jeho velebnosti. Božská Osoba večného Otca, ako prvá príčina všetkých vecí, prehovorila k anjelom a svätým a povedala im: "Naša dcéra Mária bola podľa našej vôle vyvolená spomedzi všetkých tvorov, prvá k nášmu potešeniu, ktorá sa nikdy neodchýlila od názvu a postavenia pravej Dcéry, aké som Jej udelil v našej božskej mysli; preto má nárok na našu vládu, čo mi uznáme tým, že Ju korunujeme za právoplatnú a neporovnateľnú Paniu a Vládkyňu." Vtelené Slovo povedalo: "Mojej skutočnej a prirodzenej Matke náleží všetko tvorstvo, ktoré som stvoril a vykúpil a Ona bude zákonitou a najvyššou Kráľovnou aj všetkých vecí, nad ktorými som ja Kráľom." Duch Svätý povedal: "Pretože sa nazýva mojou milovanou Nevestou, zaslúži, aby bola korunovaná ako Kráľovná pre celú večnosť."
778. Po týchto preslovoch všetky tri božské Osoby položili na hlavu najblahoslavenejšej Panny Márie korunu takého nového lesku a takej ceny, že niečo podobné nikdy predtým ani potom žiaden tvor nevidel. Zároveň vychádzal z trónu hlas, ktorý hovoril: "Moja milovaná, vyvolená zo všetkých tvorov, naše kráľovstvo je tvoje; budeš Paňou a Vládkyňou serafov, všetkých slúžiacich duchov, anjelov a všetkých tvorov celého vesmíru. Staraj sa o ne a kraľuj nad nimi úspešne, lebo v našej rade dali sme Ti moc, majestát a zvrchovanosť. Hoci si bola milosťou viac naplnená než všetky ostatné tvory, vo svojom zmýšľaní o sebe si sa stavala na najnižšie miesto; prijmi teraz najvyššiu hodnosť, ktorú si si zaslúžila, a ako účastenstvo v našom Božstve prijmi vládu nad všetkými tvormi pochádzajúcimi z našej Všemohúcnosti. Z tvojho kráľovského trónu až do stredu zeme budeš vládnuť; a mocou, ktorú Ti teraz dávame, podmaníš si peklo i so všetkými jeho diablami a obyvateľmi. Nech sa Ťa všetci boja ako zvrchovanej cisárovnej a vládkyne nad tými priepasťami a obydliami všetkých našich nepriateľov. Tvojim rukám a ľubovôli zverujem nebesia, vlahu mrakov a vzrast na zemi; všetky tieto veci udeľuj podľa svojej vôle a naša vôľa bude vždy k Tvojmu ľubovoľnému použitiu pre uskutočňovanie Tvojich prianí. Ty budeš najvyššou Vládkyňou a Paňou bojujúcej Cirkvi a jej ochránkyňa a zástankyňa, matka a učiteľka. Budeš zvláštnou patrónkou katolíckych zemí; a kedykoľvek Ťa zeme alebo veriaci, alebo ktokoľvek z Adamových dietok budú z celého srdca vzývať, slúžiť Ti alebo sa Ti nejako zavďačia, uľavíš im a prispeješ na pomoc v ich ťažkostiach a potrebách. Budeš priateľkou, obrankyňou a vodkyňou všetkých spravodlivých a našich priateľov; všetkých ich budeš povzbudzovať, tešiť a naplňovať požehnaním podľa ich úcty a oddanosti k Tebe. Vzhľadom k tomu všetkému ustanovujeme Ťa za skladisko nášho bohatstva a pokladnicu nášho majetku; do Tvojich rúk vkladáme a zverujeme Ti na rozdávanie pomoc a požehnanie našej milosti; nič si neprajeme udeľovať svetu ináč než iba skrz Tvoje ruky; a nič neodoprieme, čo ty si budeš priať udeliť ľuďom. Milosť bude rozliata na perách Tvojich pre dosiahnutie všetkého, čo si budeš priať a prikážeš na nebi i na zemi a všade Ťa budú anjeli aj ľudia poslúchať, pretože čo je naše bude aj Tvoje, tak ako Ty si vždy bola naša, a budeš s nami panovať večne."
779. Pre uskutočnenie tohoto ustanovenia a výsad udelených Panovníčke sveta Všemohúci prikázal všetkým nebešťanom, anjelom aj ľuďom, aby Jej prejavili poslušnosť a uznali Ju za svoju Kráľovnú a Paniu. V tomto ustanovení bolo skryté ešte ďalšie tajomstvo; bola to zvláštna odmena za úctu, ktorú presvätá Mária mala k anjelom a svätým, a za pocty, a ktoré im ako sa v tomto životopise uvádza - za svojho pozemského putovania preukazovala, napriek tomu, že bola Matka Božia, milosti plná a svätosťou prevyšovala všetkých anjelov aj svätých. Avšak v tej dobe, keď títo už

požívali večnú blaženosť a Ona bola ešte pútnička, bolo to pre Ňu prospešné a získala tým väčšie zásluhy, keď sa podľa ustanovenia Pána ponižovala pod všetkých vyvolených, ale teraz, keď už dosiahla kráľovstvo, bolo spravodlivé, aby oni Ju ctili a velebili ako nižší a Jej poddaní. Toto oni tiež ochotne spravili v tom blaženom stave, v ktorom je všetko usporiadané v pravom pomere a poriadku. Ako anjelskí duchovia tak aj duše blahoslavených pri vzdávaní chvály a klaňaní Pánovi s bázňou a úctivou zbožnosťou, vzdávali podobnú poctu v patričnom pomere tiež Jeho najsvätejšej Matke; a svätí, ktorí tam boli aj so svojimi telami, padali na svoje tváre a tak aj telom preukazovali poctu. Všetky tie prejavy pri korunovácii Cisárovnej nebies obdivuhodne prispeli k Jej sláve, k novej radosti a plesaniu svätých a k potešeniu najsvätejšej Trojice. Bol to veľmi slávny deň a spôsobil novú mimoriadnu slávu celému nebu. Väčší podiel na nej mali zvlášť Jej prešťastný snúbenec - svätý Jozef, svätý Joachim a Anna, a všetci ďalší príbuzní nebeskej Kráľovnej, spolu s tisícom Jej strážnych anjelov.
780. V oslávenom tele Kráľovnej nebies svätí videli nad Jej srdcom malú guľu alebo monštranciu jedinečnej krásy a jasnosti, ktorá obzvlášť budila a budí u nich obdiv a radosť. Táto guľa tam bola na svedectvo a ako odmena za to, že sviatostnému Slovu poskytovala príjemné miesto odpočinku a svätostánok a za to, že Ho prijímala tak hodne, čisto a sväto, bez akejkoľvek chyby alebo nedokonalosti a so zbožnosťou, láskou a úctou, akú nedosiahol žiaden svätec alebo svätica. Čo sa týka ostatných odmien a korún, primeraných k Jej neporovnateľným skutkom a cnostiam, nie je možné uviesť nič, čo by o tom mohlo dať nejakú predstavu a preto radšej to ponechám až na dobu, keď dosiahneme blažené nazeranie, keď každý ich bude vidieť úmerne ku svojim skutkom a svojej zbožnosti, ako si zaslúži. V predchádzajúcej kapitole som sa zmienila, že naša Kráľovná zomrela 13. augusta a vzkriesená, vzatá na nebo a korunovaná bola v nedeľu 15. augusta, teda v ten istý deň, ktorý sa v Cirkvi oslavuje. Jej sväté telo bolo v hrobe 36 hodín, práve tak dlho, ako telo Jej božského Syna; Jej smrť a Jej vzkriesenie nastali v rovnakej hodine dennej. Podľa výpočtu uvedeného vyššie, sa tento zázrak stal v 55. roku po narodení Krista.
781. Zanechali sme našu veľkú Paniu po pravici svojho božského Syna, panujúcu po všetky veky vekov. Teraz sa vráťme k apoštolom a učeníkom, ktorí prelievajúc hojné slzy obklopovali hrob Panny Márie v údolí Jozafat. Svätý Peter a svätý Ján, ktorí sa pri hrobe najviac zdržiavali, spozorovali, že nebeská hudba už prestala; tretieho dňa po pohrebe ju už nepočuli. Čiastočne z osvietenia Ducha Svätého usúdili, že najčistejšia Matka Božia vstala z mŕtvych a vošla do neba s telom aj s dušou, tak ako Jej božský Syn. Konali o tejto záležitosti poradu a došli k úsudku, že to musí byť tak. A svätý Peter ako hlava Cirkvi rozhodol, že taká podivná vec by sa mala, nakoľko je to možné, zistiť a oznámiť tým, ktorí boli svedkami Jej smrti a Jej pochovania. Pre ten účel ešte v ten deň zavolali apoštolov, učeníkov a mnohých veriacich k hrobu. Oznámili im svoj úsudok o mienke, ktorá teraz ovláda myseľ všetkých a príčiny, prečo by sa táto pravda a zázrak mali oznámiť celej Cirkvi, najmä preto, aby sa táto udalosť uctievala v budúcich dobách a pre rozmnoženie cti a slávy Pána a Jeho najsvätejšej Matky. Všetci schválili toto rozhodnutie námestníka Kristovho a na jeho rozkaz hneď odstránili kameň, ktorý uzatváral hrob. Keď to urobili, videli, že sväté telo Kráľovnej nebies v hrobe nie je a iba šaty tam boli v tej istej polohe, ako keď kryli Jej telo, čo bolo dôkazom, že telo muselo prejsť cez tuniku aj hrobný kameň bez toho, aby niečím pohlo. Svätý Peter vzal z hrobu tuniku aj plášť, aj so všetkým ostatným a úctivo to pobozkal. Teraz boli všetci istí, že najsvätejšia Matka bola vzkriesená a vzatá do neba. So zmiešanými pocitmi radosti i zármutku ronili slzy útechy nad tým divom a spievali žalmy a hymny na chválu a oslavu Pána a Jeho najsvätejšej Matky.
782. Roznietení nevídaným divom všetci ostali na mieste a ako očarení pozerali na hrob, kým anjel Pána zostúpil, zjavil sa im a povedal: Muži galilejskí, prečo tu s úžasom stojíte? Vaša aj naša Kráľovná prebýva teraz s telom aj s dušou v nebi a kraľuje s Kristom na veky. Ona ma poslala, aby som vás uistil o tejto pravde a v Jej mene vám hovorím, že vám znovu odporúča Cirkev, obrátenie duší a rozšírenie evanjelia. Praje si, aby som vám povedal, aby ste sa vrátili k svojmu poslaniu, ktoré vám bolo zverené, že Ona zo svojho trónu sa bude o vás starať." Touto zvesťou boli apoštoli veľmi potešení; cítili Jej ochranu a pomoc na svojich cestách a ešte viac v hodine svojej mučeníckej smrti. Každému z nich sa v tej hodine zjavila a predstavila ich duše Pánovi. Ďalšie podrobnosti o

smrti a vzkriesení najblahoslavenejšej Panny Márie mi neboli zjavené pre uvedenie v tomto životopise. Vôbec v celom životopise nebolo mi dovolené napísať niečo iné, než čo mi bolo oznámené a prikázané napísať.

Poučenie, ktoré mi dala najsvätejšia Kráľovná nebies, Panna Mária.

783. Dcéra moja, keby niečo mohlo zmenšiť požívanie mojej večnej blaženosti a slávy, a keby som v nej bola schopná zármutku, zaiste by som sa zarmucovala a trúchlila pri pohľade na Cirkev svätú a celý svet, v akom stave sa teraz nachádza a ako sa lopotí, hoci ľudia vedia, že som ich Matka, zástankyňa a ochrankyňa v nebesiach, ochotná viesť ich a pomáhať im k dosiahnutiu života večného. Veľký zármutok mi spôsobuje to, že ľudia, hoci sa nachádzajú v takom postavení, pritom, že mi Všemohúci ako svojej Matke udelil tak veľa výsad a tak veľa pomocných prostriedkov, vložil do mojich rúk výhradne a na prospech smrteľníkov a patriacich mne ako Matke milosrdenstva, nútia ma ostávať nečinnou, a že v dôsledku toho, že ma nevzývajú, tak mnoho duší hynie. Pretože však teraz nemôžem cítiť zármutok, môžem si všetkým právom posťažovať na ľudí, že na seba uvalili večné zatratenie a odopierajú mi radosť, ktorú by som mala zo záchrany ich duší.
784. V Cirkvi svätej sa nikdy netajilo, aké je mocné moje orodovanie a koľko v nebi platí, pretože som svoju moc, ktorou môžem všetkých zachrániť, zjavila už tisícorakými zázrakmi, divmi a dobrodeniami v prospech tých, ktorí ma uctievajú. K tým, ktorí ku mne vo svojich potrebách volajú, ukazovala som sa vždy štedrá a ochotná, aj Pán sa k nim ukazoval štedrý kvôli mne. Avšak napriek tomu, že som pomohla mnohým dušiam, je to predsa len málo v porovnaní s tými, ktorým som mohla a bola ochotná pomôcť, ale nepomohla som, pretože o to nežiadali. Svet i stáročia už ďaleko pokročili, ale smrteľníci sú váhaví a nerozhodní k obráteniu sa a k poznaniu Boha; dietky Cirkvi sami sa zaplietajú do osídiel satanových; hriešnici aj ich zločiny sa množia, pretože láska chladne, napriek tomu, že Boh sa stal človekom a učil svet svojím životom aj učením, vykúpil ho svojím umučením a smrťou, pre vedenie svojich tvorov založil zákon evanjelia, ukazovaný im mnohými zázrakmi, osvieteniami, požehnaniami a dobrodeniami, ktoré udelil cez Cirkev a svätcov. K tomu všetkému ešte Boh vo svojej dobrotivosti otvoril svoje milosrdenstvá cez mňa a môj príhovor tým, že ma ustanovil za Matku, Orodovníčku, Ochrankyňu a Pomocníčku všetkých ľudí, a napriek tomu, že som nanajvýš dbalá a ochotná plniť všetky tie úrady a povinnosti, výsledok je veľmi nedostatočný. Aký je teda div, keď zločiny ľudstva už si zaslúžia tresty, ktoré mu hrozia, a ktoré už začína pociťovať, že za týchto okolností, keď zloba ľudská už dostúpila na najvyšší bod, božská spravodlivosť bude popudená?

785. Toto všetko, dcéra moja, je pravda; ale moja prívetivá a dobrotivá láska prevyšuje všetku túto zlobu, zadržuje božskú spravodlivosť a nakloňuje nekonečnú dobrotu Božiu voči ľuďom. Najvyšší si doteraz praje udeľovať štedro zo svojich nekonečných pokladov a rozhodol sa pomáhať tým, ktorí vedia ako získať moje orodovanie u Boha. Toto je bezpečná cesta a mocný prostriedok pre rozšírenie Cirkvi, pre zdokonalenie katolíckych vlád, pre rozšírenie viery, pre podporovanie blahobytu v rodinách a v štátoch, pre privádzanie duší k milosti a priateľstvu Božiemu. Na tomto diele, dcéra moja, som si priala, aby si pracovala a s milosťou Božou podľa svojich síl vypomáhala. Tvoja práca nebude pozostávať iba v tom, že si napísala môj život, ale že ho budeš napodobňovať a jednať podľa mojich rád a spasiteľných poučovaní, ktorých si tak mnoho obdržala, ako v tom, čo si napísala, tak aj skrz iné milosti a požehnania Všemohúceho. Dobre uváž, moja najdrahšia, tvoju prísnu povinnosť slúžiť mi ako svojej jedinej Matke, svojej oprávnenej a pravej Učiteľke a Predstavenej, ktorá ťa všetkými týmito, a mnohými inými blahosklonnosťami vyznamenáva. Ty tiež si často obnovila a potvrdila svoje rehoľné sľuby a do mojich rúk si vložila a v nich si mi sľubovala, najmä poslušnosť. Pamätaj na svoje sľuby, ktoré si tak často robila Pánovi a Jeho anjelom. Mnohokrát sme ti zjavili svoju vôľu, aby si žila a jednala akoby si bola jedna z anjelov; a že ty v ľudskom tele máš účasť na postavení a činnosti anjelov; že tvoje obcovanie a rozhovory majú byť s tými čistými duchmi; a tak ako oni sa navzájom dorozumievajú a vyšší osvecujú nižších, tak budú aj teba osvecovať a vyučovať v dokonalostiach tvojho Milého a v konaní všetkých cností, najmä lásky, ktorá je paňou všetkých cností, aby si ňou bola roznietená k milovaniu svojho milého Majstra a tvojich blížnych. Taký stav sa musíš zo všetkých síl snažiť dosiahnuť, tak, aby ťa Najvyšší našiel

schopnú pre splnenie Jeho svätej vôle a všetkých Jeho prianí. Nech Jeho mocná pravica udelí ti svoje večné požehnanie, ukáže ti radosť svojej Tváre a udelí ti pokoj a mier. Hľaď, aby si sa toho nestala nehodná.

Kapitola 23.

Chvála a vzdávanie vďaky, ktoré som ja, sestra Mária od Ježiša, najmenšia zo smrteľníkov, vzdávala Pánovi a Jeho najsvätejšej Matke za to, že som bola vyvolená pre napísanie tejto nebeskej udalosti pod vedením Kráľovnej a Panej nebies.

786. Vyznávam Teba, večný Bože, Pána nebies a zeme, Otca, Syna a Ducha Svätého, jediného pravého Boha, jednej podstaty a velebnosti v Trojici Osôb; ktorý bez toho, aby si dostal niečo od niekoho, čo by si mu bol povinný odplatiť /Rim 11, 23/, iba zo svojej nevýslovnej blahosklonnosti a dobrotivosti zjavil si svoje tajomstvá maličkým a robíš to všetko s nevýslovnou štedrosťou a nekonečnou múdrosťou, s veľkým potešením a nanajvýš správne. Vo svojich dielach zvelebuješ svoje sväté Meno, vyvyšuješ svoju Všemohúcnosť, ukazuješ svoju veľkosť, rozsievaš svoje milosrdenstvo a zakladáš svoju slávu, ktorá Ti patrí ako svätému, múdremu a štedrému Bohu, jedinému počiatku a pôvodcovi všetkého, čo je dobré. Nikto nie je taký svätý, nikto taký mocný, nikto taký vznešený, ako Ty, ktorý dvíhaš núdznych z prachu a ničoty a obohacuješ chudobných /Ž 112, 7/. Tvoje sú, ó najvyšší Bože, končiny a póly zeme; Ty dávaš život a určuješ smrť; Ty ponižuješ a vrháš do priepasti pyšných; Ty podľa svojej záľuby povyšuješ pokorných; Ty obohacuješ a ochudobňuješ, aby sa pred Tebou nevystatovalo žiadne telo, ani silní sa nespoliehali na svoju silu a najslabší, aby sa nebáli a vo svojej slabosti a poníženosti nestrácali dôveru.
787. Vyznávam Teba, pravý Pane, Ježišu Kriste, ako Kráľa a Spasiteľa sveta. Vyznávam a velebím Tvoje sväté Meno a oslavujem Teba, ktorý udeľuješ múdrosť. Vyznávam aj Teba, Kráľovná nebies, presvätá Mária, dôstojná Matka môjho Pána Ježiša Krista, Ty počiatok nášho spasenia, opatrovníčka pokladov Jeho milostí, Ty živý chrám Božstva, obnoviteľka všeobecne pokazeného ľudského pokolenia, Ty nová radosť svätých, sláva skutkov Všemohúceho a jedinečný nástroj Jeho všemohúcnosti. Vyznávam Ťa ako najláskavejšiu Matku milosrdenstva, útočisko nešťastných, ochrankyňu chudobných a zarmútených. Všetko, čo anjelskí duchovia a svätí o Tebe, v Tebe a skrz Teba vyhlasujú, ja tiež vyznávam a pripájam sa k nim vo všetkom, čím v Tebe a skrz Teba slávu a chválu vzdávajú Bohu a dobrorečím, zvelebujem a vyznávam i verím s nimi všetko, čo sa týka Teba. Ó, Ty zvrchovaná Pani všetkého tvorstva, jedine pre Tvoje mocné orodovanie, a pretože si zhliadla na mňa očami svojho milosrdenstva, aj Tvoj božský Syn vo svojej dobrotivosti a ako Otec obrátil sa ku mne a kvôli Tebe nepohrdol mnou a vyvolil ma, biedneho červíčka zemského, najmenšieho zo všetkých svojich tvorov, aby mi zjavil svoje posvätné tajomstvá a veci doteraz neznáme. Množstvo vôd mojich hriechov, nevďačností a biedy nevedelo uhasiť Jeho nesmiernu lásku a moja tuposť a ľahostajnosť nevedela vysušiť a zastaviť prúd Jeho božského svetla a múdrosti.
788. Vyznávam, ó najláskavejšia Matka, pred nebom a zemou, že som bojovala sama so sebou a s Tvojimi nepriateľmi a že moje vnútro bolo veľmi znepokojené mojou nehodnosťou a bolestným postrádaním múdrosti. Vzťahovala som svoje ruky a nariekala nad svojou nechuťou. Viedla som svoje srdce a došla som k poznaniu a s poznaním som našla pokoj; a keď som ho nadobudla a zamilovala som si ho, poznala som, že je dobrý a už som nebola zmätená. Sladká a mocná sila múdrosti vo mne pôsobila a zjavila mi najtajnejšie veci a poznanie vecí doteraz nanajvýš neistých. Postavila som pred svoj zrak Teba, krásny obraz Božstva a Mystické Mesto Jeho prebývania, aby si v tej temnej noci tohoto smrteľného života, bola mojou vedúcou hviezdou a osvecovala ma ako mesiac žiariaci leskom nesmierneho Svetla, aby som Ťa mohla nasledovať ako svoju Vodkyňu, milovať Ťa ako matku, poslúchať ako paniu, počúvať Ťa ako svoju učiteľku a vidieť sa v Tebe ako v prečistom zrkadle a dosiahnuť najvyššiu dokonalosť, majúc pred sebou Tvoj nedostihnuteľný príklad cností a skutkov.

789. Ktože však len mohol nakloniť božskú Velebnosť k takému biednemu otrokovi, ak nie Ty, ó mocná Kráľovná, ktorá si velikánom lásky, nezmerateľnosťou dobrotivosti, zdrojom milosrdenstva, divom milosti, ktorá si podala dostatočnú náhradu za veľkú vinu Adamových dietok? Tebe, ó Pani, patrí uznanie a sláva za všetko, čo som napísala, nielen preto, že je to popis Tvojho presvätého a obdivuhodného života, ale tiež preto, že Ty si tomu dala začiatok, podporovala si to, aj dokončila. Keby si Ty nebola autorkou a dozorkyňou, nikdy by to nemohlo človekovi prísť ani na myseľ. Tebe teda náleží všetka vďaka a uznanie, pretože iba Ty sama môžeš vzdať náležité vďaky svojmu božskému Synovi a nášmu Vykupiteľovi za toto nové a neporovnateľne veľké požehnanie. Preto Ťa prosím, v mene celej Cirkvi a menom svojím, aby si Mu za to poďakovala. A toto si ja teraz žiadam urobiť, ó Matka a Kráľovná cností. Ponížená pod prach zemský vyznávam, že som obdržala toto, i iné požehnania ako milosti, ktoré som si nikdy nemohla zaslúžiť. Písala som iba to, čo si mi povedala a nariadila; ja som bola iba nemý nástroj Tvojho jazyka a tento nástroj sa pohyboval a bol riadený Tvojou múdrosťou. Zdokonaľuj toto dielo svojich rúk, nielen pre náležitú slávu a chválu Najvyššieho, ale aj doplň to, čo nemá, aby som mohla zachovávať Tvoje náuky, nasledovať Tvoje šľapaje, poslúchať Tvoje rozkazy a bežať za vôňou Tvojich cností, ktorú s nevýslovnou láskavosťou šíriš v celom tomto životopise.
790. Uznávam, ó Panovníčka nebies, že som najnehodnejšia a najzadĺženejšia zo všetkých dietok Cirkvi. Aby veľkosť môjho nevďaku neprišla v Cirkvi najavo, pred Všemohúcim aj pred Tebou navrhujem, ponúkam sa a vynasnažím sa dať na známosť, že sa zriekam všetkého viditeľného a pozemského; znovu podriaďujem svoju slobodu vôli Božej. Prosím Teba, požehnanú a vyvolenú zo všetkého tvorstva, keďže z dobrotivosti Pána a Tvojej, mám názov Jeho nevesty a Tvojej dcéry a učeníčky, a ako Tvoj Syn, môj Pán, často ráčil tento titul potvrdiť, aby si nedopustila, ó najčistejšia Pani, aby som sa tohoto názvu stala nehodná. Tvoja ochrana a pomoc mi nikdy nechýbala pri písaní Tvojho obdivuhodného života, pomáhaj mi teraz uskutočňovať Tvoje náuky, lebo v nich spočíva život večný. Ty si praješ a prikazuješ mi, aby som Ťa napodobňovala; vtlač do mojej duše svoj živý obraz. Zasiala si do môjho pozemského srdca sväté semeno: chráň ho, staraj sa oň, ó Matka a láskavá Pani, aby prinieslo stonásobný úžitok, aby ho neuchvátili draví vtáci, drak a jeho diabli, lebo pred ich hnevom som bola varovaná každým slovom, ktoré som o Tebe, Pani moja, napísala. Veď ma až do konca, rozkazuj mi ako Kráľovná, uč ma ako moja učiteľka, karhaj ma ako moja matka. Ako prejav vďaky za všetko prijmi tvoj vlastný život a to veľké potešenie, ktoré si poskytovala najsvätejšej Trojici ako dokonalosť jeho divov. Nech anjeli a svätí Teba chránia a všetky národy a pokolenia Ťa poznajú. Nech všetko tvorstvo v Tebe a skrz Teba chváli svojho Stvoriteľa a nech duša moja a všetky moje schopnosti Teba vyvyšujú.
791. Tento nebeský životopis /ako som častejšie upozorňovala/ napísala som z poslušnosti a na príkaz svojich predstavených a spovedníkov, ktorí viedli moju dušu. Ubezpečili ma, že keď to budem písať z poslušnosti, splním tým vôľu Božiu a že by som mala poslúchnuť najblahoslavenejšiu Matku, ktorá mi mnoho rokov prikazovala, aby som to napísala. A hoci som vždy všetko predkladala na posúdenie a vôľu svojich predstavených, nezatajujúc ani jedno slovo pred ich dôkladným skúmaním, predsa však znovu všetko predkladám, aby to lepšie posúdili. Ale nadovšetko podriaďujem toto dielo k oprave a zmenám svätej rímskokatolíckej Cirkvi a vyhlasujem, že sa chcem vždy podrobiť jej rozsudku a učeniu, ako jej dcéra a ochotne veriť a zachovávať všetko, čo táto Cirkev, naša Matka, schvaľuje a verí, a že som hotová zamietnuť, čo ona zamieta, lebo v poslušnosti k nej prajem si žiť aj zomrieť. Amen.

U. I. G. D.

Mystické mesto Božie

Kniha druhá štvrtého zväzku

Strana

Úvod 1

1. Kapitola 2

Najblahoslavenejšia Panna Mária so svätým Jánom odchádza z Jeruzalema do Efezu; svätý Pavol ide z Damašku do Jeruzalema; taktiež svätý Jakub tam prišiel; ide do Efezu navšíviť slávnu Kráľovnú; tajuplné udalosti, ktoré sa prihodili na všetkých tých cestách.
- Loďou do Efezu. Úklady Lucifera a Židov proti Pavlovi. Jakub v Saragoze, Taliansku a v Efeze a jeho príprava na mučeníctvo. Cvičenie v čnostiach a napodobňovanie P. Márie. Naše túžby a utrpenia. Chudoba.

2. Kapitola 10

Slávna mučenícka smrť svätého Jakuba; Panna Mária je mu nápomocná a vedie jeho dušu do neba; jeho telo je prenesené do Španielska; uväznenie svätého Petra a jeho vyslobodenie z väzenia; tajomstvá spojené s tými udalosťami.
- Horlivé úèinkovanie sv. Jakuba. Èarodejníci Hermogenes a Filetus. Neschopnos□ a zatvrdilos□ Židov. Útoky satana na záhubu duše v hodine smrti. Nevïaènos□ a zábudlivos□.

3. Kapitola 16

Skutky najblahoslavenejšej Panny Márie týkajúce sa smrti a trestu Herodesa; svätý Ján káže v Efeze a koná mnohé zázraky; Lucifer vstáva, aby bojoval s Krá¾ovnou nebies.
- Dobré a zlé používanie lásky. Semeno hnevu v srdci Herodesa. Sv. Ján uèí uèených o pravej Božej vede. Spôsob, ako diabli môžu hovori□ s Bohom. Lucifer stupòuje nenávis□. Preèo sa väèšina ¾udí rúti do záhuby a zodpovednos□ za to. Potreba kona□ zados□uèinenie za mnohých.

4. Kapitola 22

Najblahoslavenejšia Panna Mária znièila v Efeze chrám bohyne Diany; Jej anjeli priniesli Ju opä□ do najvyššieho neba, kde Ju Pán pripravil k boju a ví□azstvu nad pekelným drakom; tento boj zaèína pokúšaním k pýche.
- Skazenos□ mesta Efezu. Lucifer zakladá falošné zasvätenie panien, Amazoniek. Diana a jej chrám. Diabli zvádzajú P. Máriu. Diabol chystá všemožné nástrahy i ¾uïom. Bdelos□! Potrebné je svetlo, ako rozozna□ dobré od zlého, pravdu od nepravdy, vášeò od rozumu.

5. Kapitola 30

Najblahoslavenejšia Panna Mária povolaná svätým Petrom vracia sa do Jeruzalema; pokraèuje v boji s diablami; je prekvapená ve¾kou búrkou; niektoré ïalšie tajomstvá.
- Z Dianinho znièeného chrámu vznikla družina Máriiných žien 64+9 a zaèínajú uzmierova□ Boha. Napomenutia a povzbudenia. Utíšenie búrky na mori rozpútanej diablami. Na zlomenie pýchy je pokora a poslušnos□. Reho¾ná poslušnos□.

6. Kapitola 37

Najblahoslavenejšia Panna Mária navštívila sväté miesta; získava mystické ví□azstvo nad diablami; skrz blažené nazeranie vidí Boha v nebi; apoštoli zvolávajú snem; skryté tajomstvá spojené so všetkými týmito udalos□ami.
- Poradie dôležitosti úkonov a ich kvalita. Diabli chápu význam P. Márie pre ¾udí. Tajomstvá. Jeruzalemský snem, jeho príprava a uznesenie. Lucifer chce usmrti□ P.Máriu. ¼udská prirodzenos□ sa unaví, diabol nie. Preèo ¾udia dnes necítia mocné úèinky sviatosti. Zachránca Španielska. Úcta k cirkevným snemom.

7. Kapitola 44

Blahoslavená Panna Mária konèí boj s diablami, nad ktorými slávne ví□azí; ako je to popísané v 12. kapitole Zjavenia svätého Jána.
- Zjavenie sv. Jána 12. a 20. kapitoly možno vyklada□ iba cez Božie zjavenie. Najväèší boj P. Márie s diablami. Boj i dnes pokraèuje. Lucifer získava mnoho ¾udí lžou. Kristus a jeho Matka neopustia Cirkev.

8. Kapitola 52

Stav trvalého abstraktného nazerania, do ktorého Boh uviedol Pannu Máriu po Jej ví□azstve nad diablami a ako si v tom stave poèínala.
- Abstraktné nazeranie P. Márie a jej vysoké poznanie. Pä□ zmyslov. Obrátenie Žida. Návrat odpadlých od viery je □ažší. Je tu Ježiš a Mária, vzor a príklad, výhovorky ¾udí neobstoja.

9. Kapitola 59

Zaèiatky evanjelií, ktoré napísali evanjelisti; akú úèas□ mala Panna Mária na ich zostavení; zjavuje sa svätému Petrovi v Antiochii, a potom v Ríme; podobné milosti preukázané iným apoštolom.
- Ustanovenie niektorých sviatkov. Úcta ku kòazom. Zvláštna úcta patrí pápežovi.
10. Kapitola 65
Ako presvätá Mária uctievala pamiatku umuèenia Pána Ježiša; s akou úctou prijímala Telo Pána a iné skutky Jej presvätého života.
- Mária - div Božej moci. nežná Matka hriešnikov, láskyplná k anjelom a ¾uïom. Pre zábudlivos□ ¾udí a za nevïak ve¾kých dobrodení vykúpenia, satan už ¾ahko zvedie také duše. Vynáhrady.
11. Kapitola 71
Pán povyšuje novými milos□ami najsvätejšiu Pannu Máriu nad stav, popísaný v ôsmej kapitole tejto knihy.
- U P. Márie neustále rastie túžba po Bohu. Každý týždeò obnovovala pamiatku ukrižovania. Š□astie èloveka na zemi je prednostne sa nauèi□ Božej vede. Múdros□ je pozera□ na svoj koniec. Kde je úsudok a zdravý rozum mnohých katolíkov? Osídla.
12. Kapitola 76
Ako blahoslavená Panna Mária oslavovala svoje Nepoškvrnené Poèatie a Narodenie a aké milosti v tých dòoch dostala od svojho božského Syna.
- Krá¾ovná, Pani, Matka, Vládkyòa, Uèite¾ka a iné tituly. Oslava sviatkov s nebeš□anmi. Dve pochybnosti v srdci pisate¾ky.
13. Kapitola 80
Panna Mária oslavuje s anjelmi iné požehnania, najmä Obetovanie v chráme a sviatky svätého Joachima, svätej Anny a svätého Jozefa.
- Vïaènos□ je milá ènos□. Nevïaènos□ je ohavný hriech. Nepozna□ náš dlh voèi Bohu je pochabos□.
14. Kapitola 85
Obdivuhodný spôsob, akým Matka Božia oslavovala tajomstvo Vtelenia a Narodenia Bohoèloveka a ako za tieto nesmierne milosti ïakovala.
- 25. marca. Vïaènos□ za Vtelenie. Obdivovanie P. Márie má pohnú□ pisate¾ku k oslave Boha, k pokore a èistote.
15. Kapitola 91
Ïalšie sviatky, ktorými Panna Mária oslavovala pamiatku Obrezania, klaòania Troch krá¾ov, svoje Oèis□ovanie, Krst Pána, jeho Pôst, ustanovenie Najsvätejšej Sviatosti, umuèenia a zmàtvychvstania.
- 40-dòový pôst P. Márie a Jej sv. prijímanie. Vyháòanie diablov. Treba nám roznieti□ vrúcnos□ srdca. Život pominie ako sen. Božské vnuknutia. Strata milosti pre nedbalos□ a zábudlivos□. Pojednanie pre reho¾nice, retreát - ústranie.
16. Kapitola 96
Ako Panna Mária slávila sviatky - Nanebovstúpenia nášho Spasite¾a Ježiša Krista, príchod Ducha Svätého, svätých anjelov a svätcov a výroèia obdržaných milostí.
- Mystické chválospevy s anjelmi. Bola bez prestania a bez odpoèinku èinná. Teraz máme èas dobehnú□ zameškané, obráti□ vzlet duše k výšinám. Všetky práce kona□ dokonale. Neignorova□ diabla, vášne. Ži□ v ustaviènej túžbe po milosti Božej. Naši anjeli.
17. Kapitola 101
Archanjel Gabriel je poslaný ako vyslanec k Panne Márii, aby Jej oznámil, že bude ži□ ešte tri roky a aké úèinky mala táto správa na svätého Jána a na celú prírodu.
- Dialóg so sv. Jánom k zostávajúcim trom rokom Jej života. Vidie□ Boha v sláve. Neschopnos□ ¾udí to pochopi□, lebo nepoužívajú vnútorné svetlo. Jej príprava na smr□ je pre nás nasledovaniahodnou. Nemyslie□ už teraz na hodinu smrti a na súd je klam diabla. Cvièenia k hodine smrti.
18. Kapitola 106
Ako Panna Mária v posledných dòoch zosilòovala svoje žiadosti a túžby po h¾adení na Boha; lúèi sa s posvätnými miestami a s katolíckou Cirkvou; robí svoj závet pred najsvätejšou Trojicou.

- Jedineèný popis Boha. Treba rozjíma□ dòom, nocou nad tým, èo Kristus urobil pre Cirkev a aby získal dietky, stratené pre dediènÿ hriech Adamov.
19. Kapitola 113
Slávna a š□astná smr□ blahoslavenej Panny Márie; ako sa pred òou apoštoli a uèeníci zhromaždili v Jeruzaleme a boli prítomní pri Jej smrti.
- Rozlúèková reè P. Márie. Prišiel Boží Syn s anjelmi. Zvolila si smr□ pre podobnos□ s Kristom. Ïalšia milos□ pre našu záchranu v hodine smrti. Odlúèenos□ srdca od pozemskej lásky. Na Jej príhovor sú zázraène zachránené od zatratenia tri osoby.
20. Kapitola 118
Pohreb presvätého tela najblahoslavenejšej Panny Márie a èo sa pritom stalo.
- Pri pohrebe sa udiali zázraky uzdravenia, obrátenia a iné. Pouèenie pre zasvätené osoby a výstraha.
21. Kapitola 122
Duša najblahoslavenejšej Panny Márie vchádza do najvyššieho neba a nasledujúc Krista, nášho Vykupite¾a, vracia sa, aby znovu oživila svoje sväté telo a v òom na tretí deò opä□ vystupuje na nebesia a usadí sa po pravici Pána.
- Telo P. Márie znovu ožíva, dostáva štyri dary: prieh¾adnos□, necite¾nos□, rýchlos□, jemnos□ a v sprievode Ježiša Krista a anjelov odchádza do neba v sláve. Nevedomos□ ¾udí a nemyslenie na veènos□ je neospravedlnite¾né.
22. Kapitola 127
Najsvätejšia Panna Mária je korunovaná ako Krá¾ovná nebies a všetkého tvorstva; všetky Jej ve¾ké výsady v prospech ¾udstva sú Jej znovu potvrdené.
- Svätí vidia Boha duševným zrakom. Všetky výsady P. Márie sú v prospech ¾udstva.
23. Kapitola 131
Chvála a vzdávanie vïaky, ktoré som urobila ja, sestra Mária od Ježiša, najmenšia zo smrte¾níkov, Pánovi a Jeho najsvätejšej Matke za to, že som bola vyvolená pre napísanie tohoto nebeského deja pod vedením Krá¾ovnej a Panej nebies.

V obsahu znamienko - u jednotlivých kapitol z ¾avej strany znaèí, že ide o rozšírený obsah slovenského prekladu.